20

VITA
GALENI
PERGAMENI,

EX GALENO IPSO, ET
EX VARIIS AVTHORIBVS,

Per Andream Lacunã, Secobiẽ.
Doctorem Medicum, Militem Sancti Petri, summo studio collecta. Cui accedit.

INDEX.

LOCVPLETISSIMVS OMNIVM
rerum & sententiarum, quæcunq; notatu dignæ in Epitome operum Galeni habentur.

Venetiis apud Hieronymum Scotum.

M. D. XLVIII.

CLARISSIMO ET SAPIENTISSIMO Viro, D. D. Ioanni Aquilerio, Medico Pontificio, bonarum literarum fautori Maximo, Andreas Lacuna, Secob. Doc. Med. Miles Sancti Petri, S. P. D.

VOD accidere uniuersis parturientibus solet, ut dum in labore quidem uersantur, se iurẽt amplius non parituras: postea uerò extra discrimen positæ, rursus & concipiant, & pariant: id nunc mihi planè contigisse uidetur, Vir Clariss. Nam quum haud ita pridem Epitomen omnium Galeni operum, uerè laboriosissimum partum, exarandam in pub licam studiosorum cõmoditatem curarem: ac partim quidem immensis laboribus fractus: partim præli difficultates ac molestias summas pertæsus, constituissem, ac propemodum apud me deierassem, non futuram mihi amplius rem cum typographis: postea q̃ fœtus iam æditus est in lucem, uiolare iusiurandum cõpellor, Galeniq; Pergameni uitam toti operi, ceu colophonem quendam, apponere. Reuocauit siquidem me ab instituto, quum illius Viri dignitas, amplitudoq;, tum mea in eum obseruãtia, adeoq; ipsius utilitas operis. Sciebam quippe Galenum, ijs qui uitã illius, mores, atq; instituta prælegerent, incredibilem quendam amorem sui excitaturum: ut multo ardentius, maioriq; cum uoluptate, in Epitome sese nostra exercerent. Quocirca illum quidem ad uiuam formam exprimere, expressumq; unà cum operibus suis ædere, statui.

Cæterum quia uerendum erat, ne Galenus noster, hospes & peregrinus quum sit, si in quempiam nebulonem incideret, contumelia aliqua afficeretur (sunt enim exteri maximè iniurijs obnoxij) haud perperam me facturum existimaui, si ductorem illi & protectorem aliquem iungerem, qui eum contra insultus Arabum, ac Barbarorum insidias, tueretur. Cui muneri subeũdo, dum quoquouersus dispicerem, neminem te aptiorem inueni, Vir Ornatissime, qui adeò illius semper fuisti studiosus, ut uel me ipsum etiam impuleris, ad condendam illam omniũ operum eius periochen: quam prouinciam, nisi uictus instigatione tua (id quod ingenuè fateor) neutiquàm suscepissem. Nam quũ de nulla re sis æquè sollicitus, ac de salute publica (quæ tua summa bonitas, atq; animi integritas est) semper aliquid meditaris, quod in communem omnium usum redundet. Quo nomine uniuersi tibi debemus plurimum. Taceo singulares tuas istas animi dotes, prudentiam, temperantiam, lenitatem morum, cõstantiam, multiiugamq; omnium disciplinarum peritiam, quæ nos adducunt, ut non minori admiratione, q̃ amore, te prosequamur. Meritò igitur ob hasce tam insignes uirtutes, quibus conspicuus eras, Reuerendiss. & Illustriss. in Cristo Pater, D. D. Ioãnes à Toleto, Cardinalis Burgensis (iudicio cuius exquisitissimo non solent placere nisi optima) ex Salmãticensi Academia, in qua olim cum maxima laude & gloria profitebaris artem medicam, simul & astronomiam, te allectum, nec uulgari conditione honestatum, unà secum abduxit Romam. Qua in urbe, quanta cum dexteritate, studio, & pietate, artem Medicam exerceres, abundè exploratum habens Paulus. III. P. M. ultro accersiuit te, ascripsitq; inter primarios Medicos suos, summisq; tãdem uitæ ornamentis auxit, atq; locupletauit. Qui quidem non secus tua dicta amplexatur, acquiescitq; consilijs

tuis, ac si illa ab Apolline acceperit. Vt igitur eò unde digressa est, nostra reuocetur oratio, En mittimus tibi ceu strenulam quandam, Galeni Pergameni uitam, per quem ipse tantum honoris & dignitatis es consequutus. Quam quidem ubi diligenter perlegeris, nõ modò non pœnitebit te, propensionis qua in illum hactenus indulgentissimus fuisti, sed etiam multo ardentius post hac, amore illius inflammaberis. Vale Vir Ornatiss. pergeq;, ut cœpisti, de ingenuis artibus ac disciplinis mereri optimè. Venetijs. Quarto nonas Aprilis. 1548.

GALENI PERGAMENI VITA,

Quum ex ipso Galeno, tum ex Hieronymo Gemusæo, alijsq; uarijs authoribus, per Andream Lacunam, Medicum, Militem. S. Petri, summo studio collecta.

ON possum non excandescere in Viros quosdam nouarum opinionum authores, qui Galenum, Pergamenũ fuisse inficiantur. Cuius rei non modò apud uarios historicos, sed etiam apud ipsum Galenum, innumera testimonia extant. Nam ut complura alia omittam, certè libro primo de compositione medicamentorum secundum genera, apertißimè patriam suam Pergamum esse testatur, hunc in modum pronuncians. Hoc medicamentum non ex eorum numero est, quæ à me primùm cõposita sunt: sed iam annis multis ante, à Rege nostro, Pergamensibus imperante, Attalo, Viro omnigenorum medicaminum studioso. &c. Similiter libro secundo de pharmacorum compositione secundum partes, sic ait. Nam & frigidorũ

fontium & niuis, multa Romæ *est ubertas, quemadmodum apud nos in* Pergamo. Eodem *libro, sic rursus subdit.* Atq; *ad hanc rem nostrū* Pergamenum *atramentū scriptorium præ cellit. etc.* Fuit *autē* Pergamus *Asiæ ciuitas nobilissima, ingeniorumq; optimorum altrix. Quæ diu quidē sub* Regibus *Attalicæ famaliæ florescēs, postea* Romanorū *legibus paruit. Quare* Galenus *meritò ab illa oriundus gloriatur, contrà q̄ faciūt* Normani, *qui declinaturi ignominiæ notam, passim nomen patriæ cōmutant.* Porrò *patrem habuit diuitem,* Niconem *nomine,* Geometram *&* Architectum *insignem, studijsq; philosophicis deditum: qui ob modestiam suam & æquitatem, probis omnibus erat semper admirationi.* Mater *eius fuit pudicissima, admodumq; circa augendam rem familiarem, solicita: adeò tamen iracunda et uiperea, ut uel ex leui occasione, mordicus ancillas impeteret: nec minus contumeliose cum* Nicone Viro *suo contenderet, q̄* Xanthippe, *nequissima quidem illa, cum* Socrate: *quemadmodum ipsemet* Galenus *testatur libro de cognoscēdis, curandisq; animi affectibus.* Fuit *autem* Galenus *usq; ad annum decimūquintum, arithmeticis, grammaticis, logicisq; disciplinis, sub* Nicone *patre, institutus: ad quas quidem capescendas, adeò erat natura promptus, ut uel ex primis illis auspicijs, de se maximam exhiberet expectationem. dein uerò ad philosophiam, seuerioraq; promotus mathemata, audire philosophos optimos quosq; cœpit, qui haberentur* Pergami: *quorū omnium doctrinam et mores, ut rectè consuleretur filio, explorabat pater, assiduè ad illos unà cum eo uentitans.* At *uerò ubi iam annum decimum septimum attigit, euidenti patris insomnio admonitus, studijs* Medicinæ *se dedidit, eiq; adeò strenuam nauauit operam, ut pauculis quidem annis, facilè commilitones omneis: postea uerò, etiam præceptores suos superauerit.*

Quem feruorem augebat summa liberalitas patris, largè illi omnia suppeditans, quæ ad studia eius uidebantur ex usu fore. Sæpe siquidem ob inopiam et egestatem optima quæq; ingenia elanguescunt, & collabuntur. Nam ut rectè ille monuit Poeta.

Haud facile emergunt, qu orum uirtutibus obstat,
Res angusta domi. &c.

Preceptores habuit in philosophicis & Medicis musis, primò quidem, Satyrum: dein Pelopem, apud Smyrnam. Post quos Numesiano Corinthi sedulam operam dedit. Cæterùm quãuis eorum omnium amantißimus esset, eosq;, ceu parentes quosdã summa reuerentia obseruaret, noluit tamen eorum cuiq̃ addictior esse, q̃ ueritatis ipsius studiosior. Quocirca nec sectæ ulli se addixit, & ob id sæpe hominum rusticorũ iudicium in plurimis esse sequẽdum monuit, q; incorruptum esset, ac liberum; utpote ab hæresi nulla occupatum. Postq̃ uerò in Græcia neminem iam haberet, ex quo discere quicquã posset: maximeq; expedire Medico existimaret, uarias orbis oras ac regiones lustrare, omnimodasq; hominum temperaturas, ac uires medicamentorum cognoscere, incredibilis tandem inceßit illum peregrinandi cupiditas. Quare primò quidem ad Alexandriam se contulit. Qua in urbe quum aliquandiu hæsisset, totamq; Aegyptum illi adiacẽtem lustrasset, ad Palæstinam Syriæ, exportandi opobalsami gratia, contendit. Nauigauit etiam in Lemnon insulam, necnon in Cyprum, ut ex illa quidem, sphragidẽ terram: ex hac autem, cadmiam, pompholygem, diphrygem, aliaq; metallica innumera, in usum Pergamensium adueheret. A quibus peragrationibus iam annos octo & uiginti natus, in patriam rediens, omnia medicamẽta quæ attulerat, amicis est impertitus, ut de illis periculum facerent. Postea uerò ex om=

natione curabat sibi asportari pharmaca exquisitissima, habens suspecta ea omnia, quæ ab institoribus uenderentur. Cognita igitur summa peritia illius, atq; in curãdis ægris rara quadam dexteritate, Pontifex Pergamenus prouinciam gladiatores curandi soli ipsi credidit, quum uix annum uigesimum nonum attingeret: quod sanè munus antea ijs tantùm delegabatur, qui ætate, ac longo rerum usu prouecti essent. Cæterùm nõ diu illic cõmoratus, q̃ seditio quædam esset inter Pergamenses oborta, Romam profectus est: ubi ob incomparabilem doctrinam suam, & probitatem, fuit statim notus & familiaris totius ciuitatis primoribus. In primis siquidem Eudemum Peripateticum, magni nominis Virum, laborantem quartana triplici, ob pessimè administratam theriacem ab alijs Medicis, iamq; ingrauescentem ætate, ac media hyeme, restituit, tempe stiuo usu eiusdem antidoti adhibito: prædixitq; omnia quæ euẽtura essent: id quod nomen illius, existimationemq; per totam urbem plurimum auxit: sic tamen ut inuidia pari etiam gradu cresceret. Postea ad Iusti uxorem uocatus, quæ absq; manifesta occasione consumebatur, ex pulsu eam non modò amare, sed quem deperiret etiam, miro quodam artificio deprehendit. Simili etiam industria, diuitis cuiusdam seruum, nõ ex morbo, sed metu, q̃ eorum quæ administrauerat, pro dignitate reddere rationem non poterat, contabescere agnouit. Restituit etiã Boethi uxorem, diutino fluore muliebri, & quem alij Medici non potuerãt cohibere, laborantem. Ob quam quidem solicitudinem, aureos quadringẽtos, æquipolletes mille coronis solaribus, Boethus ad illum misit: ipsumq; per totam urbem summis laudibus extulit. At uerò annum iam tricesimum septimum agens, ubi audiuit patriæ seditionem sedatam, partim quidem, ut suos necessarios inuiseret: partim, ut Romanorum Medico=

rum declinaret odia & insidias: simulans se proficisci in Campaniam (ne forte ab amicis detineretur) reuersus Pergamum *est. Sed non multo interiecto tempore, à* Marco Aurelio *&* Lu*cio,* Romanis *Imperatoribus, reuocatus, eo nomine ut sequeretur expeditionem, quam instituerant aduersus* Germanos, Ro*mam inuitus rediјt. Quò dum peruenit, multis tandē precibus impetrauit à* Marco Aurelio Antonino *(qui æquus, pius, facilis, & Clementißimus erat) ut liceret sibi manere* Romæ, *expectareq́; illic reditum ipsius* Antonini *à bello: intelligens nimirum quātopere abhorrerent* Musæ *ab strepitu armorum, Memor autem prauitatis* Medicorum *atq; philosophorum* Romæ *degentium, quādiu* Marcus Aurelius *abfuit, apud* Cōmodum, *filium illius primogenitum, sese continuit, qui extra urbē educabatur sub* Pitholao, *cui etiam fuerat ab* Imperator*ini iniunctum, ut si quādo puer ægrotaret,* Galenum *accerseret, quo illi ferret manus auxiliatrices.* Eo *igitur tempore plurimum ocij nactus, uarios cōmentarios conscripsit, ad philosophiā, Medicinamq; spectantes. Quū autē interim febre corriperetur* Cōmodus, *ex pulsu agnouit faucium inflāmationem causam illius extitisse: ac proinde congruis remedijs usus, à phlegmone & febre confestim eum liberauit. Qua ex re* Faustina *matrimonio* Imperatori *coniuncta, cœpit* Galenum *ipsum laudibus usq; ad sydera euehere, alijsq́; omnibus anteponere: quæ tamen cōmendatio, apud præcipuos* Medicos *illum magis exosum reddidit.* Sexto *etiam, alteri ipsius* Imperatoris *filio, quum similiter in febriculam incidisset, prædixit crisin, ac tum horam, tum solutionis modum, tum recidiuam.* Postea *autē, quum reuersus ex bello* Marcus Aurelius, *crederet se aliquādo febrire, nec minus* Medici *qui peregrinationis suæ comites fuerant, initiū febrilis accesionis illi adesse putarent: ascitus* Galenus, *iussusq; arteriā*

contingere, dixit se nihil tale percipere, sed potius à cibo assumpto eius uentriculum opprimi. Quam agnitionem quanti fecerit Imperator, significauit ter repetens. Ita est ut dicis. Profectò id ipsum. Vt dixisti res habet. Ventriculum igitur fouens nardino, bibensq; Sabinum uinum cum pipere, quemadmodũ Galenus suaserat, minimo negocio fuit restitutus, Galenumq; postea magnopere commendare non desistebat, eum Medicum præstantissimum esse, ac tum Virum ingenuum, tum summum philosophum prædicans. Nec uerò argumentum uulgare Galenianæ doctrinæ, atq; morum integritatis est, q à Marco Imperatore, omnium qui illum præcesserant, iustißimo simul & sapientissimo, quiq; ob singularem sapientiam suam est nomen philosophi indeptus, celebratus encomijs fuerit, ascitusq; in suorum Medicorum clientelam. Taceo eundem ipsum Imperatorem, quum singulis diebus uteretur theriace, quã summa fide præparabat illi Demetrius, Primarius Medicus, postea uita Demetrio functo, soli credidisse Galeno antidoti ipsius cõpositionem. Antonino è uiuis sublato, succeßit ei filius Cõmodus, certè incõmodus Romanorum Reip. utpote iuuenis omni pollutus libidine, omniq; flagitiorum genere obscessus atq; contaminatus. Quo quidem imperante cessauit compositio atq; usus theriaces, ut aliorũ omnium optimorũ institutorum: donec postea Imperator Seuerus instituit Galeno (quẽ diligebat unicè) ut antidotũ rursus ipsam in cõmunem omniũ usum conficeret.

Quod autem ad Galeni salubritatem pertinet, usq; ad annũ quidem uicesimum octauum sæpius correptus est morbis: reliquum uerò ætatis, saluberrima uictus ratione usus, sese conseruauit sanissimum, ita ut nullum morbum contraxerit præter febrem ephemeram, in quam aliquando ob labores immodicos incidit.

Fuit autem perpetuò iam inde à pueritia sua, moribus innocẽtißimis præditus, adeoq; blandus & mitis, ut nũquã propria manu famulos uerberarit, ne lapsos quidem: sed tum minis, tum paternis admonitionibus, peccata semper eorum correxerit: irascentis impetum nihil differre ab insania & furore prædicans. In *disputando tamen adeò grauis atq; seuerus extitit, ut nunquã non suis antagonistis pudorem: sibi gloriam maximam conciliarit.* Prætereo *admirandam illam docendi facilitatem, puritatem atq; elegantiam sermonis, sententiarum pondus et altitudinem, creberrimam historiarum atq; exemplorũ copiam, summum deniq; diuidendi, demõstrandiq; artificium: quibus nimirum omnibus adeò accuratè* Naturam *rerum expressit, adeò illam oratione exornauit, ut uerus interpres eius solus ipse dici mereatur.* Fuit *porrò adeò constans atq; inconcussus animo, ut ob nullam fuerit unquam rerum uicisſitudinẽ consternatus: sed fortunam & infortunium, honorem & contumeliam, sanitatem & morbum, pari semper alacritate excepit.* Gloriam *& popularem auram, sic perpetuò neglexit, ut ne libris quidem suis præscribi suum nomen sit passus.* Quippe *multitudinis laudem, cõmodum instrumentum nõnullis uiuentibus aliquando esse dicebat: mortuis autem, nihil omnino prodesse: imò uerò nec uiuentium quibusdam: quũ eos qui plurimum philosophiæ indulgerent, non paruo impedimento esset apud uulgus fama: ipsos uidelicet à rebus pulcherrimis plus iusto transuersos auferens.* Quocirca, *ceu* Diuino *quodam afflatus numine, uulgarem illam gloriam contempsit, ueritatisq; solo studio flagrauit, nullam esse nec honestiorem, nec diuiniorẽ possesſionẽ existimans.* Tam *studiosus autem fuit humanæ salutis, ut quum uel maximè optaret insignem illam sapientiam atq; doctrinam suam facere uniuersis cõmunem, ueritus tamẽ*

fuerit exprimere, describereq; pharmaca deleteria, ne quis forte pessimus sycophanta in perniciem nostram illis abuteretur. Quo etiam nomine uarios modos adulterandi medicamenta, sibi notos suppressit, ne uidelicet ansam et occasionem circũueniendi nos imposturis, daret flagitiosis et fraudulẽtis hominibus, si qui id genus artem in lucro ponerẽt. Extãt eius pietatis amorisq; argumenta cõplura, in Deos, in parentes, in patriã, in artem ipsam, in uniuersum denique humanum genus. Dei quippe iustitiam, uim, & ꝓuidentiam agnoscit, suspicit, maximaq́; cum reuerentia admiratur, quum aliàs, tum præcipuè in cõmentarijs de usu particularum humani corporis: quos, tanquam hymnos quosdam, Deo consecrauit: hoc esse sacrificium illi acceptissimnm censens, non si ei hecatombas, uictimasq́; offerret quispiam cruentas, aut casiam & thura accẽderet, sed si mysteria illius, operaq́;, primùm quidem ipse cognosceret, expenderetq́;: poстea uerò alijs cõmunicaret: in quorum ignoratione profitebatur summam impietatem consistere. Iam uero parentis sui quum in alijs plerisq; locis mentionem honorificentissimam faciat, tum uel maximè in cõmentario de cognoscendis, curandisq; animi affectibus, illum commendat unicè: quod sanè opus, ueluti encomiasticum paternarum uirtutum est. Patriam autem, conciuesq; suos, tanto est prosequutus amore, ut quo eorum usui inseruiret, fauores Imperatorum, amplissimaq́; stipendia neglexerit: idq́; meritò. Nam quum maiori ex parte nemo sit patriæ acceptus (sic siquidem natura comparatum hominibus est, ut peregrina quidem & aduentitia ingenia admirẽtur: sua uerò, domesticaq;, ob familiarem usum, despiciant) Galenum certè Pergamenses tam studiosè colebant, & obseruabant, ut ipsum & seruatorem suum, & Patrem Patriæ, omnes cõmuni ore uocarent: neq; id iniuria. Siquidẽ non

modò curabat sedulò, ut suorũ ciuium rectè ualerent corpora; sed quemadmodum legislator atq; philosophus summus, etiam erat solicitus, ut eorũ animi, optimis documentis instituerẽtur. Quocirca uarios commentarios conscripsit, ad excolenda iuuẽtutis ingenia ad modũ salutares. Conciliauit autem sibi maximè plebis animos, quòd medicamentis simplicibus, uulgaribusq;, et quæ minimo negotio parari apud quẽuis possent, plurimum utens, eorum quos suscipiebat curandos, minimè facultates opprimeret: contra quàm faciunt hac nostra ætate plurimi pharmacorũ aggeratores eximij, qui ut admirandam suam illam sapientiã ostentent, adeò miscere sacra profanis assolent, ut quem morbum facilè depellere posset interdum radicula unica commodè administrata, eum sæpenumero uaria indigestaq; ac longè petita medicamentorum congerie, alant, foueant, ad augeãt. Quòd si æger fortè bona quadam fortuna sua, uel Dei potius, quàm pharmaci, beneficio, aliquando ab affectu recuperetur, necessũ haud dubiè est, si tenuioris fortunæ is sit, in aliũ rursus morbum, priori longè grauiorem, incidat: uidelicet egestatem extremam: quum nimirum pro tot gemmis & margaritis, uel (quod plærũq; contingit) calculis ex fluento aliquo allatis, satisfacere pharmacopolæ urgenti non possit: ac proinde si quid reliquum illi suppellectilis fuit, totum id exponatur sub hasta, cogaturq; tandem miser, exosam habens uitam, medicinam, et medicos, in angustiam maximã rei familiaris adactus, unà cum uxore & liberis, fame acerbissima contabescere: cui quidem præstitisset longè, si seruatus non fuisset. At Galenus *noster, id genus aromatarijs, institoribusq;, non indigebat: quippe qui propria manu singula medicamenta conficeret, cõfectaq; officiosissimè semper ægris administraret: in egenos interim non exiguam suarum facultatum portionem erogans:*

artemq; ipsam, non auaritia ductus, aut quapiam cupiditate, sed propter solam uirtutem, piè simul & religiosè exercens. Fuit autem erga ægros semper moribus placidissimis prædi=tus, quibus adeò illos exhilarabat, ut uel solo sermone uidere=tur eos restituere. Quæ sanè gratia & uenustas maximè desy deratur in Medicis. *Sunt quippe nonnulli etiam in aulis principum, adeò tetrico aspecu, fastidiendoq;, ut ex quartana simplici duplicem suo accessu reddant, soloq; uisu, basiliscorũ instar, interimant.* Nec *uerò cuiquam pharmacum admouit aut propinauit* Galenus, *cuius prius in se ipso non fecisset pe riculum. Quæ omnia reddiderunt illum semper adeò inculpa=bilem, ut calumnia in ipsum moliri nihil unquã potuerit. Scri psit autẽ* Attico *sermone & purissimo permulta opera & ua ria, non ad* Artem Medicam *tantùm, sed etiam ad philosophiã, grammaticem, rhethoricem, matheamaticem, atq; geometriam pertinentia: quorum non contemnenda pars, dum templum* Pa*cis, simulq; omnes bibliothecæ palatij, olim conflagrarunt in=cendio (ò iacturam irreparabilem) nobis intercidere. Quæ ue rò extant, atq; inter eruditorum manus uersantur, non secus suspiciuntur ab uniuersis, quibus mens falsis dogmatis corru pta et deprauata non est, ac si planè diuina oracula sint, ex tri pode pronunciata.* Nam *qui in sophistarum scholis sunt alti, nugisq; & paralogismis referti, ijs certè nec placet, nec pro desse uera* Galeni *doctrina potest. Siquidem quemadmodum corpora impura, quo magis quispiam solido alimento nutrie rit, eo magis læserit: sic animũ opinionibus prauis imbutum, nisi prius ab eis expurgetur, ne* Musæ *quidem ipsæ recta doce re possint: id quod fuisse in causa uidetur, ut* Galenus *semper in operibus suis, primò quidem exterminarit iniqua dogma=ta: postea uerò ipsam ueritatem tradiderit: optimi agricolæ*

exemplo, qui prius quàm terræ suæ semina mandet, spinas, herbas, sentes, radicesq; omneis euellit, omniaq; breuiter, quæ possint tritici germinationem extinguere. Fuit autem tam acris & uehemens in refellendis aliorum tam Medicorum, q̃ Philosophorum erratis, tantumq; ualuit suadela, ut eorũ quos persecutus est, uniuersa scripta perierint. Hippocratem uerò ita semper & reueretur & colit, ut passim eum & prudentissimum, & sapientissimum senem, summũq; Medicinæ Parentem, authoremq́; et largitorem bonorum omnium institutorũ, prædicet. Cæterùm quemadmodum Traianus olim omnes Italiæ uias inaccessas, præruptasq́;, aut rupibus inuias, refecit, instaurauitq́;, quo facilius peruadi possent: sic etiam fatetur se non quidem artem condere (quam laudem tamen iure sibi uẽdicare potuisset) sed iam ab Hippocrate inuentam, incultam tamen & asperam, explanare, ut ab omnibus intelligi ac percipi queat. Vixit sub Marco Aurelio Antonino, Cõmodo, Lucio, et Seuero, Cæsaribus. Præcipuè tamẽ Marco Aurelio Antonino fuit summa familiaritate cõiunctus. Quo extincto, tametsi postea esset Seuero Imperatori acceptissimus, detineri tamen diu apud urbem Romam non potuit, quo minus in dulcissimã sibi Patriã reuerteretur. In qua quidẽ iam factus septuagenarius, imperanteq́; eodem Seuero, requieuit, magnam apud homines gloriam cõsequutus: maiorem etiam apud Deum habiturus, si Christi institutis, cuius semel atq; iterũ meminit, credere atq; obsecundare uoluisset. Finis.

Sunt tamen qui Galenũ tradant uixisse annos CXL. Siquidem Ludouicus Cœlius, lectionum antiquarum lib. XVI. sic ait.

Galenum Philosophum & Medicum singularẽ, cuius scientissima & plurima extant ingenij monumenta, quæ geminã sapiunt eruditionem, memoriæ proditum à nonnullis est, CXL.

uixisse annos, tantaq; in cibo & potu abstinētia usum, ut ad sa tietatem nunq̃ comederit, biberit ue nec crudũ quicq̃ gustarit. Vnde sit factũ, ut odoriferũ semper anhelitũ spiraret. Sed quod longè apud me mirabilius est, citra ullam omnino affectionem, sola defecerit senectute, quod est in humanis rarissimum.

Magis tamen testimonio Suidæ acquiescendum est, qui sic de Galeno pronunciat.

Γαληνὸς ὁ διασημότατος ἰατρὸς περγαμηνὸς γεγονὼς, ἐπὶ Μαρκοῦ καὶ Κομμόδου, καὶ περτίνακος τῶν Καισαρέων ἐν Ῥώμῃ, υἱὸς Νίκωνος γεωμέτρου, καὶ ἀρχιτέκτονος, πολλὰ συντεταχὼς ἰατρικά τε καὶ φιλόσοφα, ἔτι τε γραμματικὰ καὶ ῥητορικὰ, ἅτινα διὰ τὸ πᾶσιν εἶναι γνώριμα, καταλέγειν ἄκαιρον ἡγησάμην ἐν τῷ παρόντι. ἐβίω ἔτη. ο. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἡσύχιον.

Quæ sonant, Galenus Medicus Celeberrimus, Pergami natus, Marci, Cõmodi, et Pertinacis temporibus, uixit Romæ. Patrẽ habuit Niconem, Geometram, Architectumq;. Plurima non in arte Medica tantùm, sed in philosophia etiam, condidit: imò uerò & in grammaticis, rhetoricisq;. Quæ quidem q̃ omnibus obuia & notißima sint, nõ uidetur mihi operæprecium ut recitẽtur in præsentiarũ. Vixit annos LXX.

Porrò hæc uox Galenus, tranquillum, serenumq; significat.

Clarißimo

CLARISSIMO ET PRVDENTISSIMO Viro, D. D. Francisco Duartæo, Sacri Cæsareiq; exercitij Prouisori Generali, Statusq; Medio=lanensis Conseruatori Vigilantißimo, Andreas Lacuna, Secobien. Doct. Med. Miles S. Petri, S. P. D.

VEMADMODVM qui proficiscuntur peregrè, dum ex longo itinere fracti, ac tum fame, tum siti enecti, fragilesq; ac maximè caducos equos sortiti, ad insignem aliquam ciuitatem appellunt, solent in suburbijs hærere, q inibi maiori ex parte, lautius, liberalius, atq; tenuiori ære, q̃ intra mœnia, tractentur, expedianturq; citius: sic uereor ne cum hoc nostro indice, quem sub splendore nominis tui, in publicum exire permittimus, identidem studiosis contingat, Vir Clarißime. Nam quum superioribus diebus ex bello illo à Cæsare contra Gallos suscepto, me contulissem Romam, atq; illic, ut redirem in gratiam cum Musis, quas ob longam studiorum intermißionem, maximè mihi iratas reddideram, uniuersam Galeni doctrinam in quatuor succinctas classes magno studio coegissem: annotassemq; ad marginē omnes locos præcipuos, atq; insignes sententias, quibus paßim Galenus redundat: ex ijs postea ipsis conflaui elenchum longè locupletißimū, & qui non secus lectores remoraturus sit ubertate sua, q̃ epulæ iam appositæ, uaporantesq; pro Xenodochiorum foribus, sæpē ni

dore suo solent uiatores allicere, exhortariq; ut restitent. Nec uerò metuendum est, ne ijs qui se ad hoc nostrum diuersorium contulerint, accidat, quod tunc mihi, pficiscenti Romam. Siquidem quum iam prope aduẽtassem Viterbium, uenit mihi obuiã uersutus quidam, uafer, ac fraudulentus impostor, pollicitusq; est, si illum sequi dignarer, se excepturum me splendidißime, planeq; apparatu Regio. Nobis quippe affuturas perdices, phasianos, turtures, necnon uaria lectißimaq; uinorum genera: idq; gratis, si premerer angustia rei familiaris. Se enim, non auaritia, aut aliqua ductum cupiditate, sed amore ardentißimo, quo Hispanos omnes prosequebatur, uelle suas facultates in nostrum usum effundere, nosq;, si opus esset, comitari uel Romam usq;: & cum dicto, inuitis famulis meis omnes sarcinas abstulit, easq; suo equo imposuit. Vicit itaq; me tum fames ipsa, tum ementita illius nebulonis humanitas. Qui quidem postea q̃ suam domum deduxit nos, subitò è nostro conspectu euannit, neq; usquã amplius est uisus: alius uerò barbatus Ganymedes, squallens, tetricus, toruisq; oculis intuens, ueluti ex Trophonij antro prodijt, nobis ministraturus. In primis igitur is panem, uel dentibus quidem ipsis duriorem: adeò autem atrũ apposuit, ut accessu planè suo uideretur inferre tenebras. Dein pro phasianis illis, turturibusq;, nobis bubalinas carnes, easq; ita concinnatas porrexit, ac si nuper ex patibulo decidissent, aut rota. Postea propinauit uerè euangelicum uinũ, si arundo & spongia adfuissent. At lecti mundicies & nitor pẽsauit hæc omnia incommoda. Cum pedunculis & cimicibus tota ea nocte fuit mihi atrocißimum bellum. Quas omnes calamitates æquo ferebam animo, sperans fore, ut nihil numeraremus: quẽadmodũ ille grassator peßimus nobis fuerat pollici-

tus. Falsus tamen sum omnino opinione mea. Prius siquidem quàm me à furibus eis explicarẽ, post longam supputationem, ac multa uerba ultro citroq; habita (neq; enim absq; cãcris fuit negotium transactum) coactus sum duas coronas relinquere, ac famuli unius hypotogium, quod furto sublatum est. Porrò equi, pulchrè tota nocte esurierant: nam hordeum semel illis ob latum, paulo post, totum surreptum est. Atq; ita mihi sanè illa hospitalitas cessit. Contra uerò noster hic Xenodochus, quos in suum diuersorium exceperit, eos tractabit humaniter; uarijs quidem ipsos reficiẽs ac suauissimis cibis: totam autem earum quatuor urbiũ, quæ sectiones nostræ quaternæ existunt, dispen sationem eis explicans, atq; ob oculos ponens. Quòd si per eas ipsas classes diuagari, atq; spatiari desyderent, quo accuratius omnia discernant, & introspiciant, deducet lectores ipsos per omnes uicos, eisq; singula mysteriorum quàm fidelissimè osten det. Placuit autem ut hoc ipsum Xenodochium nostrum, non hedera aliqua, aut lauro, ut solent uinariæ tabernæ, sed præfa tione nominis tui insigniretur. Adeò siquidem ob egregiam istam tuam, raramq; morum urbanitatẽ, atq; inexhaustam ser monis facundiam (ut interim singularem prudentiam, uariam eruditionem, multiplicem linguarum peritiam, ac breuiter in agendis rebus incredibilem quandam dexteritatem prætereã) es amabilis cunctis, ut non dubitem quin à tuo splendore alle= cti, confertim sint confluxuri huc studiosi omnes, ut non uino, aut ceruisia, sed nectare atq; ambrosia expleantur. Dicerem quidem multa impræsentiarum de ingenuissimis tui animi do tibus, nisi iam essent uniuersis notissima: præcipuè Diuo Ca= rolo. V. qui præter alia, tuam integritatem, præstantiam, fi= dem, ac diligentiam summè exploratam habens, & pace &

bello, tuo indies consilio utitur, grauißimaq; negotia tuis imponit humeris, uel si industriæ tuæ omnia semper leuia uideantur. *Suscipe itaq;*, Vir *Clarißime, fronte hilari, hasce quantulascunq; uigilias, ad relaxandum animum à fluctibus negotiorum, aliquando non inidoneas futuras.* Deus Opt. M. *te nobis diu quàm florentißimum seruet: atq; unà tecum Sapientißimum filium tuum,* D. D. Ioannem Duartæum, Iuris *prudentiæ* Doctorem Excellentißimum. *Vale, Venetijs, ex ædibus* Illustriß. D. D. Ioannis Furtadi *à* Mendozza, Oratoris Cæsarei Vigilantißimi. Idibus Aprilis. 1548.

INDEX LOCVPLETISSIMVS

Omnium rerum & sententiarum, quæcunq; notatu dignæ in hac Galeni epitome habentur.

Primus numerus indicat Tomum. Secundus autem, & si qui alij sequantur, numerum paginarum ostendunt.

ABdomē vulneratum cōsuendi rō. to.1. 373. 374
Abdominis descriptio. to.3. 373
Abdominis musculi. to.1. 136. 507
Abdominis musculorū cōsideratio. to.1. 266
Abdominis musculi octo. to.1. 358.
Abdominis octo musculi quatuor cōprehensi coniugationibus to.3. 184
Abdominis musculorū vsus to.1. 277. 359
Abdominis musculorum quatuor coniugationes. to.1. 268
Abdominis partē anteriorē, si vulneretur, ægrius curari iis quæ consistunt ad latera. to.3. 373
Abdominis recti musculi. to.1. 267. 258
Abdominis transuersi musculi. to.1. 358
Abdominis venæ. to.1. 219
Abdomine vulnerato cur mediocre foramē sit salutarius angusto. to.3. 373
Abluta reddi mordacitatis expertia. to.4. 23
Aborsus quando accidat. to.1. 468
Aborsus quā constitutionē sequatur to.1. 473
Abrotonum vermes perimit. to.4. 94
Abrotoni cinis ex aliquo oleo calido barbam tardius nascētem elicit. to. 4. 95
Abrotoni tēperatura & essentia to.4. 94
Abrotono si quis pfricetur ante inuasionē, minus à febrili rigore infestabitur. to.4. 94
Abrotonum inimicum uentriculo. to.4. 94
Abscessus quādo secandi sit & qua in parte. to. 3. 476
Abscessus quid. to. 3. 549
Abscessum cor sustinere non potest. to.3. 120
Abscessus qūo fiāt. to. 3. 84. 85

Abſceſſuū curatio to.3. 550
Abſceſſuum duplex genus. to 3. 499
Abſceſſuū modi diuerſi. to.1. 85
Abſceſſibus qualia ſoleāt ineſſe corpora.to.3. 549
Abſceſſibus q in uiſceribus delitesſcunt, medicamenta quæ ex aromatis cōponūtur, maximè ſunt ex uſu.to.3. 500
Abſynthium.to.4. 108
Abſynthium hepati opitulatur.to.3. 453.
Abſynthium ponticū eſſe eligēdū ad ictericos & uētris phlegmonas.to.3. 454
Abſynthium ventriculo gratum to.4. 94
Abſynthij duplex facultas. to.3. 453
Abſynthii facultas.to.4. 416
Abſynthii potio, quibus ſit cōgruens præſidium.to.3. 392
Abſynthii tres ſpēs.to.4. 94
Abſynthii uires.to.2. 205
Abſynthiū eſſe remediū ſummum contra bilis moleſtias. to.3. 520
Abſynthiū intus repurgat meatus: foris nequaquā.t.4.80
Abſtergentia leniter, pducēdę eſſe carni idonea.to.4. 184
Abſtinentia omnimoda inducit nauſeam, ac prauum ſuccum accumulat.to.2. 170
Acacia.to.4. 363
Acacię facultas.to.4. 98
Acalephe.to.2. 52.to.4. 98
Ἄκανθα.to.1. 451
Academicorum falſum dogma.to.1. 3.fa.1.
Acceſſio breuiſſima quando contingat.to.3. 244
Acceſſio lōgiſſima quibus fiat. to.3. 244
Acceſſio morbi naturā cōmonet.to.2. 444
Acceſſionis febrilis tempora deſcribuntur.to.3. 245
Acceſſione febrili inuandente cur ægri corripiātur ſopore. to.3. 136
Acceſſiones febriles vnde originem ducant.to.3. 414
Acceſſiones lōgiores, aut breuiores fieri unde accidat.to. 3. 243
Acceſſiones ſingulæ quatuor ſortiuntur tempora, initium, augmentum, ſtatum, et declinationem.to.2. 477
Acceſſionum circuitus quādo deſinent & quādo perſeuerabunt.to.3. 246
Acceſſionum imparitas vnde accidat.to.3. 243
Acceſſionum proportio qūo exploranda ſit.to.2. 426
Accidētariæ actiones qualiter

iudicandæ.to.1. 82
Accidētia et symptomata quō differant.to.3. 320
Accidentia propria indicāt locum affectum.to.3. 120
Accidentia superuenientia trifariam diuidi.to.2. 478
Acer sapor est calidus.to.4.62
Acerbam qualitatem refrigerare & siccare.to.3. 389
Acerbitatis in alias qualitates mutatio to.4. 55
Acerbus sapor est frigidus.to.4. 54
Acerb9 sapor acido magis terrenus existit.to.4. 53
Acerbum corpus exolui tripliciter to.4. 55
Acerbum quid.to.3. 350
Acerbi & acidi saporis discrimen.to.4. 53
Acerba quæ.to.4. 15
Acerbissima stomatica conficiendi ratio.to.4. 388
Acerbis malis quando uti expediat.to.2. 42
Acetabulū cotyleq́ꝫ.to.1.197
Acetabula.to.1. 482
Acetabula quæ.to.1. 160
Acetabula siue cotyledones.to.1. 157
Acetum.to 4. 154
Acetum ardorem à thapsia excitatum, sua refrigeratione restinguit.to.4. 10
Acetū biliosis eē utilissimū, aduersissimū melicis.to.4. 13
Acetum cum rosaceo instillatū auxiliari aurium inflāmationi.to.1. 6.fa.2
Acetum cui siti remedium sit.to.4. 12
Acetum cur misceat rosaceo ad phrenitidem.to.4. 331
Acetum ex contrariis facultatibus constat.to.4. 51
Acetum est frigidum quāq̄ caloris particeps.to.4. 10
Acetum imbecillū, cum citrii acore fit acrius.to.2. 48
Acetū magis refrigerat q̄ mel calfaciat.to.4. 58
Acetum maiori ex parte frigidius q̄ calidius existit.to.4.9
Acetum mistas facultates sortitur.to.3. 495
Acetum mistum rosaceo, quibus prosit & quibus obsit inflāmationibus.to.4. 332
Acetum perniciosum esse oculis.to.1. 6.fa.2
Acetum qua ratione dicatur neutrum.to.4. 10
Acetum qua ratione fluentem sanguinem sistat.to.4. 9
Acetum quando miscendum phlegmonarum medicamētis.to.3. 456
Acetum quando sit rosaceo miscendum ad affectiones ca

pitis.to.4. 331
Acetum scilliticum.to.3. 599
Aceti facultas. to.2.102.to.3. 432.457.to.4.11.58.265. 321.336.
Aceti temperaturam non longe à media distare to.4. 10
Aceti vsus quādo induratis cōferat.to.3. 493
Aceto qūo vtēdum.to.3.412
Acescere in uentriculo cibos ob causam frigidā. to.3.118
Acanthe leuce.to.4. 99
Acanthos.to.4. 99
Acida incidunt refrigerando. to.2. 42
Acida quæ.to.4. 15
Acida non sunt frigida quatenus acida sunt.to.4. 51
Acida frigiditas tenuiū est partium.to.4. 52
Aciditas vnde oriat̃.to.4. 59
Acidus sapor sincerus in oxalide et oxylapatho reperit̃. to.4. 60
Acidi à quibus ędantur ructus. to.3. 49
Acidi sapores sunt essentiæ simul tenuis & frigidæ. to. 4. 60
Acidā cruditatē non ꝯtingere in tēperaturis biliosis, nisi admodū raro, neq; accēdere febrim diariam.to.3. 407
Acidorum malorū usus, quando utilis.to.2. 42
Acidorum natura.to.4. 53
Achrades.to.4. 105
Achor.to.3. 89
Acori facultates.to.4. 99.
Achores.to.4. 321
Acorum fauorumq́; curatio. to.4. 321
Acinorum substātia ex quibus costet.to.2. 37
Acinorum semina astringere, nihilq́; mutari in corpore. to.2. 37
Acinoꝝ vuę semina.to.4.113
Aconitum lycoctonū.to.4.99
Aconitum pardalianches. to. 4. 99
Acopon Aphrodæ fœtidum. to.4. 307
Acopō ad articulares dolores. to.4. 307
Acopō ad omnem neruorum dolorem.to.4. 307
Acopon Casti.to.4. 308
Acopon ex melle to.4. 307
Acopon haliei.to.4. 308
Acopon Heræ.to.4. 309
Acopa medicamina qualia nā esse debeant.to.4. 306
Acopō Themisonis. to.4.306
Acopi ex abiete cōpositio contra omnem lassitudinem ualens.to.2. 176
Acmasticæ febres.to.3. 229
Acres cibi quibus tantum con

ueniunt.to.2. 57
Acres humores particulis exulceratis admoti horrorem atq; rigorem excitāt.to.3.72
Acres sapores quō ab amaris differant.to.4. 64
Acria amaris calidiora. to.4. 61
Acria cum calore incidunt.to. 2. 42
Acria esculenta necessariò habent admistam dulcedinem. to.4. 63
Acria habere facultatem tenuandi.to.2. 96
Acria largius sumpta quę mala inferant,to.2. 95
Aeria oīa esse calida.to.4. 81
Acria quæ dicantur. to.2.94. to.4 .15
Acria quibus utilia.to.2. 95
Acria ulceri admota rigorem inferunt.to.3. 99
Acrium medicaminum differētiæ.to.4. 63
Acrium saporum facultas.to. 4. 54. 181. 289
Acrochordones.to.3.89.506
Ακρώμιον.to.1. 204. 461
Actio aīalis ē triplex.,to.3.15
Actio cur nō dicatur esse absolute.to.3. 323
Actio lęsa partem affectam indicat.to.3. 119
Actio nulla lædit nisi pars quæ illā efficit, afficiatur,to.3.117
Actio omnis magna ex parte à propria organi substantia procedit.to.1. 303
Actio partis est motus actiuus. to.1. 501
Actio quid.to.1. 103. 531.to. 3. 13. 317. 323
Actionis affectusq; duplex significatum.to.1. 531
Actionis cognitio plurimū cōfert ad cognoscēdos affectus partium, quę in alto corpore delitescunt.to.1. 504
Actionis languor, uires inualidiores ostendit.to.3. 73
Actionis læsio est affectæ partis symptoma.to.3. 130
Actionis musculorū cognitio maximè ex usu est.to.1. 228
Actionem cōpositam esse generationem.to.1. 104
Actionem fieri ex cōmoda tēperie.to.1. 112
Actionē lædi est necesse instrumento efficiente ipsam quōlibet læso.to.2. 115
Actionem membri promptissimè à calore immodico lædi.to 2. 219
Actiones accidentariæ qualitater iudicandæ.to.1. 82
Actiōes corporeas, adesse pręcipuas pueris: ut animales prouectioribus, usq; ad declina-

tionem.to.2. 194
Actiones corporis unde oriantur, dignotio.to.1. 185
Actiones imitantur proprietatem substantiæ.to.1. 282
Actiones inter se couenientes, sunt quinq; circa respirationem.to.3. 168
Actiones morales.to.3. 140
Actiones naturæ tres, generatio, auctio, nutritio to.1. 104
Actiões omnes manuarias fieri, aut stātibus, aut sedētibus nobis.to.1. 325
Actiões omnes reddi crebriores ob defectum qui accidit illis.to.2. 338
Actiones reliquas sequi in iam editis post actionem mandendi.to.1. 484
Actiones partiū duplices, simplicium nempe & compositarum.to.1. 19
Actionum robur consequi ad calidum & siccum temperamentū.to.1: 176
Actiones principales.to.3. 140
Actiones sequūtur constitutiones corporum.to.2. 123
Actiones ualidæ, non aucti sanguinis, sed uigentium uirium sunt insepabilis nota.to.3. 72
Actionum fortitudo ad uiriū robur consequitur.to.3. 71
Actionum læsio est duplex, altera ad animalē, altera ad naturalem functionē pertinēs. to.3. 15
Acte.to.4. 100
Actiuæ qualitates, caliditas, frigiditas, humiditas, & siccitas.to.1. 22. 175
Actiuis functionibus q̄ instrumenta sint commodiora.to. 3. 61
Actu calidū, frigidū, humidū, atq; siccum, quotupliciter dicatur.to.1. 73
Actu & potestate calidum quotupliciter dicatur. to.1. 83
Actu pfectum ac pręsens quid. to.1. 74
Acutus exacte morbus qui.to. 2. 438
Acuti ex decidētia morbi.to. 2. 438.
Acuti & uelocissimi morbi tenuissimam victus rationem postulant: uberiorem longiores.to.3. 518
Acuti morbi omnes sunt temporis exigui: nō tamē omnes breues morbi continuo existunt acuti.to.2. 449
Acuti morbi per excretiones, vt diuturni per abscessus, magis soluunt.to.2. 484
Acuti morbi simul atq; inuascrunt, ad extremā perueniunt magnitudinem. to.1. fo.16.

fa. 2.
Acuti morbi ſunt qui oĩno cũ febrib' ꝯtinuis fiũt. to. 2. 247
Acutorum morborũ iudicia in diebus imparibus fiũt, quia & acceſſiones. to. 2. 444
Acutis morbis impari dierum numero, longis pari, iudicia adueniunt. to. 2. 439
Adarceum. to. 4. 230
Ad aliquid eſſe, cõmune multis generibus. to. 2. 293
Ad aliquid q̃ dicantur. to. 1. 81
Aden ſubiectus cerebro. to. 1. 404
Adeps. to. 2. 62
Adeps quibus adhæreat. to. 1. 488
Adeps quî gignatur. to. 1. 63
Adeps quo pacto gignatur, & quibus hęreat ꝑtibus. to. 1. 57
Adeps tenuium partium lenit dolorem. to. 4. 272
Adipis differentiæ. to. 3. 547. to. 4. 53. 77. 218. 300. 306
Adipis vſus. to. 1. 488
Adhæſio. to. 3. 60
Adianthum. to. 4. 97
Adiumenta ſeptem ad ueritatem in abſtruſis rebus perueſtigandam. to. 1. 21
Admota extrinſecus. to. 3. 9
Adoleſcentes eſſe q̃ aptiſſimos ad omnes uoluntarias actiones. to. 2. 124
Adoleſcentes ſi fortè initio aſſueuerint pecuniam inſatiabiliter cupere, fieri non poſſe, ut quum ad annum peruenerint quadrageſimum, ſe ipſos recuperent. to. 2. 215
Adrianus rhetor. to. 2. 493
Adſtringens duplex. to. 4. 41
Adulteria medicamentorum cur docenda nõ ſint. to. 4. 193
Adurendam eſſe radicẽ putreſcentis particulæ. to. 3. 555
Adurentia ſimul & aſtringentia quæ ſint. to. 3. 357
Aer accenſus fit flãma. to. 4. 50
Aer ambiens tale inſtrumentũ inter uidendũ efficitur, quale exiſtit neruus in corpore. to. 1. 546
Aer calidiſſimus quomodo refrigerandus. to. 3. 431
Aer cur nos afficiat. to. 3. 295
Aer eſt materia reſpirationis. to. 2. 220
Aer frigidus quando maximè conferat. to. 3. 432
Aer impendio calidior quid in corpora noſtra moliatur. to. 3. 215
Aer purus à colore mutatur. to. 1. 550
Aer quale viſus inſtrumẽtum ſit nobis. to. 1. 550
Aer ſolus efficit uocẽ to. 2. 493
Aeream ſubſtantiã eẽ miſtam

per omnia sanguini.to.3.212
Aeris cōmercium haud quaq̃ nos fugere posse.to.3. 421
Aeris cōstitutio calida & humida, pestiferis est morbis obnoxia.to.3. 216
Aeris differentiæ.to.2. 131
Aeris frigidi affectus.to.3.431
Aeris inspirati quātitas in quibus nam respondeat magnitudiui dilatationis thoracis et in quibus nequaq̃.to.3. 170
Aeris portionem unā ad cerebrum: aliam ad pulmones illabi.to.2. 220
Aeris qualitatē temperatis quidem naturis temperatam: intemperatis autem, contrariā requiri.to.2. 131
Aeris temperaturam ad vlcerum curationem esse expendendam.to.3. 338
Aeris temperiem calidā & humidam esse oīum aliarū pessimā, nec reperiri posse in quatuor anni tēporibus. to.1.50
Aeris tenuitas vnde iudicet. to.4. 10
Aerem ambiēte esse veluti cognatum corpori.to.2. 122
Aerem eē naturaliter frigidū elementum.to.1. 98
Aerem nubilū denigrare pharmaca: syncerū cōferre ad eorum candorē.to.4. 246
Aerianum pharmacū affectionibus oculorum accōmodatum.to.4. 367
Aedes febrientibus quales esse conueniat.to.3. 430
Aeger quando fit consulendus.to.3. 343
Aegilops. to.2.33. to.4. 9
Aegilopis descriptio & curatio to.4. 370
Aes vstum to.4. 201 367
Aegri exercitio non egent.to. 2. 2
Aegritudinem futuram indicātium siugnorum natura duplex.to.2. 292
Agrotantes particulas dignoscendi ratio.to.3. 290
Aegyptia Claudii Philoxeni. to.4. 276
Aegyptia Andromachi. to.4. 296
Aegyrus.to.4. 98
Aenea fistula ad quid vtilis.to. 3. 114
Aequalitas pulsus, qūo iudicanda ueniat.to.2. 258
Aequalitatē inæqualitatemq; in uno pulsu et in pluribus fieri: ordinem cōfusionemq; in pluribus tantū.to.2. 276
Aequaliter mutari quæ dicantur.to.2. 277
Aequalis intēperies cur nullo afficiat dolore.to.3. 39

Aera.to.4. 98
Aeris ſquāma floſq;.to.4. 362
Aerugo.to.4.174. 197. 363
Aeri alieno omnes athletas eē obſtrictos.to.1. fo.2. fa.2
Aerugo per ſe adhibita, roſionem atq; phlegmonem excitat.to.4. 254
Aeruginis vis.to.3.330.to.4. 282.
Aeſtuantibus uictus ratio conueniens.to.2. 93
Aeſtate adſcititiū calorem eſſe maiorem: proprium minorē, contra q̃ hyeme.to.1. 70
Aeſtate creſcit vſus pulſuū, ſed langueſcit facultas.to.2. 358
Aeſtatis temperies.to.2. 463
Aetas vniuerſa poſt vigorē eſt frigida & ſicca.to.3. 252
Aetatem florentem eſſe in medio extremorum.to.1. 59
Aetatem ſenilem eē ſicciſſimā aliarū & frigidiſſimā.to.1. 59
Aetates circūſcribi numero annorum non poſſe.to.2. 155
Aetatū calores qua methodo dignoſcendi.to.1. 59
Aethiopes cur omnes criſpi. to.1. 66
Aethiopes ob ſiccitatē cutis habēt pilos paruos & incrementi nullius: calueſcunt tamen ægre.to.1. 437
Aeizoon.to.4. 97
Affecta ſedes vnde apprehendaur.to.3. 137
Affectus animi qnq̃.to.2. 108
Affectus à craſſa fluxione.to.2 94
Affectus à tenui fluxione orti. to.2. 94
Affectus corporis exiſtit functionis cauſa.to.3. 319
Affectus conferentia non indicant.to.1.fo.10.fa.1.13.fa.1
Affectus conſiſtit in permanentia.to.3. 13
Affectus diſtingui à uitiis.to.1. 520
Affectus eſt motus animi rationi inobediens.to.1. 518
Affectus et morbusvt differāt. to.3. 13
Affectus frigidos inducere vinum mmodicè hauſtum.to. 1. 76
Affectus prǽter naturam eſt triplex.to.3. 13
Affectus proprium.to.1. 521
Affectus proprius quando putandus ſit.to.3. 136
Affectus profundarum partiū qualia remedia poſtulent.to. 1. 30
Affectus quid.to.1.26.531.535
Affectui oīum maximè vrgenti, dirigi ſemper curantis conſilium debet.to.3. 393
Affectum animalem non poſſe

innasci inanimato alicui, sicuti neq; irrationali animali. to. 1. 518

Affectus cognosci ex differentiis. to. 1. 26

Affectum nullum sanari posse perfecte, manente adhuc ipsa vnde ortus ē causa. to. 3. 594

Affectu cognito, facilè inueniri remedia. to. 2. 191

Affectus quomodo compescātur. to. 1. 524

Affectus sedari tpe, etiā si opinio eoꝝ pmaneat. to. 1. 524

Affectus summę cutis qualia remedia postulent. to. 1. 30

Affectus animi, qui. to. 2. 105

Affectus calidi. to. 3. 97

Affectus frigidi. to. 3. 97

Affectus in alto situs uehementiorem medicamenti uim requirere, q̄ ex sua ipsi natura postulent. to. 3. 302. 391

Affectus infestantes per circuitus. to. 3. 239

Affectus interni vt cognoscātur, opus est cōiecturis. to. 4. 412.

Affectus magnitudo est triplex to. 3. 393

Affectus neruorum duplex. to. 1. 292

Affectus per cōsensum quādo dicatur. to. 3. 136. 141

Affectus præter naturam sunt tres. morbus, causa, & symptoma. to. 3. 322

Affectus primarios ab iis qui p cōsensum accidunt, distinguēdos esse. to. 3. 135

Affectus primario lædētes functionem sunt morbi. to. 3. 3

Affectus primogenii, siue primarii, qui sint. to. 3. 141

Affectus primū labefactās functionē, est morbus. to. 1. 113

Affectus quid indicet. to. 3. 441

Affectus similarium particularum sunt octo: quatuor simplices, quatuor compositi. to. 2. 400

Affectus simplices, simplex remedium postulant. to. 2. 160

Affectus suā ipsorum sublationem indicare duntaxat. to. 1 fo. 13. fa. 2.

Affectus uarii si in unū conspirent, quid agendū. to. 2. 161

Affectus vnde proficiscantur. to. 1. 521 to. 2. 104

Affectuum causa cognita plurimum ad remedii inuentionē confert. to. 1. 528

Affectuum cognitio, existit remediorum materia. to. 2. 20

Affectuū cognitio quid iuuet. to. 2. 181

Affectuum corporis prouidentia, in ꝓpria eius internoscenda essentia, & uiribus pſidioꝝ

consistit.to.2. 190
Affectuum duplicia genera.to. 2. 142
Affectuum notę vnde deprehē dantur.to.3. 120
Affectuum per consensum curatio.to.3. 135
Affectuum propria signa quæ sint.to.3. 120
Affectuum qui cũ sopore inuadunt curatio.to.3. 487
Affectuum qui cum peruigilio & delirio infestant, curatio. to.3. 486
In Affectibus alte sitis vtēdum cucurbitulis.to.1. 30
Affectio ptis duplex.to.3. 246
Affectionis per consensum species duæ.to.3. 121
Affectionum uentris acquisititiarũ, differētię octo.to.2.133
Affectiones in profundo diuersa pharmaca ab iis quæ hærēt in supficie, desiderāt.t.4. 331
Affici per cõsensum quādo dicatur cerebrum.to.3. 121
Affici quādo dicatur caput.to. 3. 117
Affici quid dicatur .to.3. 117
Affici quodāmō est idem quod pati.to.3. 13
Afficiendæ rei aptitudo maximā obtinet vim ad excipiendum affectum.to.3. 202
Affluxus humorũ gignit quatuor differentias morborum compositorum.to.3. 5
Agaricum, radicem esse credit Galenus.to.4. 97
Agarici facultates īsignes.to. 4. 97
Agarici optimi notę.to.4.469
Ageranthon.to.4. 97
Ageratus.to.4. 189
Agere in seipsum nihil potest sicuti nec se cõtinere.to.3.69
Agere quid dicatur.to.3. 117
Agglutinatio semper assimilationem præcedit.to.1. 106
Agglutinationem præcedit appositio.to.1. 106
Agni casti semē flatus discutit, quo nomine arcet uenerem. to.2. 32
Agnina mēbrana.t.1. 156.480
Agnina membrana fœtũ obuoluit.to.1. 157. 180
Agnina tunica.to.1. 163
Agnos.to.4. 95
Agninę carnes.t.2. 58.87.100
Agonia quid.to.3. 43
Agrestium animalium carnes ualentius nutriunt, & succũ gignunt meliorem.to.2.63.
Agrestia omnia eē acriora hortensibus.to.4. 101
Agrostis.to.4. 96
Aphace.to.2. 32
Alauda.to.4. 466
Alabastrites.to.4. 190

Albi iuris condimentum. to. 2. 59. 12. 179. to. 4. 329
Albuginis humoris usus. to. 1. 419. to. 3. 21
Albugo oui ad ophthalmias vtilis. to. 4. 193
Albumen oui. to. 4. 356
Albumen oui quibus affectibus conferat. to. 4. 225
Albumē ouorum ægrè concoqui. to. 3. 498
Alcioniorũ facultates. t. 4. 230
Alcyonium. to. 4. 314
Alæ anserinæ, gallinaceæq́;. to. 2. 68
Alæ uolucrium. to. 2. 88
Alectorides. to. 4. 228
Alexander fuit torpore correptus dum in Cidno, Ciliciæ flumine, se lauaret. to. 3. 61
Alesma. to. 4. 114
Alga. to. 4. 112. 178
Alicacabum. to. 4. 145
Alica. to. 2. 23. 80. 97
Alica biliosis naturis conuenit. to. 3. 399
Alicæ lentor corrigendus aceto, porro. to. 2. 170
Alicæ sorbitio quibus sit propinanda. to. 2. 23
Alienati mēte obliuiscũtur animalium actionum: quas postea cōfertim, & magnas obeunt. to. 2. 31
Alienati mente cur rarum & maximum spiritum reddant. to. 2. 231
Alienum duplex. to. 3. 239
Alimentum ab hepate in uentrem regeri quãdo necessum sit. to. 3. 57
Alimentũ à medicamēto quomodo differat. to. 4. 31
Alimentum coqui etiam in intestinis. to. 1. 347
Alimentum debet æquale esse copiæ materiæ effluentis. to. 1. 500
Alimenti distributio. to. 1. 539 111.
Alimētum humidius distribui, discutiq́; celerius. to. 2. 58
Alimentum idoneum fœtibus est menstruus sanguis. to. 1. 177
Alimentum triplex, secũdum Hippocratem. to. 2. 135
Alimenti incrementiq́; ratio. to. 1. 46.
Alimenti distributionis consideratio. to. 1. 214
Alimenti principium, spiritus. to. 1. 512
Alimenti priuatio vnde accidat. to. 3. 53
Alimento omnes partes indigent. to. 1. 499
Alimēta ad suam naturam immutant carnem & immutantur ab illa. to. 3. 52

Alimenta

Alimenta intemperata quomodo corrigenda.to.4. 62.
Alimenta medicamentosa. tomo.2. 18.
Alimenta tantum. to.2.28.
Alimenta venerea.to.3. 210.
Alimentorum celer, tardusq́; descensus, à quibus proficisci occasionibus posit.to.2.17.
Alimentorum secundas qualitates etiam esse explorādas. to.2. 19.
Alimum.to.4. 100.
Allium.to.4. 168
Allium auxiliari dolori colico.to.3. 471
Allium, dicitur theriace rusticorum.to.3. 471
Alliū esitari, ut medicamentum.to.2. 56
Allium elixum imbecillius quidem, benignius tamē reddi. to.2. 57
Alliū flatus discutit.to.3. 471
Aloes vsus laborantes intemperie citra redūdantiā humorū deducit in tabē. to.4. 413
Aloes elotę facultas.to.3.392 to.4. 100. 41?
Aloes usum improbat Galenus in senibus. to.2.189
Aloe biliosarū dispositionum ventris optimum est medicamen.to.4. 413
Aloe est infestissima iis qui citra biliosos succos intemperie affliguntur calida & sicca.to.4. 413
Aloe grata vētriculo. tom.4. 100.
Aloe lota parū aut nihil purgat.to.4. 38
Aloe quibus affectibus conferat.to.4. 100
Aloem inspersam esse salutare medicamentum sedis & pudendorum vlceribus.to.3. 367
Aloem non esse miscendā medicamentis quę gratia phlegmones ꝓpinant, nisi aluum velimus deiicere. to.3. 485
Aloem purgare humores in tunicis ventriculi imbibitos. to.3. 392
Alopecia.to.4. 310
Alopecia qn̄ accidat.to.1. 435
Alopeciæ facile curabilis argumentum.to.4. 313
Alopeciæ refellis curatio. tomus.4. 314
Alopeciis altius progressis remedia Archigenis.to.4.315.
Alopeciis congruentia medicamenta simplicia.to.4.312
Alopeciis inueteratis optimū medicamen.to.4. 312
Alphi.to.3. 52
Althea.to.4. 116
Altheæ radix seuo anserino liquata, salutare ad emollien-

Aloes facultas. to.4.100.

dos schirrhos medicamẽ existit.to.3. 493
Altheæ & betæ radicem discutere pituitosos humores, q̃d non datur foliis eorundem. tom.2. 53
Alteratio humorum à quibus fiat.to.3. 312
Alteratio in animalibus triplex.to 4. 74
Alteratio putrium humorum, concoctio est.to.3. 301
Alteratio quæ fit in ore. tom. 1. 120
Alteratio quid.to.3. 323
Alterationis ciborũ causa est temperies vẽtriculi.to.3. 47
Alterationis error est concoctionis symptoma.to.3. 46
Alterationis quæ in ventriculo fit, descriptio.to.1. 120
Alterationi naturali, præter naturam, & mediæ, quæ insint.to.4. 74
ob Alteratione & solutionem continui aliquid pati contingit.to.1. 22
Alterationem fieri absq; contactu non posse.to.1. 22
Alteratione per cõtraria moliendam esse.to.1. 32
Alterationes sunt duplices.tomo.4. 32
Alterationum vbi differentię. tomo.1. 220
Alteratrices facultates tot inesse singulis animalibus, quot elementares particulas. tomo.1. 105
Alteratrix facultas vẽtriculi, quando abolita, imbecilla, & deprauata dicatur. to.3.17.
Alteratricem vim inesse singulis aĩalis particulis. to.1.347
Alterabilium omnium natura quæ sit.to.4. 53
Alterari corpus quotupliciter posit.to.2. 155
Alterari facile spiritum.tomo 1. 87
Alterari prompte omnia tenuium partium: crassarũ contra ægre.to.1. 87
Altercum.to.4. 176
Altius reconditi affectus valentiora medicamenta postulãt, q̃ si in superficie consisterent. to.3. 543
Altus pulsus.to.2. 273. 293
Altus pulsus quando excretionem significet.to.2. 421
Alumen œdemata discutit. tomo.3. 492
Aluminis differẽtiæ.to.4.200
Aluminis omnia genera eximie astringunt.to.4. 391
Alumine solo cur non sit ad vlcera vtendum.to.4. 279.
Alui deiectio quibus sit auxilium commune.to.2. 201

Alui facilitas ĩ cruditatibus uni cum eſt remedium.to.2. 24
Aluo fluenti quæ conferant. to.3. 405
Aluo fluenti victus non conueniens.to.3. 405
Aluum eſſe largius uacuãdam iis qui per laſsitudinem vlceroſam detrahi ſibi ſanguinẽ nolunt,to.2. 169
Aluũ tardius deiicere quę compellant.to.3. 55
Aluum tuto emollientia. tomo.3. 486
Alexandrini foſſores,camelinis veſcuntur carnibus. tomo.2. 21
Alexandriam, Romamq́;, populoſiſsimas vrbes,poſſe quẽuis medicum alere, qui vel vnicum morbum curare norit,to.1. 34
Alexipharmaca eſſe media inter oblæſa corpora, & lędentia medicamenta.to.4. 85
Alexipharmacaꝝ facultatum natura duplex.to.4. 85
Alexipharmacis cõmode miſceri interdũ letalia.to.4.46
Alyſſon morſus à cane rabido, rabiẽtemq́; ipſum ſanat. to.4. 108
Amanitæ.to.2. 56
Amaracon.to.4. 101
Amarantum.to.4. 101
Amari ſaporis facultas. tom. 4. 64
Amarum eſſe calidius dulci.tomo.4. 57
Amara cur exulceratis conducant.to.4. 289
Amara cur animalibus omnibus ſint eſtui inepta.to.4. 65
Amara edi nequeunt.to.4.55.
Amara eſſe hoĩbus atq; plantis aduerſa.to.4. 66
Amara omnia calida.to.4. 55
Amara minimè omnium putreſcere.to.4. 65
Amara odorata non eſſe. tomo.4. 67
Amara qualitas uiã aſtringenti facit.to.3. 454
Amara quæ.to.4. 15
Amara quibus morbis conueniant.to.4. 64
Ambiguum nihil eſſet, ſi oĩa ſub ſenſus caderent.to.4.17
Ambroſia.to.4. 101
Ambroſia Andromachi.to.4. 403
Ambulatio, curſus, ſtatioq́;, quomodo fiant.to.1. 485
Ambulatio eſt prima actio cruris.to.1. 336
Ambulatio qũo fiat.to.1.326
Ambulatiõis organũ.to.1.326
Ambulationi qui ſint neceſſarii muſculi.to.1. 336
Ambuſtis ouũ opitulatur im-

positum.to.4. 226
Ambustis quæ conferant. tomo.4. 185
Amans omne esse cœcum erga eã rẽ, quã amat.to.2. 105
Amentia quid.to.3. 16
Amentiæ tantum esse animantibus insitum, quãtum humoris.to.1. 97
Ami.to.4. 101
Amica & congrua sibi esse omnia mutuo similia.to.1. 88
Aminæum vinum.to.2. 91
Ammiomum.to.4. 102
Ammoniacum.to.4. 102
Ammoniacũ aceto liquatum lieni indurato conducit, nec aliter induratis musculis.tomo.3. 493
Ammoniacũ inter emolliẽtia principatũ obtinet.to.4. 296
Ammoniacum thymiama. tomo.4. 301
Amor in procreata.to.1. 467
Ampelites terra.to.4. 185
Ampeloprason. tomo.2. 7. tomo.4. 101
Ampelos.to.4. 102
Ampelos agria.to.4. 101
Ampelos leuce.to.4. 102
Amphisbena.to.4. 456
Amphiblestroides tunica. tomo.1. 548
Amphimerina febris diuturna.to.2.459.to.3. 234
Amygdalæ.to.2. 101
Amygdalæ non multum nutriunt.to.2. 46
Amygdalarum facultas.to.2. 46.to.4. 102
Amygdalas amaras dulcibus, potẽtiores existere.to.2. 46
Amurca. to.4 9
Amurcæ vires.to.4. 101
Amylum.to.4. 357
Amyli facultas.to.2. 24.
Amythaonis malagma. tomo.4. 302
Anacollemata.to.4. 226
Anagallis vtriusq; facultates. tom.4. 103
Anagyri facultas.to.4. 103
Analeptice.to.1.33.to.2. 6
Analogismus quid to.1.fol.10 facie.2.
Analogismum fieri per transitum ad similia. to.1. fol. 10. facie.2.
Anasarca imbuit hũiditate vniuersum corporis habitum.tomo.2. 374
Anastomotica.to.4. 82
Anastomosis.to.3. 341
Anastomosis uasorũ vnde accidat.to.3. 353
Anatomes pars præcipua, circa quæ versatur.to.1. 236
Anatomen cur Galenus ordiri soleat ab inferiori ventre. to.1. 266

Anatomes utilitas.to.3 111.

Arra. quid indicat to. 4 86. 10

Anatomen veteribus fuisse familiarissimam.to.1. 236
Anatomica method⁹.to.1.228
Anaxagoræ dictũ heroicum. tomus.1. 523
Ancon.to.1. 313
Anchusæ quatuor species. tomo.4. 96
Anchusæ quarta species anonymos, latos lumbricos perimit.to.4. 97
Andrachne.to.4. 103
Andreæ emplastrum faciẽs ad excrescẽtia vlcera.to.4. 287
Andronis trochisci.to.3. 541
Androsaces.to.4. 103
Androsæmos.to.4. 103
Anemone.to.4. 104
Anethi facultates.to.4. 104
Anethum vstum pudẽdorum vlceribus confert.to.4. 104
Anethinum oleum.to.2. 177
Anethinum vnguentum esse aptum cuti densæ laxandæ. tomo.2. 161
Aneurisma.to.3. 87
Aneurisma quando accidat. tomo.3. 585
Anginam aliquando ob vertebras luxatas contingere.tomo.3. 161
Angina est inflammatio internarum gutturis partium.tomo.3. 121
Angina offendit vocem simul & respirationem.to.3. 167
Angina protrahẽte, venas sub lingua secãdas esse.to.3.543
Anginæ genera qnq;.to.3.162
Anginę pulsus.to.2. 372
Anguilla uictui tenui aduersatur.to.2. 99
Anguillæ nunquam boni sunt succi.to.2. 89
Angularis figurę proprium.tomo.1. 143
Angularis peruersio spinæ.tomo.1. 449
Angulosæ luxatiões spinę sunt nocentiores iis quę in orbem atq; paulatim fiunt.to.3. 161
Angulorum imminutiones in oculis quomodo sunt curandæ.to.3. 504
Angustus pulsus.to.2. 272
Angustia vasorum vnde exoriri possit.to.2. 134
Angustiam spiritalium instrumentorum quid indicet. tomo.3. 163
Anhelosa respiratio vnde proficiscatur.to.2. 248
Anhelatio.to.2. 243
Anima appetitoria in iecore. tomo.1. 95
Anima appetitoria quæ nam expetat.to.1. 95
Anima collocatur in ipsius cerebri corpore, in quo & ratiocinatio fit & memoria. to

Anima mouet corpus, et rigit · to: 3 · 92 ·

mo.3. 143
Anima construxit particulas. tomo.1. 187
Anima & ratio nō sunt idem: quum ratio in anima cōtineatur.to.1. 526
Anima in somnis, corpis profundum ingressa, videtur solas corporis dispositiones sentire.to.2. 501
Anima irascibilis in corde.tomo.1.95.to.3. 417
Anima irascibilis quarum rerum flagret libidine.to.1.95
Anima naturalis quas qualitates apprehendere nequeat. tomo.1. 130
Anima nihil est aliud q̃ calidū. tomo.3. 96
Anima nostra constat ex partibus omnino inter se differentibus.to.1. 526
Anima rationalis cōsistit in cerebro.to.3. 417
Anima rationalis in cerebro. to.1. 95.&.405
Anima rationalis non format fœtum.to.1. 188
Anima rationalis quæ appetat.to.1. 95
de Anima, stoicorum opinio. tomo.1. 98
Animantibus tantum amentię insitū q̃tum humoris.to.1.97
Animatis omnibus proprium vitæ spatium constitutum esse à natura.to.1. 30
Animæ constitutiones ex diuersis corporum tēperamentis nasci.to.1. 527
Animæ essentiā ignorauit Galenus.to.2. 330
Animæ facultatū singulis quæ sedes tribuantur.to.3. 138
Animæ facultates exercitatione vires indipiscuntur & crescunt: otio lāguescunt, & minuuntur.to.2. 118
Animę facultates plures, diuersasq; in corde vno constituit Aristoteles.to.1. 517
Aīæ facultatibus singulis vnā virtutem inesse.to.1. 542
Animæ facultatibus vinum veluti quidam tyrannus imperat.to.1. 100
Animę intellectricis, non quālibet speciem corporis esse capacem.to.1. 96
Animæ moribus corpus aptū naturam præparare. tom.1. 171. 299
Animæ mortalem speciem esse tēperiē corporis.to.1. 97
Animæ naturalis siue appetitoriæ sedes est hepar.to.3.417
Animæ oībus actionibus aduersari frigiditatem.to.1.98
Animæ organum existit corpus.to.1. 299

Animæ opera.to.1. 102
Animæ partes sunt irascibilis, rationalis,& appetitoria.tomo.1. 525
Animę partē appetitoriam, diuersam à ratiocinatrice existere.to.1. 529
Animæ partium singulas quibus animalibus comparauit Plato.to.1. 532
Animæ principis sedes quando per se & quando per consensum lædatur.to.3. 135
Animæ ꝓpria materia est spiritus animalis.to.1. 98
Animæ primum organum est animalis spiritus, qui in cerebri ventriculis cōtinetur, sed præcipuè in postremo. tomo.3. 143
Animæ principatus quid. tomo.1. 551
Animæ principatus in cerebro.to.1. 551
Animæ principalium facultatum affectus consistunt in cerebro.to.3. 141
Animæ species, sedes, & differentiæ.to.1. 563
Animæ sedē in corde esse quibus argumentis probent veteres.to.1. 509
Animæ sedem existimari debere particulā quæ primo dum annuimus mouetur.to.1.506
Animæ species tres.to.1. 95
Animæ substantia quæ sit. tomo.1. 550
Animæ substantia est nobis incognita.to.2. 213
Animæ substantia non eadem omnibus inest.to.1. 94
Animæ substantiam Galenus definire non audet.to.3. 42
Animæ substantiā ad multum tempus durare.to.2. 214
Animæ substantiam propriæ eius vires sequuntur.to.1.96
Animæ substantiam quodammodo esse temperiē quatuor qualitatum.to.1. 96
Animæ vires tēperiem sequi. tomo.1. 96
Animi affectus.to.3. 295
Animi affectus ad pellendos & conciliandos morbos, quantam vim habeant.to.2. 12.
Animi affectus tremulas functiones efficiunt, ac similiter morbi corporis.to.3. 25
Animi affectuum, q̃ corporis, cur maior habenda cura. tomo.2. 12
Animi constitutionem, corporis cōstitutioni esse similem. tomus.1. 525
Animi & corporis bona multipliciter dici.to.2. 3
Animi morbus qui.to.1. 525
Animi sanitas quæ.to.1. 525

Animi vis expers rationis est duplex.to.2. 110
Animi vehemẽtissimi affectus, senes præcipue atq; imbecillos exoluunt.to.3. 526
Animi venustas præferẽda pulchritudini corporis.to.1.folio.1. facie.2
Animam ad agendum particulæ non impellunt.to.1. 301
Animam athletarum esse veluti multo demersam cœno.tomo.1.fol.2. fac.1
Animã cõsentire naturis corporum.to.1. 130
Animam rationalem cõsistere in capite. tomo.3. 486
Animam delitescere in corde quibus nitatur Chrysippus rõnibus cõprobare.to.1.506
Animam esse immortalem Galenus ambigit.to.1. 129
Animam esse speciem quę temperatura existit.to.1. 97
Animam esse sanguinẽ qui putarint.to.1. 512
Animã habere facultates quasdam à sua ipsius substantia ortas:non posse tamen operari sine orga[illegible]s.to.1. 301
Animam habitare in ipso cerebri corpore: primum autem illius instrumentum esse animalem spiritum.to.1. 544
Animam irascibilem & appetitoriam interire cum animali.to.1. 95
Animam irrationalem affectibusq; obnoxiã in corde comprehendi.to.1. 511
Animam nostram esse triplicem.to.1. 561
Animam plãtatitiam esse brutam & rationis expertem. tomo.1. 188
Animam per seipsam moueri in perturbationibus.to.3.466
Animam perspicaciorem reddi temperaturæ commoderatione.to.1. 98
Animam rationalem immortalem ait Plato.to.1. 95
Animam totam corporeã suspicatur Galenus.to.1. 98
de Animo sententia Heracliti. tomo.1. 98
Animarũ cum corpibus comparationes diuersæ.to.1.525
Animal cuius lacte vti volumus, optima esse victus ratione educandum.to.3. 393
Animal dicitur triplex planta. tomo.1. 162
Animal esse veluti paruũ mundum.to.1. 334
Aĩal interiturum si vel vnum ex elemẽtis intereat.to.1.43
Animal mori non posse, nisi prius cor afficiatur. to.3.173
Animal non posse viuere spira

tione priuatum.to.3. 170
Aĩal omne eẽ humidũ.to.4.85
Animal qñ & valere & ægrotare dicatur.to.3. 97
Animal ſapiens, & ſolum inter terreſtria diuinum, homo.tomo.1. 300
Animalis differentiæ propriæ. tomo.3. 315
Animalis primam formationem conſtare ex ſemine & ſanguine.to.1. 58
Animalis principium efficiens eſt ſanguis.to.1. 110
Animalis ſpeciem ad naturam materiæ ſubiectæ conſequi. tomo.1. 177
Aĩalis ſpiritꝰ eſt exhalatio benigniſsimi ſanguinis.to.1. 372
Animalis ſpiritus in quibus ſoleat abſumi.to.2. 341
Animalis ſpiritus gignitur ex vitali.to.1. 405
Animalis ſpiritus nutritionem eſſe munus cõmune reſpirationis & pulſus.to.2. 253
Animalis ſpiritus non eſt ſubſtantia animæ.to.1. 544
Animalis ſpiritus eſt primum inſtrumentum aĩæ.to.3. 159
Animali inſtrumento quindecim ineſſe poſſe ſymptomata.to.3. 17
Animalem ſpiritum contineri non in uentriculis modo, ſed etiam in toto cerebro. tomo.1. 401
Animales facultates deſcẽdere per neruos à cerebro vſq; ad ꝓpria inſtrumenta.to.1.547
Animales motus qui.to.1.34
Animalia abſq; cõmercio maris, oua gignentia.to.1. 470
Animalia à plantis quo differant.to.1. 339
Animalia carẽtia ſupernis dentibus habere ventriculum geminum.to.1. 272
Animalia cætera, natura potius q̃ ratione nõnullas exercent artes.to.1. 301
Aĩalia duobus incedentia cruribus.to.1. 258
Animalia dici calida vel frigida, nõ ſimpliciter, ſed ad demortua collata.to.1. 57
Animalia ædita in lucẽ ſtatim docta eſſe actiones omnium particularum.to.1. 484
Animalia exanguia cur paruis & numeroſis tibiis vtantur. tomo.1. 324
Animalia frigida quę.to.1.57
Animalia gubernari ab anima & natura.to.1. 102
Animalia naturaliter ad ea pabula accedere, quæ illis magis ſunt familiaria.to.2. 117
Animalia nõ dici calida in ſummo, ſed per excellentiam. to

mo.1. 48
Animaliũ naturæ à nullo ſunt doctæ.to.1. 301
Animalia non reſpirantia ex aere, neq; pulmonem habere, neq; cordis ventriculum dextrum: qui cum pulmone perit & generatur.to.1. 536
Animalia omnia gigni ex ſemine & menſtruo.to.1.171
Animalia omnium imperfectiſsima.to.1. 469
Aĩalia omnia pticulis vtuntur ſimul ac nata ſunt.to.1. 271
Animalia omnia quo pacto excitentur ad venerẽ.to.3. 201
Animalia omnia ſibi ſimili alimento nutriri.to.1. 75
Animalia præſentire ſuæ animæ facultates abſq; vllo doctore.to.1. 301
Animalia præſtare plãtis ſenſu & volũtario motu.to.1. 130
Animalia quæ à quibus animæ facultatibus diſpenſentur. tomo.1. 529
Animalia quæ ſimilia dicãtur. to.1. 271
Animalia quæ ſint aptiora anatome adminiſtrãdæ.to.1.257
Animalia ſectioni apta, ſi ſimię copia non datur.to.1. 271
Animalia ſicciori tẽperamento ſolent oua gignere abſq; cõmercio maſculi.to.1. 173
Animalia vetula recensq; ędita eſui eſſe ineptiſsima. tomo.1. 58
Animalium conſtitutio ex diſpari elementorum miſcella. tomo.1. 47
Animalium corpora in perpetuo fluore verſari.to.2. 121
Animalium naturæ varię. tomo.1. 469
Animalium propria.to.1. 102
Animalibus adeſſe arbitrariũ motum.to.1. 339
Aĩalibus capite deſtitutis quales oculi inſint.to.1. 393
Animalibus cõmunia cũ plantis.to.1. 102
Animalibus herbiuoris quę inſint.to.1. 324
Animalcula interdum reperiri in abſceſsibus.to.3. 85
Animantia dicta eſſe calida & humida nõ abſolute, ſed collata ad ſtirpes.to.1. 50
Animantibus vniuerſis eſſe inſitas quaſdam vires deficiẽtis ac deſyderati appetentes.tomo.2. 121
Animoſæ facultatis cor initiũ eſſe.to.1. 283
Aniculam & cano capite vxorem habere, ſpectaculum faſtidiendum cenſet.to.4. 317
Annus.to.2. 446
Ann⁹ qd tẽpus dicat.to.i.189

Annus quot diebus constet. tomo.1. 189
Annum constare ex trecentis sexaginta quinque diebus. tomo.2. 462
Anisi semen.to.4. 104
Ani & vesicæ musculi munus est non excernere, sed constringere.to.1. 149
Anodynum pharmacum. tomo.4. 248
Anodynon ad podagram. tomo.4. 304
Anodyna Andromachi ad affectus organorum respirationis, aliasq; iternas dispositiones congruentia.to.4. 406
Anodyna ad internos affectus Asclepiade scripta.to.4.407
Anodynæ facultatis natura. tomo.4. 85
Anodynis nihil debere inesse astrictionis.to.4. 86
Anodynorum differentia duplex.to.4. 86
Anodynorum opera.to.4.86
Anserum caro.to.2. 68
Anserinum hepar vnice commendatur.to.2. 68
Anserinũ ventriculũ esse suauissimum esui.to.2. 68
Anserinæ carnes.to.2.68. 86
Annuentes pulsus circũnuentesq; vñ gignant.to.2. 348
Antiades.to.3. 62
Anticipatio accesšiõis nõ semper morbi incrementum arguit.to.2. 448
Antidotus Aristarchi admiranda.to.4. 407
Antidotus ex sanguinib⁹ à Democrate scripta.
Antidotus, quam præsagientem nominant.to.4. 473
Antidoti quę dicant.to.4.465
Antidotorum tres differentię. to.4. 465
Antidotos, dũ post venenum dãtur, liberalius esse exhibendas, quàm si præsumerentur. to.4. 465
Antispodium.to.4. 199
Anthemis.to.4. 104.
Anthera.to.4. 389 569
Anthillis vtraque.to.4. 104
Antiochus qua vsus victus ratione, sensibus & mẽbris omnibus integris, ad extremum senectæ durarit.to.2. 186
Antirinum.to.4. 104
Antoninus Impator singulis diebus vtebat theriace, istar Aegyptiæ fabæ.to.4. 465
Aorta.to.1. 221
Aortæ consyderatio.to.1. 213
Aortam oriri à corde.to.1.161
Aparine.to.2.33. to.4. 105
Aperientia.to.4. 81
Apparitionis lunæ tẽpus quantum.to.2. 446

Appetentia canina.to.3. 195
Appetentia potionis quibus de caussis aut pereat, aut minuatur, aut deprauetur.to.3. 31
Appetentia quid.to.3. 30
Appetentiam cibi esse animale opus.to.3. 195
Appetentiam quando aboleri vel imbecillã reddi, vel vitiari contingat.to.3. 30
Appetentiam restitui vsu medicamenti ex succo cydoniorum confecti.to.3. 405
Appetitorii principii opera.tomo.1. 543
Appetitoria anima in iecore.tom.1. 95
Appetitoria anima quæ nam expetat.to.1. 95
Appetitoriæ animæ virtus est temperantia.to.1. 542
Appetitoriam animam Plato in hepate collocat.to.1.540
Appetitoriæ facultatis affect⁹, & opera.tom.2. 109
Appetitricis facultatis symptomata.to.3. 17
Applicatio manus ad carpum qualis molienda sit.to.2.309
Applicationis manus ad carpũ tres differentiæ.to.2. 310
Aphonia quid.to.3. 34
Aphronitrum.to.4.192. 231
Aphronitrum inimicum stomacho.to.4. 196
Aphace.to.4. 108
Aphthę moderatæ moderata medicamenta desiderant, vt maligniores fortiora. tomo 4. 396
Aphthæ sunt oris vlcera, prę-cipue inuadentia infantes. tomo.4. 394
Aphtharum caussas ex colore dignoscendi ratio.to.4. 395
Aphtharum curatio per moderate astringentia.to.4. 394
Aphtharum quæ infestant infantes curatio.to.4. 395
Aphthis fit optimum medicamen ex chalcitide & oleo moderate commistis.to.4. 396
Aphthis varia remedia à variis descripta.to.4. 394
Aphroselinus.to.4. 188
Apios.to.4. 105
Apium.to.2. 51. to.4. 165
Apnœa quid.to.3. 34.& 170
Apocynum.to.4. 105
Ἀπονεύρωσις musculorum mouentium oculos.to.1. 416
Apomeli.to.3. 403
Apomelitos compositio. tomo.2. 174
Apomeli refrigerat.to.1. 174
Apollodori pharmacum. tomo.4. 477
Apoplecticos mori q priuentur respiratione.to.3. 154
Apoplexia est paralysis vni-

uersi corporis.to.3. 34
Apoplexia occupante periculi magnitudo ex nocumēto respirationis colligi debet. tomo.3. 151
Apoplexia omnibus actionibus animalibus noxam infert.to.3. 154
Apoplexia qualis affectus sit. to.3. 33
Apoplexia quid.to.3. 153
Apoplexia vnde interdū contrahatnr.to.3. 8
Apoplexię caussa.to.3.45. 151
Apoplexiæ fiūt multo sanguine incumbente in animantis principium to.3. 572
Apoplexiæ solutę solet paralysis succcedere.to.3. 158
Apophlegmatismus Asclepiadis.to.4. 340
Apophlegmatismos fugiēdos esse vbi partes oris sint inflāmatæ.to.3. 480
Apophlegmatismi quibus affectibus conferant.to.3. 139
Appositio.to.3. 60
Appositio præcedit agglutinationem.to.1. 106
Apprehensorii organi optime cōstituti primum caput quod sit.to.1. 302
Apri sunt meliores suibus domesticis.to.2. 99
Apotherapeutice ars.to.1. 35
Apotherapeuthice frictio quē vsum præstet.to.2. 143
Apotherapia.to.2. 141
Apotherapia duplex.to.2.150
Apotherapia sola quādo sit lassitudinis vlcerosę sufficiēs remedium.to.2. 166
Apotherapia quando sit vtilis. tom.2. 162
Apotherapię proprius scopus. tom.2. 150
Apotherapia quid.to.2. 150
Apotherapiæ vsus quibus conueniat.tom.2. 201
Aqua debet iudicari visu, gustu,& olfactu.to.4. 3
Aqua distribuēdo per corpus alimēto non videt vsq; adeò conducere.to.3. 386
Aqua dulcis restinguit sitim tom.4. 1
Aqua feruens simul cum oleo citius quàm illud absumetur tom.4. 9
Aqua frigida calfacit ex accidenti: vt calida sæpe refrigerat.tom.4. 2
Aqua glacialis ferit insuetos, atq; impense refrigerat. tomo.2. 154
Aqua humidorum est humidissima.to.4. 13
Aqua igni aduersissima: nimirum frigida & humida. tomo.4. 7

Aqua inter cutem quomodo generetur.to.3. 59
Aqua limoſa apud Aegyptum vtuntur.to.4 3
Aqua omnis dulcis refrigerat. to.4. 4
Aqua omnis ſyncera eſt naturaliter frigidã.to.4. 3
Aqua optima qualis eẽ debeat. to.34.130.to.3. 602
Aqua ꝑ ſe eſt frigida.to.1. 77
Aqua potabilis frigida exiſtit. to.4. 3
Aqua potabilis ſola eſt humida.to.4. 4
Aqua quæ dicatur leuiſsima. tom.4. 9
Aqua quomodo pulſus immutet.to.2. 263
Aqua ſemꝑ humectat.to.4. 5
Aqua ſicca eſſe non poteſt.tomo.4. 50
Aqua ſumme frigida in quibus calorem reuocet.to.4. 3
Aqua vino miſta,q̃ ſola, cur efficacius reſtinguat ſitim. tomo.4. 12
Aquæ natura.to.4. 4
Aquæ pauoris omniū morboꝝ ce[illegible]imi deſcriptio.to.4. 460
Aquæ perfuſio frigidę calfacit [illegible] accidenti.to.1. 82
Aquæ potio quę mala inferat. tom.2. 92
Aquæ potus quibus cõueniat. tomo.2. 92
Aquæ propria facultas. tom. 4. 246
Aquæ vitia proueniũt ex eius frigiditate.to.3. 386
Aquę vſum vulneratis eſſe neruis inimiciſsimum.to.4. 267
Aquã ab aceto deduci per totum corpus.to.4. 12
Aquam calidam eſſe vulneratis neruis inimiciſsimam.tomo.3. 368
Aquam dulcem calfactã, pro intenſione ac remiſsione caloris,quem ſuſcipit,varias facultates ſortiri.to.2. 153
Aquam eſſe ad vitam maxime neceſſariam.to.4. 2
Aquam eſſe ſumme humidam. to.1. 42
Aquam frigidam propinandam eſſe in ardentibus febribus,quum primum apparuerint ſigna coctiõis.to.3. 524
Aquam haudquaquam nutrire: deducere tamen alimentum per corpus.to.1. 338
Aquã in febribus non eſſe propinandam,iis qui vti illa non conſueuerunt.to.3. 402
Aquam inter cutem gigni non poſſe, niſi ad hepar refrigeratio peruenerit.to.3. 191
Aquam inter cutem neceſſario ſuccedere indurato ieci-

nori.to.1. 416
Aquam neruis læsis esse inimicam.to.4. 269
Aquā summe humectare. tomus.4. 4
Aquæ mistæ quæ sint.to.4. 3
Aquæ modicè calfactæ, per se humectant semper & calfaciunt: ex accidēte vires alias sortitæ.to.2. 153
Aquæ purissimæ, sunt qualitatis expertes.to.4. 357
Aquæ siccantes quæ. to.2.126
Aquularum curatio.to.3.509
Aquarum differentię.to.2.131
Arabius lapis.to.4. 190
Arachnoides tunica.to.1.420
Aracorum facultas.to.2. 30
Aracum.to.2. 33
Araneorum telis peritonæum simillimum.to.1. 268
Arborum & fruticum germina.to.2. 53
Arbutus.to.4. 135
Arrhenicum.to.4. 192
Arceuthus.to.4. 106
Archidami opinio cōuellitur. tom.4. 19
Archigenes medic⁹.to.2.490
Archigenis ad vlcera cōtumacia remedia.to.4. 286
Archigenis inconstantiam demiratur Galenus.to.3. 138
Archigenis opinio refellitur. to.3. 125
Archigenem sugillat Galenus. tom.2. 327
Archimenidis idustria.to.1.76
Aretium.to.4. 106
Ardens febris, si superueniat ei rigor, soluitur.to.2. 464
Ardentis febris solutio cū quibus excretionibus fiat. tomo.2. 476
Ardentes febres cōsueuerunt iudicari per excretiones. tomo.3. 533
Ardentes febres quomodo à tertianis differant.to.3. 99
Ardentium exquisitarū & tertianæ febris discrimen. tomo.3. 467
Ardentissimæ febres oēs pulsum crebrum sortiuntur.tomo.2. 393
Arefactio.to.2. 481
Arena quomodo exiccet tumētem ab aqua inter cutem, carnem.to.4. 189
Argemone.to.4. 105
Argentum viuum.to.4. 200
Argumenta Empiricoꝝ contra methodicos.tom.1.fo.7. facie.1.
Arhythmus pulsus.to.2. 276
Arhythmus pulsus est triplex. ibidem.
Ariditas in qbus adsit.to.2. 90
Ariditas parit intelligentiam. tom.1. 97

Arietes.to.2. 100
Arietinæ carnes.to.2. 58
Ariſtolochia triplex. tom. 4. 105. 344
Ariſtolochia rotundæ admiranda opera.to.4. 106
Ariſtoteles plures animæ facultates diuerſas in vno corde conſtituit.to.1. 517
Ariſtoteles præfertur Platoni. tom.2. 300
Ariſtoteli & Poſidonii ſententia de ſpeciebus animæ. tomus.1. 532
Ariſtotelis opinio ĩprobatur. to.1. 158. 195. 392
Aritænoides chartilago. tomo.1. 387
Arius Peripateticus fuit inſcitia medicorum extinctus.tomo.2. 116
Arma expedire audacibus.tomus.1. 299
Armeniaca.to.2. 42
Armeniacum.to.4. 192
Aroma omne calidũ.to.2. 41
Aromaticoꝝ complurium vires per coctturam exolui. tomo.4. 384
Aron.to.2. 54. 83
Ars imitatur naturæ opera.tomo.1. 383
Ars longa.to.2.290. to.4. 93
Ars punctoria.to.1. 35
Ars quælibet à finis notione ſuam habet conſtitutionem. tom.1. 17. fac.1.
Ars ſanitatis tuendæ iis qui ſibi paruerint firmiſsimam ſanitatem promittit.to.2.203
Ars ſanitatis tuendæ quid præſtet.to.2. 181
Ars ſecãdi corpora docet nos proprietatem eſſentiæ vniuſcuiuſq; partis.to.3. 111
Artis cuiuſq; finis, eſt conſecutio ſcopi.to.2. 2
Artis cuiuſq; cõſtitutio, à fine ſumit initium.to.2. 5
Artis cuiuſuis ſcientiam acquiſiturus, opus eſt vt methodũ quandam habeat per vniuerſalia theoremata,& ſe in particularibus exẽplis exerceat. tom.3. 417
Artis medicæ finis.to.2. 3
Artis multa opera immutant methodici.to.1. 6. fac.1
Artis præcipuum,eſt remediorum aptus vſus.to.1. 28
Artis prĩcipia vulgo eſſe ignota.to.i.fol.9. fac.1
Arti quæ tribuantur.to.i. 563
Artis ſpeculatiuæ rationem cõfirmandam eſſe experientia. to.1. fo.4. fa. 1
Artẽ medicinæ Romanis fuiſſe multiplicem.to.1. 34
Artẽ medicam ꝯſtituturis, neceſſaria eſt partiũ actionum cognitio.

cognitio.to.1. 19
Artem medicam esse factricē simul & conseruatricem.to. 1. fo.9. fa.1.
Artem medicam esse ingenuarum omnium prestantissimā. to.1.fo.2.fa.2.
Artem medicam presidere uniuersis mechanicis artibus. to.2. 11
Artem non constitui ex euidētibus sensui.to.1. fo.8.fa.2.
Artem totam docturos se pollicentur methodici curriculo mensiū sex.to.1.fo.6. fa.2
Arte non exculta pulchritudo est inutilis.to.1. fo.1.fa. 2
Artes distinguendas non esse p actiones singulas.to.2. 4
Artes effectiuæ ab actiuis, quo differant.to.2. 5
Artes esse distinguēdas scopis. to.2. 4
Artes factiuæ duplices.to.1.19
Artes fingendi pingendiq; cur liberales dicantur.to.1.fo.2. fa.2.
Artes liberales quæ.to.1.fo. 2.fa.2.
Artes liberales cur aliis præferendæ.to.1.fo.2.fa.2.
Artes iudicandas ex fine esse. to.2. 5
Artes non esse ex materiis diiudicandas.to.2. 5
Artes omnes in subiectę substātiæ bono uersari.to.2. 4
Artes omnes mechanicas, mutua ope indigere.to.2. 10
Artes uulgo esse ignotas.to.1. fo.9.fa.1
Artium diuisio, in liberales & sedentarias.to.1.fo.2.fa.2.
Artiū expertia esse locuta.to. 1.fo.1.fa.1.
Artium fines diuersi.to.1.fol. 9.fa.1.
Artium omniū infelcitas vnde emanarit.to.2. 488
Artium omnium maxima, medicina.to.1. 54
Artifex nemo ex libris euasit. to.2. 20
Artificem reddit stupidum pulchritudo artificii.to.1. 333
Artificis boni munus.t.1. 434
Arteria.to.1. 56.134. 540
Arteria aspera.to.1. 279.507
Arteria ex duabus tunicis constat.to.1. 277
Arteria hepatis.to.1. 334
Arteria in oēm dimensionem extenditur.to.2. 257
Arteria in malleolo dissecta, diuturnum coxæ dolorē soluit.to.3. 585
Arteria magna ramulos mittit ad renes.to.3. 199
Arteria uenosa.to.1.221.281. 534

Arteria uenosa fert in pulmones à sinistro cordis uentriculo, unica tunica constans. to. 1. 280
Arteria venosa iūgit cordi pulmones. to. 1. 507
Arteriæ aortæ inesse membranas tres, intus foris vergētes. to. 1. 370
Arteriæ asperæ cōpositio. to. 1. 281. 375.
Arteriæ asperæ vsus. to. 2. 220
Arterię carotides. to. 1. 222. 410
Arterię corpus quale. to. 2. 271
Arteriæ cubiti citatior motus quid indicet. to. 1. 540
Arteriæ descendentes in intestina. to. 1. 348
Arterię dimensiones sunt tres: quarum nullam totam percipimus. to. 2. 321
Arteriæ dorsalis pulsum in tabidis ad abdomē discerni. to. 2. 310
Arteriæ duritiem cōfert' plurimum ad percipiendam systolem. to. 2. 309
Arteriæ & cordis motus est naturalis. to. 1. 147
Arteriæ in crus disseminatio. to. 1. 255
Arteriæ iusta distētio. to. 2. 317
Arteriæ lumbi in crura diuaricatio. to. 1. 222
Arteriæ magnæ ortus diuaricatio'q;. to. 1. 221. '488. 534
Arteriæ magnę inferiorem ramum esse superiori maiorē. to. 1. 363
Arterię magnę progressus. to. 1. 363
Arterię magnitudo quomodo cognoscenda. to. 2. 318
Arteriæ subiacet vena circa vltimum spinæ spondylum. to. 1. 497
Arterię vasa pulsantia. t. 1. 280
Arteriam carpi tangi à nobis pulsum exploraturis. t. 1. 252
Arteriam constare duplici tunica. to. 1. 35
Arteriam cōtractandi modus. to. 2. 322
Arteriam inter indicem & pollicem mediam sensibiliter in macilentis moueri. to. 1. 252
Arteriam iniugem mitti singulis visceribus vnā. to. 1. 222
Arteriam maximam oriri à sinistro cordis uentriculo. to. 1. 363
Arteriam mollem reddentia. to. 2. 387
Arteriam neruū'ue amputatū cur regenerari nō liceat. to. 1. 165
Arteriā nullā reperiri sine coniuge sua uena. to. 1. 500
Arteriā prætergressam vmbilicum in lūborum arteriā

inferi.to.1. 481
Arteriam sortiri tres dimensiones, perinde, ut reliqua corpora.to.2. 272
Arteriam tarsi tãgendam esse vbi pulsus carpi occultatur. to.1. 256
Arteriam unam duntaxat proficisci in manum.to.1. 251
Arteriæ absq; venis.to.1. 224
Arteriæ à quibus causis durentur.to.2. 407
Arteriæ attrahunt dum dilatãtur: expellunt dum contrahũtur.to.2. 302
Arterię circularem figuram in pulsu deprehendi posse.to.2. 322
Arteriæ dilatatę trahunt aerẽ, cõtractæ expellunt fuliginẽ. to.2. 254. 352
Arteriæ dilatantur dũ trahunt spititum.to.2. 253
Arteriæ & venæ primæ oĩum ex semine oriuntur.to.1.185
Arteriæ habent motus principium à corde.to.2. 402
Arterię in quibus secentur affectibus.to.3. 585
Arteriæ magnæ ortus distributioq;.to.1. 495
Arteriæ nõ eo dilatantur quia implentur, sed implent, quia dilatantur.to.1. 131. 375. 538. to.2. 254
Arteriæ nusquã solum spiritũ continent.to.1. 131
Arteriæ nutriunt animalẽ spiritum cerebri.to.1. 497
Arteriæ partes omnes mouentur simul.to.1. 132
Arteriæ quando non pulsent. to.1. 547
Arteriæ quando secãdæ in capite.to.2. 205
Arterię sanguinem continent. to.1. 286. 353
Arteriæ seipsas mouent eadẽ, qua cor facultate.to.2. 254
Arteriæ secus aures, & temporum, quando incidendæ sint. to.4. 358
Arterię superficiales vbi cernãtur.to.1. 123
Arteriæ systole quando cõprehendatur.to.2. 307
Arteriæ tunicæ quales.t.1.280
Arteriæ venosæ adnasci membranas duas foris intrò inclinantes.to.1. 370
Arteriæ uenosæ duas membranas inesse.to.1. 369
Arteriæ uenosæ orificio, cur duæ tantùm membranæ adnascantur.to.1. 371
Arteriarũ cordis in pulmonẽ oscula.to.1. 378
Arteriarum corpus ãnumerari inter continentes pulsuum generatiõis causas.to.2. 330

Arteriarum genus duplex.to. 1. 279
Arteriarum omnium cor origo.to.1. 213. 221. 536. 541. to.3. 307
Arteriarum iterceptiones cur vocem eripiant.to.3. 9
Arteriarū motus, uenaꝗ plenitudinem indicat.to.3. 75
Arteriarum motum in carpo esse oculis perceptibilem.to. 2. 302
Arteriarum munus.to.1. 223
Arteriarū ptes oēs dū pro naturæ modo se habēt, mouētur tempore.to.2. 347
Arteriarum sanguis qualis existat.to.3. 88. 101
Arteriarū secundæ in fœtum progressus to.1. 182
Arteriarū tunicis influere uim pulsificam à corde.to.i. 547
Arteriarum uenarumq; generatio.to.1. 161
Arteriarū venarumq; in conceptibus ꝯsideratio.to.1. 223
Arteriis carere manū conuexam.to.i. 252
Arteriis contentionem inesse. to.ii. 272
Arteriis cōsistentia inest ex cauitas.to.ii. 272
Arteriis cur tunica duplex.to. i. 372
Arteriis & venis pro ratione magnitudinis, uirtus ppetuo inest, neruis autem, non semper.to.i. 252
Arteriis omnibus vim quādā inesse à corde, qua dilatantur & contrahuntur.to.i. 127
Arteriis singulis inesse fibras à neruis deductas.to.iii. 349
Arteriis venosis cur tunicæ raræ insint.to.i. 379
Arterias continere naturaliter sanguinem.to.i. 348
Arteriias cōtractiōe sua expellere excrementa splenis.to.i. 347
Arterias duas corpus cordis inuoluere.to.i. 284
Arterias effundere animalem spiritum in uentriculos cerebri.to.i. 405
Arterias esse distributas cū meseraicis venis.to.i. 350
Arterias & uenas sensu destitutas esse.to.i. 499
Arterias ex venis attrahere subtiliorem portionem sanguinis.to.i. 127
Arterias fœtus per anastomosis recipere à uenis spiritum. to.i. 374
Arterias inseri in renes.t.i.353
Arterias leues insertas esse cordis sinistro ventriculo.to.1. 379
Arterias nonnunq̄ nō eodem

tempore oẽs à corde influentem facultatem recipere.to.ii. 402
Arterias oẽs in dorsi arteriam confluere.to.1. 349
Arterias oẽs inter se mutuo,et simul cum corde similẽ semper motum seruare.to.2.316
Arterias parum cordi suggerere.to.ii. 254
Arteri as, quũ dilatantur, aerẽ externũ attrahere.to.i. 127
Arterias secundarum moueri à corde fœtus in utero delitescentis.to.i. 374
Arterias trahere à uenis, & in illas pellere per cõmunia orificia.to.ii. 254
Arterias tangẽdi rõ.to.ii.398
Arteriosa uena.to.i.214. 281
Arteriosa uena duabus tunicis constans ꝑducitur ad pulmones ex dextro cordis specu.to.i. 280
Arteriosis partibus inflammatis cur inæquales fiant pulsus.to.ii. 366
Artemisia vtraꝗ.to.iiii. 107
Arytænoides chartilago. to.i 387
Arteriaca hoc ẽ ad affectus organorum vocis & respirationis, congruentia pharmaca Andromachi.to.iiii. 399
Arteriaca medicamẽta ab Asclepiade relicta.to.iiii. 402
Arteriaca pharmaca quæ dicãtur.to.iiii. 397
Arthrodia.to.i. 197
Arthritis.to.iiii. 443
Arthriticis cõgruentia epithemata ab Asclepiade. to.iiii. 446
Arthriticis aureum malagma. to.iiii. 304
Articulatio quid.to.i. 442
Articularis morbi curatio.to. iiii. 444
Articulares dolotes à quibus gignãtur humoribus.to.iiii. 444
Articularium morborũ cõmunes causæ.to.iiii. 443
Articulus.to.i. 197
Articulus genu tria ligamenta sortitur.to.i. 243
Articuli capitis constructio & securitas.to.i. 444
Articuli capitis luxatio quæ inferat mala.to.i. 443
Articuli extensio fit ab externo tendone.to.i. 308
Articuli flectuntur ab interno tendone.to.i. 308
Articulo capitis octo incũbentes musculi.to.i. 444
Articulorum firmitudinẽ quæ efficiant.to.i. 323
Articuli oĩum digitorum manuum. triginta numero.to.

i. 311
Artiscos theriacos cõficiendi ratio.to.iiii. 216.452.468
Artium natura ex quibus cõfletur.to.i. 245
Artium opera frequenti exercitio absoluũtur.to.iiii. 296
Artomeli.to.iii. 455
Artuum extremam figurã dolorificam eẽ.to.i. 141
Artuum mediæ figuræ quæ requirantur.to.i. 142
Artubus inflammatis à cõiugatis esse mittendum sanguinẽ nisi passio fuerit inueterata. to.iii. 543
Arum.to.iiii. 107
Asarum.to.iiii. 107
Ascalabota.to.iiii. 229
Ascarides.to.iii. 509
Aselli.to.4. 339
Ascites.to.ii. 327. 374
Ascitis curatio.to.3. 501
Ascititia temperamenta ut naturalia permutant pulsus.to.ii. 361
Ascititię habitudines pulsus vt naturales immutãt.to.ii.361
Ascititii motus mox desinunt. to.ii. 377
Asclepium.to.4. 156
Aclepias.to.4. 107
Asclepiadis error.to.i. 107
Asclepiadis opinio refellit, circa medicamenta purgantia. to.i. 46
Asia, Asiaticorũq; mores magnifice laudantur.to.i. 99
Asinus unũ specie,ab eo quod numero est vnum,discernit. to.iii. 327
Asinini lactis prærogatiua..to. iii. 384
Asininæ carnes.to.ii. 58. 100
Asino nullũ esse stupidius animal.to.3. 327
Asininum lac,quale.to.ii. 188. to.3. 364
Asininum lac cum melle sumptum non cogitur.to.3. 439
Asininum lac siccis affectibus maximè congruens esse.to. 3. 384
Aspalathos.to.4. 107
Asparagus petræus.to.4. 107
Asparagi diuersorum olerum. to.ii. 53
Asparagi iuuantes uentriculũ, quinam sint.to.ii. 53
Asparagos cõmuniter dici omnes teneros caules,quo tempore ad seminis productionẽ augescunt.to.ii. 53
Asphalton.to.4. 232
Asphodelus.to.3. 108
Asphodeli radicis uires.to. 55
Aspera arteria.to.i. 279.507
Aspera arteria quarum actionum sit instrumẽtũ.to.i. 376
Aspera arteria ex quibus con-

stet particulis.to.4. 397
Asperæ arteriæ chartilaginum situs.to.i. 377
Asperæ arteriæ constructio. to.i. 375
Asperæ arteriæ membranæ internæ vsus.to.i. 377
Asperæ arteriæ motus vnde ꝓficiscantur.to.i. 376
Asperæ arteriæ situs inter venam & læuem arteriam.to.i. 579
Asperæ arteriæ tunica interna to.i. 376
Asperæ arteriæ tunica exterior.ibidem.
Aperæ arteriæ tunica interna cur tenuis, densa, & mediocriter sicca.to.i. 378
Asperæ arteriæ vlceribus qua ratione medendum sit.to.3. 350. 364
Asperam in arteriã illabi semper nõnihil potionis.t.i.387
Aspera quibus sint læuiganda. to.3. 306
Asperum q̃ læue aptius ad concretionem.to.i. 156
Aspritudinis palpebrarum curatio. to.4. 359
Aspidis venenum refrigerare. to.i. 97
Aspidũ tres species.to.4. 454
Aplenum.to.4. 107
Assa frixa'ue siccius q̃ elixa, dant alimentum corpori.to. ii. 59
Assimilatio.to.i. 105
Assimilatio alteratio est.to.iii. 52.
Assimilationi quę requirantur. to.i. 106
Assiracus.to.4. 229
Assius lapis.to.4. 189
Assuetudines mutandas non esse.to.ii. 191
Assumptiones propriæ substãtialesq;.to.i. 506
After Atticus.to.4.108. 111
Asteris medicamen.to.4. 287
Astites glandulosos cõstructos fuisse ad leniendam humore suo,penis ariditatẽ.to.i. 179
Astites glãdulosi.to.i.178.476
Astites varicosi.to.i. 476
Asthmatici cur sic dicãtur.to. 4. 408
Astra uideri à nobis per insignes solis defectus, quæ etiã ex ꝓfundissimis cernimus puteis.to.i. 418
Astragalus.to.i. 328. 329 to.4. 108
Astragalus coniungitur nauiformi ossi.to.i. 328.
Astrictio à frigido oritur.to 4. 57
Astrictio sæpe frigefactiõis est causa.to.3. 9
Astrictionem cutis qũo febris

sequatur.to.3. 214
Astrictionem tenui substantiæ iunctam, esse maximè ex vsu ad repellendas inflammationes.to.4. 383
Astrictoria omnia haud quaq̃ glutinare, neq; glutinãtia oĩa astringere.to.4. 13
Astringens esse cõmune genus austeri & acerbi.t.4.15.284
Astringens frigiditas crassarũ est partium.to.4. 52
Astringens omne exquisitè eẽ frigidum.to.4. 54
Astringens non esse contrariũ purganti.to.4. 39
Astringentia cõmode adhiberi phlegmonis incipientibus. to.1.fo.17.fa.1.
Astringentia esculenta potulẽ taq; maximè lædunt dispositiones uẽtriculi à prauis succis obortas.to.4. 413
Astringentia medicamẽta.to.3. 358
Astringentia medicamẽta cur fugienda ubi carnem producere est animus.to.3. 335
Astringẽtia omnia haud quaq̃ refrigerare.to.4. 13
Astringentia paratu facilia.to.4. 386
Astringentia siccare.to.ii. 134
Astringentia, si quidem sumantur post fluida, deiectionẽ accelerant, si uerò lubricis præsumantur, aluũ constringent. to.ii. 43
Astringentia sunt uentriculo grata.to.4. 94
Astringentia uehementer quę sint.to.4. 357
Astringentia uehementer refrigerant, alimentiq; refluxũ reprimunt.to.4. 316.
Astringentium facultas.to.4. 181. 284. 381
Astringentiũ natura.to.4. 53
Astringentium opus.to.4. 14
Astringentium simul & refrigerantium quæ ad supprimẽdum sanguinem applicantur extrinsecus, nõ ubiq; probat vsum Galenus.to.3. 359
Astringẽtium usus in iis qui os ventriculi imbecillum possident, ad aluum deiiciendam conducit.to.2. 201
Astringentium usus quando uitandus.to.i. 30
Astringentibus in quarum partium affectibus sit utendum. to.3. 455
Astringentibus quando utendum.to.3. 453
Ater succus.to.i. 115
Atheroma.to.3. 500
Atheromata.to.3. 85
Athanasia hepatica nephriticis ictericisq; conueniens, co

piosè sudorem promouens. to. 4. 44. 425
Athene Andromachi.t.4.297
Athletarum animam esse veluti multo demersam, cœno. to.i.folio.2.facie.1.
Athletarum crassam, plenāq; victus rationem, iis qui non exercētur, esse periculosam. to.ii. 21
Athletas eē morbis obnoxios. to.ii. 8
Athletarum esse robur inutile. to.i.fol.2.fac.2.
Athletarum exercitationē pulchritudini obesse. to.i. fol.2. facie.1.
Athletarum genus inutile. tomo.ii. 14
Athletarū gymnastica, intemperiem, excessumq; molitur. to.2. 8
Athletarum habitudinem maxime periculosam existere. to.i.fol.2.fac.1.93.to.ii. 2
Athletarum habitum esse vitu perandum.to.ii. 8
Athletas omnes esse æri alieno obstrictos.to.i.fol.2. fac.2.
Athletæ omni genere bonorum sunt destituti. to.i.fol.2. facie.1.
Athletarum professio. to.i. folio.2.facie.1.
Atomos haud posse qdem esse elementa corporum.to.i. 38
Atraphaxis.to.iiii. 108
Atra bilis.to.i.115.to.iii. 78
Atra bilis acrior malignior q̄ flaua.to.i. 114
Atra bilis à liene in ventriculum mittitur.to.ii. 132
Atra bilis cur exedat corrodatq;.to.iii. 79
Atra bilis cur timorem conciliet.to.iii. 148
Atra bilis est acida terrāq; fermentat.to.iii. 79
Atra bilis expurgatur à liene quem alit.to.iii. 556
Atra bilis fæx sanguinis. tomo.i. 62
Atra bilis in quartanis qua ratione rigorē gignat.to.iii.42
Atra bilis iuuat actionem ventriculi.to.i. 353
Atra bilis perassata qualis reddatur.to.i. 114
Atra bilis perniciosissimus succus.to.i. 28
Atræ bilis qualitas facultasq;. to.i. 353 143
Atra bilis qn̄ in cerebri corpus & quando in animam repat. to.iii. 145
Atra bilis qualis.to.iii. 86. 87
Atra bilis quales tumores gignat.to.ii. 472
Atra bilis quando sistatur. tomo.ii. 134

Atra bilis quæ flaua perassata oritur, est omnium perniciosissima. to.iii. 79
Atra bilis quos morbos pariat. to.iii. 52. 556
Atra bilis sedem rationis occupãs, timorem, mæstitiam, ac mortis expectationem inducit. to.iii. 45
Atra bilis semp̃ ad perniciem excernitur. to.iii. 79
Atrę bilis generatio. to.iii. 496
Atræ bilis purgatione qui affectus indigeant. to.iii. 591
Atræ bilis receptaculum lien. to.i. 114
Atram bilem esse excreto sanguine splẽdidiorem. to.iii. 57
Atram bilem gigni ex sanguine immodicè assato, esseq; frigidam, non tamẽ caloris expertem. ibidem.
Atramentum sutorium. tomo iiii. 200
Atramentum scriptorium. tomo. iiii. 197
Atriplex. to.ii. 50. to.iiii. 108
Atrophia. to.iii. 48. 22
Atrophia seqtur necessario alimenti defectum. to.iii. 64
Attalus rex Pargimi patrię Galeni. to.iiii. 249
Attenuandos esse prius crassos succos quàm euacuandos. tomo.iii. 393
Attractilis. to.iii. 108
Attractionẽ fieri per villos rectos. to.i. 348
Attrahit calidum, repellit frigidum. to.iiii. 84
Attractricis facultatis symptomata. to.iii. 50
Attractricem & expultricẽ potentiam inesse singulis instrumentis. to.i. 122
Attractricem familiarium vim inesse singulis. to.i. 47. 108
Attractiones fieri substãtiarum similitudine. to.iiii. 47
Attrahentium digerentiumq; discrimen. to.iiii. 298
Attrahentium essentia duplex. to.iiii. 84
Auaritiæ persuasu aut voluptatis fallacia facinora perpetrari. to.i. fol.4. fac.2
Audacibus expedire arma. tomo.i. 299
Audiendi facultas vnde possit læsionem accipere. to.iii. 160
Auditus grauitatis curatio. tomo.iiii. 348
Auditus instrumentũ aereum. tomo.i. 192
Audit⁹ sensibile sonus & vox. to.i. 397
Audit⁹ symptomata vnde proficiscantur. to.iii. 23
Auditui bene affecto & ægro to quæ voces sint infestæ &-

quæ gratæ.to.iii. 28
Auditum quæ obtundant. tomo.iii. 27
Auditorii meatus vtilitas. tomo.i. 397
Auellanæ to.ii.45.to.iiii. 129
Auena.to.ii. 98. to.iiii. 98
Auena est admodum calida.tomo.ii. 27
Auersio est molienda in contrarium.to.iii. 496
Auertendos effluxus esse à partibus principalibus ad ignobiliores.to.iii. 302
Aues.to.ii. 89
Aues sunt bipedes.to.i. 325
Auctio quid sit.to.i. 104
Auctio quî fiat.to.i. 110
Auctrix facultas quando vigeat & quæ famulentur illi. tomo.i. 105
Auctricis facultatis proprium. ibidem.
Augere secundum trinam dimensionem solius naturæ est opus.to.i. 105
Augeri tantum quæ viuũt. tomo.i. 110
Augescẽtium & decrescẽtium inspirationes.to.ii. 228
Augescentibus nutritionem esse necessariam.to.i. 105
Augmentum fieri quousqꝫ ossa confirmentur.to.i. 93
Augmenti tempus quod sit. tomo.ii. 452
Aurum iudicari per ignem.tomo.iiii. 462
Auripigmentum.to.iiii. 192
Aurum reperiri in arenis. tomo.iiii. 181
Aurium excrescenti vlceri remedium.to.iiii. 347
Auri inflammatæ nihil nocebis, vel si acetum cum rosaceo infundas.to.iii. 481
Aures.to.ii. 87
Aures cur ꝓmineãt.to.i. 434
Aures cur sint chartilagineæ. ibidem.
Aures cur intrinsecus quidem cauæ: extrinsecus autem conuexæ.ibidem.
Aures hominibus cur immobiles.ibidem.
Aures illapsa corpora quomodo ab eis excutienda. tomo iiii. 349
Aures pure fluentes qua specie bilis iuuentur.to.iiii. 208
Aurium cordis substantia. tomo.i. 370
Aurium cordis vtilitas. ibidẽ.
Aurium dolori fomenta. tomo.iiii. 349
Aurium inflammationi auxiliari acetum cum rosaceo instillatum.to.i.fol.6.fac.2.
Aurium inflammatarum curatio.to.iiii. 343

Auriū meatus obſtructos quæ referant. to.iiii. 345
Aurium moderatæ inflamma tiones roſaceo & aceto ſimul temperatis curantur, ibidem.
Aurium nerui.to.i. 392
Aurium purulentarum curatio.to.iiii. 345
Aurium ſanguinem effundentium remedia.to.iiii. 347
Aurium vermes exterminantia, ibidem.
Aurium vlcera quibus medicamentis curentur.to.iii. 362
Aurium vlceratarum remedia to.iiii. 345
Auribus auxiliantia remedia. to.ii. 209
Auribus inſtillatū medicamen ex caſtoreo, ſucco papaueris, & ſapa conſtans, oculoꝝ atq; dentium dolorem lenit. tomo.iii. 471
Auricula muris.to.iiii. 100
Auſterum quid.to.iii. 350
Auſterorum vſus ſiccitatibus aduerſaī maximè.to.iii. 383
Auſteris malis qñ eſt vtendum. to.ii. 42
Auſterinum flatum putrefacere ſingula.to.i. 50
Αὐτοσχέδιον.to.i.fo.5.fa.1.
Autumnus ad ſiccius declinat. to.i. 50
Autumni inęqualis temperies, illū morbificū facit.to.i. 49
Autumno quales fiant pulſus. to.ii. 357
Auulſio.to.iii. 341
Auxilium cur prima & vltima ſanitatis cauſa dicatur. tomo iii. 441
Auxilia non effectis ſed efficientibus aduerſantur. to.i. folio 13.facie.2.
Auxilia nō eē opportuna morbo in vigore exiſtente.tomo i.folio.14.facie.1.
Auxilia per ſe cauſas morbificas extirpare non poſſe: ſed initium motus naturæ iniicere.to.i.fol.15.facie.2.
Auxilioꝝ particulariū vſum, ſitus variat.to.i. 30
Auxiliorum tempora.to.i.folio.14. fac.2
Auxiliorum vſum eſſe opportunum morbo declinante.tomo.i.fol.15. fac.1
Axis.to.i. 424
Axillæ cauitatē à duobus ſterni muſculis.to.i. 263
Axillaris vena.to.i. 216
Axillaris vena hūerali eſt maior.to.i. 218. 249
Axillaris venæ ſectionem accōmodatiſsimam eſſe iis qui partibus intra claues laborant.to.i. 251
Azanitæ.to.iiii. 291

Azymi panis vſu, qui aliquid caſei receperit, prompte omnes lædi. to. ii. 21

De Litera B

BAlanus myrepſica. tomo iiii. 108
Balauſtium. to. iiii. 109
Balenæ. to. ii. 73
Balſamum. to. iiii. 109
Balneum conducere ad ſomnum. to. ii. 170. to. iiii. 329
Balneum cibus in optimi habitus puero ſequatur. to. ii. 130
Balneum contuliſſe ſæpe in acceſsionum declinationibus, to. iii. 435
Balneum frigidum quibus intrepide & quibus caute debeat adminiſtrari. to. iii. 436
Balneū initura corpora febricitantia prius inungi debent moderatiſsimeq́; fricari, ac dein detegi. to. iii. 403
Balneum intempeſtiuum horrores cutiſq; dēſitudinem gignit. to. iii. 434
Balneum quando cōducat. tomo. iii. 457
Balneum quibus ſalubre. to. ii. 192. to. iii. 430
Balneū quibus ſit vtiliſsimum. to. ii. 192
Balnei dulcis aquæ, temperatæq́; facultas. to. iii. 434
Balnei ptes diuerſæ. to. iii. 434
Balnei partium deſcriptio. tomus. 3. 438
Balnei ſingulæ ptes quos vſus præſtent. tom. iii. 435.
Balnei tēpeſtiui vſus. to. iii. 435
Balnei vſus. to. i. 305. tom. iii. 374. 458
Balneo aptiſsimum tempus in febribus intermittētibus. tomus. iii. 458
Balnea. to. 2. 125
Balnea diutina, cur nos exoluāt, mortiq́; tradāt. to. ii. 217
Balnea dulcia calfaciunt nos & humectant. to. ii. 118
Balnea dulcia cur tertianæ febri auxilientur. to. iii. 520
Balnea frigida quomodo pulſus immutent. to. ii. 362
Balnea immodica facultatem diſſoluunt. to. ii. 362
Balnea qualem reddant reſpirationem. to. ii. 227
Balnea tā calidis q̃ frigidis ſiccitatibus conferunt eoſq; ſiticuloſos reddūt, qui ſiti ſunt vacui atq; ſitim à ſitibundis abigunt. to. iii. 256
Balneorum moderatorū commoda. to. ii. 362
Balneorū vſus in cruditatibus. to. ii. 166
Balneæ calidæ ad ſolii frigidi vſum corpora præparant. tomo. iii. 436

Balneæ cur soporificæ. tomo iii. 139
Barbarus Lucii Impatoris auũculus.to.ii. 490
Bardana.to.iiii. 106
Basis instrumenta.to.i. 327
Basilicon pharmacum. to. iiii. 343.
Basilicon.to.ii. 52
Basiliscus aspectus auditus'ue, hominẽ perimit.to.iiii. 453
Βαθμίδες brachii.to.i. 321
Batina.to.ii. 401
Batrachium.to.iiii. 110
Batus.to.iiii. 110
Bdellium.to.iiii.110.301. 424
Bechica dici bifariã.to.iiii. 87
Bechion.to.iiii. 111
Bellaria esse abigẽda à senibus. to.ii. 188
Beta.to.iiii. 172
Betæ succũ, insigni extergendi facultate esse præditũ. tomo.ii. 49
Bethonica.to.iiii. 132
Bibendum ilico à cœna quibus non sit.to.iii. 387
Bilis atra.to.i. 115
Bilis atra acrior & malignior q̃ flaua.to.i. 114
Bilis atra qualis.to.i. 87
Bilis atra est acida, terrãq; fermentat.to.iii. 79
Bilis atra in quartanis qua ratione rigorem gignat.tomo. iii. 42
Bilis atra quales tumores gignat.to.ii. 472
Bilis atra perassata qualis reddatur.to.i. 114
Bilis atra quæ flaua præassata oritur est, omnium perniciosissima.to.iii. 79
Bilis atræ semper ad perniciẽ excernitur.ibidem.
Bilis atra succus perniciosissimus.to.i. 28
Bilis calida & sicca.to.i. 115
Bilis, crassis excremẽtis excernendis aptissima.to.i. 351
Bilis æruginosa.to.iii. 78
Bilis flaua calidissima ẽ.to.i. 87
Bilis flaua in exortum intestinum excerni.to.ii. 132
Bilis flaua obtinet vim desiccãdi.to.ii. 374
Bilis flaua vel atra vel pituita gignit inflammationem. tomo.ii. 472
Bilis in ventriculũ quibus confluat.to.i. 71
Bilis nullam portionem demisit natura in ventriculum. tomo.i. 352
Bilis pallida quos morbos gignat.to.iii. 51
Bilis porri colorem referẽs in ventriculo gignitur.to.iii.78
Bilis prassina quibus in ventre gignatur.to.i. 71

ilis purgatio quo sit molienda.to.ii. 196
ilis quibus medicamentis purganda.to.iiii. 336
ilis quos ædat tumores. tomo.ii. 472
ilis quo pacto accōmodetur oculis.to.iiii. 208
ilis vniuersa qbus in ieiunum confluat.to.i. 71
ilis vtraq; à qbus instrumentis purgetur.to.i. 115
ilis atræ receptaculum lien. to.i. 114
ilis differētiæ pro animalium diuersitate.to.iiii. 208
ilis exceptrix vesica.to.i. 272
ilis flauæ facultas.to.i. 352
ilis generatio.to.i. 112
ilis meatus in exortum intestinorum descendens.to.i. 277
ilis meatum implātari in ventriculi exortum.to.i. 351
ilis ortæ ab igneo calore ventriculi, & eius quæ confluit à iecore, indicia.to.i. 72
ilis vomitum quæ præcedere soleant.to.i. 352
ilis vtriusq; facultates. tomo iii. 76
ilem abūdare in calidis & siccis temperamentis.to.ii. 196
ilem cur pituitosi nonnulli assiduè vomant.to.iii. 289
ilem excipientium pororum situs.to.i. 344
Bilem flauā, dum ad vltimum perassatur, crassam, igneam & vitellinam reddi.to.i. 114
Bilem flauam trahit scammonium.to.iiii. 450
Bilem gignentia.to.i. 71
Bilem non confluere in ventriculum, si cibum citius exhibeas.to.2. 205
Bilem trahit fellis vesica.tomo i. 119
Bilem vitellinam verti in speciem atræ exustæ, vbi nimis percocta est.to.i. 115
Bile flaua ī cerebro collecta delirium fieri.to.i. 96
Bile redundantem vētriculum corrumpere cibos concoctu faciles.to.ii. 36
Biliosus humor vehemēter motus rigorem facit.to.ii. 485
Biliosi humoris discrimina.tomo.ii. 17
Biliosum sortitos vētriculum, cibos corruptu difficiles, q̃ faciles, multo maius cōcoquere.to.ii. 16
Biliosas naturas ex lōgiori inedia febribus acutissimis corripi.to.3. 398
Bipedes sunt aues.to.i. 325
Bitumen.to.iiii. 290. 232
Bitumē quod in mari mortuo nascitur.to.iiii. 232

Blæſi ad genũ qui fiãt.to.i. 330
Bliton.to.ii.70.to.iiii. 111
Boethi vxorem laborantẽ ſuffocatione vteri, qua ratione reſtituerit Galen⁹.to.ii. 494
Boethus ob reſtitutã vxorem quadringentis aureis Galenũ donauit.to.ii. 495
Boethi vxorẽ qua ratione curarit Galenus laborantẽ profluuio muliebri.to.ii. 495
Boethi vxori qualem victus rationem inſtituerit Galenus. to.ii. 495
Boleti.to.ii. 56. 83
Boli Armeni deſcriptio. tomo iiii. 186
Bonitatis diuinæ ſpecimen per fectiſsimum.to.i. 333
Bonus habitus quid.to.ii. 2
Bonus habitus qui laudandus. to.ii. 8
Bonus habitus ſimilariũ & diſſimilarium particularnm in quo conſiſtat.to.i. 561
Bona animi & corporis multipliciter dici.to.ii. 3
Bonorum omni genere athletæ ſunt deſtituti.to.i. folio.2. facie.1.
Bonorum ſpecies tres.to.i.folio.2.facie.1.
Boream ſeruare imputria vniuerſa.to.i. 50
Boreæ frigiditatẽ eſſe tenuium partium.to.iiii. 336
Brachium.to.i. 313
Brachiũ attollentes & circumagentes muſculos, eſſe robuſtiſsimos omnium aliorum. to.i. 464
Brachii capita.to.i. 321
Brachii deſcriptio.to.i. 143
Brachii epiphyſes.to.i. 321
Brachii extenſio flexioq́;, à quibus muſculis fiant.to.i. 144
Brachii motus, à quibus oriantur muſculis.to.i. 463
Brachii motus & muſculi. tomo.i. 263
Brachii muſculus.to.i. 136
Brachii oſsis figura.to.i. 321
Brachia gracilia, & fricanda, & omni modo exercenda.tomo.ii. 185
Braſsica agreſtis.to.iiii. 138
Braſsica eſculenta.to.iiii. 137
Braſsica diſcocta.to.ii. 49
Braſsica marina.to.iiii. 138
Braſsicæ bis ter'ue elixæ ſuccum ventrem ſoluere:ipſam autem ſupprimere.to.iiii. 37
Braſsicæ ſuccus quidem, purgat, corpus autẽ magis ſiſtit, q̃ laxet.to.ii. 49
Brathy.to.iiii. 112
Bregmatis oſſa.to.i. 441
Breuis pulſus.to.ii. 72
Breuitatẽ fuiſſe, veteribus familiariſsimam.to.ii. 243

Bretannica.to.iiii. 112
Bronchus. to.i. 375
Bruta excernentia semẽ à coitu non concipere.to.i. 157
Bruta esse artiũ expertia.to.i. fol.1.fac.1.
Bruta libidine & iracundia regi.to.i. 529
Bruta sibiipsis natura duce medentur.to.iii. 564
Brutis inesse rationem reconditam.to.i.fo.1.fa.1.
Bryon.to.iiii. 112
Bryon thalattion.to.iiii. 112
Bryonia.to.iiii. 102
Bunion.to.iiii. 111
Bubulam gignere melancholicum sanguinem.to.ii. 57
Bubulã q̃ saxatiles pisces, cur nonnulli multo facilius conficiant.to.ii. 16
Bubulum lac.to.iii. 364
Bubo.to.iii. 89. 537
Bubonis curatio.to.iii. 474
Bubonius.to.iiii. 111
Bubonium.to.iiii. 108
Bubonocele.to.iii. 90. 89
Bubulæ.to.ii. 99
Buccinæ.to.iiii. 223
Buccarũ fines ĩterni. to.i.428
Buglosson vino iniectum, hilaritatem parit.to.iiii. 111
Bulbus satiuus.to.iiii. 111
Bulbus vomitorius.to.iiii. 111
Bulbi.to.ii. 83. 101
Bulborum vis.to.ii. 55
Bulimos qñ accidat.to.iii. 31
Bunias.to.ii. 54
Bruta mutãt regiones vt æstũ & frigus vitent.to.iii. 65
Buprestis.to.iiii. 229
Buphthalmos.to.iiii. 111
Butyrum extenuat infantiũ exitum dentibus.to.iiii. 207
Butyrum voratum, pleuriticis expuitionibus confert.to. iiii. 207
Butyri facultas.to.iiii. 206

De litera C.

CAbalice.to.ii. 11
Cacalia.to.iiii. 127
Cacochymia qd.to.iii.75.477
Cacochyma qua ratione mordicationes sanent.to.iiii. 21
Cacochymię corrEct.t.iii. 477
Cacochymiæ notæ vnde sumendæ sint.to.ii. 167
Cacochymiæ symptomata.t. iiii. 216
Cacoethes febres.to.ii. 363
Cacoethe vlcera quæ dicantur to.iii.fo.88.to.iiii. 251
Cacoethe vlcera non oĩa dyspuletica. to.iiii. 249
Cadmia.to.iiii. 185.194.362
Cadmiæ differẽtię.t.iiii. 194
Cadmiæ vires.to.iiii. 194
Calamintha.to.iiii. 122.& 126
Calamus odoratus.t.iiii. 127
Calam⁹ phragmites.t.iiii. 127

Calimi flos vitiat auditum.to. 4. 127
Calcanthum.to.1. 327
Calcaneum esse os maximũ, firmissimeq́; dearticulatum. to.1. 329
Calcaneum fortissimum omnium pedis ossium, & principalissimum ambulationis organum.to.1. 332
Calcaneum subiacere ad perpendiculũ toti cruri.t.1.328
Calcanei cutis durissima.to.1. 329.
Calculi à quibus causis gignãtur.to.2.66.to.3.483.492 to.4. 305
Calculorum generatio. to.3. 81.
Calculos frangẽs medicamẽtum.to.4. 442
Calculis quæ medicamẽta cõgruant.to.3. 483
Calculosis cógrua medicamẽta omnia ferè esse amara.tomo.4. 442
Calculosis nullo modo danda valde calfacientia.to.2. 209
Calfacere nos quæ dicantur. to.4. 27
Calfaciens actu & potẽtia,unũ quodq; dupliciter dicitur. tomo.4. 8
Calfacientia corpus ab eo initiũ caloris assumere.to.4. 6
Calfacientia modicè dolorem sedant, & contenta in parte inflammata digerunt. to.3. 479.
Calfacientia omnia nõ ex necessitate siccare.to.1. 73
Calfacientiũ ordines quatuor: quos etiam reperire est in cæteris qualitatibus.to.4. 243
Calidiore aqua: q̃ quæ mediocriter se habeat,in quo sit affectu vtendum.to.2. 150
Calfacientium vires.to.3. 94
Calidus & humidus sanguis. to.1. 113
Calidum duplex.to.4. 53
Calidum ex accidenti refrigerat.to.3. 545
Calidum & humidum corpus q̃ celerrimè propriũ sibi alimentum assimilare.to.3. 60
Calidum esse magis actiuũ frigido.to.1. 468
Calidũ facultate & actu, vtrũq; quotupliciter accipiatur. to.4. 27
Calidum, frigidum, humidũ, siccũ, tripliciter dici.t.1. 42
Calidum, frigidum, humidũ, siccum, quot modis vnumquodq; eorum dicatur. tom. 4. 31
Calidum innatum esse mistũ: atq; ex calore & frigore suũ ortum habere.to.3. 96

Calidum innatum non est animalis generatione posterius. to.3. 96
Calidum innatum quomodo intro & foras moueatur. tomo.3. 96
Calidum manifeste exangue nullum esse to.1. 134
Calidum multipliciter dicitur. to.4. 18
Calido & sicco temperamēto pditi, tardis mollibusq́; exercitiis sunt exercēdi. to.2. 196
Calido & sicco temperamento, qualis victus ratio conueniat. to.2. 198
Calido tēperamento absq; excessu hũoris & siccitatis aliqtulũ vini offerēdũ sit. t.2. 193
Calidi & sicci offenduntur ab immodicis vacuationibus. to.3. 525
Calidi & sicci tēperamenti nota. to.1. 68
Calidi morbi à bile. to.1. 112
Calidi temperamenti differentia triplex. to.2. 193
Calidior cordis caro vniuersis corporis partibus. to.1. 62
Calidiori, absq; excessu humiditati, aut siccitati, temperamento, quæ adsint. to.2. 195
Calidiores humidioresq́; naturæ in puerili ætate, fluxionũ, putredinisq́; morbis tentantur. to.2. 198
Calidissima est flaua bilis. tomo.1. 87
Calida & sicca bilis. to.1. 113
Calida in ventriculũ fluxio qd moliatur. to.2. 204
Calidæ & siccæ temperaturæ indicia. to.3. 399
Calidam dici temperiem vel actu, vel potestate. to.1. 54
Calidam esse carnem, multiq́; sanguinis. to.1. 56
Calida cur vigilias efficiant. tomo.3. 136
Calida & frigida facultate quę dicantur. to.4. 2
Calida & humida corpora sõnis breuib⁹ sũt ɔtēta. t.3. 274
Calida potestate. to.1. 76.78
Calida potestate vt nos calfacere possint, debent prius in tenuia comminui. to.4. 5
Calida quæ sunt & sicca, hirsuta esse. to.1. 65
Calida nõ dici animalia in summo, sed p excellētiã. t.1. 48.
Calidæ naturæ, frigidæ potione iuuantur. to.3. 402
Calidis corporibus inest pulsus. to.1. 184
Calidis & siccis naturis qualis victus rõ cõueniat. to.3. 399
Calidis frigidisue intemperantiis, cur semper cõtraria exhibenda. to.2. 197

Calidis naturis quiescendũ esse.to.ii. 192
Calidas intemperies nũquam comitatur cibi cupiditas. to. iii. 187
Caliditas erysipelatosa,& phlegmonosa quando infestẽt. to.iii. 215
Caliditas absq; respiratione, salua esse non põt.to.ii. 218.
Caliditas nostra crassę est essentiæ.to.iiii. 6
Caliditatis animantium materia,est sanguis.to.ii. 216
Caliditatem moderatam vniuerso corpori esse maximè necessariam.to.ii. 218
Calidiora sunt albis fulua,flaua,rubraq;.to.iiii. 69
Calidiora trahere potentius. to.iiii. 84
Callum glutinandis ossib⁹, nasci ex alimento eorundem. to.iii. 375
Calor aduentitius functiones reddit ĩbecilliores.to.ii. 358
Calor ex accidẽti refrigerat. to.i. 82
Calor florentium acris.t.i. 60
Calor immodicus à quib⁹ accẽdi occasionibus possit. to. iii. 7
Calor innatus ad quid conducat.to.iiii. 42
Calor innatus est temperatus: vt acquisititius intẽperatus, to.iii. 358
Calor internus ex accidẽti crescit,cuti refrigerata.t.ii. 119
Calor in quibus augeat́ perturbationibus.to.ii. 146
Calor naturalis qũo conseruet́ in corpore.to.iii. 445
Calor natiuus qd.to.iii. 545
Calor naturalis auget atq; cõseruat omnia.to.iii. 445
Calor natiuus coquere: alien⁹ corrũpere est nat⁹.to.3.237
Calor noster qũo augeatur & minuat́ in corpe. to.iii. 249
Calor oĩs eget vẽtulo.t.ii. 217
Calor omni febri inimic⁹ est. to.iii. 435
Calor omnis sublime fertur. to.i. 392
Calor puerorum,mitis.t.i. 60
Calor qui genuit corpora perimit nos.to.iii. 250
Calor quibus signis deprehendatur.to.ii. 341
Calor vicinas res maximè alterare potest.to.iii. 59
Caloris abũdantia iracundiã excitat.to.i. 99
Caloris copiosi notæ.t.iii. 163
Caloris custodia reliquis post cor,partibus duplex.t.ii. 252
Caloris fontẽ eẽ cor.to.i. 364
Caloris naturalis defectui qui pulsus sint familiares.t.ii. 333

Caloris noſtri, atq; eius q igni ineſt, disſimilitudo.to.iii.250
Caloris opera. to.i.550. to.ii. 137.& to.iii. 250
Caloris peculiares pulſus qui ſint.to.ii. 400
Caloris peculiarium pulſuum nullus erit iſepabilis.t.2.400
Caloris prædominantis ſigna. to.i. 175
Calori copioſo qui nā pulſus ſint familiares.to.2. 332
Calori ſi ſit adiuncta inſtrumē torū durities, quas pulſus differentias admittat.to.2.337
Calorē à corde membris etiā demitti per venas.to.ii. 252
Calorem cordis ventilari dilatione arteriarum, purgari contractione earūdē.to.iii.9
Calorem innatum refrigerari per inſpirationem, purgari autem per expirationem. to.ii. 253
Calorem inſitum conſiſtere in pituita & ī ſanguine: miſtūq; temperate eſſe, ex caliditate atq; frigiditate.to.i. 555
Calorem natiuū eſſe naturā. to.iii. 250
Calorem per ſomnum ad interna conuerti.to.2. 255
Calorem puerorum iuuenūq; differre inter ſe qualitate tantum.to.i. 60
Calore coeunte cum mollitudine inſtrumentorū, quæ pulſuum differentiæ oriantur. to.ii. 336
Calore mordaci præditis, quę aduerſentur.to.ii. 192
Calore proprio ſeruantur ſingula.to iiii. 59
Calore ſummo accidente ad materiā, conſtitui ignē.t.i.42
Calli generatio.to.iii. 303
Callo gignendo qualis victus ratio cōueniat.to.iii. 378
Callis incidendis diſcutiendiſq; cōgruentia qualia eſſe debeant.to.iiii. 81
Calos in ſtatu proprio ſeruantia.to.iii. 379
Callos minuētia.to.iii. 379
Callos promouent emplaſtica medicamenta, quæ modice calfaciunt.to.iii. 378
Caluariam poſt alia oīa oſſa cōpingi.to.i. 184
Caluariæ forandę rō.t.iii.380
Calui qui fiant.to.i. 67
Caluities.t.iii.507. to.iiii.310
Caluities cur in ſincipite magis.to.i. 68
Caluities ex ſiccitate oritur. to.i. 72
Calueſcentibus maturius remedium.to.iiii. 315
Calx. to.i.209. & to.iiii.200. 173

Calcis vires.to.4. 282
Καμάριον.to.1. 400.401
Cameli cerebrum.to.4. 455
Camelinæ carnes.to.2. 58
Cancanus.to.4. 127
Cancer fluuialis.to.4. 455
Cancer.to.3. 80.81.88
Cancer exulceratus.to.3. 80
Cancri curatio.to.3.497.556
Cancri exulcerati remedia.tomo.3. 557
Cancri gñatio.to.3. 497
Cancri medicatio periculosa.to.3. 556
Cancri per chirurgiam curatio.to.3. 498
Cancri exulcerati.to.3. 505
Cancri vbi & ex quo humore gignantur.to.3. 556
Cancri vsti.to.4. 227
Cancris victus ratio côueniês.to.3. 557
Cancros carere capite.to.1. 392
Cancros gignit atra bilis non feruida, quę si acrior fuerit, ꝓducit exulceratos.t.3. 86
Cancrosos scirrhos ab usu emollientiũ exasparі.to.4.78
Cãdidũ Andromachi.t.4.249
Candidũ aliud Andromachi.to.4. 250
Candidũ Buphulli.to.4. 476
Cãdidũ Damocratis.t.4. 253
Cãdidi emplastri Galeni facultas.to.4. 246
Candidi ex pipere compositio to.4. 249
Candidum Mnasæi.to.4.251
Candidum Hæræ.to.4. 250
Candidum medicamẽ Galeni.to.4. 246
Candidũ Tephalonis.t.4.261
Cancelli.to.2. 71
Canities cur in temporibꝰ potius.to.1. 68
Cani qui fiant.to.1. 68
Canis humidior formicis & apibus.to.1. 51
Canis rabidi morsus curatio.to.1.fo.5.fa.2
Canis rabidi notæ.to.4. 460
Canis rabidi morsum côseruãdum esse apertum vt minimũ quadraginta dies.to.4. 460
Canis siccior hoîe.to.1. 51
Canis solus rabie corripitur.to.3. 203
Canẽ côcipe ex lupo & ex vulpe:nec nô ecôuerso.t.1. 135
Canes præ festinatione cœcos catulos ædere.to.1. 176
Canina appetentia à quibꝰ causis proficiscatur.to.3. 30
Caninæ carnes.to.2. 100
Caninus dens homini vtriusꝗ vnicus inest in vtraꝗ maxilla.to.1. 430
Canini dẽtes.to.1. 201. 430
Canirubi fructuum facultas.

to.2. 41
Canna.to.4. 127
Cannabis semen calidũ est caputq́; ferit.to.2.32.t.4. 127
Cantores olim,q̃ nr̃o sæculo, erant cõtinẽtiores.to.3. 210
Cantharis.to.4. 456
Cantharis cõmode exhibita expurgat renes.to.4. 65
Cãtharides vesicã exulcerãt. to.1.78.to.4.46. 457
Cantharidaꝝ facultas.t.4.228
Cantharidas commode misce ri diureticis.to.4. 46
Cãtharidas eligẽdi rõ.t.4.229
Capilli à quibus causis corrũpi soleant.to.4. 310
Capillorũ defluuii cã.t.4.315
Capilloꝝ defluuii curatio.ibid.
Capillorũ generatio.to.1.435
Capillos denigrari cedri liquore.to.4. 317
Capillos tangentia ab Archigene prodita.to.4. 318
Capnius.to.4. 128
Capparis ex oxymelite facit ad cruditates.to.2. 174
Capparis facultates insignes. to.2. 47
Capparis fructus & folia.t.4. 128
Capparis radicis cortex intus & foris adhibitus, quæ moliatur.to.4. 128
Cappari ex oxymelite cõfert obstructiõi iecinoris.t.3.503
Cappare vtẽdũ in primis epulis eẽ, idq́; ex oxymelite, uel oxelæo.to.2. 47
Capræ tẽperamentũ.to.2.58
Capreolorum carnes laudantur.to.1. 58
Caprificus.to.4. 171
Caprillus adeps contra succos intestina erodentes,cur sit salutare præsidium.to.4. 14
Caprillum lac quale. t.2.188. to.3. 364
Caprillæ carnes.to.2. 58
Caprizans pulsus.to.2. 395
Caprizans pulsus quando gignatur.to.2. 288
Caprizantis dicrotiq́; pulsus discrimen.to.2. 347
Caput eẽ refrigerãdũ vbi sanguis fluit ꝑ nares.to.3.4.527
Caput tẽperãdũ post toti⁹ corporis vacuationẽ.to.4. 339
Caput fastigiatũ dãnat.t.1.198
Caput fœtus in ipso partu primũ ꝓdi à matrice,huic aũt cõtrarias alias pariẽdi formas periculosissimas eẽ.t.1. 484
Caput ĩtra caluariã dolẽtib⁹ dolor usq; ad radices oculorum extenditur.to.3. 152
Caput leporis.to.4. 220
Caput mænidũ. to.4. 219
Caput milui.to.4. 455
Caput q̃druplr̃ affici.to.3.140

Caput quibus repleatur facile.to.iii. 152
Caput saurarum.to.iiii. 220
Caput vehementer æstuans rosaceo recreãdum esse. to. ii. 205
Capitis articulo octo incũben tes musculi.to.i. 444
Capitis dolor ex plaga quãdo fiat periculosus.to.iiii. 335
Capitis dolor ob plagam ortus, quot medẽdi scopos largiatur.to.iiii. 329
Capitis dolor quarum excretionum sit signũ inseparabile.to.iii. 533
Capitis doloris à bile orti indicia & curatio.to.iiii. 336
Capitis doloris ex magnitudĩe febris orti curatio. t.iii. 532
Capitis doloris ob vẽtriculi cõsortium oborti & indicia & curatio.to.iiii. 332
Capitis dolentis per consensum curatio.to.iii. 531
Capitis dolentis remedia. to. iiii. 336
Capitis doloris ob imbecillitatem contracti, curatio. tom. iii. 532
Capitis dolorum cum febre ab initio affligentium curatio.to.iiii. 337
Capitis dolorum discrimina secundum differentiam affectarũ particularũ.to.iiii. 325
Capitis dolorũ species variæ. to.iii. 531
Capitis dolorum discrimina & gñationes variæ.to.iiii. 324
Capitis duplex motus.t.i. 202
Capitis excremẽta ĩ quas partes soleant decũbere.t.ii. 204
Capitis in omni dolore quæ sint vitanda.to.iiii. 337
Capitis motus.to.i. 260
Capitis motus sursum, deorsumq;, & in obliquum, vnde proficiscantur.to.i. 445
Capitis motionum securitas. to.i. 61
Capitis motus ad anteriora, à qbus oriaĩ musculis.t.i. 261
Capitis musculorum actiones variæ.to.i. 446
Capitis naturalis figura. to.i. 198
Capitis ossa sex.to.i. 199
Capitis ossa sexdecim, prĕter inferiorẽ maxillã.to.i. 448
Capitis ossium consyderatio. to.i. 197
Capitis refrigerãdi ratio. to. iii. 401
Capitis repletio conciliat somnum.to.iii. 32
Capitis suturæ quinq; præcipuæ.to.i. 198
Capitis totius duo motuũ genera.to.i. 444

Capitis tres suturę, labdoeides, coronalis, & media.t.i.198
Capiti instituta fomenta humida, esse illidenda ab alto. to.iii. 487
Capiti laboranti intemperie calida, frequenti balneo dulcis aquæ medendum esse.to. ii. 205
Capiti prospiciēdū esse, prius quàm ad curandos morbos à defluxu humoris ex ipso ortos, nos conuertamus.to. ii. 20
Capiti pleno succurrendū ambulationibus.to.ii. 202
Capita murium.to.iiii. 455
Capitum acutorū figuræ tres. to.i. 412
Carbonibus qualia medicamē ta conueniant.to.iii. 541
Carbunculus.to.i. 80.81
Carbunculus inuadit semper cum vlcere.to.iii. 6
Carbunculus quid: & qualib[9] egeat medicamētis.t.iiii. 294
Carbūculi curatio.to.iii. 498
Carbūculi dścriptio.t.iii. 498
Carbunculi gñatio.to.iii. 536
Carbunculo cataplasmata idonea.to.iii. 498
Carbunculum absq; febre nō reperiri.to.iii. 498
Carbunculi oriuntur à feruente & melācholico sanguine. to.iii. 215
Carbunculorum descriptio. to.iii. 86
Carbūculos post sāguinis missionem esse scarificandos.to. iii. 495
Carcini.to.iiii. 227
Carica.to.ii. 101
Cardialgia.to.i.511.t.iii. 183
Cardialgia significat morsum oris ventriculi.to.iiii. 411
Cardialgia, vnde exoriatur. to.iii. 31
Cardialgiæ vtilem esse punicorum malorum succū. to. ii. 44
Cardamum.to.iiii. 128
Cardamomum.to.iiii. 129
Cardamine.to.iiii. 167
Caricæ quando pediculos gignant.to.ii. 88
Caricarum decoctū.to.iiii.295
Caricas cum ruta, nucibusq; præsumptas, aduersari venenis.to.ii. 88
Caricas ficusq; aduersari inflāmatis visceribus, communi omnium dulcium ratione. to.ii. 37
Caricas vberius sumptas, pediculorum multitudinem gignere.to.ii. 39
Caries.to.i. 20
Caries lignorum.to.iiii. 165
Caries vnde gignat.to.iii. 12

Caro.to.i. 57
Caro cordis vniuersis corpis partibus calidior. to.1. 62
Caro cordis qualis.to.1. 365
Caro cur subtensa internæ digitorũ regioni: minimè autem externæ.to.1. 305
Caro hepatis.to.1. 538
Caro lienis.to.1. 57
Caro musculorum qualis. to. 1. 134
Caro musculorum qualis.tomo.1. 134
Caro per se reperitur nunquã. to.3. 126
Caro pulmonis.to.1. 57
Caro quæ dicatur.to.3. 439
Caro quæ proprie dici mereatur.to.4. 215
Caro renum.to.1. 57
Carnis differentiæ secũdũ ætates.to.2. 67
Carnis elementum nõ esse impatibile.to.1. 21
Carnis elementũ non esse vnicum.to.1. 21
Carnis generandæ materia est probus sanguis: opifex ipsa natura.to.3. 331
Carnis gñatiõe ex subiecta carne,si sana sit,fieri.to.3. 339
Carnis humida intẽperies qũo corripiẽda.to.3. 343
Carnis intemperies quomodo dignoscenda.to.3. 343
Carnis productio naturæ opus est.to.3. 379
Carnis spẽs esse plures.t.1.61.
Carnis vipereæ facultas.to.4. 215. 216
Carni augẽdę mĩuẽdęq; q̃lis frictio,pfusiove adĩdrei.t.3.393
Carnem esse multi sanguinis, calidamq́;.to.1. 56
Carnem exedentia medicamenta.to.3. 336
Carnẽ exedentia medicamẽta reddi minus acria si cõburantur,minusq; adhuc si abluta fuerint.to.3. 336
Carnẽ ex sanguine,neruos ex semine generari.to.1. 21
Carnẽ oẽ aĩal posſidet.t.4.215
Carnem oẽm ex se esse insensibilem.to.1. 310
Carnem per se nusq̃ reperiri. to.1. 61
Carnem vniuersam nutriri ex sanguine.to.1. 128
Carne resecta, similem restaurare posse.to.1. 21
Carnes animalium cum cibis mutari.to.4. 216
Carnes assæ sunt ficciores elixis.to.4. 217
Carnes castratorum suauiores esse.to.1. 166
Carnes capolo℞ laudãt.t.1.58
Carnes elixas optimum gignere sanguinem.to.2. 57

Carnes oī ætati ĩutiles: sunt cer uia, capria, & bubula. t. 2. 183
Carnes nō castratarū redolere qppiā graue et virosū. t. 1. 167
Carnosa omnia esse ex sangui ne orta. to. 1. 164
Carnosa refici facilē. t. 3. 507
Carniuora vti anteriorib⁹ pedibus vice manuū. to. 1. 324
Carniuoris quæ insint. t. 1. 324
Caron. to. 4. 129
Caros. to. 3. 158
Carotides arteriæ. to. 1. 222
Carotidum arteriarū diuisio, ꝓcessusq;. t. 1. 498 (206
Carp⁹ ex octo ossib⁹ ꝯstat. t. 1.
Carpi arteriam tangi à nobis pulsum exploraturis. t. 1. 252
Carpi articlatio duplex. t. i. 319
Carpi consideratio. to. 1. 206
Carpi & metacarpii ossa cur plura. to. 1. 318
Carpi pulsus vbi occultať, tarsi arteriā tāgēdā esse. to. 1. 256
Carpi motiōes quot. t. 1. 315
Carpi ossis octaui usus. t. 1. 319
Carpios octauūq vehať. t. i. 319
Carporū arterias esse oīum ap tissimas, ut tanganť. to. 2. 257
Carpobalsamū. to. 4. 109
Carpesium. to. 4. 130
Carthilago. to. 1. 62
Carthilago cur ad elidēdā vocē sit ĩstrm aptissimū. t. i. 376
Carthilago cutiformis. t. i. 204
Carunculæ callo vesicæ innatę argumenta. to. 3. 114
Carūculæ cū vrīa excretæ, efficacissimæ vlceratorum renū sunt notæ. to. 3. 194
Carus. to. 2. 55
Carya. to. 4. 129
Caseus. to. 5. 206
Case⁹ ĩueťat⁹ ē acrior. t. 4. 206
Caseus sistit ventrē. to. 4. 37
Caseus inueteratus calculū gignit. to. 2. 66
Caseorū q præferēdi. to. 2. 66
Caseorū differentiæ. to. 2. 81
Caseoꝗ lactis ſbꝫ usus. t. 4. 205
Casia to. 4. 129
Casia in cinnamomum conuertitur. to. 4. 469
Casia duplex. to. 4. 345
Casia licet uti pro cīnamomo. to. 4. 416
Castaneæ crassum generāt succum. to. 2. 102
Castanea. to. 2. 84. 43. 85. 87
Castorii vires. t. 4. 221. 362. 457
Castoreū calidius q̄ ut ꝯueniať phlegmonis. to. 3. 457
Castrat⁹ masculus eiusdē gñis fœminæ assimilať. to. 4. 218
Castratum animal reddi simile fœminæ. to. 4. 209
Castrato masculo fœmīa exe cta assimilatur. to. 1. 164
Castrati sunt aliud quippiā, q̄ animal. to. 1. 167

Castratorũ carnes suauiores esse.to.i.166.to.ii. 61
Castratorũ carnes sunt pstãtiores, ut senũ pessimę.to.ii.58
Castratis q̃ accidant.to.i. 166
Catagmaticum Asclepiadis. to.iiii. 261
Catagmaticũ Andromachi. to.iiii. 262
Catagmaticum Moschionis. to.iiii. 262
Catalepticorũ descriptio. to. ii. 371
Catalepticorum signa & pulsus.to.ii. 268
Catalepsi detenti dormiunt apertis palpebris.to.iii. 159
Cataplasma dolorem leniens. to.iiii. 351
Cataplasmatis è triticea farina vires.to.iiii. 73
Cataplasmatis vtendum non esse, priusq̃ superuacua partim vacuata sint, partim concocta.to.iii. 463
Catapotia ad ardorem uentriculi conferentia, si sub lingua teneantur.t.iiii. 415
Catapotia ad subuersionẽ ventriculi.to.iiii. 415
Catapotia descripta à Galeno. to.iii. 366
Catapotiorum ex aloe compositio.to.iiii. 311
Catarrhus.to.iii. 62
Cathartica medicamenta.to. iii. 594
Catheteres.to.iiii. 440
Catochon, hoc est detentorũ pulsus.to.ii. 268
Catochorum lethargicorũq; discrimen.to.ii. 372
Catochorum pulsus.to.ii.371
Caucalis.to.iiii. 130
Cauda equina.to.iiii. 124
Caudæ.to.ii. 86
Causa antecedens quæ dicatur.to.ii. 164
Causa continens alterationis pulsuum est vsus eiusdem. to.ii. 329
Causa est id quo tangente quidem afficimur: ablato autẽ, affectus sedatur.to.iii. 116
Causa emota longè est molestior quiescente.to.iii. 40
Causa genus auxilii indicat. to.i.fo.12.fa.2.
Causa morbi quæ sit dicenda. to.iii. 4
Causa multipliciter dicitur. to.iii. 14
Causa procatarctica quæ.to. ii. 164
Causa quid.to.i.103.to.iii.14 321.
Causa salubris.to.ii. 2
Causæ morborum quæ dicendæ.to.iii. 3
Causæ præcipuæ pulsuũ sunt

continentes.to.ii. 329
Causæ symptomatũ.to.3.324
Causam nullã posse agere absq; patientis corporis aptitudine.to.3. 216
Causæ.to.1. 26
Causæ accidentariæ sine quib⁹ operari non licet.to.3. 66
Causæ antecedentes. tom̄.2. 329.403.
Causæ antecedentes quæ facultatis robur adaugẽt, sunt duplices.to.2. 387
Causæ appellandæ sunt quę ad rei generationẽ conducunt. to.3. 66
Causæ continentes.to.2. 329
Causæ externæ seu protatarcticæ quæ vocent.to.2. 408
Causæ indurãtes arterias, quæ sint.to.2. 409
Causæ medelam indicant. to. 1.fo.13.fa.2.
Causæ morbificæ.to.3. 320
Causæ mutantes pulsum vt inueniantur, consyderare oportet instrumentum, vsum, & facultatem.to.2. 405
Causæ primæ & maximè principales in vniuersum sunt finis, cuius gratia fiunt omnia quę fiũt: & præterea id à quo fiunt: quas postea sequuntur reliquæ, nempe instrumenta simul atq; materia.to.3. 65
Causę procatarcticæ.to.2.329
Causæ procatarcticę.to.3.213
Causæ rationem eius sine quo non obtinente.to.3. 14
Causarum differentia duplex. to.1.fo.14.fac.1.
Causarum differentia triplex. to.2. 353
Causarũ differentiæ.t.3. 320
Causarum dignoscendarũ qui sit artificiales modi.t.2. 377
Causarum dignoscendarũ modi extra medicam artem positi.to.2. 377
Causarum genus duplex. to. 2. 408
Causarum genera, præter naturam.to.3. 450
Causarũ genera tria. to.2.329
Causarum gignẽtium pulsus, tria genera.to.2. 375
Causarum medicinalium quatuor genera.to.2. 135
Causarum motionis differentię sunt quatuor.to.1. fo.14. fac.2.
Causarum præcedentium febrem putridam quid singulę indicent.to.3. 451
Causarum præter naturã differentiæ.to.2. 163
Causarum quæ pulsus mutant generalis vno exemplo traditio.to.2. 329
Causas antecedentes dici, quæ

in corpore oriuntur: tot pro catarcticas, quæ adueniunt extrinsecus.to.3. 8
Causticis in quibus vtēdū medicamentis.to.3. 306.356
Cauteria sanguinem supprimunt.to.4. 9
Cauterio vtēdū in putrilaginosis oris vlcerib⁹, vbi reliqua ĩ cassum admiſtrant.t.4. 390
Caua vena lumborum, est origo venarumq; ad infernalde scendentium.to.1. 218
Cauæ venæ diuisio.to.1. 214
Cauæ venæ ɔsideratio.t.1.213
Cauam venā suggerere alimē tū vniuerso corpori.t.1.511
Cauum vlcus esse siccandū & abstergendum.to.3. 335
Caui vlceris curatio.to.3.304
Caui vlceris gñal curatõ t.4.253
Cauo hepatis phlegmone obsesso, venas meseraicas simul inflāmari.to.3. 481
Cauitas ocloꝝ qd idicet t.3.512
Cenchrum.to.4. 130
Cœcis.to.4. 132
Cedentia omnia non esse mollia.to.4. 72
Cedrea.to.4. 130
Cedrus.to.4. 130
Cedri baccarū facultas.t.2.41
Cedri fructus.to.4. 131
Cele.to.1. 267
Celer pulsus.to.2. 272
Celeri pulsuū mō magnitudo: mō adiūgit crebritas.t.2. 389
Celerior pulsus calidius: tardior frigidius temperamentum declarat.to.2. 384
Celerrimi pulsus qñ gignātur. to.2. 332
Celeritas febris putridæ propria.to.3. 407
Celeritas pulsuū à quibus causis oriri possit.to.2. 334
Celeritati pulsuū diiudicādeqd expēdere oporteat.to.2. 312
Cētauriū mai⁹ et min⁹.t.4.131
Centauros vnq̄ fuisse Galen⁹ non recipit.to.1. 3
Centinodia.to.4. 159
Centrum quid.to.1. 424
Cepæ.to.2. 56 57
Cephalalgiæ & cephaleæ discrimen.to.3. 152
Cephalea quid.to.3. 152
Cephalea magis deiicit facultatē q̄ cephalalgia.to.4. 338
Cephaleæ descriptio.t.4. 338
Cephaleæ varia symptomata à diuersis causis producta. to. 4. 338
Cephalica medic.to.3. 379
Cephalica pharmaca vñ dicta, & q̄ facultate pdita.t.4. 261
Cephalicum Heræ.to.4. 262
Cephalicū ossa rupta educens. to.4. 287
Cephalicis ad quæ medici vtātur.to.4. 262
Cera.to.4. 32.196

Cera elota est ēplastica.t.4. 53
Cera elota est mordicationis expers.to.4. 21
Cera thyrrhenica.to.4. 252
Ceræ vsus cauo vlceri existit periculosus.to.3. 330
Ceram per se non congruere vlceribus sordidis.to.4.254
Cerasia.to.4. 132
Cerasi gummi.to.4. 132
Cerasiorum species & faculta tes.to.2. 40
Ceratoides tunica.to.3. 22
Ceratoidē tūicā gigni à crassa menīge,tēuiori r̄ddita.t.1.417
Ceratonia.to.4. 132
Ceratū ex thapsia.to.3. 365
Ceratum humidū.to.3. 377
Ceratum Galeni ad inflamma tiōes oris vētriculi & hepatis maximè cōgruā.to.4. 411
Ceratū humidū ablutū frigida calidos oēs affectus refrigerare.to.4. 4
Ceratū roborandoventriculo commodum.to.3. 405
Ceratum simplex aceto ablu tum contra tumores calidos optimū esse pręsidiū.to.4.13
Cerati plurimū qn̄ actib⁹ medi camentis misceat̃, & qn̄ cōtra paucissimū.to.4. 294
Cerchnos p̄cedit tussi.to.3.38
Cerealia.to.2. 99
Cerebrū.to.1.57. to.2.84. to.3. 57.396
Cerebrū aīæ domiciliū,plimis canalibus expurgat̃.t.2. 134
Cerebrum auium.to.2. 68
Cerebrum calidum à quib⁹ fa cile impleatur.to.3. 274
Cerebrū cameli.to.4. 455
Cerebrū cordi exiguam, sensum organū īmēsum neruoꝵ apophysim mittere.t.1. 392
Cerebꝵ demittere motricē fa cultatem spinæ.to.1. 185
Cerebrū ē fōs neruoꝵ.t.3. 68
Cerebꝵ ē neruoꝵ sēsusq; &mo t⁹uolūtarii prīcipiū.t.1. 393
Cerebrum frui respiratione ꝑ narem.to.2. 56
Cerebrū esse originē neruorum, qui motus volūtarii & sensus sunt instr̄a.to.1. 516
Cerebrum esse oīum neruorū principium.to.1. 443
Cerebꝵ eē origīē facultatis motricis,ꝑ neruos d̄latæ.t.1.19
Cerebrum est neruorū oīum mollium origo.to.1. 412
Cerebrum esse princeps senso rium.to.1. 550
Cerebrum ex solo semine ori ri.to.1. 161
Cerebrum facile ab aere refri gerari.to.1. 392
Cerebrū hirundinis.t.4. 455
Cerebrum incalescente cōten to spiritu.to.1. 194
Cerebrum inspirare, expira req;.to.1. 196

Cerebrum in altiori locari sede.to.i. 161
Cerebrum intemperie affectum, qualia symptomata inducat.to.2. 414
Cerebrum leporis.to.4. 220
Cerebrum nauseam excitat. to.2. 62
Cerebrum neruis esse simillimum: mollius tñ.to.1. 395
Cerebrum non eget corde vt sentiat & moueatur animal, to.i.fo. 510
Cerebrum non eguisse musculis, ceu fontem arbitrarii motus.to.i. 389
Cerebrum posterius gigni ipso corde.to.i. 184
Cerebrũ præbet corpori sensum.to.i. 334
Cerebrum propter oculos in capite collocatur: propter cerebrum autem sensoria reliqua.to.i. 394
Cerebrum principiũ esse neruorum.to.i. 487
Cerebrum pulsare.to.i. 460
Cerebrum quale alimentũ præstet.to.ii. 62
Cerebrum quãdo afficiatur vt instrumentum: & quando vt pars similaris.to.iii. 145
Cerebrum quæ posint implere.to.iii. 32
Cerebrũ quorsum conditum. to.iii. 31
Cerebrum recipit sensus, imaginationesq; & intellectus cõplectitur.to.i. 395
Cerebrũ semper esse calidius aere.to.i. 392
Cerebrum vim sentiendi partibus per neruos largitur.tomo.iii. 31
Cerebri affectus diuersi quomodo pulsus varient. tomo ii. 414
Cerebri altero ventriculo vulnerato, fuisse quẽdam seruatum.to.i. 400
Cerebri anteriores ventriculos inspirationem, expirationem, atq; efflationem efficere.to.i. 399
Cerebri anteriores ventriculi. to.i. 225
Cerebri anteriora à posterioribus dirimi intercedente dura meninge.to.i. 395
Cerebri affecti symptomata. to.i. 517
Cerebri aut meningũ inflãmationes necessario febris atq; delirium sequitur.to.ii. 413
Cerebri calidi ĩdicia.to.iii. 274
Cerebri calidi & sicci indicia. to.iii. 275
Cerebri corpus magis affici in apoplexia q̃ in morbo comitiali, & sopore, in his aũt ven

triculos magis.to.iii. 159
Cerebri excrementa per suturas expelli.to.i. 404
Cerebri exortus versus radicem nasi.to.i. 191
Cerebri excrementa per quas regiones vacuentur. tomo iii. 274
Cerebri & eius mēbranarum affectibus eadem succurri medendi ratione.to.iii. 135
Cerebri frigidi indicia. tomo iii. 134
Cerebri frigidi & sicci indicia. to.iii. 276
Cerebri frigidi & humidi indicia.to.iii. 276
Cerebri humidi & calidi indicia.to.iii. 275
Cerebri humidi indicia. tomo iii. 275
Cerebri intemperies humidas quæ sequantur.to.ii. 415
Cerebri lacuna.to.i. 404
Cerebri meatuum decliuium vsus.to.i. 403
Cerebri meatuum ad palatum descensus.to.i. 404
Cerebri & membranarū eius inflammationibus, quādo cucurbitæ ꝑueniant.to.iii. 456
Cerebri membranarum consideratio.to.i. 294
Cerebri morbi quomodo dignoscendi.to.iii. 290
Cerebri motus.to.i. 517
Cerebri pars anterior est mollior, mollibus: posterior durior duris neruis gignendis, to.i. 395
Cerebri productionis in oculos vsus.to.i. 415
Cerebri productiones eæ sunt maximæ, quæ ad nares pertinent.to.i. 407
Cerebri quæ partes duriores sint.to.i. 409
Cerebri refrigerationē in cranii fractura esse malorum vltimum.to.i. 392
Cerebri sicci īdicia.to.iii. 274
Cerebri suturæ tres.to.i. 413
Cerebri temperies quibus æstimanda notis.to.i. 72
Cerebri vehiculum pes. tomo i. 334
Cerebri ventriculi quatuor.tomo.i. 544
Cerebro calido & humido ꝓditis vt aduersatur Auster, sic confert Aquilo.to.ii. 275
Cerebro detecto ossibus, aut compressis eius ventriculis, quæ nam accidant.to.i. 509
Cerebro exciso, animans non priuari motu nec sensu, priusquam ad aliquem ventriculorum ipsa sectio peruenerit.tomo.i. 543
Cerebro frigido præditi som-

mo.i. 394
Cibaria epilepticis apta qualia esse debeant.to.iii. 599
Cibus multus quotupliciter dicitur.to.iii. 14
Cibus omnis in sanguinē versus, naturalem calorem auget.to.i. 81
Cibi consistentes in mediocritate, omnium cōmendatissimi sunt.to.ii. 81
Cibi cur crassiores in cœna dādi.to.iii. 387
Cibi desiderium inesse iis, quibus os vētriculi fuerit perfrigeratum.to.iii. 186
Cibi æstate admittendi. tomo ii. 93
Cibi in mensura erratum, grauissima incommoda inducit. to.iii. 565
Cibi instrumenta triplicia.tomo.i. 271
Cibi insuauitas magna ex parte ī causa est, quo minus nonnulli ipsum cōficiant.to.ii. 51
Cibi melancholicum succum gignentes.to.iii. 146
Cibi omnes alētes plurimum, immodicē sumpti, frigidos morbos gignunt.to.iii. 8
Cibi promptuarium ventriculus.to.iii. 29
Cibo ingesto cur proni ad somnum reddamur.to.iii. 32
Cibum modicum prębери conualescētibus.to.i.fol.16.fa.1
Cibum vberiorem eo dādum quo longius abfuerit status, et morbus clemētior fuerit. to.ii. 432
Ciborum intempestiuus vsus. to.iii. 47
Cibis admodū exquisitis non egere qui possunt exerceri ante cibum.to.ii. 80
Cibis excipiendis ventriculus conditus.tomo.i. 271
Cibos qui tarde quidem permeant, posteriores sumēdos esse, qui celeriter autem priores.to.ii. 40
Cicadæ.to.iiii. 227
Cicatrix adnata vlceri non est cutis.to.iii. 505
Cicatrici inducendæ siccantia desiderari.to.iii. 305
Cicatricem inducentia medicamenta.to.iiii. 83
Cicatricem inducturum medicamen quale nā esse debeat. to.iii. 336
Cicatricem inducentia medicamenta quæ sint.ibidem.
Cicatricem inducentia medicamēta qualia esse oporteat. ibidem.
Cicatricem inducentibus medicamentis vtendū esse prius q̄ totum vlcus prorsus imple

tum fuerit.to.iii. 477
Cicatricem obducentia.tomo iiii. 259
Cicer.to.ii.fo.87.&.98.tomo iiii. 120
Cicer agreste.to.iiii. 120
Cicer prouocat venerem. tomo.ii. 29
Cicera nigra, calculos renũ frã gunt.ibidem.
Cicercula.to.ii. 87
Ciceculæ vis.to.ii. 30
Cichorion.to.iiii. 165. 425
Cici.tomo.iiii. 133
Ciclaminus.to.iiii. 140
Cicuta.to.iiii. 142
Cicuta si cum modico & minime generoso vino bibat, ocyus perimit.to.iiii. 44
Cicuta stultitiam inducit. tomo.i. 96
Cicuta sturno nutrimentũ existit.tomo.i. fo.81. tomo.iiii. 35. 43. 451
Ciliorum vsus.to.i.420. 421
Cimices.to.iiii. 228
Cimolia terra.to.iiii. 185
Cinis.to.iiii. 173. 195
Cinnabari.to.iiii. 195
Cinnamomum.to.iiii. 133
Cinnamomi facultas.tom.iiii. 413. 416
Cinnamomi optimi notæ.tomo.iiii. 469
Cinnamomis to.iiii. 133
Cinnaram praui esse succi, tomo.ii. 51
Cion.to.iiii. 390
Circæa.to.iiii. 133
Circuitus facientes morbi ex membrorum dispositionibus vniuersi oriuntur. to.iii. 247
Circuitus minores qui. tomo ii. 437
Circuitus tertiani.to.iii. 102
Circuitus quartani.ibidem.
Circuitus quotidiani. ibidem.
Circuituum differentię. tomo i. 442
Circuituum ordinem quæ peruertant.to.iii. 246
Circulns coniungens humores oculi.to.1. 416
Circulus quid.to.i. 424
Circuli ad irim oculi septem, quem seruent ordinem, & à quibus oriantur.to.1. 417
Circularis peruersio.t.1. 449
Κιρσοκήλη.to.3. 89
Ciseris.to.4. 187.&.195
Cissampelos.to.4. 119
Cissos.to.4. 134
Cisthus.to.4. 133
Citaristæ cur chordas instrumentorum laxent.to.3. 130
Citrago.to.4. 147
Citriũ malũ ex qualibus constet partibus.to.2. 102
Citrii cortex concoctioni auxiliatur.to.2. 47

Citta.to.2. 205
Cittę fiunt ore ventriculi affecto.to.3. 183
Citynus.to.4. 109
Clauiculæ.to.1. 286
Clauiculæ colligatio.t.1. 462
Clauicularum vſus.to.1. 462
Clauſæ mulieres.to.3. 63
Clematis.to.4. 134
Cleopatra poſt victum Antonium, ne viua Romam duceretur à Cæſare, aſpide mortem ſibi conſciuit.to.4. 454
Clinopodium.to.4. 134
Clyſmi diſentericis apti.tomo 4. 437
Clyſmos ex ſolo oleo ad deiiciendam aluum commodiſsimos eſſe.to.2. 190
Clyſmos non poſſe peruenire ad inteſtina ventriculo proxima.to.3. 363
Clyſmos non poſſe vſq; ad ieiunum aſcendere.to.3. 484
Clyſmos valide reuellere à capite.to.4. 336
Cnicos.to.4. 134
Cnicus agreſtis.to.4. 180
Cnicus eſt pituitæ ſimilis. tomo.4. 47
Coaguli leporini facultates inſignes.to.4. 207
Coagulum.to.4. 207
Cocalus.to.4. 142
Coccus cnidius.to.4. 135
Coccus baphycus.to.4. 135
Coccymelea.to.4. 135
Coccygis oſsis cõſideratio.tomo.1. 203
Cochlea.to.2. 82
Cochleæ.to.4. 226
Cochlearum carnes & ſuccus. to.4. 217
Coctionis ſigna.to.2.457.458
Coctionem non ſuſtinet myrrha, nec thus, nec aloe, tomo 4. 258
Coctionũ permutationes quæ indicent.to.2. 477
Cœcum foramen.to.1. 409
Cœcum inteſtinum.to.1. 276
Cœci inteſtini figura, & vſus. to.1. 348
Cœruleus lapis.to.4. 195
Cœruleus color optatiſsimus oculis.to.3. 27
Cognato naturæ ſuæ morbo laborantes minus periclitari. to.3. 395
Cognitio partium actionum, eſt neceſſaria medicã artem conſtituturis.to.1. 19
Cognitionem ſimilium & diſſimilium ſufficere ad methodicam cuiuſlibet artis conſtitutionem.to.1. 562
Cognoſcere quæ vnicè optemus.to.2. 417
Cohibitio ſpiritus.to.4. 340
Coincidentes dies.to.2. 436

Coitu immodico vtentes, cur imbecilliores reddantur. tomo.1. 169
Colatoria ossa.to.1. 191
Coles.to.1. 354
Colem à spiritu intendi. tomo 3. 208
Colobomata.to.3. 504
Κῶλον intestinũ.to.1. 276. 351
Colō intestinum suppurari interdum iuxta bubones. tomo.3. 205
Colis vlcus vnde deprehendatur.to.3. 206
Colici affectus ex cruditate refrigerationeq́; gignuntur. tomo.2. 502
Colici dolõrs à nephriticis quo modo distinguãtur. to.3.192
Colici doloris, cui sit iuncta febris, curatio.to.3. 471
Colici doloris & orti à lapide, signa diuersa.to.3. 128
Colicum dolorem, nephriticumq́;, circa principia, eandem ferè medendi rationem desiderare.to.3. 192
Colica excrementa qualia.tomo.3. 192
Colica medicamina Andromachi.to.4. 435
Colicis malagma Antipatri. tomo.4. 304
Colicos dolores oriri ab humore vitreo impacto in aliquo intestino crassiori.to.3. 128
Colicos dolores quæ præcedãt symptomata.to.3. 129
Colla.to.4. 135
Columella.to.1.377.t.4.390
Columella quando sit excidenda.to.3. 501
Columellæ inflammatæ curatio.to.4. 390
Columellæ laxatæ remedium. to.4. 387
Columellæ laxatę medicamen hæræ.to.4. 393
Columellæ vsus.to.1. 417
Collationes tẽperamentorum diuersæ.to.1. 51
Collectiua inæqualitas. tomo 2. 288. 390
Colliquantia.to.4. 82
Colliquantium febrium curatio.to.3. 440
Colliquatiões partium quibus modis soluantur.to.3. 58
Collisionis caussæ.to.3. 12
Collũ ex septem spondylis conflari.to.1. 459
Collum fuisse factũ gratia aspeæ arteriæ.to.1. 390
Collum matricis.to.1. 476
Collum nasci interireq́; cũ pulmone.to.1. 390
Collum quæ prolixius habeãt. to.1. 427
Collum vesicæ fœmineæ. tomo.1. 151

Colli longitudo in variis animalibus varia.to.1. 391
Colli spondylum primum posteriore productione carere, foraminibusq; obliquis. tomo.1. 455
Colli spondylorum productiones vndecim.to.1. 453
Colli vesicę musculus. to.2. 132
Colli vesicæ musculus per omnia similis est sedis musculo. tomo.1. 278
Colli vesicæ positio.to.1. 480
Colli vertebræ qbus partibus neruos largiantur.to.1. 391
Colli vertebrarum cõstructio. to.1. 201
Colli vesicæ situs.to.1. 359
Colli vtrunq; spondylum ęqualem portionem ad viam nerui conferre.to.1. 456
Collo priuata sunt muta. tomo.1. 391
Colla volucrium.to.2. 86
Collutiones moderatæ ex quibus fiant.to.4. 390
Collyrium ex vino.to.4. 359
Collutiones valde astringẽtes. to.4. 390
Collyrium ex phrygio lapide, oculis robur addere.t.2. 209
Collyrium triphera nominatum.to.4. 366
Collyria læuigandi modus.tomo.4. 358
Collyria Lybiana,& cygni. tomo.4. 358
Colocynthis.to.4. 135
Colophonia duplex.to.4. 301
Color à succo ꝓficiscitur, non à solidis animalis partibus.tomo.2. 168
Color corporis quando sit exquisita nota eorum qui subsunt humorum.to.2. 169
Color cutis qualitatem humorum subtus putrescentiũ indicat.to.4. 310
Color flauus.to.2. 456
Color humores indicat. tomo 3. 573
Color niger, fusc⁹, cœruleusque disgregatiõibus ipsius visus conferunt.to.3. 28
Color non sat est ad iudicãdas medicaminũ vires.to.4. 18
Color plumbeus quid indicet. to.2. 169
Color rubicundus.to.2. 456
Color tumoris humorẽ, à quo ortus est,declarat.to.3. 496
Coloris flaui rufiq; discrimen. to.2. 456
Colores ad medicaminum vires dignoscendas parum conferunt.to.4. 69
Colores medii ex contrariis inuicem confusis oriuntur. tomo.3. 28
Colorum genus esse proprium

visus sensibile.to.1. 548
Colorum vicissitudines vnde oriantur.to.3. 63
Columbæ carent fellis vesica. to.3. 83
Columbas turricolas, domesticis præstãtiores esse.to.2. 99
Columbinum sanguinẽ infundi per cranii fracturas. tomo 4. 203
Columbinum stercus inflammabile.to.1. 76
Columna.to.4. 390
Columnaris processus. tomo 1. 199. 206. 428
Comarus.to.4. 135
Comari fructus.to.2. 48
Combustorum nullum est frigidum.to.4. 182
Comitialem morbum persanat pœõia appẽsa.to.4. 114
Comitialium pulsus esse pulsibus apoplecticorũ similes. to.2. 373
Commentarios de vsu partiũ Deo, ceu hymnos quosdam, conscripsit Galenus.to.1.333
Commi.to.4. 135
Cõmoda quæ opus de vsu partium cõciliet nobis.to.1. 503
Commodi morbus.to.2.493
Commodũ in Italia sequebatur Galenus.to.2. 496
Commorsis quæ conueniant medicamenta.to.4. 249
Communitates euidentes non esse.to.1.fo.14.fa.1.
Comparationẽ magni & parui faciendam esse ad ipsius generis medium.to.2. 314
Complicari inter se instrumẽta oĩa in corpore.to.1. 499
Complicatorum affectuum illi esse intẽti debemus, qui superat: interim non negligentes alterum.to.2. 159
Compositum non posse intelligi, absq; ipsius resolutione ĩ simplices differẽtias.t.2.294
Cõpositio corporis nostri est triplex.to.3. 1
Compositio partis vitiosa, vnde accidat.to.3. 12
Compositionis medicamentorum opio constantium, optimum scopum tria sibi proponere.to.4. 434
Composita cognosci nõ posse, simplicibus ignoratis. tomo.4. 11
Compositorum morborũ causæ compositæ sunt.to.3. 10
Compositis medicamentis cur vtamur.to.4. 243
Compositis recte nemo vti poterit, qui simpliciũ vires prius non didicerit.to.4. 249
Comprehensio integra quomodo fiat.to.1. 302
Comptiua ars, vitiosa & adu-

latrix existit.to.2. 2
Comptoria & exornatoria artis pars quomodo differant. to.4. 317
Conceptio cur antequam fluere menses inceperint, fieri nequeat.to.1. 156
Conceptionis ratio.to.1. 117
Conceptioně fieri aut incipientibus fluere měsibus, aut desinentibus.to.1. 156
Concipiendi instrumenta. tomo.1. 466
Concipere lupam ex cane. tomo.1. 323
Concipi aliquod pfectum animal absq; alterius miscella, perdifficile esse.to.1. 174
Concertatio pulcherrima quæ dicatur.to.2. 111
Concoctio.to.3. 60
Cōcoctio est nutrimenti in propriā eius quod nutritur, qualitatem mutatio.to.1. 118
Concoctio quę fit ab innato calore, ab externo calido iuuatur.to.4. 74
Concoctio quid.to.3. 46
Cōcoctio qd indicit. t.1.31.32
Concoctio triplex.to.2. 86
Concoctionis absolutæ imbecillæq; signa.to.2. 460
Concoctionis indicia quocūq; tempore appareant, saluti apparent.to.2. 452
Concoctionis organa. to.2. 86
Concoctionis signa nisi præcesserint, morbum nunquam solui.to.1. 31
Cōcoctionis tarditas vnde.tomo.3. 47
Concoctionis vitium contingit bifariam.to.3. 46
Concoctioni ciborum magnopere prospiciendū esse in singulis febribus.to.3. 453
Concoctioni quæ conducant. to.1. 33. to.2. 176
Concoctioně phlegmonis quæ necessario sequantur.to.1.85
Concoctionem ventriculi vitiari maxime in febribus. tomo.1. 112
Concoctiones esse expendendas ad cognoscendam presentem crisim, ac præuidendam futuram.to.2. 475
Concoctrix facultas per somnum se intrò recipit magis. to.2. 359
Concoquenda egět tempore. to.1. 352
Concoquendis exacte humoribus pcurat natura morę diuturnitatem in vasis.to.1.405
Concrescentia in glaciem facilius, temperamenti sunt frigidioris, si vtrobiq; eadem consistentia insit.to.4. 88
Concupiscibilis facultatis im-

Concoctio p somnu ua adiuvatur. to: 3·33·

moderatio.to.2. 110
Concussio quomodo corpori accidat.to.3. 41
Condensantia.to.4. 81
Condensare materiam, frigidi semper est propriũ. to.4. 50
Condimentum simplex ex quibus constet.to.3. 600
Condimenta coquorũ plus interdũ obsunt, quàm prosint. to.2. 52
Condimẽtorum genera varia. to.2. 59
Condimentorum vsus. t.4. 61
Cõditoris artem splẽdescere ẽt in vilitate materiæ.to.1. 333
Conditoris magnifica cõmendatio.to.1. 188
Conditurae, quæ animalia sint apta, & quæ inepta.to.2. 77
Condylus.to.1. 410
Confectio ex fructibus Asclepiadis, subuersioni ventriculi, cœliacis, & dysentericis faciens.to.4. 144
Confluxio in toto corpore est vna.to.2. 349
Conia.to.4. 136. 195
Conion.to.4. 142
Cõiectura artificiosa.to.3. 114
Coniectura artis medicæ in affectuum cognitione consistit. to.4. 335
Coniugatio prima neruorum. to.1. 225
Coniugatio secũda neruorum mollium.to.1. 225
Coniugatio neruoꝝ mollium tertia.ibidem.
Coniugatio neruorũ mollium quarta.ibidem.
Coniugatio neruorum quinta. to.1. 226
Coniugatio molliũ neruorum sexta.ibidem.
Coniugatio molliũ neruorum septima.ibidem.
Coniuge carentem particulam requirere positionẽ mediam. to.1. 479
Coniuncta affici mutuo. tomo 3. 52
Connexionem ad maximũ circulũ esse tutissimã omnium quæ circa rotunda corpora fiunt.to.1. 416
Conus.to.1.424.to.4. 142
Connexiones in exquisite rotũdis esse fallaciores quàm in planioribus.to.1. 420
Consectio animãtis mortui debet præcedere illam quæ administratur in viuo.to.1. 294
Consectionẽ prius moliendam in simia.to.1. 250
Consensus atq; necessitudo cerebri cum vẽtriculo vnde innotescat.to.3. 144
Consensus quosdam & discrepantias qualitatũ inesse vni-

uersis rebus.to.4. 33
Consequentia quæ dicātur. tomo.1.fol.9. fac.2.
Cōseruatrix medicinæ pars triplex.to.2. 5
Conseruatricem artem, secundum auxiliorum materias esse quadruplicem.to.2. 10
Cōseruatrices causæ quot sint. to.3. 295
Cōcidentię thoracis, & eiusdē demissionis discrimen. tomo 2. 237
Consistentia quid.to.1. 563
Cōstipatio febrem qua ratione gignere possit.to.2. 472
Constipatio meatuum quādo febrim gignere possit. tomo 3. 398
Constipationis causa.to.3. 11
Constitutio animalium ex dispari elementorum miscella. to.1. 47
Constitutio corporis triplex. to.2. 204
Constitutio hominis.to.1. 44
Constitutio optima quę. tomo 1. 91
Cōstitutio optima corporis in quibus consistat.to.1. 93
Constitutio mēbri in quo consistat.to.2. 19
Constituentia corpus nostrum sunt continentia, contenta, & quæ feruntur impetu. tomo.3. 93
Constrictio.to.2. 382
Consuetis cibis vtendum. tomo.3. 388
Cōsuetudo ad dyspathiā haud exiguam vim obtinet. tomo 2. 118
Consuetudo est ascititia natura.to.4. 44
Consuetudo est signum naturalis cuiusdam proprietatis: atq; etiam interdū causa. tomo.2. 117
Consuetudo quātum possit ad bonitatem morum, vel prauitatem.to.1. 101
Cōsuetudo quomodo curationis rationē indicet.to.3. 422
Consuetudo veluti acquisititia natura.to.1. 63
Consuetudinis exercitiorū esse habendam rationem. tomo.2. 184
Consuetudini esse aliquid condonandum.to.2. 437
Consuetudinem ad inuentionem remediorum & ad sanitatem tuendam plurimū posse.to.3. 422
Consuetudinem esse seruādam non secus ac proprium temperamentum.to.3. 409
Consuetudinem plurimū posse ad vacuationis indicationem.to.3. 525

ontra aristo... 154 . contra empedocle. 173. t. 1
... 105 . to: 1.

Consuetudine mollescit animę irrationabilitas.to.1. 524
Consuetudine reddi iucũdum, optimum vitæ genus.to.2.111
Contentus sua sorte qui fuerit, is omni carebit tristitia.tomo.2. 116
Contentorum quantitas, qualitasq; vnde deprehendatur. to.2. 328
Continentius viuendũ esse hodie q̃ heri.to.2. 111
Continere videntur dura renitentiaq́;, vt ꝯtineri quæ mollia & cedentia existunt.tomo 3. 69
Continens qui dicat. to.1. 520
Continens febris in quibus nõ possit gigni corporibus. tomo.3. 413
Continentis febris speciem aliquam excitari posse absq; humorum putredine.to.3. 402
Continenti febri detentis nec balneo, nec vino, nec vnctionibus rarefaciẽtibus eẽ vtendum.to.3. 447
Continenti febri detẽtus, quandiu absq; cibo seruari debeat. to.3. 458
Continentium causarũ variantium pulsus octo coniugationes.to.2. 337
Continentium febrium detractionẽ sanguinis atq; potionem frigidam esse sũma remedia: atq; illa quidem quouis tempore, si vires tolerẽt: hac autem apparentibus coctionis signis vtendum esse. to.3. 416
Continentium febrium præsidium maximum est misio sanguinis, vel ad animi vsq; deliquium.to.3. 413
Continua febris dicit quę nunquam remittit.to.2. 438
Cõtinuæ quartanæ descriptio. to.2. 467
Continuæ quotidianæ descriptio.to.2. 467
Continuæ febres cur tertio, vel quinto die soluantur. tomo.2. 479
Continuæ febres nec horrorem nec rigorem faciunt.tomo.3. 236
Continuam quartanam reperiri perraro.to.3. 229
Continuarum duæ differentię. to.3. 229
Continuarum & intermittentium febrium discrimen secundum modum generationis.to.2. 467
Continuarum febrium species duplex.to.3. 228
Continuarum febrium se remittẽtium species.to.3. 104
Cõtinuarum febrium quæ so-

læ citra accidentia infestant curatio.to.3. 523
Continuitatem quę soluant.tomo.4. 334
Contractio.to.1. 139
Contractio arteriæ qualiter discernenda sit.to.2. 310
Contractio arteriarum in quibus conspicua sit: & in quibus obscura.to.2. 308
Contractionis in arteriis celeritas magnā vim excrementi fuliginosi indicat.to.2.388
Cōtractioni arteriæ insunt quatuor genera pulsuum. tomo 2. 388
Contractionem etiā pulsus sentiri posse.to.2. 306
Contractionē exhibiturus sensibilem pulsus, qualis nam esse debeat.to.2. 308
Contractione arteriarum excerni fuliginem.to.2. 419
Contractiones arteriarum per somnos cur celeriores ipsis dilatationibus fiant.to.2. 359
Contraria à solis contrariis tolli.to.1.fol.16.fac.2.
Contraria contrariorum remedia.to.1.24.555.tomo.2.191 to.3. 519. 564
Contraria esse quæ sub eodem genere plurimnm inter se dissident.to.4. 421
Contrariorū esse remedia contraria.to.3.449.to.2. 247
Contraria quę dicantur. tomo 3. 318. 450
Contraria quorum dicantur esse.to.3. 450
Contraria sæpe oriri ab vna eademq; causa.to.2. 118
Contrariorū exhibitioni, quarum rerum desideretur cognitio.to.3. 421
Contrariorum vnam esse scientiam.to.2. 2
Contrariis intemperātiis corpus nostrum simul posse affici.to.3. 10
Contrarietas qualiter iudicanda.to.1. 79
Contrarietatum, aliæ in frictionū genere: aliæ in affectuum qui ab iis proueniunt, consistunt.to.2. 140
Controuersia vnde nascatur. to.2. 298
Contumelias esse æquo ferendas animo.to.2. 107
Contusio.t.1.20.t.3.341.469
Contusionis causæ.to.3. 469
Contusi nerui curatio.t.3.371
Contusis musculis medicamenta q̄lia nā esse dēant.t.3. 495
Conualescentes atq; senes reficiendi ratio.to.3. 313
Cōualescentiū victus rō, media est inter eā quæ sanis, & eam quæ ægris debet. to.3.388

Conualeſcentium ſenũq; diſpoſitio qualis.to.3. 312
Conualeſcentibus modicũ cibũ pręberi.to.1.fol.16.fac.1.
Conueniens cuiq; dupliciter dici.to.2. 197
Cõuulſio. to.1.20.t.3.12. 160
Conuulſio à ſiccitate non recipit curationem.to.3. 101
Cõuulſio et tremor in ſolis conſiſtit neruis.to.1. 303
Conuulſio organo℞ ſpermaticorum ad ſeminis excretionem conducit.to.1. 475
Conuulſio quo differat à naturali motu.to.3. 142
Conuulſionis epileptico℞ cauſa.to.3. 150
Cõuulſiones à plenitudine quidem ortæ, curari poſſunt: à neruoſarum aũt partium ariditate, minime curationem admittunt.to.2. 473
Conuulſiones oriuntur à plenitudine & ab inanitione.to.3. 130.142.203.to.4. 416
Conuulſi alterius partis muſculi, ad ſe partem valentem alteram trahunt.to.3. 11
Conulſiuus pulſus.to.6. 306
Conuulſiui pulſus.to.2. 287
Cõuulſiui pulſus cauſę.t.2. 249
Conuulſiuæ diſpoſitiones quæ ſint.to.2. 383
Cõuulſo℞ pulſus.t.2.268. 272
Conyza.to.4. 131
Coquus.to.2. 16
Coquus medico pręferet, ſi de vtroq; ipſo℞ pueri et īſipiētes ferre iudiciũ debeāt.t.2. 489
quæ Coquũtur immodicè, primo ſalſiora, poſtea amariora reddi.to.1. 115
Coquenda eſſe theriaca lenientia in duplici vaſe, & quomodo.to.4. 401
Cor.to.2. 83
Cor arteriarum omnium principiũ & origo.to.1. 213. 307 393.487.516.551.to.2.250 to.3. 68. 253
Cor ad pulſuum motum non eget cerebro.to.1. 510
Cor à qua vena alat.to.1. 373
Cordis affecti ſymptomata. tomo.1. 517
Cor animoſę facultatis initium eſſe.to.1. 283
Cor conſentit hepati vinculo cauæ venæ.to.2. 412
Cor dilatatum trahit. to.1.351
Cor eſſe caloris fontē. t.1.364
Cor eſſe colligatũ pulmoni per læues arterias.to.1. 378
Cor egebat craſsiori alimento q̃ ſit ſpiritus.to.1. 372
Cor eſt īſiti caloris fons et principium.to.2. 346
Cor eſſe inditũ animalibus veluti focus ignis.to.1. 184

Cor est principium compositi arteriarum motus.to.2. 253
Cor esse principium motus ar teriis.to.1. 185
Cor est radicatio arteriarum. tomo.1. 536
Cor est siccius atque calidius hepate.to.1. 540
Cor exiccare quæ possint. tomo.2. 409
Cor frigidissimũ erit calidius calidissimo cerebro.t.3. 278
Cor haurire spiritum à pulmone per arteriam venosam. tomo.1. 534
Cor hepate posterius formari. tomo.1. 182
Cor incalescens,refrigeratũq; qualẽ lædat spiritũ. to.3. 175
Cor in medio consistens à pulmonis lobis comprehendi.tomo.1. 364
Cor innati caloris origo.tomo 3. 173
Cor inter vtraque thoracis spatia mediũ consistere.to.1.231
Cor in thoracis medio ad æqlibrium locari.to.1. 361
Cor in vtero accipe spiritum à magna arteria.to.1. 373
Cor moueri eatenus quatenus à particulis suis excitatur ad motum.to.2. 395
Cor moueri ꝑpetuo.to.1. 160
Cor mouetur ꝑpetuo citra voluntatis imperium.to.1. 135
Cor nec musculus est,nec eget neruis ad obeundas functiones.to.1. 282
Cor neque esse initiũ opifex sanguinis,neque instrumentum ipsius.to.1. 537
Cor neque respiratiõis,neque vocis principium est.to.1. 509
Cor nullam actionem animalem sortitur.to.1. 373
Cor nutriri à vena quæ ꝑ eius superficiem dispergitur: non ab ea quæ dextrum ventrem ingreditur.to.1. 128
Cor omniũ particularũ, tum maxime sanguineum,tum calidissimum esse.to.1. 57
Cor ꝑ quæ vasa cerebro connectatur.to.1. 510
Cor posterius hepate generari par erat.to.1. 184
Cor priuatum spiratione moueri cessat.to.1. 186
Cor principium irascibilis facultatis.to.1. 373
Cor pulmoni consentiẽs quales pulsus soleat efficere. tomo.2. 410
Cor pulsans corpus.to.1. 280
Cor quando pulset.to.1. 184
Cor qualiter consentiat septo transuerso.to.2. 412
Cor quo formetur tempore. to.1. 183

Cor

Cor radicatio arteriarum. to. 1. 541
Cor respirandi instrumentum to. 1. 361
Cor si laboret inæquali intemperie, pulsus vniuersos varię inæquales efficire. to. 2. 403
Cor sortiri omnia fibrarũ genera. to. 1. 365
Cor trahere ex pulmone spiritum. to. 1. 361
Cor veteres nominabant ventriculi os. to. 1. 511
Cor vitæ principiũ. to. 1. 461
Cor viuendi principium tantum. to. 1. 167
Cordis auriculæ. to. 1. 283
Cordis aures. to. 1. 282
Cordis aurium substantia. to. 1. 370
Cordis auriũ vtilitas. to. 1. 370
Cordis auricularum numerus ibidem.
Cordis auriculis incũbentium membranarum, numerus & figura. to. 1. 283
Cordis calidi & humidi indicia. to. 3. 280
Cordis calidi & sicci indicia. to. 3. 280
Cordis calidi indicia. to. 3. 278
Cordis frigidi indicia. t. 3. 279
Cordis frigidi & sicci indicia. to. 3. 281
Cordis frigidi & humidi indicia. to. 3. 280
Cordis generatio. t. 1. 160. 182
Cordis hũidi indicia. to. 3. 279
Cordis calor duplex. to. 2. 401
Cordis calor vnde minor atq; maior reddatur. to. 3. 571
Cordis caro calidior vniuersis corporis partibus. to. 1. 62
Cordis caro qualis. to. 1. 365
Cordis contractio quãdo fiat. to. 1. 365
Cordis contractionem quæ adiuuent, vel totam potius efficiant. to. 1. 366
Cordis cum pulmone cõmercium. to. 1. 366
Cordis dextrum ventriculum gratia pulmonis: pulmonis gratia vocis & respirationis, conditos fuisse. to. 1. 366
Cordis dextri uentriculi orificia duo. to. 1. 365
Cordis dilatatio quando fiat. to. 1. 365
Cordis & arteriarum motum voluntarium esse. to. 1. 558
Cordis & arteriarũ motus est naturalis. to. 1. 147
Cordis facultas. to. 2. 394
Cordis figura. to. 1. 364
Cordis intemperies protinus cæteris partibus communicantur. to. 3. 571
Cordis intemperiei comes est ĩbecillitas facultatis. t. 2. 398

Cordis magnitudo in primo ortu.to.1. 110
Cordis mot⁹ à natura.t.1.380
Cordis mot⁹ duplex.t.1. 517
Cordis motum non esse arbitrarium.to.1. 282
Cordis morbi vnde noscãtur. to.3. 290
Cordis orificia q̃tuor.to.1.368
Cordis os ad qd vtile.to.1.373
Cordis osfis ĩueĩẽdi rõ.t.1.284
Cordis osfis vsus.to.1. 284
Cordis palpitatio.to.3. 175
Cordis partes.to.1. 364
Cordis qes accidit obliqs operantibus fibris.to.1. 366
Cordis ficcioris ĩdicia.t.3.279
Cordis sinistra pars cur sit crassior & durior dextra.t.1.371
Cordis sinister ventriculus. tomo.1. 365
Cordis sinister ventriculus arteriarũ origo.to.1. 221
Cordis sinistri vẽtriculi orificia duo.to.1. 365
Cordis situs positioq́;.t.1.507
Cordis structurã ĩspirãtib⁹ aerẽ esse oĩbus eandẽ.to.1. 285
Cordis substantiã per multum differre à musculo.to.1. 282
Cordis vasa quæ maiora minoraq́;.to.1. 372
Cordis temperiem esse necessariam cerebro & hepati: nõ autem horum illi.to.3. 174
Cordis tertium ventriculũ minimè reperiri.to.1. 221
Cordis vasa oriri ab illius basi aliarum partium principalissima.to.1. 364
Cordis vasorũ mẽbranæ quorsum factæ.to.1. 127
Cordis ventriculus vterq; pulsare videt.to.1. 371
Cordis vẽtriculi bini.t.1. 361
Cordis vẽtriculi duo, qd, & vñ recipiant.to.1. 184
Cordis vẽtriculũ dextrũ fuisse ꝑ grã pulmonis factũ.to.1.368
Cordis ventriculum dextrum pulsare necnon venam illi à iecore insertam.to.1. 538
Cordis vtrũq; sinum pulsare. to.1. 285
Cordis vulnus, nisi ad ventrẽ vsq; pertingat, non statim perimit animal.to.3. 175
Cordi inesse nonnunq̃ varia tẽperamenta.to.2. 403
Cordi inesse os vnum chartilagineum.to.1. 284
Cordi inesse quatuor tãtũ ora vasorum.to.1. 537
Cordi inesse vim pulsatoriam. to.1. 103
Cordi nunq̃ oboriri tumores qui pulsum duriorẽ efficiant. to.2. 409
Cordi non inesse tres sinus.tomo.1. 284

Cordi quale os insit.to.1. 373
Cordi quæ insunt.to.1. 507
Corde affecto etiam necessariò arterias affici.to.2. 400
Corde iam aris imposito animantia respirare, clamare, & fugere.to.1. 509
Corde nudato & contuso, nulla prorsus voluntaria actione impediri aial.to.1. 508
Coriandrum.to.4. 136
Corion.to.4. 136
Coriannum.to.4. 136
Coria vetera vsta.to.4. 223
Cornea tunica qualis.t.1. 397
Corneæ tunicę erosæ, quæ medicamenta cõgruant.t.4. 358
Corneæ tunicæ vsus.t.1. 420
Cornigera cur magna ex parte supernis orbentur dentibus.to.1. 272
Cornus.to.4. 137
Cornu ceruinum.to.4. 455
Cornua deusta dentes reddũt splendidiores.to.4. 195
Cornu taurinũ.to.4. 455
Cornua cernina, & caprina vsta.to.4. 220
Cornua siue apices vteri. tom. 1. 151
Cornuũ mrĩcis vsus.t.1. 476
Coronalis vena.to.1. 214
Coronali suturæ esse applicanda medicamenta, quorũ vim exactè ad cerebrũ descẽdere volumus.to.3. 487
Coronalis sutura p mediũ anteriorũ ventriculorũ cerebri ferĩ transuersa.to.1 407
Κορόνη.to.1. 441
Coronæ.to.1. 321
Correctrix ars.to.2. 9
Correctrici artis parti humanã artem opitulari.to.2. 7
Coronopus.to.4. 136
Corpoream totam suspicatur Galenus animam.to.1. 98
Corpus animæ existit organũ. to.1. 299
Corpus alterãtes materię sunt quatuor in vniuersum.t.2. 8
Corpus bono habitu præditũ. to.2. 9
Corpus constat ex ossib[9] octo. tomo.1. 206
Corpus cõtra pestilentẽ auram debet reddi purissimũ, ac maximè tum perspirabile, tum causæ præpotẽti cõtrarium. to.3. 216
Corpus dẽsius magis esse ab extrinsecis causis tutũ.to.1. 92
Corpus doliturũ, idẽ eẽ debet patibileq; & sensibile.to.1. 22
Corpus durum.to.2. 118
Corpus ex duplici rõne consumi.to.1. 122
Corpus humanum ex accidenti dici subiectum Medicinæ, Philosophiæq;.to.1. 36

Corpus magnum vnde sit tale.to.1. 92
Corpus necessariò alterantia quæ sint,& quot numero.to.3. 295
Corpus nostrum regẽtia tria motionũ principia.to.1.188
Corpus nullum dari à mistiõe alienum.to.4. 185
Corpus optimè constitutũ ad custodiã sui,desyderare omniũ excessuũ mediũ.to.2. 181
Corpus optimè constitutũ in regionibus intemperatis gigni non posse.to.2. 143
Corpus pulsans cor.to.1. 280
Corpus paruum vnde sit tale.to.1. 93
Corpus rarum.to.2. 118
Corpus sanum secundum habitum.to.2. 9
Corpus salubre.to.2. 2
Corpus saluberrimũ.to.1. 90
Corpus secundum affectionẽ sanum,quod nam esse dicatur.to.2. 9
Corpus sensibile non necessariò ex sensibilibus confici.to.1. 22
Corpus vniuersum esse transpirabile.to.4. 6
Corpus vniuersum est conspirabile & fluxile.to.2.252.to.3. 314
Corporis color quot modis vitiari posit.to.3. 186
Corporis formã esse ossib⁹ similem.to.1. 228
Corpis humani diuisio.t.1.84
Corporis humani vna tantum perfectio existit.to.2. 3
Corporis machina quæ desideret.to.1. 441
Corporis nostri compositio est triplex.to.3. 1
Corporis nostri facultates quatuor,attractrix, retentrix, alteratrix,expultrix.to.1. 75
Corporis optima constitutio in quibus consistat.to.1. 93
Corporis partes vniuersas esse naturæ opera.to.1. 104
Corporis pulchritudini venustas animi præferenda.to.1.fo.1.fac.2.
Corporis raritas quibus salubrior & insalubrior.to.1.92
Corporis sanitas quæ.t.1.525
Corporis temperatissimi notæ.to.1. 92
Corpori humano papaueris succus omnino contrarius.to.1. 79
Corpora ab initio pessimè cõstituta,non peruenire ad senectã:aut aliquo semp morbo teneri.to.2. 195
Corpora animalium recens ædita, esui inepta existere.to.1. 58

Corpora consentientia causis morbificis facile corripiunt. to.3. 216
Corpora dissipatu facilia&dif ficilia, quæ sint. to.1. 422
Corpora secundum naturam se habentia seruanda esse: alteranda, quæ aliquo morbo premuntur. to.2. 126
Corpora valida, validiora medicamenta perferre posse. to.4. 254
Corpora vniuersa constare ex materia & temperie. tomo 1. 95
Corpora vniuersa cõstare ex miscella quatuor elementorum. to.1. 91. 129
Corporum dispositiones dissimiles. to.3. 216
Corporum differentiæ. tomo 2. 89
Corporum humidorum natura. to.1. 403
Corporum omnium temperatissimum esse hoiem. t.1. 55
Corporum similarium differẽtias simplices, tot esse, quot elementa: totidemq́; etiã cõpositas. to.1. 23
Corporibus qua ratione conciliandum robur. tom.1. fo. 17. fac.1.
Corporibus calidis inest pulsus. to.1. 144
Corpulenti qui. to.1. 63
Corrupta vacuanda esse. to. 2. 164
Corruptelæ interitusq́; duplicem inesse nobis necessitatẽ. to.2. 121
Corruptelæ fumosæ, acidæq́;, à quibus cibis gignantur. to.3. 47
Corruptelam ciborũ quæ sequantur. to.3. 18
Corruptio. to.1. 103
Corruptionis ciborũ tres differentiæ. to 3. 117
Corruptionis necessitas vnde accidat. to.2. 198
Corruptionis modi diuersi. tomo.4. 83
Corydalis. to.4. 228
Corydos. to.4. 223
Coryza. to.3 62
Costæ mẽdosę cur adsint chartilagineæ. to.1. 389
Costæ primæ sunt minimæ. to.1. 458
Costæ veræ septem: mendosæ quinq;. to.1. 204
Costæ vtrinq; duodecim. tomo.1. 204
Costarum duodenus numer⁹. to.1. 286
Costarum lationes. to.1. 281
Costarum septẽ prioris cum pectoris osse coarctari. to.1. 287

Costarum septem veras esse & quinq; mendosas.to.1. 389
Costarum singulis in proximo esse arteriam, venam & neruum.to.1. 288
Costarũ spuriarũ extrema ossi pectoris non cõmitti, sed desinere ĩ chartilaginẽ.to.1. 266
Costas oẽs vertebris dorsi alligari duplici nodo.to.1. 287
Costas reuellentes musculi. tomo.1. 264
Costas succingens membrana duplex.to.1. 279
Costis omnibus duplex sedes. tomo.1. 286
Costus.to.4. 137
Cotis Naxiæ ramẽtũ.t.4. 137
Coturnicibus veratrum est nutrimentum. to.1.31.to.2.36
Cotyledon.to.4. 137
Cotyledones.to.1. 160
Cotyledones, seu acetabula.tomo.1. 157
Coxarũ articulis inesse ligamẽtum duplex.to.1. 243
Cotyle.to.1. 140
Cotyle, acetabulum.to.1.197
Crambe.to.4. 137
Craniũ cur crassum, rarũ & cauernosum.to.1. 404
Cranium cur ex pluribus ossibus constet to.1. 413
Cranium immobile propugnaculũ cerebri.to.1. 389
Cranii productio.to.1. 161
Cranii suturis qualia ossa desiderentur.to.1. 403
Cranio forato valentissimis & siccissimis medicamẽtis gaudet dura membrana cerebri. to.3. 381
Cranio fracto quid præcipuẽ agendum.to.1. 392
Cranio ĩeẽ meat⁹ ſẽſiles p quos fuliginosa excernãt.t.1.403
Crania.to.4. 137
Crassiora in uentre hærere.to. 2. 176
Crassitudo phlegmonosa unde contrahat.to.2. 164
Crassi intestini dolor vt dignoscendus.to.3. 128
Crassi intestini vsus.to.1. 348
Crassæ meningis vsus.tomo.1. 399 406
Crassæ meningis partes omnes adhærescunt caluariæ in animali viuente.to.1. 298
Crassam meningem esse cõnexam cranio.to.1. 413
Crassis pulsus exiguus cur adsit.to.2. 310
Crassos succos pri⁹ tenuãdos esse q̃ euacuẽtur.to.3. 592
Crassos succos esse tenuandos: tenues autem incrassandos vt concoquantur.to.1. 32
Cratæogonos.to.4. 138
Crea.to.1. 208

Crebritatis pulsuū cā est prioris actionis defectus.t.2. 335
Crethmon.to.4. 138
Crescentia plurimum habēt calidi innati.to.2. 358
Crescētib⁹ adꝑsaī vinū.t.1.100
Cretica terra.to.4. 185
Creticas excretiões grauia prę cedunt symptomata.t.2.422
Creticorū symptomatū natura duplex insidaq;.to.2. 458
Crimnon.to.4. 138
Crinos.to.4. 138
Crisis qñ accidit.to.3. 594
Crisis per abusum quando dicatur.to.2. 481
Crisis absolutē est agitatio p̄cedēs morbi p̄mutatiōē.t.2.461
Crisis bonæ & instantis indicia.to.2. 476
Crisis celeritatem cōcoctio indicat.to.2. 458
Crisis dum irritatur præuenit decretorium diem.to.2.497
Crisis in idē coire tempus debet,cum accessione.t.2.479
Crisis īperfecta.to.2. 481.474
Crisis in primis quatuor dieb⁹ accessuræ,exēplū.to.2. 458
Crisis mala.to.2. 474
Crisis optima fit cū subitis excretionibus aut effatu dignis abscessibus.to.2. 475
Crisis per abscessus futuræ signa quæ sint.to.2. 437
Crisis per excellentiam dicitur subita permutatio morbi ad salutem.to.2. 474
Crisis non fit absq; certamine. to.2. 482
Crisis perfecta quid.to.2. 481
Crisis quid.to.2. 422.427
Crisis q̄ morbi tp̄e fiat.t.2.480
Crisis tuta qñ accidat.t.2. 441
Crisis futuræ præcognoscēdæ quæ requirantꝰ.to.2. 477
Crisim cito & tardius futuram quæ indicent.to 2. 477
Crisim morbi cū excretione q̄ pulsus indicent.to.2. 419
Crisim nihil aliud esse q̄ solutionem morbi.to.2. 434
Crisim omnem præcedit difficilis tolerantia.to.3. 533
Crisim præuenientia symptomata.to.2. 475
Crisim qñ tētabit nā.to.2. 483
Crisim salutarē aut p̄niciosam cognosces ad speciem morbi, morem, & magnitudinē, si respexeris.to.2. 478
Crisim vt moriaꝰ quispiā non esse necessariam.to.2. 482
Crises accedere singulis dieb⁹ to.2. 422
Crises in morbis facere expultricem vim.to.2. 444
Crises non bonæ.to.2. 481
Crises morborum fieri à natura.to.1. 504

Crises optimas fieri in statib⁹. to.2. 483
Crises optimę quę.t.2. 479
Crises optimæ quando fiant. tomo.2. 444
Crises repētinæ violentæq́; calidarum febrium sunt propriæ.to.2. 471
Crispi cur omnes Aethiopes. to.1. 66
Crithæ.to.4. 138
Crocodilion.to.4. 139
Crocomagmatis præparatio. to.4. 472
Crocus.to.4. 139
Crocus concoquit & partes corroborat.to.4. 417
Crocus moderatè astringit. to.4. 362
Croc⁹ pturbat mētē.t.4. 337
Croci facultas.to.4.382.435
Crommyon.to.4. 139
Crudus humor qua ratiōe vacuandus.to.3. 573
Cruda concoqui à qete & somno.to.2. 166
Cruda esse coquēda.t.2.166
Crudorū hūorū īdicia.t.3.576
Crudis succis referti, cur tenuissimam, victus rationem perferant.to.2. 171
Crudis succis refertos nō admittere venæ sectionem, qa carent robore.to.3. 555
Crudos hūores necessariò debere aut concoqui, aut computrescere.to.2. 80
Crudos succos quando vacuare oporteat & quando minime.to.3. 576
Cruditas quid.to.1. 46
Cruditas quid indicet.to.1.31
Cruditas quæ sit aliis deterior. to.2. 94
Cruditatis aut concoctionis vitiosæ causæ, illæso ventriculo.to.3. 47
Cruditati quæ sorbitio commoda.to.2. 170
Cruditatem nullū necessariò symptoma sequitur.to.3. 64
Cruditatem patientium qui nā facile in febres incidāt, & qui ægre.to.3. 214
Cruditates qd indicēt.to.1. 32
Cruditatū differētiæ.t.3. 404
Cruditatibus qui cibi, potusq́; congruant.to.2. 170
Cruentorum excrementorū differentiæ quatuor.to.3.57
Crus ambulationis organum. to.1. 326
Cruris flexio extensioq́; quando accidant.to.1. 485
Cruris venæ.to.1. 220
Crure altero affecto reliquum scarificandum esse.to.3. 475
Crura duo solis hominib⁹ data esse inter pedestria omnia. to.1. 484

Crudit[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 94

Crura gracilia fricanda esse & cursu exercenda.to.2. 185
Crura in solis hominibus ad rectam lineam subtendi spinæ. to.1. 325
Crura phlegmonę obsessa quo modo sint curāda.to.3. 478
Crurum actiões quæ.to.1.485
Crurum musculi.to.1. 137
Crustata.to.2. 75
Crustas à causticis astringentibus excitatas hærere diutius vlceri.to.3. 357
Crustis non conuenire astringentia.to.4. 389
Crystallinus humor.to.1. 548
Crystallinus humor, cur rotundus simul & oblongus sit factus.to.1. 426
Crystallinus humor, cur non sit factus omnino sphęricus. to.1. 420
Crystallinus humor est primū sentiendi organum.to.3. 20
Crystallinus humor octo offendi solet intēperantiis.t.3. 20
Crystallinus humor primū instrumentum visionis. tomo 3. 318.325
Crystallinus qualis.to.1. 415
Crystallinus vehitur in vitreo veluti sphęra semisecta ī aqua to.1. 416
Crystallino humore sursum, aut deorsum peruerso, obiecta videntur dupla.to.3. 20
Crystallinum humorem nutriri à vitreo.to.1. 415
Cubiforme.to.1. 328.329
Cubitus.to.1. 313
Cubitus radio subest.to.1.205
Cubiti consideratio.to.1. 205
Cubiti externorum musculo℞ dissectio.to.1. 231
Cubiti musculorum vsus.to.1. 312
Cubiti musculus.to.1. 136
Cubiti processus.t.1. 205.313
Cubiti venarum consideratio. to.1. 216
Cucumis agrestis.to.4. 166
Cucumeres mouent vrinam. to.2. 36
Cucumeres.to.2. 86. 88
Cucumis.to.4. 166
Cucurbita.tomo.2.88. tomo 4. 135
Cucurbita, quū sit īsipida, multos apparandi modos admittit, condimentisq́; illis quibus iuncta fuerit, assimilatur: humidum tamen frigidumq́; alimentum largitur.to.2. 35
Cucurbita vsta præputii vlceribus congruit.to.4. 95
Cucurbitæ facultas.to.5. 588
Cucurbitæ quomodo reponātur in hyemem.to.2. 34
Cucurbitā summæ ceruici affixam reuellere à naribus san-

guinem.to.3. 359
Cucurbitula admota dolorē à flatu excitatū soluit.t.3. 472
Cucurbitula ceruici admota capitis sedat dolores.to.3. 583
Cucurbitula flatui discutiendo est idonea.to.3. 494
Cucurbitula non esse vtendū, prius q̄ vniuersum corpus vacuetur.to.3. 485
Cucurbitula pubi affixa menses euocat, oculorum autem fluxiones reuellit occipiti admota.to.3. 485
Cucurbitula qñ vtēdū.t.3.485
Cucurbitula q̊rsū iuēta.t.3.485
Cucurbitula vmbilico admota uentris doloris sedat.t.3.548
Cucurbitulæ vsus.to.3. 551
Cucurbitulę absq; scarificatione adhibitæ solius excitandi caloris gratia sunt vtiles. tomo.3. 138
Cucurbitulæ quando affigēdæ occipiti.to.4. 337
Cucurbitulæ quorsum ad mā-mas affigi soleant.to.3. 485
Cucurbitulis ī affectib⁹ capitis, quando vtendum.to.4. 340
Cucurbitulis vtimur dū euellere est animus quod ī partes phlegmone obsessas impactū est.to.3. 588
Cucurbitulis vtendum in affectibus altē sitis.to.1. 30
Cucurbitulas admouendas eē dolenti ventriculo monet Archigenes.to.4. 419
Cucurbitulas sanguinem à parte reuellere, atq; ad ipsam, si fuerit op⁹, attrahere.t.3.485
Cuminum.to.4. 140
Cupiditas cibi vnde excitetur. to.3. 118
Cupiditatem esse vnicam omnis mœroris atq; tristitię causam.to.2. 114
Cupressus.to.4. 141
Curatio affectuum variat̄ pro differentia affectarum particularum.to.3. 111
Curatio adolescentis valido morbo correpti.to.2. 437
Curatio & generatio phlegmones.to.1. 82
Curatio phlegmones.to.1.fo.7.fac.2. 85
Curatiōis modus variat̄ ꝑ differētiis particulaꝝ to.3. 494
Curationis scopus.to.3. 300
Curationi scopi sunt duo, affectus & ægri tēperies.t.3.441
Curationi quæ sufficiant.to.1.fo.13.fac.2.
Curationem per contraria mouendam esse.to.3. 136
Curationem quæ indicent.tomo.4. 309
Curationes.to.1.fo.5.fa.1.
Curationes variæ, vrinæ sup-

pressæ, pro diuersitate causarum.to.1.fo.13.fa.2.
Curatiua pars artis & ea quę sanitatem tuetur, qua in re conueniant & differãt.to.3. 418
Curatiuam artis partẽ primo oium fuisse institutã.to.2. 11
Curaturo morbos necessaria est corporis naturæ cognitio to.3. 314
Currentium per accliuia, decliuia, & plana consideratio.tomo.1. 519
Cursum extenuare nimiũ corporis habitum.to.2. 14
Custodiam fieri persimilia.tomo.3. 442
Cutis.to.1. 180
Cutis densa quomodo relaxãda.to.2. 162
Cutis est omnium imbecillima pars.to.3. 10
Cutis frontis.to.1. 437
Cutis frigida & humida qbus.tomo.1. 69
Cutis labiorum.to.1. 438
Cutis operimentum commune.to.1. 391
Cutis pedi qualis subdita.tom. 1. 331
Cutis quatenus sit densanda. to.2. 130
Cutis superat oẽs subditas sibi partes spisſitudine.to.3. 131
Cutis totius aïalis.to.1. 437
Cutis gignendæ ratio.t.3. 336
Cutis laceræ in absceſsibus medicatio.to.3. 554
Cutis summæ affectus qualia remedia, postulent.to.1. 30
Cutem hois tẽperatisſimi, esse regulam secundũ quam omnia diiudicantur.to.4. 71
Cutem similem ei quę periit restitui nõ posse.to.3. 335
Cutim cogi, claudiq; ab aqua tum frigida, tum feruẽti.tomo.2. 159
Cutim erodentia nonnulla cur intrò tutò sumantur.to.1.77
Cutim esse instrumentum tactus.to.1. 55
Cutim in regione temperata, subiectarum partium naturã prodere.to.1. 69
Cutim volæ manus in homine temperato esse extremorum mediam.to.1. 55
Cutim volæ esse mediũ substãtiæ.to.1. 57
Cyamos.to.4. 140. 195
Cyboides os.to.1. 209
Cybius.to.4. 229
Cycliscorũ vsum in magnis fracturis capitis, quando probet Galenus.to.3. 380
Cydonii mali cum scãmonio præparatio, ad soluendam aluum.to.2. 19
Cydonia.to.2. 43

Cydonia esse edenda in vltimis to.3. 47
Cydoniorum struthomelorũq; succum, diu cum melle asseruari, firmareq́; exoluti vẽtriculi firmitudinem.to.2.43
Cyminum.to.4. 14
Cœnobatos.to.2.40.t.4. 141
Cynomoron.to.4. 105
Cynocrambe.to.4. 105
Cyparissus.to.4. 141
Cyperus.to.4. 141
Cypros.to.4. 141
Cyrenaicus succus.to.4. 114
Cyrenaicam lachrymã per se tuto non sumi.to.1. 77
Cytisus. to.4. 141

De litera D.

DActylus.to.2. 144
Damascena pruna. to.2. 46.189
Damasonium.to.4 114
Daphne herba.to.4. 115
Daphne.to.4. 115
Daucus.to.2.55.to.4. 115
Dauci semen.to.4. 115
Decidentia fit præter voluntatem.to.1. 138
Decimus tertius dies in medio decretoriorũ & minimè decernentiũ consistit.to.2. 436
Decimusquartus vt finis secundæ, sic initium tertiæ septimanæ existit.to.2. 434
Decimusseptimus est index vigesimi & vigesimi primi: magis tamen vigesimi.to.2.432
Decimiseptimi ordinem, altero qui à decimo octauo fit, lõgè fortiorem existere. tomo 2. 434
Decimumseptimum diem esse vigesimi indicem.to.2. 433
Declinatio. to.2.452.102.108
Declinatio accessiõis febrilis, est humorum efferuescentiũ difflatus.to.3. 245
Declinatio in pleuritide quando adsit.to.2. 460
Declinationis morbi argumẽta.to.2. 448
Decoctum omniũ, quãdiu coquitur, semper salsius euadere.to.2. 74
Decoctorii dies qui existant. to.2. 423
Decretoriam excretionẽ qui pulsus indicent.to.2. 344
Decretoria accidẽtia.t.3. 294
Decretoria signa à signis concoctionis quomodo differãt. to.2. 451
Decretoria signa ante concoctionem venientia nunquam per crisim finierunt morbos. to.2. 452
Decretoria tempora.to.2.426
Decretoriorum dierum cognitio ad curationes morborũ nõ leue momẽtũ adfert.to-

mo.2. 423
Decretoriorum dierum ſemp proportionem ſeruari. to.2. 436
Decubitus ſupinus damnatur. to.1. 146
Decubitum in alterũ latus cõmendari ab Hippocrate. to. 1. 146
Decurtati definientes pulſus. to.2. 278
Decurtati pulſus vnde proueniant. to.2. 348
Decurtati pulſus ſignificant facultatis ĩbecillitatẽ. to. 2. 399
Decurtatorum pulſuũ dignoſcendarum ratio. to.2. 397
Decurtatorum pulſuum diſcrimen. to.2. 344
Decurtatorum pulſuũ duplex genus. to.2. 397
Deficientes myuri pulſus. to.2. 278
Deficere ab optima conſtitutione, tribus de cauſis contingit. to.2. 182
Definire omnia velle, ad ſophiſticam pertinere diſciplinam. to.2. 304
Definitio nominis. to.2. 302
Definitione qñ eſt res explicanda, & qñ mini mè. to.2. 304
Definitio quid ſit, explanans. to.2. 302
Definitio rerum quæ in generatione conſiſtat, quæ habeatur optima. to.2. 304
Definitiones conſtitutas à fine non exiguas ambiguitates parere. to.2. 1
Definitiones ipſas tot debere eſſe quot res. to.2. 290
Definitiones ſunt rerum, non nominum. to.2. 290
Definitionũ prima genera duo to.2. 301
Defluuiũ capillis optimũ medicamen eſt, quod ex ladano & lentiſcino oleo conſtat. tom. 4. 316
Defluxus vnde in ventriculum accidat. to.3. 56
Deglutire cur facilius, q̃ vomere. to.1. 121
Deglutitionem reſpirationẽq; nunquã eodem tempore fieri. to.1. 377
Deiicere aluũ leniter Dioſpoliticum medicamen, & onico & epithymo cõſtãs. to.2. 202
Deiectionem ciborum celerẽ quæ ſequantur. to.3. 18
Deiectionem citantes cauſæ. to.3. 54
Deiectione quãdo eſt vtendũ. to.2. 166
Deiectiones. to.1. 31
Deiectiones intempeſtiuæ, fiũt præter voluntatis imperium. to.3. 59

Deiiciendi munus, non intesti norũ, est voluntariũ. t. 3. 197
Delapsus manus, atq; delatio, q̃uo differant. to. 1. 138
Delectatio & dolor quibus sensibus maior, & quibus minor adsit. to. 3. 26
à Deleterio medicamẽto q̃uo differat nutrimentũ. t. 1. 120
Deleteria humanæ naturę, quę sint. to. 4. 45
Deleteria q̃titate q̃ sint. t. 4. 86
Deleteria quæ dicant. to. 1. 79
Deleteria quæ putrefaciẽdo enecant, q̃uo ab iis differant, quæ sua extinguũt frigiditate. to. 4. 43
Deleteria tota s̃bа quæ. t. 4. 86
Deleterioꝝ gen⁹ primũ. t. 1. 79
Deleterioꝝ gen⁹ scd̃m. t. 1. 79
Delicta grauissima cur antiqssimi legũ latores impunita reliquerint. to. 3. 589
Deligãdi vlceris ratio. t. 3. 340
Deligatio exulceratis particulis qualis moliẽda sit. t. 4. 283
Deligatura qualis sit adhibẽda sinibus. to. 4. 259
Deligatura vlcerib⁹ q̃lis sit adhibenda & q̃n soluẽda. t. 4. 280
Deliquii animi ab ĩmodica vacuatione curatio. to. 3. 427
Deliquii animi ob sudores curatio. to. 4. 528
Deliquiũ animi quæ inducant. to. 3. 426
Deliqũ animi patiẽtes ex fame insigni, q̃uo sint reuocandi. to. 4. 419
Delphinus. to. 2. 73
Delirium ardentium febrium q̃uo fiat. to. 3. 144
Deliriũ à septo trãsuerso ortũ q̃uo à phrenitide distinguatur. to. 3. 180
Delirium fieri flaua bile collecta in cerebro. to. 1. 96
Delirium in æstuosis febribus, cur accidat. to. 2. 219
Delirium nullũ perpetuũ excepto phrenitico & q̃d orit̃ à septo trãsuerso. to. 3. 179
Delirium quid & vnde ortum habens. to. 3. 16. 45
Deliriũ quos cerebri affectus sequatur. to. 2. 415
Deliria & vigiliæ à cã calida oriuntur. to. 3. 136
Deliria ex septo trãsuerso orta non multum ã phrenitide differunt. to. 3. 179
Deliria quibus ex causis oriantur. to. 3. 179
Delirantium spiritus magnus simul & rarus. to. 2. 234. 235
Densitas unde. to. 1. 160
Dẽsitatis actionũ cã una, ẽ prioris actionis defectus. t. 2. 224
Densitudo meatuum vñ accidat. to. 3. 426

Dēsius corp⁹ magis eē ab extrī fecis causis tutum.to.1. 92
Densum quid.to.2. 142
Demētiam inducit humiditas. tomo.1. 97
Demetrius.to.2. 493
Demōstratio oīs, aut à sensu ꝓficiscit, aut ab euidēti notiōe. tomo.2. 16
Dentes à quibus forentur humoribus.to.4. 376
Dentes augeri & nutriri, quod liquet ex iis qui sunt exeptis oppositis.to.4. 375
Dentes canini.to.1. 201.430
Dentes confirmans remediū. tomo.4. 387
Dētes diiudicarī sapores t.1.489
Dētes dolē & pulsare.t.4. 374
Dentes duab⁹ sunt obnoxii affectionibus.to.4. 375
Dentes incisores esse duplo caninis plures.to.1. 431
Dētes incisorii.to.1. 200. 430
Dētes īferiores supiorib⁹ eē ꝑ oīa æquabiles.to.1. 430
Dētes interdū nōnihil inflāmationi sisse ꝑpeti.to.4. 375
Dētes īvniuersū īeē ori, xxxii.ī vtrauis maxilla, xvi.t.1. 429
Dentes maxillares.to.1. 201
Dentes molares.to.1. 430
Dentes oēs à tertia neruorum coniugatione accipiunt propagines.to.1. 412
Dentes prominentes exterendi ratio.to.4. 378
Dentes pręseruantia cōtra erosionem.to.4. 379
Dentes tm̄ recipere molles neruos à cerebro.to.1. 201
Dētiū dolorib⁹ medicamīa ab Archigene prodita.to.4.376
Dētiū & gīgiuaꝝ nerui.t.1.258
Dētiū fętori remediū.t.4.377
Dētiū foratoꝝ curatio.t.4.376
Dentiū liuidorum causa & curatio.to.4. 376
Dentium molarium magnitudines.to.1. 430
Dentium radices.to.1. 430
Dentium stridor.to.3. 34
Dentiū stupori auxiliatur portulaca.t.1.f.11.fa.2.t.4. 379
Dentiū tenuitatē ob alimēti inopiā, eē incurabilē.to.4.375
Dentibus cur iter ossa cætera solis sit mollis neruus tributus.to.1. 489
Dentibus eximendis citra dolorem, remedia.to.4. 377
Dētiformis ꝓcessus. to.1.445
Dentifriciū ad oīa gingiuarū & oris vlcera faciens.to.4.379
Dentifricium insigne.t.4.380
Dentifriciū optimū.t.4. 378
Dentitioni puerorū congruentia medicamenta.to.4. 379
Deriuatio ꝑvicīas ꝑtes molīēda ē.t.2.209.t.3.312.348.470

Dentium por. t 129.

Deriuandi modi diuersi.tomo 3. 354
Desidia neminem iuuit vnquã. to.2. 192
Desipere senes frigiditatis ratione to.1. 98
Desipientes cur obliuiosi reddantur.to.2. 239
Desipientię proprium symptoma, ẽ respiratio magna simul & rara.to.2. 238
Destillatio est defluxus in os. to.2. 62
Detergentia quę sint.t.3.404
Deus & natura prænorũt corporis partes, eaq; officiis pro exemplari vsi.to.1. 18
Deus non genitus, ab eterno, ac non ex se, bonus existit. to.1. 101
Dei solius atq; naturę, mistionem exquisitam, opus esse. to.1. 55
Deo quæ attribuat Galenus. to.1. 436
Deum animal rationale, imortale, definit Galenus.t.3. 315
Deum vocat naturam Hippocrates, illius autem ministrũ Medicum.to.1. 563
Deurentes febres.to.2. 467
Dextri cordis ventriculi orificia duo.to.1. 365
Dextrum cordis vẽtriculum, grã pulmonis, pulmonis gratia vocis & respirationis conditas fuisse.to.1. 366. 368
Dextras partes masculorum: sinistras fœminarum, esse generatrices.to.1. 472
Dextras partes sinistris eẽ numero pares.to.1. 563
Diabete.to.2. 455.to.3.196
Diabetes proprius renum affectus est.to.3. 196
Diabetis causa imbecillitas renum.to.3. 195
Diacalaminthes confectio. to. 2. 175
Diacalaminthes medicaminis vsus.to.2. 176
Diacodyon Eritonis.t.4. 401
Diacodyon medicamine vtendi modus.to.4. 402
Diacodyon hoc est, ex capitibus papaueris, confectũ medicamen quibus conueniat. to.4. 401
Diacydoniorum medicamentum.to.4. 419
Diacytonitem vulgo appellatum.to.2. 43
Diamoron medicam.t.4.382
Diamoron ori gratũ.to.2. 39
Diamoron oris vlceribus cõmodum.to.3. 363
Diapedesis.to.3. 341
Diapedesis causæ.to.3. 353
Diapedesis quomodo sit curãda.to.3. 359

Diaphragma.to.1. 286
Diaphragma inflammatũ cur deliria sequantur.to.2. 413
Diaphragmatis nerui vnde ꝓficiscantur.to.1. 292
Diaphragmatis neruis vniuersam originem esse elatiorem thorace.to.1. 290
Diaphragmatis vsus. t.1. 389
Diarrhœæ quando excitãtur. to.1. 119
Diaria febre detentis vinum esse propinandum aquosum. to.3. 402
Diaria febre vel putrida quando febricitabit homo. tomo 2. 405
Diariæ febres cur sic dicantur. to.3. 425
Diariæ febres qualiter pulsus mutent.to.2. 406
Diariæ febres quæ'nam & sint & dicantur.to.3. 411
Diariȩ febres vnde proficiscantur.to.2. 309
Diariarũ accessio est vnica circũscripta die.to.3. 411
Diariarum affectus simplex.tomo.3. 423
Diariarum affectus multiplex. to.3. 425
Diariarum causæ quando recedant, & quando persistant in corpore.to.3. 425
Diariarum febrium in bilioso temperamento, tum communis omnium, tum cuiusq; victus propria ratio.to.3. 401
Diariarum multiplex differentia.to.3. 426
Diariarum solutioni quæ accidant.to.3. 512
Diarias ex cruditate fieri sæpe in biliosis tẽperaturis. tomo 3. 404
Diarias febres dum imperitè tractãtur, diuturniores fieri. to.3. 425
Diarias produci vnde accidat. ibidem.
Diarias transire in putridas hecticasq;, nisi rectè tractentur. to.3. 411
Diaspermaton medicamen.tomo.3. 365
Diaspmatõ medicaminis vsus. to.3. 366
Diastolem esse arteriarũ actionem.to.2. 254
Diastole arteriarum, substantiã spiritus attrahi: systole expelli fuliginem.to.2. 253
Diatrion pepereon esse medicamentum cruditatibus ventriculi aptissimum.to.3. 406
Diatrion pepereon piperq; ex aqua succurrere vẽtriculo frigido, in quẽ pituita descẽdit à capite: absinthium autem illi esse aduersissimũ, neq; aloem

valde vtilem.to.2. 207
Diatrion pepereon quartanis vtile.to.3. 522
Diatrion pepereon ructui acido confert.to.3. 118
Diatrion peperēo quis offerendus modus.to.2. 173
Diatrion peperēo simplex cruditatibus esse medicamen appositissimum.to.2. 172
Diatrion pepereon, simplicis, compositio.ibidem.
Diatritos.to.3. 425
Dicrotæ pulsationes quomodo fiāt in vna dilatatione inæquales.to.2. 283
Dicrotus pulsus.to.2. 395
Dicrotus vibratus vnde.tomo 2. 346
Dicrotus tantum pulsus qui dicatur.to.2. 346
Dicroti pulsus (qui necessario etiā vibratus est) generatio. to.2. 346
Dicrotum pulsum siue ferientē iterū,non duos, sed vnum tantum existere.to.2. 282
Dicrotorum differentiæ in quibus consistant generibus. tomo.2. 283
Dictānum.to.4. 115
Dictum heroicum Anaxagoræ.to.1. 523
Diductæ partes in vnum, quibus modis adduci possint. tomo.3. 334
Dies.to.2. 462
Dies quid.to.1. 189
Dies facultatis decernendi omnino expertes qui sint. tomo 2. 428
Dies maximi, minimiq́;, quot sint horarū Romæ, & in magna Alexandria.to.2. 206
Dies non primario sed ex accidenti decernunt.to.2. 444
Dies omnes post quadragesimū, concoctione potius morbos & abscessibus, q̄ crisibus, terminant.to.2. 428
Dies primus atq; secundus appellari cretici quomodo possint.to.2. 427
Dies qui subito morbos nō soluunt.to.2. 425
Dies tertius & quintus qua ratione decernunt.to.2. 444
Dierum accessoriorum decretoriorūq́; tempus cauendum esse,dum per inferna purgamus.to.3. 504
Dierum decretoriorum differentia duplex.to.2. 435
Dierū ordo post vigesimum. to.2. 427
Dierum paritatē imparitatēq́; expendere oportet.to.2.429
Differentia causarum duplex. to.1.fol.14.fac.1.
Differētia temporum duplex.

to.1.fol.14.fac.2.
Differentia nullius esse potest, quod per se consistere potest. to.3. 340
Differentiæ alterationum cibi. to.1. 120
Differentiæ in vnũ pulsum incidentes, quæ sint. to.2. 272
Differentiæ nomen quibus possit accõmodari. to.2. 297
Differentiæ nomẽ vnde sit ductum. to.2. 297
Differentiæ pulsuum in distentione, secundum singulas dimensiones sumptorum, sunt nouem. to.2. 272
Differentiæ re℞.t.1.fo.8.fa.1.
Differentiæ specificæ. to.3. 315
Differẽtiæ symptomatũ treis. to.1. 26
Differentiæ tẽperamentorum nouem. to.1. 54
Differentias interdũ accipi pro generibus speciebusqꝫ. tomo 2. 297
Difficilis respiratio in qua omnes thoracis mouentur musculi, à quibus causis oriri possit, inuestigatio. to.3. 168
Difflari animaliũ corpora duplici modo. to.3. 213
Digerens Alexandri. to.4. 298
Digerens Asclepiadis. t.4. 299
Digestionis ciborum symptomata: atqꝫ ipsorum symptomatum causæ. to.3. 51
Digerentia mediocriter. tomo 4. 386
Digerentia quæ. to.4. 276. 339
Digerentia quibus sunt mista astringentia, esse longe tutiora, sed min⁹ efficacia illis, quæ tantum digerunt. to.4. 297
Digerentia valẽter. to.4. 386
Digerentibus non esse vtendum intrepidè, priusquã vniuerso corpori aut parti quæ excrementũ ttansmittit, consultum fuerit. to.3. 489
Digerentibus solis vtendum esse vbi durities aliqua ex oris inflammatione relinquitur, cæterum prius corpore vacuato. to.4. 381
Digerentibus quãdo vtẽdum. to.4. 299
Digestionem phlegmonis esse illius curationem optãdam. to.1. 85
Digitorum inæqualitas ad qd conducat. to.1. 312
Digitorum musculi. to.1. 234
Digitorum omnium actiones, per tria ossa cõpleri. t.1. 306
Digitorum ossa, qualia, & quare sint talia. to.1. 307
Digitorũ ossa cur conuexa quidem extrinsecus, intus verò nequaquam: sicuti neqꝫ in lateribus. to.1. 306

Digitorum pedis motiones.tomo.1. 330
Digitorum singuli cur ex tribus ofsibus cőstent.to.1.304
Digitorum singulis proprium adesse musculum.to.1. 313
Digitorum singulos ex ofsibus tribus constare.to.1. 207
Digitorum vniuersi tendones.to.1. 308
Digitis quadrifariam mouendis, quadrifariam applicătur tendones.to.1. 308
Digitos mouentes tendines.tomo.1. 230
Dignitatem quidē actionis primam esse: secūdam autem securitatis.to.1. 448
Dignotio vnde corporis oriuntur actiones.to.1. 185
Dilatationis arteriarū triplex vsus.to.1. 556
Dilatatione arteriarum attrahi spiritum.to.2. 420
Diminutio.to.1. 102
Dimensionis corpo℞ esse tres.to.2. 57
Dimidium facti, qui bene cœpit, habet.to.3. 380
Diocles.to.2. 16
Diogenes Cynicus. to.3. 201
Dionysii tyranni inclementia.to.1. 418
Diophantis medicamenta, ad scorpionum & phalăgiorum ictus.to.4. 477
Dioscorides suggillatur.tomo 4. 173
Dioscoridem exactifsime tradidisse historiam plantarum.to.4. 93
Dioscoridē suggillat Galenus.to.4. 14
Diospolitici medicamēti compositio duplex, vtraq; cruditatibus apta.to.2. 171.207
Diphryges.to.4. 193.279
Dipsacos.to.3.195. to.4.115
Dipsas sitim infert inexpugnabilem.to.4. 453
Disciplinæ omnes vnde negligi inceperint.to.2. 487
Discussoriis mitioribus cur sit in principiis vtendum, vbi digerere est opus.to.4. 391
Discutientia quæ.to.4. 353
Discutientia efficaciter quæ.tomo.2. 178
Discutiētia pharmaca quę nam sint.to.4. 386
Discutientiū calorē intēdēdū esse vbi humor vacuădus in penitiorib⁹ ptib⁹ hęret.t.3.303
Discutientium quæ vehementifsime calida sunt, in quibus sit vsus cauendus.to.3. 308
Discutiētibus fortiter cur semper sint miscenda emolliētia.to.3. 551
Discutientibus medicamentis

quæ ad indurata viſcera propinantur, cur miſcenda emollientia. to. 4. 427
Diſſecandi ordo. to. 1. 229
Diſsimilarium partiũ morbi, quatuor generibus continentur. to. 3. 2
Diſsimilarium partium morbi compoſiti, qui ſunt dicendi. tomo. 3. 6
Diſsimilia eſſe inimica, & noxia inuicem. to. 1. 88
Diſſonantium motuum reſpirationis, cauſæ. to. 2. 236
Diſtentio magna quæ ſit. tomo. 2. 323
Diſtentio ſpontanea vnde accidat. to. 3. 469
Diſtentionis arteriæ initium & contractionis finem, imperceptibilem eſſe. to. 2. 323
Diſtẽtionis arteriæ quatuor generales ſunt differentiæ. tomo. 2. 385
Diſtentionis à ſanguinis copia, curatio. to. 3. 470
Diſtentionis contractioniſq; arteriarum vſus. to. 2. 388
Diſtentionem eſſe principẽ pulſus partem, plurimumq́; ad præſagiendum conducere. tomo. 2. 312
Diſtentionum pulſus quiete interpellatarum tres differentiæ. to. 2. 345
Diſtinguenda quæ per ſe, atq; ex accidenti dicuntur. t. 1. 78
Diſtributio alimẽti quomodo fiat. to. 1. 111. 539
Diſtributio humoris velox per corpus vnde accidat. t. 1. 129
Diſtributio virtutis. to. 1. 546
Diſtributionis alimenti conſideratio. to. 1. 214
Diſtributionis rõnẽ fieri aſtringentibus medicamenta contraria diſpoſitioni hæmoptoicæ. to. 4. 404
Diſtributioni conferens medicamen, nullum ſtatim à cibo dandum. to. 2. 176
Diuerſæ collationes temperamentorum. to. 1. 51
Diuinam mentem eſſe extenſam per aerem arbitrat Galenus. to. 1. 503
Diuiſio quid. to. 1. 564
Diuiſio humani corporis. tomo. 1. 84
Diuiſoriam compoſitoriamq́; ſpeculationẽ maxime neceſſariam eſſe ad artis conſtitutionem. to. 1. 560
Diuites q̃ pauperes cur interdum ſoleant deterius curari. to. 3. 452
Diuitiarũ primus finis qui ſit. to. 2. 113
Diuitiis præſtare, non virtutis, ſed fortunæ munus exiſtit. to.

mo.2. 114
Diureticum medicamen. tomo.4. 426
Diuretica medicamenta quæ. to.4. 81
Diuretica qualia esse debeant. tom.2. 306
Diuretica præualentia non esse cruditati vtilia.to.2. 170
Diuretica puri ex thorace expuendo aduersantur.to.4.81
Diureticorum aliquod, melq; ipsum, miscendũ esse medicamẽtis quæ ad vesicã & renes faciũt exulceratos. to.3. 311
Diuturni morbi qui.to.2.438
Diuturnorum morborum iudicationis constitutum tempus est annus.to.2. 442
Diuulsio.to.1. 20
Doctrina illa est optima, quæ viua voce explicatur.to.2.20
Doctrinę genus optimũ quod. to.1.fol.3.fac.1.
Doctrinam empiricã logicãq; non esse confundendas, sed seorsum vtranq; tradẽdam. to.3. 328
Doctrinã quæ per rerum elemẽta instituitur, esse aliis omnibus vtiliorem.to.2. 141
Dodecadactylõ, siue ieiunum. to.1. 276
Dogmata methodicorum. tomo.1.fol.13.fac.1.
Dogmatici Empiriciq; discrimen.to.1.fol.5.fac.2.
Dogmatici & rationales qui. to.1.fol.5.fac.1.
Dogmaticorũ obiectiones contra methodicos.t.1.fo.7.fa.2
Dolichus.to.2. 31
Dolichus videtur esse species phaseoli.to.2. 31
Dolichi.to.2. 87.&.98
Dolichos edi simul cũ siliquis. to.2. 34
Dolor arteriæ & venę. t.3.131
Dolor ab inflammato hepate. to.3. 131
Dolor capitis ex ictu obortus, cur sæpe extendatur per vniuersum caput.to.4. 330
Dolor capitis intra caluariam situs, cur extendatur ad oculorum vsq; radices.to.4. 338
Dolor capitis nullus ad humiditatem cõsequitur.t.4. 324
Dolor colicus.to.3. 193
Dolor hepatis vicina corpora in consensum adducit. tomo.3. 132
Dolor inflãmatis musculis vnde accidat.to.3. 126
Dolor inflammata exasperat, fluxionibusq; occasionẽ prębet.to.4. 246
Dolor membranarũ ambientium ossa.to.3. 131
Dolor neruorum non est affi-

xus.to.3. 130
Dolor non infestat eos quibus à pulmone sanguis erumpit. to.3. 165
Dolor omnium maxime tum ipsum profluuiũ excitat, tum phlegmonas auget.to.3. 356
Dolor partis inflãmatæ quando soluatur.to.1. 86
Dolor pulsatilis affligit inflammatas particulas ob arteriarum motionem.to.3. 86
Dolor pungens.to.3. 132
Dolor punctorius.to.3. 129
Dolor qualia inducat sympto mata.to.3. 43
Dolor quando accidat.tom.1. 554.to.3. 39
Dolor quid indicet.to.3. 291
Dolor sanguinem trahit.tomo.3. 574
Dolor tensiuus quando accidat.to.3. 132
Dolor tristis est sensus.t.3.125
Dolor turgidus.to.3. 130
Dolor vehemens vires exoluit.to.4. 516
Dolor vlcerosus & pruriginosus.to.3. 131
Dolor vnde exoriat.t.4. 334
Doloris à crasso spiritu in ventre oborti curatio.to.3. 548
Doloris à flatulento spiritu orti curatio.to.3. 470
Doloris à mordente humore orti curatio.ibidem.
Doloris à tenui humore excitati curatio.to.3. 472
Doloris aurium à flatulẽto spiritu aut à crassis humoribus excitati, curatio.to.4. 344
Doloris auriũ à frigiditate orti remedia.to.4. 343
Doloris capitis ab ardore contracti indicia & curatio.tomo.4. 326
Doloris capitis orti à frigore, indicia & curatio.to.4. 327
Doloris causam eẽ inæqualem intemperantiam.to.1. 89
Doloris causæ.to.3. 226.469
Doloris colici & eius qui ab impacto lapide oritur, sunt communia præsidia calfacientia. tom.3. 128
Doloris expertes figuræ.tomo.1. 148
Doloris expugnandi ratio duplex.to.3. 460
Doloris ficti vnde posit indicium sumi.to.2. 503
Doloris spẽs primæ sunt duæ. to.3. 127
Dolori mitigando cataplasma optimum.to.3. 472
Dolorem nec pulmo nec ligamentum patitur.to.3. 120
Dolorem nec siccitas nec humiditas infert propria ratione.to.3. 27

Dolorē quæ mitigēt. to.3. 461
Dolorem qui humores maiorem & qui minorem inferāt. to.3. 128
Dolore affligente, præstat omnino nō tangere auditorium meatum.to.4. 344
Dolores aurium quæ causæ excitare posſint.to.4. 343
Dolores fieri, quando alteratur corrumpiturq; natura. tomo.1. 86
Dolores intestinorum à crassis ſuccis producti, qua ſint ratione curandi.to.3. 470
Dolores lateris exoluere respirationis operam.to.1. 26
Dolores oculorum & aurium qua ſint ratione leniendi. tomo.3. 471
Dolores organorum reſpirationis, reddunt actionem ipſam inæqualē, inordinatāq;. tomo.2. 234
Dolores ſinguli affectam poſſunt partē oſtendere.t.3. 120
Dolores vētris mediocres vel extrinſeca tantum calfactione ſedantur.to.3. 548
Dolorum capitis ab ebrietate curatio.to.4. 328
Dolorū capitis inueteratorum curatio.to.4. 327
Dolentibus inteſtinis quæ ſoleant opitulari.to.4. 21
Doliturum corpus idē eſſe debet patibileq; & ſenſibile.tomo.1. 21
Doliturū neceſſario debere eſſe, tum ſenſus, tum alterationis capax.to.1. 38
Dolorificum quid.to.3. 97
Domus exercendo puero qualis nam eſſe debeat. to.2. 144
Dormiens Galenus integrum ſtadium abſoluit.to.1. 146
Dormientes non eſſe omnino ſenſus expertes.to.1. 146
Dorſi ſpōdylis, ſingulis ſeptem productiones ineſſe.t.1. 453
Dorſi vertebrarum conſideratio.to.1. 202
Dorycnidius.to.4. 115
Dothienes.to.4. 272
Drachma & denarius Romanus eſt idem.to.4. 417
Draco marinus.to.4. 229
Dracunculus. to.2.83.t.4. 116
Dracuntium.ibidem.
Dracontii vſus.to.2. 54
Drys.to.4. 116
Dryinus ſerpens.to.4. 453
Dryopteris.to.4. 116
Ducem oportere eſſe cautum, ſubdolumq;.to.2. 14
Ductio.to.1. 102
Dulcedo à moderato calore prouenit.to.4. 56
Dulcedo eſt cōmunis omnium quæ nutriunt.to.4. 60

Dulce est calidius austero. tomo.4. 57
Dulcis radix.to.4. 113
Dulcis saporis natura.to.4. 55
Dulcis succus oîs à temperato calore proficiscitur.to.4.190
Dulces cibi quæ mala inducãt. to.2. 85
Dulcia modicè esse humida.tomo.4. 113
Dulcia proximè accedũt ad naturam eorum quibus talia videntur.to.4. 57
Dulcia quæ.to.4. 15
Dulcium nullũ esse frigidum. to.4. 55
Dulcibus intumescit tũ iecur, tum lien.to.3. 481
Duplicem nos manticã è collo suspensam gerere.to.2. 105
Durities est qualitas tactilis. tomo.2. 300
Durities vnde accidat arteriarum tunicis.to.3. 221
Durum corpus simpliciter.tomo.2. 301
Durum quid.to.4. 72
Durius moderato corpus aduersus externas causas firmi⁹ reddi: mollius aduersus internas.to.1. 92
Durius quibus modis reddatur aliquid.to.4. 72
Durissimus pulsus vnde accidat.to.2. 394
Durissimũ simul & maximum pulsum nõ reperiri vnquam. to.2. 307
Duri propriũ est premere. tomo.2. 327
Dura ad agendum aptiora.tomo.1. 394
Dura corpora valentiora medicamẽta postulãt quam quæ molli carne sunt prædita.tomo.4. 306
Dura esse omnia sicca.to.1.60
Dura esse quæ nostram repellunt cutem.to.2. 300
Dura omnia ægrè consolidescere.to.3. 360
Dura quæ dicantur.to.2. 326
Dura quæ sint.to.2. 300
Dura quæ sunt, non necessariò esse sicca.to.1 61
Duris pulsib⁹ crebritates: mollibus, raritates annexas esse. to.2. 326
Duros simul & paruos pulsus omnes ferè fieri vibratos. tomo.2. 383
Dyarthrosis.to.1. 197
Dysenteria.to.3. 81
Dysenteria est vlcus intestinorum.to.3. 116.191
Dysenteria hepatica. to.3.129
Dysenteria incipiẽs ab atra bile, letalis.to.1. 356
Dysenteriæ auxiliatur caprillus adeps.to.4. 218

Dysenteriȩ causa, mordax existit humor.to.3. 116.191
Dysenteriæ optimum medicamen.to.4. 216
Dysenteriæ qualis victus conueniat.to.3. 470
Dysenteriæ remediũ.t.4.405
Dysenteriæ signa.to.3. 57
Dysenteriam dolores mordaces præcedunt.to.3. 129
Dysenteriam grauissimam curari maxime mordẽtibus medicamentis.to.3. 460
Dysentericis epithema cõmodum.to.4. 438
Dysentericis remedia scripta ab Andromacho.to.4. 436
Dysentericis remedia ab Asclepiade scripta.to.4. 437
Dysenterici veri sunt qbus est aliquod intestinum exulceratum.to.4. 436
Dysepulotica vlcera quæ dicantur.to.4. 251
Dysepuloticorum differentiæ.to.4. 277
Dysepuloticis congruentia medicamẽta cur sint difficilia inuentu.to.4. 278
Dyspnœa est respirationis læsio.to.2. 222
Dyspnœa ob solum ardorem producta, qualis.to.2. 228
Dyspnœæ remedia Andromachi.to.4. 409
Dyspnœȩ remedia ab Asclepiade scripta.to.4. 409
Dyspnœa simplex quæ sit dicenda: & quæ præterea composita.to.2. 223

De Litera. E

Ebenus.to.4. 117
Ebiscus.to.4. 116
Ebulus.to.4. 100
Echinus.to.4. 226
Echinus herba.to.4. 121
Echini marini.to.2. 76.98
Ecchymosis curatio.to.3. 351
Ecchymomata.to.3. 87
Εκπλεθρίζιν.to.2. 147
Edendum esse sobriè, & salubriter.to.2. 111
Educatio optima probis consuetudinibus & grauibus disciplinis paratur.to.2. 131
Eduliũ soluendæ aluo, quomodo ex beta & lente paretur.to.2. 20
Effectrix causa.to.1. 95
Effectiuæ artes ab actiuis quo differant.to.2. 5
Effectus nullus absolui poterit in humanis artibus, nisi causȩ in vnum omnes conspirent: id qđ in iis quæ fortuito contingunt, minime necessarium videtur.to.3. 66
Efflatio existit vocis materia.to.1. 391
Efflatio quid.tom.1. 168.195.
Edulia condim^to discrimen agnirunt. to.2. 59.

493. 214. 150
Efflatio strepens.to.3. 168
Efflatus fieri ab itercostalibus musculis.to.2. 238
Efflatus quomodo fiant. tomo 2. 151. 167
Effluxus mollẽdi ratio, in iis vlceribus, quæ apte expurgari non possunt.to.3. 340
Effluxui puris esse faciendã sectionem aptam.to.3. 552
Effluxus quæ corpa maiorem, & quæ minorem patiantur. to.1. 500
Effluxus ratio.to.1. 27
Elæon.to.4. 117
Elaterium.to.4. 166
Elatine.to.4. 118
Elea.to.4. 117
Elephas quid.to.3. 52.88
Elephantũ vti proboscide tanquam manibus: ac per eã respirare.to.1. 501
Elephantiasis.to.3. 11.80.48
Elephantiasis curatio.to.4.215
Elephantiasis in Alexandria inualescit plurimum.to.3. 557
Elephantiasi incipienti, medicamen egregium.to.4. 372
Elephãtiasim in Germania reperiri rarissime, falsò Galenus affirmat.to.3. 557
Elephanticorum pulsus. tomo 2. 270. 374
Elephanticis conducit viperarum esus.to.3. 557
Elementum carnis non esse impatibile.to.1. 22
Elementũ carnis non esse vnicum.to.1. 21. 37
Elementum frigidum naturaliter esse aerem.to.1. 98
Elementum est minima illius quod constituit portio. tomo.1. 37. 552
Elementum nullum esse sincerum.tomo.1.41.tom̃.3.602. tomo.4. 4
Elementum non posse esse impatibile.to.1. 39
Elementum quod esse corpus dicatur.to.1. 42
Elementum, aut eximi, aut apponi corporibns nostris. tomo.1. 43
Elemẽti & principii discrimen. tom̃.1. 42
Elementa animalium propria, quatuor humores.to.1. 44
Elementa carere prorsus meatibus.to.2. 142
Elementa communia.to.1. 45
Elementa corporis nostri, mutuo inter se patiuntur, ac tota per tota miscentur. tomo tertio. 2
Elementa corporum haud quidem posse esse atomos. tomo.1. 38
Elementa corporum quæ. to-

mo.3.212.to.4. 182
Elementa esse tum plura vno, tũ alteratiõi obnoxia. t.1.22
Elemẽta ex qualitatibus & materia ꝯstitui dũtaxat.to.1. 44
Elementa ex qualitatibus habere q̃ elemẽta sint. ibidem.
Elementa nec nutriunt, nec vllam gustui qualitatem offerunt.to.4. 61
Elementa omnium generabilium & corruptibilium quæ. to.1. 552
Elementa omnium sunt terra, aqua, aer, & ignis.to.1. 23
Elementa primaria sunt quatuor.to.1.41. to. 3.2
Elementa propria.to.1. 45
Elementa quatuor subiici principiis generationis, eaq; tota per tota misceri.to.3. 570
Elementa quæ sint.to.1. 54
Elementa sensibilia sunt similares particulæ.to.1. 104
Elementa secundum substãtias misceri.to.1. 44
Elementa sola dici absolutè calida, aut humida, aut frigida, aut sicca.to.1. 51
Elementa viuentium sunt quatuor.to.3. 248
Elementorum in seinuicẽ transitus.to.1. 79
Elemẽtorum propriorum sensum nõ esse iudicem.to.1.37
Elementorum qualitates interire, aĩali intereunte. to.1.44
Elementorũ singulis esse quid simile in animantium corporibus.to.1. 41
Elementorum substantias, animali vita functo, reuerti ad propria elementa.to.1. 44
Elementorum vsum immoderatum ad interitum ducere. to.1. 43
de Elementis opinio consentanea rationi.to.1. 40
Elementis quatuor, materiam primam vnicam subiectã esse.to.1. 40
Elementis solis summas qualitates inesse.to.1. 41
Elementis vniuersalibus nos ipsos persæpe vti.to.1. 42
Elementares facultates primæ quæ.to.1. 104
Elemẽtaris terra cuiusmodi esse debeat.to.1. 41
Elenium.to.4. 118
Elelisphacos.to.4. 119
Elæum.to.4. 117
Elixa omnia deponere in aqua nonnihil propriæ substantiæ, & vicissim sibi aliquid ab illa accipere.to.2. 17
Elminthes.to.3. 509
Elota acrimoniã amittere. tomo.4. 255
Elxine.to.4. 119

Elymus.to.4. 119
Emollientia.to.4. 75
Emollientia debent esse etiam emplastica.to.4. 78
Emolliētia & pus mouētia quo modo differant.to.4. 75
Emollientia quæ.to.4. 78
Emolliētia quibus conueniāt. to.4. 73
Emollientibus omnibus inesse putrificum quid.to.4. 272
Empetron.to.4. 119
Empedoclis sentētia refellitur. to.1. 173
Empiricus.to.3. 328
Empiricæ inspectionis species tres.to.1.fol.5.fac.1.
Empirici, dogmaticiq́; discrimen.to.1.fol.5.fac.2.
Empirici cur similia medicamenta tantum commisceāt. to.4. 269
Empirici Methodiciq́; quibus inter se sint concordes. to.1. folio.9.facie.2.
Empirici quō vtantur transitu ad simile.to.1.fol.12.fac.1.
Empirici sola experientia ducuntur.to.1.fol.5.fac.1.
Empiricorum ars quid sit, tomo.5. 326
Empiricorum argumenta contra methodicos.t.1.fo.7.fa.1
Empiricorum methodicorūq́; in Rationales obiectio.to. 1. folio.10.facie.1.
Empiricorum propria.tom.1. folio.10.facie.2.
Empiricos citra delectū in vnū medicamenta contraria confundere.to.3. 330
Emplastrum.to.4. 291
Emplastrum Andromachi. tomo.4. 261
Emplastrū ex caricis. to.3. 550
Emplastrū ex dictāno ad multa vtile.to.4. 290
Emplastrum ex chamæleonte, to.4. 259
Emplastrū ex ladano. t.4. 260
Emplastrum ex meliloto. tomo.4. 303
Emplastrū Machęriōis.t.4.291
Emplastrū Moschionis.t.4.261
Emplastrū pyricautō.t.4. 260
Emplastrū Thelamonis. ibidē.
Emplastri phœnicini facultas. to.4. 245
Emplastica medicamenta quæ dicantur.to.4. 52. 357
Emplastici oppositum quale. tomo.4. 79
Emplasticorum essentia qualis. ibidem.
Emplasticorū natura duplex. tomo.4. 72
Emprosthotonos.to.3. 101
Empymna reddit paruā inspirationem.to.2. 230
Enarthrosis.to.1. 197

Encanthis.to.5. 90
Ἐνδιάθετος λόγος. tom. 1. fol. 1. facie. 1.
Engmon Iuliani.to.4. 263
Enæmon nigrum ab hær a.tomo.4. 264
89 Enteroceles generatio. t.3.12
Enula campana.to.4. 118
Emulgentes venæ amplissimę. to.1. 219
Epacmasticæ febres.to.3. 229
Ephemeron.to.4. 121
Ephemera cum bubone infestans, ab vlcere originem ducit.to.3. 514
Ephemerę febris generatio. tomo.1. 89
Ephemeram permutari in putridã, quibus dignoscetur indiciis.to.3. 219
Ephemeræ ex densata cute. tomo.2. 474
Ephemeræ febres cum quibus excretiõibus desinãt.t.3.425
Ephemeræ omnes oriuntur à procatarctica causa.to.3.218
Ephemeræ quando soluantur. to.2. 427
Ephemeræ quædam cum hecticis habent consuetudinẽ, quibus aqua est intrepide propinanda.to.3. 254
Ephemeræ superuenientes tumoribus, quomodo à putridis differant.to.3. 217
Ephemerarũ calor est perpetuo suauis.to.3. 218
Ephemerarum causæ.tomo.3. 212. 473. 510
Ephemerarum causis contrarias esse admoliẽdas. t.3. 514
Ephemerarũ curatio.to.3.511
Ephemerarum febrium indicia.to.2. 473
Ephemerarum inclinatio accidit cum sudore, vel rore. tomo.3. 219
Ephemerarum signa.to.3.511
Ephemerarum vrinæ & pulsus qualis.to.3. 218
Ephemeris ex inflammatione inguinum quæ accidant. tomo.3. 513
Ephemeras ex tristitia & solicitudine ĩdicat extenuatio corporis.to.3. 512
Ephemeris victus ratio conueniens.to.3. 513
Ephemeras à densata cute discernendi ratio.to.3. 512
Ephemeras ex bubone ortas, quæ arguant.to.2. 474
Ephemeras interdũ oriri à sanguine calfacto.to.3. 237
Ephemeras oẽs fieri nulla intercedẽte putredine.to.3.217
Epicrasis quid.to.3. 418
Epidesis.to.3. 355
Epididymis.to.1. 165
Epididymis est radix semina-

lium vasorum.to.1. 169
Epididymides.to.1. 478
Epygastrii musculorum opus. to.1. 149
Epiglottis ad vocem & cohibitionem spiritus maxime necessaria.to.1. 383
Epiglottidis corpus quale, tomo.1. 384
Epiglottidis substantia, magnitudo, situsq́ue.to.1. 387
Epiglottidis vsus.to.1. 386
Epilepsia consistit in cerebro. to.3. 142
Epilepsia est conuulsio vniuersi corporis: quæ ex tẽporum accidit interuallis.to.3. 142
Epilepsia qualis conuulsio. tomo.3. 33
Epilepsia qd.to.3.14. 16. 159
Epilepsia vnde gignatur. tomo.3. 142
Epilepsiæ ab altero crure exortæ curatio.to.3. 150
Epilepsiæ causa.to.3. 45
Epilepsiæ obnoxios etiam vacuandos ex cruribus.t.3. 584
Epilepsiæ tres differentiæ. tomo.3. 149
Epilepsiã aliquando oriri à ventriculo.to.3. 147
Epilepsiã fieri à crassa pituita, vel à melancholico succo retento in meatibus vẽtriculorum cerebri.to.3. 144
Epilepsiam vnde fieri contingat.to.3. 8
Epileptici.to.3. 150
Epilepticos esse abstinendos à lauacris.to.3. 598
Epilepticorũ, apoplecticorũq́; pulsus sunt similes.to.2. 269
Epilepticorũ pulsus. to.2. 269
Epilepticis fructus dandi. tomo.3. 598
Epimedium.to.4. 119
Epimelis.to.4. 120
Epinyctides.to.3. 69
Epithymum.to.4. 119
Επιφύσεις.to.1. 440
Epiphysis radii & vlnæ quæ cõmittuntur carpo.to.1. 319
Epiphysis ꝑmi similis.t.1. 401
Epiplocele.to.3. 89
Epiploon quid.to.1.274. 343
Epoche quid.to.1.fol.3. fac.1.
Epomidis musculi.to.1. 493
Epulides.to.3. 90
Epuloticum Critonis ex ladano.to.4. 285
Epuloticũ ex caducia.t.4. 260
Epulotica quæ dicantur primo & quæ secundario.to.4. 83
Epuloticoꝝ opa.to.4.194.263
Equinæ carnes.t.2. 58.100
Equitationes concutiunt viscera.to.2. 148
Equus velocior leone.t.1. 300
Equi natura.to.1. 299
Equam aut nõ recipere hum

num semen, aut receptũ corrumpere.to.1. 324
Equorum lichenes.to.4. 223
Erasistratus ne minimum quidem sermonem fecit de sanguinis detractione.to.3. 561
Erasistratii censebant patriam potius prodẽdam esse, q̃ proprium dogma.to.3. 67
Erebinthus.to.4. 120
Erectioni depressioniq; pudendi virilis, necessariã fuisse generationẽ illius neruosi corporis q̃d à pubis ossibus nascitur.to.1. 479
Eretriensis terra.to.4. 186
Erice.to.4. 120
Erinaceus.to.4. 226
Erodentia.to.4. 46
Erodentia medicamenta, ferro esse ignito similia. to.4. 65
Erodentiũ cutim nonnulla cur intrò tutò sumantur.to.1.77
Erodentium species variæ.tomo.4. 65
Erosio.to.3. 469
Erosionis causa.to.3.342.469
Errare inter medendum quis minimè possit.to.3. 510
Errhinon trahẽs bilem per nares.to.4. 429
Errhina.to.4. 339
Errhina quibus leniri debeant liquoribus.to.4. 341
Error Asclepiadis.to.1. 107
Error Chrysippi duplex. tomo.1. 526
Error cõmunis hominum.tomo.2. 104
Errores circa ægrum admissi, producunt morbũ: vel etiam mortem accersunt.to.1. 31
Errores in formatione quotupliciter consistere possint.tomo.3. 299
Errores sunt praua iudicia.tomo.1. 518
Erroribus circa ægrum cõmissis, virtutem decretorii diei obscurari.to.2. 429
Eruangina.to.4. 155
Eruialæ facultas.to.2. 30
Eruca picearum.to.4. 229
Erucæ facultas creditur spermatica.to.2. 52
Eruum.to.2.31.98.to.4. 154
Erysinum.to.4. 120
Erysipelas.to.3. 81.86.571
Erysipelas œdematosum quando accidat.to.3. 491
Erysipelas oritur à flaua bile.to.4. 334
Erysipelas phlegmonosum. tomo.3. 37.490
Erysipelas phlegmonodes qñ accidat.to.3. 536
Erysipelas quid.to.3. 490
Erysipelas quomodo à phlegmone differat.ibidem.
Erysipelas solius cutis est passio.

sio.to.3. 536
Erysipelas verum consistēs in aliquo viscere, non aliter quā frigido potu sanatur.t.3. 415
Erysipelas vnde gignatur. to.3. 490. 536
Erysipelatis curatio.to.3.491 to.4. 245.479
Erysipelatis refrigerandi terminus, sit ipsa coloris mutatio.to.3. 491
Erysipelati refrigerando medicamenta idonea.to.3.491
Erysimum.to.2. 31
Erythrodanum.to.4. 120
Escharas īgēitas narib9 excutiē das sternutatoriis eē.t.4.354
Escharā quæ detrahat.t.3.555
Essentia facultatū in propriis partium temperamentis cōsistit.to.3. 186
Essentia morbi in primis est cognoscenda.to.3. 135
Essentia partis illæsa, functio impediri non potest.to.3.59
Essentia virium in quibus consistat.to.3. 465
Essentiæ facultatis læsiones ꝓpriæ, sunt ītemperies.t.3.46
Essentiæ facultatū sunt qualitates, ex quibus corpora constant.to.4. 1
Essentiæ proprietas.to.3. 111
Essentię proprietas, affectę partis indicium est.to.3. 199
Essentiam cuiusq3 rei esse principium à quo ordiēdum est, ad exactam omnem inquisitionem.to.3. 316
Essentiam cuiusq3 particulæ dici secundum corporum solidorum substantiā.to.1. 167
Essentiā facultatis cuiusq3 partis incōmodo eiusdem partis tēperamēto ꝯsistere.t.2.381
Essentiam facultatis nihil esse aliud, præter qualitatem tēperamenti.to.2. 396
Essentiam facultatum corpus nostrum regentium ex temperie quatuor qualitatū constare: esseq; proprietatē temperamenti.to.3. 69
Essentiam rei prius requiri, q̄ qualitatem.to.2. 324
Essentiam singulis à temperie quatuor qualitatum primaꝝ accedere.to.1. 303
Esula.to.4. 14
Euacuatio in tumoribus præter naturam duplex.t.3.491
Euacuatiōis modus multiplex. to.3. 312
Euacuationē duplicem adesse viris, fuliginosorum excrementorum.to.1. 435
Euacuationem quando partiri expediat.to.3. 577
Euacuationū spēs.to.3. 301
Euacuationes subitæ ac mul-

tæ, quando cauendæ sunt. to mo. 3. 525
Euacuaturo corpus quæ sint pri⁹ consideranda. to. 3. 528
Euasurus morbum necessariò debet transire illius vniuersalia tempora. to. 2. 481
Eucraton. to. 4. 36
Euectice. to. 2. 6
Euiscerati. to. 1. 515
Eupatorium. to. 4. 121
Euphorbium. to. 4. 121. 311
Euphorbium ad punctos tendines facere. to. 4. 267
Euphorbiū recens quidem esse candidius: pallidius inueteratum. to. 4. 342
Euphorbium vetus recentiori esse inferius. to. 4. 272
Euphorbii vim cito euanescere. to. 4. 267
Eurhythmus pulsus. to. 3. 276
Eusarcoi. to. 1. 63. to. 2. 124
Exangue nullum esse manifestè calidum. to. 1. 184
Exanguia animalia cur paruis & numerosis tibiis vtantur. to. 1. 324
Exanguia oīa frigidiora sunt sanguine præditis. to. 1. 61
Examini medicamentorū qd requiratur. to. 4. 2
Exanthemata resiccantib⁹ medicamētis indigent. to. 4. 372
Excandescentia innatum calorem reuocat, & densiorē reddit respirationem. to. 2. 247
Excandescentia Vlysis in ancillas. to. 1. 514
Excessus dissoluūt vires. t. 2. 219
Excessum corrigendum esse p contrarii excessus vsurpationem. to. 2. 181. 182. t. 3. 398
Excessum oēm immoderatum cōsistere in habitudine ad aliquid. to. 1. 88
Excordes. to. 1. 515
Excrementum incoctum alui quale nā esse soleat. to. 2. 454
Excrementum laudabile quale nam esse debeat. to. 2. 453
Excrementum omne qualitate, aut quantitate infestare, semperq; à fortiorib⁹ ad partes imbecilliores protrudi. to. 3. 10
Excrementum sola quantitate alienum, quod sit. to. 3. 56
Excremētū variū, variis corpus affectibus esse obnoxiū ostendit. to. 2. 454
Excreta à cole & vesica, qūo discernenda. to. 3. 207
Excretrix facultas quādo moueatur. to. 3. 243
Excretionis instrumenta duplicia. to. 1. 149
Excretiones prænoscet facilè qui vnde naturæ motus agatur: & in quam partem inue

ſtigarit.to.3. 534
Excretiones corporis quæ in quib⁹ morbis præcipuè ſunt expendendæ.to.2. 475
Excretiones peſſimæ quæ.tomo.2. 421
Excretiões vaporoſas ſenſum effugere.to.1. 403
Excretiones voluntariæ quo referendæ ſint.to.3. 34
Excretorum differentiæ.tomo.3. 291
Excrementum ſingulis particulis inſitum, à quibus ſupprimi poſſit.to.2. 134
Excrementũ vehementer fœtidum vehementem putrefactionem indicat.to.2. 454
Excrementi à ſyncera ſubſtãtia ſecretio, quomodo fiat. to.2. 132
Excrementorum alui ſpecies complures præter naturam. to.2. 454
Excrementorũ color non magnam vim habet ad inferioris ventris indicãdum diſpoſitionem.to.2. 453
Excrementorum copia vnde deprehendatur.to.2. 421
Excrementorum duo genera. to.1. 403
Excrementorũ expulſio à cerebro expirante iuuatur.tomo.1. 398
Excrementa alui à qbus exter mineñ muſculis.to.1. 358
Excrementa alui ſupprimi, qbus de cauſis poſſint.t.2. 133
Excrementa alui qualia eẽ debeant.to.2. 450
Excrementa à qbus cauſis moueantur.to.2. 239
Excrementa corporis duobus modis vacuari.to.3. 207
Excrementa cur interdum citius, interdũ tardius q̃ oporteat, à natura expellantur.tomo.2. 445
Excrementa cur nequeat pars vna mittere ad aliã.t.3. 245
Excrementa cur nunc plura, nunc pauciora q̃ pro ratiõe cibi aſſũpti, excernãt.t.3.55
Excremẽta expelli ſemp à fortioribus ad ĩbecilliores partes.to.1. 177
Excrementa fouent calorem præter naturam, queadmodum ligna ignem.to.3. 242
Excrementa putreſcentia quę mala inferant.to.1. 402
Excrementa quando aceruari contingat.to.3. 239
Excrementa quid indicent.tomo.3. 294
Excremẽta ſanoꝝ flaua.t.1.352
Excrementa ſemp à fortioribus ad imbecilliores partes defluere.to.2.210.to.3.740

Excrementa singula vbi morantur diutius in corpore, cõputrescere.to.1. 123
Excrementa trahi ab organis non posse, sine necessitudine aliqua.to.1. 356
Excrementorum musculi retẽtioni dicati.to.1. 146
Excremẽtorum peruagantiũ venas cum sanguine tria genera.to.3. 51
Excremẽtorum proprietas in morbo regio consideranda.to.3. 189
Excrementorum quantitas respondet quantitati confectorum succorum.to.2. 352
Excrementorum spẽs.to.1.28
Excrementorum species partem affectam ĩdicat.t.3. 119
Excrementorum viæ duplices.to.3. 51
Excrementorum vitiis qui occurrit, vacuationem & alterationem scopos communes habet.to.2. 165
Excrementis pellẽdis varia organa diuersis facultatib⁹ prædita ĩstituisse naturã.t.2. 122
Excrementis quæ in singulis gignunt particulis excernendis, non fuisse aliquem certũ meatũ à natura præscriptũ. to.2. 132
Excrescentia in vlcere à vehementer siccantibus medicamentis exceditur.to.3. 336
Excrescens caro qualia requirat medicamenta.to.3. 352
Excretio naturalis semper sequitur concoctionẽ.t.2. 421
Excretio quibus modis fiat.to 1.fo.7.fa.2.to.3. 56. 207
Execta fœmina castrato masculo assimilatur.to.1. 168
Exercitatio assidua vsũ & sciẽtificam cognitionem conciliat.to.2. 305
Exercitatio cur ante cibũ administranda.to.1. 137
Exercitatio in artium liberalium studiis.to.2. 118
Exercitatio in particularibus constat.to.3. 416
Exercitatio præparat corpus ad balneum frigidũ.t.3.436
Exercitatio quando inhibẽda sit.to.2. 149
Exercitatio vires augere solet. to.3. 210
Exercitatio vehemens ex robusta celeriq; composita est. to.2. 147
Exercitationis circa affectorũ locorum notitiam, tres modi.to.3. 125
Exercitationis duplicia cõmoda.to.2. 137
Exercitationis formæ, quæ senibus vtiles, sunt, vnde sint

coniectandæ.to.2. 133
Exercitationis terminus sit alteratio respirationis.t.2. 137
Exercitationi commodissimũ tempus.to.2. 137
Exercitationem athletarũ obesse pulchritudini.to.1.folio 2.fac.1.
Exercitationem per totam vitam requiri, vt quis vir perfectus reddatur.to.2. 106
Exercitatione carētia esse maximè excremētitia.t.3. 400
Exercitationes reliquæ, quorum malorum causæ esse soleant.to.2. 15
Exercitationes thoracis sunt respiratiões & voces.t.2.147
Exercitationes vehemētes caput replent.to.3. 597
Exercitationum omniũ quid sit commune.to.2. 146
Exercitationum qualitas. tomo.2. 145
Exercitationũ vtilissime sunt, quæ exercentes corpus, oblectant animum.to.2. 12
Exercitatum corpus qualē ab apotherapia frictionem expetat.to.2. 150
Exercitatum corpus, quando lauandum sit.to.2. 149
Exercitati vehemētius cur altius dormiant.to.3. 32
Exercitata ociosis ficciora sũt. to.4. 214
Exercitatos q̃ rarissimè frigido potu egere.to.2. 93
Exercitatas particulas reddi fortiores & solidiores. tom. 2. 118
Exerceri q superioribus & q infernis partibus debeant. tomo.2. 184
Exercendum non esse si subsit cruditas.to.2. 162
Exercitari cur si adsit cruditas aut plenitudo humorum, homo non debeat.to.2. 137
Exercitatoria.to.2. 1
Exercitatoriam esse minimā artis salubris partem. t.2.10
Exercitium ante cibum mediocre.to.2. 81
Exercitium ante prandiũ mediocre, confert ad sanitatem tuendam.to.2. 81
Exercitium lumborum.tomo 2. 147
Exercitium esse adeũdũ prius aluo & vesica solutis: nec nõ solidis partibus molli frictione concalfactis.to.2. 138
Exercitium nullum alio tempore, q̃ ante cibum, administrari.to.2. 145
Exercitia crurum.to.2. 147
Exercitia debere esse modica. tomo.2. 119
Exercitia disciplinarum pluri-

mum posse ad virtutes adipiscendas.to.2. 112
Exercitia manuũ.to.2. 147
Exercitia moderata quõo immutent pulsus.to.2. 315
Exercitia musculorũ maximè propria, quæ sint.to.2. 146
Exercitia post crapulã quæ mala soleãt producere.t.2. 202
Exercitia quãto præstent cibis & medicamẽtis extenuantibus.to.2. 135
Exercitia quæ celeritate absq; robore peraguntur.t.2. 147
Exercitia robusta absq; celeritate.to.2. 146
Exercitiorum genera.tom.2. 145. 186
Exercitiorum prima genera tria.to.2. 126
Exercitiorum quæ nam citra puluerẽ, & quæ minimè possint administrari.to.2. 147
Exercitiorũ triplex vsus.t.2.145
Exercitiorũ vs⁹.t.1.33.t.3.437
Exercitiis improbis augeri quidem caliditatem, spiritum autem aĩalem absumi.to.2.227
Exercitiis utẽdi rõnes.t.2.145
Exhalationẽ moliẽtia.to.2.203
Exiccantia corpus quæ sint.tomo.3. 298
Exiccantia quarto ordine etiã vrunt.to.4. 92
Exiccantium vim intendi per mellis miscellam: remitti autem per oleum aut ceratum. to.4. 256
Exiccatos manifestè videt reficere balneum.to.3. 354
Exoluti ob prauos succos ventris os infestãtes, quõo sint curandi.to.3. 529
Exoluti à plenitudine quõo sunt curandi.to.3. 528
Exolutionis à calore ortæ, curatio.to.3. 529
Exolutionis ex immodica puris, aut aquæ inter cutem euacuatione, curatio.t.3. 530
Exolutionis ob animi affectus ortæ, curatio.to.3. 530
Exolutionis ob dolores intestinorum curatio.to.3. 531
Exolutiõis ob febris, aut phlegmones magnitudinẽ, curatio.to.3. 529
Exolutiõis ob mẽbri præcipui obstructionẽ factæ, curatio. to.3. 530
Exolutionis ob siccitatẽ futuræ, præcautio.to.3. 530
Exolutionis ob refrigerationem curatio.to.3. 529
Exolutionis ob ventriculi ĩbecillitatẽ, curatio.to.3. 528
Exolutionis ortæ à viriũ ĩbecillitate, curatio.to.3. 531
Exolutionis preter expectationem ortæ curatio.to.3. 530

Ἐξομφάλους. to. 3. 90
Exortus. to. 1. 351
Exortus intestinorum. to 1. 276
Experiendi rationes diuersæ. to. 4. 26
Experientia amethodos vnius fortunæ dūtaxat fauorē desiderat. to. 3. 316
Experientia est certissima indicatrix facultatū, quæ medicamentis insint. to. 4. 16
Experientia fidem inuentorū comprobat. to. 2. 192
Experientia quæ cognoscantur. to. 2. 16
Experientia quid. tomo. 1. fol. 10. fac. 2.
Experientia sola ducūtur Empirici to. 1. fo. 5. fa. 1.
Experientiæ soli qui debeant incumbere. to. 3. 326
Experientiam & rationē duo instrumenta esse, quibus omnia inueniuntur dogmata. tomo. 1. 38
Experiri quę & quomodo medicamēta debeamus. to. 4. 20
Experiri tuto quis possit medicus. to. 1. 160
Experrecti à somno cur se distendant. to. 3. 39
Experrectorū pulsus. to. 2. 360
Expiratio. to. 3. 168
Expiratio est actionis remissio. tomo. 2 254
Expiratio febrientibus qualis. tomo. 2. 230
Expiratio fit thorace depresso. to. 2. 495
Expiratio frigida cur mortis nuncia. to. 2. 246
Expiratio in dormientibus cur magnitudine & velocitate ipsam inspirationem excedat. to. 2. 227
Expiratio inspirationi cōtraria. to. 1. 150
Expiratio magna simul & tarda in delirantibus accidit. tomo. 2. 235
Expiratio parua simul & tarda quibus. to. 2. 236
Expiratio parua simul & velox quibus. to. 2. 236
Expiratio quid. to. 1. 509
Expiratio rara simul & magna continuarū oscitationū signum atq; medela existit. tomo. 2. 247
Expirationis vsus. to. 2. 225
Expiratio tacita sonoraq́;, quomodo fiant. to. 2. 495
Expirationis nullum musculum esse opificem. to. 1. 150
Expirationis magnæ & velocis causa. to. 2. 236
Expirationis species pro causarum differentiis variātur. tomo. 2. 226
Expirationis vsus. to. 1. 361

Expirationem cõferre ad sanguinis expellẽdam fuliginẽ. tomo.2. 216
Expiratus aer cur sit par inspirato.to.2. 219
Expuitiones quæ perniciosæ existunt.to.2. 449
Expuitionibus quæ sint idonea.to.4. 81
Expulsionis excrementorum non respondentis causa triplex.to.3. 51
Expulsionem fieri villis transuersis.to.1. 346
Expultrix vis quando immodicè moueat.to.3. 53
Expultricem & retentricẽ vteri, sibi mutuo succedere.tomo.1. 117
Expultricem facultatem esse quæ crises facit.to.2. 420
Expultricẽ vim crises in morbis facere.to.2. 444
Expultrice facultate existente imbecilla, qd accidat.t.3. 53
Exquisitè intermittentes à nõ exqsitis, quomodo differãt. to.3. 519
Extinctio quid.to.3. 43
Extensam manum habentes mouentur.to.3. 92
Extensio articuli fit ab externo tendone.to.1. 308
Extẽsio ab externis, flexio ab internis fit, tum musculis, tũ tendonibus.to.1. 138
Extensio.to.1. 139
Extensio flexioq; brachii à q-bus musculis fiant.to.1.144
Extensio quo musculo fiat.tomo.1. 140
Extensiuo dolore quæ afficiantur partes.to.3. 127
Extenuandis corporibus vitiisq; articularibus cõmoda medicamenta quæ sint. tomo.3. 502
Extenuata corpora reficiendi ratio.to.3. 503
Extenuatorum affectio est duplex.to.3. 253
Extergentia ad vocis puritatem facientium quæ sint. tomo.4. 398
Extergentia cutim quidẽ debent esse exactè nitrosa, viscera autẽ, vel si aliquid astrictionis sortiantur, nihil nocuerint.to.4. 80
Extergentia medicamẽta quę sint.to.4. 356
Extrema manus.to.1. 313
Extrema plurimũ vtrinq; distant à mediis in quoq; genere.to.4. 421
Extremæ partes.to.2. 83
Extremam artuum figurã dolorificam eẽ.to.1. 141
Extrema mẽbra minus aluntur, sed deiiciunt prõpti⁹.t.2. 60

Extremis morbis extrema remedia adhibēda esse.t.3. 367
Exuberans omne vacuādum. tomo.1. 32
Exulceratio omnis ab atra bile est incurabilis.to.3. 81
Exusta omnia reddi substantiæ tenuioris.to.4. 195
Exuuium serpentis.to.4. 223

De litera F.

FAba.to.4. 140
Faba ægyptia.to.2. 29
Fabæ.to.2. 98
Fabæ inflationes gignunt. tomo.2. 87
Fabarum substantia.to.2. 28
Fabacea farina lētes faciei exterit.to.2. 28
Fabaceus cibus est flatulētus. tomo.2. 28
Factiuæ artes duplices. tomo 1.fo.18.fa.2.
Facies vnde suos neruos suscipiat.to.3. 158
Faciei musculos omnes recipere neruos à tertia coniugatione.to.1. 429
Faciem ægri inspiciundā esse. tomo.1. 559
Facinora perpetrari, aut auaritiæ persuasu, aut voluptatis fallacia.to.1.fo.4.fa.2.
Facultas animalis per somniū quiescit: naturalis operatur vehementius.to.3. 31
Facultas arteriæ extremè imbecilla, vel aliqua mole humorum oppressa, quos pulsus ædat.to.2. 342
Facultas à cerebro descendēs per neruos sit'ne corporea, an incorporea, Galenus ambigit.to.1. 545
Facultas bifariam læditur.tomo.3. 46
Facultas est duplex, actu.s. & potentia.to.4. 1
Facultas est causa effectrix.tomo.3. 69
Facultas extremè deiecta, minimos efficit pulsus.to.2. 338
Facultas formatrix.to.1. 105
Facultas omnis in relatiōe cōsistit ad aliquid. to.1. 103
Facultas mensurā præsidii indicat.to.1.fo.12.fa.2.
Facultatis naturalis opera.tomo.2. 419
Facultas prohibet ne accipiatur id quod requiritur. tom. 1.fo.16.fac.1.
Facultas quid.to.4. 1
Facultas retentrix in quib⁹ cōspicua.to.1. 116
Facultas sanguifica inest venis.to.1. 103
Facultas sensitrix quadruplex. tomo.1. 395
Facultas vnde cognoscatur. tomo.2. 417

Facultatis corpus ... membra mouentis instrumenta .to.3.95.

Facultas visoria offēdit vel nervo affecto, vľ cerebro.t.3.20
Facultas vitalis, animalis, & naturalis, vnde proficiscantur, & ex quibus dignosci earum imbecillitas possit.to.3.531
Facultas vitalis quibus negata & quibus vehemētissima data sit animalibus.to.2. 419
Facultas vnde noscať.t.2.418
Facultatis iudicandæ experimentum sumendū esse ab ea re ad quam dicitur.to.4. 2
Facultatis oblæsiones diuersæ varias pulsuum inæqualitates producunt.to.2. 343
Facultatis vitalis opus.t.2.419
Facultatē discernendi rerum similitudines plurimi fecerūt veteres.to.1. 557
Facultatē esse ciborū quātitatis scopum.to.1. fo.16.fa.1.
Facultatem īuenire qua Natura singula efficiat, humani ingenii non esse.to.1. 484
Facultatem non indicare remedia.to.1.15.fac.2.
Facultatem agendi parē, intus forisq; nihil sortiri.t.1.77
Facultatē q̄ deprimāt.t.2.387
Facultate aliquid ex aduerso dicitur ei quod actu.to.4. 5
Facultate existente valida nunquam pulsus fiūt perfectè tardi vel parui.to.2. 334
Facultate robusta existente, dilatationē thoracis non posse multo minorē fieri.to.2.225
Facultate valente nunq̄ pulsus esse paruus ad summū potest.to.2. 381
Facultates animal dispensantes sunt plures.to.3. 570
Facultates elementares primæ quæ.to.1. 104
Facultates ex primis conflatæ quot.to.1. 104
Facultates lactucæ.to.1. 80
Facultates naturales sunt quatuor.to.3. 10.17.33.187
Facultates naturales eē necessarias ad vitam. tom 1.109. to.4. 422
Facultates nostri corporis quatuor attractrix, retentrix, alteratrix, expultrix.to.1. 75
Facultates p̄ vniuersa solidiora corpora p̄meare.to.3.74
Facultates quasdam irrationales in anima affectuum causas existere.to.1. 521
Facultates quę proprietatis ratione insunt esse à methodo alienas.to.4. 187
Facultates validæ tantū deiiciuntur à maximis occasionibus.to.2. 392
Facultatum medicamentorū excessus & gradus discendos esse.to.4. 11

Facultatũ nāliũordo.to.1.116
Facultatũ nos dispēsantiũ robur ibecillitasq; ex propriis idicant functionib⁹.t.3.573
Facultatum principia distincta esse: ipsas aũt misceri in singulis instrumentis.to.2. 420
Facultatum principia corpus nostrũ regentiũ tria.t.3. 110
Facultatum singularum læsiones in hepate quæ signa indicent.to.3. 188
Facultatib⁹ naturalibus q̃tuor gubernari oēs ptes.to.2.148
Facultatibus validis magni pulsus peculiares existũt.t.2.354
Fæx.tomo.4. 9
Fæcis sanguieę spēs duę.t.3.87
Fæx vsta vrit atq; corrumpit carnem.to.1. 115
Fagus.to.4. 116
Falsi comprehensio nulla. tomo.1.fo.8.fa.1.
Fames canina.to.2. 373
Fames canina qualis sit affect⁹. tomo.4. 73
Fames cur à calore impediat. to.3. 30
Fames quid.to.1.355.t.3. 30
Famis tolerandæ cā.to.1. 125
Famē aduersari iis q mordaces humores collegerint in ore ventriculi.to.4. 333
Familiare cuiq; esse vnicũ: aliena aũt plura.to.4. 61
Farciminalis membrana.to.1. 156. 480.
Farciminalis mēbrana fœtus suscipit lotium.to.1. 160
Farciminalem membranā oriri ab vrago.to.1. 180
Farina.to.2. 98
Farina triticea qdē maximè ad suppurationes: pmouet hordeacea ꝟo discutit.to.3. 550
Fasciaꝝ circũactus quorsum & quotupliciter fiant.to.2. 152
Faucib⁹ inflāmatis remedia ab Aesclepiade scripta.t.4. 393
Fauorinus ꝯuincit.t.1.fo.3.fa.1
Faustina Galenum prehensum manu ducebat.to.2. 498
Fatuitas.to.2.414.to 3 16
Febriles accesiones vnde originem ducant.to.3. 414
Febrilis caliditas multũ dēsũq; spiritũ reddit.to.2. 245
Febrire cur non contingat ex æquo omnibus.to.3. 8
Febriētes cōstipata cute qualr sint fricandi.to.3. 400
Febrientium ex lassitudine signa.to.2. 474
Febriētiũ pulsibus vniuersis adest semper celeritas.t.2. 402
Febrientibus ædes quales esse debeant.to.3. 430
Febriētib⁹ quales ædes eligere pparareq; debeam⁹.t.3. 421
Febris ab aī affectib⁹.t.3. 400

Febris ab exercitio immodico to.3. 213
Febris ab iracundia quãdo gignatur.to.3. 213
Febris ab exustione inductæ curatio.to.3. 401
Febris acuta quibus gigni ex occasionibus possit.t.2. 469
Febris à constipatione productæ curatio.to.2. 298
Febris à cute densata.t.3. 213
Febris à diarrhœa ortæ curatio.to.3. 404
Febris à frigore ortæ curatio. to.3. 401
Febris continens in quib⁹ non possit gigni corporibus. tomo.3. 413
Febris cõtinua est quæ ad infebricitationem priusq̃ absoluatur, non desinit.tomo 2. 467
Febris cõtinua quæ.to.2. 438
Febris est calor præter naturã in corde accensus.to.3. 213
Febris ephemeræ generatio. tomo.1. 89
Febris ex astrictione quomodo oriatur.to.3. 7
Febris ex cute astricta.t.3.226
Febris ex desurgendi frequẽtia.to.3. 404
Febris ex frigiditate.t.3. 227
Febris ex inflatu.to.3. 226
Febris hectica quando excitetur.to.2. 401
Febris hecticæ spẽs.to.3. 439
Febris hemitritæi descriptio. to.2. 469
Febris hepiala quæ dicatur.tomo.1. 90
Febris indicationes.to.3. 398
Febris intermittens.t.2. 478
Febris necessariò adest hepatis inflammationi.to.3. 132
Febris orta à tristitia.to.3.213
Febris putridæ propria signa. to.2.406.to.3. 301
Febris putridæ celeritas propria.to.2. 407
Febris quando accendatur. tomo.2. 165
Febris quando gignatur. tomo.3. 397
Febris quartanæ curatio. tomo.4. 460
Febris quotidiana fit à pituita.to.2. 464
Febris quid.tom.3. 102. 571 366.420
Febris remedia humectatio refrigeratioq́; existit.t.3. 420
Febris requirit victus rationẽ frigidam atq; humidam.tomo.3. 408
Febris semitertianæ accessio, nunquam integrè desinit. tomo.3. 106
Febris tabida quo à tabe differat.to.3. 222

Febris tabidæ indicia.t.3.222
Febris tertianæ descriptio. tomo.3. 103
Febris vt febris, aqua frigida est ꝑpetuo remediũ.t.3.447
Febri cuicũq; alterari pulsum post cibum in magnitudinẽ atq; velocitatem.to.3. 224
Febri continenti detentis, nec vino nec vnctionibus rarefacientibus, esse vtendum. tomo.3. 447
Febri gignendæ quæ requirãtur.to.3. 8
Febri synocho afflictis quãdo frigida intrepidè propinanda .to.3. 447
Febrem constipatio qua rõne gignere possit.to.2. 472
Febrem hecticã occupare solidas corporis partes.t.1. 87
Febrim hecticam esse doloris expertem.to.1. 88
Febrem putridam præcedentium causarum quid singulæ indicent.to.3. 451
Febrẽ semitertianã inualescere maximè Romæ. t.3. 106
Feb rem synocham requirere tenuissimam victus rationẽ. to.3. 452
Febrem tertianã quæ arguãt. to.3. 515
Febre diaria detentis vinũ esse propinandum aquosum.tomo.3. 401
Febre putrida si laborans validis sit viribus, nec cruditas subsit, sanguis ĩ principio statim mittendus.to.3. 451
Febres Acmasticæ.to.3. 229
Febres à putredine sanguinis ortas simpliciores esse ꝙ̃ ab aliis humoribus.to.3. 238
Febres ardentes à ventriculo & hepate ortæ in marasmũ sępe degenerant.to.3. 184
Febres ardentes & tertianas quæ gignant.to.2. 463
Febres ardentissimæ oẽs, pulsum crebrum sortiuntur. tomo.2. 393
Febres cacoethes.to.2. 363
Febres continuæ cur tertio uel quinto die soluantur.tomo.2. 479
Febres continuæ nec horrorẽ nec rigorẽ faciunt.to.3.236
Febres cunctę in principio nõ egent venæ sectione.t.3.568
Febres cũ bubone si absq; ulcere oriantur, sunt suspectæ. to.3. 510
Febres deurentes.to.2. 467
Febres diarias dum imperite tractantur, diuturniores fieri.to.3. 425
Febres diariæ quæ nam sint, & dicantur.to.3. 411
Febres diariæ cur sic dicãtur.

tomo.3. 425

Febres diuturnæ quæ nam exi ſtant. tomo.2. 468

Febres epacmaſticæ, quæ dicantur. tomo.3. 229

Febres ephemerę cum quibus excretionibus deſinant. tomo.3. 425

Febres hepialæ, quæ ſint. tomo.1. 89

Febres eſſe affectus venoſi generis.to.2. 451

Febres ex hepate accenſę. tomo.3. 240

Febres ex inflãmatione aliqua obortæ, ſunt ſymptomata partium inflammatarum.tomo.3. 514

Febres ferè omnes præter hecticas conſtare ex duplici inæquali intemperie. tomo 1. 90

Febres hecticæ.to.3.398. tomo.4. 411

Febres hecticę rariſsimè àprincipio ſoleant inuadere. tomo.2. 407

Febres homotonæ. tomo. 3. 229

Febres lypiriæ. tomo primo. 89

Febres oriri ſolent ob obſtructiones meatuum,tomo tertio. 214

Febres ortas ex permutatiõe ſanguinis in alios humores mitiores cæteris putridis eẽ. to.3. 235

Febres per circuitus moueri vnde accidat. tomo tertio. 242

Febres peſtilentes non eſſe vehementer calidas .tomo 4. 186

Febres pituitoſæ,quæ ſint.tomo.3. 239

Febres putridę.tomo.1.98. tomo. 3. 219

Febres à putredine humorum ortæ,quales pulſus ſortiantur.to.2. 406

Febres quartanæ quib⁹ ſint familiares.to.3. 227

Febres quæ occaſiones accendant.to.3. 212

Febres quomodo inter ſe inuicem miſceantur.tomo ſecundo. 468

Febres ſcheſticæ. tomo. 3. 398

Febres ſynochæ quæ dicãtur. to.3. 413

Febres tertianæ quibus naturis ſint familiares . tomo 3. 227

Febres ſynochæ quæ dicãtur. to.3. 412

Febres tabidæ. tomo tertio.

221

Febriũ accesſiones quæ faciãt breuiores longioresq́; . tomo.3. 230

Febrium complexio & confuſio quid . tomo tertio . 237

Febrium continentium detractionem ſanguinis atque potionem frigidam eſſe ſummum remedium.tomo tertio. 416

Febrium continentium præſidium ſummum , & maximum,eſt misſioſanguinis vel ad animi vſq; deliquium.tomo.3. 411

Febrium continuarum indicia.to.3. 517

Febrium continuarum ſe remittentium ſpecies . tom.3. 104.

Febrium continuarum & intermittentium diſcrimẽ.tomo.2.226. 467

Febriũ cõtinuarũ quæ ſolæ citra accidentia infeſtant,curatio.to.1. 523

Febrium cum accidentibus infeſtantium curatio . tomo 3. 524

Febrium differentiæ maximè principales ſunt quæ ſumuntur ab ipſa febris ſubſtantia.to.3. 211

Febrium differentiæ ſumptę à materia cui hæret calor præter naturam,ſunt tres.tomo 3. 211

Febrium differentiæ ab accidenti deſumptæ , quæ nam ſint.to.3. 21

Febrium diuiſio.tomo ſecundo. 471

Febrium ephemerarum cauſæ & indicia . tomo ſecundo. 473

Febrium genus compoſitum conſtitui dupliciter . tomo 2. 468

Febrium intermittentiũ tres differentiæ.to.3. 229

Febriũ longitudinẽ & breuitatem deprehendi poſſe ex notitia humorũ ex quibus gignuntur: vel diſpoſitionum partium à quibus procedũt. to.2. 471

Febrium non intermittentium reperiri tẽpora quinq;. tomo.3. 104

Febrium nulli, quaten⁹ febri, adeſt pulſus durus . tomo.3. 220.

Febrium miſtionem differre à complicatione earundem . tomo.3. 105

Febrium miſtionem nõ igno-

rabit, qui ſingulas ſimpliciũ cognorit, to. 2. 473
Febrium primæ differentiæ, tomo. 3. 397
Febrium putridarũ color, eſt mordax & acris, to. 3. 220
Febrium putridarum differentiæ, to. 3. 445. 514
Febrium putridarum tria genera, to. 2. 469
Febrium putridarũ vniuerſæ differẽtiæ ſimplices, ſenario numero ambiunt, to. 3. 237
Febrium quæ ex locis patientibus accidunt, formam eſſe compoſitam, to. 2. 470
Febrium ſimplicium tria genera, to. 2. 468
Febrium ſynocharum duplex genus, to. 3. 412
Febrium tres differentiæ generalisſimæ, to. 3. 354
Febres putridæ quæ, to. 3. 411
Febres putridas ex tactu diiudicandi ratio, to. 3. 238
Febres ſynochas nullum habere circuitum, to. 2. 477
in Febribus ardentibus aquã frigidam propinãdam eſſe, quum primum apparuerint ſigna coctionis, to. 3. 524
Febribus acutis Hippocrates vinum porrigit, to. 3. 402
in Febribus continentibus qñ frigida natatione vti poſſumus, to. 3. 447
Febrib⁹ hecticis à prĩcipio corripi calidas & ſiccas diſpoſitiones, to. 428
Febribus putridis adeſſe velocem ſyſtolem to. 3. 220
Febribus quartanis, quæ originem præſtent, to. 3. 228
Febribus quæ cum alui fluore infeſtant, non eſſe alia opus euacuatione, to. 3. 524
Febribus repetẽtibus, ꝑ circuitus ambroſia Andromachi confert, tomo. 4. 403
Febribus ſynochis nullum circuitũ adeſſe ac proinde neq; acceſsionem, to. 3. 105
Fel, to. 4. 207
Fellis veſica carent columbæ, tomo. 3. 83
Fellis veſica trahit bilem, tomo. 1. 119
Fellis veſicæ ſitus, to. 1. 276
Femur circũagentes muſculi, to. 1. 487
Femur eſſe omnium oſſiũ maximum, to. 1. 329
Femur extrorſum agẽtes muſculi, to. 1. 486
Femoris adnata, to. 1. 335
Femoris cõſideratio, to. 1. 207
Femoris motus obliquus ad interiora, à quibus muſculis fiat, to. 1. 239
Femoris muſculi quatuor, tomo. 1.

mo.1. 253
Femoris musculi sex.t.1. 335
Femoris musculos descendere ad caput mouendæ tibiæ, articulatione pręterita.t.1.336
Femoris os omnium aliorum maximum.to.1. 207
Femoris partem supernã pro sede ischii cotylem sortiri.tomo.1. 330
Femoris structura idõea ad sessiones existit.to.1. 330
Femoris vulnera glutinãdi ratio.to.4. 269
Fermentatio quid.to.3. 497
Fermentum.to.4. 122
Fermenti facultas.to.4. 268
Ferrum igne mollescere.tomo.4. 452
Ferrum magnes trahit.t.1.47
Ferri facultas.to.4. 205
Ferula.to.4. 152
Ferulis quando vtendũ ad fracta ossa firmanda.to.3. 378
Fibræ.to.1. 62
Fibræ musculorũ thoracis externæ quam lationẽ quemq; situm sortiantur.to.1. 265
Fibræ quæ quibus actionibus seruiant.to.1. 359
Fibræ rectæ trahendi gratia. tomo.1. 121
Fibræ obliquæ opitulãtur retentrici potentiæ.to.1. 123
Fibræ transuersæ ad cõtractionem.to.1. 121
Fibræ ventriculo & intestinis insitæ.to.1. 276
Fibræ musculorum intercostalium.to.1. 288
Fibrę ventris & intestinorum. to.1. 275
Fibrarum differentiæ & vsus. tomo.1. 356
Fibrarum pulmonis numerus. to.1. 285
Fibrarũ actiones variæ.t.1. 365
Fibras inesse singulis arteriis à neruis diductas.to.2. 349
Fibras musculorũ thoracis internas, habere lationem contrariam externarum lationi. tomo.1. 266
Fibris vtrorunque musculorum intercostalium dissectis, perire vocem.to.1. 288
Fibula extrinsecus tibiæ est attensa.to.1. 334
Fibulæ vtilitates.ibidem.
Ficus.to.2.86.to.4. 88.170
Ficus arbor.to.4. 170
Ficus exacte maturæ.t.2. 102
Ficus pellunt arenulas, facultate extergendi præditæ, flatibus tamen implent.to.2. 37
Ficos maturos congruere senibus.to.2. 189
Ficosus tumor à voce quomodo differat & qualia medicamenta postulet.to.4. 371

Fieri p se, et ex accidenti, quid sit.to.3. 14
Figuram cū ossi fracto eligendam esse, quæ minime dolorifica sit.to.3. 377
Figuram omnem constare ex linea curua, aut caua, aut recta.to.1. 302
Figuram omnem manus comprehendit.to.1. 302
Figuram mediam inueniet dolore carentem, naturam consuetudinemq; cōsiderans.tomo.1. 148
Figuram mediā seruamus diutissime.to.1. 141
Figurarum cuiusq; digiti sex vniuersales differentiæ circa ipsam apprehēsionē.t.1. 304
Figurarum extremarum celerem mutationē optamus, mediæ tardam.to.1. 141
Figurarum sola rotunda patitur ægrè.to.1. 304
Figurarum varietatem cōferre ad patiendi difficultatem.to.1. 318
Figurari posse tripliciter animal, si rectam lineam efficiat spina cum cruribus.to.1.325
Figura exqsitè media sola prsus caret dolore.to.1. 145
Figura indolens est in singulis articulis media.to.1. 311
Figura manus simpliciter media, quæ sit.to.1. 143
Figura media caret dolore. tomo.1. 142
Figura media maxillæ morientibus accidit.to.1. 146
Figura media quæ cum tensione vtriusq; fit musculi, affert dolorem.to.1. 1 2
Figura media quî fiat.t.1. 311
Figurarum simpliciter media existit quadruplex.to.1. 143
Figura partis quid indicet. tomo.1. 29
Figura partium à quibus causis vitietur.to.3. 63
Figura spinæ media non est recta.to.1. 148
Figurę angularis proprium. tomo.1. 143
Figuræ doloris expertes. tomo.1. 148
Figuræ extremę inferioris maxillæ à quibus musculis fiant. to.1. 146
Figuræ extremæ sunt dolorificæ.to.1. 311
Figuræ manus quatuor extremæ.to.1. 142
Figuræ omnium maximę.tomo.1. 340
Figuræ rotundæ quæ insunt. ibidem.
Figuram circularem esse difficillimam ad patiendum, capacissimamq;.to.1. 400

Filix.to.4. 161
Filicula.to.4. 116
Fimus omnis attrahit.t.4. 84
Finis artis quid ſit.to.2. 3. 5
Fines artium diuerſi. tomo.1. folio.9.facie prima.
Fingendi pingendiq́; artes cur liberales dicanť.t.1.fo.2.fa.2
Firmitudinem articulorũ quæ efficiant.to.1. 323
Fiſtici.to.2. 46
Fiſtula quid.to.3. 85
Fiſtuloſa oĩa ſunt leuia.to.4.7
Flãma eſt aer accenſus.to.4.7
Flammã extingui illico ſub cucurbitis medicinalib⁹.t.2.252
Flammæ à quibus augeantur. tomo.3. 215
Flammæ quot modis extingui poſsint.to.2. 215
Flammam ædunt lapides attriti.to.1. 76
Flammam ignis non eſſe comparandam cum calore animalium.to.3. 250
Flammam omnem egere moderate frigido aere.to.2. 215
Flammarum motus duplex. to.2. 215
Flãmula ſub ardenti ſole marceſcit,extinguiturq́; ꝓpe maiorem flammam.to.1. 418
Flammulas extingui à feruido ſole.to.4. 59
Flatus diſcutientia quæ ſint.tomo.3. 406.548
Flatum à cibis diſcuti per calfacientia,& tenuantia.t.2.78
Flatum in ventre gigni à pituitoſis humoribus & calore imbecillo.to.3. 55
Flatum in ventriculo genitum quæ ſequantur ſymptomata. ibidem.
Flatulenti humoris curatio.tomo.3. 548
Flaua bilis eſt calidiſsima. tomo.1. 87
Flaua bilis obtinet vim deſiccandi.to.2. 374
Flaua bilis per ſuperiora, pituita ꝑ inferiora maiore ex parte vacuari debent.to.3. 592
Flauę bilis qualis ſit humor.tomo.3. 519
Flaua bilis retineri quibus de cauſis poſsit.to.2. 133
Flaua bilis ſpecies.to.3. 78
Flaua bilis, vel atra, vel pituita, gignit inflammationem. tomo.2. 472
Flauæ bilis pallidæq́; diſcrimẽ. tomo.4. 208
Flauam bilem,dũ ad vltimum peraſſatur,craſſam, igneam, & vitellinam reddi.to.1.114
Flauam bilem trahit ſcammonium.to.4. 450
Flaua bile collecta in cerebro, delirium fieri.to.1. 96

Flauius Boethus.to.2. 493
Flectēdis digitis cur magni duplicesq; tendones sint dati.tomo.1. 308
Flexio ab internis, extēsio ab externis fit tū musculis, tum tendonibus.to.1. 138
Flectuntur articuli ab interno tendone.to.1. 308
Flexio interno fit musculo. tomo.1. 140
Flos æris.to.4. 201
Florentium calor acris.t.1. 60
Fluctuosus pulsus.to.2. 2. 59
Fluxiōis asiduæ causæ.t.3. 55
Fluxionis causæ sunt dolor & membri calor.to.3. 475
Fluxioni discutiendæ quæ medicamenta conueniant. tomo.3. 539
Fluxiones cūctas pulmonis eadem comitatur species respirationis.to.2. 411
Fluxionum causa.tom.1. 125
tomo.4. 245
Fluxionum omniū in pulmonem irruentium cōmunis est inæqualitas pulsuum.t.2.411
in Fluxionibus quæ decumbūt ad coxam, vterum, thoracē, pulmonem, caput & collum. venæ secandæ ratio.t.1. 30
Fluere solent humores ad dolentes particulas.to.3. 241
Fluxibilitas meatuum quibus medicamentis paret.t.3.457
Fluxui muliebri sistēdo, potio Apollonii.to.4. 437
Fœmina in seipsam eiaculatur semen.to.1. 474
Fœmina mare imperfectior, quia frigidior.to.1. 468
Fœminæ continētur sinistris. to.3. 206
Fœminæ cur viris pinguiores. tomo.1. 63
Fœminam esse frigidiorem & humidiorē masculo.to.1.172
Fœminarum & masculorū discrimen.to.1. 174
Fœminarum testiculi quales. tomo.1. 219
Fœminarum testium vasa.tomo. 1. 156
Fœminas nō emittere semen foras, sed in ipsos vteros.tomo.1. 169
Fœminas omnes esse masculis frigidiores.to.1. 390
Fœminas viris longe deteriores existere.to.1. 559
Fœminas viris omnia imbecilliores existere.ibidem.
Fœmineum semē esse alimentum masculino.to.1. 173
Fœmineorum testium situs.tomo.1. 153
Fœminei seminis vsus.t.1.160
Fœliciores qua ratione simus veteribus.to.1. 558

Fœniculum.to.4. 148
Fœniculi ſuccus & lac muliebre oculo inflammato auxiliatur.to.1.fol.10.fac.1.
Fœniculum olim etiam in totum annum reponebatur. tomo.2. 52
Fœnogræcum. tomo. 2. 87. tomo.4. 98.173
Fœnigræci decoctum. tomo 4. 356.358
Fœnumgræcum calfacit, lenit, atq; dolorem mitigat, facultatem etiam poſsidẽs abſtergentem.to.2. 30
Fœnigræci decoctum oculorum tenſioni cõfert.t.3.488
Fœnigræci ſuccũ auxiliari diuturnis thoracis affectibus.tomo.2. 30
Fœnigræci ſemen.to.4. 301
Fœtus à matre potius animalis ſpeciem ſuſcipit.to.1. 172
Fœtuum ad plantas, comparatio pulcherrima.to.1. 162
Fœtus comparatio ad ſtirpes. tomo.1. 183
Fœtus formationis ratio. tomo.1. 110.170
Fœtus in vtero diſpenſatio.tomo.1. 373
Fœtus per quæ vaſa alligetur vtero.to.1. 180
Fœtũ obuoluit agnina membrana.to.1. 180
Fœtum dum à ſola natura regitur, nec arteriarũ, nec cordis functione egere.t.1. 182
Fœtum in vtero non indigere cerebro.to.1. 184
Fœtibus idoneum eſt alimentũ ſanguis mẽſtruus.t.1. 177
Foliata vnguenta.to.2. 206
Folium malabathri.to.4. 178
Fomẽto ex oleo & abſynthio quando vtendum.to.3. 404
Fomenta calida quibus nocentia ſint.to.3. 390
Foratorum atq; dolẽtium dentium remedia.to.4. 377
Forma membro conueniens à quibus cauſis poſsit vitiari.tomo.3. 11
Formæ ſimilitudo ad parẽtes, vnde oriatur.to.1. 178
Formam corporis, eſſe oſsibus ſimilem.to.1. 228
Formatrix natura effingit particulas ſecundum animæ mores.to.1. 72
Formatrix facultas.to.1. 105
Formationis fœtus rõ. t.1.110
Formationẽ primam animalis conſtare ex ſemine & ſanguine menſtruo.to.1. 58
Formationes particulaꝝ quomodo curationes varient. tomo.3. 542
Formidabilia inducunt horrorem, rigoremq;.to.3. 99

Fœtus expulsio.to.3.97.

Formicans pulsus. tom. 2. 259 264. 394
Formicans pulsus non est celer. to. 2. 259
Formicans pulsus est omnium minimus, non tamen est celer. to. 2. 287
Formicantem pulsum nō esse celerem. to. 2. 312
Formicantes pulsus quando gignantur. to. 2. 363
Formicis & apibus humidior canis. to. 1. 51
Fortiora corpa, validioribus egēt medicamentis: vt imbecilliora mitioribus. to. 4. 595
Fortiores partes semper ad imbecilliores excrementa propellere. to. 1. 125
Fortium medicamētorum ex aceto tritorum morsum quidem obtūdi: vires autem augeri. to. 4. 255
Fortioribus animalibus inesse dētes fortes ac multos: quemadmodum etiam vngues: timidis aūt contrarios. t. 1. 430
Fortitudo hominis non consistit in dentibus, sed in ratione, & in manibus. to. 1. 425
Fortius vnum altero bifariam dicitur. to. 1. 472
Fortuna ꝑ auxilia morbos profligat. to. 3. 441
Fortunę improbitas incōstantiaq;. to. 1. fol. 1. fac. 1.
Fortunæ quę tribuant. t. 1. 563
Fortunam raro quicquā recte operari. to. 1. 502
Fracta ossa deligandi ratio. tomo. 3. 376
Fracta ossa tertio die soluenda esse. to. 3. 377
Fracto cranio cōmode instillari rosaceum tepens in crassam meningem. to. 4. 331
Fracto osse simul affici musculos. to. 3. 304
Fracti simul & contusi capitis ossis curatio. to. 3. 379
Fractura. ro. 1. 20. to. 3. 341
Fractura, quod pertinet ad intentionem primam, est incurabilis. to. 3. 303
Fracturæ curatio. to. 3. 376
Fracturæ qualis victus rō conueniat. to. 3. 304
Fracturę scop⁹, vnitio. t. 3. 375
Fracturæ sanitas fit callo adueniente. to. 3. 304
Fracturas cranii admodum ex porrectas, & lōgas, nō eē psequendas ad finē vsq;. t. 3. 381
Fracturas longas curandi ratio. to. 3. 370
Fraudulenti quorundam sycophantarum mores. to. 2. 377
Fricādi epilepticos rō. t. 3. 598
Friabiles cibi. to. 2. 85
Friabilitas in quibus. to. 2. 90

Frictio dura.to.2. 142
Frictio est exercitatio imbecil lioribus præsertim corporibus.to.3. 597
Frictio ex hydrelæo, cur siccis corpibus auxilietur.to.4. 29
Frictio media inter mollem & duram, quando adhibēda. tomo.2. 151
Frictio mollis.to.2. 142
Frictio præparatoria, qualiter administranda sit.to.3. 142
Frictio ꝓhibet dolores per circuitum venientes, si duas vel tres horas, ante accessionem adhibita sit.to.2. 185
Frictio qualis' nam esse debeat. tomo.2. 138
Frictio vberior allicit somnū. tomo.3. 462
Frictio vespertina quibus vtilis.to.2. 163
Frictionis ex oleo vsus.t.4. 25
Frictionum genera omnia dici respectu, collationeq;.t.2.141
Frictionis matutinæ post somnū adhibitæ vtilitas.to.2.183
Frictionis mediæ īdicia sunt rubor & tumor.to.2. 144
Frictionis præparatoriæ finis. ibidem.
Frictionis terminus, dum carnis augēdæ gratia præstatur, sit ingens tumor.tom.2.144 tomo.3. 503
Frictionem duram cōstringere mollem soluere: multam minuere: mediocrē augere posse.to.2. 142
Frictionē ex oleo quidē ęqualem, siccam verò inęqualem. tomo.4. 25
Frictiones exercitatiōibus subseruientes. to.2. 142
Frictiones medicæ.to.2. 139
Frictionum diuersarum varii vsus.ibidem.
Frictionum mensura iuxta quę sit uarianda.to.2. 143
Frictionum particulares coniugationes sunt nouē. t.2.140
Frictionum vtiles differentias cur distinxit Hippocrates, secundum affectuum contrarietates.ibidem.
Frictionibus variis, qn̄ vtendum.to.2. 138
Frigere extrema per accessiones vnde accidat.to.3. 99
Frigiditas stupidos efficit. tomo.1. 99
Frigiditatis fœmineæ vtilitas. tomo.1. 469
Frigiditatis immodicæ, causæ. tomo.3. 8
Frigiditatis ratione senes desipere.to.1. 98
Frigiditati mollities organorum si coniugatur, quæ pulsuum differentię proueniant.

tomo.2. 337
Frigiditatem aduerſari omnibus animæ actionibus.t.1. 98
Frigidum elementum naturaliter eſſe aerem.to.1. 98
Frigidum & humidum naturaliter nullũ corpus reperiri in ætatibus.to.3. 61
Frigidum nihil pro mpte comburi.to.1. 342
Frigidum poteſtate.to.1. 83
Frigidum qua ratione ſit mordax.to.4. 49
Frigidum vbiq; eſſe debilius, torpidumq;.to.3. 61
Frigidi humidiq; tẽperamenti notæ.to.1. 69
Frigidi morbi à pituita oriuntur.to.1. 112
Frigidi ſucci appetentiam excitant.to.3. 30
Frigido Galeni cerato quomodo vtendum ſit.to.3. 433
Frigidorũ temperamentorum differentiæ tres.to.2. 199
Frigidos ſubeſſe ſuccos qs pulſus indicet.to.3. 463
Frigidos quidem ſuccos,ſoporem: calidos autem, vigilias gignere.to.2. 170
Frigida & humida pituita. tomo.1. 114
Frigida intemperies, animales actiones reddit omnino torpidas.to.3. 139
Frigida intempeſtiue exhibita, ſolet aquam inter cutem efficere, ſi præcipue otioſa fuerit.tomo.3. 190
Frigida quando ſit propinãda iis qui laborant ſynocho. tomo.3. 445
Frigida in ventriculum fluxio quid faciat.to.2. 204
Frigida lauandum non eſt optimum corpus quãdiu augeſcit.to.2. 154
Frigida lauatione vſurus, mediũ quarti ſeptennii attingat. tomo.2. 154
Frigida natatione quando vti poſſumus in continẽtibus febribus.to.3. 447
Frigida opportune exhibita iis qui ardenti febre tenent, niſi viſcerum inflãmatio obſtet, ab affectu eos liberat.t.3.67
Frigida potio quibus conueniat minime,& qbus ſit propinanda.to.3. 527
Frigida quando ſit propinanda intrepide febri ſynocho afflictis.to.3. 447
Frigida quibus non offerenda, & quibus audaciter danda.tomo.3. 415
Frigidæ intemperantiæ capitis & ventriculi quomodo ſuccurrendum.to.2. 206
Frigidæ intẽpeſtiuus atq; im-

modic⁹ vſus quę accerſat mala.to.3. 415
Frigidæ lauatio vbi periculoſior ſit, q̃ quæ adminiſtratur per calidam.to.2. 159
Frigidæ lauationis commoda. tomo.2. 154
Frigidę lauatiõis vſus.t.2. 154
Frigidę lauationi tẽpus & gymnaſterium aptum.ibidem.
Frigidæ potus cur macilentos exanguesq́ atq́ ob id hecticos, lædat.to.3. 416
Frigidæ potus in hecticis, quæ incõmoda inferat.to.3. 255
Frigidæ p̃fuſio calfacit ex accidenti.to.3. 545
Frigidæ potus quibus periculoſus exiſtat.to.3. 391
Frigidæ potu vtendum ſi æger non patiaĩ ſibi ſecari venam. to.3. 415
Frigidam cordis temperiẽ qui comitentur pulſus.to.2. 403
Frigida animalia quæ.to.1.57
Frigida cur gignant ſoporem. tomo.3. 136
Frigida & deleteria medicamẽta, cur citius magiſq́ in calidis naturis vim ſuam exerãt. tomo.4. 42
Frigida et ſicca corpora cur nutriantur infeliciſsime.t.3. 60
Frigus illi tantum corpori febrem adferre poteſt, quod ad eam excipiendam eſt habile. tomo.3. 67
Frigoris cauſa triplex.to.4.73
Frigoris opera.to.1. 500
Frigidiorem & humidiorem eſſe maſculo fœminã.t.1. 173
Frigidiſsima eſt pituita.t.1. 87
Frõs cur pilis nudata.t.1. 435
Frontis cutis.to.1. 413.437
Frontis muſculus habet fibras deorſum verſus tẽdentes. tomo.1. 256
Frontis oſſa cur dura ſimul & denſa.to.1. 441
Fructus epilepticis dandi. tomo.3. 598
Fructus omnes in primo ſui ortu eſſe acerbos.to.4. 58
Fructus omnes coquunĩ & matureſcunt calido.to.4. 53
Fructus qui ſiccari nõ poſſunt. tomo.2. 86
Fructus quibus vt medicamentis vtimur.to.2. 88
Fructus tenui victus rõni apti. tomo.2. 101
Fructus vniuerſos ex terra gigni & ex aqua.to.1. 41
Fructuum differentię. to.4.53
Fructuum ſapores.to.4. 53
Fructuum qui nam ſint veſci, & qui minime.to.4. 55
Fructuum ſemina.to.2. 33
Frumenta.to.2. 96
Fugaces fructus corrũpi, ſi diu

in ventriculo lęserint.t.2. 35 in dextra animalis parte,inibiq; foueri ab hepate.t.1.340
Fuligo.to.4. 144
Fuligo ex imodicè vstis materiis gignitur.to.3. 407
Fuliginis immoderatio quam respirandi difficultatem inducat.to.2. 226
Fuliginem cordis expelli in systole p læues & per magnam arteriam.to.1. 379
Fuliginosi excrementi qñ plus, & qñ min⁹ accrescat.t.2.388
Fumaria.to.4. 120
Fumidum halitum non excitari ab acida cruditate.t.3.407
Fum⁹ ex materiis semiustis nascitur.ibidem.
Functio gubernatrix animę est triplex.to.2. 15
Functio impediri non potest essentia partis illæsa.to.3. 59
Functionis causa.to.3. 575
Fūctionis lęsio,nō morbus,sed passio aut symptoma vocatur.to.3. 4
Fūctionis læsionem esse terminum mutationis cuiusq; particulæ.to.1. 87
Functiones ædi à corporibus similaribus.to.3. 325
Functionū causæ quæ existāt. tomo.2. 124
Functionum requisitarū ad vitam tres differentię.to.2.418
Fundum ventriculi consistere
Fungus.to.4. 150
Fungi.to.2. 56.83
Fungorum esum esse periculosum.to.2. 56
Fungorum noxæ quæ opitulentur.ibidem.
Furfur,nonnihil facultatis detensoriæ sortiri.to.2. 20
Furfuris facultas.to.4. 77
Furfures capitis à serosis succis oriuntur.to.4. 320
Furfurū capitis curatio . ibidē.
Furfuraceus panis omniū minimum nutrit.to.2. 21
Furfuraceos panes & parū alere,& vētrē multis excrementis implere , ob idq; subduci facile.tomo.2. 20
Furibūdos esse qb⁹ cubiti arteria vehemēter pulsat. t.1. 99
Furore refrigerato prudētius multo vindictā sumi.t.2.108
Furunculus.to.3. 89
Furunculorū species.t.4. 372
Furunculos crudos triticum , mansum coquere. 120
Futurorum nō historiā,sed esse diuinationē.t.1.fo.11. fa.2

De Litera G

GAgates.to.4. 189
Galbanum.to.4. 178
Galactiles.to.4. 190.191
Gala.to.4. 204

Galæ.to.4. 228.363
Galenus à Marco Imp. magnifice cõmendatur.to.3. 498
Galenus curabat sibi ex omni regione adferri oĩgena medicamenta.to.4. 266
Galenus Eudemo peripatetico affuturam febrẽ quartanam prædixit.to.2. 489
Galenus qua ratione Eudemo crisim triplicis quartanę prędixerit.to.2. 491
Galenus opportuno theriaces vsu à quartana triplici liberauit Eudemum.to.2. 491
Galenus fatetur se dubitare de opifice fœtus causa, & de substantia animæ.to.1. 188
Galenus fuit præditus exquisitissimo tactu.to.2. 497
Galenus interpretatur Aristotelem.to.1. 158
Galenus nulli librorũ suorum propriũ nomẽ pscripsit.t.3. 381
Galenus paternas laudes lógis tibiis decantat.to.2. 112
Galenus patris in sõnio admonitus, medicinæ nauauit operam.to.2.489.to.3. 413
Galenus q̃diu ab omni intemperie imunis pstiterit.t.2. 79
Galenus qua rõne prædixit cuidam affuturum sanguinis fluxum per nares.to.2. 499
Galenus qua ratione quãdam matronã Romanã ex libidĩe ęgrotare cognorit.to.2.494
Galenus sanguinis fluxũ vehemẽtem è nare dextra, affixa cucurbitula hypochõdrio dextro, compescuit.to.2. 499
Galen⁹ Sexto, Antonini filio, prædixit modum, horam, & recidiuam morbi.to.2. 497
Galeni constantia.to.2. 113
Galeni genus clarum.t.2. 114
Galẽi iactãtia.t.2.490.t.3. 382
Galeni ĩ patriã redit⁹. t.2.495
Galeni in seruos benignitas. tomo.2. 108
Galeni mater admodum erat contumeliosa.to.2. 112
Galeni opulentia.to.2. 113
Galeni palinodia.to.1. 182
Galeni pater in omni disciplinarũ gñe fuit ꝟsat⁹.to.2. 79
Galeni præceptor Aeschrion Empiricus.to.4. 227
Galeni pusillanimitas.t.2. 493
Galeno degenti Romæ, cũ gloria ex æquo augebatur inuidia.ibidem.
Galenum vixisse Romæ imperante Marco Aurelio Antonino.to.2. 495
Galenum vixisse sanissimum. tomo.2. 181
Galerita.to.4. 228
Galexia.to.2. 125
Galla.to.4. 132

Gallis parum sanguinis detrahendum esse.to.3. 579
Gallium.to.4. 112
Gallorum ius.to.4. 228
Gallorum testes.to.2. 61
Gallorum veterũ ius ventrem subducit: caro autẽ cohibet. tomo.4. 38
Gallinæ.to.4. 228
Gallitricum.to.2. 32
Gangræna.to.3. 85.88
Gangræna quid.to.3. 86.554
Gangrænæ curatio.3. 555
Garus.to.2.59.to.4. 233
Gargareon.to.4. 390
Gargarismate ex mulsa in qua rosæ decoctæ fuerant, leniuit Galenus Cõmodo fauces nimium exasperatas.to.2.498
Gaudent qui in ea re promouentur, cuius amore flagrãt. tomo.2. 111
Gaudio nonnullos fuisse exanimatos.to.3. 43
Geminorum vtilitas.t.1. 399
Genarum processus.to.1. 430
Generandi cupiditas vniuersis animantibus insita.to.1.466
Genera causarum quinque. tomo.1. 369
Genera tria esse rerum præter naturam.to.1. 26
Genera vltima dici species.tomo.1. 53
Generatio.to.1. 103
Generatio bilis.to.1. 112
Generatio est ad substãtiã progressus.to.3. 323
Generatio exquisita phlegmones.to.1. 85
Generatio masculi & fœminæ tribuitur temperamento actiuarum qualitatum.to.1.175
Generatio prima vnde.t.1.553
Generatio quibus prius & quibus posterius contingat.t.1. 186
Generatio quid dicat.t.1. 110
Generationis fœcunditatẽ quibus natura processerit.t.1. 467
Generationis humanę materia humores quatuor existunt. tomo.1. 46
Generationis masculorũ principium duplex.to.1. 472
Generationis ordo.to.1. 466
Generatiõis progressus.t.1.104
Generationẽ esse actionẽ compositam.to.1. 104
Generationem primam negligẽter tractari ab vniuersis hominibus.to.3. 432
Generationes omnium corporũ ex quatuor elemẽtis constare.to.4. 60
Generare qui nequeant.t.1.479
Generum omnium supremum esse substantiam.to.1. 53
Genista.to.4. 169
Genita ex sanguine regenerari posse.to.1. 164

Genitalia fœminea fuisse intus formata, qa in vtero præ imbecillitate caloris foras propulsari haudquaquam potuerunt. to.1. 469
Genitalia mascula à fœmineis hoc solum differre, quod illa quidē foras promineant: hæc autem intus existāt. to.1. 176
Genitalia masculi & fœminæ proportione sibi correspondere. ibidem.
Genitalium membrorum vires. to.3. 29
Genitalium nerui, venæ, arteriæq́;, quales. to.1. 477
Genitura quid. to.1. 161
Genituræ recens concretę descriptio. to.1. 179
Geniturę corruptelęq́; quatuor qualitates sunt causę. t.3. 333
Genituræ principiū vitiari ob genitorum intemperantiam. to.1. 432
Genituræ viscositas quibus sit generandis. to.1. 163
Gentiana. to.4. 112
Genu articulus tria ligamenta sortitur. to.1. 243
Genu inflammati dolorem lenientia. to.3. 538
Genu inflammati curatio. tomo.3. 538
Genu inflammato emplastrum commodum. to.3. 528
Genu regiones quatuor quibus præsidiis fulciantur. to.1. 335
Genus vniuersum remediorū in quo consistit. to.1. 25
Genus primum deleteriorum. tomo.1. 79
Genus deleteriorum secūdum. ibidem.
Geodes. to.4. 187
Gestatione in quibus vtēdum. tomo.2. 185
Germanicum bellū Marco Aurelio fuit olim longè difficilius confectu, quàm diuo Carolo. V. Ro. Imp. tem. Aug. tomo.2. 496
Germani olim facessebant etiā negotium cesaribus. t.2. 496
Germanorum agrestes mores Galenus damnat. to.2. 130
Gerocomice. to.3. 252
Gibbus vnde accidat. to.3. 161
Gibbis hepatis inflāmatis quæ symptomata orianī. t.3. 185
Gingidium. to.2. 52. to.4. 113
Gingiuæ. to.1. 412
Gingiuas inflammatas oleum lentiscinū persanat. t.4. 376
Gigarta. to.4. 113
Glabra esse quæ frigida sunt & humida. to.1. 65
Gladiolus. to.4. 153
Gladius, ceram secando, hebescit. to.4. 42
Glādem penis semper magni-

tudinem eandem seruare. to mo.3. 208
Glandium.to.1. 284
Glans vnguentaria.to.4. 109
Glandulæ adiacentes laryngi. tomo.1. 387
Glandes quercinæ.to.2. 48
Glandulæ.to.2. 84
Glandulæ cur prompte excipiãt fluxiões pulmõis.t.3.574
Glãdulæ cur sint maxime obnoxiæ fluxionibus.to.3.474
Glandulæ linguę adiacentes.tomo.1. 424
Glandulæ mesenterii. t.1. 349
Glandulæ neruis præditæ. tomo.1. 488
Glandulæ stabiliunt diuisiones vasorum.ibidem.
Glãdularum duplex genus. tomo.1. 178
Glandularum duplex vtilitas. ibidem.
Glandularum linguæ, & mammarum, vsus.to.2. 60
Glandularum natura duplex. to.1.488.to.3. 499
Glandularum oculorum vsus. to.1. 424
Glandularum vsus.to.1. 498
Glandulis ad quæ vtatur natura.to.1. 363
Glandulas omnes esse in cibo suaues.to.2. 60
Glãdulas replere diuisiões vasorum.to.1. 391
Glaucedinis oculorum causæ. tomo.3. 277
Glaucium.to.4. 113.363
Glaucium & diaglauciu œdemata discutit.to.3. 492
γλαύκωσις.to.1. 420
Glaux herba.to.4. 113
Glechon.ibidem.
Glene.to.1. 140.197
Glæos.to.4. 113
Gleucini confectio.to.4. 308
γλουτία.to.1. 401
Gluten.to.4. 135
Giutinatio ruptorũ vasorum ã quibus fiat.to.4. 404
Glutinantia medicamenta qualia nam esse debeant.t.3. 352
Glutinantiũ medicaminũ vsus. tomo.4. 263
Glutinatorium medicamẽtum plus siccet oportet, q̃ quod carnem producit.to.3. 334
Glutinatoriũ Andromachi Barbarum nomine.to.4. 263
Glycyrrhiza.to.4. 112
Glycyrrhiza sitim lenit.t.4.113
Glycyrrhiza stomaticis addita, ipsa meliora reddit.to.4.388
Glycysida.to.4. 114
Gnaphalium.ibidem.
Gobiorum caro.to.2. 71
Gomphosis.to.1. 197
Gomgilis.to.4. 114
Gonorrhœa.to.3. 34

Gonorrhœa est seminis assidua profusio, & inuita: quæ fit cole haudquaquam extenso.to.3. 207
Gonorrhœa instrumentorum seminis est affectio.to.3. 208
Gonorrhœæ species.t.3. 63
Gracilitas.to.3. 48
Gracilitas vnde contrahatur. to.1.62.to.2. 203
Gracilitatis remedia.to.2.203
Gracilitatem corporis qui pulsus significet.to.2. 330
Graciliorum pulsus quales. tomo.2. 355
Gracilibus simul & validis pulsum esse omni dimẽsione conspicuum.to.2. 310
Graculi.to.2. 73
Gradus viriũ medicamentorũ quõo inueniendi sunt.to.4.36
Gramen.to.4. 96
Graminis esculẽti radix, cruenta glutinat vulnera, frãgitq; lapides.ibidem.
Graminis semen.ibidem.
Granum tinctorum.to.4.135
Grauedo est deflux⁹ ad nares. tomo.3. 62
Graueolentia subuertunt stomachum.to.4. 416
Grauitas ab altero & in altero gignitur.to.3. 71
Grauitas est certum indicium illi⁹ plenitudinis, quæ ad vim sensitricem spectat.ibidem.
Græcam linguam vnicè commendat Galenus.to.2. 291
Græciã vniuersam vix potuisse præstare medico, quod sola Roma.tomo.1. 34
Grossi.to.4. 551
Gruina caro.to.2. 68
Grumus quãdo fiat. to.1. 157
Grumi generatio.to.1. 539
Grumos dissoluit posca.t.3.361
Grumos in corpore prẹter naturam contentos quæ sequantur symptomata.to.3. 198
Gubernatrix animę functio est triplex.to.3. 15
Gula to.1. 337
Gula affecta cataplasma esse applicãdum super spinam dorsi.tomo.3. 484
Gulæ externã tunicã inseruire vomitui atq; dglutiõi. t.1.122
Gulæ exulceratæ medicamenta esse paulatim assidueq; lingenda.to.3. 349
Gulæ inflãmatę ĩdicia.t.3. 180
Gulæ sitũ obliquũ esse.t.1.122
Gulæ vsus duplex.to.3. 180
Gulam esse ciborum ad ventriculum viam.to.1. 121
Gulã esse ptẽ vẽtriculi.t.1.340
Gulam inter deglutiendũ impleri spiritu.to.1. 122
Gulosa & inexplebilia eẽ qbus vnicũ ĩtestinũ ẽ rectũ.t.1.347

Gummi.to.4. 135
Gurgulio præcisus ꝑturbat vocem, pectusq; & pulmonem refrigerat.to.3. 4
Gurgulionis inflãmati curatio secundũ Archigenẽ.t.4. 392
Gurgulionis affecti curatio secundum Hippocratẽ.ibidem.
33. Gurgulionis vsus.to.1. 417
Gurgulioni inflammato, quæ conferant.to.1.fol.6.fac.2.
Gurgulioni inflammato remedia secundum Archigenem. tomo.4. 392
Gurgulionem non esse abscindendum radicitus.to.1. 417
Gustãdi sensoriũ à quibus nam afficiatur.to.3. 27
Gustandi vis ob quarum partium affectus corrũpi aut vitiari possit.to.3. 24
Gustatilium qualitatum facultates & opera.to.4. 91
Gustus.to.2. 94
Gustus differentia differentes esculentorum substantias arguit.to.2. 282
Gustus qualitates quæ sint. tomo.4. 91
Gustus sapores ꝑcipit.t.1. 548
Gustui quæ subiiciant. to.4. 14
Gustui quid propriũ.to.3. 319
Gustũ qui succi delectẽt.t.3. 28
Gyglymus.to.1. 197
Gymnasta.to.2. 11
Gymnastice.to.2. 11
Gymnasticæ legitimæ authores.to.2. 9
Gymnasticam duabus artibus inseruire diuersis.to.2. 11
Gymnastarum ars quando fuerit exorta.to. 2. 7
Gypsum.to.4. 193
Gypsum vstum.ibidem.

De Litera H

Habitus athletarum periculosus.to.1. 93
Habitus bonus quãdo dicatur.to.1. 91
Habitus bonus est sanitatis intensio.to.1. 93
Habitus de quibus dicatur. tomo.1. 93
Habitus simpliciter bonus.ibi.
Habitus nõ simpliciter bonus. ibidem.
Habitus quæ virtutes dicãtur. tomo.1. 542
Habitus simpliciter bonus, vel si ad summum perueniat, omnium affectuum tutissimus. tomo.1. 93
Habitus simpliciter boni & nõ simpliciter boni, conuenientia, discrepantiaq́;.ibidem.
Habitu quid affectum dicatur. tomo.3. 323
Habitudines corporum quænam facilè missionem sanguinis ferant: & quæ difficulter. tomo.3.

tomo.3. 525
Hadrianus Romanus consul, quo audiret facilius, manus cauas à posterioribus ad anteriora spectantes, obtendebat auribus.to.1. 434
Hæma.to.4. 202
Hæmatites.to.4. 190
Hæmodia.to.3. 129
Hæmodia vnde proficiscatur. tomo.3. 24
Hæmoptoici morbi curatio. tomo.3. 361
Hæmoptoicorum curatio. tomo.4. 404
Hæmoptoicis arteriaca confectio.to.4. 400
Hæmoptoicis medicamē Cornelii.to.4. 437
Hæmoptoicis remedia ab Andromacho scripta.to.4. 405
Hæmoptoicis remedia ab Asclepiade scripta.to.4. 405
Hæmorrhois.to.3.80. 453
Hæmorrhagia quibus modis fiat to.3. 19
Hæmorrhoides fluentes suppressæq; quorum bonorum atq; malorum existant causæ.to.3. 564
Hæmorrhoidib⁹ ab Asclepiade descripta remedia.t.4. 439
Hæmorrhoidibus, aut menstruis suppressis sanguinem detrahendum esse.to.3. 576
Hæmorrhoidas aperientia. tomo.4. 82
Hæmorrhus.to.4. 453
Hales.to.4. 192
Halitus post spiritũ est tenuissimus.to.1. 127
Halituosus spirit⁹ gignitur ex succis sensim excalfactis. tomo.3. 495
Halme.to.4. 235
Halos anthos.to.4. 232
Harmonia.to.1. 197
Harmonia dictũ medicamentum defluxui ad pectus conferens. to.4. 403
Hecticę magna ex pte ardētibus solēt supuenire.t.3. 221
Hectica febris quando excitetur.to.2. 401
Hectica febris qua ratione secundum reliqua viscera oriatur.to.3. 255
Hectica febris quādo sit expectanda.to.3. 429
Hecticæ cui erysipelatosus affectus sit cōiunctus, curatio. to.3. 256
Hectice exqsita nec principiũ, nec augmentũ, nec statũ, nec declinationē particularis accessionis sortitur, sed tantũmodo post assumptum cibũ efferuescit.to.3. 256
Hecticæ febris inuestigatio.tomo.3 223

Hecticæ febris spẽs.to.3. 439
Hecticã ex septo trãsuerso or tam dispnœa & deliriũ excipit.to.3. 431
Hecticam febrim esse doloris expertem.to.1. 88
Hecticam febrim occupare solidas corporis partes.t.1.87
Hecticam misceri iterdũ cum putrida.to.3. 226
Hectica statim ab initio q præhendantur.to.3. 225
Hecticæ cum diariis in quo cõueniãt,& in quo discrepent.to.3. 410
Hectica febre cognita refrigerantia esse extrĩsecus admouenda cordi.to.3. 255
Hecticæ febres.to.3. 398
Hecticæ febres quæ.t.3. 411
Hecticæ febres occupant solidas corporis partes.t.3. 219
Hecticæ febres quæ nã ab initio fiant.to.2. 404
Hecticę febres rarissimẽ à prĩcipio oriuntur.to.2. 407
Hecticæ oẽs pusillæ, & æquales semp à principio vsq; ad finẽ existunt.to.3. 224
Hecticarum febrium duo signa propria.to.2. 224
Hecticarũ nonnullas quidẽ facilẽ,alias ægrẽ curationẽ recipere.to.2. 21
Hecticarũ febriũ notitiam ex vrina inuestigari non posse.to.2. 404
Hectictarum febrium nulla fit statim in primis diebus: sed in progressu.to.2. 474
Hecticas febrespost sumptum cibum excandescere,exacerbariq; æqualiter.to.3. 224
Hecticas febres interdum ab initio inuadere,similem cum ephemeris habentes generationem.to.3. 221
Hecticas febres nulla accẽdit causa.to.3. 410
Hecticas febres ne leuissimum qdẽ tolerare errorẽ.t.3. 439
Hecticas sæpe absq; siccitate cõsistere.to.3. 224
Hecticus pulsus.to.2.259.368
Hectici ex septo transuerso, qũo dignoscanĩ.to.3. 432
Hectici qũo sunt pquatuor balnei partes tractãdi.t.3. 438
Hecticorũ victus rõ.to.3.438
Hepatis cõueniens malagma.to.4. 304
Hecticis febribus à principio corripi calidas & siccas dispositiones.to.3. 428
Hecticis febribus nulla adest accessio.to.3. 224
Hecticis febribus, quibus aliæ non copulantur, balnea quouis tempore opitulantur. tomo.3. 254

Hecticis nunquam adest magnus pulsus, nec vehemens. to.2. 407
Hecticis reqri humidũ & frigidum nutrimentũ.to.3. 438
Hecticos dum ad balneũ accedunt, nihil iuuari, nisi in frigidam sint dimissi.to.3. 437
Hecticos statim eẽ omni rõne refrigerandos.to.3. 437
Hedera.to.4. 134
Hedyosmos.to.4. 122
Hedychroi vnguenti præparatio.to.4. 453
Hedysarum.to.4. 122
Helenii succo infectas sagittas esse letales.to.4. 456
Helitis.to.4. 195
Helleborus.to.4. 119
Hellespontia Andromachi.tomo.4. 298
Hemerocalles.to.4. 122
Hemicraniæ curatio.t.4. 341
Hemicranici qui dicantur.tomo.3. 152
Hemicraneæ descriptio. tom. 4. 341
Hemicraniæ causæ.to.4. 341
Hemicraniis inueteratis remedium.to.4. 342
Hemicraniæ frigidæ quæ opitulentur.to.4. 342
Hemina.to.4. 297
Heminam fuisse æqualem nouem vnciis libræ Romanæ.to.4. 150
Hemionitis.to.4. 123
Hemitritæus cõstat ex quotidiana cõtinua, & intermittẽte tertiana.to.3. 234
Hemitritæ⁹ est ꝯtinua.t.3. 236
Hemitritæus exquisita quomodo constituatur.t.3. 235
Hemitritæus nõ exquisita qñ dicatur.to.3. 236
Hemitritæi duplex generationis modus.to.3. 234
Hemitritæi febris descriptio. to.2. 469
Hemitritæi ortus.to.3. 236
Hemitritæum constare ex biliosa pituitosaq; febre per se totas confusis, vel ex iisdem inter se cõplicatis: quod fieri quadruplr põt.to.2. 469
Hemitritæum inuadere cum horrore.to.3. 234
Hepar lege Iecur.
Hepar.to.1.57.to.3. 396
Hepar agreste ẽ pec⁹.t.1. 344
Hepar à liene expurgatur.tomo.3. 81
Hepar animæ appetitoriæ sedes.to.1. 373
Hepar à quatuor instrumẽtis tis purgari.to.1. 356
Hepar benigno & crasso nutritur sanguine.to.1. 346
Hepar celerrimè ex sanguine generari.to.1. 181

Hepar cuius facultatis principium.to.1. 344
Hepar cur magis principium venarum dicẽdum sit, q̃ cor arteriarum.to.1. 538
Hepar cur paruis indiguit arteriis.to.1. 347
Hepar est significationis principium.to.3. 185. 253
Hepar esse tum venarum, tum sanguinis, tum nutrientis facultatis initium.to.1. 535
Hepar eẽ venarum principiũ. to.1.483.487.to.3. 68
Hepar ĩ dextris locari.t.1. 353
Hepar inducere sanguini extremum ornatum.to.1. 338
Hepatis inflammationi necessariò adest febris.to.3. 132
Hepar lupinum confert hepaticis.to.4. 389. 426
Hepar radicatio venarum.tomo.1. 536. 541
Hepar per quam regionẽ vacuatur.to.3. 483
Hepar Tityo apud inferos exeditur à vulturribus.to.1. 517
Hepar ventriculusq; qua rõne febrem hecticam inferat. to.3. 255
Hepar videri mai⁹ aliis visceribus in pria gñatione.t.1.182
Hepatis affectus vnde sint cognoscendi.to.3. 290
Hepatis arteria.to.1. 344
Hepatis calidi indicia.t.3.281
Hepatis calidi & sicci indicia. tomo.3. 282
Hepatis calidi & humidi signa. tomo.3. 282
Hepatis caro primum sanguificationis organum, venarũq; principium.to.1. 343
Hepatis cataplasmatis esse miscenda astringentia.t.3.456
Hepatis caua & gibba, qua parte vacuanda sint.to.3. 309
Hepatis corpus moderatis emollientibus eget.to.4.427
Hepatis cum cæteris colligatio.to.1. 345
Hepatis erysipelate affecti accidentia.to.3. 184
Hepatis facultates.to.4. 422
Hepatis frigidi idicia.t.3. 281
Hepatis frigidæ intẽperiei signa & symptomata t.4. 423
Hepatis frigidi & sicci indicia. to.3. 283
Hepatis generatio.to.1. 160
Hepatis gibba habere sine arteriis venas.to.1. 277
Hepatis gratia fuisse conditos renes atq; vesicas duas. tomo.1. 186
Hepatis hũidi indicia.t.3. 282
Hepatis humidi & frigidi indicia.to.3. 282
Hepatis imbecillitatis intemperies & causa.to.4. 421

Hepar in prima foetus generatione cu[m] in magnitudine [illegible] t.1.482

Hepatis indurati curatio. tomo.3. 548
Hepatis inflammati curatio. to.3.479. 483
Hepatis intemperiem calidã quæ sequantur symptomata tomo.4. 423
Hepatis intemperantias sanandas esse.to.4. 423
Hepatis intemperantiarũ singulis qui effectus tribuantur. tomo.3. 187
Hepatis languidè ab intestinis trahentis, symptomata.tomo.4. 422
Hepatis obstructi curatio.t.3. 309.
Hepatis obstructiões fieri qua parte eius sima cum gibbis coeunt.to.4. 421
Hepatis partes affectę qua sint regione vacuandæ.t.3. 593
Hepatis partes ꝑ quas vias & quibus purgandæ remediis. tomo.3. 482
Hepatis partes quibus excretionibus solui soleãt.t.2.476
Hepatis recrementa expurgãtia organa.to.1. 535
Hepatis scirrhus inueteratus, est insanabilis cum ei subsequatur necessariò hydrops. tomo.3. 547
Hepatis scirrhum illico sequi hydrops consueuit.t.3. 185
Hepatis siccioris indicia.tomo 3. 281
Hepatis tunica.to.1. 344
Hepatis venæ.to.1. 344
Hepati ac venis non fuisse vsq; adeò op⁹ arteriis, aut neruis, in prima gñatione.to.1.483
Hepati alimentum venter prę coquit.to.1. 187
Hepati cur neruus exiguus datus.to.1. 344
Hepati phlegmone obsesso q̃les clysmi cõueniãt.t.3. 482
Hepate affecto alteratur toti⁹ corporis color.to.3. 135
Hepate imperfectè mutante chylum in sanguinem, qualia excrementa excernãtur. tomo.4. 422
Hepate posterius cor formari.to.1. 182
Hepaticus pastillus.to.4. 426
Hepatici qui dicantur.to.3.56
Hepatici qui propriè dicãtur. to.4. 423
Hepaticũ catapotiũ.to.4.426
Hepaticũ eclegma.to.4. 426
Hepaticum fluxum à dysenteria quomodo distinguere oportet.to.3. 191
Hepaticum pharmacum. tomo.4. 424
Hepatica cataplasmata ex quibus conflentur.to.4. 427
Hepatica excrementa quæ di-

cantur.to.3. 187
Hepatica malagmata.t.4.428
Hepatica medicamenta mista esse debent ex astringenti b⁹ & relaxantibus.to.4. 420
Hepatica medicaméta ab Archi gene scripta.to.4. 427
Hepaticis medicamẽtis cur ali qua ex astringentibus admi scenda sint, & quæ aromaticam vim obtineant.t.3.309
Hepaticis congruentia remedia ab Andromacho scripta. tomo.4. 423
Hepaticæ compositiones ab Asclepiade scriptæ.to.4.425
Hepatitidis venæ considera-tio.to:1. 186
Hepiala est ex genere quotidianarum.to.3. 233
Hepiala febris quæ dicatur. to.1. 90
Hepialam fieri etiam à pituita acida.to.3. 233
Hepiala oritur à vitrea pituita.to.3. 233
Hepialæ febres.tom.1.89.tomo.4. 40
Heracliti sentẽtia de animo. to.4. 48
Heraclium.to.4. 156
Heraclius lapis.to.3. 202
Herbarum formas nõ esse ex libris discẽdas.to.4. 94
Herigeron.to.4. 123
Heringion.to.4. 123
Herophilus.t.1.170.to.2.390
Herpes.to.3. 86
Herpes ab erysipelate quõo differat.to.3. 505
Herpetes à bilioso excremento oriũntur.to.3. 348
Herpes depascens.to.3. 88
Herpes duplex.to.3. 222
Herpes exedens vnde accidat. to.3. 536
Herpes exedens gignitur ab acriori bile: vt miliaris, à minus acri. to.3. 86.87
Herpes eiusdem est generis cũ exulcerato erysipelate. tomo.3. 505
Herpes miliaris vnde exoriatur.to.3. 536
Herpetis curatio.t.3.505.540
Herpetis miliaris descriptio. to.3. 506
Herpilus.to.4. 120
Hesternum q̃ recẽs natũ porcellũ, facilius cõcoq.t.3.387
Hierachites.to.4. 188
Hiera antipatri faciens ad stomachicos.to.4. 414
Hiera cum melle confecta minus ventri culũ roborat, sed magis aluũ subducit.t.3.393
Hiera ex aloe est infirmior q̃ ut totũ corpus purgare possit.to.4. 412
Hiera ex colocynthide.t.4. (310

Hiera picra cui affectui conueniat.to.3. 157
Hiera picra duplex.to.3. 392
Hiera picra expurgat humores acres tunicis intestinorũ imbibitos.to.3. 470
Hiera picra mẽses promouet. to.3. 582
Hiera picra quibus conducat affectibus.to.3.119.t.4.334
Hiera picra quibus vtilis. to. 4. 413.417
Hieræ moderata exhibitio ad quatuor drachmas extenditur.to.4. 417
Hierę picræ cõpositio.t.3.395
Hieræ picræ optimi medicaminis ad expurgãdos humores tunicis ventriculi infixos, descriptio.to.4. 334
Hieræ picræ variæ compositiones.to.4. 412
Hieram siccam ex aqua vnicè Galenus cõmendat contra vitiosos succos ventriculi. tomo.3. 393
Hippocampus.to.4. 228
Hippocrates.t.1.540.549.561
Hippocrates coegit quandam facere aborsum, contra q̃ in suo illo iureiurando est pollicitus.to.1 156
Hippocratis de septimestri fœtu sententia.to.1. 189
Hippocratis de diebus decretoriis sententia.to.2. 435
Hippocratis documẽta ĩculta explanauit Galen⁹.t.3. 417
Hippocratis grauitas.t.2.243
Hippocratis patriã esse temperatissimam.to.2. 143
Hippocratis Platonisq; encomia.to.1. 516
Hippomarathrum.to.4. 125
Hipposelinon.to.2. 51
Hippuris.to.4. 124
Hircinæ carnes.to.2. 58. 99
Hirsuta esse quæ calida sunt & sicca.to.1. 65
Hirti carnib⁹ libidinosi.t.1.68
Hirti pectore audaces.t.1. 68
Hirudines asseruandi, alẽdi, & applicandi rõ.to.3. 586
Hirudines natura esse frigidas to.3. 587
Hirudines sanguinẽ tantũ carnis exugere.to.3. 587
Hirudine iam delapsa, cucurbitulam esse parti admouẽdã. to.3. 586
Hirundinis cerebrũ.t.4. 455
Hirundines vstæ.to.4. 227
ex Historia nõ posse haberi iuuãtis notitiã.t.1.fo.12.fa.1
Historiã iudicari ab Empiricis per experientiã, & à rõnalibus p causas.to.1.fo.11.fa.2
Historiã oẽm eẽ pñtiũ, aut prętéritorum. to.1.fo.11.fa.2.
Hœdina caro.to.2. 87. 100

ominis formatio in
utero, quomodo fiat
1. 58.

Hœdi biliosis apti.to.2. 40
Homerus.to.1. 541
Homo est medium in toto animalium genere.to.1. 52
Homo non absolute, sed per exuperantiam calidus dicitur.to.4. 18
Homo sapiens animal & solũ inter terrestria diuinum. tomo.1. 300
Homo solus animaliũ manus habet.to.1. 323
Homo solus adamussim rect⁹ incedit.to.1. 256
Homo solus dicitur ratiõalis, quod ratione cęteris antecellat.to.1.fo.1.fa.1.
Homo solus & rectus stare, & sedere potest.to.1. 325
Homo solus inter pedestria bipes, erectusq́;.to.1. 323
Homo solus rectus.to.1. 325
homo solus scientiæ capax. to.1.fo.1.fac.1.
Homo solus sedere potest.tomo.1. 324
Homo vt corpus nudum, sic animam artibus destitutam habet.to.1. 301
Hominis constitutio.to.1. 44
Hominis fortitudo non consistit in dentibus, sed in ratione & in manibus.to.1. 427
Hominis ieiuni saliuam enecare scorpionem.to.1. 88
Hominis prærogatiua. tomo 1. 300
Homine siccior canis. to.1.51
Hominis temperatissimi notæ.to.1. 58
Homini animali mansueto vires comparari ex sapientia. tomo.1. 431
Homini debilis & minimus tẽporalis musculus inest.tomo 1. 427
Homini simiam esse simillimã tomo.1. 270
Homini soli inter animalia terrestria cur diuinũ corpus tributum.to.1. 462
Hominẽ ab initio quo pacto secundum virtutem formare atq; iustituere oporteat. tomo.1. 527
Hominem esse omnium corporum temperatissimũ. tomo.1. 55
Hominem in multis hallucinari.to.4. 332
Hominem, qui futurus sit omnium animalium regula qualem nam esse oporteat. tomo.1. 56
Homines esse terreas statuas. tomo.1. 333
Hominum genus nõ fuisse ab æterno, videtur innuere Galenus.to.1. 101
Hominum imperitorum in-

felicitas, tãto illustrior, quanto genus eorum est clarius. to.1.fo.1.fac.2.
Hominum ineruditorum infelicitas.to.1.fo.1.fa.2.
Hominum inclinatio ad commendanda honesta, &turpia vituperanda.to.1. 100
Hominum naturæ diuersæ.tomo.2. 181
Homotonæ febres.to.3. 229
Hora quod tempus anni dicatur.to.2. 34
Horam crisis posse etiam dignosci.to.2. 431
Horarii fructus si corrumpantur in ventre, similes letalib⁹ venenis redduntur.to.2. 88
Horarios fructus corrumpi facilè, ægreq́; asseruari posse. tomo.2. 34
Hordeacei panes.to.2. 97
Hordeacei panes nutriũt multo min⁹ triticeis: magisq́; subducuntur per aluum.to.2.25
Hordeum.to.2.99.to.4.138
Hordeum refrigerat. tom.2. 24.tomo.3. 601
Hordeum conficiendæ ptisanæ aptum quale nã esse debeat.to.3. 603
Hordeum laudatissimũ quale. to.2. 25
Hordeum quomodo à tritico differat.to.2. 24
Hordei farina dolorem mitigat.to.3. 347
Horror intempestiuus cum febre suppurationem inflammationis indicat.to.3. 120
Horror talis affectus est cutis, qualis totius corporis rigor. tomo.3. 96
Horror transit in rigorem, si motus adsit.to.3. 40
Horror vnde.to.2.164.to.3. 44. 427. 434
Horrorem inuadentẽ in principio accessionis, inhibet panis ex vino diluto & calente exhibitus.to.3. 427
Humanæ generationis materia, humores quatuor sunt. tomo.1. 46
Humeraria vena.t.1.216.249
Humeralis musculus.to.1.235
Humeralis vena quando secãda.to.2. 179
Humeralis vena.to.1. 217
Humeralis venæ sectio condu cit particulis supra clauiculas laborantibus.to.1. 251
Humeralivena capillaris ẽ maior.to.1. 218
Humerus omnium maximè articulorũ cur luxationi est obnoxius.to.1. 444
Humeri articulus cur in homine q̃ longissimè à thorace abductus.to.1. 462

Humeri articulatio cur luxationi obnoxia.to.1. 462
Humeri consideratio.t.1. 205
Hūeri ligamēta tria.t.1. 462
Humeri musculi.to.1. 262
Humerum carere exacta compositione, & fortitudine ligamentorum.to.1. 323
Humectantia præcisos neruos facilè putrefaciunt.t.3. 297
Humectare quæ possint oīum efficacissimè.to.4. 42
Humida & frigida pituita.tomo.1. 114
Humida ītemperies facillime omnium curatur.to.3. 391
Humida victus ratio, quib⁹ cōueniat.to.2. 125
Humidæ intemperiei causæ. to.2.409.to.3. 10
Humidam admodum esse Regionem Romanam.to.1.70
Humiditas inducit dementiā. to.1. 97
Humiditas vertebrarum. tomo.1. 460
Humiditatum curationes diuersæ, secundum varietatem causarum.to.2. 162
Humidus affectus à molle quo differat.to.2. 182
Humidus victus febrientibus omnibus conuenit: maximè verò pueris.to.3. 409
Humidior canis formicis & apibus.to.1. 51
Humidus & calidus sanguis. to.1. 113
Humidiorem & frigiorē esse masculo feminam.to.1. 173
Humidum temperamentū in principio deteri⁹ esse: postea verò reliquis meli⁹ euadere. to.2. 199
Humidum medicamē Audromachi.to.4. 295
Humido & frigido temperamento qua sit occurrendum victus ratione.to.2. 199
Humilis pulsus.to.2. 273
Humor in particulas cōfluens exulceratas, qn̄ auertendus & reprimendus sit, & qua ratione.to.3. 343
Humor vitreus.to.3. 115
Humoris contenti in agnina mēbrana vsus.to.1. 432
Humoris distributio velox p corpus vn̄ accidat.to.1. 129
Humoris geniti in glandulosis corporibus vtrinq; adhærentibus collo vesicæ vsus. to.1. 475
Humores crassiores gigni, per labores qui cum sudore obeuntur: tenuiores aūt in illis, qui absq; sudore fiūt.t.2.167
Humores propellētia.t.2. 175
Humores in asperis pulmonis arteriis delitescentes, vnde

Humores ops in venis vna cū sanguine cōtineri. to.3. 80.

meris temperam medicentate obmantib / sanitas fit ab ... gritudo. to:

illuc cõfluant, & qua de causa putrescant. to. 2. 389
Humores qñ vacuãdi. t. 3. 594
Humores quatuor sunt materia humanæ generationis. tomo. 1. 46
Humores qui à pectore educãtur facilè. to. 3. 38
Humores qui facilius & qui ęgrius curent. to. 3. 506
Humores reuocantia ab alto. to. 2. 175
Humores sanguine præditorum omnium cões, sunt quatuor. to. 4. 207
Humorũ affluxus gignit quatuor differentias morborum compositorum. to. 3. 5
Humorum corporis humani temperies. to. 4. 87
Humorũ gñationes atq; trãsmutationes. to. 2. 473
Humorum quatuor quali qsq; temperie sit pręditus. to. 3. 6
Humorũ qui in corpore sunt, sapores. to. 4. 62
Humorũ qui in quibus redundent temporibus. to. 1. 554
Humorum singuli qualesnam sint: quibusq; elementis proportione rñdeant. to. 1. 554
Humorum singulorum temperies. to. 3. 10
Hyacinthus. to. 4. 176
Hydrargyros. to. 4. 200
Hydrocele. to. 3. 89
Hydroceles curatio. to. 3. 501
Hydrops. to. 2. 327
Hydrops gigni non potest nisi afficiatur hepar. to. 3. 185
Hydrops quibus ex occasionibus gigni possit. to. 1. 111
Hydropis aquam nõ posse totam simul vacuari absq; deliquio animi. to. 3. 526
Hydropis causa. to. 2. 417
Hydropis causæ diuersæ. t. 3. 186
Hydropis curatiõis scopi tres. tomo. 3. 558
Hydropis generãdi prima causa ex sanguificationis defectu. to. 1. 111
Hydropis tres species. t. 3. 90
Hydropis trina species. tomo 2. 270
Hydropi recenti optimũ medicamen. to. 4. 400
Hydropicorũ pulsus. t. 2. 270
Hydropicis conueniens malagma. to. 4. 304. 433
Hydropicis remedia ab Archigene scripta. to. 4. 433
Hydropicis quarumvsus aquarum sit vtilis. to. 4. 4
Hydropicos esse sub ardenti Sole fricandos oleo salsuginoso: perfundendosq; muria: nec non talos illis scarificandos. to. 4. 434

Hydropicos euacuandi ratio. to.3. 593
Hydropū singulæ species quā pulsuum differentiam sortiātur.to.2. 374
Hydropeperi.to.4. 176
Hydros.to.4. 209
Hydnon.to.4. 176
Hyæna.to.4. 230
Hyeme augetur facultas, sed pulsuum vsus minuit.t.2.358
Hyeme quales fiant pulsus.tomo.2. 357
Hyemis temperies.to.2. 463
Hygieni emplastrum multi vius.to.4. 359
Hyoides os existere propugnaculum chartilagini scutiformi.to.1. 388
Hyoidis ossis ligamenta duplicia.to.1. 388
Hyoscyamus.to.4. 176
Hypericon.to.4. 176
Hypericum.to.4. 276
Hypocisthis.to.4. 133.363
Hypochondriacus affectus.tomo.3. 45
Hypochondriacus morbus q dicendus.to.3. 146
Hypochondriacæ ac flatulentæ melancholiæ (quæ à ventriculo oritur) signa.t.3.147
Hypochondriacæ melancholiæ causa.to.3. 147
Hypochōdriacos affectus quæ sequantur.to.3. 144
Hypochyma,oculi totius,ceu instrumenti,est morbus.tomo.3. 325
Hypochyma semel discussum punctione,reuerti.to.3.509
Hypochymatis transpositio. to.3. 500
Hypoglosson.to.4. 176
Hypoglossis,hoc est medicamen sub lingua tenendū Dioscoridis.to.4. 402
Hypoglottis Mytridatis. tomo.4. 403
Hypoglottides ex quibus conflentur.to.4. 396
Hypoglottides variæ,multiq; vsus.to.4. 403
Hypoglottidib⁹ quomodo sit vtendum.to.4. 398
Hypopion.to.4. 369
Hypopios sanabat Iustus capitis concussione.to.3. 508
Hyposphagmatis quæ conueniant.to.4. 203
Hyssopum.to.4. 176

De litera I.

Iacentem ī pedes delabi, facultatis extremæ laborantis est signum.to.3. 92
Iaspis viridis.to.4. 188
Iatrice.to.2. 7
Icteritia ab obstructione orta, absq; febri permanet: q̄ nō cōtingit illi ,quæ ab inflāma

tione ducit originē.t.4. 428
Ictierici putant omnia obiecta pallere.to.3. 22
Ictericorum pulsus.to.2. 271
Ictericorum excrementa cur referant colorem ciborum. to.1. 352
Ictericis optimum medicamē. to.4. 425
Ictericorum pulsus.to.2. 374
Icteritiæ per morborum indicatiões ortæ curatio.t.4. 428
Ictericorum remedia varia: à diuersis conscripta.t.4. 429
Ictericis quæ medicamenta cōueniant.to.4. 429
Ictæ à venenatis bestiis particulæ, vt sint curandæ.tomo 3. 150
Ictus quos comitetur pulsus. to.2. 325
Ictus qualitas, ferientis naturam sequitur.to.2. 335
Idæa radix.to.4. 124
Idem & vnum, quot modis dicatur.to.3. 327
Idiotam reddit attonitum pulchritudo materiæ. to.1. 333
Idiotarum cognitio quousque progrediatur.to.4. 70
Idiotarum iudicium cur incorruptum.to.4. 9
Iecur, lege hepar.
Iecorarius affectus à pleuritico, quomodo discernatur.to mo.3. 134
Iecur.to.2. 83
Iecur affectum quales pulsus producat.to.2. 412
Iecur assiduè obstructionibus corripi.to.1. 29
Iecur caprinum.to.4. 220
Iecur canis rabidi.to.4. 220
Iecur erosum ab Aquila Tiyo, fingunt poetæ.to.3. 138
Iecur esse eiusdem facultatis initium, qualis stirpibus īest. to.1. 533
Iecur esse virtutis vegetatricis & venarum originem. tomo.1. 551
Iecur est veluti sanguis quidā concretus.to.1. 539
Iecur inflammatum quæ indicent.to.3. 184
Iecur lacertæ.to.4. 221
Iecur magnum multifidumque inesse gulosis & timidis. tomo.1. 276
Iecur maximā cibi alterationem moliri: quem postea per venas digerit.to.1. 272
Iecur nullius partis gratia alimentum permutat.t.1. 539
Iecur nutriri sanguine crasso & limoso.to.1. 367
Iecur nonnullis hominum in sinistra parte locatū.t.1.276
Iecur phlegmone obsessū cur mediocriter astringendū sit,

postulent, quam pro ipsarum ratione to. 3. 484
ab Immoderatione ad temperiem reditum per immoderationem contrariã fieri debere. to. 1. 24
Immoderatum omne est præter naturam. to. 3. 301
Immodica omnia esse præter naturã. to. 2. 263
Immodico nullũ animal delectatur. to. 1. 128
Immodicũ omne irruens subito, permutat animũ: cõsuetũ vero, nõ vsque adeò. to. 1. 523
Immutatio duplex. to. 3. 317
Impetigeni cõgruentia remedia. to. 4. 373
Impetum posse & à ratiõe, & ab iracũdia moueri. t. 1. 519
Impura corpora quo magis nutries, eo magis lędes. t. 2. 137
Inanitio duplex. to. 2. 135
Imbecilliores pticulæ à fortioribus hũores recipiũt. t. 3. 574
Imbecilliores partes cur omniũ primæ corripiant excrementitiis morbis. to. 3. 574
Imbecillitas fũctionũ, nisi præter naturam sit, non est indicium morbi. to. 2. 123
Imbecillitas partis ab intẽperie nascitur. to. 3. 344
Incalescit corpus à rigore vehementius quam antea tribus de causis. to. 3. 98
Incessui pce musculos. t. 1. 19
Incidentia qualia esse debeãt. to. 4. 65
Incisas partes esse aliquo fomento circa incisiones leniẽdas. to. 3. 477
Incisores dẽtes esse duplo plures caninis. to. 1. 431
Incisorii dentes. t. 1. 200. 430
Inclemẽtia Dionysii tyranni. to. 1. 418
Inclinatio hominum ad cõmẽdanda honesta, & turpia vituperanda. to. 1. 100
Inclinationẽ corporis in anteriora celeritati motus cõferre. to. 1. 519
Incoctæ pleuritides. to. 3. 178
Incõtinẽs qui vocẽt. to. 1. 520
Incorrupta seruari à frigido & sicco: oĩa putrefieri à calido & humido. to. 1. 50
Incrementum. to. 3. 102
Incrementum morbi vñ cõiicere oportet. to. 2. 448
Incrementi terminus vñ possit dignosci. to. 2. 453
Iuculpatissimũ quod in omni genere est, pręponi cæteris, ceu regula debet. to. 2. 136
Indicantiũ dignitates esse æstimandas. to. 3. 419
Indicantiũ scoporum dignitates esse expẽdendas. to. 3. 443

per cataplaſma miſtæ materiæ.to.3. 482
Iecur quale nutrimentũ exhibeat.to.2. 62
Iecinori ineſſe vim animæ appetitoriam.to.1. 515
Iecoris ſitus.to.3. 184
Iecoris gibba iſẽſilia eẽ.t.3.70
Iecoris partes cauę gibbæq; p q̃s regiones purgãdæ.t.1.29
Iecinori ex inſpirato aere nulla accedit vtilitas.to.3. 431
Iecinori indurato aquã intercutem neceſſariò ſuccedere. to.2. 416
Iecinori, ſi phlegmone infeſtari incœperit, nihil actu frigidum eſſe applicãdũ.t.3.481
Iecori duplex morborum genus accidit.to.3. 183
Iecore affecto, qualia excremẽta excernãtur. to.3. 187
Ieiunãtibus diu p̃ter ↄſuetudinem quæ nã accidãt.t.1.113
Ieiuni inteſtini vulnus, cur incurabile.to.3. 375
Ieiuni inanitio vnde to.1. 351
Ieiunum inteſtinũ ſemp̱ reperiri inane.to.1. 351
Ignauia robur exoluit.t.3.210
Ignis genera ſunt flamma & pruna.to.4. 50
Ignis maiorẽ copiam confluxiſſe ad vtrũq; noſtræ gñationis pr incipium.to.2. 120
Ignis non congelat.to.4. 8
Ignis oĩa diſſoluit.to.3. 69
Ignẽ oẽm nõ eẽ tenuẽ.t.4. 10
Ignis oĩum tenuisſimus & calidisſimus eſt: ob idq; facilè penetrat.to.4. 6
Ignis potentia, eſt quod facilè in ignem uertitur.to.4. 5
Ignem cõſtitui calore ſummo accidente ad materiã.t.1.41
Ilignæ glandes.to.2. 84
Ileo morbo infeſtãte ſtercus euomi. to.1. 125
Ileon ſiue tenue inteſtinum.to mo.1. 351
Ileos.to.3. 193
Ilex.to.4. 116
ἴλωσις quo pacto fiat.t.1.423
Ios. to.4. 124. 194
Imaginatricis facultatis ſymptoma.to.3. 16
Imaginatricem vim recordari.to.1. 147
Imbecillia corpora cur vbi incidunt in morbos, facillimè reſtituantur.to.2. 392
Imbecillitates facultatis quos morbos ſequantur.to.3. 48
Inflãmatio ab œdemate qũo differat.to.3. 494
Inflãmatæ partis dolor quando ſoluatur. to.1. 86
Inflãmationũ facultas.t.4. 41
Inflãmationes altius ſitæ cur paulo acriora medicamenta

Indicatio ab ætate, natura, regione, & statu cœli, quando similium, & quando dissimilium habeatur. to. 3. 409
Indicatio à viribus sumpta, in diariis quidem exigui: in plurium autem dierum febrib⁹, maximi solet esse momenti. to. 3. 426
Indicatio curationis à cā præsente sumitur. to. 3. 344
Indicatio ipsa, quādo à febre, & quando à febrili causa sumenda sit. to. 3. 424
Indicatio omnium prima est quæ à virtute sumitur: nō sic tamen vt curationē nos doceat. to. 3. 420
Indicatio quid. t. 1. fo. 10. fa. 2
Indicatio remediorum à natura partis laborantis desumpta, est multiplex. to. 3. 394
Indicatio sanationis generalissima, est vnica: videlicet contrarietas. to. 3. 421
Indicatio vtilis nulla sumitur à causa non permanente. tomo. 3. 344
Indicationes à laborantis tēperie sumptas, diuersam ha haberel rationem illis quę ab vlcerum differentiis sumuntur. to. 3. 352
Indicationem à febri sumptā reliquis superiorem existere. to. 3. 410
Indicationes agendorū in putridis febribus sumi à febre ipsa, & ab effectrice illius causa, & à facultate. to. 3. 424
Indicationes conferentiū nō sunt ab affectibus. to. 1. fo. 10 fac. 1.
Indicationes medicatrices vn̄ sumantur. to. 3. 420
Indicationes quatuor sumi ab affectis partibus. to. 3. 541
Indicationes remediorum vn̄ sumantur. to. 3. 441
Indicationes tum diariarū febrium, tum earum quæ pluribus diebus affligunt, ex q-bus capiantur generibus. to. 3. 410
Indicationum differentiæ variæ. to. 3. 425
Indicationibus oppositis occurrentibus, expendendam esse magnitudinem eorum quæ ad indicationem conferunt. to. 3. 410
Indiuiduam speciem reperiri in singulis rerum generibus. to. 1. 552
Indolem & naturam cuiusq; explorandam in puerili ætate esse, ac dein vnumquemq; artem naturæ aptam docendum. to. 1. 562
Indicatio q̄ exemplum validior.

dior.to.4. 18
Indurantia sunt frigida & humida.to.4. 78
Induratorum tendonum curatio.to.3. 547
Induratorum variæ medendi rationes.to.4. 72
Induratis inflãmationibus apta stomatica.to.4. 388
Induratis qualia medicamenta conueniant.to.3. 546
Induratis tunicis oculoꝝ quæ conferant.to.4. 364
Induratos tẽdones qua ratione oporteat curare.to.3.493
Indus lapis.to.4. 188
Industria Archimẽidis.t.1.76
Inæqualitas corpis arteriæ esse in vna parte non potest, in diuersis põt, modis duobus. tomo.2. 285
Inæqualitas crebritatis, raritatis, & rhythmi, in vno pulsu ꝯtingens examinał.t.2. 289
Inæqualitas in crebritate, raritateq́;, secũdum diuersos pulsus.to.2. 288
Inæqualitas in vno pulsu quando accidat.to.2. 259
Inęqualitas intermittẽs in vno pulsu, mortem annunciat. tomo.2. 394
Inæqualitas pulsus ab ĩfusa materia.to.2. 285
Inæqualitas pulsuum.to.2.258
Inæqualitas pulsuum iuxta accessiones qd indicet.t.2. 408
Inæqualitas qualitatum dilatationis, diuersas arteriæ partes occupans.to.2. 284
Inæqualitas vnius pulsus à sede arteriæ profecta.t. 2. 286
Inęqualitas vnius pulsus longè est quàm collectiua deterior. to.2. 394
Inæqualitatis ex situ arteriæ, causæ.to.2. 349
Inæqualitatis in vno pulsu causæ.to.2. 344
Inęqualitatis motus in vno pulsu differentiæ.to.2. 279
Inæqualitatis pulsuum quæ secundum diuersas arteriæ partes fit, differentiæ.to.2. 283
Inæqualitatis vitalis contentionis differentiæ.to.2. 285
Inæqualitates compositæ pulsuum.to.2. 259
Inęqualitates simplices pulsuũ. ibidem.
Inæqualiter æqualia quæ nominentur.to.2. 278
Inæqualis intemperantia quotupliciter accidere posſit. tomo.1. 84
Inæqualis intemperantiæ, naturam corporum affectorum sequuntur.to.1. 84
Inæqualis intemperiei æqualisqꝫ discrimen.ibidem.

Inæqualis pulſus, qui ordinatus ſit, repitur raro. to. 2. 266
Inæquali pulſui gignendo quæ requirantur. to. 2. 391
Inæquales deficientes pulſus. tomo. 2. 278
Inæquales intemperies dolores ſecum inducunt. to. 3. 39
Inæquales intẽperies quæ ſint dicendæ. to. 3. 10
Inæquales pulſus quando per criſes fiunt. to. 2. 485
Inæquales pulſus inſunt iis qui facinus aliquod magnũ ſunt aggreſſuri. to. 1. 494
Inæquales pulſus vnde gignantur. to. 2. 391
Inæquales ſtatus trifariam fieri. to. 2. 203
Inæqualium inęqualitatũ differentiæ. to. 2. 278
Inedia aduerſaĩ calidis & ſiccis naturis. to. 3. 427
Inedia non eſſe vtendũ in cauſis bilioſis. to. 4. 336
Inedia priuatio quũ ſit, nec nutrire, nec inanire poteſt. tomo. 4. 565
Inedia triduana ex ephemeris reddit acriores febres. t. 3. 511
Inediæ quæ inducere ſoleant ſymptomata. to. 3. 566
Inediæ vt euacuent phlegmonem, longum tempus deſiderãt: atq; ex æquo vniuerſum corpus inaniunt. to. 3. 562
Inediam & venæ ſectionem ſimul circa vnum eundemq; ægrum minimè eſſe vſurpandam. to. 3. 563
Inediam longiſsimam ferunt, quibus corpus crudis ſuccis abundat. to. 3. 465
Inediã vacuare, ſed longo tempore, & cũ periculo. t. 3. 562
Inediis longis quæ incommoda ſoleant ſupuenire. t. 3. 562
Inedias poſt venæ ſectionem cum magno damno adhiberi. tomo. 3. 567
Inexplebilem habendi libidinem, comparari inſatiabilitati ventriculi. to. 2. 113
Ineruditorum hominũ infelicitas. to. 1. fol. 1. fac. 2.
Ineuitabilia eſſe naturę opera. tomo. 3. 249
Infamãda ſalubria medicamẽta non eſſe, vbi ſalus eſt deplorata. to. 3. 447
Infantis corpus fricandũ oleo dulci eſſe, idq; poſt longiſsimum ſomnum. to. 2. 129
Infantes natura propenſos eſſe ad muſicẽ, atq; exercitia. tomo. 2. 126
Infantes ne incidant in vehementes animi motus, curandum. to. 2. 128
Infantibus motionem tripli-

cem excogitarunt nutrices. tomo.2. 126
Infantes mulcendi ratio triplex.ibidem.
Infantes quatuor artubus quadrupedum instar gradiri. tomo.1. 485
Infantes quibus de causis plorent.to.2. 128
Infantium ætas habet naturales functiones vehemētiores multo, q̃ reliquæ ætates.tomo.2. 124
Infantibus iesse robustissimas naturales actiones: animales autem admodum imbecillas. tomo.1. 185
Infantuli educandi rō.t.2.125
Infantulo, priusquam inuoluatur, salem esse inspergēdum. ibidem.
Infantulum primò quidem, solo lacte nutriendum esse: postea verò assuefaciendum solidioribus cibis.to.2. 129
Infantuli olim apud Germanos, q̃ primum erant æditi in lucem, demergebantur in frigidam.to.2. 130
Inferiora hæc omnia recipere ornamētum à superioribus. tomo.2. 439
Infirmę partes dum laborant, non sunt fricandæ.to.2. 184
Inflationis inueteratæ qua ratione curandæ sunt.to.3.495
Inflationes viscerum quomodo discutiantur.to.3. 494
Inflationum scopi.ibidem.
Inflammatio erysipelatosa.tomo.3. 87
Inflammatio omnis ex affluēti fit sanguine.to.3. 133
Inflammatio quid.to.3. 6
Inflammatio, siue phlegmone, quid.to.1.fol.7.fac.2.
Inflammationis causa, & curatio.to.4. 380
Inflammationis causa vna est affluxio.to.3. 537
Inflammationis causę.t.3.535
Inflammationis curatio. to.3. 538.to.4. 305
Inflammationis ortæ à sanguine, indicia.to.3. 535
Inflāmationis prima differentia.ibidem.
Inflammationis quatuor tempora describuntur. to.3. 107
Inflammationis quæ cum affluxu humorum infestat, multiplex differentia.to.3. 535
Inflammationi aurium auxiliari acetum cum rosaceo instillatum.to.1.fo.6.fac.2.
Inflammationi incipienti austeriora, vigenti moderatiora, inclinanti magis digerentia, conueniunt.to.4. 386
Inflāmationem gignit vel fla-

ua bilis, vel atra, vel pituita. tomo.2. 472
Inflammationes diuersarum partium, varia symptomata inducunt.to.2. 365
Inflammationes nõ esse statim in principio soluẽdas.t.2.452
Inflãmationes omnes sola inedia euacuandas esse censebat Erasistratus.to.3. 566
Inflammationes oris ventriculi & hepatis, cum relaxãtibus miscellam astringentiũ pharmacorum desiderant.to.4. 410
Inflammationes qualia medicamenta desiderent.to.4. 35
Inflammationes quando scarificandæ.to.3. 339
Inflammationum curatio. tomo.3. 567
Inflammationum incipiẽtium curatio.to.4. 350
Inflãmationibus cur adhibeantur cataplasmata calida & humida.to.3. 347
Inflãmationibus omnibus est communis caliditas.to.3. 535
Inflammationibus quæ medicamenta conuenire videantur.to.4. 305
Inflammatæ gulæ indicia. tomo.3. 180
Inflammatę ptis curatio, vbi vniuersum corpus est plenũ. tomo.3. 307
Inflammatæ omnes partes dolent, vbi suo funguntur munere: mitigatur dolor, vbi ab agendo destiterint.to.3. 181
Inflammatæ particulæ cur febres succendant.to.3. 215
Inflammatæ simul & exulceratæ particulę quot morbos simul patiantur.to.3. 6
Inflãmato gurgulioni quę conferant.to.1.fo.6.fac.2.
Inflammato oculo succus fœniculi & lac muliebre auxiliatur.to.1.fol.10.fac.1.
Inflammati testes cur statim febres accendunt.to.2. 417
Inflammatis partibus necessario accidit immodicus calor & tensio.to.2. 365
Inflammatis particulis quomodo supueniat febris.t.3. 241
Infœlicitas hominum imperitorũ tanto illustrior est, quanto genus eorum est clarius. tomo.1.fol.1.fac.2.
Inguinis suppurati sectionem, per transuersum esse ducendam.to.3. 476
Inguinum glandulæ quorsum productæ fuerint.to.1. 497
Ingurgitatorum cibo diastole & systole, qualis.to.2. 255
Imitatrix.to.1.fol.5.fa.1.
Impellere tactũ solius magnitudinis est cum vehementia

coniunctæ.to.2. 525
Indicatio quid.to.3. 327
Initium à natura constitutum cogit disciplinam à seipso fieri.tomo.1. 536
Immoderatum omne esse duplex.to.2. 222
Immunes ab affectu eē, q non præsentibus rebus, tanq̄ præsentibus vtuntur. to.1. 523
Innatum calidum.to.3. 76
Initium dilatationis arteriæ & contractionis finem, cur nostrū sensum effugiat.t.2. 310
Initium inuẽtionis optimum, quod sit.to.2. 1
Initium morbi quod sit. to.2. 425.to.3. 102
Iniugem arteriam mitti singulis visceribus vnam.to.1. 222
Impacta esse coquenda, attenuāda, discutiēdaq́;.t.4. 335
Imperitorum hominum infœlicitas, tāto illustrior est, quanto genus eorum est clarius. tomo.1.fol.1.fac.2.
Impetigo agrestis.to.4. 395
Implantationes tendonum ad digitos centum & duodeuiginti.to.1. 311
Imponere imparatis est facile. tomo.2. 492
Impuros animos prius eē à paralogismis purgandos, q̄ vera doctrina imbuendos.t.4. 16
Insaniam luce augeri. tomo.1. folio.13.fac.1.
Insanientes cōmuniter collocari ī tenebris.t.1.fo.14. fa.1
Insatiabilitas est fundamẽtum omnium cupiditatū.to.2.115
Inseparabilia ab omni latione esse, tēpus & spatiū per quod mobile corp⁹ mouet. t.2.225
Insomnia multum lucis adferre ad cognoscendas dispositiones corpeas, variis exēplis Galenus cōprobat.to.2. 500
Inspiratio expirationi contraria.tomo.1. 150
Inspiratio expiratioq́; quomodo fiant.to.1. 186
Inspiratio libera.to.1. 508
Inspiratio parua simul & velox.to.2. 235
Inspiratio quid.to.1. 508
Inspiratio sublimis q̄.t.3. 170
Inspiratio violenta.to.1. 508
Inspirationis cum expiratione collatio.to.2. 232
Inspirationis magnæ & velocis causæ.to.2. 235
Inspirationis modus.to.1. 193
Inspirationis paruitatem densitas, & velocitas sequitur, si facultas robusta fuerit.t.2.230
Inspirationis vsus. tom.1. 360 tomo.2. 230
Inspirationē esse voluntariam actionem.to.1. 556

Inſpirationē fieri dilatato thorace.to.2. 493
Inſpirationem in cerebrum eſſe neceſſariam ad vitam. tomo.1. 398
Inſpirationem maximam fieri per externos ītercoſtales muſculos: vt per internos expirationem.to.1. 150
Inſpirationes ab exhauſto ſpiritu.to.2. 226
Inſpirationes ob caloris exceſſum,quales.ibidem.
Inſpirationes ob immodicum frigus,quales.ibidem.
Inſpirandi compoſitæ difficultates ſunt numero quatuor: totidemq́; ſimiliter expirandi.tomo.2. 232
Inſtrumētariæ partes.t.2. 539
Inſtrumentalis morbus dupliciter accidit.to.3. 3
Inſtrumentū auditus aereum. tomo.1. 192
Inſtrumentum naturale,& animale,muſculus.to.1. 134
Inſtrumentū maius. to.1. 44
Inſtrumentum primum vocis eſt larynx.to.1. 507
Inſtrumentum primum quod vnius functiōis gratia eſt productum.to.1. 44
Inſtrumentum quid.to.2. 317
Inſtrumentum reſpirans cor. tomo.1. 361
Inſtrumentum tactus cutim eſſe.tomo.1. 55
Inſtrumentum tactus eſſe terreſtre.to.1. 192
Inſtrumentum viſus lucidum. ibidem.
Inſtrumentum vnicum pluribus actiōibus ſufficit.t.1. 398
Inſtrumenti functio quādo vitietur.to.3. 5
Inſtrumenta alimenti principaliſsima.to.1. 357
Inſtrumenta alimenti ſecūda. ibidem.
Inſtrumenta alimēti tertia.ibi.
Inſtrumenta cibi triplicia. tomo.1. 271
Inſtrumenta contumacia quomodo fiant.to.2. 346
Inſtrumenta duo nobis fuiſſe data à natura,neceſſaria ad vitæ actiones:experientiā nempe,& Rationem:quorū ſemper ad perfectam diſciplinam alteꝝ indiget altero.t.4. 410
Inſtrumenta excretionis duplicia.to.1. 149
Inſtrumenta inuentionis duo, rō & experiētia.t.3.316.329
Inſtrumenta prima ſunt quæ ex ſimilaribus partibus vnius functionis gratia ſunt conſtituta.tomo.3. 2
Inſtrumenta quibus omnia inueniūtur dogmata, eſſe duo:

Rationem & experientiam. tomo.1. 38
Instrumenta secũda quæ.t.3. 2
Instrumenta sensuum. t.1. 192
Instrumenta spiritus principaliora quæ.to.1. 279
Instrumenta volũtarii motus sunt musculi.to.1. 132
Instrumentoꝝ morbi. t.3. 46
Instrumẽtorum nutritioni inseruientium genera varia. tomo.1. 106
Instrumentorum respirationis species multiplices.to.2.220
Instrumentorum singulis inesse particulam vnicam, cui tota actio tribuitur.to.1. 91
Instrumentorum vitium integritatemq; in magnitudine, numero, figura, & situ, consistere.to.1. 20
Instrumentorum vitia quomodo inæquales pulsus efficiãt. tomo.2. 342
Instrumentis animalibus, veluti lumen à sole, à principio facultas defluit.to.3. 124
Instrumentis naturalibus cognata actiõis vis inest.t.3.124
Instrumentis singulis inesse alteratticem & expultricẽ potentiam.to.1. 122
Integritatem vitiumq; similarium partium in elementorum moderatione immoderationeq; consistere. to.1.23
Integritatem vitiumq; instrumentorum in magnitudine, numero, figura, & situ consistere.to.1. 20
Intellectricis animæ nõ quamlibet speciem corporis esse capacem.to.1. 96
Intellectus.to.2. 118
Intellectus est intelligibiliũ iudex.to.1. 558
Intellectus temperiem sequitur.to.1. 401
Intelligẽtia summa prædita esse sydera.to.1. 98
Intelligentiam parit ariditas. tomo.1. 97
Intẽperata corpora, reducenda ad mediocritatẽ sunt, per alimenta quæ contrariam illis intemperiem sortiantur. tomo.2. 18
Intemperatæ naturæ dũ sunt in otio, corrigẽdæ cõtrariis: seruandæ similibus, dum sibi vacare non possunt.t.2. 192
Intemperantiæ particularum sunt octo: quas per cõtrarias qualitates reducere ad mediocritatem oportet.to.4. 412
Intemperantiæ quando ad melius sint traducendę & quando sic conseruandæ.t.3. 299
Intemperantiarum esse differentias octo, totidemq; me-

dendi rationes.to.3. 383
Intemperantiarũ genus est duplex.to.3. 397
Intemperantiaꝫ omnium quę nam sint magis obnoxiæ febribus.to.3. 408
Intemperantius viui nunc q̃ superiori seculo.to.3. 42
Intemperantibus cur medendum non sit.to.3. 574
Intemperatũ quoduis facilius ad propriam naturam redit, q̃ ad temperamentum optimum.to.2. 191
Intemperies cordis est mitior inflammatione.to.2. 391
Intēperies omnis est morbus. tomo.3. 19
Imperies omnis vehemēs deiicit vires.to.3. 48
Intemperies est octuplex. tomo.4. 421
Intemperies calida & sicca est ad excipiendas febres opportnnissima.to.3. 408
Intemperies dolores infert. tomo.3. 128
Intemperies frigida & humida, quãdo ab inedia iuuetur. tomo.3. 408
Intemperies sanitatis & morbi quibus notis deprehendãt. tomo.1. 64
Intemperies vitiosa quãdo seruanda, & quando sit alteranda.to.3. 442
Intēperiei differentiæ.t.3.423
Intemperiem calidam: atq; humidã eē maxime obnoxiam morbis putridis.to.3. 407
Intemperiem, per contrariam aliam sanandam esse.t.3.442
Intemperiem vnam per se diu durare non posse.to.2. 194
Intemperies collatæ ad cutim, octo.to.1. 56
Intemperies esse per contraria curandas.to.3. 310
Intemperies morbosæ à naturalibus intemperamētis quõ differant.to.3. 288
Intemperies quæ intra sanitatis fines consistunt, per otium quidem, contraria postulant: per labores autem, similia. tomo.2. 191
Intemperies simplicium partium esse octo totidemq́; illarum particulares indicationes.tomo.3. 423
Intemperies simplices per contrarias qualitates curãtur. tomo.3. 545
Intemperies ventris à quibus gignantur.to.2. 133
Intempestiuus ciborum vsus. tomo.3. 47
Intentiones circa salubre insalubreq́; sunt qualitas exigendorum & quantitas.t.3. 296

Interanea animalium.to.2.86
Interanea quale alimentũ præbeant.to.2. 63
Interiisse aliquē qui crisim post coctiones præcedētes habuisset,nō vidit Galenus.t.2.475
Interitus modi sunt quatuor. tomo.3. 248
Interna vena in quibus tũdenda.to.2. 179
Interire nullum aïal posse, nisi cor à munere cesset. to.4.43
Intercalares dies.to.2. 433
Intercostales musculi, qua ratione resolui soleant.t.1.290
Intercostales musculi duo & viginti.to.2. 220
Intercurrens pulsus.to.2.278
Intercurrens pulsus intermittenti aduersatur.to.2. 393
Intermissio.to.2. 448
Intermissio arteriæ periculosior est aliis inæqualitatibus omnibus.to.2. 391
Intermissio ĩ pulsibus sit ne naturalis an præter naturã,quo modo dignoscenda.to.2.500
Intermittens febris est quæ ad integritatē desinit.to.2. 478
Intermittens pulsus. to.2.278
Intermittens pulsus vnde exoriatur.to.3. 393
Intermittentes pulsus cur perniciosiores sint raris.t.2.393
Intermittētes pulsus minus perniciosos obtinēt senes, & pueri,q̃ iuuenes.to.2. 392
Intermittētes pulsus vnde exoriantur.to.2. 391
Intermittētium febriũ & continuarũ discrimen.to.3. 228
Intermittētium febrium tres differentiæ.to.3. 228
Intermittentium singulæ quarum partium comitentur læsionem.to.3. 515
Interrupti motus in pulsu differentiæ quatuor.to.2. 284
Intestinũ cœcũ.to.1. 276.351
Intestinum colon.ibidem.
Intestinum ieiunũ semper reperiri inane.to.1. 351
Intestinum rectum. tom̃.1.272 276. 351
Intestinum primum carere spiris.to.1. 351
Intestinum tenue, siue ileon. tomo.1. 276
Intestini cœci figura & vsus.tomo.1. 348
Intestini crassi vsus.ibidem.
Intestino aliquo vulnerato,qd agendum.to.3. 375
Intestina crassa esse sanatu facilia:difficilia autē, quæ tenuia sunt.ibidem.
Intestina cur varie inuoluta.tomo.1. 347
Intestina eē ad distributionem condita.to.1. 348

]ntes[...] ... [...] ... stius ... in ... 1.351.

Intestina non indigere facultate attractrice.to.1. 341
Intestina non trahere, sed contrahi tantum.to.1. 121
Intestina non trahũt à ventriculo.to.3. 195
Intestina sola, constant ex duabus tunicis, quarum singulæ ex transuersis fibris constantur.to.1. 123
Intestina sunt naturalia instrumenta.to.1. 149
Intestina suprema cibo & potu, infima prõptius clysmis curari.to.3. 119
Intestina terræ.to.4. 228
Intestinorũ ambas tunicas habere villos trãsuersos.t.1.341
Intestinorum curatio cur facilior sit,q̃ aliarum internarum particularum.to.3. 81
Intestinorum dolores vbicũq; sint,iuuari à bibitis, & p sedẽ iniectis medicamẽtis.t.3.549
Intestinorũ exortus.t.1. 276
Intestinorum morsus leniẽtia. tomo.3. 406
Intestinorum natura & ordo. tomo.1. 276
Intestinorum ordo.to.3. 193
Intestinorum quæ nam exulcerata sint,crasiora'ne,an tenuia, ab excrementis dignoscitur.to.3. 191
Intestinorũ singulis inesse duplicem tunicam vtrãq; villis transuersis consitã.to.1. 348
Intestinorũ substantia non multũ à vẽtriculo differt.t.1.347
Intestinorum tunicas esse duplices.to.3. 470
Intestinorum vlceribus qua ratione medendum sit.t.3.363
Intestinis cur duplex tũica insit.to.1. 477
Intestinis duę tunicæ insunt.tomo.1. 275
Intestinis excidẽtibus per abdominis vulnus, quid agendum.to.3. 375
Intestinis exulceratis quomodo succurrendum.to.3. 349
Intestinis neq; attrahere, neq; retinere necesse esse.t.1. 356
Intestinis supremis exulceratis,epotis medicamentis succurrere oportet:infimis p clisteres iniectos.to.3. 191
Intibus.to.2. 49
Intro quæ propinanda nõ sint. to.3. 350
Inuentionis organa duo, ratio atq; experientia.to.3. 569
Inuentionem rationalem auxiliorum præstare illi, quæ soli experientiæ innitit.to.4.380
Inuidia est dolor ex alicuius bonis conceptus.to.2. 112
Inuidia est omnium vitiorum fœdisimum.ibidem.

Inutilia animali natura ne esse quidem permittit.to.1. 375
Ira calfacit partes extremas. tomo.3. 43
Ira est caloris, q iuxta cor est, veluti quidam feruor.to.3.7
Ira est veluti feruor caloris in corde.to.2. 146
Iræ pulsus qualis.to.2. 363
Irascentis impetũ, nihil ab insania differre.to.2. 108
Irascibilis anima quaſ rerum flagret libidinẽ.to.1. 95
Irascibilis aĩa in corde.to.1.95
Irascibilis facultatis (quæ cordi inest) quid propriũ.t.1.516
Irascibilis principii opera. tomo.1. 543
Irascibilis animæ virtus, virilitas.to.1. 542
Irascibilem facultatem consistere in corde.to.1. 533
Iratis fit pulsus altus.to.2. 351
Iratorum cur nullus obierit. tomo.3. 43
Iracũdæ nationes quæ.t.1. 69
Iracundia qd.t.1.541.t.3. 213
Iracundia dum illi est timor adiunctus, pulsus inæquales efficit.to.2. 342
Iracundia est veluti innati caloris feruor.ibidem.
Iracundia igneum reddit calorem insitum.to.1. 102
Iracundia quid.to.3. 213
Iracũdia se naturaliter habẽs, opinionẽ rõnis sequit.t.1.531
Iracundia si non vitari, at certẽ põt repmi à nobis.t.2.108
Iracundiæ comites pulsus quales.to.2. 333
Iracundiæ esse contrarium affectum timorem.to.2. 342
Iracundiæ quæ superueniant. tomo.1. 512
Iracundiæ vis.to.2. 198
Iracundiam caloris abundantia excitat.to.1. 99
Iracũdiam coercuisse Vlyssem ratione to.1. 515
Iracũdiam esse à natura tributam rõni cõtra cupiditatem, ceu venatori canem. t.1. 530
Iracũdiã esse actionẽ & affectũ scdm varias aïæ ptes.t.1.531
Iracundorum deformitas animi.to.2. 109
Iracundorum pulsus.to.2.264
Iracundorum signa.to.2. 473
Iracundos facit temperies calida.to.1. 102
Iracundiora esse quæ lati pectoris & calidiora sunt.t.1. 527
Iris.to.1. 417
Iris agrestis.to.4. 121
Irrõnalis animæ vis, corporis ponderi comparat.to.1. 520
Irrõnaliũ aïæ partiũ irrõnales virtutes esse, rationalẽ autem solius ratiocinatricis.t.1. 528

Isatis.to.4. 125
Ischias.to.4. 443
Ischias raro oritur à sanguine, facillimeq; curatur tunc poplitis venis, aut malleolorũ, incisis.to.4. 444
Ischiade vrgente, acribus medicamentis non est vtendum ante totius corpis vacuationes.ibidem.
Ischiadi qualia remedia in principio conueniant.ibidem.
Ischiadicis cataplasma.t.4.304
Ischiadicis cataplasmata descripta ab Andromacho. tomo quarto. 445
Ischiadicis confert vena secta in cubito.to.4. 444
Ischiadis induratæ curatio. tomo.4. 445
Ischiadicis malagmata ab Asclepiade scripta. to.4. 445
Ischuria.to.3. 196
Ischuria naturalẽ functionem cohibet.to.3. 34
Ischuria quorũ symptoma existat.to.3. 58
Ischuria quando accidat. tomo.3. 198
Isis epigoni, ad multa vtile medicamen.to.4. 290
Isopiron.to.4. 125
Isis emplastrum.to.4. 287
Itea.to.4. 125
Ι'θμοειδῆ.to.1. 398
Iucundum esse duplex genere. tomo.4. 56
Iucundum quid.to.3. 97
Iudaicus lapis.to.4. 188
Iudex quorum sit tactus. tomo.1. 60
Iudicii iam facti & faciendi cognitio ad quid conferat. tomo.2. 435
Iudicii naturalia instrumenta quæ cunctis cõmunia adsunt. tomo.1. 558
Iudicio naturali omnia iudicãtur.to.1.fol.3.fac.2.
Iudicia fieri per instrumẽta sensuum & facultates instrumentis vtentes.to.1. 558
Iudicia maiori ex parte in accessionibus fiunt.to.2. 426
Iudicia quæ ĩ ancipiti sunt, quibus diebus sint tribuenda. tomo.2. 427
Iudiciorum tres differentiæ, quot dierum decretoriorum existunt.to.2. 422
Iugale os.to.1. 199.259
Iugalis osis consideratio. tomo.1. 199
Iugulares venæ.to.1. 215
Iugularium venarum consideratio.to.1. 217
Iulus.to.1. 324
Iuncus læuis.to.4. 172
Iuncus quadratus.to.4. 141
Iuniperus.to.4. 106

Iustitia nascitur ex symmetria mutua trium animæ particularum.to.1. 542
Iustitia quid.to.1. 53
Iustitiæ diuinę quid proprium. tomo.1. 427
Iuuans quo pacto percipiatur ex analogismo. tomo.1. folio.10.facie.2.
Iuuantia per indicationem patefieri.to.1.fol.10.fac.2.
Iuuenum puerorũq; calorem inter se differre qualitate tantum.to.1. 60
Iuuenum pulsus est maximus. tomo.2. 355
Iuuenibus ætate florẽtibus suillas, vitulias atq; hœdinas carnes congruere.to.2. 58

De Litera L

LAbdoides sutura.to.1.406
Labefactata instaurãtium, medicam artem esse. tomo.1. 18
Labia osiũ in digitis.to.1.307
Labiorum cutis.to.1. 438
Labiorum nerui.t.1. 258.412
Labiorum motus.to.1. 258
Labiorum motus rectos fieri à duobus obliquis.to.1. 438
Labiorum musculi vnde. tomo.1. 256
Labiorum, oculorũq; motus. tomo.1. 135
Labioꝝ substãtia.t.1.258.438
Labiis insertorũ musculorum principia quatuor.to.1. 438
Labor in quibus debeat cibos præcedere.to.2. 191
Labor cibũ præcedat.to.2.136
Labrorũ motus in vniuersum sunt octo.to.1. 438
Lacerti.to.2. 72
Lachrymam Cyrenaicam tuto per se non sumi.to.1. 77
Lactante fœmina menses probẽ non fluere.to.1. 473
Lactantes non purgantur. tomo.3. 564
Lac.to.2. 125
Lac admodum caseosum quibus noceat.to.2. 64
Lac alteratur omnium facillime.to.4. 204
Lac asininum.to.3. 364
Lac asininum cum melle sumptum non cogitur.to.3.439
Lac asininum est plenũ humoris serosi.to.4. 205
Lac asininũ habere plurimum substantiæ serosæ.to.2. 64
Lac asininum minimè in ventre cogitur.to.2. 188
Lac asininũ raro alicui in ventre cogi.to.2. 60
Lac asininum siccis affectibus maxime congruens esse. tomo.3. 384
Lac asininum solum esse vtile renibus calculosis, cũ totius

corporis ſiccitate.to.2. 209
Lac aſtanti aïali, ſtatimq́; mulctum, bibendum eſſe.t.3.364
Lac auxiliari iis q venena erodentia vorarunt.to.4. 206
Lac bubulum. tomo.3. 364. tomo.4. 205
Lac caprillum. to.2. 81. to.3. 364.to.4. 205
Lac caprillũ abſq; melle ſumptũ, eẽ periculoſum.to.2.82
Lac collutum anginam lenit. tomo.4. 206
Lac craſsius.to.2. 82
Lac cur genuerit natura. tomo.1. 467
Lac eſſe aduerſiſsimum dentibus.to.2. 188
Lac eſſe alimentum proprium homini recens in lucem æditō.to.1. 484
Lac eſſe recrementũ vtilis alimenti.to.1. 389
Lac & ſemen ex ſanguine exacte cocto gignuntur.t.1.496
Lac ex quibus ſubſtantiis conſtet.to.2. 64
Lac ex tribus ſubſtantiis conſtat.to.4. 62
Lac familiare alimentum infantulo.to.2. 126
Lac fit ex ſanguine.to.2. 126
Lac germanũ eẽ ſanguini menſtruo.to.1. 473
Lac gigni ex ſanguine elaborato.to.1. 390.551
Lac iis non gignit̃ quibus menſes ceſſarunt.to.3. 563.564
Lac incidẽs in vẽtriculi ingentẽ calorẽ, tantã dulcedinẽ cõtrahit, q̃tã amittit mel.t.4.63
Lac muliebre eſt hoĩ familiariſſimum.to.2.84.to.4. 204
Lac muliebre & ſuccus fœniculi oculo inflammato auxiliatur.to.1.fol.10.fac.1.
Lac muliebre tabidis eſſe maxime congruum.t.3.364.384
Lac nimis ſeroſum, obeſſe nõ poteſt.to.2. 64
Lac nunq̃ amarũ effici.t.4. 62
Lac non eſſe ſimilare.to.4. 9
Lac nocet dẽtibus, gingiuisq́;. tomo.2. 65
Lac omne eſſe vtile pectori. tomo.2. 64
Lac optimum optimi eſt ſucci.ibidem.
Lac optimum quale. to.2.65 tomo.3. 384
Lac quibus animalibus colligi in pectore nequeat.to.1.389
Lac qb⁹ modis ſcindat̃.t.2.66
Lac quibus noceat.to.2. 65
Lac quibus ſit exhibendum. tomo.2. 188
Lac quod lapillos ignitos extinxerit aluũ fluẽtẽ ſiſtere.t.2.64
Lac quo tempore accedat. tomo.1. 467

Lac sanare pulmonis vlcera.tomo.2. 84
Lac serosum.to.2. 82
Lac si in aere aliquandiu imoretur,mutari propter. to.3. 384
Lac statim vbi est mulctum, hauriendum.to.2. 82
Lac vaccinum dysentericos sanat.to.4. 455
Lactis asinini prærogatiua. tomo.3. 384
Lactis comoda.to.2. 188
Lactis differentiæ.to.2.63. 81
Lactis elaboratio.to.1. 544
Lactis elaborationi quæ conducant.to.1. 390
Lactis & menstruorum vna substantia est.to.3. 563
Lactis generationem quæ prohibeant.to.4. 88
Lactis gignendi ratio. ibidem.
Lactis in ventre corrupti nota. tomo.3. 439
Lactis optimi notæ. to.2. 129. tomo.4. 204
Lactis muliebris vsus,comodissimus vlceribus corneæ existit.to.4. 358
Lactis partes quę magis,& quę minus alant.to.2. 66
Lactis substantia triplex.tomo 2.81.to.4. 205
Lactis subæ diuersæ.to.4. 450
Lactis temperies.to.4. 88
Lactis vsus.to.4.204. 205
Lacti mensibusq; gignendis eandem victus & medicinæ rationem desiderari.to.4. 88
Lacti quãdo sal & mel iniiciendum.to.3. 364
Lacti noxã quæ corrigant.tomo.2. 65
Lacti vitiosi notæ.to.2. 129
Lactes.to.1. 275
Lactuca.to.4. 124
Lactuca soporem gignit. tomo.3. 139
Lactucæ facultates.to.1. 80
Lactucam refrigerare,& somniferam esse.to.2. 49
Lactucæ semen genituræ profluuium prohibet.to.4. 124
Lactucæ semen soporificum esse.to.2. 96
Lactucæ succũ liberaliter sumptum,esse letalem.to.4. 43
Lactucæ succus liberaliter sumptus, similem cum papaueris succo facultatem sortitur. tomo.1. 80
Lactucę succus,si iteger ad cor perueniret, non secus ac cicuta perimeret.to.4. 43
Lacuna cerebri.to.1. 404
Ladanum.to.4. 133
Ladanum esse sordes ab hircorũ barbis desumptas.t.4.315
Lagopus.to.4. 142
Lampsane.to.4. 142
Lana vsta.to.4. 225

Lanæ ſuccidæ vſus.to.4. 225
Lanam vrendi ratio. ibidem.
Languidus pulſus.to.2. 257
Lapathum.to.2.50.to.4. 142
Lapathum acidum.to.2. 50
Lapis aſsiduo ſtillicidio cauatur.to.4. 42
Lapis hæmatites.to.4. 362
Lapis in quibus gignatur partibus.to.3. 120
Lapidis incumbentis collo veſicæ, indicia.to.3. 113
Lapidis in veſica curatio. tomo.3. 305
Lapides attriti ædunt flãmam. tomo.1. 76
Lapides omnes cõmuniter ſiccant.to.4. 191
Lapideum os.to.1. 411
Lapidoſa abluẽdi ratio.t.4. 23
Lapidoſa oĩa quę abluimus ſub ardenti ſole, ſunt ex humore aliquo læuiganda.to.4. 247
Lappa maior.to.4. 106
Lapſus duplex veterum circa aſsignationem temperamentorum.to.1. 49
Larynx.to.1.279.to.4. 248
Larynx cur non ex ſimplici chartilagine conſtet.t.1.381
Larynx eſt principaliſsimũ inſtrumentũ vocis.t.1.391.507
Larynx ex tribus chartilaginibus conſtat, moueturq́; à propriis duodecim muſculis. tomo.1. 380.508
Larynx inſtrumentum eſt vocis: qui ſi recipiat fluxionem, illã poteſt adimere. to.2. 204
Larynx primum & principaliſſimum inſtrumentum vocis. to.1. 377.459
Larynx ſurſum tm̃ trahitur, quantum gula deorſum. tomo.1. 121
Laryngis chartilagines connectentes muſculi.to.1. 381
Laryngis chartilago p̃ma quã poſitionem habeat.to.1.380
Laryngis chartilago ſecanda, tomo.1. 381
Laryngis chartilaginibus ineſſe duplices articulationes, & motus.to.1. 382
Laryngis munus & compoſitio.to.1. 490
Laryngis muſculi decem. tomo.1. 383
Laryngis muſculi vñ ſuos neruos recipiant.to.1. 385
Laryngis muſculorum ſitus & poſitiones.to.1. 490
Laryngis muſculi.to.1. 359
Laryngis nerui omnes ſex.tomo.1. 227
Laryngis tertia chartilago arytænoides.to.1. 381
Laryngẽ recurrere ad fauces, deglutientibus nobis.t.1.387
Laryngem aliis partibus colligantes

gantes musculi, octo numero.to.1. 383
Laserpitium.to.4. 167
Lassato corpori, cui sanguis quidem bon⁹ exiguus sit, crudi aũt humores plurimi, q̃ medendi rõ adhibenda.t.2.171
Lassitudo cõcussoria qualis & qñ sentiatur.to.2. 155
Lassitudo contundens.t.3.40
Lassitudo in quibus soluenda sit quiete.to.2. 158
Lassitudo interdum lassitudine soluitur.to.2. 158
Lassitudo quid.to.3. 597
Lassitudo squalida.to.2. 156
Lassitudo tensiua quando accidat.to.2. 155
Lassitudo tensiua spontanea, quæ.to.3. 39
Lassitudo tensiua solet superuenire plethoricis.to.2.164
Lassitudo vlcerosa motis magis accidit, q̃ qescẽtib⁹.to.3. 40
Lassitudo vlcerosa quæ potissimũ corpa infestet.t.2. 156
Lassitudo vlcerosa vnde proficiscatur.to.2. 155
Lassitudĩs aridę r̃media t.2.157
Lassitudinis differentię in vniuersum sunt octo.to.2. 155
Lassitudinis quassantis remedia.to.2 157
Lassitudinis quæ phlegmones sensũ infert, curatio, p sanguinis missionem vsq; ad animi deliquiũ administraĩ.t.2. 179
Lassitudinis tensiuæ curatio. to.2. 156
Lassitudinis tensiuæ, spontaneæq; curatio.t.2. 178
Lassitudinis tres alias differentias oriri ex tribus primis, dũ binæ inter se copulantur: ac septimã deniq;, dum in unũ simul oẽs tres coeũt.t.2. 159
Lassitudĩs vlcerosę cã.t.3. 44
Lassitudinis vlcerosæ coniunctę cruditati curatio.t.2.166
Lassitudinis vlcerosæ remedia.to.2. 136
Lassitudini discutiendæ qualia requirantur remedia.t.4.29
Lassitudini phlegmonosæ victus ratio ꝯueniens. t.2.179
Lassitudini triplex potest oriri sensus.to.3. 39
Lassitudinẽ vlcerosam à neutra plenitudine, neq; secundum vasa, neq; secundũ vires, oriri.to.2. 164
Lassitudine affecti vlcerosa, q-bus motibus ac frictionibus sint tractandi.to.2. 156
Lassitudines sponte natę morbos prænunciant.to.2. 163
Lassitudinũ cõiugationes qndecim.to.2. 160
Latentia absq; citò rarẽ. tom. tertio. 565

Latentia animalia.to.3. 170
Latentia nec moueri, nec sentire, nec ali.to.3. 174
Latentium animaliũ calor nutu cordis & arteriarum seruatur.to.3. 200
Lateris dolores exoluere respirationis operam.to.1. 26
Latio.to.1.102.to.3. 317
Latitudinis motus quando in pulsu obscuret.to.2. 380
Lathyris.to.4. 142
Latus musculus.to.1.226. 412
Latus musculus vnde neruos recipiat.to.3. 161
Latus pulsus.to.2. 272.295
Lati musculi inueniendi ratio. to.1. 257
Lati musculi origo & vsus.tomo.1. 438
Lati scapularum musculi vnde neruos recipiant.to.1. 492
Latum musculum fibras omnes recipere à colli spondylis.to.1. 493
Latum musculum inuenit Galenus.to.1. 258
Lauanda quæ sint medicamẽta, & quomodo.to.4. 23
Lauandum nec in accessionis initio, nec in ipsius incremẽto, febrientem esse.t.3. 434
Lauacrũ quale esse debet exercitatis.to.2. 149
Laudem popularem mortuis nihil prodesse: sicut nec viuẽtium quibusdam.to.3. 332
Laurax.to.2. 70
Laurinum.to.4. 311
Laurus.to.4. 115
Laxatio vbi fit, & quomodo. to.4. 79
Laxantia immodice exoluunt robur atq; facultatem particulæ.to.4. 545
Laxitas comitatur vacua. to. 1.fo.7.fac.2.
Laxitas cutis qua ratione sanãda.to.2. 162
Laxitatis causa.to.3. 11
Laxantia plenis & cacochymis admota, fluxum ad affectas partes conciliant.to.4. 249
Laxantium species variæ.tomo.4. 79
Lædentia, corrũpentiaq; corpus, genere duplicia existere.to.2. 120
Læsiones functionis, esse terminum mutationis cuiusq; particulæ.to.1. 87
Lætitiæ pulsus.to.2. 364
Lætis diffundi calorẽ per vniuersum corpus.to.2. 364
Læue, medium esse inter conuexum & concauũ.to.1.424
Læuia quibus exasperanda.tomo.3. 306
Legumina congruentia epilepticis, quæ.to.3. 600

Legumina omnia frixa, reddi concoctu difficiliora.t.2. 28
Leichen.to.4. 142
Lemnia terra.to.3. 360
Lemnia rubrica.to.4. 183
Lemnia sphragis.to.4. 183
Léniæ tres differētiæ.t.4. 183
Lemnitis.to.4. 312
Lenientes liquores.to.4. 360
Lenientia per se ab iis quæ ex accidenti id faciunt, quatuor indiciis distígui posse.t.4. 22
Lenientia interdū à cacochymis victa mordacia reddun-tur.to.4. 22
Lenon.to.1. 295
Lens aduersatur iis, qui crasso melancholicoq́; redundant succo.to.2. 28
Lens bis cocta ventrem fluen tē supprimit, corroboratq́;. tomo.2. 27
Lens brassicaq́; visum hebetant.to.2. 50
Lens ptisanæ immista, optimū edulium euadit.to.2. 28
Lens si quis ea largius vtat, elephantiasim & cancros inducit.to.2. 28
Lens visum inculpatum hebetat.to.2. 28
Lentis & brassicæ decoctum, aluum subducere: ipsas autē substantias, sistere.to.2. 16
Lentis substantia.to.2. 27
Lentis succus.to.2. 27
Lentes.to.2.87.98.to.4. 177
Lenticula palustris.to.4. 177
Lenticularia scalpra.to.3.380
Lenticulam aluum soluere, sistereq́;.to.2. 50
Lētiscini olei facultas.t.4.285
Leoninæ carnes.to.2.59.100
Leonis natura.to.1. 299
Leone velocior equus. tomo primo. 300
Leonum ossa omnia esse medullæ expertia. to.1. 439
Leontopetalon.to.4. 142
Lepidium.to.4. 143
Lepidoeides suturæ.to.1. 198
Lepis.to.4. 195
Leporinæ carnes.to.2.58.100
Lepra.to.3. 88
Lepræ psoræq́; cā.t.3. 44
Lepus marinus.to.4. 229
Letalia signa consideranda.tomo.2. 429
Letalia signa coire nunq̄ cum concoctionis signis.t.2. 429
Letalia signa in synochis. tomo.3. 447
Letalia omnia non esse deleteria.to.4. 382
Letalium medicamentorum doctrinam inuulgandam nō esse.to.4. 469
Lethargus.to.3. 151
Lethargus est affectus contrarius phrenitidi.to.3. 486

Lexiuu t.4. 171

Lethargus qn̄ gignat.t.2. 415
Lethargus quid.to.3. 487
Lethargi causa.to.3. 32
Lethargum esse perniciosiorē morbum peripneumonia.tomo.2. 370
Lethargum gigni in cerebro. to.2. 371
Lethargum gigni ex pituitoso humore.t.2. 370. 371
Lethargum induci à refrigerantibus.to.1. 96
Lethargicorum febres esse tepidas.to.4. 221
Lethargicorum pulsus. tomo 2. 266. 370
Lota euadere imbecilliora.tomo.4. 363
Leucacanthon.to.4. 143
Leucas.to.4. 143
Leucæ.to.3.48.to.4. 143
Leucoion.to.4. 143
Leuiora expeditius obsequuntur trahentibus.to.1. 372
Leuioribus medicamētis esse in primis vtendum, qn̄ alopeciis medemur.to.4. 313
Libanothus.to.4. 143
Libanothides.to.4. 144
Librantur solida.to.4. 249
Libram constare drachmis, xcvi.to.4. 251
Libram mensuralem olei continere vnc.x.ponderales, Galenus expertus est.to.4. 297
Liber de natura fœtus dubitatur, an fuerit Hippocratis.tomo.1. 179
Libros esse monimenta quædam eruditorum.to.2. 20
Libido nos reddit similes belluis agrestibus.to.2. 110
Libido qua ratione castigari queat.to.2. 110
Libidini indulgere multos honestos viros, valetudinis gratia.to.3. 201
Libysticum.to.4. 144
Lichenas excorians.to.4.373
Lichenas excoriatas sanantia medicamenta.to.4. 374
Lichenes à quibus gignantur humoribus, & qualia medicamenta desiderēt.to.4. 371
Lichenum remedia scripta à Critone.to.4. 373
Lien. to.1.272.341. to.2.83. to.3. 575
Lien aliquādo mittit in ventriculum melancholicum succum.to.1. 127
Lien crasso nutritur sanguine. to.3. 482
Lien crassiori vtitur alimēto, q̄ hepar.to.3. 483
Lien cur induretur facilè. tomo.4. 430
Lien elixus gustui qppiā acerbum refert.to.3. 81
Lien in sinistra parte locatus.

tus.to.1. 276
Lien male affectus, colorē to- tius corporis vitiat.t.3. 81
Lien nutritur ex melancholi- co sanguine quem expurgat ex hepate.to.3.190. 483
Lien obstructum aut inflam- matum qualia medicamenta postulet. to.3. 483
Lien per ītestina uacuatur.to- mo.3. 484
Lien receptaculum atrę bilis. to.1. 114
Lien sanguinem melancholi- cum gignit.to.2. 62
Lien vehementissimas potio- nes tolerat.to.3. 547
Lienis caro.to.1. 57
Lienis munus.to.1. 186
Lienis ob flatum distenti cura tio.to.3. 547
Lienis positio.to.1. 274
Lienis q̄ hepatis vitia nigriorē colorem reddunt.to.3. 186
Lienis substantia.to.1. 346
Lienis substantiam q̄ hepatis rariorem.to.3. 482
Lienis vsus.to.1. 345
Lieni affecto qualia conueniāt medicamēta.to.4.430.456
Lieni arterias multas atq; ma gnas esse tributas.to.1. 347
Lieni conuenientia pharmaca Andromacho scripta.tomo 4. 431
Lieni cur amara, quibus astrin gentia sint mista, medicamē ta conueniant.to.4. 430
Lieni epithemata cataplasma taq; ab Asclepiade scripta.to mo.4. 432
Lieni indurato cōgruentia re media.to.3. 547
Lieni pharmaca optīa ab Ar- chigene scripta.to.4. 432
Lieni pharmaca ab Asclepiade scripta.to.4. 431
Lieni, si malum sit pertinax, cucurbitulas affigendas esse cum scarificatu to.4. 432
Lienem afflictum iuuari secta vena iuxta annularem digi- tum.to.3. 580
Lienem aliā sanguinis sedimē to.to.4. 430
Lienem elaborare melancho- licum succū.to.1. 346
Lienem in sinistris locatū exi- mere melancholicum succū à sanguine.to.1. 338
Lienem mittere quod elabo- rare non potest ad vicinum ventriculum.to.1. 346
Lienē nutriri ab acido humo- re, quē recipit.to.3. 82
Lienem nutriri succo melan- cholico à se elaborato, atque mitiori reddito.to.1. 346
Lienem nutriri tenuiori, q̄ he- par, portione sanguinis. to-

mo.1. 346
Lienem sinistris subtendi ventriculi partibus.to.1. 340
Liene imbecillo, quæ accidãt. to.1. 114
Liene indurato illiq; consentiente iecinore, aqua iter cutem oritur.to.3. 190
Liene inflammato interiores in sinistra manu venas secandas esse: vt i dextra, si hepar affectum fuerit.to.3. 542
Liene trahente languide, fœculentus sanguis per vniuersum corpus digeritur. tomo 4. 430
Lienosis eadem cataplasmata opitulari, quæ hepaticis. tomo.4. 412
Lienosis optimũ cataplasma. to.4. 304
Lienteriæ causa.to.3. 50
Lienteriæ cœliacæ. tomo.3. 193
Ligamentum.to.1. 164
Ligamentum ab osse transire in os, esseq; insensibile penitus nec posse quicq̃ mouere to.1. 308
Ligamentum aut neruum scissum refici rursus non posse. tomo.1. 21
Ligamentũ duplex inesse coxarum articulis.to.1. 243
Ligamentũ nec sensũ nec motum possidet.to.1. 443
Ligamentum omne insensile.tomo.1. 134
Ligamentum quid.to.1. 133
Ligamentum vertebrarum. tomo.1. 460
Ligamenta.to.1. 229
Ligamenta articulorum in digitis.to.1. 307
Ligamenta esse insensilia. tomo.3. 494
Ligamenta femori fibram nectentia.to.1. 335
Ligamenta gignunt membranas circa musculos.tomo.1. 134
Ligamẽta obnoxia periculo, si vulnerentur, quæ sint. tomo.3. 372
Ligamenta oriuntur ab ossibus.to.3. 372
Ligamenta sunt sensus expertia, neq; cõsentiunt cerebro. tomo.3. 371
Ligamentorũ affectus cur periculo vacent.to.4. 269
Ligamẽtorum in corpore triplex est vsus.to.1. 235
Ligamentorum vsus & consistentia.to.1. 442
Ligulæ consideratio. tomo.1. 381
Ligulæ fissuræ & ventriculi. tomo.1. 384
Lignys.to.4. 144

Lilium.to.4. 138
Limaces.to.2.59.to.4. 226
Limacis caro bis cocta aluum sistit.to.2. 59
Limacum succus subducit aluum.to.2. 59
Limonium.to.4. 142
Lingua cur sensum habet exquisitum.to.4. 40
Lingua diuisa serpentibus, cur coierit hominibus.to.1. 431
Lingua duplex.to.1. 407
Lingua est gustus sensorium. tomo.1. 192
Lingua recipit ab eisdem neruis tertiæ coniugationis qui in illam descendũt, simul gustum & tactum.to.3. 157
Lingua vnde venas accipiat. to.1. 218
Lingua vocis & loquelę instrumentum existit.to.1. 508
Linguæ arteriæ venæ atque nerui.to.1. 431
Linguæ caro.to.2. 60
Linguam conferre plurimum ad ipsam masticationem.tomo.1. 428
Linguæ constructio. tomo.1. 192
Linguæ cur plures nerui tributi.tomo.4. 60
Linguæ duo neruorum genera inesse.to.1. 489
Linguæ facultas.to.4. 60
Linguæ inesse duplicem facultatem, sensitricem atq; motricem.to.3. 23
Linguam in oẽm partem moueri libere, esseq; geminam, vt sensoria reliqua. tomo.1. 431
Linguæ motus.to.1. 136
Linguę motores musculi à septima oriuntur coniugatione.to.1. 411
Linguæ munus.to.1. 135
Linguæ musculi carent tendonibus.to.1. 135
Linguæ nerui. to.1.192.393.397
Linguæ nerui sensifici. tomo primo. 411
Linguæ nerui vnde exoriantur.to.1. 394
Linguæ paralysis to.3. 34
Linguæ proprii morbi q sint. to 3. 159
Linguæ vinculi inferni vsus. to.1. 432
Linguæ vsus.to.1. 394
Linguæ vtraq; pars à posteriori basi ipsius cerebri neruum possidet.to.1. 407
Linguam maximè tumefactã qua ratione curarit Galenus. tomo.3. 496
Linguam secundum diuersas partes à diuersis saporũ qualitatibus affici.to.4. 340

Lini semen.to.4. 144
Lini semen in aqua coctum, refrigerantẽ cremorem efficere.to.2. 211
Lini semen modicè vrinã mouet.to.2. 32
Linospermon. to.2.32. tomo 4. 35
Linozostis.to.4. 144
Lippitudo.to.4. 359
Lippitudo est inflammatio tunicæ incumbentis corneæ. tomo.3. 6
Lippitudini conuenire quæ astringunt mediocriter.tom. 4. 357
Lippitudinem accedentẽ per circuitus, quõo curarit Galenus.to.3. 243
Lipyriæ febres.to.1.89.tom. 4. 40
Liquandi medicamenta in duplici vase, ratio.to.4. 273
Liquare est proprium calidi. to.4. 50
Lithargyros.to.4. 196
Lithargyrus redditur expers rosionis, si ex vino, vel aceto, abluatur.to 4. 247
Lithargyri facultas. tomo.4. 246. 247
Lithargyri præparandi ratio. to.4. 247. 259
Litrum.to.4. 232
Liuentis erysipelatis curatio. tomo.4. 245
Lixiuium.to.4. 51.236.195
Lixiuium ex spongia applicitum, extremarum partium flatus descutit.to.3. 494
Lobi hortenses.to.2. 99
Locus affectus quid indicet.tomo.3. 118
Locus indicat vtendi modũ. to.1.fo.12.fa.2.
Locus per quem fit excretio. to.1. 28
Loci affecti notitia qua ratiõe Galeno ipsam curationẽ ostẽderit.to.3. 122
Locorum notæ vnde sumantur.to.3. 119
Logicus.to.3. 328
Lolium.to.2.33.to.4. 98
Lomentum fabaceũ.t.4. 370
Lonchitis.to.4. 145
Longeuos maximè esse q maximè hũidi exiſtũt.to.2.199
Longus pulsus.to.2. 295
Loquela.to.3. 168
Lora qua ratiõe vinosior reddatur.to.2. 39
Loræ compositio.to.2. 38
Lotii attrahendi vim inesse renibus.to.1. 108
Lotii expurgandi rõ. ibidem.
Lotos arbor.to.4. 145
Lotos herba to.4. 145
Lucem augere insaniam.to.1. fo.13.fa.1.

Lucernarum oleum est tenui⁹ communi.to.4. 314
Luctatoria.to.2. 11
Luctatoriam artē vitæ robur prosternere.to.2. 11
Lucii interitus.to.2. 496
Lumbrici.to.4. 229
Lumbi ex quinq; spondylis cō flantur.to.1. 460
Lumbi spondylorum productiones nouem.to.1. 453
Lumborum musculi duo.tomo.1. 269
Lumborū solus musculus conspicitur triplex.to.1. 239
Lumborum vertebrarum cōsideratio.to.1. 203
Lumbis incalescentibus arteriæ penis calidiores redduntur.to.3. 209
Lunares formæ.to.2. 439
Luna est veluti princeps inter Solē atq; nos medi⁹.t.2.440
Luna eis qui sub lumine ipsius immorati diutius fuerīt, pallorem & capitis grauitatem conciliat.to.2. 440
Luna menses atq; dies eius disponit.to.2. 439
Luna Solis auxilio eget. tomo 2. 440
Lunæ circuitus viginti septem diebus, & tertia ferè diei parte, peragitur.to.2. 441
Lunæ motū esse causam omnium permutationum, quæ in corpibus accidūt.t.2.442
Lunæ occultationis tempus q̄ longum sit.to.2. 440
Lunæ opera inualescere, quū ipsa est plena.to.2. 439
Lunæ opera Solis effectib⁹ inferiora.to.2. 439
Lunam à Solis recessu suas omnes mutationes recipere.tomo.2. 439
Lunam indicare felicē aut infelicē progressum, exitūq;, non modo ægris, sed sanis etiam posse.to.2. 442
Lunam quando deficit lumen. to.2. 439
Lupā concipere ex cane.t.1.3
Lupinus.to.2.87.98.t.4.123
Lupinus agrestis.to.4. 123
Lupinus alimentū copiosum, perdurabileq; largit.t.2.29
Lupinus est concoctu difficilis: crassumq; succum producit.to.2. 29
Lupinorum farina quib⁹ morbis medeatur.to.4. 123
Lupus.to.2. 70
Luxatio cum vlcere quādo debeat insanata relinq.t.3.339
Luxatio vertebrarū vn̄ possit accedere.to.3. 162
Luxationem cum vulnere esse incurabilem.to.1. 504
Luxationes spinæ obliquæ.to

mo.3. 162
Luxationū cā&curatō.t.3.511
Luxationum ſpinæ quæ pesſi ma.to.1. 449
Lycion.to.4. 145
Lycium.to.4. 362
Lycopſos.to.4. 96
Lyſimachios.to.4. 145

De Litera M.

MAcer.to.4. 146
Macilenti q̄liuictus rōne pinguefcere ſoleāt.to.2. 196
Macilentisſimi ſunt cibandi, parce, ſed crebro.to.3. 387
Magnanimus vir ob nullā animi perturbationē ſuccubuit vnquam.to.3. 174
Magnes.to.1.107.to.4. 190
Magnes ferrum trahit.t.1. 47
Magnitis.to.4. 190
Magnitudo excretæ ſubſtantiæ.to.3. 111
Magnitudo nulla conſtare poteſt abſq; dimenſionibus tribus.to.2. 293
Magnitudo pulſus vnde cognoſcatur.to.2. 326
Magnitudinem nihil conferre ad optimam conſtitutionem corporis.to.1. 93
Magnitudinem partis quę cauſæ posſint augere, aut minuere.to.3. 12
Magnus ſimpliciter pulſus. tomo.2. 293
Magni & maioris diſcrimen. to.2. 313
Magnum corpus vnde ſit tale. tomo.1. 92
Maiorana.to.4. 101.165
Maiora minorum ſemper eſſe principia.to.1. 534
Malabathrum.to.4. 146
Malabathrinum medicamentum vehementibus oculorū doloribus.to.4. 366
Malache.to.4. 146
Malactica primi ordīs.t.4.302
Malactica ſecūdi ordinis. ibidē
Malagma Andromachi. tom. 4. 303
Malagma Andromachi ex meliloto.to.4. 421
Malagma Dioſcoridis t.4.303
Malagma diſſoluēs hepatis lienisq; durities.to.4. 20
Malagma ex baccis lauri.tom. quarto. 403
Malagma hieraticum ex meliloto, viſcerum doloribus accommodatum.to.4. 420
Malagma Lucii.to.4. 303
Malagma Neapolitæ.t.4.303
Malagma Polyarchi.t.4. 420
Malagmata q̄ dicant.t.4. 299
Malus.to.4. 148
Malus Armenica.to.4. 149
Malus Medica.to.4. 149
Malū eſſe neminē vltro, Plato aſſerit.to.1. 99

Malũ granatũ pũicũ' ue.t.4. 164
Malum Medicum.to.2. 47
Mala acerba quibus ſint commodisſima.to.2. 43
Mala, aut pira aſtringẽtia, cur ventrem quibuſdam laxent. tomo.2. 43
Mala quando & quibus offerri debeant. ibidem.
Malaꝝ oſſa crasſisſima t.1.440
Malæ.to.1. 421
Malorũ aſtringentiũ atq; acidorum diſcrimen.to.2. 42
Malorum differentiæ atq; facultates diuerſæ.to.2. 42
Malleoli non rectè vocantur tali.to.1. 208
Malleolorum inciſio qnando molienda.to.2. 167
Malua.to.4. 146
Malua ſylueſtris.to.4. 116
Maluæ vtriuſq; facultates.tomo.2. 49
Mammæ.to.3. 210
Mammæ qñ hæreant ad pect⁹ maſculis.to.1. 390
Mammę quibus ĩ pectore duę. tomo.1. 390
Mammarũ glandulæ.to.2.84
Mammarũ munus.to.1. 468
Mammarum vaſa vnde exoriantur.to.1. 390
Mammas ineſſe plures numeroſam vno partu prolem ædentibus.to.1. 389
Mammas tegumento eſſe pectori.to.1. 390
Mandragora.to.4. 146
Mania.to.3. 45
Maniæ cauſa.to.3. 144
Manna quid ſit.to.4. 291
Manna thuris.to.3. 356
Mannæ vulgo appellatæ, ortus.to.2. 76
Mannam thuris buboni ſecto inſpergendam eſſe.to.3.477
Manus actio eſt apprehenſio. tomo.1. 304
Manus apprehendendi gratia conditæ.to.1. 303
Manus cur diuiſa.to.1. 302
Manus duræ.to.1. 56
Manus eſſe artium organa. tomo.1. 300
Manus eſſe organa ſapienti animali cõuenientisſima.tomo primo. 300
Manus extrema.t.1.245.313
Manus extremæ muſculi.tomo.1. 234
Manus figura ſimpliciter media, quæ ſit.to.1. 143
Manus homini tributas eſſe à natura pro oibus ſimul defenſoriis armis.to.1. 300
Manus molles.to.1. 56
Manus muſculi ſeptem.tomo primo. 314
Manus omnem comprehẽdit figuram.to.1. 302

Manus cur binæ.to.1. 302
Manus reperiri in solis hominibus.to.1. 256
Manus solus animaliũ homo habuit.to.1. 323
Manus tangẽdi atq; apprehẽdẽdi gratia esse factas.t.1. 56
Manus tangendo apta qualis nam esse debeat.to.2. 310
Manus tota.to.1. 245
Manus totius diuisio.t.1. 212
Manus vola cur glabra.tomo primo. 68
Manum conuexam carere arteriis.to.1. 252
Manum esse organũ ante organa.to.1. 301
Manu laborante, scarificanda esse crura.to.3. 475
Manibus assiduè appositis psi ci suppurationem celerrimè.to.4. 75
Manticam duplicẽ nos è collo suspensam gerere.t.2.105
Manuarias omnes actiones fieri aut stantibus, aut sedentibus nobis.to.1. 325
Marathrum.to.4. 146
Marasmodes à colliquãtibus febrib⁹ qũo differãt.t.3.440
Marasmodes febres ob quę viscera maiori ex parte soleãt accidere.to.3. 431
Marasmus.to.3. 221
Marasm⁹ est duplex.t.3. 247
Marasmus est viuentis corporis interitus, præsiccitate.tomo.3. 247
Marasmus qñ incipiat.t.3.222
Marasmum esse incurabilem.to.3. 437
Marcescẽtium pulsus.t.2. 266
Marcescentium pulsus est vndequaq; æqualis, quum consistat ĩ solidis ptib⁹.to.2.368
Marcidorum simul cum inflãmatione quales sint pulsus.to.2. 369
Marcoris nomen vnde translatum.to.2. 368
Marcus Aurel. Impe. auxit fidem theriaces.to.4. 449
Marcus Aurel. inferebat bellum Germanis.to.2. 496
Marci Aurelii clementiã Galenus testatur.to.2. 496
Marci Aurelii dispositionẽ nõ esse febrilem, contra q̃ cęteri medici, deprehendit Galenus.to.2. 497
Mares cõtinentur dextris.tomo.3. 206
Mares in dextris, fœminas in sinistris matricis partib⁹, maiori ex parte locari. tomo.1. 175. 468
Mare mortuum cur nec plantam, nec animal ullum alat.tomo.4. 66
Mare mortuum nullum in se

piscem alit.to.3. 79
Maris mortui aqua qualis sit. tomo.4. 66
Marinos pisces omnes gaudere fluuiis.to.2. 70
Marrubio constans medicamentum.to.4. 403
Marrubium.to.4. 161
Martianus.to.2. 490
Marylli curatum puerũ fuisse, cui detectum cor fuerat. tomo.1. 285
Mas est calidior & siccior fœmina.to.2. 353
Masculus tẽpore breuiori formatur, q̃ fœmina.to.1. 175
Masculo frigidiorem & humidiorem esse fœminã.t.1. 173
Masculum gigni in calidiori & ficciori tẽperamento: in frigidiori & humidiori fœminam.to.1. 177
Masculorum & fœminarũ discrimen.to.1. 174
Masculinorum fœmineorũq; testium discrimen.to.1. 153
Masculino esse alimentũ fœmineum semen.to.1. 173
Masseteres musculi.to.1. 258
Masticatores musculi.t.1. 428
Mastiche. to.3. 356.to.4. 146 163. 301
Mastiche ventriculo grata.tomo.4. 413
Materiæ alterantes corp⁹ sunt quatuor in vniuersum.t.2. 8
Materiæ impetus, contrarios ædere affectus posse.t.2. 153
Materiæ remediorum quadruplex genus.to.2. 190
Materiæ speciem esse temperamentum.to.1. 98
Materiam ingenerabilem, incorruptibilemq;.to.1. 42
Materiam primam vnicã quatuor elementis subiectã esse. to.1. 40
Materiarũ moræ diutinæ immolitam esse naturam difficilem transitum.to.1. 344
Matrix cur vnica tunica constet.to.1. 477
Matricis collum.to.1. 466
Matricis collũ cur neruosum ac mediocriter durum. ibidẽ
Matricis connexiones advicina corpora.to.1. 478
Matricis munus.to.1. 468
Matricis partes dextræ cur sint calidiores sinistris.to.1. 471
Matricis plures sinus numerosos partus ędentib⁹.t.1. 467
Matricis receptaculorum numerum, mammillarum numero esse æqualem.to.1. 467
Matricis sinum esse homini duplicem.to.1. 467
Matricis tunicæ cur insit omne genus fibrarũ.to.1. 478
Matricis vasa.to.1. 497

Matricem locari intervesicam & intestinum rectum, tomo 1. 477
Matrice laborante vena secãda est in malleolo, aut poplite, to. 3. 94
Matricum situs opportunissimus. to. 1. 466
Maturatio fructibus omnibus à solari calore prouenit. tomo. 4. 58
Maturatio morbi ad purgationem quando sit expectanda, & qñ minimè. to. 3. 594
Maxilla inferior à quo aperiatur musculo. to. 1. 262
Maxilla inferior ex duob⁹ ossibus constat. to. 1. 259
Maxilla inferior nullum processum sortitur, tametsi medullam in se ꝯtineat. t. 1. 440
Maxilla superior cur sit destituta medulla. to. 1. 440
Maxillæ figuræ media morientibus accidit. to. 1. 146
Maxillæ inferioris ossiũ consideratio. to. 1. 201
Maxillæ inferioris figuræ extremæ à quib⁹ musculis fiãt. to. 1. 146
Maxillæ inferioris musculi. tomo. 1. 428
Maxillæ inferioris tres mot⁹. tomo. 1. 257
Maxillæ ossa terna. to. 1. 200
Maxillæ superioris ossa nouẽ. to. 1. 441
Maxlliæ superioris nerui qua parte in eam inserantur. tomo. 1. 408
Maxillæ superioris suturæ. tomo. 1. 199
Maxillam homo sortitur breuissimam. to. 1. 258
Maxillam inferiorem circum agentes musculi. to. 1. 428
Maxillam inferiorem superiori immota mouere animalia omnia, præter crocodylum. to. 1. 257
Maxillaris exortus. to. 1. 199
Maxillares dentes. to. 1. 201
Maxillares productiones. tomo. 1. 441
Maxillarum suturæ. to. 1. 441
Maximus pulsus. to. 2. 293
Maza ægrius coquitur panibus hordeaceis, flatuq́; magis ventriculum implet. tomo. 2. 26
Meatus à peritonæo descendentis vsus. to. 1. 476
Meatus latentes quibus partibus sint tributi, ad excernenda excrementa. to. 2. 134
Meatus peruenientes ad medium ventriculum cerebri. to. 1. 297
Meatum bilis implantari invẽtriculi exortum. to. 1. 351

Meatuum cum vesicis ī quas inseruntur similitudo. tomo primo. 357
Meatuum excipientium à testiculis semen implantatiões. to.1. 474
Meatus seminalis.to.2. 165
Mechanicas artes mutua ope indigere.to.2. 10
Mechanicis artibus vniuersis medicam artem præsidere. tomo.2. 10
Mecon.to.4. 148
Medeæ facinus.to.1. 514
Medeæ iracundiā superasse rationem.to.1. 515
Medeæ medicamentum. tomo.1. 76
Medeam fuisse donatam magnisvisceribus ait Euripides, quod possideret tres illas animæ facultates vehementissimas.to.1. 516
Medelam causæ indicant.to. 1.fo.13.fac.2.
Medēdi rationes variæ. t.2.4
Medendi rationem esse conuertendum ad affectus originem.to.3. 124
Medendi tot esse rōnes, quot morborum ideæ existūt.tomo.3. 325
Medendum tutò esse.t.3.460
Medentium omnium cōmunis scopus est sanitas.to.2. 4
Medicamentum quid.to.4. 1
Medicamentum vincit alteratq; corpus, cuius medicamentum existit.to.4. 69
Medicaminum varias consistentias parandi rō.to.4.273
Medicationes variari pro laborantium particularum diuersitate.to.3. 479
Medicatio particularis, ex materiæ copia & huius cōueniēti vsu conficitur.to.3. 383
Medicatrix medicinæ pars.tomo.2. 6
Medicatrix pars artis.to.2. 9
Medicæ artis finis.to.2. 3
Medicam artem cōstituturis, corporis humani particulas exquisitè debet cognoscere. tomo.1. 18
Medicam artem cōstituturis, necessaria est partium actionum cognitio.to.1. 19
Medicam artē ex iis esse quæ labefactata instaurāt.t.1. 18
Medicam artem ex effectiuarum genere existere.tom.1. fo.17.fac.1.
Medicam artem esse factricē simul & conseruatricem. to. 1.fo.9.fa.1.
Medicamen Critonis ex chamæleonte.to.4. 285
Medicamen diatesseron.tom. 4. 293

Medicamen ex baccis lauri.tomo.4. 298
Medicamen ex caricis & cnico, aluo soluendæ commodum.to.2. 190
Medicamen ex charta combusta nomas cõpescẽs.t.4. 293
Medicamen ex colũbino stercore.to.4. 274
Medicamen ex charta combusta.to.3. 552
Medicamen ex euphorbio ad punctiones neruorum commodum.to.4. 272
Medicamen ex herbis confectum.to.4. 274
Medicamen ex pice vtile ad canis rabidi morsus.t.4. 274
Medicamen ex populo ad articulares dolores.to.4. 307
Medicamen Magne dictũ.tomo.4. 260
Medicamen quale applicandũ.tomo.1. 83
Medicamen simplex.to.4. 1
Medicaminis ex cydoniorum succo, & vsus, & compositio.to.2. 212
Medicaminis quod ex populi floribus fit, compositio.tomo.2. 177
Medicamina sumptuosa vulneratis neruis congruentia.tomo.4. 275
Medicamina vlceribus sedis & pudendorum aptissima.tomo.3. 367
Medicamentum ad crassos viscidosq; humores expectorãdos commodum.to.4. 80
Medicamentũ Medeæ.t.1. 76
Medicamenti genus à substantia partis affectæ, & ab affectu est sumendũ.to.3. 363
Medicamenta calida & frigida à nobis sumunt initiũ actionis suæ, ac proinde potestate dicuntur talia.to.4. 44
Medicamenta calorem nostrũ augere non posse, priusq̃ ab ipso mutẽtur.to.1. 74
Medicamenta duo eiusdẽ quidem generis sed facultatib9 differẽtia, ad vulneratos neruos, cur in promptu semper habere oporteat.to.4. 270
Medicamenta educentia venena.to.1. 108
Medicamenta & nutrimenta exploranda, eẽ admouenda tepida, & corporis simplicissimo affectui.tomo.1. 81
Medicamenta excitandæ tentigini, qualia exiſtãt.t.3. 209
Medicamẽta omnia ei esse optima, qui affectus quib9 exhibentur, cognorit.to.4. 254
Medicamenta facultate calida quomodo nos calfaciant.tomo.4. 27

Medicamenta

Medicamenta in quibus experiri debemus.to.4. 93

Medicamenta omnia facultatibus constant contrariis.tomo.4. 51

Medicamenta omnia quo pacto in corpe suas vires exerceant.to.4. 6

Medicamenta omnia respectu ad aliquid tum vtilia, tum noxia dici.to.4. 391

Medicaměta propemodũ omnia etiam composita contrariasq́; in se facultates sortiri. tomo.4. 37

Medicamenta purgantia famiiliares sibi succos attrahere. tomo.3. 83

Medicamenta purgantia proprios hũores trahere, & quonam ordine.to.1. 46

Medicamenta quæ experiri volumus, debẽt esse alienæ qualitatis expertia.to.4. 26

Medicamenta quæ.to.1. 78

Medicamenta quæ iudicare velim⁹, qualiter expẽdere oporteat.to.4. 13

Medicamenta qũo nos calfaciunt.to.4. 28

Medicamenta reponẽdi ratio. tomo.4. 266

Medicamenta simul & nutrimenta.to.1. 80

Medicamenta singula talia dici qualia erga nos sunt.to.4. 15

Medicamenta singula ꝓprium sibi succum trahere.t.4. 450

Medicameta sinui circumliniẽda, esse debẽt vehemẽter siccantia.to.3. 554

Medicamẽta sint semper talia, vt si non prosint, non lædãt. tomo.4. 310

Medicamẽtorum facultates in quem modum examinentur à medicis.to.4. 34

Medicamẽtorum familiarium natura duplex.to.1. 75

Medicamẽtorum materiæ vnde proficiscantur.to.4. 243

Medicamentorum natura duplex perniciosorum.to.1. 75

Medicamẽtorum tãta in agendo diuersitas vnde oriatur.tomo.4. 70

Medicamẽtorum vires particulares numerari non posse.tomo.4. 71

Medicamẽtorum vires sub quibus contineantur alterationibus.to.4. 32

Medicamẽtis multis diuersi generis immistas esse subſtãtias. tomo.4. 46

Medicamentis quorsum vtantur homines.to.4. 70

Medicamentis singulis propria quædam facultas inest.t.4. 1

Medicina.to.2. 11

Medicina ancillatur naturæ.tomo.1.34.to.2. 6
Medicina est appositio & detractio.to.3. 450
Medicina omnium artium maxima.to.1. 34
Medicina quid.to.1. fol.5.fa.1.
Medicinæ artem Romanis esse multiplicem.to.1. 34
Medicinæ partes secundũ corporis affectiones.to.1. 36
Medicinæ partes secũdum operationes dictæ.ibidem.
Medicinæ esse propositũ, atque finem vnicum.to.1.fo.9.fa.1
Medicinæ finis est sanitas. tomo.1. 3
Medicinæ infinitas materias subiici.to.2. 5
Medicinæ partes maxime propriæ sunt per quas artis finem consequimur.to.1. 36
Medicinæ partes mutuã opem desiderant.to.4. 269
Medicinæ partitio duplex. tomo.1. 36
Medicinæ partium officia contraria.to.2. 119
Medicinæ philosophiæq; subiectum ex accidenti corpus humanum dici.to.1. 37
Medicinæ præcipuæ partes. tomo.2. 12
Medicinæ primæ ac maximæ partes, sunt duæ.to.2. 119
Medicinæ quæ sint partes præcipuæ.to.2. 7
Medicinæ scopus, sanitas: finis, sanitatis adeptio.t.1.f.4.fa.2
Medicinæ vnius, variæ species, siue partes, existunt, omnes ad sanitatem tendentes. tomo.2. 4
Medicinæ vsus.to.2. 18
Medicũ oportet varias regiones orbis lustrasse.tomo.1.folio.4.facie.1.
Medicinam arti laceras vestes sarcienti, esse similem. to.2. 5
Medicinam esse curatricẽ ægrorum, & sanorum conseruatricem.to.2. 1
Medicinam esse ẽ numero factiuarum artium, quæ vitiata reficiunt.to.1. 34
Medicinam esse ingenuarũ omnium præstãtissimam artem. to.1.fol.2.fac.2.
Medicinam esse inter factiuas artes connumerandã. to.2.6
Medicus.to.2. 18
Medicus accuratus quis sit. tomo.1.folio.4.facie.2.
Medicus cuiusque morbi optimus qui sit dicendus.t.1.337
Medicus intẽtus naturæ & morbo.to.1. 31
Medicus quis nam solus existimandus.to.3. 328
Medici munus.to.3. 324

Medici optimi munus, q̄d sit. tomo.2. 246
Medici veteres impabant ęgris veluti duces militib⁹.t.3.314
Medico ars rationalis necessaria.to.1.fol.4.fac.2.
Medico quid sufficiat.to.1.553
Medicum debere esse contemptorē pecuniæ.t.1.fo.4.fa.1
Medicum debere esse & philosophum.to.1.fol.4.fac.2.
Medicū esse naturę ministrum. tomo.1.25.to.3. 300
Medicum quæ noscere deceat. to.1.fol.3.facie.1.
Medicorum sectæ tres.tom̄.1. folio.9.facie.2.
Medicis dandam operam esse, vt cito, citra dolorem, & q̄ tutissimè curent.to.3. 501
Medicis quæ cognoscenda sint secūdum rationalium hæresim.to.1.fol.5.fac.2.
Media figura dupliciter dicit. tomo.1. 142
Media figura in motione artuū quando seruetur.to.1. 140
Media figura quæ cum tensione vtriusq; fit musculi affert dolorem.to.1. 142
Media in quoq; genere vel specie quæ dicantur.to.1. 52
Media quando aperienda vena.to.2. 179
Media temperie præditū, quomodo cognoscatur.to.4. 35
Mediæ figuræ artuum quæ requirantur.to.1. 142
Mediæ venæ consideratio. tomo.1. 216
Mediam figuram dolore carentem inueniet, naturam consuetudinemq; considerās. tomo.1. 148
Mediam figuram seruamus diutissime.to.1. 141
Media figura dolore caret. ibi.
Mediocria debere esse omnia. tomo.2. 136
Mediocritatis termini in iis quibus vti corpus dēat.to.3.256
Mediocritatem in omnibus eligendam, ad conseruandū optimum corporis habitum. tomo.2. 149
Mediocritates efficere naturales pulsus.to.2. 331
Medion.to.4. 148
Medius pulsus inter lāguidum & vehementē quomodo dignoscatur.to.2. 386
Medium esse debere q̄d vtrisq; extremis est futurum materia.to.4. 36
Medium exquisite corpus excedentibus mediocritatem secundum aliquid esse deterius. tomo.1. 92
Medium in vniuersa substantia.to.1. 58

Mediũ natura quid ſit.t.1. 399
Mediũ omne ex contrariis exiſtit.to.4. 41
Medium pulſum qui naturalis ſit, dari nullum inter languidum, & vehementem poſſe. tomo.2. 386
Medium ſemper expeti: conſiſtereq; in relatione ad aliud. tomo.2. 128
Medium tẽperie vtriſq; extremis inſeruit.to.4. 27
Medulla.to.4. 219
Medulla ceruina.to.3. 546
Medulla oſsiũ.t.1.133.t.2.62
Medulla ſpinalis. tom.1.57. tomo.2. 84.133
Medulla vitulina.to.3. 547
Medullæ ſpinalis tertia tunica. tomo.1. 461
Medullam eſſe familiare oſſibus nutrimentum.to.1. 323
Medullam ſpinalem non pulſare.to.1. 461
Medullam eſſe nutrimentũ oſſibus.to.1. 128
Medullam ſpinalem oriri à cerebro.to.1. 161
Medulla ſpinali inciſa tranſuerſim, quid accidat.to.1. 291
Medulla ſpinali aut neruo inciſis tranſuerſim, quæ infra ſectionem ſunt partes deſtitui motu ſimul & ſenſu.to.1.135
Medullæ omnes inſenſiles. tomo.3. 70
Medullarum optima eſt vitulina.to.4. 300
Medullas reponendi ratio. tomo.4. 219
Meiendi munus, non veſicæ, pendet à voluntatis imperio. tomo.4. 197
Mel.to.2.76.102.to.4. 147
Mel aereum.to.2. 76
Mel billioſis naturis non eſſe ex vſu, conferre autem ſenibus. tomo.1. 113
Mel calidis & ſiccis naturis eſſe aduerſiſsimum, humidis autem & frigidis, maximè ex vſu.to.2. 19
Mel coctum, vrinam mouet. tomo.2. 76
Mel florentibus in bilem conuertitur.to.1. 111
Mel ſenibus cõmodũ. ibidem.
Mel crudum.to.2.76.t.3.350
Mel cum lacte conferre ventriculo ſicco, impenſeq; refrigerato.to.3. 390
Mel eſſe inimicum hecticis.tomo.3. 39
Mel incõmodum hepatis & lienis affectibus.to.2. 97
Mel largius ſumptum, vomitum prouocat.to.2. 77
Mel laudatiſsimum vbi gignatur.to.2. 76
Mel non putreſcit putreſcen-

tibusq; maxime congruit. tomo.4. 290
Mel omne calfacit, atq; in corporibus calidis bilescit facile. tomo.2. 92
Mel optimũ quale esse debeat. tomo.3. 384
Mel permiscendum esse medicamẽtis iis quæ thoracis pulmonisq; vlceribus instituuntur.to.3. 350
Mel plusculum igni ad motum amaricat.to.4. 62
Mel quando miscendum ptisanæ.to.2. 97
Mel quibus conueniat. to.2. 92
Mel quibus facile in bilem vertatur, & qbus sit maxime ex vsu.to. 2.76.to.4. 62
Mel reddi ex lõga coctura amarum.to.1. 113
Mel roscidum.to.2. 76
Mel senibus cõmodissimũ, ætate florentibus in bilem vertitur.to.2. 77
Mel tẽporis spatio amarescit. tomo.4. 62
Mel vitiosum multum spumæ egerit optimum verò minimum: breuissimoq; coquitur tempore.to.2. 173
Mellis acrimonia qũo corrigatur.to. 2. 76
Mellis facultas.to.4. 424
Mellis optimi, notæ.to.2. 173
Mellis vsum fugiendum esse, vbi tenuis fluxus à capite ad asperam arteriam destillat, recipiendum autem, dum crassus.to.4. 402
Melle corrigi prauitatem placentularum.to.2. 188
Melampyrum.to.2. 35
Melancholicæ alienationes. tomo.3. 45
Melancholia vnde oriatur.tomo.3. 144
Melancholiam recẽtem qua victus ratione curarit Galenus. tomo.3. 149
Melancholicus sanguis in quibus minime habeat: & in quibus omnium maximè accumuletur.to.3. 146
Melãcholicus succus, tomo.3. 76. 497
Melancholicum excremẽtum in ventriculum excreuit natura.to.1. 352
Melancholicum succum liẽ aliquãdo mittit in vẽtriculum. tomo.1. 127
Melancholicum succũ gignentia.to.3. 79
Melancholicum succũ purgantia.to.3. 497
Melancholici affectus qui sint. tomo.2. 57
Melancholici affectus quomodo inhibendi sunt.to.3. 83

Melancholici magna ex parte epileptici fiunt: & econuerso. tomo. 3. 145
Melancholici sunt difficiles & præter omnem rationem tristes. to. 3. 76
Melancholicorum species variæ. to. 3. 143
Melancholicos nunquam deserit timor. ibidem.
Melancholicos succos elaborare lienem. to. 1. 346
Melantheria. to. 4. 196
Melanthium. to. 4. 114. 147
Melasmata. to. 3. 87
Melea. to. 4. 148
Meliceris. to. 3. 85. 500
Melicratum. to. 2. 76
Melicratum esse aptũ sinui conglutinando. to. 3. 553
Melicratum quando excretionem excitet. to. 2. 18
Melilotum. to. 4. 147
Meliloti decoctum. to. 4. 362
Meline. to. 4. 119
Melinũ Andromachi. t. 4. 258
Melinum Heraclidis. to. 4. 258
Melinum Menæti. to. 4. 258
Melinum Serapionis. t. 4. 258
Melinorum atq; viridium discrimen. ibidem.
Melitites. to. 4. 190. 191
Mellissophyllon. to. 4. 147
Melopeponum facultas. tomo 2. 36. 88
Membrana. to. 1. 58
Mẽbrana agnina. t. 1. 156. 480
Membrana agnina fœtũ obuoluit. to. 1. 180
Membrana costas succingẽs duplex. to. 1. 279
Membrana farciminalis. tomo. 1. 480
Membrana farciminalis fœtus suscipit lotium. to. 1. 160
Membranam agninam contegere totum fœtum. to. 1. 157
Membranam farciminalẽ oriri ab vrago. to. 1. 180
Membranã obuolui semini in vtero. to. 1. 158
Membranæ. to. 1. 62
Membranæ sublinentes thoracem. to. 1. 268
Membranæ vasorum cordis, quorsum factæ. to. 1. 127
Membranarum cerebri consideratio. to. 1. 294
Membranarum, dolores sunt lati, æqualesq;. to. 3. 131
Membranosa omnia à semine oriri. to. 1. 164
Membrum mortificatum quatenus sit abscindẽdũ. t. 3. 554
Membra ex qua seminis parte gignatur. to. 1. 159
Mẽbra infeliciter ab initio formata, esse exercitando imbecillia. to. 2. 184
Membrorum naturalium or-

tus.to.1. 181
Membrorum principalium necessitudo.to.2. 349
Memoria.to.2. 118
Memoria tenere, quid.t.1.147
Memoriæ oblesæ à causa frigida & sicca, cucurbitulas admotas nõ esse ex vsu.t.3.138
Memoriæ exoletę vel grauiter læsæ causam esse intẽperiem frigidam cerebri, quæ refrigeranda est.to.3. 140
Memoriam exoletam restituturo quæ sint consideranda. tomo.3. 137
Mercurialis.to.4. 144
Mercurii cõmendatio, ceu omnium artium authoris. to.1. folio.1.facie.2.
Meridies.to.2. 144
Menandrũ ex insolatu febrientem, qua ratione sanarit Galenus.to.3. 65
Menelai ibecillitas mollitiesq; animi.to.1. 522
Menix durior effecta quos pulsus gignat.to.2. 415
Meningis crassæ vsus. tomo.1. 399. 406
Meningis tenuioris vsus. tomo.1. 398
Meningẽ cerebri vulneratam conglutinantia.to.4. 331
Meningem crassam esse connexam cranio.to.1. 413
Meningem crassam secare tribus in locis cerebrũ. t.1. 296
Meningem duram esse foraminulentam.to.1. 398
Meningem tenuiorem cum venis penetrare ad ventriculos cerebri.to.1. 296
Meningem tenuiorẽ affici non posse absq; cerebro: sicuti neque hoc absq; illa.to.2. 465
Meningem tenuem inter cerebrum & crassam consistere: crassam, inter tenuem & cranium.to.1. 399
Mens quibus ægrotet.t.1. 550
Mensis.to.2. 446.
Mensis lunaris.to.1. 190
Mensis non omnino cõstat triginta diebus.to.2. 441
Mensem à luna immutari per septimanas, vt alia omnia. tomo.2. 442
Menses cui probẽ fluunt mulier, quibus morbis non infestetur.to.3. 564
Menses demitti in vterũ non ab illo attrahi.to.4. 89
Menses educendi ratio.t.4.222
Menses euocant venæ sectæ infra poplitem, iuxtaq; talum. tomo.3. 567
Menses & vrinas quæ eliciant. tomo. 4. 89
Menses probe non fluere lactante fœmina.to.1. 473

Men t.1.1

Menses prouocant nepita, pulegium, dictamnūq́;.t.3. 582
Mēses qbus ex causis plus ęquo fluant.to.3. 62
Menses reuelli sursum, admota cucurbitula mãmis.t.3. 354
Menses vnde retineri ɔtingat. tomo.3. 62
Mēstruus sanguis idoneum est alimentum fœtibus.t.1. 177
Menstrui temperiem sequi animam ait Aristo.to.1. 99
ex Menstruo & semine omnia animalia gigni.to.1. 171
Mēstruo ex sanguine gigni omnes sanguineorum partes. tomo.1. 45
Menstruum sanguinem quantitate & qualitate esse inutilem.to.3. 87
Menstruum tempus.to.1. 189
Menstrua cur mulieribus profluant singulis mensibus. tomo.3. 563
Menstrua defecerunt mulieri, cui lac inest, nec prægnanti, nec existenti puerpæ.t.3.204
Menstrua esse euocãda per crura: reuellenda per venã in cubito sectam.to.3. 576
Menstrua euacuatio.to.1. 473
Menstrua fluentia ĩmodice quę sequantur symptomata. tomo.3. 205
Menstrua quibus suppressa ob niuis potionem fuerant, venæ sectione succursum fuisse. tomo.3. 567
Menstrua supprimũtur secta in cubito vena.to.3. 582
Menstruorum retentio, nõ est astrictio: sicuti neq; fluor, naturalis excretio.tomo.1. folio.14.facie.1.
Menstruis deficiētibus quo pacto deprehēdemus an sit grauida mulier, nec ne.to.3. 205
Mēstruas purgationes creticas quæ signa præcedere soleãt. tomo.4. 486
Mensurãtur humida. t.4. 249
Mēsura olei erat olim apud Romanos cornea.to.4. 271
Mensuræ ratio in exhibitione alimēti per ephemeras febres ex quibus sumatur.to.3.513
Mensurã esse optimam.t.2.105
Mensuram moræ futuræ in frigidæ balneo, ex notis quæ in cute visuntur sumi.to.2. 155
Menta.to.4. 122
Mentis nomenclaturę.t.1. 510
Mentis transcursus est velocissimus.to.2. 320
Mentem diuinam esse extensam per aerem arbitraĩ Galenus.to.1. 503
Mentem habitare in syderibus tanto meliorem & perfectiorem, q̃ in corporibus his ter-

restribus, quanto substantia illorum est purior.to.1. 502
Mentem vbicunque ea sit, quælibet instrumenta vel longissime sita, subitò mouere posse. tomo.1. 509
Mesareum.to.1. 275
Meseraicæ venæ.to.1. 275
Meseraicarum venarum consideratio.to.1. 215
Meseraicas venas desinere in portam.to.1. 349
Meseraicas venas omneis porrigi ad hepatis portas.t.1.273
Meseraicas venas primum conficere sanguinem.to.1. 511
Mesenterium.to.1. 275
Mesenterium triplex.to.1.222
Mesenterii origo & vsus.tomo.1. 349
Mesenterii substantia ex qbus constat.to.1. 275
Mespila.to.2. 44
Mespilum.to.4. 148
Mistionem exquisitã solius Dei atque naturæ esse opus.t.1. 55
Metacarpium constare ex ossibus quatuor.to.1. 207
Metacarpii cõsideratio.t.1.206
Metacarpii ossa quaterna.tomo.1. 317
Metallica obluẽdi modi diuersi.to.4. 252
Metallica diutius cocta magis siccant.to.4. 285
Metallica medicamenta debẽt elota eẽ, si citra morsum sit siccatura.to.3. 370
Metallica medicamenta sanandis incipientibus cancris idonea.to.3. 498
Metallica omnia dolorem excitant.to.4. 272
Metallica oĩa siccare.to.4.191
Metallica omnia sortiri maiorem vim exiccandi, vbi plusculum ebullierint.to.3. 552
Metallica plenius coquenda esse.to.4. 251
Metallicis plurimũ igneæ substantiæ esse immistũ.t.4. 192
Metallica quæ dicant.t.4. 191
Metaphoræ quænam sint recipiendæ.to.2. 301
Metaphoram esse ablegãdam ab artificiosa doctrĩa.t.2.299
Methodicè diuisuris, quæ sint consideranda.to.2. 291
Methodus cognoscendi mores alienos.to.2. 106
Methodus consistit in vniuersalibus.to.3. 416
Methodus est certa quædam & vniuersalis via omnium particularum cõmunis.t.3. 345
Methodus quæ alias artes, ipsam quoque medicinam constituit.to.1.fol.17.fac.1.
Methodo inquirere quid sit.tomo.3. 316

Methodici à solis affectibus indicationes sumunt. tomo.1. folio.6.fac.1.
Methodici constituunt duas communitates morborum, astrictionem, atque fluorē, ac tertiā ex his conflatam.ibidem.
Methodici & rationales qui cōueniant, differantq; inter se. tomo.1.fol.9.fac.2.
Methodici Empiriciq;, quibus inter se sint concordes. ibidē.
Methodici multa artis immutant opera.to.1.fol.6.fac.1.
Methodici pollicētur se totam artē docturos curriculo mensium sex.to.1.fol.6.fac.2.
Methodici quibus distinguantur ab Empiricis.t.1.f.6.fa.1
Methodicorum dogmata. tomo.1.fol.13.fac.1.
Methodicorum Empiricorūq; in Rōnales obiectio.t.1.f.10.fa.1
Methodicorum secta.t.1.f.6.fa.1
Metrenchyte.to.4. 440
Metuentium pulsus.to.2. 265
Meum.to.4. 149
Milax aspera.to.4. 150
Milax laenis.to.4. 150
Milites Xenophontis.t.1. 417
Milium.tomo.2. 85.87.98. tomo.4. 130
Miliū ad omnia est panico pręstantius.to.2. 27
Mille perforata.to.4. 103
Milui caput.to.4. 471
Mina cōtinet vnc.xx.t.4. 262
Mineruā ex Iouis cerebro fuisse ortam fingunt Poetae. tomo.1. 517
Minimum quid dicatur.t.1. 552
Mingentibus inter dormiendum remedia.to.4. 441
Miscellas medicaminū aliquando eē vtiliores simpliciū vsu. tomo.4. 390
Miscellanei panes.to.2. 21
Mistioni corporū exactissimae, plurimum conducere comminutionem, cōmotionem, & in ipso congressu moram. tomo.1. 45
Mistorum qualitates & facultates sunt totae per totas mistae.to.3. 314
Misy.to.4. 197.363
Mithridates communitus Antidoto pimere se veneno non potuit.to.4. 465
Mithridates praemunitus Antidoto, vinci à veneno nō potuit, ac proinde opus medicamenti perfecit ferro.t.4.461
Mitia medicamenta quae sint. tomo.4. 284
Mitigatoria quae.to.4. 276
Mnesitheus.to.2. 53
Moerorem vinum discutit. tomo.1. 96
Moestorum pulsus.to.2. 264

Moderata esse conseruanda similibus: immoderata corrigenda contrariis.to.2. 91
Moderatus pulsus.to.2. 272
Moderatus pulsus quot modis dicatur.to.2. 384
Moderati puls⁹ soli singulis generib⁹ idiuisibiles sūt.t.2.296
Modestus qua in re continentem superet.to.2. 111
Modi diuersi abscessuū.t.1.85
Mola.to.1. 208
Molam absq; viro cōcipi à muliere non posse.to.1. 471
Molares dentes.to.1. 430
Molarium dentium magnitudines.ibidem.
Molarium dentium numerum definitum non esse: vt plurimum tamen haberi vtroq; in latere quinq;.to.1. 431
Molestia ex retento semine.tomo.3. 29
Molibdæna.to.4. 197
Molibdenæ facultas.to.4. 247
Molibdos.ibidem.
Molles tunicæ quando sint agiliores ad motum, & quando tardiores duris.to.2. 256
Molle esse quod in seipsum cedit, nec migrat aliò.to.2.300
Molle cum mediocri calore esse humidum.to.1. 61
Molle instrumentum facile dilatari, contra q̃ durū.t.2.335
Molle quid.to.4. 72
Molli cute intecta.to.2. 75
Mollia ad patiendum aptiora. tomo.1. 394
Mollia esse quæ cedunt tactui. tomo.2. 300
Mollia quæ.to.2. 300.326
Molliora corpora imbecillioribus medicamentis indigēt. tomo.4. 263
Molliora facilius alterantur.tomo.2. 73
Mollissimi puls⁹ causę.t.2.394
Mollitio quid.to.4. 72
Mollities instrumentorū quando ad pulsuū magnitudinem conferat & qñ secus.t.2.356
Mollitiem instrumentorum ad pulsuum magnitudinem facere.to.2. 354
Molliendi rōnes plures.t.4.72
Moly.to.4. 152
Montana animalia campestribus, oīa eē calidiora & sicciora: atq; ob id pſtātiora.t.2.99
Montanæ auiculæ.ibidem.
Mora.to.2. 38
Mora debere alios cibos præcedere.to.2. 39
Mora imatura, resiccataq;, alui profluuio congruunt.t.2.40
Morus.to.4. 150
Moris vtendum esse, dum ventriculus æstuat.to.2. 40
Moro⁊ maturo⁊ vires.t.2.40

Morbus.to.3. 321
Morbus animi, qui.to.1. 525
Morbus est affectus præter naturam, impediens actionem. to 2.123.to.3. 13
Morbus est affectus præter naturam, corpus vitiãs.t.3. 320
Morbus & affectus vt differãt. tomo.3. 13
Morbus & sanitas vnde exoriantur.to.3. 2
Morbus est, vel opationis vel structuræ oblæsio.to.3. 1
Morbus exacte peracutus. tomo.2. 438
Morbus exacte, acutus qui.ibi.
Morbus in formatione.t.3. 4
Morbus in magnitudine.t.3. 5
Morbus in numero duplex: cuius vtraq; differẽtia bifariam scinditur.to.3. 4
Morbus instrumẽtalis quadruplex.to.3. 326
Morbus omnis protinus ab initio eandem sibiipsi naturam atq; essentiã sortitur: nec differt nisi magnitudine à iã absoluto & maximo.to.3. 116
Morbus quid. tom.2.461. tomo.3. 117.327
Morbus quî distinguendus à vitio similarium particularum. tomo.1. 23
Morbus, quorum immoderatio dicatur.to.3. 1
Morbus vnde cognoscatur. tomo.2. 417
Morbi acuti simul atq; inuascrunt ad extremã perueniunt magnitudinẽ.t.1.fol.16. fa.2
Morbi causa quæ sit dicenda. tomo.3. 4
Morbi crescentis ad magnitudinem notæ.to.2. 448
Morbi cuiusq; gñationi quoddam est tempus.to.3. 108
Morbi differentiæ.to.3. 420
Morbi essentia in primis est cognoscenda.to.3. 122
Morbi faciles ob delicta producuntur, atq; interdum letales fiunt.to.2. 430
Morbi in deprauata compositione.to.3. 5
Morbi nomen est vnũ in vniuersis morbis.to.3. 328
Morbi nõ omnes quatuor sortiuntur tempora. tomo.1. folio.16.facie.2.
Morbi magnitudinem cognosci ex eius symptomatis. tomo.1. 31
Morbi magnitudinem esse scopum sanguinis mittendi purgationisq; adhibẽdę.t.3.348
Morbi ob humorũ affluxum. tomo.1. 554
Morbi qui iudicantur, mutilantur declinatione.tomo.1.folio.16.facie.2.
Morbi magni notę. to: 3.109.

Morbi regii absque febre inuadentis consideratio. t.3. 189
Morbi regii à liene orti, aliis nigriores.to.1. 114
Morbi regii causa.to.3. 188
Morbi species curationem tantum indicant.to.1. 24
Morbi totius tēpora quatuor. to.3. 106.108
Morbi totius principiū est eius cruditas.to.3. 107
Morbi vigētis indicia. t.2.448
Morbo declinante opportunū esse auxiliorum vsum. tomo 1.fol.15.facie.1.
Morbo & naturæ intentus medicus.to.1. 31
Morbo ileo infestante, stercus euomi.to.1. 125
Morbo in vigore existēte, non esse opportuna auxilia.tomo 1.fol.14.fac.1.
Morbum esse omnem vlcus. tomo.1. 88
Morbum futurum signa indicantia ex neutrorum genere existunt.to.2. 292
Morbum nunquam solui, nisi concoctionis signa in excrementis præcesserint.to.1. 31
Morbum producūt, vel etiam mortē accersunt, errores circa ægrum admissi.ibidem.
Morbi primi quatuor.t.1.112
Morbi primo lędunt functionem.to.3. 14
Morbi q per interualla redeūt, Vere præcipuè mouentur.tomo.3. 597
Morbi quorum sint causæ symptomatum.to.3. 18
Morbi sicci qui dicant.t.3.604
Morbi tot sunt, quot constitutiones salubres.to.1. 24
Morborum causæ quæ dicendæ.to.3. 3.14
Morborum generationi nō esse certum quoddam tempus præscriptum.to.3. 102
Morborum genus duplex. tomo.3. 326
Morborum nomina sumpta à causa putata, vel ab aliquo simili.to.3. 321
Morborū nomina tracta à parte affecta & symptomate.tomo.3. 321
Morborū nomina sumpta ab ipso symptomate.ibidem.
Morborum nomina indita à lęsa particula.ibidem.
Morbum posse in initio discuti.to.1.fol.16.fac.2.
Morborum qui non soluūtur, natura duplex.to.3. 108
Morborum qui ad quadragesimum vsque peruenīūt diem, natura duplex.to.2. 438
Morborum simplicium genera tot sūt, quot simplicia ele-

menta.to.3. 1
Morborum species diuersæ. tomo.2. 502
Morborum tẽpora quatuor. tomo.1.fol.15.fac.1.
Morbo℞ tpa remedio℞ differẽtiã nõ idicãt.t.1.fa.16.fa.2
Morborum tempora ab ætate aĩalium qũo differãt.t.3.101
Morborum tempus comparatur ætati animalium.t.3.101
Morbos exiguos subito vinci à natura.to.3. 116
Morbos futuros prænunciant quæ à naturæ ordine recesserunt.to.3. 293
Morbos particularũ in intẽperie consistere.to.1. 553
Morbos p ꝯtraria pelli.t.1. 88
Morbosa quæ.to.1.fol.5.fa.1
Mordax motaq; causa, siue frigida sit, siue calida fuerit, horrorem rigoremq; inducere potest.to.3. 40
Mordacia minus ea quę sunt tenuiora, si parem facultatẽ sortiantur.to.4. 196
Mordacia omnia non esse calida.to.4. 11
Mordentia & abstergẽtia cibaria esse biliosa, cacochymaq;. tomo.1. 352
Mordicatio acido, amaro, & acri sapori est cõis.to.4. 63
Mordicationibus cibi apti qui sint.to.4. 21
Mordicare quæ valeãt.t.4. 51
Mordicãtiũ alia sunt facultate calida: alia frigida.to.4. 50
Mordicantium humorum, quatuor, secundum magis & minus differentiæ habentur.tomo.3. 71
Morsus rabidi canis curatio.tomo.1.folio.5.facie.2.tomo 4. 60.227
Morsui rabidi cãis auxiliari medicamen ex cancris ꝯfectum. tomo.4. 250
Morsui rabidi canis potio Cratippi.to.4. 476
Morsum rabidi canis esse conseruandum apertum vt minimum.xl.dies.to.4. 460
Morsis à vipera stercus caprillum auxilio est.to.4. 212
Morella astrĩgit, refrigeratq;. tomo.2. 51
ad Morũ bonitatẽ vel prauitatẽ q̃tũ ꝯsuetudo posit.t.1.101
Mores animæ ex oculis etiã in sanis, cognosci.to.3. 512
Mores animi quæ corrumpere soleant.to.2. 127
Mores cognosci ex figura partium Arist.ait.to.1. 99
Mores ægri quando expendendi.to.2. 231
Mores ipsi sunt duplices, nempe ciuiles, & naturales, siue

infiti.to 3. 281
Morum puerilium diuerfitates. tomo.1. 94
Mores reddi probos, à recta victus ratione.to.2. 125
Mores feptẽtrionaliũ effe agrestifsimos.to.1. 99
Mores fequi plerunq; naturam regionis.ibidem.
Morũ generatio prima ex temperamento.to.1. 171
Moribus animæ effe aptũ corpus in omnibus.to.1. 299
Moribus dari corpis formam congruentem.to.1. 435
Mors quid.to.3. 249
Mors eft oĩmoda naturæ proftratio.to.2. 480
Mors quo morbi tempore accidat.ibidem.
Mori abfq; crifi qbus ꝯtĩgat in accefsionũ principiis.t.2.482
Mori cur nemo pofsit in totius morbi declinatiõe, nifi ob errorem cõmiffum.to.2. 482
Mori repente quibus contingat.to.3. 175
Moriens Polyxena operã dedit vt cũ dcoro caderet.t.4. 454
Morientibus maxillæ media figura accidit.to.1. 146
Moriturus ad declinationis tps ꝯtĩgere minime põt.t.2. 481
Moriuntur hoĩes in pefsimo totius accefsionis tpe.to.2.431
Moroxus.to.4. 191
Mortem abfq; crifi acceffuram quæ indicent.to.2. 483
Mortẽ ꝯtingere poffe ob timorẽ grauẽ & voluptatem ĩmenfam, atq; ẽt mœftitiã.t.3.174
Mortem effe extinctionẽ naturalis caloris.to.3. 341
Mortem & falutem nunciantia figna.to.2. 458
Mortem fibi feruũ quendã confciuiffe refpiratione cohibita. tomo.1. 147
Mortis dies qua via cognofcatur.to.2. 483
Mortis effe tres modos iis qui abfq; crifi moriunt.to.2. 482
Mortuo aĩali cur fit laxa pupilla.to.1. 419
Mofaicæ fententiæ reluctatur Galenus.to.1. 436
Motionis ofsium rõ. to.1. 139
Motionis poft cibum incõmoda.to.2. 81
Motionis quartum genus. tomo.1. 139
Motioni articulorum in digitis auxilium duplex.to.1. 306
Motionum capitis fecuritas.tomo.1. 261
Motrix functio variatur, pro inftrumentorum diuerfitate. tomo.3. 15
Motricis facultatis fymptoma eft triplex.to.3. 16

Motus.to.3. 295
Motus admodum languidus, quid efficiat.to.2. 128
Motus cordis, arteriarumq́; intermittitur nunquã.t.2. 148
Motus celeritas facultatibus attestatur: materiis aduersatur. tomo.1. 132
Mot9 cur plurima facultate indigeat.to.3. 26
Motus duplex.to.3. 317.323
Motus in actione versatur. tomo.1. 489.547
Motus sensibilis duplex. vnus volun rarius, qui ad neruos & muscu los: alius vitalis qui ad cor, & arterias pertinet. tomo.3. 90
Motus quid.to.3. 317
Motus velocitas distinguit affectus dolorificos organorum respirationis, ab iis, qui citra dolorem infestant.to.2. 230
Motus voluntarius qui sit. tomo.1. 147
Motus vehementior tantũ, dicitur exercitatio.to.2. 137
Motus arteriæ & cordis est naturalis.to.1. 147
Motus capitis.to.1. 260
Motus capitis ad anteriora à quibus oriatur musculis'. tomo.1. 261
Motus celeritatem tarditatéq; adiuuantia.to.2. 479
Motus celeritatem aut tarditatem ex locis vbi mouenť corpora, iudicari.to.2. 320
Motus animales qui.to.1. 134
Motus labiorum.to.1. 258
Motus pollicis vnde.to.1. 231
Motus voluntarii instrumenta sunt musculi.to.1. 132
Motui quæ requiranť.to.4. 42
Motui propria.to.2. 223
Motui quæ insint.to.2. 312
Motu qua ratione musculi priuentur.to.1. 290
Motum contrarium nõ exordiri naturã prius, q̃ priorem sedauerit.to 2. 271
Motũ cruris ad latera ex abundantia esse.to.1. 336
Motum esse ex substantia animalium.to.1. 440
Motum non sensu, sed ratione colligimus.to.2. 320
Motum quarundã partium voluntarium exolui prorsus illæso sensu, sicuti econtra: id quod accidit in omnibus partibus, quæ per diuersos neruos vtramq; facultatem recipiunt.to.3. 26
Motum se inuicem consequentium, alterum sine altero seruari, non est posibile.t.2.215
Motuum varietatem pugnare cum constructionis securitate.to.1. 323

Motus genera duo.to.3. 117
Motus naturales qui.t.1. 134
Motus pasſiui qui.to.1. 501
Motus violenti qui viribus ſuperiores ſunt, fiunt tremuli. to.3. 91
Motus voluntarii à muſculis fiunt.to.3. 100
Motus volnntarii noxæ. tomo.3. 34
Motus volũtarii omnes à muſculis fiunt.to.1. 304
Motus voluntarii atq; ſenſus opifices eſſe n eruos.t.1. 224
Motus vehementes quorum malorum exiſtant cã t.2.128
Motuum diuerſorum effectus diuerſi.to.2. 149
Motuum naturalium ſpecies diuerſæ.to.2. 147
Motuum quatuor differentiæ in muſculis.to.1. 139
Motuum qui actiones nõ ſunt, differentia triplex.to.2.148
Motuum qui ſibi ſuccedũt mutuo, neceſſe eſt vno pereunte, perire alterum.to.1. 137
Mouendi munus ad articulos & muſculos pertinet.to.3. 7
Moueri eſt veluti quiddã agere.to.3. 123
Moueri multa quæ prorſus immota vidẽtur, vt auis quæ ſe ſe in ſublimi aeris regione ſuſtinet.to.3. 92
Moueri pro voluntatis imperio nemo poteſt abſq; facultate animali.to.3. 122
Mugil cõditus ſale, aſſeruatur. tomo.2. 70
Mugilum caro.to.2. 69
Muliebre lac tabidis eſſe maximè congruum.to.3. 314
Muliebre profluuium.t.3. 62
Muliebris pudendi deſcriptio. to.1. 151
Muliebre ſemen quid præſtare poſſit.to.1. 170
Muliebri non fuiſſe opus veneranda facie, quandoquidem nec moribus venerandis eſt prædita.to.1. 435
Mulierem omnium ſtudiorum natura compotem eſſe.tomo.1. 559
Mulieres glabræ.to.1. 435
Mulierum pulſus eſt q̃ virorũ celerior.to.2. 354
Mulierum ſimilitudo diſſimilitudoq; ad viros.to.1. 559
Mulli.to.2. 71
Mulli caro.to.2. 70
Mulli hepar.to.2. 71
Mundum eſſe maximum & pulcherrimum rerum omnium.to.1. 334
Mulſa in naturis bilioſis bileſcit facilè.to.3. 399
Mulſa quibus non ſit conueniens.to.3. 457

Mulſæ exhibitio.to.3. 463
Mulſæ facultates.to.3. 449
Mulſam ex pluuia aqua confici.tomo.2 174
Multa vnum eſſe: vt vnũ multa.to.3. 327
Murænæ.to.2. 89
Murænam Romæ omniũ ferè marinorum piſcium minimo vendi.to.2. 72
Muriæ facultas.to.2. 102
Muris aranei puluis ſanat ab ipſo emorſos.to.4. 456
Murium capita.to.4. 455
Mus.to.4. 229
Muſculus, animale inſtrumentum, & naturale.to.1. 134
Muſculus brachii.to.1. 136
Muſculus cubiti.to.1. 136
Muſculus colli veſicæ per omnia ſimilis eſt ſedis muſculo. tomo.1. 278
Muſculus coſtis vniuerſis incumbens.to.1. 229
Muſculus frontis habet fibras deorſum tendentes.t.1. 256
Muſculus humeralis.to.1.235
Muſculus latus.t.1.126.412
Muſculus oculi magnus.tomo primo. 422
Muſculus omnis dum tendit, trahit ad ſeipſum partem in quam inſeritur.to.1. 138
Muſculus oĩum maxmus qs nam ſit.to.1. 486
Muſculus poplitis flectit genu.to.1. 336
Muſculus ſedis.to.1. 136
Muſculus tranſuerſus ſectus in quã reuelleĩ partẽ.to.1. 138
Muſculus veluti quædam plãta.to.1. 134
Muſculus veſicæ collũ cõſtringens agit voluntarie.t.3.112
Muſcul⁹ veſicæ atq; ſedis agit ſecundum voluntatis imperium: quibus reſolutis excremẽta retĩeri nõ pñt.t.3. 197
Muſculus volę manus.t.1.230
Muſculus vnuſquiſq; cognoſcitur ſecundum differentiã fibrarum.to.1. 237
Muſculi ani & veſicæ munus eſt non excernere, ſed conſtringere.to.1. 149
Muſculi lati origo & vſus. tomo.1. 438
Muſculi lati inueniendi ratio. tomo.1. 257
Muſculi compoſitio.t.3. 126
Muſculi conſtitutio.to.1 164
Muſculũ abſq; facultate aĩali poſſe exqſitẽ ꝯtrahi.to.1.139
Muſculum latum inuenit Galenus.to.1. 258
Muſculũ latũ fibras oẽs recipe à colli ſpondylis.to.1. 493
Muſculũ nullum deſtitui arteria, nec vena.to.1. 498
Muſculum uullum eſſe expira

tionis opificem.to.1. 150
Musculũ nullũ haberi in exteriori manus extremæ regione.to.1. 249
Musculi.to.2. 83
Musculi ad collum vesicæ locati vsus duplex.to.1. 359
Musculi ad eam partẽ trahunt diuisi, ad quam vergunt fibræ.to.2. 385
Musculi abdominis. to.1.507 to.2. 221. 136
Musculi abdñis obliq.t.1. 358
Musculi abdominis octo.tomo.2. 221. 358
Musculi ab osse hyoide producti.to.1. 387
Musculi alterius partis conuulsi ad se valentem alterã partem trahunt.to.3. 11
Musculi carpum flectentes.tomo.1. 229
Musculi circũagentes inferiorem maxillam.to.1. 428
Musculi circũagentes femur. tomo.1. 487
Musculi ꝯuertentes radiũ ad pronũ supinũq;.to.1. 316
Musculi crurum.to.1. 137
Musculi crusextẽdẽtes.t.1.485
Musculos crus extẽdentesatq; flectentes fecit natura multos & maximos.to.1. 485
Musculi cubitus & manus, viginti tres.to.1. 312
Musculi decem communes tribus laryngis chartilaginib⁹.to.1. 382
Musculi digitorum. to.1.229. 234.
Musculi & motus brachii.tomo.1. 263
Musculi epomidis.to.1. 493
Musculi excrementorum retentioni dicati.to.1. 146
Musculi extendentes articulum genu.to.1. 238
Musculi exteriores tres tibię. tomo.1. 241
Musculi extremæ manus. tomo.1. 234
Musculi expulsioni excrementorum seruientes.to.2. 132
Musculos faciei omnes recipere neruos à tertia cõiugatione.to.1. 429
Musculi femorisq̃tuor.t.1.254
Musculi femur agẽtes extrorsum.to.1. 486
Musculi inferioris maxillę.tomo.1. 428
Musculi intercostales duplices.tomo.2. 221
Musculi intercostales qua rõne resolui soleant.to.1. 290
Musculi labiorum vnde. tomo.1. 256
Musculi laryngis.to.1. 359
Musculi laryngis decem. tomo.1. 383

Musculi lati scapularum vnde neruos recipiant.to.1. 492
Musculi linguæ carent tendonibus.to.1. 135
Musculi lumborum duo. tomo.1 269
Musculi manus septē.t.1. 314
Musculi masticatores. tom.1. 256. 428
Musculi motores linguæ à septima oriuntur coniugatione.to.1. 411
Musculi motus voluntarii instrumenta.to.1. 508
Musculi narium quales. tom. primo. 258
Musculi non obibunt functionem, si capita eorum dissentur.to.1. 292
Musculi nullum mouētes os. to.1. 135
Musculi obliqui abdominis. to.1. 266
Musculi obliqui i brachio.tomo 1. 322
Musculi obliqui obliquos motus præstant.to.1. 332
Musculi octo à veteribus ignorati.to.1. 228
Musculi oculorum obliqui.tomo.1. 422
Musculi omnes in extremam contractionem festinant. tomo.1. 141
Musculi opifices respiratiōis. tomo.1. 264
Musculi oris.to.1. 259
Musculi palpebrarum supernarum.to.1. 422
Musculi parui in pede ab anatomicis ignorati.to.1. 330
Musculi pudendi duo.t.1. 480
Musculi qua ratione priuentur motu.to.1. 290
Musculi radii peculiares sunt quatuor.to.1. 233
Musculi recti abdominis. to. primo. 267. 358
Musculi retentioni excrementorum dicati.to.1. 348
Musculi retro ad dorsum totam scapulam contrahētes, vnde corripiant neruos. tomo.1. 493
Musculi reuellentes costas.tomo.1. 264
Musculi scapularū sex.t.1.261
Musculi scapulas admouētes thoraci.to.1. 263
Musculi sex femoris.to.1.335
Musculi sedis tres.to.1. 358
Musculi semper trahunt versus propriū pricipiū.t.1. 423
Musculi sex, aut septem tibiæ anterioris.to.1. 332
Musculi sunt motus voluntarii instrumenta. tom.1.132 349.to.3. 370
Musculi sunt similes equis.tomo.2. 222

Musculi thoracis.to.1. 407
Musculi temporum.t.1.136.259
Musculi temporales gratia inferioris maxillæ sunt conditi.tomo.1. 426
Musculi temporales inseruiũt etiam masticationi.to.1.428
Musculi temporales læsi quæ symptomata ĩducãt.t.1.427
Musculi temporales qbus sunt maximi.to.1. 426
Musculi tẽporales quales neruos sortiantur.to.1. 408
Musculi trãsuersi abdominis.to.1. 267. 358
Musculi tres in magnum trochantera inserti.to.1. 240
Musculi vlnam flectentes vnde oriantur.to.1.3 22
Musculi vniuersi trahunt partes versus proprium principium.to.1. 431
Musculi voluntarii sunt motus authores.to.1. 488
Musculorum abdominis consideratio.to.1. 266
Musculorum abdominis vsus.to.1. 278. 359
Musculorum actio fit pro fibrarum positionis modo.tomo.1. 447
Musculorum actionis cognitio maxime ex vsu est.to.1.228
Musculorũ affectiones et aberrantes motus.to.2. 234
Musculorum capitis actiones variæ.to.1. 446
Musculorum caro qualis.tomo.1. 134
Musculorum contusioni quæ conferant.to.3. 454
Musculorũ cubiti vsus.t.1. 312
Musculorũ deneruationes duplices.to.1. 309
Musculorum epigastrii opus.to.1. 149
Musculorum externorum cubiti dissectio.to.1. 231
Musculorũ fibræ externæ thoracis, quam lationem quæque situm sortiantur.to.1. 265
Musculorum flectentium atque extendentium vlnam, quis situs.to.1. 322
Musculorum substantia ex quibus constet.to.3. 284
Musculorum functio arbitrio animalis subseruit.to.1.282
Musculorũ inspirationi inseruientium nerui.to.2. 221
Musculorum inseruientiũ respirationi, dinumeratio.tomo.2. 221
Musculorum insectiõis ratio.tomo.1. 140
Musculorum in exteriori brachii nodo tria capita.t.1.231
Musculorum intercostaliũ fibræ qualem inter se positio-

nem habeant.to.1. 388
Muſculorum intercoſtaliũ fibre.to.1. 288
Muſculorum intercoſtaliũ vſus.to.1. 359
Muſculorum interiorum cubiti origines.to.1. 233
Muſculorum manꝰ vſus.t.1. 312
Muſculorum mouētiũ ſingulis, natura oppoſitos eē alios ꝯtrarii motus authores.t.1. 446
Muſculorũ pedis genera quatuor.to.1. 243
Muſculorũ qui genu articulũ mouēt, validisſimã fũctionē obeunt, q extēdunt.t.1. 239
Muſculorum ſectionem moliendam eſſe pro fibrarũ ductu.to.1. 228
Muſculorum ſedis vſus.to.1. 278
Muſculorum ſingulis, vt vnã actionem, ſic vnicũ eſſe natura motũ tributum. to.1.137
Muſculorum temporalium vſus.to.1. 257
Muſculorum temporaliũ ſitus ſecuritasq́;.to.1. 427
Muſculorum thoracis actiones particulares.to.2. 221
Muſculorum totã manuũ extēdētium principia duo.t.1. 235
Muſculorũ trãſuerſas ſectiones actionē diſſoluer.t.1. 229
Muſculorum tria genera ori mouendo deſtinata.to.1. 429
Muſculis abdominis vnã cum ſepto tranſuerſo intenſis qd accidat.to.2. 151
Muſculis ineſſe vnum tantum fibrarum genus.to.1. 355
Muſculis maiori ex parte ineſſe fibras ſecundum longitudinem exporrectas.t.1. 447
Muſculis omnibus duplex ineſt tenſio.to.1. 150
Muſculis omnibus inſeri neruum, aut in ipſum caput, aut in partium aliquã quæ citra medium ſunt.to.1. 384
Muſculos pēſſe inceſſui.t.1.19
Muſculis ſingulis ineſſe ſingulos & ſimplices motꝰ.t.1.365
Muſculis ſuas facultates neruos à cerebro d̄ferre.t.1.133
Muſculis tēporalibus nihil ꝓpinquius cerebro.t.1. 427
Muſculos caput ambiētes eſſe octo & viginti.to.1. 445
Muſculos numerari nõ poſſe. tomo.1. 132
Muſculos ſex ineſſe parti poſteriori tibiæ.to.1. 332
Muſculos ſolos volũtario motu eſſe præditos.to.1. 488
Muſculos rectos etiã miniſtrare rectos motus, obliquos autem obliquos.to.1. 238
Muſcus.to.4. 112
Muſtela.to.4. 228
Muſtelæ caro epilepticis auxi

liatur.to.4. 217
Mustum.to.4. 57
Mustum deiicere aluũ.t.2. 91
Mustum dulcissimum, subducere aluum maximè.t.2. 38
Mustum nonnihil ventrem flatibus replet, ni pertrãseat velociter.to.2. 58
Musti & sanguinis cõparatio. tomo.2. 114
Musto quando & qualiter præparato vtendũ in oris inflãmationibus.to.4. 385
Mutari in contraria nihil potest, nisi per mediũ.to.1. 343
Mutatur vinũ celeriter.t.1. 76
Mutationem fieri, aut in qualitate, aut in q̃titate.t.2. 135
Mutationẽ ciborũ percruditates in peregrinã qualitatẽ, esse aliarum omnium deterrimam.to.4. 422
Mutationes primæ & simplicissimæ pulsuum in celeritatem & tarditatem.to.2. 385
Mutationũ quæ à facultate lunæ proficiscuntur, differẽtię multiplices.to.2. 440
Mutationes validissimas esse quæ cuiq; p septimanos dies propriè cõtingũt.to.2. 443
Mutilis membris arte conciliandum esse decorẽ.t.3. 310
Mutum animal quo neruo intercepto, reddat.to.1. 227
Mutũ reddi aĩal insigniter læsis neruis q excurrũt ꝓpter arterias carotidas.to.1. 290
Mutum qua rõne subitò reddi possit animal.to.1. 289
Myagros.to.4. 150
Mycetes.ibidem.
Myelos.to.4. 219
Mygale.to.4. 229
Myle.to 4. 150
Myli.to.2. 73
Myosotis.to.4. 150
Myrice.ibidem.
Myriophylon.to.4. 151
Myrmeciæ.to.3. 89
Myrrha.to.4. 168
Myrrha bœotia.to.4. 169
Myrrha citra astrictionem discutit reficiq;.to.4. 361
Myrrhæ facultas.to.4. 382
Myrrhæ odorẽ conciliare dolorem capitis.to.4. 532
Myrrhæ vsum non esse admodum tutum.to.4. 415
Myrrhine.to.4. 151
Myrrhis.ibidem.
Myrtus.ibidem.
Myrti fructus cum astrictione est acris.to.2. 41
Myrtinum oleũ esse crassiorum partium, q̃ vt alte descẽdere possit.to.3. 454
Myuri pulsus.to.2. 266
Myurorum pulsuũ differentię multiplices.to.2. 278

De litera N.

NApy.to.4. 151
Narce.to.4. 229
Narcissus.to.4. 152
Nardus celtica.to.4. 152
Nardus montana. ibidem.
Nardu stachys.to.4. 151
Nardi facultas.to.4. 435
Nar flumen producere pisces longe Tyberinis meliores.to mo.2. 72
Nares sunt meatus respiratio nis.to.3. 38
Nares cerebri to.1. 298
Nariũ foramina cur obliquè in os detorqueant.to.1. 433
Nariũ meat⁹ vtilitas. t.1. 297
Nariũ musculi quales.t.1.258
Narium pinnas dilatari p imbecillitatẽ thoracis.t.3. 164
Narium pinnæ manifestè dilatatæ inter respirandum, robur ꝓstratũ indicãt.t.3. 169
Narium vlcera quibus medicamentis curentur.to.4.355
Naribus demitti portionẽ cerebri.to.1. 392
Narthex.to.4. 152
Nasus.to.1. 421
Nasus est via olfactiliũ.t.2.191
Nasi alæ quando spiritus ductum adiuuent.to.2. 237
Nasi alarum vtilitas.to.1.439
Nasi alarum musculi & nerui. ibidem.
Nasi meatum vtrũq; bipartiri.to.1. 191
Nasi ossa tenuissima.to.1.440
Nasi ossiũ ꝯsideratio.t.1. 200
Nasi tunica.to.1. 191
Nasi tunica interna in quẽ vsum facta.to.1. 439
Nasi vlcera qualia medicamẽta postulent.to.3. 362
Nasum inseruire odoratui & respirationi.to.3. 24
Nasturtium.to.4. 128
Natium carnes.to.1. 434
Natiũ musculos esse simiæ ridiculos,& decurtatos:hoĩ aũt belle constructos.to.1. 485
Natos posse esse similes vtriq; parenti secũdũ diuersas partes.to.1. 174
Natura ab statuaria, quid differat.to 1. 109
Natura cuiusq;,ex primarũ q̃litatũ tẽperie cõstat.t.3. 531
Naturã dici tripliciter.t.4. 10
Natura dum corrumpitur alteraturq́;,doloresfieri.t.1.36
Natura duplex medicamentorum familiarium.to.1. 75
Natura duplex medicamentorum pernicioforũ.t.1. 75
Natura equi.to.1. 299
Natura & Deus prænorũt corporis particulas, earum officiis pro exemplari vsi.t.1.18
Natura ex qbus ꝯstet.t.3. 441

Natura formatrix effingit particulas secũdum animæ mores to.1. 72
Natura in puerili ætate quantã vim habeat ad mores formandos.to.2. 112
Natura intestinorum & ordo. to.1. 276
Natura Leonis.to.1. 299
Natura nihil aliud q̃ calidum est.to.3. 96
Natura optima, omniũ exhibendorum mensuras indicat.to.2. 144
Natura optima quantũ appetit, tantũ concoquit.t.3. 296
Natura partis affectæ quid indicet.to.3. 541
Natura patientium particularum, auxiliorũ materias indicat.to.3. 548
Natura plurimos morbos soluit per excretionem sanguinis.to.3. 562
Natura prior atq; sapientior arte.to.1. 373
Natura quæ nequeat præstare, & quæ posſit.to.1. 15
Natura quid.to.2. 437
Natura rerum quo pacto inueniatur.to.1. 558
Naturæ admirator & cultor Hippocrates.to.1. 107
Naturæ actiones tres, generatio, auctio, & nutritio.tomo primo. 104
Naturæ aĩaliũ variæ.t.1. 469
Naturæ ancillatur medicina. tomo.1. 34
Naturæ artificium admirari, nõ imitari possum⁹.t.1. 417
Naturæ calidæ & humidę, magis q̃ calidæ & siccæ, famem & sitim perferunt.to.3. 408
Naturæ commẽdatio.t.1. 563
Naturæ & morbo intẽtus medicus.to.1. 51
Naturæ gaudent semper consuetis.to.3. 409
Naturæ industria circa formãdas vertebras.to.1. 456
Naturæ in singulis prouidentia.to.2. 432
Naturę impetus qñ minimè sit iuuandus.to.4. 351
Naturæ ipsius inclinationem tantum esse considerandam ad crisis modum inuestigandum.to.2. 484
Naturæ ministrum esse Medicum.to.1. 25
Naturæ motus quando determinati ordinatiq; sint: & qñ item contrarii.to.2. 482
Naturæ nõ esse posſibilia omnia.to.1. 436
Naturæ nostræ cum exercitiis habetur magna necesſitudo. to.2. 127
Naturæ omnimoda prostra-

tio est mors.to.2. 480
Naturæ opera ars imitatur. tomo.1. 383
Naturæ opera hymnis maiora.to.1. 386
Naturæ opera.to.1.102.tom.3.249.336.502.507.
Naturæ opificium perpetuum to.1. 465
Naturæ prouidentia.t.1. 309
Naturæ robur cognosci ex propriis illius actionibus: ac maximè ex pulsu.t.1. 31
Naturæ scopi circa corpus fingendum.to.1. 187
Naturæ solius atque Dei mistionem exquisitã esse opus. tomo.1. 55
Naturæ sollicitudo circa particularum securitatẽ.t.1.316
Naturam bonam qui corrumpant, & qui in meliorem, eã quæ vitiosa est, commutent. tomo.1. 145
Naturam consuetudinẽq; considerans, inueniet mediam figurã dolore carentẽ.t.1.148
Naturam cuique animanti corpus, animi affectibus cõgruũ fecisse.to.1. 271
Naturam cuiusque propriã medicum cognoscere oportet. tomo.3. 509
Naturam ægri imprimis esse considerandam.to.3. 337
Naturam esse opificem generationis particularum.tomo tertio. 300
Naturam esse per totas corporis partes extensam. tomo.1. 109
Naturam facultatum nobis inesse duplicem.to.1. 530
Naturam hanc inferiorem à cœlesti magnopere superari. tomo.2. 432
Naturam nihil ex iis quæ à semine orta sunt, posse denuo reficere.to.1. 25
Naturam nihil fecisse superuacaneum.to.1. 178.312
Naturam nihil frustra moliri. tomo.1. 158
Naturam non esse impediendam, sed iuuandam, monet Hippocrates.to.3. 562
Naturã non posse misceri corpora plurimum differentia. tomo.1. 323
Naturam præparare corpus animæ moribus aptum. tomo.1. 171
Naturã regionis plerũque mores sequi.to.1. 99
Naturam sarcire errores & vitia eorum qui nos procrearunt.to.1. 432
Naturam temperatam esse à veteribus prætermissam. tomo.1. 48

Naturam temperatã esse omnium aliarum canonem. tomo. 1. 64
à Natura animantibus omnibus proprium vitæ spatium constitutum esse. to. 1. 30
Naturis frigidis atque humidis, quæ conueniant. to. 2. 192
Naturas diuersas, diuersa esse alendas victus ratione. tomo. 2. 90
Naturale instrumentum musculus. to. 1. 134
Naturalis figura capitis. tomo primo. 198
Naturalia instrumenta sunt intestina. to. 1. 149
Naturalia ĩstrumẽta quo sunt humidiora, eo sunt ad nutritionem magis idonea, ad cõ coctionẽ verò ineptiora aridioribus, quibus adsit similis calor. to. 3. 61
Naturalia omnia ex commoda temperie nascuntur. tomo. 3. 18
Naturalĩr se habentia corpora sibi similia postulant: præter naturam autem, contraria. tomo. 3. 332. 338
Naturalis est motus cordis & arteriarum. to. 1. 147
Naturalem calorẽ auget omnis cibus in sanguinem versus. to. 1. 81
Naturalem seruãtia ordinem semper similia postulant, vt contraria, quæ à naturæ ordine aberrant. to. 3. 408
Naturales facultates sunt quatuor. to. 2. 33. to. 3. 10. 189
Naturales motus qui. t. 1. 134
Naturales potentiæ à quibus dispensantur, tum plantæ, tũ aĩalia, sunt quatuor. t. 3. 239
Naturalium facultatum ordo. tomo. 1. 116
Naturalium facultatum singulis duplex tribuitur symptoma, nempe & abolitæ functionis, & non ritè obitæ. tomo. 3. 16
Naturalium instrumentorum singulis duodecim attribui symptomata. to. 3. 17
Naturalium membrorum ortus. to. 1. 181
Nauiforme os. to. 1. 327. 329
Nausea. to. 3. 183
Nausea expultricis facultatis est deprauatus motus. t. 3. 50
Nausea inanis indicat calidum succum imbibitum ventriculi tunicis. to. 3. 119
Nausea p̃cedit vomitũ. t. 3. 38
Necantia frigore, nõ genere, sed sola quantitate dicuntur letalia: contra q̃ ea quæ putrefaciendo, aut erodendo interimunt. to. 4. 44

Nemo absq; crisi subito morbum euasit.to.2. 482
Nephriticæ compositiones ex Asclepiade.to.4. 443
Nephriticus dolor cum horrore inordinato, ac febre etiã inordinata affligens, quando abscessum significet.t.3.194
Nephriticorum dolores quales.to.3. 192
Nephriticorum medicaminũ differentiæ.to.4. 442
Nepita.to.4. 126
Neruus.to.1. 153
Neruus est via facultatis motricis, à cerebro descendentis.to.1. 135
Neruus linguæ.to.1. 397
Neruus mollis semper in ipsa sensoria ĩseritur, vt durus in musculos illam mouentes. tomo.1. 489
Neruus nullus videtur in cor distribui, neq; ĩ hepar, renes, lienemq;.to.1. 373
Neruus omnis à cerebro ducit originem.to.3. 141
Neruus omnis sensu prædit⁹. to.1. 134
Neruus omnis vel à cerebro, vel ab spinali medulla oritur to.1. 385
Nerıus pudẽdi cauus.t.1.479
Neruus quando reddatur insensibilis.to.1. 547
Neruus quãdo transuersim secandus.to.3. 339
Neruus quantum molliciei, tãtundem & sensus sortitur. to.1. 442
Nerui ad percipienda infestantia.to.1. 355
Nerui affectum, musculi actionem vitiare, corrumpere'ue tomo.1. 133
Nerui cõtusi curatio.t.3. 371
Nerui per directum cæsi curatio.to.3. 370
Nerui transuersim vulnerati curatio.to.3. 371
Nerui vulnerati curatio.tomo.4. 266
Neruo aut spiali medulla trãsuersim incisis, quæ infra sectionem sunt partes, destitui motu simul & sensu.t.1.133
Neruo secto partes supra sectionem vicinas cerebro, solas retinere motũ & sensum to.1. 553
Neruo vulnerato neq; aquam nec relaxans cataplasma admouere oportet.to.3. 371
Neruum arteriam ue amputatam, cur regenerari non liceat.to.1. 165
Neruum aut ligamentum scissum refici rursus non posse. tomo.1. 21
Neruum nullum absq; muscu

lo posse motum præstare. tomo. 3. 123
Neruum oẽm esse exanguem & frigidum. to. 1. 56
Nerui. to. 1. 56
Nerui deducunt facultatẽ sensus & motus. to. 1. 307
Nerui dentium & gingiuarum tomo. 1. 258
Nerui diaphragmatis vñ proficiscantur. to. 1. 292
Nerui duri quibus tributi. tomo. 1. 489
Nerui duri quibus tribuantur partibus ab spinali medulla. tomo. 1. 490
Nerui ex substãtia cerebri propagantur. to. 1. 244
Nerui habenis sunt similes. tomo. 2. 222
Nerui in quibus laxentur affectibus, & in quibus tendant. tomo. 3. 130
Nerui ipsi sint ne foraminib9 præditi, an minime, Galenus hæret. to. 3. 25
Nerui labiorum. t. 1. 358. 412
Nerui laryngis omnes sex. tomo. 1. 227
Nerui linguæ. to. 1. 192. 393
Nerui linguæ sensifici. t. 1. 411
Nerui linguæ vnde exoriant. tomo. 1. 394
Nerui manuum & crurũ quo differant. to. 1. 494
Nerui molles sextæ copulę in quas partes distribuantur. tomo. 1. 409
Nerui motores oculorum vnde exoriantur. to. 1. 391
Nerui motores oẽs sunt sensu tactus præditi. to. 1. 548
Nerui mouentes laryngis musculo, si abscindãtur, aut excipiantur vinculo, mutum animal redditur. to. 2. 493
Nerui mouentes thoracem à colli spina exoriuntur. tomo tertio. 153. 186
Nerui oculorũ. to. 1. 393. 394
Nerui omnes, aut à cerebro, aut à spinali medulla oriuntur. tomo. 1. 133
Nerui optici, cur intra craniũ quidem iungantur: postea autem diuaricentur. to. 1. 426
Nerui optici soli cerebro non apparent duriores. to. 1. 395
Nerui optici soli sẽsibiles meatus sortiuntur. to. 1. 395
Nerui oriũt à cerebro. t. 3. 372
Nerui oriuntur à cerebro, musculisq; principium motus largiuntur. to. 3. 151
Nerui pedis. to. 1. 254
Nerui quibus gratia sensus tributi. to. 1. 355
Nerui recurrentes refrigerati, vocem impediũt. t. 3. 167
Nerui sensorii sunt molliores

iis q mouēt pticulas. t.1. 547
Nerui septimæ coniugationis vnde exoriantur, & in quas partes disseminent. t.1. 410
Nerui septimæ copulæ sunt exquisite duri. ibidem.
Nerui subduntur arteriis. tomo. 3. 130
Nerui tibiæ. to. 1. 254
Neruorum affectus duplex. tomo. 1. 292
Neruorum brachii externorum origines. to. 1. 246
Neruorum duo genera inesse linguæ. to. 1. 489
Neruorum durorū origo est spinalis medulla. to. 1. 409
Neruorum & spinalis medullæ, cerebrum esse originem. to. 1. 224
Neruorum in musculos femoris dispersorū initia quatuor tomo 1. 253
Neruorum magnorum in cubitum descendentium fines, quinq; numero. to. 1. 248
Neruorum molliū durorūq; ortus atq; processus. t. 1. 394
Neruorum molliū copula prima. to. 1. 408
Neruorum molliū copula secunda. ibidem.
Neruorum molliū copula tertia. ibidem.
Neruorum mollium copula quarta. ibidem.
Neruorum mollium copula quinta. to. 1. 409
Neruorum molliū copula sexta. ibidem.
Neruorum mollitiei ac duritiei æstimandæ methodus. tomo. 1. 411
Neruorum omnium mollium est origo cerebrum. t. 1. 412
Neruorum opticorum consideratio. to. 1. 225
Neruorum opticorum cōspiratio in vnum diductioq;. tomo. 1. 424
Neruorum optico℞ exortus. to. 1. 545
Neruorū opticorū in vnū locum confluxus. to. 1. 545
Neruorum opticorum processus. to. 1. 396. 414
Neruo℞ pria ꝯiugatio t. 1. 225
Neruorum mollium coniugatio secunda. to. 1. 225
Neruorum mollium coniugatio tertia. to. 1. 225
Neruorum tertia cōiugatio in quas ptes distribuat. t. 3. 160
Neruorum mollium coniugatio quarta. to. 1. 225
Neruorum coniugatio quinta. to. 1. 226
Neruorum mollium coniugatio sexta. ibidem.
Neruo℞ mollium coniugatio

ſeptima.to.1. 226
Neruoꝝ prima ꝯiugatio ab ſpinali medulla ortoꝝ.t.1. 456
Neruorum ſecunda coniugatio à medulla ſpinali ortorũ. tomo.1. 457
Neruorũ cõiugatio tertia ab ſpina ortorum.ibidem.
Neruorũ copula quarta ab ſpina ortorum.ibidem.
Neruorum copula quinta ab ſpina ortorum.ibidem.
Neruorũ copula ſexta ab ſpinali medulla ortorum.ibidẽ.
Neruorũ ſeptima coniugatio ab ſpinali medulla ortorum. tomo.1. 458
Neruorum coniugatio octaua ſpinali medulla ortoꝝ.ibidẽ.
Neruorũ nona copula ortorũ ab ſpinali medulla.ibidem.
Neruorum principiũ eſt cerebrum & ſpinalis medulla.tomo.1. 307
Neruorum radicesquatnor in cutim femoris diſperſorum. tomo.1. 252
Neruorum recurrentiũ laryngis ꝯſideratio.to.1. 386
Neruoꝝ recurrẽtiũ ortus, progreſſus,& reditus.to.1. 491
Neruorum ſextæ coniugationis in ventriculum obliqua implantatio.to.1. 410
Neruorum tres differentiæ. tomo.1. 197
Neruorum vnum par diſſeminari in ventriculũ.to.1. 340
Neruis exilibus quæ ſint prædita.to.1. 355
Neruis fune interceptis, partes in quas ferebantur, deſtitui motu ſimul & ſenſu.to. ſecundo. 249
Neruis influerevim à ſuperno principio.to.1. 133
Neruis non ineſſe cauitatẽ cõſpicuam.to.1. 479
Neruis oĩbus non ineſſe meatus.to.1. 546
Neruis omnibus ſentiendi & mouendi facultas inſita. tomo.1. 283
Neruis opticis ineſt manifeſtũ foramen.to.3. 20
Neruis opticis meatus eſſe ſenſibiles.to.1. 489
Neruis opticis ſolis ineſſe ſenſibiles meatus. to.1.225.424 tomo.3. 155
Neruis partes carentes. tomo primo. 488
Neruis paucisſimis fuiſſe opus matricibus,& partibus quæ ad mariũ teſticulos pertinẽt. tomo.1. 477
Neruis vulneratis iu brachio, axillas:in crure bubones largo oleo fouendos eſſe. tomo.3. 371

Neruis vulneratis nihil debere admoueri frigidum, tomo. 3. 370
Neruis vulneratis qualia medicamenta congruant, tomo quarto. 270
Neruis vulneratis ꝓferre, quæ humores ex alto educere ac digerere poſſunt. to. 4. 269
Neruos à cerebro deferre muſculis ſuas facultates. t. 1. 133
Neruos duros ad motũ, molles ad ſenſum eſſe optime cõparatos. to. 1. 411
Neruos duros & fortes, præeſſe motui, conferreq́; ad ea quæ craſſarum ſunt partium tactu diiudicanda. to. 1. 396
Neruos eſſe opifices mot⁹ voluntarii, atq; ſenſus. t. 1. 224
Neruos ex ſemine, carnem ex ſanguine generari. to. 1. 21
Neruos largiri corpori motũ & ſenſum. to. 1. 443
Neruos molles ad ſenſum, duros eſſe ad motum aptiores. tomo. 1. 283
Neruos molles quibus tribuerit natura. to. 1. 488
Neruos muſculis à cerebro ſuas deferre facultates. tom. primo. 133
Heruos non à dura meninge cerebri, ſed à medulla Illius exoriuntur. to. 1. 543
Neruos omnes cõiugatos produci. tomo. 1. 225
Neruos partes iuſto pituitoſiores exiſtere. to. 2. 57
Neruos productos à cerebro largiri ſuum muſculis motũ. to. 1. 508
Neruos pũctos oleo calido fouendos eſſe. to. 3. 369
Neruos quo magis digrediuntur à cerebro, eo magis dureſcere. to. 1. 386
Neruos recurrẽtes inuenit Galenus. to. 3. 122
Neruos ſeptimæ coniugationis cũ illis qui à ſepta oriuntur, copulauit natura. t. 1. 410
Neruos ſexaginta oriri ab ſpinali medulla. to. 1. 550
Neruoſarum partium doloribus quid medeatur. t. 4. 266
Neruoſiores partes pulſus duriores ædunt. to. 2. 365
Neuras. to. 4. 152
Neutra eſſe de quibus dubitari contingit. to. 4. 11
Nicander. to. 4. 184
Nigella. to. 4. 147
Nigellam oleo intritam & inſpiratam, commode ſternutamenta mouere, iis qui laborant coryza. to. 1. 194
Niger color qua ratione viſui aduerſetur. to. 3. 27
Nigra excrementa quomodo

ab atra

ab atra differãt bile. to.3. 79
Nigredinis oculorum causa. tomo.3. 277
Nihil à familiari infestari. tomo.1. 356
Nihil ex nihilo fieri. to.3. 250
Nihil ex ꝓpriis actionibus constat. to.1. 526
Nihil fieri sine causa posse. to.1 129. 521. to.3. 318
Nili crocerum. to.4. 420
Nimium omne est vitiosum. tomo.2. 14
Nitrum. to.4. 192. 196. 232
Nitri spuma. to.2. 78
Niuis vsum esse periculosum. tomo.2. 92
Nomæ. to.4. 294
Nomæ q̃lia vlcera sint, & qualia medicamenta postulẽt. tomo.4. 293
Noni diei facultas. to.2. 445
Notæ quibus discernũtur ii quibus bilis in vẽtriculum atq; in ieiunum confluat. t.1. 71
Notitia præparatoria. t.1. 35
Notitia apotherapeutice. ibi.
Notio communis. tomo.1. 90 tomo.3. 316
Nouandum nihil in sanis corporibus. to.2. 4
Nouilunium quando fiat. tomo.2. 439
Noxa illata à vino qũo deprehendenda. to.2. 383
Noxæ quæ absq; vteri peruersione viduas molestãt, ob retentum semen oriuntur. tomo.3. 204
Nux pinea. to.2. 41
Nucem regiã si, cum carica & ruta sumatur, fieri alexipharmacum. to.2. 45
Nucem regiam viridẽ esse aptam ventri soluẽdo. ibidem.
Nuces. to.2. 101. to.4. 129
Nuces Ponticæ. to.2. 101. 45 tomo.4. 129
Nucũ succo viridiũ adest astrictio penetrans. to.4. 382
Nudati nerui quam medẽdi rationem postulent. to.4. 264
Numeri deprauati causæ. tomo.3. 11
Nutricis facultatis opus esse assimilationem. to.1. 106
Nutricis victus ratiõi q̃ diligentissime ꝯsulendũ esse. t.2. 128
Nutricẽ grauidam ẽẽ ineptam lactando infantulo. to.2. 129
Nutrimentum à deleterio medicamento, quomodo differat. to.1. 120
Nutrimentum dici tripliciter. tomo.1. 76
Nutrimentum esse osibus medullam. to.1. 128
Nutrimẽtum est coturnicibus veratrum. to.1. 81
Nutrimẽtum existit sturno ci-

cuta.tomo.1. 81
Nutrimentum omne esse dulce.to.4. 56
Nutrimentum proprie dictum tomo.1. 107
Nutrimentũ æquocè dictũ.ibi.
Nutrimentum quid.to.4. 1
Nutrimētum trahi non successione ad id quod vacuat, sed perinde vt à magnete ferrũ. tomo.1. 110
Nutrimentũ vinci ab eo quod nutritur.to.4. 69
Nutrimentum vt alteratur, sic etiam quoquo modo alterat id quod nutritur.to.2. 117
Nutrimenti circa cōcoctionem tempora tria.to.1. 126
Nutrimenti principia.to.1.311
Nutrimenti qualitas ab affectu & tēperie est sumēda.t.3.445
Nutrimenti qñ minuenda q̄titas, aut mutanda qualitas, aut vtrunq; faciendũ sit.t.2.201
Nutrimenti quantitatē à virtute, qualitatem à tēpore sumendam esse.to.3. 444
Nutrimenta esse mediocriter calida.to.4. 56
Nutrimēta & medicamēta explorãda, esse admouēda tepida, & corporis simplicissimo affectui.to.1. 81
Nutrimenta quæ dicantur. tomo.1. 75.78
Nutrimenta simul & medicamenta.to.1. 80
Nutrimenta ventrem soluentia qbus ante alios cibos sint ingerenda.to.2. 201
Nutrimentorũ duplex genus. tomo.4. 55
Nutrire corpus, quæ parcius, & quæ vberius possint. tomo.2. 55
Nutriendi consilium sumēdum esse à summo vigore morbi, & viribus ægrotātis.t.3.428
Nutriendi etiam in prima inuasiōe accessiōis q sint.t.3. 426
Nutriendi modus vnde colligi possit.to.2. 432
Nutriendi qui non sint ne in ipsa quidem accessionis declinatione.to.3. 428
Nutriendi tempus quale sit in synochis aptum.to.3. 445
Nutriēdi tempus vnde sit coniectandum.to.3. 458
Nutriendi vis qua ratione firmetur.to.2. 203
Nutriri chartilaginem ex muccoso quodã humore.t.1.128
Nutriri interim dum horrent, qui possint.to.3. 427
Nutriri nos ab iis quæ naturæ nostræ sunt familiaria. tomo secundo. 79
Nutritio est assimilatio perfecta.to.1. 75

Nutritio est expletio substantiæ defluentis.to.1. 169
Nutritio est naturalium actionum prima.to.3. 52
Nutritio fit, quum nutriens cibus alendo corpori assimilatur.to.2. 197
Nutritio qñ fiat.to.1. 105.116
Nutritio quid.to.1.104.116.tomo.3.60.to.4. 56
Nutritio quomodo fiat.t.2. 86
Nutritio vniuersis ex familiari illis portione sanguinis.tomo.1. 164
Nutritionis modus.to.2. 180
Nutritionis organa.to.2. 410
Nutritioni quæ sint necessaria. tomo.1. 116
Nutritoriæ actionis symptomata.to.3. 17
Nutritorię facultatis symptomata.to.3. 52
Nutritoriam functionem non aliter perfici in animalibus, q̃ in plantis.to.3. 29
Nutriuntur omnia similibus. tomo.3. 60
Nympha.to.1. 480
Nymphea.to.3.496. t.4.152

De Litera O

OBesitatis curatio. tomo tertio. 502
Obesum iuuenem qua victus & medicinæ ratione extenuarit Galenus.to.3. 502
Obesis esse cibi digestioné minuendam : augendam autem exhalationem.to.2. 203
Obiecta quando fenestrata videantur.to.3. 22
Obiectiones dogmaticorum contra Methodicos.tomo.1. folio.7.facie.1.
Obiectiones Rationaliũ in Empiricos.to.1.fol. 10.fac.2.
Obliqui abdominis musculi.tomo.1. 358
Obliqui musculi abdominis. tomo.1. 266
Obliqui musculi obliquos motus præstant.to.1. 332
Obliuio à frigore gignitur. tomo.3. 44
Obliuisci quid.to.1. 147
Obseruatio debet fieri in pluribus.to.1.fol.11.fac.1.
Obseruationem absq; ratione fieri non posse.ibidem.
Obseruationem non posse colligi in similium accidentium concursibus.ibidem.
Obstetricandi ratio.to.1. 118
Obstructa non esse aperienda priusquam plenitudo vacuetur.to.3. 448
Obstructio quid.ibidem.
Obstructio vnde oriatur. tomo.2. 160
Obstructionis curatio.t.3. 305
Obstructionis remedia etiã ad

cōcoctionem facere.t.2. 202
Obſtructioni viſcerum opitulari abſinthium, amaras amygdalas, & medicamen diacalaminthes.to.2. 196
Obſtructionem eſſe affectū partium inſtrumentariarum.tomo.1. 29
Obſtructiones apientia.t.1. 33
Obſtructiones iecoris & lienis quę potiſsimū tollant.t.4.80
Obſtructiones ſoluunt quæ deterſoria facultate ſunt prædita.to.3. 402
Obſtructionum differentiæ.tomo.3. 426
Obſtructionibus iecur aſsidue corripi.to.1. 29
Obturatio vaſorū quādo fiat.. tomo.4. 404
Occaſio temporis.to.3. 296
Occiput nec facile exuri, nec citra noxam refrigerari, principiū ſpinalis medullæ quum ſit.to.4. 325
Occipitis foramē maximum. tomo.1. 199
Occludentia.to.4. 81
Occupati negotiis, nō debent temperamentum mutare. tomo.2. 197
Ochri.to.2. 87
Ocimoides.to.4. 181
Ocimum.to.4. 180
Ocularia medicamenta. tomo quarto 90.357
Ocularia medicamēta varia à medicis variis conſcripta. tomo.4. 364
Ocularium medicamentorum genera varia.to.4. 361
Ocularium medicaminum vires.to.4. 361
Oculus eſt factus propter opticos neruos.to.1. 408
Oculi fabrica.to.1. 548
Oculi humoribus quæ productiones incumbant.to.1.416
Oculi muſculꝰ magnꝰ.t.1. 422
Oculi tunicæ.to.3. 318
Oculi vlcera qualia medicamēta poſtulent.to.3. 362
Oculo inflammato ſuccus fœniculi & lac muliebre auxiliatur.to.1.fol.10.fac.1.
Oculo mouendo ſex ſunt muſculi attributi.to.3. 155
Oculo vno clauſo, amplificari alterius pupillam.tom.1.419 545.tomo.3. 21
Oculum eſſe organum lucidiſsimum, & quàm ſimillimū ſoli.to.1. 334
Oculi.to.2. 87
Oculi à ſimilibus temperaturæ ſuæ cauſis læduntur facile: iuuantur verò à modico contrariorum vſu.to.3. 277
Oculi glauci & nigri cur fiant. tomo.3. 277

Oculi offenduntur à vehemēti splendore.to.1. 417

Oculi qua parte expurgentur. tomo.2. 134

Oculi quare gemini.to.1.422

Oculi quotupliciter posśint ꝑuerti.to.3. 156

Oculorum affectus per consensum orti.ibidem.

Oculorum affectibus remedia ab Archigene ꝓdita.t.4.367

Oculorum à flatulenta substantia extensoꝝ curatio.t.3.488

Oculorum distentionis à plenitudine ortæ curatio. ibidem.

Oculorum dolor vnde exoriatur.ibidem.

Oculorum dolores qua nā medendi ratione Galenus sanarit.to.3. 331.581

Oculoꝝ excrementa qua parte expurgentur in nares, tomo.1. 423

Oculorum ex signis in sanis ēt animi affectus cognosci, tomo.2. 473

Oculorum fluxionibus cur nō sint admouenda obstruentia pharmaca ante capitis vacuationem.to.4. 356

Oculorum fluxionibus repellendis agglutinatorium pharmacum.to.4. 366

Oculorum glaucedinis causæ. tomo.3. 277

Oculorum inflāmationi quando & cur balneum cōducat. tomo.3. 488

Oculorum labiorūq; motus. tomo.1. 135

Oculorum magnitudo quid indicet.to.3. 277

Oculorum maximam inflammationem qua ratione curarit Galenus.to.3. 581

Oculorum motores nerui vnde exoriantur.to.1. 395

Oculorum motus.to.1. 136

Oculorum motum vnde perire accidat.to.3. 155

Oculorum musculi obliqui. tomo.1. 422

Oculorum nerui.t.1.393.394

Oculorum nigredinis causa.tomo.3. 277

Oculorum paruitas quid indicet.ibidem.

Oculorum phlegmonas iuuat albumen oui.to.3. 488

Oculorū plagis quæ opitulentur.to.4. 368

Oculorū pus collyria ex myrrha discutiunt.to.3.508.509

Oculorum sensum aliorū omnium esse certisśimū.t.1. 489

Oculorum situs longe tutisśimus.to.1. 394

Oculorum temperamēta quo modo dignoscantur.t.3.276

Oculorum tenuem fluxionem

crassiorem esse reddendam. tomo.1.fol.8.fac.1.
Oculorum vehementes dolores soluentia cataplasmata. tomo.4. 365
Oculorum vlcera qualia medicamenta postulent.to.4. 360
Oculorum voluntarii motus sunt quatuor: totidemq; illis præfecti musculi.to.1. 422
Oculorum vtrũq; habere quatuor motus rectos, quia totidẽ musculos similiter rectos. tomo.1. 137
Oculis acetum esse perniciosum.to.1.fol.6.fac.2.
Oculis caligantibus quæ sunt consideranda.to.3. 115
Oculis pniciosissima esse medicaměta quæ ex opio, mãdragora & hyoscyamo constãt. tomo.3. 331
Oculis sursum aut deorsum puersis, obiecta videri duplicia.tomo.3. 156
Oculis vasa adiacentia præcidenda tunc esse, dum imbecilliora reddita, alioꝝ vasoꝝ excreměta recipiũt.t.3. 489
Oculos cernere tm̃ quæ pupillæ ẽ directo opposita sunt: ob idq; volubiles esse.to.1. 422
Oculos roborãs pharmacum. tomo.4. 364
Oculos sortiri maiores et molliores neruos, quàm vlla alia pars.to.1. 489
Oculos talparum ob imbecillitatem naturæ erũpere non potuisse.to.1. 176
Ocymum.to.2. 52
Odoratus sensorium vaporosum existere.to.1. 192
Odorandi sensorium esse principium anterioꝝ cerebri ventriculorum.to.3. 24
Odorandi vis, vapores qdem internos, vbi sunt graues sentit: q verò delectabiles sunt, eam latent.to.3. 29
Odor nõ perinde vt sapor sensibiliũ tẽperies ĩdicat.t.4. 68
Odoris sensum in cerebri ventriculis anterioribus collocari.tomo.4. 67
Odorem refrigerantium conferre capiti exusto.to.1. 194
Odores non indicant facultates medicamentoꝝ.to.4. 17
Odores pleriq; similiter saporibus nos afficiunt.to.4. 67
Odores vehementiores caput replere.to.1. 195
Odorum dignotio iuuat plurimũ totã respirationẽ.t.1.398
Odoꝝ dignotio promouet ab inspirante cerebro.ibidem.
Odorabilium esse vaporosam substantiam.to.4. 68
Odoratum omne nõ esse sua-

ne.tomo.4. 68
Odorata omnia conciliare dolorem capitis.to.3. 153
Odorata cōmode misceri pharmacis.to.3. 595
Odoratorum sensus in anterioribus perficitur cerebri sinibus.to.3. 154
Oe.to.4. 153
Oedema.to.3. 87.572
Oedema in quibus symptoma existat.to.3. 546
Oedema quomodo ab aneurismate differat.to.3. 88
Oedema quid.to.3. 545
Oedematis ex influxu orti curatio.to.3. 546
Oedemate nec thoracē nec iecur infestari vnq̄.to.2. 412
Oedematum curatio.t.3.492
Oenopia radix.to.1. 97
Oenos.to.4. 153
Oesophagus.t.1. 337.t.3.180
Oesophagi implantatio in ventriculum.to.1. 364
Oesypus.t.3.494.t.4.214.225
Olyra.to.2. 26
Olera omnia gignere paucissimum sanguinem, prauiq; succi, excepta lactuca.to.2. 48
Olera quæ ob lentorē descendunt facile.to.2. 17
Oleracea omnia, cacochyma. tomo.2. 88
Olerum omniū radices excrementitiæ sunt.to.2. 101
Oleæ variæ species.to.2. 88
Olfaciendi ratio.to.1. 194
Olfaciendi sensorium in anterioribus cerebri vētriculis situm esse.to.1. 193
Olfaciendi sensorium neq; esse nasi pelliculā, neq; os item eius.to.1. 193
Olfaciendi vis à quibus soleat labefactari.to.3. 24
Olfactiliū via est nasus.t.1. 191
Olfactilium substantia.t.1.192
Olfactorii instrumenti sedes. tomo.1. 549
Olfactus.to.2. 94
Olfactus de quibus dicatur. tomo.1. 191
Olfactus sensile.to.1. 192
Olfactus sensibile esse crassiorū partium, q̄ sensibile auditus.tomo.1. 397
Olfactus sensorium solū contineri in vētriculis cerebri. tomo.1. 397
Olfactum acres vapores infestant.to.3. 27
Olea.to.4. 20.117
Olea calida & relaxantia. tomo.2. 161
Oleosa in flammam vertūtur. tomo.1. 74
Oleum.to.4. 117
Oleum ablutum candidius reddi.tomo.4. 23

Oleum aluũ subducit.to.4. 18
Oleum calfacit quidẽ, sed non euidenter admodũ.to.4. 26
Oleum cauo vlcere aduersissimum medicamentum est.tomo.3. 330
Oleum chamæmelinũ.t.3. 462
Oleum corpori illitum, caloris & sudoris fluxum prohibet.to.4. 28
Oleum cur obscure nos calfaciat.to.4. 8
Oleum esse medium temperie. tomo.4. 34
Oleum esse medium inter humectantia & siccantia.t.4.29
Oleum est aliorũ medicamentorum materia.to.4.27. 29
Oleum lotum est minime mordicans.to.4. 117
Oleum & vestes non propriè nos calfaciunt;sed obsistũt frigori.to.4. 28
Oleum experiũdum esse in hominibus.to.4. 26
Oleum expers salis & salsum, qua ratione subducãt aluum. tomo.4. 20
Oleum frictionibus accommodatissimum esse.to.4. 25
Oleum hispanum.to.3. 462
Oleum insecta perimit.t.4. 18
Oleum lassitudinem lenit. tomo.4. 19.20
Oleum multifariam dicitur nos calfacere.to.4. 28
Oleũ oculos mordicat.t.4. 18
Oleũ omphacinum astringit. tomo.4. 25
Oleum pingue,tenueq́ qua ratione æstimetur.to.4. 118
Oleum quibus sit noxium fluxionibus.to.4. 26
Oleum reddit vlcera sordida. tomo.3. 370
Oleum repugnandi rõ.t.4. 25
Oleum rutaceum colico dolori est remedium.to.3. 128
Oleũ sabinũ.t.2.156.t.3. 462
Oleum sicyonium.to.3. 462
Oleum simpliciter & per abusum dici.to.4. 20
Oleum talẽ seruat nostrã temperiem, qualẽ illam accepit. tomo.4. 29
Oleum videtur calorẽ parem eis quibus applicatur accendere.to.4. 26
Oleum vulpinum summè auxiliari morbis articularibus. tomo.4. 230
Olei cõmoda.to.2. 150
Olei cum vestimentis collatio. tomo.4. 28
Olei differentiæ complures.tomo.4. 20.117.255
Olei dulcis natura & vires.tomo.4. 25
Olei effectus varii.to.4. 18
Olei facultas.to.4. 289

Olei inunctio prohibet exhalationem succorum.to.2.203
Olei partes.to.4. 24.52
Olei perfusio calidi quibus conueniat.to.4. 19
Olei refrigerandi ratio. ibidē.
Olei species diuersæ.to.3. 454
Olei vires qualiter expendendæ.to.4. 19
Oleo incocta redduntur sicca.tomo.4. 18
Oleo post frictionem membra subigenda esse.to.2. 138
Oleo vngēdi qui sint,& qui minime.to.4. 28
Oliua.to.4. 20
Oliuas parum nutrimēti largiri.tomo.2. 45
Oliuas halmadas & colymbadas edi ante alios cibos,ventris subducendi gratia. ibidē.
Oliuæ.to.2. 102.189
Oliuæ muria conditæ, discutiunt, & vehementer astringunt.to.4. 394
Olostium.to.4. 153
Olynthi.ibidem.
Olyra.to.2.87.98.to.4. 153
Omnia egere materia,ex qua: & efficiēte, à quo fiāt.t.3.66
Omnia esse in oibus.to.1. 371
Omnia quæ decoquuntur,propriam qualitatem amittere: aquam autem illam in se recipere.to.2. 74
Omentum caloris fouēdi gratia conditum est.to.1. 273
Omentum quid.to.1. 274
Omēti ↄstitutio & vs⁹.t.1.342
Omenti figura.to.1. 274
Omenti natura.to.1. 343
Omenti origo.to.1. 343
Omenti pinguitudinis vsus.tomo.1. 343
Omēti venæ à meseraicis oriūtur.to.1. 214
Omento excidēte per vulnus, quid agendum.to.3. 375
Omphacium.to.4. 363
Omphaciū & acetū in quibus differant.to.4. 58
Omphacii facultas.t.4.51.245
Onisci.to.4. 230
Onobrychis.to.4. 153
Onochilos.to.4. 9
Onoclea quibus morbis conueniat.to.4. 96
Ononis.to.4. 154
Onosma.to.4. 153
Operatio tripliciter læditur.tomo.3. 291
Opera voluntaria duplicia.tomo.1. 147
Ophiasis.to.3.507.to.4. 310
Ophites.to.4. 188
Ophtalmia est inflammatio periostii tunicę, quā barbari cōiunctiuam appellant.t.4.359
Ophthalmia laborantes offendit lux,& coarguit.to.1.418

Ophthalmia quid.tomo.1. 36. tomo.3. 537
Ophthalmiæ congruentia medicaměta, qualia esse debeāt. tomo.4. 360
Opificis artē, qd indicet.t.1.187
Opinio Asclepiadis refellit circa medicamenta purgantia. tomo.1. 46
Opinio Stoicorum de anima. tomo.1. 98
Opinio de elementis rōni consentanea.to.1. 40
Opisthotonos.to.3. 101
Opium recipientia collyria vehementissimos oculorum dolores laxant, tametsi imbecilliores ex frigiditate ipsas relinquant particulas.t.3. 472
Opiū recipientia medicaměta dolorem tollunt: ipsam tū dispositionē relinquūt.t.3.549
Opii vires.to.4. 434
Opio constantibus esse vtendum post tempus cōpositionis ad min⁹ semestre.t.3.549
Opio miscenda qualia esse debeant medicaměta.t.4. 434
Opio quando ad capitis dolorem vti debeamus.to.4.332
Opiū qbus misceri debeat, ad inflāmatas aures.to.4. 344
Opobalsamum.to.4. 109
Opobalsamum ad affectiones indigētes calore nō magnopere opitulari.to.4. 327
Opocalpasum est letale, reperiturq; in myrrha.to.4. 469
Opopanax.to.4. 156.301
Opos.to.4. 154
Oppositio quæ.to.3. 450
Optici nerui situs & constructio.to.1. 548
Opticum neruum inseri in crystallinum.to.1. 415
Optici nerui cur intra craniū quidem iungantur: postea autem diuaricentur.to.1. 426
Optici nerui soli cerebro non apparent duriores.to.1. 395
Optici nerui soli sēsibiles meatus sortiuntur.to.1. 395
Opticorum neruorum consideratio to.1. 225
Opticorum neruorum conspiratio in vnum didu&iocq;.tomo.1. 424
Opticorum neruorum exortus.to.1. 545
Opticorum neruorū in vnum locum confluxus.to.1. 545
Opticorum neruorum ortus. tomo.1. 489
Opticorum neruorum processus.to.1. 396.414
Opticis neruis inest manifestū foramen.to.3. 20
Opticis neruis solis esse sensibiles meat⁹.t.1.225.424.489
Optima corporis cōstitutio quæ

dicatur.to.2. 125
Optimæ cõstitutæ naturæ omnia reqri mediocria.t.3. 297
Optima corporis constitutio in quibus consistat.to.1. 93
Opus de Vsu partium esse constituendũ perfectissimæ theologię verum principium: quę longè medicina est maior. tomo.1. 503
Opus de Vsu partium philosophis esse longè vtilissimum. tomo.1. 503
Opus de Vsu partiũ quę commoda nobis conciliat. ibidẽ.
Opus quid dicatur.to.1. 103
Orchis.to.4. 155
Ordo est familiaris naturæ nostræ.to.2. 399
Ordo æqualitasq; naturæ familiaris existit.to.1. 352
Ordo pulsuum quid indicet.tomo.2. 399
Ordo quid.to.2. 235
Ordinis pturbatio quid significet.to.2. 399
Ordines siue gradus excessuũ, quatuor.to.4. 92
Organa naturalia cur instituta plurima.to.1. 106
Organorum respirationis dolente aliquo, cur paruum, sed crebrum agamus spiritum. tomo.2. 244
Origanus.to.4. 154
Originẽ motus & sensus consistere in cerebro.to.2. 135
Orobanchi.to.4. 155
Orobus.to.4. 154
Orobi duplices.to.2. 31
Orobi expurgant pectus. tomo.2. 31
Orminum.to.2. 32
Orta ab aliquo, similis speciei esse oportet, cũ origine sua. tomo.1. 244
Orthopnœa.to.3. 133
Orthopnœa laborantes cur iuuet spiratio recta.to.2. 245
Orthopnœa quid sit, & vnde gignatur.to.2. 229
Orthopnœæ acutæ pulsus.tomo.2. 270
Orthopnœæ causa.to.4. 408
Orthopnœæ pulsus.to.2. 373
Orthopnœam qualis comitetur spiritus.to.2. 245
Orthopnoici cur sic dicantur. tomo.4. 408
Oryza omnes ad sistendam aluum vtuntur.to.2. 27
Os aqua replendum esse, dum quis errhinis vtitur.to.4. 341
Os à quibus aperiat organis. tomo.1. 441
Os lapideum.to.1. 411
Os qua ratione aperiatur. tomo.1. 428
Os qua ratione claudatur. tomo primo. 427

Ossium ligam[..] ex ipsorũ genu non sub[stantia] 15

Os ventriculi est instrumētum appetentiæ ciborum: ob idq; à cerebro neruum syncerissimum recipit.to.1. 492
Os ventriculi quæ inferre soleat symptomata.to.3. 182
Os ventriculi quibus pręcipue iritetur.to.1. 511
Os vētriculi quod olim cor nominabant, nonnulli hodie stomachum vocant.to.4. 411
Os vētriculi quorū affectuum consortii lege & propria ratione sit causa.to.3. 29
Os ventriculi veteres cor nominabant.to.1. 511
Oris affectionibus cur exhibenda non sint fortia, nec venenosa medicamenta.to.4. 381
Oris crustis delendis remedia varia.to.4. 389
Oris functiōes musculiq; quino genere ambiunt.t.1. 157
Oris induratis inflammationibus qualia sint apta medicamenta.to.4. 384
Oris inflāmationibus quę opitulētur medicamēta.t.4. 381
Oris inflammationi concoctæ quæ congruant.to.4. 382
Oris musculi.to.1. 259
Oris partes vnde neruos ad sapores discernendos recipiāt. tomo.1. 407
Oris pustulis extirpandis mi- scenda extersoriis esse vehemētissima pharmaca, & quæ per se admota excitare possent escharas.to.4. 389
Oris tunica durior ferè omnibus faciei partibus.to.1. 409
Oris tunicam diiudicare sapores: quemadmodū lingua diiudicat.to.1. 417
Oris ventriculi affectibus pharmaca ab Asclepiade scripta. tomo.4. 419
Oris ventriculi affectus primarii.to.3. 182
Oris ventriculi cum principibus mēbris connexio.t.3. 31
Oris ventriculi nerui quales. tomo.2. 413
Oris ventriculi partes cur sensu acutissimo pditæ.t.1. 409
Oris ventriculi situs.to.1. 364
Oris vigentes inflammationes quibus sint coquendæ medicamentis.to.4. 384
Oris vlcera qualia medicamenta requirant.to.3. 362
Ori mouēdo tria musculorum genera destinata.to.1. 429
Ori vētriculi inesse acutiorem sensum, q̄ reliquis corpis partibus.to.3. 144
Ore vētriculi nauseabūdo existente, cū astrictione alui quid agendum.to.2. 208
Os.to.1. 56.62

Os cordis ad qd vtile.t.1. 373
Os cubiforme.to.1. 329
Os cyboeides.to.1. 29
Os femoris omnium aliorum maximum.to.1. 207
Os hyoeides.to.1. 262
Os inesse cordi vnum chartilagineum.to.1. 284
Os instaurari non pot.t.3. 507
Os iugale.to.1.199.259. 421
Os latum cur omniũ spinę ossium sit maximum.to.1.450
Os latum spinæ extremitas.tomo.1. 409
Os nauiforme.to.1.327. 329
Os palati cur durum & dẽsum. tomo.1. 441
Os pectoris.to 1. 389
Os postlocatum prælocato minus esse debere.to.1. 306
Os sacrum ex tribus constare particulis.to.1. 203
Os scaphoeides.to.1. 209
Ossis coccygis consyderatio. tomo.1. 203
Ossis colatorii vsus.to.1. 398
Ossis cordis inueniendi ratio. tomo.1. 284
Ossis cordis vsus.ibidem.
Ossis iugalis consideratio. tomo.1. 199
Ossis sacri ꝯsideratio.to.1.203
Ossis sacri vsus.to.1. 459
Ossa bregmatis.to.1. 441
Ossa capitis sex.to.1. 199
Ossa capitis sexdecim pter inferiorem maxillam.to.1. 448
Ossa combusta.to.4. 222
Ossa corporis plura ducentis. tomo.1. 187.563
Ossa digitorũ cur conuexa quidem extrinsecus: intus verò nequaquam, sicuti neq; in lateribus.to.1. 306
Ossa frontis cur dura simul & densa.to.1. 441
Ossa gestata minora esse debere iis à quibus gestantur. tomo.1. 450
Ossa humana.to.4. 222
Ossa humana qualia.to.1. 440
Ossa interdum fluxionẽ ipsam suscipere.to.3. 84
Ossa leonum omnia medullæ esse expertia.to.1. 439
Ossa maiora cur semper cauernosiora minoribus.to.1. 322
Ossa maxillæ tertia.to.1. 200
Ossa nouem maxillæ superioris.to.1. 441
Ossa parua carere medulla. tomo.1. 439
Ossa pectoris septem.t.1. 204
Ossa pectoris tot, quot costæ cum eo committuntur. tomo.1. 286
Ossa puelloꝝ sola posse in vnũ coalescere.to.3. 375
Ossa puerilia coalescere posse. tomo.3. 303

Offa pubis.to.1. 459
Offa sunt dispensata iuxta musculorum imbecillitatẽ & robur.to.1. 439
Offa verticis cur rara simul & cauernosa.to.1. 441
Offa vt coalescant inepta, quę sint.to.3. 375
Ofsium alis similium vsus. tomo.1. 441
Ofsium capitis consideratio.tomo.1. 197
Ofsium capitis differentiæ.tomo.1. 199
Ofsium differentiæ.to.1. 196
Ofsium generatio.to.1. 163
Ofsium genus in digitis gratia eius quod melius est. tomo.1. 304
Ofsium inferioris maxillę consideratio.to.1. 201
Ofsium labia in digitis. tomo primo. 307
Ofsium omnium maximũ femur.to.1. 329
Ofsium medulla.to.1. 133
Ofsium motionis rõ.to.1.139
Ofsiũ nasi cõsiderat o.t.1.200
Ofsiũ natura & mun⁹. t.1.196
Ofsium nutrimentum medulla.to.1. 440
Ofsium pedis consideratio.tomo.1. 208
Ofsium substantiam non facile solui.to.1. 500
Ofsium substantię vsus.t.1.117
Ofsium structura cuius gratia. tomo.1. 439
Ofsium structura in digitis.tomo.1. 306
Ofsium thoracis consideratio. tomo.1. 204.281
Ofsibus componendis quæ requirantur.to.1. 442
Ofsib⁹ medullosis ĩsũt vtrinq; capita.tomo.1. 439
Ofsibus nutrimentum esse medullam.to.1. 128
ex Ofsibus quatuor ↄstare metacarpium.to.1. 207
Ofsibus quinq; constat planta pedis.to.1. 209
Ofsibus similem esse corporis formam.to.1. 228
ex Ofsibus octo carpus cõstat. tomo.1. 206
ex Ofsibus tribus constare singulos digitorum.to.1. 207
Ofiris.to.4. 155
Ostagræ vsus.to.3. 380
Ὀστοκόπος.to.2. 156
Ostracites.to.4. 187
Ostracon.to.4. 199
Ostrea.to.2.74.to.4. 223
Ostreia.to.4. 223
Ouum sorbile quibus conueniat.to.4. 226
Oui temperies.to.4. 225
Ouum in aceto percoctum, esumq;, dysenterię auxiliatur.

tomo.4. 226
Ouo toto ad quæ vtantur. tomo.4. 225
Oua.to.2. 82
Oua assa in cineribus.to.2. 69
Oua cocta.ibidem.
Oua frixa.ibidem.
Oua sorbilia.to.2. 28.69
Oua suffocata parandi modus. tomo.2. 69
Oua subuentanea animali excludendo inepta.to.1. 470
Oua subuentanea citra gallinacei operam fiunt.to.1. 173
Oua tremula.to.2. 69.82
Ouorum differentiæ.to.2. 68
Ouorum facultates.to.4. 225
Ouillæ carnes.to.2. 58
Οὐραχός.to.1. 481
Oxos.to.4. 154
Oxyacanthos.to.4. 154
Oxycraton ex aqua & aceto constat.to.4. 12
Oxycraton vulnera glutinat. tomo.4. 13
Oxycrati vires.to.4. 12
Oxygala quibus cõueniat aut minime.to.2. 65
Oxygalactinum caseũ esse omnium caseorum optimũ. tomo secundo. 66
Oxylapathum . tomo. 2. 50. tomo.4. 142
Oxymel ætatibus & naturis esse omnibus vtile.to.2. 92
Oxymeli.to.2. 202.207
Oxymeli ꝓgruere illis qui crudis succis redundant.t.3.463
Oxymeli esse aperiendis obstructionibus q̃ aptissimum. tomo.3. 403
Oxymelitos aquati faciẽdi modus.to.2. 173
Oxymelitos compositio. tomo.2. 173
Oxymelitos differẽtię.t.3.600
Oxymelitos noxæ.to.3. 449
Oxyrhodinum quibus conueniat affectibus.to.3. 486
Ozænæ à quibus gignãtur humoribus.to.4. 353
Ozænæ atq; polypi cõmunis curatio.ibidem.
Ozænarum remedia varia.tomo.4. 353
Ozænarum remedia. ibidem.

De Litera P

PAccianum collyrium. tomo.4. 361
Pacis delubrũ ꝓflagrasse olim, & cum eo bibliothecas palatii & nonnullos commentarios Galeni.to.4. 242
Pædotriba.to.2. 11
Pædotribam differre à gymnaste, vt differt à medico coquus.to.2. 147
Pędotribam esse ministrũ gymnasticæ.to.2. 51.149
Palatum.to.1. 377

Palpitationis gignendæ to:3. 94

Palati foraminũ vſus.t.1. 398
Palati os cur durum & dẽſum. tomo.1. 441
Palinodia Galeni.to.1. 182
Paliurus.to.4. 155
Palma.to.4. 177
Palmæ germen.to.2. 96
Palmę vertex eſt veſcus.t.2.48
Palmarum fructus.to.2. 84
Palmulæ καρυωταί.to.2. 44
Palmulæ Aegyptiæ.to.2. 44
Palmularũ eſu, q̃ celerrime obſtrui hepar.ibidem.
Palmulas nõ matureſcere, niſi in regionibus admodum calidis.to.2. 45
Palmulas ex proprietate excitare dolorẽ capitis.to.4. 328
Palpebra inferior, cur ſuperiori minor, motuſq; expers. tomo.1. 423
Palpebræ quotupliciter peruertantur.to.3. 156
Palpebrarũ conſtitutio.t.1.421
Palpebrarũ cutis cur dura chartilagineaq́;.to.1. 437
Palpebrarum motus.to.1.423
Palpebrarum ſupernarum muſculi.to.1. 422
Palpebrarũ vſus.to.1.195.410
Palpebras cur claudamus, vbi ſplendor nos læſit.to.1. 418
Palpebras inferiores haudquaquam moueri.to.1. 422
Palpebras iuuare ad capeſſendum ſomnum.to.1. 195
Palpitatio à tremore quo differat.to.3. 36.92
Palpitatio cordis.to.3. 175
Palpitatio eſt dilatatio & contractio præter naturæ ordinem.to.3. 93
Palpitatio eſt organorum vitium.to.3. 95
Palpitatio ex frigore tantum prouenit.to.3. 94
Palpitatio quibus partibus accidat: & q̃bus minime.t.3.93
Palpitatio q̃d ſit & quibus partibus accidat.to.3. 36
Palpitationis cauſa.to.3. 93
Palpitationis motus exiſtit pręter naturam.to.3. 36
Palpitationi cordis cõducit ſectio venæ, tenuiſq; victus & medicinæ ratio.to.3. 175
Palpitationem eſſe diuerſum motum à pulſu.to.3. 36
Palpitationem fieri à vapore craſſo ſimul & multo, incluſo in palpitãte p̃ticula.t.3.36
Palpitationem fieri etiã in cute.to.2. 303
Palpitationem quæ ſoluãt medicamenta.to.3. 94
Palumbes.to.2. 100
Panax.to.4. 156
Panax cheironium.ibidem.
Panaces.ibidem.
Panacia Heræ.to.4. 289

Pancratium.

ſecundu tomo. 2. 99

Pancratium.to.4. 155
πάγκρεας.to.1. 343. 350
Pancreon.to.1. 213
Panchrestos Asclepiadis, multi vsus ad varios internorũ affectus.to.4. 407
Panicum, to.2.24.85.87.98. to.4. 119
Panis athletæ commodus. tomo.2. 21
Panis coquendi formæ, quæ præstantiores habeantur. tomo.2. 22
Panis lotus nutrit nimis, omniumq; minime obstruit. tomo.2. 23
Panis optimus quis sit.t.2. 80
Panis quo purior fuerit, eo magis seni aduersatur. t.2.188
Panis saluberrim⁹ homini, nec iuueni, nec exercitiis dedito, qualisnam esse debeat. tomo.2. 22
Panis seni aptus.to.2.21.188
Panis vitiosus.to.2. 81
Panis loti substantia. to.2.23
Panis optimi compositio. tomo.2. 97
Panis puri substantia in cutis meatibus hæret.to.3. 499
Panes azymos esse nemini cõmodos.to.2. 21
Panes calfacere.to.2. 24
Panes concoctu facillimi. tomo.2. 21
Panes, qui tardissimẽ deiiciantur.to.2. 20
Panes subcineritii, pessimi. tomo.2. 21
Papauer.to.4. 148
Papauer cornutum.to.4.148
Papauer herculeum.to.4.148
Papaueris carpitibus quando sit nobis vtendũ.to.4. 340
Papaueris facultates insignes. to.2. 32
Papaueris semen tanq̃ innoxiũ, panibus & placentis misceri: soporiferum tamẽ existere.to.2. 96
Papaueris semen cõmode permiscetur panibus.to.2. 31
Papaueris succus aurium dolores mitigat, affectionem aũt non sanat, nisi ex accidenti quodam.to.4. 345
Papaueris succus humano corpori omnino contrarius. tomo.1. 79
Papaueris succus non immutatur à nostro corpore. tomo.1. 77
Papulis in mento erumpentibus medicamenta congruentia.to.4. 373
Papyrus.to.4. 155
Paralysis à torpore, sola magnitudine differt.to.3. 25
Paralysis est morbus frigidus. to.2. 372

Paralyticorum pulsus.t.2.269.
Paracmastice febris.to.3.229
Pardorum carnes.t.2.59.100
Parecephalis.to.1. 295.400
Parenchyma.to.4. 215
Parenchymata.to.3. 439
Parilitatis corruptio, cuius sit causa.to.2. 295
Paristhmia.to.3. 62.90
Paronychia.to.4. 156
Parthenion.to.4. 119
Parotidas esse glandularũ secundum aures inflammationes.to.4. 350
Parotidũ medicatio.t.4. 350
Parotidibus varia remedia ab Archigene prodita.t.4. 352
Pars quid dicatur.to.3. 317
Partis figura quid indicet.tomo.1. 29
Partis suba quid ĩdicet.t.1.29
Partes aliquas purgari ĩterdũ per hepar.to.3. 188
Partes à semine ortæ.t.1. 181
Partes à vesica euulsæ, lamis, à renibus sunt caruncularis similes.to.3. 199
Partes corporis vniuersas esse naturæ opera.to.1. 104
Partes destitutas familiari alimẽto expleri succisq; vitiosis. tomo.1. 402
Partes ex sanguie cretas, posse corrigi, si deficiant: ex semine aũt ortas, vt instaurent esse ferè impossibile.t.3.300
Partes instrumentariæ.tomo primo. 553
Partes maximè cauæ. tomo primo. 116
Partes omnes agere temperamenti ratione, quo præditæ sint.to.1. 103
Partes omnes alimentũ sibi ipsis assimilare.to.1. 474
Partes omnes citra doctrinã aggrediuntur proprias functiones.to.3. 208
Partes oẽs corporis esse neruorum compotes.to.1. 551
Partes per quas fit fluxus, corroborandas.to.3. 527
Partes primariæ quæ.t.1. 553
Partes quæ citius, quæ posterius formentur vtero.tomo primo. 58
Partes quæ vnà cũ affectu amputentur.to.3. 501
Partes singulas familiare sibi alimentum trahere.t.4.430
Partes seruari victus ratione, medicamentis, aut manuum opera.to.1. 56
Partes similares.to.1. 44
Partes spissas & duras, pulsus duros efficere.to.2. 416
Partem nullam in fœtu gigni posse citra substantiam sanguinis.to.1. 181
Partem nullam propter seip-

sam habere volumus, tomo primo. 501
Partium actioni semper etiam vsum esse coniunctum, tomo primo. 501
Partium differentiae.t.3. 544
Partium inflammatarum quęnam magis, & quae min⁹ sint exiccandae.to.3. 542
Partium naturę pro differentia aetatum.to.2. 84
Partium officia quae nam sint necessaria vitae: & quae duntaxat vtilia.to.3. 395
Partium quae non vacuentur facilè: & quae acriora medicamenta desiderent, tomo. tertio. 308
Partium singulę per quam regionem purgentur.t.3. 199
Partium singulae per quae custodiendae sint.to.3. 442
Partium singularum meatus esse reddendos fluxiles, tomo.3. 457
Partium singulis inesse facultatem propriam materiā trahendi.to.1. 405
Partiū vtilitas triplex.t.1.364
Particula omnis agit secundū proprietatem temperamenti.to.3. 188
Particulam nullam ex sese habere sensum.to.1. 340
Particulae.to.1. 299
Particulae principes quae dicantur.to.1. 364
Particulae non impellunt animam ad agendum.to.1.301
Particularum ornamenta obscurari ab splendore ipsi⁹ vtilitatis.to.1. 434
Particularum tria genera.tomo.1. 465
Particulas corpori esse à natura constructas congruentes animi moribus.to.1. 337
Particulas eas plecti solere, q̄bus quis prauas obit actiones.to.1. 541
Particulas vniuersas sibi inuicem consentire.to.1. 303
Partus.to.1. 123
Partus septimestris aedēdi primus terminus.to.1. 189
Parturientibus aegrè, medicamen cōueniens.to.4. 477
Paruae pilae exercitium exercere ad res maximas simul corpus & animum.to.2. 14
Parvę pilae exercitii securitas. tomo.2. 15
Paruae pilae ludum, etiā exercere oculos.to.2. 13
Paruae sphaerae exercitiū aliis longe antecellere.to.2. 12
Paruae sphaerae exercitium ex aequo exercere omnes corporis partes: posseq́; intendi & remitti.to.2. 13

Paruæ sphæræ exercitiũ, omni fortunæ, omniq; negotio conuenit. to. 2. 12
Paruæ sphæræ exercitiũ omni vacare periculo. to. 2. 15
Paruæ sphęrę exercitium, omniũ placidissimũ esse. ibidẽ.
Parulides. to. 3. 90
Paruum corpus vnde sit tale. to. 1. 93
Parygron Heræ. to. 4. 300
Pascua animaliũ conferre plurimum ad bonitatem lactis, malitiamúe. to. 2. 188
Passer. to. 2. 72
Passæ valentius nutriũt, quàm vuæ. to. 2. 39
Passarum, quæ quale, & quantum corpori alimentum largiantur. to. 2. 39
Passarum, quæ præstantiores habeantur. ibidem.
Passulas expertes seminum, in Gilicia crescere. ibidem.
Passio quid. to. 3. 13
Passio versatur in motu. ibidẽ
Passio, vt affectus, ad sanos extenditur. ibidem.
Passionem fieri ab altero. tomo. 1. 39
Pastillus ex charta combusta. to. 4. 345
Pastillus ex corallio. to. 4. 406
Pastillus diachylon. to. 4. 292
Pastilli Amazonũm ad voluulosas ventriculi dispositiones tomo. 4. 415
Pastilli Aristarchi. to. 4. 292
Pastilli diuersi contra profluuia sanguinis ex erosione oborta. to. 3. 359
Pastilli ex glaucio ad inflãmatas aures. to. 4. 345
Pastillorum ex succino confectio, quos barbari trochiscos de charabe appellãt. t. 4. 406
Pastinaca. to. 2. 55. 75. t. 4. 169
Patellæ vsus. to. 1. 355
Patellæ consideratio, tomo primo. 208
Pathe. to. 3. 324
Pathognomonica. to. 1. 26
Patiẽtia loca quõ affectus suos implicent. to. 2. 468
Pati contingit aliquid propter alterationem, & solutionem continui. to. 1. 22
Pati modicè singula à finitimis genere. to. 1. 550
Pauca cũ magna tussi expuuntur dupliciter. to. 3. 172
Pauonum caro. to. 2. 67
Peccare qui plus dicantur. tomo. 3. 568
Peccata aliena, q̃ nostra, clarius perspici à nobis, tomo secundo. 105
Peccata à falsa opinione nasci. to. 2. 104
Peccata infra modum nõ ad-

ferunt detrimentū.t.4. 311
Pectus per quam regionē pur getur.to.3. 484
Pectoris os.to.1. 389
Pectoris excrementa educi cū tusſi à medicamentis tenuantibus.to.3. 306
Pectoris oſſa ſeptem.t.1.204
Pectoris oſſa tot, quot coſtæ cum eo cōmittunt.t.1. 286
Pectoris pulmonisq; excremēta per tusſim expurganda. tomo.1. 30
Pectori phlegmone obſeſſo, quæ medicamenta conuenianţ.to.3. 484
Pectore affecto parcius miſcēda eſſe cataplaſmatis aſtringentia.to.3. 456
Pecuniæ contemptorē eſſe debere medicū.to.1.fo.4.fa.1.
Pedicularis morbi remedia.tomo.4. 321
Pedunculi in capite à quibus cauſis oriuntur.to.4. 320
Peganon.to.4. 158
Pelagici piſces.to.2. 89
Pelamides.to.2. 73
Pelops Galeni præceptor.tomo.3. 149
Pellis ouilla.to.4. 223
Peluis iuxta congreſſum opticorū neruoꝝ ꝯſiſtēs.t.1. 407
Penis eſſentia tota in neruo fiſtuloſo conſiſtit.to.3. 209
Penis qñ intendatur.to.1.479
Peperi.to.4. 157
Peperis differentiæ.to.4. 157
Pepones.to.2. 88
Peponum facultas.to.2. 35
Peponibus melopeponibusq; vim ineſſe diureticam.tomo.2. 18
Peponum ſemen comminuit calculos renum.to.2. 35
Peponum ſemen vomitū prouocat.to.2. 35
Pepones vrinā cient.to.2. 35
Peplium.to.4. 156
Peplos.ibidem.
Peracutus cōiter dicit morbus, qui tantū ad ſeptimum vſq; diem extendit.t.2. 437
Peracutus exactè morbus q. tomo.2. 438
Peracutos morbos (quorum vltimus decretorius eſt ſeptimus) in omnibus ferè diebus iudicari contingit.tomo ſecundo. 445
Peracutorum morborum duplex differentia.ibidem.
Percusſionem arteriæ, multis imponere.to.2. 69
Perdices non eſſe mandendas recentes, priusq̃ vnum diem ſuſpenſæ fuerint.to.2. 100
Perdices turturesq;, aſſeruatas vnū diem, meliores reddi.ibidem.

Perfectio humani corporis, vna tantum existit.to.2. 3
Perfusione aquæ calidæ quando vtendum circa ossa fracta.to.3. 378
Pergamus Galeni patria.tom.4. 326. 342
Perculsi animo ædunt actiões tremulas.to.3. 91
περικάρδιον.to.1. 372
Pericardium ambire cor. to. primo. 279
Pericardium inuoluit cor.tomo.1. 269
Pericardii situs.to.1. 280
Pericardii substantia.t.1. 372
Periclitari in morbis quibus minus contingat.to.4. 318
Periclymenos.to.4. 157
Pericranium à crassa menĩge ortum cranio illam annectit to.1. 399
Permutationes morborũ quũ æger est interiturus, tres modi.to.2. 481
Permutationes morborũ tres differentiæ.to.2. 481
περιόστιος.to.1. 293
περιόστιον. to.1. 421
Periostion est membrana cranio adhærescens.to.1. 438
Periostii insertio.to.1. 416
Peripneumonia.to.3. 537
Peripneumonia qd.to.1. 36
Peripneumonici.to.4. 408
Peripneumonicorum pulsus. to.2. 369
Peripneumonicorum spũs est paruus, & densus.to.2. 245
Peripneumonicis omnib⁹ adesse febrem acutam, nonnihilq; comatis.to.2. 370
Peripneumonicis quæ adsint. tomo.2. 266
Peripneumonicis videnť maxillæ rubeæ.to.3. 120
περὶ πτωσις.to.1.fo.5.fac.1.
Peristereon.to.4. 157
Peritonæum.to.3. 372
Peritonæum araneorum telis simillimum.to.1. 268
Peritonæum esse originem tunicarum omnium viscerum sub septo trãsuerso.t.1. 348
Peritonæum prætendi omnibus nutritionis organis. tomo.1. 273
Peritonæi connexio.t.1. 342
Peritonæi constitutio & vsus. to.1. 342
Peritonæi perforatio.t.1. 165
Peritonæi vertex.to.1. 269
Persea.to.4. 157
Perseæ fructus.to.2. 47
Perseæ fructũ in Persis qdẽ letalem: in Aegypto autem innocuum.to.4. 340
Persica cur non sint post alios cibos mandenda.to.2. 41
Persica mala.to.4. 149

Persica planta.to.3. 52
Perspiratu carentia celeriter putrescere.to.1. 87
Perturbatio ordinis quid significet.to.2. 399
Perturbationes maximas, facile deprehēdi ab omnibus: leues autem, nequaquam. tomo.2. 104
Peruersi membri curatio.tomo 3. 305
Pes etiam apprehensoriū organum.to.1. 327
Pes est vehiculum cerebri.tomo.1. 334
Pes hominis imitatur manū. to.1. 327
Pedis digitorum motiones.tomo.1. 330
Pedis magnꝰ digitus ex duobꝰ tantū articulis ꝯstat.t.1. 318
Pedis motus à qbus dearticulationibꝰ proficiscant.t.1. 329
Pedis musculorū genera quatuor.to.1. 243
Pedis nerui.to.1. 254
Pedis osfiū ꝯsideratio.t.1. 208
Pedis plāta cur glabra.t.1. 68
Pedis planta ex quinqꝫ osfibꝰ constat.to.1. 209
Pedi conueniunt motus quatuor.to.1. 331
Pedes homini præstitit esse tū detectos, tum molles. tomo primo. 326
Pedum cauitas trium commodorum gratia efformata est. to.1. 329
Pedum constructio.to.1. 327
Pedum constructio valde opportuna.to.1. 326
Pedum partes internæ cur altiores, & magis cauæ externis.to.1. 327
Pedū venæ quatuor. to.1. 221
Pessarii conficiendi modus.tomo.3. 471
Pestiferæ febres omnes à putredine oriuntur.to.3. 216
Pestilentiam ab Athenis abegit Hippocrates, per totam vrbem pyras varias ex aromatibus extruens.to.4. 461
Pestilentis febris causa est inspiratio aeris vitiati & putridi: necnon vitiosus succus in corpore ad putrescendū habilis.to.3. 215
Pestilenti febre quæ corpora facilè, & quæ difficillimè corripiantur.to.3. 216
Pestilēti morbo correptos fugiendos esse.to.3. 212
Pestilentem luem esse veluti feram quandam, ab aeris putredine ortam, eiq; nihil efficacius theriace.to.4. 461
Pestilentes non paucas febres esse ab initio hecticas. tomo secundo. 404

Pestilentium febrium pulsum parum à naturali recedere. to. 2. 402
Petasites. to. 4. 157
Pentaphyllon. to. 4. 156
Petræ Asiæ flos. to. 4. 189
Petroselinum. t. 2. 51. t. 4. 157
Peucedanum. to. 4. 157
Phaci. to. 4. 177
Phagedæna quid. to. 3. fo. 83. 322. 505. to. 4. 294
Phalangites. to. 4. 177
Phalangii ictus. to. 3. 202
Phaleris. to. 4. 177
Pharmacum vnum multis affectibus optimũ reperiri nõ posse. to. 4. 416
Pharmaco assumpto esse ptisanæ cremorem sorbendum. tomo. 3. 595
Pharmaca ad multos vsus vtilia, ex contrariis constare. tomo. 4. 288
Pharmaca esse Deorum manus. to. 4. 351
Pharmaca nihil sunt sola per se. ibidem.
Pharynx. to. 1. 351
Pharynx principalissimum instrumentum vocis. t. 1. 383
Pharyngem esse causam, tum efflationis, tum cohibiti spiritus, atque adeo ipsius vociferationis. to. 2. 152
Phaseoli. to. 2. 98
Phaselorum facultas. to. 2. 30
Phasianorum caro. to. 2. 67
Phaseolon. to. 4. 125
Phicos. to. 4. 178
Phidias. to. 1. 109
Philanthropos. to. 4. 105
Philautia. to. 2. 105
Philonis antidotus ad graues interaneorum cruciatus, cõferens. to. 4. 434
Philonium stupefaciens. tom. 3. 128. 461
Philosophia reddit à peccatis immunem. to. 1. 543
Philotimus. to. 2. 74
Phlegmone affectam particulam nec rariorem, nec densiorem, nec duriorem efficit. to. 1. fo. 7. fac. 2.
Phlegmones curatio. ibidem.
Phlegmone affectas particulas quando scarificare cogamur. to. 3. 475
Phlegmone affligente vẽtriculum, hepar'ue, perniciosissimum esse ante accessionẽ cibare. to. 3. 459
Phlegmones curatio. to. 1. 85
Phlegmone erysipelatosa. tomo. 3. 490
Phlegmone est musculi inæqualis intemperantia. t. 1. 85
Phlegmone fit à sanguine. tomo. 4. 334
Phlegmonis incipientibus fri-

gida & astringentia, magis q̄ digerentia, conueniunt. tomo. 3. 478
Phlegmone incipiente, etiam si plenitudo non adsit, expedit sanguinis missio. t. 3. 574
Phlegmone occupāte oris particulas, diuertendum ad nares esse, secandamq́; humeralem in manu venam, aut mediam. to. 3. 480
Phlegmonæ quando augeantur. to. 3. 435
Phlegmonæ quando in scirrhum degenerent. to. 4. 305
Phlegmone quando sit digerenda. to. 3. 475
Phlegmonæ quando sint digerendæ. to. 3. 478
Phlegmonæ quarū tumor calorem superat, qua rōne curandæ sint. to. 3. 455
Phlegmonæ quibus medicamentis indigeant. to. 4. 300
Phlegmone quid. to. 2. 240
Phlegmone, siue inflāmatio, quid. to. 1. fo. 7. fac. 2.
Phlegmone supernarum partium, quomodo sit curanda. to. 3. 478
Phlegmones accurata descriptio. to. 3. 84
Phlegmōes à pūctu morsu'ue animalis excitatæ, curatio. tomo. 3. 478
Phlegmones curatio. tom. 3. 84. 473
Phlegmones curationi aduersari dura medicamenta. tomo. 3. 476
Phlegmones generatio, & curatio. to. 1. 82. 84
Phlegmones generalis curatio. to. 3. 473
Phlegmones gñatio. t. 3. 572
Phlegmones generatio exquisita. to. 1. 85
Phlegmones gñatio, & symptomata. to. 3. 490
Plegmones concoctionē quæ necessariò sequantur. t. 1. 85
Phlegmones digestionem, esse illius curationem optandā. ibidem.
Phlegmonis hepatis commodissimū cataplasma. t. 3. 454
Phlegmonem suppurantē nō esse incidendā protinus: sed digerendā medicamentis ad id valentibus. to. 3. 476
Phlegmonarum curatio. tomo. 4. 244
Phlegmonis incipientibus cōmodè adhiberi astringentia. to. 1. fo. 17. fac. 1.
Phlegmonas, cur febres sequātur. to. 3. 430
Phlegmonas vacuare facillimè, promptissimeq́; per sanguinis detractionē. to. 3. 561

Phlegmonas incipientes, reuulsu: inueteratas ex ipsis affectis partibus vacuare oportet.to.3. 583
Phlegmonas quarum calor tumorem superat, quibus curare medicamētis debeamus to.3. 455
Phlomos.to.4. 177
Phoca.to.2. 73
Phœnix.to.2.44.to.4. 177
Phœnices facilè iecur obstruunt.to.2. 85
Phœnicini pharmaci compositio & vsus.to.4. 244
Phormion.to.4. 178
Phrenes. tom.1.159.178.286
Phrenitis quid.to.3. 45
Phrenitis quibus excretionibus soluitur.to.2. 476
Phrenitidis differētia.t.3.144
Phrenitidis iam instantis symptomata.to.3. 179
Phrenitidis nota pręcipua quę ibidem.
Phrenitidi gignendæ requiritur phlegmone in cerebro, aut in mēbranis illius.t.3.45
Phrenitim à bilioso pduci humore.to.2. 370
Phrenitim gigni in tenui meninge,& in septo transuerso to.2. 271
Phrenitidem præcedētia symptomata.to.3. 179
Phreniticorum insania, quo à febrium delirio differat.tomo.3. 144
Phreniticorum pulsus. tom.2. 268.370.
Phreniticorum pulsuū immodica crebritas proximam denunciat syncopam.to.2. 370
Phreniticorum pulsibus quidnam adsit ppetuò.to.2. 371
Phreniticorumvaria symptomata.to.3. 157
Phrygius lapis.to.4. 189
Phthisis oculi.to.1. 419
Phthisici habent vt febrem sic pulsum hecticum.to.2. 369
Phthisicoꝝ puls⁹.t.2.266.369
Phu.to.4. 178
Phycos.to.4. 200
Phigetlon.to.3. 89.537
Phyllitis.to.4. 178
Phyma quid.to.3. 537
Phymata.to.3. 475
Picatione quando est vtendū.to.2. 211
Picatione quibus vtendum.tomo.3. 390
Picræ ex aloe vsus.to.3. 182
Picræ vsus atq; compositiones diuersæ.to.2. 207
Picram ex aloe expurgare humores altius imbibitos in ipsius vētriculi tunicis.t.2.206
Pictores fuscis & cæruleis coloribus recreare atq; refice-

re visum.to.1. 418
Pietas vera quæ sit.
Pignites.to.4. 186
Pilus.to.1. 56.62
Pili albi generatio.to.1. 66
Pili crispi qui fiant.to.1. 66
Pili flaui generatio ex flaua bile.to.1. 66
Pili nigri gñatio.to.1. 66
Pili orti à loci natura.t.1. 437
Pili rufi generatio.to.1. 66
Pili ad quid conferant. tomo quarto. 317
Pili naturis calidis plurimi: frigidis nulli, aut perpauci gignuntur.to.1. 435
Pili palpebrarum atque superciliorum, cur eandem magnitudinem semper tueantur. tomo.1. 435
Pili vsti.to.4. 225
Pilorum affectus.to.4. 309
Pilorum capitis, ciliorum, & superciliorũ generatio qualis sit.to.1. 67
Pilorum corruptela vnde accidat.to.3. 507
Pilorum generatio. to.2.135. to.3. 507
Pilorum generatio eadẽ quæ plantarum.to.4. 309
Pilorum menti vsus.to.1. 435
Pilorum origo duplex, quemadmodum herbis & plantis. to.1. 436
Pilorum varietates secundum varias ætatum, regionum, corporumq́; temperaturas. tomo.1. 66
Pilorum vitiis quomodo occurrendum.to.3. 507
Pilis similia excrementa quæ in vrinis cernuntur, in venis gigni.to.3. 194
Pilos à conditoris ortos prouidentia, singulis naturis inesse.to.1. 435
Pilos attenuantia.to.4. 319
Pilos corrumpentia pharmaca.to.4. 318
Pilos disperdentia.to.4. 319
Pingendi fingendiq́; artes cur liberales dicantur. to.1. fol. 2.fac.2.
Pinguedo. tomo.2.62. tomo 4. 217
Pinguia cibaria appetentiã euertere.to.2. 71
Pinguia quæ.to.4. 15
Pingues succi exasperata leniunt.to.3. 28
Pinguitudo vnde contrahatur to.1. 62
Pinguitudinem solui à calore, conseruari à frigore. tomo primo. 275
Piper calfacit.to.4. 6
Piper cum aqua singulis diebus bibitũ, ad quartanas facere.to.3. 522
Piperis mis[illegible]
C[illegible] to.4. 80

Piper cum cibo exhibendum per cruditates esse.to.2. 171
Piper longum adulteratum, affusa qua soluitnr.t.4. 468
Piper longum quale sit eligendum.to.2. 172
Piper si tenue sumatur, postmodumq; bibatur calida potio, singultũ excitat.t.3. 50
Piperatorum calorẽ circa primas venas extingui.t.2.175
Piperis nigri albiq; electio.tomo.2. 172
Pira quomodo exiccari debeant.to.2. 44
Pira syluestria.to.4. 105
Pirus.ibidem.
Pirorum vsus, qualis malorũ. to.2. 44
Pirrhonii.to.1.fo.3.fac.1.
Persa.to.2. 87. 98
Pisa ægrius deiiciuntur quàm fabæ.to.2. 29
Pisces.to.2. 89
Pisces aerem inspirantes.tomo.1. 366
Pisces apti ad saliendũ.t.2. 78
Pisces biliosis naturis cõgruẽtes.to.3. 400
Pisces carent aspera arteria, et pulmone.to.1. 377
Pisces damnandi, qui sint.tomo.3. 400
Pisces duplici ex aqua viuentes.to.2. 89
Pisces duræ carnis qui sint.tomo.2. 73
Pisces eẽ omnes mutos, quod careant pulmone.to.1. 360
Pisces frigidiores esse, q̃ ut magna refrigeratione cor ipsorum indigeat.to.1. 366
Pisces molles.to.2. 82
Pisces pessimi ubi locorum gignantur.to.2. 72
Pisces puro ex mari victũ capientes.to.2. 89
Pisces redduntur vertiginosi, capiunturq; facilè, foliis fructibusq; tithymalli gustatis. to.4. 174
Pisces respirare per branchias to.1. 366
Piscium carnis differẽtiæ, pro diuersitate locorum in qbus degunt, & alimentorũ quib⁹ vescuntur.to.2. 70
Piscium qui multis tenuibusq; spinis abundent, & qui minimè.to.2. 70
Pissa.to.4. 158
Pisselæon.ibidem.
Pistacia.to.2. 46. 101
Pistacium.to.4. 158
Pitis.to.4. 159
Pituita.to.1. 56
Pituita dulcis est concoctu facilior.to.1. 33
Pituita est frigidissima.t.1.87
Pituita frigida & humida.to-

mo.1. 114
Pituita frigidisſimum & humidisſimum omniũ quæ in corpore habentur.to.1. 62
Pituita gignit œdemata. tomo.2. 472
Pituita in ore ventris collecta appetentiam facit.to.3. 76
Pituita in leucophlegmatia dũtaxat ſolet p vniuerſum corpus exuberare.to.3. 75
Pituita omnis eſſe debet colore albo, minimeq́; concreſcere.to.3. 78
Pituita oritur ex cibis, minimè ex noſtro corpe.to.1.73
Pituita quos morbos gignat. to.3. 52
Pituita vitrea inducit interdũ rigorem.to.3. 100
Pituitæ differentiæ.to.3. 143
Pituitæ quatuor ſpẽs.t.3. 233
Pituitæ ſpecies diuerſæ,earũq́; vſus,& facultates.t.3. 75
Pituitam dulcem ſalutarẽ eſſe animanti, acidam eſſe crudã, cõputruiſſe ſalſam. to.1.116
Pituitam expurgans cur nullum inſtrumentum ſit conditum.to.1.115.to.3. 82
Pituitã in ventriculo gigni,ac poſtea coctã à iecore,in ſanguinem verti.to.3. 82
Pituitã oris,necare ſcorpios, to.1. 120
Pituitoſæ febres cur inæqualitatẽ caloris tactui obiiciãt. to.3. 239
Pituitoſum excrementũ collectum copioſius quæ inferat. to.1. 352
Pituitoſi humoris quadruplex differentia.to.2. 17
Pix.to.4. 158
Picis aridæ facultates.t.4.285
Picea.to.4. 159
Picearum fructus.ibidem.
Pityides.ibidem.
πιτυλίζειν. to.2. 147
Pityocampe.to.4. 229
Pityuſa.to.4. 159
Placentarum natura.to.2. 82
Plato. to.1.559. to.2.9. to.3. 203.
Platonis de corde ſententia. to.1. 541
Platonis de elementis ſententia.to.1. 552
Platonis de virtute ſententia. to.1. 542
Platonis de viſione ſententia. to.1. 549
Platonis duplex error circa febrium ſubſtantias.to.1.555
Platonis opinio de Deo. tom. primo. 563
Platonis opinio de reſpiratione conuellitur.to.1. 556
Platoni prefertur Ariſtoteles. to.2. 300

Platonem tres animæ facultates tribus reipublicæ partibus comparasse.to.1. 558
Platanus.to.4. 159
Planta pedis cur glabra. tomo.1. 68
Planta pedis ex quinque ossib⁹ constat.to.1. 209
Planta proportione metacarpio respondet.to.1. 328
Planta pedis vnde facultatem sensitricẽ suscipiat.to.1.334
Planta triplex, dicitur animal tomo.1. 162
Plantæ agrestes, quæ sint. tomo.2. 48
Plantæ ossa tomo.1. 328
Plantæ spinosæ.to.2. 51
Plantis communia cum animalibus.to.1. 102
Plantis non inesse sensum eorum quæ sibi desunt.t.1.339
Plantis præstare animalia sensu & voluntario motu. tomo.1. 130
Plantarum temperamentnm ostendi ab olfactu, & gustu. tomo.2. 54
Plantago.to.4. 106
Plantago constat ex facultate discussoria, simul & repulsoria.to.4. 352
Plantaginis radicibus ad dolores dentium vtunt.t.4. 107
Plantaginis succus remedium optimum est sanguinis effusionibus.to.3. 358
Plenitudo ad vires.to.3. 214
Plenitudo grauans, etiã si non distendat, ad vires sensitrices refertur: minimè ad naturales.to.3. 69
Plẽitudo ẽ duplex, nẽpe iuxta uires, & iuxta vasa, quarũ vtraque eget euacuatiõe.to.3. 570
Plenitudo est duplex: vna iuxta vires illius qui eã defert: altera iuxta vasis illam continentis capacitatẽ.to.3. 68
Plenitudo distendens aliquid, dicitur iuxta vasa.to.3. 69
Plenitudo iuxta venarum vires, qua ratione deprehendi queat, neque scripsit Galenus, neque ab aliis scriptum reperit.to.3. 70
Plenitudo iuxta vires, facilè in putredinem abit.t.3. 572
Plenitudo iuxta vasa quid sit. tomo.3. 570
Plenitudo iuxta vires quid.tomo.3. 570
Plenitudo maior colligit hyeme, & vere.to.3. 77
Plenitudo secundum vasa.tomo.3. 75.414
Plenitudo secũdum vires. tomo.3. 75.414
Plenitudinis spẽs quibus notis sint distinguendæ.to.3. 75

Plenitudinis vtriusq; quantitas, qualitasq;, quibus signis sit diffinienda.to.3. 572
Plenitudini ad vires non requiritur necessariò magna humorum colluuies.to.3. 71
Plenitudini perpetuò adesse tumorem & pondus.t.3. 75
Plenitudinē iuxta vasa reperiri etiā in rebus inanimis. tomo.3. 69
Plenilunii coniunctiones, breues existunt: diuturnæ coniunctionales.to.2. 441
Plenum aut vacuum vas dici infusæ substantiæ ratione.tomo.2. 299
Plethora quid.to.2.210. tom. tertio. 477
Plethoræ curatio.to.3. 477
Plethoram cōmodissimè vacuari venæ sectione.to.1. 32
Plethorā fieri quatuor ex æquo humoribus auctis, aut etiam sanguine solo.t.4.325
Plethorici omnes non egent venæ sectione,to.3. 568
Pleuritis est inflammatio costas succingentis membranę. tomo.2. 366
Pleuritis exquisita quādo fiat. to.3. 176
Pleuritis qd.to.1.36.127.537
Pleuritici cur acutè febricitēt tomo.3. 366
Pleuritis quid.to.2.366
Pleuritici qūo sint vacuādi ex doctría Hippocratis.t.3.563
Pleuriticis esse secandā venam ī cubito ptis affectę.t.3. 580
Pleuriticis & peripneumonicis cur caput perpetuò afficiatur.to.2. 367
Pleuriticorum pulsus. tomo secundo. 266.366
Pleuriticorū pulsus celer, durus, minor q̄ febri expediat, nec non creber existit.tomo secundo. 367
Pleuriticorum pulsus quales. to.2. 471
Pleuriticorū pulsus si in maiorem crebritatē mutent, nunciant peripneumoniam, aut syncopem.to.2. 367
Pleuritidis generatio, signa & symptomata.to.2. 470
Pleuritidis inseparabilia symptomata.to.3. 178
Pleuritidis propria symptomata.to.2. 449
Pleuritidis proprium signū est serrās vocat⁹ pulsus.t.2.366
Pleuritidis varia symptomata, pro differentiis humorum à quibus gignitur.to.2. 367
Pleuritidis symptomata sunt, febris ardens, assidu⁹ dolor, tussis, ac difficilis respiratio, parua nempe simul & densa. to.2. 240

Pleuritidi conueniens malagma.to.4. 304
Pleuritidem etiam gigni à pituitosis humorib⁹.to.2. 367
Pleuritidem exitialem qui pulsus significet.to.2. 413
Pleuritidi quæ adsint symptomata.to.3. 133.176
Pleuritidem iudicari posse die trigesimo quarto.to.2. 464
Pleuritim necessariè sequitur tussis.to.1. 27
Pleuritide infestante, respiratio ipsa perficitur à solo septo transuerso.to.3. 131
Pleuritidum differentiæ.tom. secundo. 266
Pleuritidos symptomata.tomo.1. 26
Plexus choroidis.t.1.499.544
Plexus retiformis. to.1.379.407.544
Plexus vasorum circa testes & mammas, cuius gratia sit factus.to.1. 496
Plexum retiformem esse toti basi cerebri subditũ.t.1.499
Plexum retiformem produci ab arteriis carotidib⁹ sub caluaria.to.1. 222
Plumbago.to.4. 197
Plumbeam laminam, lumbis hærentẽ, facere ꝯtra veneris nocturnas imagines.t.2. 211
Plumbeum mortarium cõferre ad conficienda medicamẽta refrigerantia.to.4. 198
Plumbum.to.4. 197
Plumbum vnicũ, mole & pondere augetur.to.4. 198
Plumbum vstum quibus conducat affectibus.ibidem.
Plumbi lamina admota lumbis nocturnas pollutiones coercet.ibidem.
Pluuiam aquam non probat Galenus.to.2. 174
Podagra.to.4. 443
Podagrica remedia differre à nephriticis.to.2. 209
Podagricum medicamen flauii.to.4. 308
Podagricos esse vacuandos ex cubito.to 3. 784
Pæonia.tomo.4. 114
Polemonium.to.4. 160
Polenta.to.2. 97
Polenta epota cum vino austero, ventrem siccare.to.2. 25
Polenta quibus plurimum alimenti largiatur.to.2. 25
Polium.to.4. 160
Polium minus.to.4. 160
Pollex cur oppositus quatuor reliquis digitis.to.1. 302
Pollicis motus vnde.to.1.231
Pollicis tendones cur tales.tomo.1. 309
Pollicis tendones & musculi.tomo.1. 308

Pollutio per somnum infirmius.17 to: primo

Pollutiones contingere seminis vel absq; mare.to.1. 170
Polychresta hoc est, multi vsus medicamenta, relinq ab iis, quæ ad singulas affectiones parantur.to.4. 414
Polycleti regula.to.1. 92
Polycletum in canone suo illo celebri, fuisse imitatum naturam.to.1. 502
Polycnemon.to.4. 16
Polygalon.to.4. 160
Polygonaton.ibidem.
Polygonon.to.4. 159
Polypi descriptio, causæ, remedia.to.4. 353
Polypodes.to.3.90.to.4. 353
Polypodium.to.4. 161
Polytrichon: capillus veneris. tomo.4. 97
Pompholyx.to.4. 199
Pompholyx, optimum est medicamen, oculorum fluxionibus.to.4. 356
Pompholyx quibus vtilis. tomo.4. 199
Pomus syluestris.to.4. 119
Pœonia appensa.to.4. 114
Poplitis flexurã ab vnico musculo dispensari.to.1. 239
Poplitis musculus flectit genu. tomo.1. 336
Populares, tantum ea quæ raro vident, prosequuntur admiratione.to.3. 209
Populus alba.to.4. 98.143
Porcelli.to.2. 87
Porcelli quale alimẽtum exhibeant.to.2. 58
Porcellorum pedes coniecti in ptisanam, meliores reddũtur. tomo.2. 6
Pori quomodo generantur.tomo.4. 305
Pori vesicæ fellis.to.1. 344
Pororum bilem excipientium situs.tomo.1. 344
Porra.to.2. 57
Porta vena cur sic dicat.t.1.29
Portę.to.1. 337
Portæ vena.to.1. 276
Portulaca auxiliat stupori dentium.to.1.fol.11.fac.2.to.2. 50.tomo.4. 103
Posca dissoluit grumos. tomo tertio. 361
Posidonii egregia snia.t.1.101
Positus indicat partem læsam. tomo.3. 119
Potamogeiton.to.4. 160
Poterium.to.4. 152
Potio hydropi aliisq; ĩteraneorum affectibus summe vtilis. tomo.4. 425
Potionis partem aliquã in pulmonẽ semper defluere per ipsam arteriam asperam. to.1. 517.to.3.350.to.4. 24
Potestas imperfectum atq; futurum.to.1. 74

Poteſtate calida.to.1. 76
Poteſtate calida inueſtigari ratione.to.1. 59
Poteſtate calida quæ dicantur. tomo.1. 78
Poteſtate & actu calidũ quotupliciter dicatur.to.1. 83
Poteſtate frigidum.ibidem.
Poteſtate propriiſsimè quæ dicantur.to.1. 74
Poteſtate qua ratione dicantur aliqua.to.1. 78
Poteſtate, quæ dicanť.to.1. 73
Poteſtate quæ dicuntur, etiam referuntur ad aliquid.t.1. 83
Potum eſſe debere modicum iis quibus organa reſpirationis ab aliquo tumore anguſtãtur: cõtra, multũ illis, quibus bronchia à craſsis & viſcidis ſuccis obſtruuntur.t.4. 408
Prandium quãdo eſſe debet minus.to.2. 163
Praſium.to.4. 161
Praxagoras.to.2. 74
Præceptoris officium.tomo.1. folio.3.facie.2.
Præcocia.to.2. 42
Præcognitio futuroꝵ ex affectuũ, cognitiõe parať.t.2. 499
Præcognoſcere illi non licet, qui morbi & viriũ magnitudinem non expenderit.t.3. 519
Præcordiorum dolor tẽſiuus, ſanguinis fluxũ è naribus inflammationemq; illius partis indicat.to.2. 486
Præcordiorum perfuſiones qñ ſint pernicioſæ.to.3. 452
Pręcocta melius tranſmutari q̃ cruda.to.2. 86
Prædicturus ſalutem vel mortem, debet prius magnitudinem morbi, naturæ robur, ac futurum ſtatum inueſtigare.to.2. 480
Prægnante muliere, quæ prius gignantur.to.1. 156
Prægnãtiũ pulſus maiores, crebriores, & celeriores.t.2. 359
Prægnanti ſi extenuẽtur mammę, abortus ſequitur.t.3. 206
Prænoſcendis futuris qui ſit peritiſsimus medicus.to.2. 418
Præpotentium mollities malorum omniũ eſſe in cauſa videtur.to.2. 488
Præputii inſtaurandi duplex ratio chirurgica.to.3. 504
Præputii reficiẽdi rõ.to.3. 504
Præſagium ex pulſibus ſumi. tomo.2. 280
Præſagia qñ euentura.to.1. 31
Præſagiorum virtus.to.1. 28
Præſcientiam haberi non futurorũ modò, ſed præſentium etiã, atq; præteritoꝵ.t.2. 375
Præſeruatiuarum cauſarũ differentia triplex.to.3. 311
Præſidia optima, cur ſæpe in

principiis nihil iuuare videantur.to.4. 335
Præstantissimum esse medicamen, quod proprium generis sui odorem valentissimũ possidet.to.4. 469
Priapi tensionem ad neruũ potius referēdam esse, quàm ad arterias.to.3. 209
Priapismus.to.3. 89.708
Priapismus est auctio colis permanens, in latitudinem, longitudinēq; citra rei venereæ appetentiam.to.4. 440
Priapismus est inuolũtarius tumor virilis pudendi, à flatulento spiritu ortus.to.3. 63
Priapismus quid.t.3.207. 495
Priapismus vñ oriat.t.3. 209
Priapismi curatio.to.3. 495
Priapismo qui plurimum vexari soleant.to.3. 210
Prima corpora quæ.to.1. 553
Primaria rōne quæ fieri à natura dicantur.to.1. 531
Primi dies ĩ morbis breuibus, valentiores sunt vltimis, contra in longis.to.1. 461
Primordia nostræ generationis esse sanguinem, & genitale semen: illum tanquam materiam: hoc opificis rationem obtinens.to.2. 120
Principalium actionum singulæ quid significent.to.3. 273
Prĩcipis animæ facultatis symptomata singula vnde proficiscãtur, & qua ratione sunt curanda.to.3. 486
Principium dicitur potentia esse totum.to.1. 158
Principiũ est totius operis maximum.to.1. 557
Prĩcipiũ gñatiōis pticularũ cur necessariò sit humidũ.t.3.251
Principium generationis masculorum duplex.to.1. 472
Principium morbi ad præsidia ferenda, vtiles præbet indicationes.to.3. 107
Principium morbi inuenire laboriosum existere.to.2. 425
Principium plantatitium, quæ ex semine gignat.to.1. 163
Principium proprium cuiusq; morbi, coctionis signis determinatur.to.2. 451
Principiũ secũdũ latitudinē ꝯtineri in pma accessiōe.t.2.450
Principii & elementi discrimē. tomo.1. 42
Prĩcipii finē quę ĩdicēt.t.2.460
Principii in acutis morbis cognoscendi ratio.to.2. 459
Principia animalis tria.t.1. 389
Principia animalis tria, cur inter se sint coniuncta.t.1. 345
Principia & ea quę ab illis oriũtur, sese inuicem attestantur & indicant.to.3. 273

Principia facultatnm vniuerso corpori sunt hepar, co·, cerebruum, atque testes. t. 3. 545
Principia motionum tria, corpus nostrũ regentia. t. 1. 188
Principia nos gubernantia. tomo. 3. 173
Principia tria dispensantia animal. to. 1. 543
Principia tria, trium similitudinum. to. 1. 178
Probatio propria. to. 1. 83
Procatarcticę causæ iualida tm̃ corpora immutant. to. 3. 64
Procatarcticarũ causarũ vsus. tomo. 3. 344
Processus cubiti. to. 1. 313
Procliuitas in morbos vnde deprehendatnr. to. 1. 32
Productionis cerebri in oculos vsus. to. 1. 415
Productionis choroidis tunicæ in oculos. ibidem.
Productionem optici nerui esse veracem nuntiũ affectuum crystallini humoris ad cerebrum. ibidem.
Productiones spondylorũ trãsuersæ. to. 1. 452
Productionũ à cerebro ad sensoria discrimina. to. 1. 396
Profundarũ partium affectus qualia remedia postulent. tomo. 1. 30
Profluuia muliebria sedãt cucurbitulæ iuxta mammas apposite. to. 3. 427
Profluuii muliebris causa. tomo. 3. 206
Prolis desyderio vterum affici, vt animalia quędam. t. 1. 158
Prolificum semen quale esse debeat. to. 1. 174
Pronũciandum simpliciter de corpore vniuerso, nõ esse ex vnica eius particula. to. 1. 68
Propẽsiones quibus mouentur natura sunt tres. to. 1. 528
Prophylactice. to. 2. 6
Propolis. to. 4. 161. 290
Propolis vires. to. 4. 268
Proportio vnius motionis pulsus, ad alteram. to. 2. 272
Propriæ functiões cerebri quæ dicantur. to. 3. 135
Proprium omne, nõ statim est etiam inseparabile. to. 2. 219
Propositiones quæ ex mutuò veris conuertuntur, sunt veræ. to. 4. 17
Prospectrix artis pars duplex. tomo. 3. 344
Proteruus qui. to. 1. 520
Prouidentia naturæ. to. 1. 309
Pruna cocta in melicrato, aluũ subducere. to. 2. 46
Pruna Damascena. to. 2. 98
Pruna Hispanica. to. 2. 46
Pruna Iberica. to. 2. 98
Prunus. to. 4. 135

Pruritus causa.to.3. 44
Pruritus quid & quos infestare soleat.ibidem.
ψαλλιδοειδὲς corpus.to.1.298
Pseudodictamnum.to.4. 180
Pseudopleuritis.to.3. 178
Psidraces.to.3. 89
Psilothra Critonis.to.4. 319
Psimythium.to.4. 201
Psoricon.ibidem.
Psoris utilis cōpositio.t.4.439
Psychrotrophon.to.4. 132
Psyllium.to.4. 180
Ptarmice.to.4. 161
Ptelea.ibidem.
Pteris.ibidem.
Pterigii curatio.to.3. 508
Pterygoeides apophyses, tomo.1. 198
Ptisana.to.2. 87.97
Ptisana cur in siccis morbis nō danda.to.3. 604
Ptisana ex qbus ꝯstet.t.3. 602
Ptisana humectat.to.2. 24
Ptisana maxime ex usu est ardentibus febribus.to.3. 603
Ptisana quæ præstātior.t.2. 85
Ptisana quibus exhibenda non sit.to.3. 604
Ptisanæ cremor.to.3. 605
Ptisanæ cremor cruditatibus commodissimus.to.2. 170
Ptisanæ cremoris facultas. tomo.3. 399
Ptisanæ conficiundæ rō.t.2. 24
Ptisanæ facultas. tomo.2. 26. tomo.3. 605
Ptisanæ inesse vim detersoriā, tomo.3. 399
Ptisanæ magnifica commendatio.to.2. 24
Ptisanā detergere magis, ubi ex hordeo non plenè decorticato confecta fuerit. ibidem.
Pryas venenum corporibus inspuit.to.4. 451
Pubis ossa.to.1. 459
Pudēdum virile quale.t.1.470
Pudendum virile.to.1. 179
Pudendi fissuras tuberculaq;, quæ sanent.tp.4. 440
Pudendi muliebris descriptio. tomo.1. 151
Pudendi muliebris positio. tomo primo. 480
Pudendi musculi duo. ibidem.
Pudēdi neruus cauus.t.1. 479
Pudendi tensi causæ.ibidem.
Pudendi utriusq; epiphyses cuius gratia constructæ.t.1.480
Pudendo tumescenti remedia. tomo.4. 40
Pudēda castis reddi exilia & rugosa.to.3. 210
Pudenda muliebria virilibus esse similia, sed īuersa.t.1. 468
Pudendorum inflammationibus quæ opitulētur.t.4. 440
Pudendorum pili cuius gratia orti.to.1. 437

Pudẽdorum vlcera dignoſcendi ratio.to.4. 439
Pudẽdorum vlcera qualia medicamẽta poſtulent.t.3. 367
Pudendoꝝ vlceribus quæ pharmaca opitulentur.to.4. 439
Pudendorum vlcera valde reſiccantibus pharmacis indigent.to.4. 439
Pulchritudo arte nõ exculta eſt inutilis.to.1.fol.1.fac.2.
Pudendorum venæ.to.1. 220
Puellus admotus ventri fouet calorem illius.to.3. 390
Puelli optimo pręditi corporis habitu, animi quoq; mores inculpatos ſortiuntur.to.2.127
Puelli cur non ſint immaturè cogendi ad motum. ibidem.
Puellis potio frigidæ à cibo eſt commoda.to.2. 130
Puerilia ingenia oĩa eſſe ad affectus propenſa.to.2. 112
Puerilis iuuenilisq; caloris diſcrimen.to.3. 60
Puerilis ſubſtãtia cur minus cæteris egeat præſidio vacuante.tomo.3. 421
Puerilium morũ diuerſitates. tomo.1. 94
Puer quouſq; exerceri debeat. tomo.2. 149
Pueri mores perficiendos eſſe tertio ſeptennio.to.2. 131
Puero habitudinis optimę qualis frictio conueniat.to.2.141
Puero iam habili ad ludos reddito, quæ peragenda.t.2.130
Puero poſt cibum, quem balneum exceperit, cur bibendum.to.2. 129
Pueri cur ſomnolenti.t.3. 139
Pueri q̃ puberes, cur plus & crebrius reſpirent.to.2. 217
Pueri quibus facultatibus ſuperent iuuenes, & quibus ſuperentur ab ipſis.to.3. 60
Pueri ſectionem venæ non ferunt.to.3. 479
Pueri ſecundum ſeptenniũ ingreſsi, tẽperamentũ.t.2. 138
Pueri ſeneſq; ĩtegras vacuationes non ferunt.to.3. 526
Pueri vim retentricem habent imbecilliorem, expultricẽq; non admodum fortẽ.t.3. 60
Puerorum calor mitis.t.1. 60
Puerorum educationem eſſe ſimilem culturæ plantarum.tomo.2. 112
Puerorum iuuenũq; calorẽ differre inter ſe qualitate tantum.tomo.1. 60
Puerorum paucos eſſe natura ad virtutẽ propenſos.t.1.101
Puerorũ pulſus celerrimi, magni, & crebri.to.2. 356
Puerorum ſubſtantia cur omnium facillime digeratur. tomo.3. 421

Pueris ante quartumdecimum annũ, cur non sit sanguis mittendus, vel si laborent synocho.to.1. 451
Pueris ante quartũ decimum annum sanguinẽ non esse mittendum.to.3. 578
Pueris citra duodecimum annum vino interdixit Plato. tomo.1. 100
Pueris cur pulsus sit paruus.tomo.2. 315
Pueris expiratio & systole, excellunt.to.2. 255
Pueris inesse plurimum halituosi spiritus.to.4. 76
Pueris maioribus duplex fricandi & lauandi tpś.t.2. 124
Pueris optime temperatis cur interdicẽdũ sit vino.t.2. 130
Pueris post quartumdecimum annum quando sit mittendus sanguis & qñ minime.t.3.451
Pueris rationem ipsam esse imbecillam: valentem autẽ euadere circa quartumdecimum annum.to.1. 528
Pueris secandam non esse venam.to.3. 575
Pueris senibusq; nullo pacto venã secandam esse. tomo.1. folio.6. facie.2.
Puerperæ, aut quibus menses fluunt, cur facile refrigerentur.to.1. 46
Pueris vehemẽtiores pluresq; affectus quàm adultis, oriri. tomo.1. 526
Pueros carere ratione. tomo primo. 532
Pulchritudo animæ ad decentes eius motus referí, vt turpitudo ad immodicos efferatos eiusdem.to.1. 526
Pulchritudo corporis in particularum cõmoderatione consistit.to.1. 526
Pulchritudo vera ad quid referatur.to.1. 435
Pulchritudo vera est constitutio optima, quę actionib⁹ exploratur.to.1. 303
Pulchritudo vera in qbus consistat.to.2. 2
Pulchritudini obesse athletarum exercitationem. tomo.1 folio.2.facie.1.
Pulegium.to.4. 113
Pulmo.to.2. 62
Pulmo à thorace distare videtur, ĩ animalibus quomodocunq; extinctis.to.1. 294
Pulmo ad thoracis motũ mouetur.to.1. 379
Pulmo agninus, porcinus, atque etiam vulpinus.to.4.220
Pulmo est destitutus sensu. tomo.3. 127
Pulmo cur hecticã febrem nõ gignat.to.2. 355

Pulmo cur in iis qui gestantur ytero, admodum ruber sit. tomo. 1. 483
Pulmo & dexter cordis ventriculus quibus adsint.to.1. 366
Pulmo ex se motus exps, mouetur ad motum thoracis. tomo.1. 367
Pulmo ferè est insensibilis. tomo.2. 231
Pulmo frigida fluxione infestatus, qualem ædat respirationem.to.2. 411
Pulmo instrumentum est vocis & respirationis.to.1. 360
Pulmo nullam propriam habet motionem.to.3. 177
Pulmo nunquam vehemēti dolore cruciatur..to.3. 171
Pulmonis calida intemperie affecti notæ.to.2. 411
Pulmonis caro.to.1. 57
Pulmonis caro qualis & quem vsum præstet.to.1. 378
Pulmonis carnem cōficere spiritum cordi.ibidem.
Pulmonis carnē laxissimam, nutriri ex purissimo sanguine.to.1. 346
Pulmonis dolores cur remissiores sint, quàm thoracis. tomo.3. 165
Pulmonis erysipelas.to.3.172
Pulmonis exulcerati curatio. tomo.3. 366
Pulmonis exulcerati indicia, tomo.3. 361
Pulmonis fibrarum numerus, tomo.1. 285
Pulmōis frigidi indicia.t.3.288
Pulmonis inflāmatio.to.3.172
Pulmonis inflammati symptomata.to.3. 132
Pulmonis intemperiei æqualis & inæqualis indicia.t.3. 172
Pulmōis pectorisq; excrementa p tussim expurgāda.t.1.30
Pulmonis qntus lob⁹.t.1. 375
Pulmonis qntus lobus cur conditus.to.1. 362
Pulmonis siccioris indicia. tomo.3. 288
Pulmonis situs.to.2. 410
Pulmōis structuram omnibus esse eandem.to.1. 285
Pulmonis substātia laxa quum sit, mollisq;, à pituitosiore inflammatur sanguine.t.2.369
Pulmonis tunica.to.1. 375
Pulmonis vas ruptum, quādo sit insanabile.to.3. 363
Pulmonis vasa à quibus rumpi occasionibus possint.t.3.171
Pulmonis vasa cur natura alterarit.to.1. 367
Pulmōis vasa quo ordine propriis materiis ipleant.t.1.380
Pulmoni vasa vnde exoriātur, tomo.1. 375
Pulmonis vase disrupto, si in-

flammatio successerit, cur affectus nequeat cōsolidari. tomo tertio. 361
Pulmonis vlcus ab vlcere asperæ arteriæ, & faucium, quomodo distinguatur. to. 3. 173
Pulmonis vlcera contracta ex vitiosi succi erosiōe, esse ꝓrsus insanabilia. to. 3. 366
Pulmonis vlcera cur difficiliora sanatu sint. to. 3. 360
Pulmonis vlcera ęgre curationem recipere. to. 3. 166
Pulmōis vlcera in iis qui deplorati nō sunt, curari per detractionem sanguinis, purgationem, & ea quæ caput roborant. to. 3. 366
Pulmonis vomitum aliquādo per vrinam purgari. t. 3. 199
Pulmonis vsus. tomo. 1. 361. tomo. 2. 220
Pulmōi cur maximæ venæ insint. to. 1. 367
Pulmoni inflammato applicandam cucurbitulā esse, si prius corp⁹ fuerit vacuatū. t. 3. 456
Pulmoni omnia inesse quæ ad celerem vacuationem pertinent. to. 1. 500
Pulmonem esse modicæ cucurbitulæ similem. to. 2. 216
Pulmonem solum inter omnia viscera nutriri ex corde, tomo. 1. 109
Pulmone carentia animalia habere sinistrum tantum cordis ventriculum. to. 1. 369
Pulmone inflāmato abstinendū ab astringentibus. t. 3. 456
Pulmone intereunte, interire vocem & dextrū cordis ventriculum. to. 1. 366
Pulsatoriam vim inesse cordi. tomo. 1. 103
Pulsatilis dolor nec in pipneumonia, neq; in pleuritide oritur. tomo. 3. 127
Pulsatilis dolor quas inflammationes sequat, & quibus non accidat pa rtibus. ibidem.
Pulsificam facultatem à corde influere arteriis per ipsarū tunicarum substantias. t. 2. 253
Puls⁹ absolute æqualis. t. 2. 276
Pulsus absolute æqualis nō admittit sectionem. to. 2. 277
Pulsus absolute inæqualis. tomo. 2. 276
Pulsus absolute ordinatus, pares sortitur circuitus omnes. tomo. 2. 277
Pulsus altus. to. 2. 259. 293
Pulsus ante alia omnia indicat coniunctæ causæ naturā, atq; constitutionem. to. 2. 387
Pulsus arhythmus est triplex. tomo. 2. 276
Pulsus bis feriens intemperiei corporis cordis ꝓpriū sym-

ptoma est.tomo.2. 404
Pulsus calidiorum.to.2. 260
Pulsus celer.ibidem.
Pulsus celerior calidius, tardior frigidius temperamentũ declarat.to.2. 334
Pulsus celeritas quid.to.2. 257
Pulsus circulatim inordinatus. tomo.2. 277
Pulsus contentus.to.2. 299
Pulsus conuulsiuus.to.2. 306
Pulsus cur pueris sit paruus. tomo secundo. 315
Pulsus deficiens reciprocus, tomo secundo. 398
Pulsus decurtati significant facultatis imbecillitatẽ.t.2. 399
Pulsuum decurtatorũ duplex genus.to.2. 397
Pulsus dicrotus, qui dicatur. tomo.2. 346
Pulsus dolorificus quando sentiatur.to.2. 126
Pulsus dormientium.to.2. 262
Pulsus durus & mollis vñ proficiscantur.to.2. 356
Pulsus purissimus vnde accidat.to.2. 394
Pulsus elephantiasis.to.2. 374
Pulsus est datus caloris seruandi gratia.to.2. 252
Pulsus est naturalis actio. tomo secundo. 227
Pulsus eorum qui sumpserunt helleborum.to.2. 271
Pulsus æqualis.to.2. 260
Pulsus eurhythmus. to.2. 276
Pulsus exiguus cur crassus adsit.to.2. 310
Pulsus experrectorum à somno.to.2. 262
Pulsus facultatis oppressæ. tomo.2. 264
Pulsus facultatis solutæ. tomo secundo. 265
Pulsus florentium.to.2. 261
Pulsus formicans.to.2. 394
Pulsus formicans est omnium minimus: non tamen est celer.to.2. 287
Pulsus frequens.to.z. 160
Pulsus gracilis.to.z. 274
Pulsus hecticus.to.z. 368
Pulsus hecticus omniũ marcescentium cõmunis.to.z. 266
Pulsus inęqualitas ab infusa materia.to.z. 285
Pulsus infantuli.to.z. 261
Pulsus inflammationum omnium serratilis.to.2. 265
Pulsus inest corporibus calidis. tomo.1. 184
Pulsus inordinatus in absoluta circuituum paritate consistit. tomo.z. 277
Pulsus inordinatus simpliciter. ibidem.
Pulsus in senibus.to.z. 261
Pulsus iræ qualis.to.z. 363
Pulsus intercurrens.to.z. 278

Pulsus intercurrens intermittenti aduersatur.to.z. 393
Pulsus inter æqualem, & inæqualem nullus est medius, sicuti neq; inter ordinatum & inordinatum.to.z. 260
Pulsus intermittens.to.z. 278
Pulsus intermittens vnde exoriatur.to.z. 393
Pulsus in vtranq; partem mutatio, accessionis initium annunciat.to.z. 407
Pulsus iuuenum est maximus. tomo.z. 355
Pulsus latus.to.z. 259.293
Pulsus latus quando accidat.tomo secundo. 351
Pulsus languidus.to.z. 275
Pulsus lethargicorum.t.z. 370
Pulsus lætitiæ.to.z. 364
Pulsus longus.to z. 293.259
Pulsus longus qualis & quid significet.to.z. 351
Pulsus longus qui proprie dicatur.ibidem.
Pulsus magnus.to.z. 591.274
Pulsus magn⁹ vel paruus quando dicendus.to.z. 318
Pulsus magnus & paruus, sub prædicamento ad aliquid est, & quantitatem significat.tomo secundo. 293
Pulsus magnus prĉostendit sanguinis fluxum è naribus. tomo secundo. 485
Pulsus marcescētium.t.z. 368
Pulsus medius inter lāguidum, & vehementē, quomodo dignoscatur.to.z. 386
Pulsus moderatus.to.z. 379
Pulsus moderatus in quibus nam reperiatur.to.z. 376
Pulsus moderat⁹ quomodo iudicandus sit.to.z. 318
Pulsus moderatus qui dicatur. tomo.z. 350
Pulsus moderatus quot modis dicatur.to.z. 384
Pulsus mollis.to.z. 259
Pulsus naturalis cur altior semper videatur.to.z. 350
Pulsus oīno intermissus mortem refert.to.z. 392
Pulsus ordinatus.to.z. 260
Pulsus ordinatus in circuituum paritate consistit.to.z. 277
Pulsus ordinat⁹, inordinatusq; quomodo discernendus. tomo secundo. 258
Pulsus plenus.to.z. 275
Pulsus phthisicorum.t.z. 369
Pulsus putridarum febrium.tomo.3. 220
Pulsus paruus.to.z. 274
Pulsus peripneumonicorum. tomo.z. 369
Pulsus per læues arterias fit. tomo.z. 233
Puls⁹ pleuriticorum.t.z.366.367
Pulsus quid.to.z. 271.392

Pulsus rarus vnde gignatur.tomo.2. 392
Pulsus reciprocus decurtatus. tomo.2. 398
Pulsus simpliciter breuis, qui sit.tomo.2. 352
Pulsus timoris.to.2. 364
Pulsus tremulus quid indicet. tomo.2. 399
Pulsus turgidus.to.2. 274
Pulsus vacuus.to.2. 275
Pulsus vacuus quomodo intelligendus sit.to.1. 299
Pulsus vehementissimus optimus.to.2. 394
Pulsus vehemēs.t.2.2.59. 275
Pulsus vehemens, magnusq;, quibus adsit.to.2. 308
Pulsus velox vnde oriatur.tomo.2. 224
Pulsus vermicans, firmam facultatem denunciat.t.2. 396
Pulsus vermicans solet citra febrem accidere.to.2. 397
Pulsus vibratus.to.2. 306
Pulsus vibratus si adsit, nonnihil roboris facultatem possidere declarat.to.2. 384
Pulsus vndosus.to.2. 286
Pulsus vndosus quando sudorem decretorum promittat. tomo.2. 396
Pulsus vndos9 ex humida molliq; arteria nascitur.to.2.397
Pulsus cōuulsiui causæ.t.2.349
Pulsus creberrimi est causa calor extremè accēsus.t.2.332
Pulsus definitio essentialis. tomo.2. 303
Pulsus duritiē atq; mollitiem, ad tunicas arteriarum referri.tomo.2. 257
Pulsus & respirationis non esse eundem vsum, quibus suaderi possit rōnibus.to.2. 249
Pulsus in omni genere moderatos, immoderatosq;, inueniendi ratio.to.2. 318
Pulsus maioris dicti, constitui quinq; aut sex differentias.tomo secundo. 293
Puls9 mollissimi causę.t.2. 394
Pulsus vibratus quando accidat.to.2. 384
Pulsui celeri vel magno gignēdo conspirare in vnum quæ causæ debeant.to.2. 332
Pulsui īest qes gemina.t.2.271
Pulsui magno gignendo quid requiratur.to.2. 350
Pulsui vehementi firmius iniicienda est manus: lāguido applicanda leuius.to.2. 306
Pulsū aboleri bifariā.to.2.398
Pulsuum decurtatorum dignoscendorum ratio.to.2. 397
Pulsum dici durū aut mollem ex accidenti.to.2. 301
Pulsum dici frequentē, rarum, & moderatū pro rōne quie-

tis intercedẽtis systolē & diastolem.to.2. 258
Pulsum ædentes.to.2. 256
Pulsum esse mistum motū ait Zeno.to.2. 304
Pulsum fieri à corde & arteriis.tomo.1. 556
Pulsum habent cor & omnes arteriæ similem.to.2. 256
Pulsum immoderatum immodicosq; inueniendi rō.t.2.316
Pulsum maximum velocissimumq; ferre validam compressionem.to.2. 220
Pulsum medium qui naturalis sit, dari nullum inter languidum & vehementem posse. tomo.2. 386
Pulsum moderatum esse ex sola motus qualitate explorandum.to.2. 320
Pulsum moderatum esse inueniendum.to.2. 315
Pulsum mutari ab acqsitis habitibus, & temperamẽtis, perinde ac à naturalib⁹.t.2.262
Pulsum naturæ optimæ aliorum omnium regulā & mensuram existere.to.2. 316
Pulsum non æqualiter percipi in arteriis omnibus.to.2. 56
Pulsum nullū absq; vehementia posse tactum protrudere. tomo.2. 326
Pulsum proficisci à robore facultatis vitalis.to.2. 298
Pulsum vermiculantem ab vndoso non qualitas sed quantitas sola distinguit.to.2. 286
Pulsūs alti latiq; vbi cernātur. tomo.2. 350
Pulsus alti qui sint dicendi.ibi.
Pulsus à calore cordis variantur.to.2. 401
Pulsus à quibus causis mutentur.to.2. 148.328
Pulsus breues qui.to.2. 379
Pulsus celer & tardus qui sint. to.2. 312.319
Pulsus celerrimi qñ gignātur. tomo.2. 332
Pulsus, creticas excretiones significantes.to.2. 485
Pulsus commutat q̃ celerrimè vinum.to.2. 363
Pulsus decurtati.to.2. 348
Pulsus decurtati deficientes.tomo.2. 278
Pulsus decurtati reciproci.tomo.2. 344
Pulsus facultatis solutæ ob alimenti inopiam.to.2t 64
Pulsus formicantes quando gignantur.to.2. 363
Pulsus gignentium causarum tria genera.to.2. 375
Pulsus graciliorum quales.tomo.2. 355
Pulsus graciliorum.to.2. 261
Pulsus gerentiū vtero.t.2.262

Pulſus hyeme quales.to.2.357
Pulſus interiorum.to.2. 374
Pulſus in autumno quales.tomo.2. 357
Pulſus inæquales à quibus cauſis proficiſcantur.to.2. 341
Pulſus inæquales deficientes.tomo.2. 278
Pulſus imminuti reciproci.tomo.2. 278
Pulſus in nullius febris intermiſsione ad naturalem ſtatum reuerti, præterquam in ephemeris.to.3. 511
Pulſus ĩmutari à regionib⁹, nõ ſecus q̃ à tẽporibus.to.2. 358
Pulſus intercidentes.to.2.344
Pulſus inter ſe coeuntes, & qui coire non poſsint.to.2. 308
Pulſus intermittentes.t.2.344
Pulſus intermittentes cur perniciofiores ſint raris.t.2. 393
Pulſus in Vere qualis.t.2. 357
Pulſus iræ quales.to.2. 333
Pulſus longi qui nam dicantur.tomo.2. 379
Pulſus marcidorum cũ inflammatione quales.to.2. 369
Pulſus molles & duros quæ efficiant.to.2. 409
Pulſus myuri.to.2. 278
Pulſus nunquam fiunt perfecte tardi, vel parui, facultate exiſtente valida.to.2. 334
Pulſus omnes medii ſunt naturales, excepto illo qui habetur inter vehementem & languidum.to.2. 333
Pulſ⁹ oĩum peſsimi q.t.2. 394
Pulſ⁹ ordinati inordinatiq́; cauſæ.to.2. 352
Pulſus oẽs qui moderati ſunt, non cõtinuo & naturales exiſtunt.to.2. 337
Pulſus peculiares optimæ conſtitutioni corpis q̃les.t.2.358
Pulſus phreniticorũ.to.2.370
Pulſus pleuriticorum, quales.tomo.2. 471
Pulſus prægnãtiũ maiores, crebriores, & celeriores.t.2.359
Pulſu priuatas particulas, non magnopere lædi.to.2. 249
Pulſus qui nam ſint familiares calori copioſo.to.2. 332
Pulſus qũo immutent exercitia ĩmoderata.to.2. 215
Pulſus ſenum parui, tardi, atq; rari.to.2. 356
Pulſus ſuppuratoꝝ.to.2. 368
Pulſus variari in perturbationibus animi.to.2. 494
Pulſus vehementes ſunt valde apprehendendi.to.2. 307
Pulſus veloces tardis ſunt ſecuriores.to.2. 393
Pulſus vermicantes.to.2. 348
Pulſus vermiculãtes quibus affectibus accidant.to.2. 363
Pulſus virorum.to.2. 260

Pulsuum abolitio à deficiente pulsu quõ differat.to.2. 344
Pulsuũ alterationes quæ à quibus causis ꝓficiscant.t.2. 331
Pulsuum bis ferientium generationes tres.to.2. 356
Pulsuum celeritas à quibus causis oriri possit.to.2. 334
Pulsuum celeritatem vel tarditatem, vt cognoscamus, neq; temporis, nec interualli quantitatẽ esse spectandã.t.2. 319
Pulsuũ cognituris permutationes, tria spectãda esse.t.2. 315
Pulsuũ crebritatis cã.to.3.333
Pulsum cuiusq; proprium experientia cognosci.to.2. 260
Pulsuum differentię circa motum, sunt tres.to.2. 272
Pulsuum differentiæ in trinis simul dimẽsionibus acceptoꝝ, sunt septẽ & viginti.t.2. 273
Pulsuum differentiæ pro balneorum diuersitate.to.2. 262
Pulsuum differentiæ pro diuersitate regionum.ibidem.
Pulsuum differentiæ pro exercitiorum diuersitate.ibidem.
Pulsuũ differentiæ, pro inflammationũ & partium inflãmataꝝ naturis diuersis.to.2.265
Pulsuum differentiæ pro modo cibi assumpti.to.2. 263
Pulsuum differentiæ pro mollitudine vel duritie organorum.tomo.2. 325
Pulsuum differẽtiæ pro miscellę modis, qbus facultas & instrumenta miscent.to.2. 327
Pulsuum differentiæ pro varietate dolorum.to.2. 255
Pulsuum differentiæ diuersæ, pro variis oris ventriculi affectibus.to.2. 270.273
Pulsuũ differentiæ pro varietate humoꝝ exupantiũ.t.3.76
Pulsuum differentiæ quatuor, dum facultas simul atq; vsus mutatur.to.2. 334
Pulsuum differentiæ viginti septem.to.2. 294
Pulsuum differentiarum genera prima, Archigenes ꝑperã qualitates vocauit.to.2. 297
Pulsuum differentiæ secũdum diuersas syncopas.to.2. 264
Pulsuum differentiæ secũdum diuersa tempora.to.2. 261
Pulsuum differentiæ secũdum ætates.to.2. 215
Pulsuũ differentiæ scd̃m quietẽ arteriæ sunt tres, rarus, creber, & medius.to.2. 275
Pulsuuum dr̃iæ secundum tp̃a, referuntur ad vsum, facultatem, & instrumenta.t.2. 357
Pulsuũ differentię vna in parte inęqualiter inęqualiũ.t.2.280
Pulsuũ dignotiõi admodũ longum tp̃s desiderari.to.2.304

Pulſuum dimenſiones deprehendendi ratio.to.3. 21
Pulſuum duorũ motu intermiſſo Galenus dubitat nũ qs viuere poſsit.to.2. 391
Pulſuum durities à quibus augeri ſoleat.to.2. 368
Pulſuum æqualitas vel inæqualitas quomodo cognoſcenda. tomo.2. 321
Pulſuum & reſpirationis vnde colligamus eſſe vnum eundemq; vſum.to.2. 250
Pulſuum & reſpirationis ſimilitudo.to.2. 253
Pulſuũ eſſentialis definitio quæ breuis ſit, nulla conſtitui poteſt.to.2. 302
Pulſuũ examẽ qualiter ineundum ſit.to.2. 314
Pulſuum facultas augetur hyeme: ſed vſus minuit.to.2.358
Pulſuum gñationis cauſæ continentes ſunt tres: inſtrumentum, facultas, & vſus.t.2.341
Pulſuum generandorum primæ cauſę ſunt vſus atq; facultas.tomo.2. 409
Pulſuum generandorum vſus eſt duplex: tutela innati caloris, & animalis ſpiritus conſeruatio.to.2. 376
Pulſuum in contrarium affatim permutatorum quid proprium.to.2. 346
Pulſuum inæqualitas iuxta acceſsiones qd indicet.t.2. 408
Pulſuum inæqualitatem accidere interdũ ob ſanguinis cõpiam in venas aut in arterias diffuſam.to.2. 343
Pulſuum innuentium & circũnuentium cauſa.to.2. 399
Pulſuum intermittentium qui exiſtant pniciosiores.t.2.394
Pulſuum languor quando per vniuerſum corpus, & qñ in vnica parte accidat.t.2. 418
Pulſuum magnitudo oriri ex quibus occaſionibus poſsit. tomo.2. 334
Pulſuũ mutationes à cauſa externa quomodo diſcernendę ſint.to.2. 377
Pulſuum mutationis differentia triplex.to.2. 260
Pulſuum mutationis in paruitatem tres numero ſunt differentiæ.to.2. 378
Pulſuum ordo quid indicet. tomo.2. 399
Pulſuum priuatio in corpus viuum nũquam cadere poteſt. tomo.2. 379
Pulſuum pro cibi variis modis mutatio.to.2. 362
Pulſuum pro exercitationũ varietate mutatio.to.2. 361
Pulſuum pro dolorum varietate mutatio.to.2. 364

Pulsuum pro ratione inflammationum mutatio.t.2. 365
Pulsuum pro varietate calidorum balneorum, mutatio. to.2. 362
Pulsuum qui nam vni semper causæ adhærescant, eamq; fideliter indicent: & qui rursus familiares tantum ipsis causis dicantur.to.2. 333
Pulsuum, qui naturæ modum egressi sunt, dignoscendorũ ratio.to.2. 257
Pulsuum secundum ætates discrimen to.2. 355
Pulsuum raritas nunquam vacat periculo.to.2. 393
Pulsuum tarditas.to.2. 257
Pulsum totius corporis, antequam cor consentiat parti prius affectæ, pertrahi in cõmunem alteratione non possit.to.2. 410
Pulsuum tot esse primas differentias, quot causa℞.t.2. 331
Pulsuum variationes pro causarum alterationibus fieri.tomo.2. 331
Pulsuum vehementia est vtilis to.2. 393
Pulsuum vehementer ferientium duo tantum genera haberi, to.2. 326
Pulsuum vsus.to.2. 256
Pulsuum vsus est tutela innati caloris.to.2. 301
Pulsuum vsus æstate crescit, sed lãguescit facultas.t.2.358
Pulsuum vsum esse mutatum, qua ratione deprehendem⁹. to.2. 376
Pulsibus duris crebritates, mollibus raritates annexas esse. to.2. 336
Pulsus nec celeres posse esse, nec magnos, nisi vsus postulet.to.2. 340
Pulsus duros simul & paruos, omnes ferè fieri vibratos. tomo.2. 383
Pulsus fuisse institutos gratia tuendi vniuersi caloris, gignẽdiq; animalis spiritus.t.2.330
Pulsus lãguidos esse leniter cõtrectandos.to.2. 307
Pulsus mollissimos esse qui ex affectu cerebri & pulmonis oriuntur.to.2. 416
Pulsus reddi vehementes per bonas iudicationes.t.2. 364
Pulsus variari pro ratione diuersarum causarũ.to.2. 314
Pultem ex lacte & farina, hepatis obstructiones, & renũ calculos gignere.to.2. 23
Pumex.to.4. 187. 195
Punctoria ars.to.1. 35
Punctura nerui cur ad excitãdam conuulsionem sit prompta, to.3. 304

Pũctnræ curatio.t.3.304.368
Punctio.to.1. 20
Punctiones neruorum angustæ non iisdem medicamentis curantur, quibus nerui nudati.to.4. 270
Punctionum angustæ orę qũo dilatandæ.to.4. 270
Puncto capite musculi, si conuulsio oriatur immedicabilis, scindendum esse totũ trãsuersim musculum.to.3.339
Puncto neruo, vulnus est dilatandum.to.3. 368
Puncti nerui, q̃ nudi, acriora pharmaca postulãt.t.4. 275
Puncti nerui q̃lia medicamenta postulent.to.4. 264
Punctis neruis emplastrũ optimum.to.3. 369
Punctis neruis qualia desiderẽtur medicamenta.to.3. 369
Pungi debere neminẽ, ex suffusis, ante vacuationem humorum peccantiũ.to.1. 35
Punica mala.to.2. 102
Punicum malum ventriculum roborat.to.3. 426
Punicorum malorum species tris, austerorum dulcium, & acidorum.to.4. 384
Punicorum maloꝝ succũ cardialgiæ esse vtilẽ. to.2. 44
Punicorum succum ad ozænas polyposq; magnifice cõmendat Galenus.t.4. 354
Pupilla alterius oculorũ compressa, apparere duplicia quę antea simplicia erãt.t.1. 425
Pupillæ coarctatio quando facilè, & quando ægrè curationem recipiat.to.3. 21
Pupillæ foraminis relaxatio, semper visui incommodat: constrictio autem, si quidem natiua sit, acutissimæ visiõis est causa: si verò à morbo ꝑducta, lædit visionem. tomo tertio. 20
Purgans medicamẽ multiplex habet significatum.to.4. 87
Purgantia medicamenta, debent crassiora relinqui.tom. secundo. 176
Purgantia medicamenta esse familiaria purgandis humoribus.to.4. 47
Magnes ferro est specie similis, eo tamen fortior .tomo quarto. 47
Purgantia medicamenta proprios hũores trahere & quonam ordine.to.1. 46
Purgantia pharmaca vbi deuorata semel in ventrem sint, reuocari non posset.t.3. 577
Purgãtia quũ mutuo miscenť, cõgenera eẽ oportet.t.3. 595
Purgantia vbi à natura vincũtur, talem gignunt humorẽ,

qualem ductura erāt.t.4. 46
Purgantium alia vnum, alia duos trahūt hūores.to.4. 87
Purgantium medicamentorū discrimina.to.4. 46.47
Purgantium medicamentorū singula sibi familiares succos attrahere.to.3. 82
Purgantibus medicamētis inesse vim proprias sibi qualitates trahendi.to.1. 107
Purgatio quibus debeatur humoribus qualisq;.to.1. 33
Purgationi superuenientia discrimina.to.3. 565
Purgationem in sola cacochymia non administrari cōmode, nisi etiam magnitudo ipsius morbi eam postulet. tomo.3. 348
Purgationes īmodicę. t.1. 47
Purpura.to.4. 223
Purpura marina.to.3. 404
Purpura Tyria.to.3.405.tomo.4. 224
Purpurarū opercula.t.4. 224
Purulenti.to.4. 408
Purulenti cur q̄ ocyssimè suffocentur.to.3. 169
Purulentorum pulsus, est qualis vigentium inflammationum.to.2. 266
Purulentis qualis fiat respiratio.to.3. 169
Pus in thoracis capacitate contentum, expirationis tempore in pulmonis asperas arterias transmitti.to.3. 177
Pus laudabile, quale esse debeat.to.3. 218
Pus mouētia ab emollientibus quō differant to.4. 71
Pus mouentia debere esse emplastica.to.4. 75
Pus mouentia esse calida & humida.to.4. 74
Pus mouentium facultas. tomo.4. 289
Pus mouentia humorem qui præfuit in partibus induratis conseruant.to.4. 75
Pus mouens medicamē, ęqualem habet calorem cū corpore in quo pus mouetur.tomo.4. 74
Pus mouentia modicè excalfaciunt, humectantq;. tomo quarto. 77
Pus mouentia qualia esse debeant.to.4. 74
Pus mouentia q̄ sint. t.3. 347
Pus mouentia tueri, non īmutare substantiam partis sunt nata.to.4. 73
Pus oculorum vacuari, diuisa tunica ceratoide paulo supra coronam.to.3. 509
Pus per sectionem abscessuū, si totum simul vacuetur, vires deiicit.to.3. 526

Pus si cum vrina excernatur, mistionem eius esse consi derandam.to.3. 199
Pus suppuratarum parotidum quibus modis vacuandum, to.4. 371
Puris à crudo humore discernendi ratio.to.3. 22
Puris hypostasisq; discrimen, tomo.3. 67
Puris in thorace contenti indicia.to.3. 171
Puri mouendo quę congruãt. tomo.4. 76
Pustularum capitis medicatio tomo.4. 323
Putealis aqua cur appareat rigentibus calida.to.4. 34
Putrefaciens absq; morsu,tomo.4. 293
Putrefacientia humanæ naturæ quæ sint.to.4. 45
Putrefacientia medicamenta quæ sint.to.4. 356
Putrefaciẽtia quæ carnẽ absq; dolore liquant.to.4. 83
Putrefacientia vel si sumãtur portione minima, corrumpunt animal.to.4. 45
Putrefactioni fœtor necessariò accedit.to.4. 83
Putrefactiones quæ corrigũt. to.4. 424
Putrescere calida & humida, vbi in calidum locum impacta,nec vacuantur nec refrigerantur.to.3. 84
Putrescere celeriter perspiratu carentia.to.1. 87
Putrescere quæ nullo modo posſint.to.4. 231
Putrescentia omnia adscitatio calore esse calida,naturali frigida.to.1. 70
Putrescentia reddi calidiora q̃ antea,to.3. 571
Putrescentium circa articulos partium curatio.to.4. 266
Putrescentium curatio p quæ fieri debeat medicamẽta.tomo.4. 264
Putrescentium substantia.tomo.4. 231
Putrescentibus apta medicamenta quæ.to.3. 555
Putrescunt calida & humida, quæ in simili loco conclusa, perflari nõ possunt.t.3. 443
Putrescunt citissime calida & humida,to.3. 571
Putrèscunt facilè calida & humida si conclusa in calidis locis nec difflentur nec refrigerentur.to.3. 214
Putredo ab aliena producitur caliditate.to.3. 237
Putredo est antecedens ipsius febris causa.to.3. 448
Putredo est mutatio corporis ad corruptelã,à calido exter

tio facta.to.3. 445
Putredo humorum quæ in vasis fit, contingit dupliciter. tomo.3. 217
Putredo humorum quotupliciter accidere possit. tomo tertio. 430
Putredo oboritur cito in calidis & humidis partibus. tomo.4. 388
Putredo quomodo sit sanãda. to.3. 446
Putredini quæ requirantur. to.3. 413
Putredini quæ sint aptissima. tomo.4. 290
Putredinẽ esse causam febriũ quæ plures infestant dies. tomo.3. 424
Putredinem oriri à calido & humido.to.3. 346
Putrida febris quando succedat ephemeræ.to.3. 219
Putrida febre detentos, nec lauandos, nec relaxandos esse, antequam corpus vacuatum fuerit.to.3. 456
Putridæ febris indicatio quæ. to.3. 301
Putridæ febres.to.3. 119
Putridæ febres quæ.to.3. 411
Putridarum febrium calor est mordax & acris.to.3. 220
Putridarum febrium differentiæ.to.3. 445
Putridarum febrium genera tria.to.2. 469
Putridarum febrium pulsus. tomo.3. 220
Putridarum febrium vniuersæ differentiæ simplices senario numero ambiuntur. tomo.3. 237
Putridarum vrinæ quales.tomo.3. 220
Putridis febribus adesse velocem systolem.to.3. 220
Putridas febres nulla procatarctica antecedit causa.t.2.219
Putridis febribus post concoctionem humorum, balneũ opitulatur.to.3. 254
Putris humor quomodo sit sanandus.to.3. 446
Pycnocomum.to.4. 162
Pyloros.to.1. 119.213
Pyrethrum.to.4. 16
Pyrites.to.4. 188
Pyros.to.4. 162
Pythium præceptũ.to.2. 104
Pytia.to.4. 207

De Litera Q.

Quadrupeda cur nequeant sedere.to.1. 325
Quadrupedibus quæ commoditas adsit ex illa corporis fabrica.to.1. 324
Qualitas nulla absq; substãtiis esse potest.to.1. 43
Qualitatem gigni in materia,

perireq́;.to.1. 42
Qualitates actiuæ caliditas & frigiditas.to.1. 175
Qualitates actiuæ caliditas, frigiditas, humiditas, & ficcitas to.1. 22
Qualitates efficacisſimæ quæ exiſtant.to.1. 86
Qualitates elementorum interire, aīali intereunte.to.1.44
Qualitates eſſe organa opificis.to.1. 72
Qualitates oēs quadātenus in ſe mutuo agunt.to.4. 42
Qualitates primæ quæ ſint.tomo.4. 69
Qualitates primæ & ſecundæ quæ dicantur.to.4. 288
Qualitates ſpecificæ quæ ſint, & cur ſic dicantur.to.4. 32
Qualitates tactiles.to.1. 22
Qualitates tactiles quænā ſint. tomo.2. 300
Qualitatum quæ in quib⁹ ſint efficaciores functionibus, & quæ inutiles.to.3. 62
Quantitas diſtentionis & contractionis.to.2. 172
Quantitas remediorum præcipuē reddit artem medicam coniecturalem.to.5. 577
Quantitatem dilatationis arteriæ ſeptem & viginti pulſuū differētias cōplecti.to.2.386
Quantitatem vnius extenſionis non eſſe magnitudinem. tomo.2. 291
Quartana detētis vngenda eſſe viſcera vnguentis cataplaſmatisq́; emollientibus. tom. tertio. 528
Quartana detentos eſſe pluries purgandos, ſed apparentibus iam ſignis coctionis. tomo.3. 523
Quartana eſt longisſima minimeq́; periculoſa.to.3. 518
Quartana exquiſita gignitur ab atra bile.to.3. 231
Quartana non intermittēs raro inuenitnr.to.3. 104
Quartana non ſolet vtplurimum ſtatim à principio inuadere, ſed aliis ſubſeq.t.3.515
Quartanam gigni à bile atra. to.2. 464
Quartanarum indicia.t.3.516
Qoartanarum rigor qualis.tomo.3. 232
Quartanis circuitibus tribus poſſe vnum eundemq́; ſimul hominē corripi.to.2. 468
Quartanis exacerbationibus medicamen ex ſucco cyrenaico & caſtoreo auxiliatur. tu.3. 100
Quartanis febribus quæ originem præſtent.to.3. 228
Quartanis prodeſſe vomitus. to.3. 523

In Quartanis quaten⁹ celebrā da sanguinis missio.t.3.522
Quartanis victus ratio conueniens.to.3. 522
Quartanas tractandas esse in principio leniter, nullāq; tūc mouendam esse fortem euacuationem.ibidem.
Quart⁹ dies vt septimi, sic etiā sexti est index.to.2. 425
Quartus natura sua est index septimi.to.2. 429
Quartus septimi est index.tomo.2. 426.
Quarto diei q̄ adsint.t.2. 436
Quaternionū qui separentur, & qui inuicem coniungātur.to.2. 447
Quatuor humores q.t.1. 553
Quæstionem omnem sub definitionem cadere.to.2. 7
Quæstiones inutiles humanis actionibus quæ nam sint.tomo.1. 562
Quercus.to.4. 116
Quies.to.3. 295
Quies arteriæ duplex.t.2.389
Quietes arteriæ p accidēs, pulsus partes dicuntur.t.2. 311
Quietis īternæ tp̄s, in pulsu, nō posse exactè dignosci.t.2.311
Quieti arteriarum vtriq; quid sit proprium.to.2. 389
Quietem pulsuum, supernam quanta sit, tactu posse discerni: infernam autem nō item plane.to.2. 275
Quietem quæ post dilatationē fit, breuiorē: quæ post cōpressionem, longiorem esse in respiratione & in pulsibus.tomo.2. 225
Quietum arteriæ dignoscendarum ratio.to.2. 311
Quietibus arteriarum quid sit commune.to.2. 389
Quintanarum febrium signa & symptomata.to.2. 466
Quintanas duas copulatas tertio quoq; die accessionē facere.to.2. 462
Quintus medicus ab īuidia olim pulsus fuit Roma, tomo secundo. 488
Quisq; non alios modo, sed se ipsum etiam debet vereri.tomo.2. 109
Quisq; pro suo affectu admota consueuit sentire.to.4.45
Quisq; seipsum omnium maxime diligit.to.2. 105
Quodq; ex quoq; trahere, & in quodq; mittere.to.1. 127
Quotidiana accenditur singulis diebus, quia in accessionū declinationibus non expurgatur integrè, vt exquisita tertiana.to.3. 231
Quotidiana est prolixa, neq; vacans periculo.to.3. 518

Quotidianæ curatio.to.3.523
Quotidianæ cur asſiduè pueros inuadant.to.3. 466
Quotidianę & tertianæ febris diſcrimen.ibidem.
Quotidianæ febris deſcriptio. to.3. 230
Quotidianæ febres quib⁹ naturis magis ſint familiares. tomo.3. 228
Quotidianæ fiunt à pituita. tomo.3. 228
Quotidianæ non cum rigore, ſed cum refrigeratione quadam inuadunt.to.2. 464
Quotidianæ quo præcipue gignantur tempore.to.2. 466
Quotidianæ quos præcipue ſoleant corripere.to.3. 517
Quotidianarum declinatiões non terminantur ſudoribus. to.3. 517
Quotidianarum febrium indicia.to.2.466.to.3. 516
Quotidianarum ſolutio quas excretiões adferat.t.2. 476
Quotidianas febres oriri à pituitoſo humore.to.1. 555

De Litera R.

RAbidi canis notæ. tomo quarto. 460
Rabie ſolus canis corripitur. tomo.3. 203
Rabidi canis morſus curatio. to.1.fo.5.fac.2.
Rabidi canis morſum eſſe ꝯſeruandũ apertum, vt minimũ quadraginta dies. to.4.460
Radicula.to.4. 162
Radiculæ facultates.to.2. 56
Radiculas crudas perperã eſitari poſt cœnam.ibidem.
Radius.to.1. 144.313
Radius cur vluæ incumbat.tomo.1. 320
Radii dearticuletiones. ibidẽ.
Radii & vlnę quod pertinet ad figuram & conſtitutionem, diſcrimina.ibidem.
Radii muſculi peculiares ſunt quatuor.to.1. 233
Radii poſitio obliqua.t.1.320
Radio ſubeſt cubitus.to.1.205
Radix œnopia.to.1. 97
Radix rhodia.to.4. 163
Radices caule&foliis acriores & potentiores, quæ ſint.tomo.2. 53
Radices dentium.to.1. 430
Radices guſtandæ ad tenuẽ victus rõnẽ,quæ ſint.to.2.101
Radices olerum acrimoniam habentium.to.2. 88
Radicẽ altheæ & betę diſcutere pituitoſos humores,qđ nõ dat foliis earundem.to.2.54
Ragoides tunica.to.1. 419
Raia.to.2. 75
Ramentum eſt ſignum vlceris to.3. 199

Ramex.to.1. 267. 565
Ramex carnosus.to.3. 89
Ramex varicosus.ibidem.
Ranunculus.to.4. 110
Rapa.to.2. 54
Rape.tomo.2. 101
Rapum.to.4 114.140
Rara q̃ spissa, cur accendatur facilius.to.4. 7
Rara quæ sint.ibidem.
Rarefacientia.to.4. 81.82
Rarefactio qua ratione refrigeret.to.3. 9
Rarefaciendum non esse corpus, priusq̃ sit vacuatum.tomo.3. 446
Raritas ab intermittente pulsu, q̃uo distinguatur.t.2.392
Raritas corporis quibus salubrior, & insalubrior.to.1.92
Raritas pulsuum nunquã vacat periculo, sicuti nec remissio, nec paruitas.to.2. 393
Rarum & crebrum dici pulsum, vt respiratione, pro differentia quietum interciden tium motibus.to.2. 304
Rarum quid.to.2. 142
Rarus pulsus vnde gignatur. tomo.2. 392
Ratio communis.to.2. 562
Ratio cur interponenda sensibus.to.4. 17
Ratio duplex.to.3. 569
Ratio effluxus.to.1. 27
Ratio est sensui coniuncta.tomo.2. 320
Ratio & anima non sunt idẽ, quum ratio in anima contineatur.to.1. 526
Ratio inest soli homini, qua diuinius nihil mortali animali est concessum.to.1. 469
Ratio inuenit.to.2. 192
Ratio nobis inest communis cum Diis.to.1.fo.1.fac.1.
Ratio nõ pẽst affectib⁹.t.1.251
Ratio postrema omnium & fit & absoluitur.to.1. 185
Ratio quando concurrat affectui.to.1. 520
Ratio quãdo feliciter suo fungatur in munere.to.1. 185
Ratio (quæ est homo) in cerebro collocatur.to.1. 345
Ratio victus, salubris. tom.1. fol.5.fac.1.
Rationi consentanea de elementis opinio.to.1. 40
Rationi reluctari quæ sint dicenda.to.1. 513
Rationi semper iracundia obsecundat, in iis qui ad summum philosophiæ per uenerit.to.1. 515
Rationem esse artẽ ante alias artes.to.1. 301
Rationem & experientiã duo instrumenta esse, quibus omnia iueniunt dogmata.t.1.38

Rationem interdum vitiari, imaginatione atque memoria illæsis: sicuti contra. to. 3. 16
Rationem per experientiã in dies reddi generosiorem. tomo. 2. 116
Rationẽ præesse aio, vt equo prgessevidetur eques. t. 1. 514
Rationem reconditam inesse brutis. to. 1. fo. 1. fac. 1.
Rationem solam esse nobis cõmunem cum diis. to. 4. 16
Ratione coercuisse iracundiã Vlyssem. to. 1. 515
Ratione duce virtutẽ, aut vitium sequi, affectum nũquã. tomo. 1. 521
Ratione læsa sæpe memoriam lædi contingit: vt ecõuerso. tomo. 3. 138
Rõnalis aĩa in cerebro. t. 1. 95
Rationalis anima nõ format fœtum. to. 1. 188
Rationalis anima quę appetat to. 1. 95
Rationalis ars necessaria medico. to. 1. fo. 4. fac. 2.
Rationalis animæ vis consistit in corde. to. 3. 175
Rationalis facultatis (quæ cerebro inest) opera. to. 1. 516
Rationalis principii opera. tomo. 1. 543
Rõnalis quo pacto vsurpet ad simile trãsitũ. t. 1. fo. 12. fa. 1.
Rationalis solus dicitur homo to. 1. fo. 1. fac. 1.
Rationalem animam immortalem ait Plato. to. 1. 95
Rationalẽm contemplationẽ pernecessariam esse ad inuentionem. to. 2. 5
Rationales contra Methodicos. to. 1. fo. 13. fac. 1.
Rationales & dogmatici qui. to. 1. fo. 5. fac. 1.
Rationales & Methodici, qui conueniant differantq; inter se. to. 1. fo. 9. fac. 2.
Rationales posse curationem variare, id quod nõ licet Empiricis. to. 1. fo. 12. fa. 2.
Rationaliũ contra Empiricos assertio. to. 1. fo. 10. fac. 1.
Rationalium contra Empiricos respõsio. to. 1. fo. 10. fa. 2
Rationalium obiectiones aduersus Empiricos. to. 1. fo. 10. fac. 2.
Rationalium progressus. to. 1. fol. 5. fac. 2.
Ratiocinatrix omnis facultas consistit in cerebro. to. 1. 533
Ratiocinatricis animævirtus, prudentia. to. 1. 542
Ratiocinatricis facultatis symptomata. to. 3. 16
Ratiocinationem esse principis animæ actionẽ. to. 1. 510
Ratiocinatricem naturam in-

esse hominibus.to.1. 502
Ratiocinandi vim interiturā, quum cerebri sit temperies. to.1. 96
Raucedo est ad fauces defluxus.to.3. 62
Raucedo quando gignatur.tomo.4. 397
Recens ædita aīaliū corpora esui inepta existere.to.1. 58
Recesfibus à naturali temperie exiguis exigua mutatiōe esse opus, vt corrigantur: maximis ꝟō, maxima.t.3. 395
Recidiua morbi quando timēda.to.2. 421
Recipientes superuacua particulæ quales necessario eē debeant.to.3. 536
Reclinatio qui fiat.to.1. 138
Recordatio præteritorū quid conferat.to.2. 181
Rectus est solus hō.to.1. 325
Recti musculi abdōis.t.1. 267
Recti musculi exactam flexionem, aut extensionem moliuntur.to.1. 332
Recti q spirare soleāt.t.3. 169
Rectum intestinum.to.1. 151 276.351
Rectum motum fieri à musculis obliquis in brachio, dum obliquo simul motu mouentur.to.1. 322
Recurrentes neruos īuenit Galenus.to.3. 122
Recurrentium neruorum ortus, progressus, & reditus.tomo.1. 491
Reditum ab immoderatione ad temperiem per immoderationē contrariam fieri debere.to.1. 24
Redundantes partes resecari tripliciter posse.to.3. 310
Redundantiæ morbi quando soleant oriri.to.2. 200
Reducenda ad temperiē, non mediocria, sed contraria, & quæ æquè à medio recedūt, præsidia postulant.to.4. 36
Refectoria victus ratio qūo administratur.to.3. 387
Refrigeratio cōpleta sensum & motum tollit.to.3. 125
Refrigeratio est finis respirationis.to.1. 131
Refrigeratio in febribus, cur breuis sit temporis, atq; periculosa.to.3. 430
Refrigeratio totius corporis, & particulæ affectæ, fluētem sanguinem supprimit.tomo tertio. 357
Refrigeratio vehemens. tomo.1. 89
Refrigerationis vsus in phlegmone.to.3. 479
Refrigerantis humectantisq; cerati descriptio.to.3. 432

Refrigerãtes causæ tot nume ro sunt, quot calfacientes.to mo.2. 379
Refrigerandi medicamẽta rõ. tomo.4. 326
Refrigerantia extrinsecus in febribus qualia esse debeant tomo.3. 432
Refrigerantia quãdo scirrhos producant.to.4. 305
Refrigerantia simul & astringentia quibus morbis conueniant.to.4. 106
Refrigerantium facultas. tomo.3. 94
Refrigerãtium remediorum, alia quidem per se, alia ex accidenti refrigerare.t.3. 433
Refrigerantium sylua, quibus tuto vti in capitis doloribus possumus.to.4. 325
Refrigerantibus quando circa partes vnde fluit sanguis vtendum.to.3. 359
Refrigeratoria præsidia varia. to.3. 433
Refrigeratorium ex palmulis ibidem.
Refrigerati cur sint excitandi ad iram.to.2. 247
Regiæ nuces astringunt nonnihil.to.2. 45
Regius morbus permistus.tomo.3. 190
Regii morbi ã liene orti aliis nigriores existunt.to.1. 114
Regii morbi curatio.t.3. 590
Regii morbi productio.tomo tertio. 586
Regiones intemperatæ qualia producant corpora.t.2. 143
Regionum cum temporibus comparatio.to.1. 555
Regionum varietas discrimẽ in moribus facit.to.1. 527
Regni maximam partem esse communem omnium salutem.to.4. 449
Regula Polycleti.to.1. 92
Relaxantibus quando sit nobis vtendum.to.3. 455
Remedia ab Asclepiade scripta ad eos qui letalia biberũt tomo.4. 475
Remedia contrariis contraria sunt.to.1. 24
Remedia qualia postulent cutis summæ affectus.to.1. 30
Remedia qualia postulent profundarum partium affectus. to.1. 30
Remedia omnia esse prẹter naturam. to.1.fo.15.fa.2.
Remediorum auxiliorũq; tẽpora non eadem esse.tom.1. fol.15.fac.1.
Remediorum inuentio quẹ ex vera demonstratione paratur, in iis quẹ raro cõtingũt, longè experientiæ præstat.

tomo.3. 137
Remediorum refrigerantium humectantiumq; materia duplex.to.3. 430
Remediorum vniuersum genus in quo consistit.to.1. 25
Remediorum vsus aptus, est in arte præcipuum.to.1. 28
Ren dexter est superior sinistro.to.1. 277.353
Ren sinister dextro inferior. to.1. 471
Renis exulcerati indicia. to. tertio. 194
Renes.to.1.272.to.2. 83
Renes ad sui nutritionem non egere aliis vasis, præterq̃ emulgentibus.to.1. 354
Renes duos cõditos fuisse atq; vesicas duas hepatis gratia. tomo.1. 186
Renes expurgant lotium. tomo.1. 353
Renes facile scirrhum contrahunt.to.3. 482
Renes praui sunt succi.t.2. 61
Renes si gignant calculos, totum autem corpus sit gracile, qua vtendum victus ratione.to.2. 208
Renes vnà cum lotio extrahere bilem & sanguinem.tom. primo. 354
Renum caro.to.1. 57
Renum facultas.to.3. 58
Renum glricus ua cuatio.to.3. 563
Renum inflammationib⁹ qualia medicamenta conueniãt. to.4. 442
Renum positionem inæqualẽ. to.1. 495
Renũ spissitudinis causæ duæ. tomo.1. 354
Renum ventres.to.1. 277
Renibus inesse vim lotii attrahendi.to.1. 108
Renibus male affectis quæ venæ secandæ.to.3. 582
Renitentia quæ,to.4. 72
Repellentia.to.4. 339
Repellentia esse applicanda regioni suprapositæ vlceri. tomo.4. 280
Repellentia quæ.to.4. 353
Repellentia remedia esse idonea phlegmonis incipientibus.to.3. 453
Repellentibus quidem vtendũ esse, si humores fluant ad articulos pedum, aut manuũ: minimè autem si in coxendicem irruant.to.4. 444
Repellere humores à capite, q̃ cõmodè possint.to.3. 532
Repercussionem fieri p astringentia & refrigerantia.tom. tertio. 307
Repercutientia esse applicanda paulo supra patientes particulas.to.3. 538
Repletiones imoderatas quæ

sequantur.to.1. 94
Repletiones immodicæ reddunt pulsus quidẽ maiores: respirationes autem minores, atq; crebriores.to.2.250
Repulsoria quando miscenda medicamentis parotidũ. tomo.4. 352
Res adhærentes.to.3. 112
Res expẽdẽdæ à medico.t.2.3
Res naturaliter in particulis quibusdam contentæ.to.3.112
Rei de qua disputatur, imprimis oportet habere substantiam cognitam.to.1. 561
Res contentæ præter naturã. to.3. 112
Rerum differentiæ.to.1.fo.8. fac.1.
Rerum prẹter naturã esse tres differentias, affectus, causas, symptomata.to.2. 400
Rerum præter naturam tria genera.to.1. 26
Rerum præter naturam differentia duplex.to.3. 449
Rerum quæ in nostro corpore habentur, quatuor genera.to.3. 320
Resecta carne, similem restaurari posse.to.1. 21
Reseratio vasis, quare à ruptione atq; erosione differat.tomo.3. 181
Reseratio vasorum vnde accidat.to.3. 54
Resinæ.to.4. 163
Resinæ oẽs calfaciũt.t.4.242
Resinarum differentiæ. to.4. 268.272 300.306
Resinarũ spẽs uariæ.to.2. 178
Resoluto alicui⁹ particulę musculo, pars ipsa in cõtrariam trahitur.to.3. 160
Resolutio quid.to.3. 153
Resolutio propriè dicitur vbi motus periit.to.3. 154
Resolutis altera parte musculis, membrum trahitur à reliquis, qui in actione versantur.to.3. 1'1
Respirandi difficultatum compositarum, quæ sint vtilissimæ coniugationes.t.2. 237
Respirandi instrumentũ cor. to.1. 361
Respirandi simplices quidem difficultates nil certi indicãt: coniugatæ autem, ad iudiciũ minimè fallax perducunt. to.2. 236
Respiratoriæ animalisq; facultatis extremè refrigeratæ ꝓpria signa quæ sint.to.2.237
Respiratio à cerebro qua de causa fiat.to.1. 196
Respiratio àquibus causis inhibeatur.to.1. 186
Respiratio continua, ventilare simul potest & calfacere

refrigerata.to.2. 247
Respiratio constat ex contrariis motibus itermissione distinctis.to.2. 224
Respiratio, cordis causa est inuenta.to.1. 360
Respiratio delirantium simul & dolentium qualis.t.2. 249
Respiratio duplex.to.1. 388
Respiratio est arbitrio subdita.to.2. 234
Respiratio est voluntarium opus.to.2. 227
Respiratio est voluntarius motus, opusq; animæ, tomo primo. 147
Respiratio & pulsus quomodo differant.to.2. 256
Respiratio & pulsus iisdem ex causis similes mutationes recipiunt.to.2. 250
Respiratio fit per asperas arterias, & musculos.to.2. 233
Respiratio inflammati thoracis.to.2. 228
Respiratio magna & parua qñ accidat.to.2. 17
Respiratio ordinata, inordinataq;.to.2. 232
Respiratio parua, frequensq; in quibus dispositionibus adsit.to.2. 217
Respiratio quomodo fiat. tomo.1. 556
Respiratio sola, cordis calorẽ tuetur.to.2. 252
Respirationis causas esse in genere tres.to.2. 220
Respirationis differentias omnes in tribus oppositionibus comprehendi.to.2. 242
Respirationis difficilis quatuor coniugationes.to.2. 241
Respirationis dolẽtia organa, qualis consequatur spiritus. to.2. 235
Respirationis & pulsus est vsus idem.to.2. 252
Respirationis & pulsus nõ seruari eundem concentum.tomo.1. 361
Respirationis duplex refractio.to.3. 34
Respiratio ferè omnis, pulsui proportione respondet. tomo.2. 225
Respirationis finis, est refrigeratio.to.1. 131
Respirationis inæqualitas, vñ soleat accidere.to.2. 233
Respirationis magnitudo eundem causarum concursum, quem uelocitas, postulat.tomo.2. 225
Respirationis motionum offensio duplex.to.2. 238
Respirationis necessitas. tom. primo. 148
Respirationis operam lateris dolores exoluere.to.1. 26

Respirationis opifices musculi tomo.1. 264
Respirationis organa. tom.2. 218.410
Respirationis organis male affectis remedia vnde petenda sint.to.4. 398
Respiratiōis organoꝶ āgustiā quae efficere pn̄t.to.4. 408
Respiratoriis organis prouidentiā inesse, qua cauent ne graui dolore affligatur animal.to.2. 231
Respirationis organum thorax.to.1. 461
Respirationis partes sunt quatuor.to.2. 221
Respirationis partes praecipuę duae.to.2. 222
Respirationis prima vtilitas. tomo.2. 219
Respirationis secunda vtilitas, to.2. 219
Respirationis totius quae nam sint differentiae.to.2. 243
Respirationis velocis possunt esse eaedem causae, quae pulsus velocis.to.2. 224
Respirationis vsus. to 1. 379. tomo.3. 200
Respirationis vsus est duplex: vnus, insiti caloris custodia: alter animalis spiritus nutricatio.to.2. 251
Respirationis vtilitas principalissima, est conseruatio caloris insiti, animalisq; spiritus nutricatio.to.2. 224
Respirationis vter uis motus ab vsu impulsus, praecedentē cessationem contrahit. tom. secundo. 238
Respirationi quae conferant. tomo.3. 174
Respirationem dari inaequalē. to.2. 232
Respirationem fieri tuendi caloris insiti gratia.to.2. 216
Respirationem esse arbitrariā to.1. 389
Respirationem esse opus animalis potentiae: pulsum, vitalis.to.2. 254
Respirationem non omnino periisse per īterceptiones spirituū: qua ratione cognosci possit.to.2.48.to.3. 200
Respirationem paruam & raram oriri, ab organis respirationis refrigeratis.t.2.245
Respirationem (quae putatur esse naturale opus) à solo septo transuerso suppeditari, to.1. 287
Respiratione cohibita, seruū quendam mortem sibi consciuisse.to.1. 147
Respiratione priuati, ne momentum quidem possumus viuere.to.2. 213

Respirationum

Respirationũ duplex cessatio. tomo.2. 238
Retentio vt fiat.to.3. 207
Retentionis excrementorum causis, contrariæ aliæ sunt adhibendæ.to.2. 135
Retentrix facultas in qbus conspicua.to.1. 116
Retentrici potentiæ opitulantur fibræ obliquæ.to.1. 123
Retentrici potẽtię triplex symptoma tribuitur.to.3. 49
Retiformis plexus. tomo primo. 497. 544
Retiformis plexus ex pluribus arteriis contextus.to.1. 404
Retiformis plex⁹ vbi locatus. ibidem.
Retiformem plexũ carere venis.tomo.1. 224
Retiformẽ plexum consistere ad basim cerebri.to.1. 517
Retiformẽ plexum fieri à parotidibus ad basim cerebri con uolutis.to.2. 251
Retiformẽ plexũ esse toti basi cerebri subditum.to.1. 499
Retiformẽ plexum produci ab arteriis carotidibus sub caluaria.to.1. 222
Retiformẽ plexũ recipere productionem quandam à crassa meninge.to.1. 413
Reuellendi à capite modi diuersi.to.4. 339
Reuellendi ratio.to.3. 355
Reuulsio debet fieri in contrarium earum partiũ quę phlegmone vrgentur.to.3. 478
Reuulsio est fluentium humorũ: vt deriuatio eorum qui iam obsederunt partem.t.3. 542
Reuulsio & deriuatio à matrice quibus fiat modis.t.3. 542
Reuulsio fit ad quam maximè distantia loca.to.3. 312
Reuulsionis modi diuersi. tomo.3. 532
Reuulsio per sectam venã quænam sit efficacior.to.3. 578
Reuulsionem esse ad contraria loca moliendam. tomo tertio. 348.470.587
Reuulsionem esse moliendã q̃ longissimè à tẽtata fluxione particula.to.3. 480
Reuulsionem fluentium humorum esse in contrariũ moliendam.to.3. 538
Reuulsiones vnà cum euacuationibus, incipientibus fluere humoribus ãdhibendæ sunt. tomo.3. 583
Rha.to.4. 162
Ragoidis solutio quãdo visum exoluat.to.3. 21
Rhagoidis tunicæ vsus.t.3. 21
Rhamnus.to.4. 162
Rhaphanis.ibidem.
Rhetinæ.to.4. 163

Rheumatiſmis ventriculi & in reſtinoꝝ malagma.to.4.304
Rheum.to.4. 162
Rhodos.to.4. 163
Rhododaphne.ibidem.
Rhœa.to.4. 164
Rhœas.to.4. 148
Ῥοιάς.to.1. 424
Rhus.ibidem.
Rhus duplex.to.4. 385
Rhypos.to.4. 164.214
Rhythmus in quo conſiſtat. tomo.2. 323
Rhythmus quando æqualis & qñ inæqualis dicat.to.2. 288
Rhythmi inæqualitas quomodo fiat.to.2. 289
Rhythmo dignoſcendo qd explorandum.to.2. 324
Rhythmũ efficit inæqualẽ proportionis immutatio.t.2.290
Rhythmũ in ſolis dignoſci vehemẽtiſsimis pulſib⁹.t.2. 324
Rhythmorum differentiæ multiplices.to.2. 276
Rhythmorum mutatoꝝ cauſæ.to.2. 352
Ricinus.to.4. 133
Rigẽte homine ſolæ partes extremæ refrigerantur, recurrente ſanguine ad interiora. tomo.3. 42
Rigentes non calfieri prauum indicium eſt.to.3. 98
Rigenti externa refrigerãtur, & interna incaleſcunt.t.3.43
Rigentium ex frigido humore curatio.to.3. 100
Rigor ardentem febrem illi ſuperueniens, cur ſoluat. tomo tertio. 41
Rigor abſq; febri quibus accidat.to.1. 89
Rigor accidit inflammationi in abſceſſum conuerſæ.to.3.99
Rigor à tremore quo differat. tomo.3. 95
Rigor eſt motus cõpoſitus ex cauſa præter naturam, & facultate animali.to.3. 37
Rigor eſt referẽdus ad vim expultricem.to.3. 37
Rigor eſt ſecundum ſenſum refrigeratio.to.3. 97
Rigor fit à cauſa nõ quieſcente, ſed mota.to.3. 99
Rigor fit inuitis.to.3. 95
Rigor fit vbi flaua bilis fertur per ſenſibilia mẽbra.to.3. 99
Rigor oriri à cauſa calida & frigida poteſt.to.3. 41
Rigor qualis tertianis quartaniſq;.to.3. 228
Rigor quando eſt letalis.tomo tertio. 42
Rigor quando expectãdus ſit. tomo.2. 484
Rigor quando oboriatur. tomo.3. 97
Rigor quid.to.3. 96

Rigor solet febres ardētes soluere.to.3. 98
Rigor tertianæ & q̄rtanæ qūo differant.to.2. 464
Rigor vnde.tomo.2.164.tomo tertio. 427
Rigoris causa.to.3. 44.99
Rigoris medelæ.to.3. 42
Rigori adesse motum multum atq; frequentem.to.3. 36
Rigori febris cur superueniat.tomo.3. 43
Rigori quid requiratur. tomo tertio. 95
Rigorem absq; febre aliqñ ex pituita ortum fuisse.t.3. 232
Rigorem fieri à frigida & calida causa.to.2. 464
Rigorē sæpe accidere citra febrim.to.1. 90
Rigores citra febrim quando gignantur.to.3. 42
Robur.to.4. 116
Robur actionum consequi ad calidum & siccum temperamentum.to.2. 176
Robur athletarum esse inutile.to.1.fol.2.fac.2.
Robur imminui omnibus post vigentem ætatem.to.2. 195
Robur ipsius arteriarum ictus, in quo nam positum sit. tomo.2. 299
Robur naturale viris laboribus crescit.to.2. 354
Robur naturæ cognosci ex ꝓpriis illius actionib⁹,ac maxime ex pulsu.to.1. 31
Robur qua ratione conciliandum corporibus.tomo.1.folio.17.facie.1.
Robur virium fortitudinē comitatur functionum.to.3. 71
Rododaphne.to.4. 152
Romanam regionē esse admodum humidam.to.1. 70
Romam Alexandriamq; populosissimas vrbes,posse quēuis medicū alere,qui vel vnicum morbū curare norit.to.1.34
Romam esse maximè obnoxiam fluxionibus.to.3. 560
Romæ inualescere cōplures distillationes rheumaticas.t.4.244
Romæ olim medicis, q̄ hac nostra tempestate infelici, multo maior merces atq; splendidior proponebatur.t.2. 491
Romanoꝝ luxus quæ vnguenta inuenerit.to.3. 405
Romanis esse medicinæ artem multiplicem.to.1. 34
Romanorum medicorum insidiæ.to.2. 488
Rosaceorum pastillorum cōfectio ex Democrate.t.4. 472
Rosaceū cōmode infundi per cranei fracturas:esseq; nō minus calidum sanguine columbino.to.4. 203

Rosaceum ex oleo & rosis constat.to.4. 30
Rosaceum ex primo refrigerantium ordine.to.4. 34
Rosaceum exustis cōmodum, qualiter ꝯfici debeat.t.4. 326
Rosaceum in primo gradu refrigerat.to.4. 30
Rosaceum quando conueniat inflammationibus.to.4. 41
Rosaceum refrigerat & calfacit diuersa corpora.to.4. 35
Rosaceum refrigerãdi modus. tomo.3. 401
Rosacei facultas.to.4.41. 336
Rosacei optimi præparatio. tomo.4. 255.344
Rosacei tēperies est qualis succo rosārum inest.to.4. 30
Rosa.to.4. 163
Rosæ.to.3. 433
Rosæ inesse excrementa tria. tomo.4. 68
Rosæ partes quaternæ.t.4. 39
Rosæ partiū examen.to.4. 68
Rosam esse frigidam in secundo excessu.to.4. 37
Rosarum puluis in quibus curare polypos soleat.t.4. 354
Rosarum succus.to.3. 433
Rosarum succum asseruãdi ratio.to.4. 39
Rosarum succus tepidam quandam caliditatē possidet, odoresq; aliorum vnguentorum exoluit.to.4. 34
Rosas quod rubræ sint, calidas esse dicētes, quotupliciter peccent.to.4. 17
Rosas rosarumq; succū euidenter refrigerare.to.4. 34
Rostra.to.2. 83
Rubor insitus sanguinis plenitudinem indicat.to.3. 75
Rubia tinctorum.to.4. 120
Rubus.to.4. 110
Rubi cremor.to.4. 382
Rubi fructuum vires & facultates.to.2. 40
Rubi mororum succus os ventriculi roborat: id qđ succo mororum non inest.t.4. 385
Rubi radix cōminuit lapides. tomo.4. 110
Ruct⁹ fumosus significat igneū calorem ventriculi.to.3. 117
Ructu ædito fumoso, vel acido, quid agendū, considerandum'ue, ad vtriusq; causam peruestigandam.to.3. 118
Ruffa emplastra fieri per longam coctionem æruginis.tomo.4. 259
Ruffum emplastrū Galeni. ibi.
Rugosa semina deteriora esse. tomo.2. 25
Rumex.to.2. 50
Rupta esse vasa in pulmone vnde deprehendemus.to.3. 17
Ruptio.to.3. 12.341.469

Rutaceum oleum auxiliari iis quos dolor colicus à frigido ſucco ortꝰ diſcruciat.t.3.472
Ruta ſilueſtris.to.4. 151.158
Rutæ facultas.to.4. 95
Rutæ ſemen.to.2.96.t.3. 496

De Litera. S.

SAbina.to.4. 112
Sabucus.to.4. 100
Saccharum.to.3.403.t.4.147
Sacri oſsis cōſideratio.t.1. 203
Sacri oſsis vſus.to.1. 459
Sacrum os ex tribus conſtare particulis.to.1. 203
Sagapenum aqua rigatum ſoluitur.to.4. 469
Sagapenum.to.4. 164
Salamandra.to.4. 229
Salamādra frigida reſpectu hominis.to.4. 33
Salamandrā vri ab igne,ſi diutius admota fuerit.to.1. 79
Saliua humana aduerſatur beſtiis hominem perimentibus. tomo.4. 211
Saliua ieiuni ventriculi ad quæ conferat.ibidem.
Saliuam ieiuni hominis enecare ſcorpionem.to.1. 88
Salix.to.4. 125
Salicis corticis cinere macerato in aceto, callos atq; myrmerias exteri.to.4. 126
Sal emolliētibus iniiciēdus non eſt,qđ exiccet valde.to.4.78
Sal eſt ad capitis fomenta ineptum.to.4. 340
Sal humores ſuperfluos digerit.to.2. 78
Sal theriacus extenuat corpora.to.4. 502
Sal vſtus.to.4. 232
Salis differentiæ.to.4. 231
Salis facultas.to.4. 231.258
Salis flos.to.4. 232
Salis flos ī veſica appoſitus induratos lienes ſanat.t.3. 547
Salis genera.to.4. 67
Salis vires & differentiæ. tomo.4. 66
Sales.to.4. 192
Sales theriaci quibus affectibus auxilientur.to.4. 463
Sales theriacos præparandi ratio.ibidem.
Salſa amareſcere amplius excalfacta.to.4. 66
Salſa quæ dicantur.to.4. 15
Salſæ q̄litatis facultas.t.4. 231
Salſi & amari ſaporis differentia.to.4. 67
Salſos humores eſſe morbificos.to.3. 78
Salſugo.to.4. 233
Salſuginem eam eſſe ad ſaliendum optimam,cui ouum innatare videatur.to.4. 66
Salſuginoſa ex accidenti nonnunquam mordicationes ſanant.to.4. 21

Salsum Andromachi.t.4. 298
Saluatella vulgo expellata, si dissecetur, creditur curare lienem.to.3. 580
Salubre corpus.to.2. 2
Salubre signum.ibidem.
Salubris artis partem esse gymnasticen.to.3. 8
Salubris corporis constitutio, vt sanitas etiam, latitudinem habet.to.2. 200
Salubris medicinæ pars. tomo secundo. 11
Salubris victus gemin⁹ scopus. tomo.1. 122
Salubria quæ.to.1.fol.5. fac.1
Salubrium causarum differentia duplex.to.3. 294
Salubrium causarum materiæ quæ sint.to.3. 295
Saluberrimus screatus qui. tomo primo. 28
Saluberrimum corpus.t.1. 90
Saluia.to.4. 119
Salutis spes qñ adsit, & quando sit deplorata.to.2. 417
Samia terra.to.4. 184
Samius aster.ibidem.
Sampsycum.to.4. 165
Sampsychinum oleũ.to.2.178
Sandarache.to.4. 199
Sandix.to.4. 199.201
Sanguificationis ad feruorem musti collatio.to.1. 338
Sanguisugam posse esse in causa fluoris sanguinis.to.3. 166
Sanguis.to.1. 56
Sãguis affecto thorace per pulmonem educitur.to.3. 166
Sanguis arteriarum qualis.tomo.3. 112
Sanguis aut quantitate aut qualitate immodicus.to.3. 55
Sanguis calidus & humidus.tomo primo. 113
Sanguis columbinus.to.2. 69
Sanguis cur non sit in synochis detrahendus immodicè. tomo.3. 452
Sanguis dum fluit pulsus esse explorandos.to.3. 578
Sanguis dupliciter inutilis redditur.to.3. 419
Sãguis è naribus atq; è directo profluens, quas soluat inflammationes.to.2. 476
Sanguis est materia mẽstruum & lactis.to.4. 88
Sanguis est materiale principium ex quo concrescũt nostri corporis partes.to.1.110
Sanguis est semen potentia. tomo.1. 172
Sãguis extra sua vasa subito in grumum concrescit.to.3. 78
Sanguis fit ex mediocri calore.to.1. 112
Sanguis gallinaceus.to.2. 69
Sanguis in grumos coactus grauissima symptomata inducit.

tomo.2. 82
Sāguis in inflāmatis particulis duplici de cauſa corrūpitur. tomo.3. 238
Sanguis in inflāmationibus cō putreſcēs, quas febres gignere ſoleat.to.2. 389
Sāguis in principio ſtatim mittendus eſt, ſi putrida febri laborās, validis viribus ſit, nec cruditas ſubſit.to.3. 451
Sanguis in ventriculo continetur præter naturam. tomo tertio. 54
Sanguis leporinus.to.2. 69
Sanguis mēſtruus idoneum eſt alimentum fœtibus.to.1.177
Sanguis menſtruus non eſt prima materia, gignendiq́; animalis propria.to.1. 466
Sanguis mittendus quando in laſsitudine ſit.to.2. 169
Sanguis niger quibus ſecta vena vacuetur.to.3. 79
Sanguis non eſt ſimplex. tomo primo. 46
Sanguis nō ſolum alit animal, ſed calorem etiam eius naturalem conſeruat.to.3. 571
Sanguis nullus eſt frigidus.tomo.4. 202.204
Sanguis omnis eſt cōcoctu difficilis.to.2. 67
Sanguis omnis excremētitius. tomo.2. 69
Sanguis optimus à quibus gignatur.to.2. 128
Sanguis probus eſt poſſeſsio naturæ.to.3. 419
Sanguis producit proprie dictam inflammationē. tomo ſecundo. 472
Sanguis profluens ex vaſis demiſsis altius, quomodo ſupprimendus.to.3. 355
Sanguis profuturus inflammationibus viſcerum, ſecūdum eorum rectitudinem effluere debet.to.2. 486
Sanguis putreſcens, in aliā naturam tranſit.to.3. 246
Sanguis qualis.to.1. 87
Sanguis quando externo calore incaleſcat.to.3. 238
Sanguis quando in bilem mutetur.to.3. 186
Sanguis quando mittendus. tomo ſecundo. 166
Sanguis quando mittendus ad animi vſq; deliquium. tomo tertio. 578
Sanguis quando neceſſario putreſcat.to.3. 241
Sanguis qua parte ſoleat excerni.to.3. 165
Sanguis quatuor modis à vaſis effluere poteſt.to.3. 353
Sanguis qui ad ſplenem attrahitur, craſsior eſt illo qui conſiſtit in hepate.to.1. 346

Sanguinis habendus est [illegible] to:2. 89.

Sanguis quibus euacuetur per inteſtina certis quibuſdam pe riodis.to. 1. 125
Sanguis ꝗbus detrahendus ſit. tomo.3. 414.576
Sanguis quotupliciter effluere poſsit.to.3. 53
Sanguis ſuccorum optimus.to mo primo. 62
Sanguis ſuillus temperie eſt hu mano perſimilis.to.4. 202
Sanguis veſptilionis.t.4. 204
Sanguis viridium ranarum. to mo.4. 204
Sanguinis à pulmone reiecti in dicia.to.3. 165
Sanguis colũbinus hypoſphag matis confert.to.4. 203
Sanguinis creticam excretio- nem per nares quæ indicent. tomo.3. 533
Sanguinis detractione, aut pur gatione, quibus nam proſpi- ciendum ſit ineunte vere.to- mo.2. 193
Sanguinis detractio cur iteran da ſit.to.2. 180
Sanguinis detrahendi menſu- ram, quam aliorum auxilio- rũ, multo facilius deprehen- di.to.3. 564
Sãguinis detractioni primæ & ſecundæ cur interponendum ſit tempus.to.2. 180
Sanguinis detractionem pro- hibentia.to.3. 422
Sanguinis detractione quando ſit plenitudo vacuanda. to- mo tertio. 573
Sanguinis detractionẽ quę pro hibeant.to.3. 416
Sanguinis detractionẽ quæ po ſtulent.ibidem.
Sanguinis detractioni quę com moditas inſit.to.3. 577
Sanguinis detractione quibu. ſit proſpiciẽdum ineunte ve- re.to.2. 573
Sanguinis detrahendi ſcopi. to mo.3. 578
Sanguinis detractione vniuerſi humores qui ſunt in venis ex æquo vacuantur.to.3. 590
Sãguinis & muſti comparatio. tomo.1. 114
Sanguinis è naribus eruptio- num remedia.to.4. 355
Sãguinis eruptiones è directo factæ, ſunt vtiles: alioqui non iuuant.to.3. 580
Sãguinis eruptio per nares qua ratione curanda.to.3. 577
Sanguinis eruptionẽ venæ ſe- ctio compeſcit.ibidem.
Sanguinis eſſe vehiculũ ſerum. tomo.1. 338
Sanguinis euacuationis ſiſten- dæ medicus habet liberã po- teſtatem, aliarum autem ne- quaquam.to.3. 565

Sãguinis excretiones omnes, menstrua excepta, præter naturam existunt.to.3. 53
Sanguinis fæx, atra bilis.t.1.62
Sanguinis flaui spiritalisq;, prima in sinistro cordis sinu est origo: vbi anima irascibilis habitat.to.1. 540
Sanguinis fluentis per nares reuulsio duplex.to.3. 359
Sanguinis fluxum è naribus cucurbitula præcordiis admota compescit.to.3. 427
Sanguinis humidi & rubri prima in iecore generatio consistit.to.1. 540
Sanguinis in semen degeneratio.to.1. 164
Sãguinis iterata vacuatio quando facienda.to.3. 584
Sanguinis missio vel ad animi vsq; deliquiũ, maximũ præsidum est febriũ continẽtium. tomo.3. 413
Sanguinis missio interdum est vtilis, vt præsidium vacuans, interdũ vt reuellens, aut deriuans.to.3. 419
Sanguinis missio in quartanis quatenus celebranda.t.3.522
Sãguinis missio in quibus adest crudorum humorum copia, quomodo celebrãda.t.3.578
Sanguinis missionem prohibet aeris constitutio impense calida, aut frigida.to.3. 525
Sanguinis partes diuersæ. tomo.1. 46
Sanguinis portionem subtiliorem attrahere arterias ex venis.to.1. 127
Sãguinis profluuiis ex profundo erumpentibus qua ratione occurrendum sit.t.3. 358
Sanguinis missio quando sit celebranda vsq; ad animi defectionem.to.3. 414
Sãguinis mittẽdi principes scopi qui sint.to.3. 575
Sanguinis multi esse carnẽ: calidamq;.to.1. 56
Sanguinis mutatio post sectam venã quando expectanda nõ sit.to.3. 579
Sanguinis sex libras tuto detractas fuisse Galenus meminit. tomo.3. 580
Sanguinis supra modum assati partem pinguiorẽ in flauam: crassiorem in atram bilẽ conuerti: atq; vnamquanq; ipsarũ pro natura sua febres accendere.to.3. 238
Sanguinis redundantiam non postulare sectionem venæ.tomo.3. 347
Sanguinis reiectioni remedia. tomo.4. 405
Sãguinis reiectionis à catarrho prodeuntis curatio.to.3.364

Sanguinis temperies à diuersis causis variatur.to.3. 76
Sanguini supprimendo cur em plastica sint aptiora crustificis.tomo.3. 355
Sanguini supprimēdo optimū cataplasma.to.3. 356
Sanguinem à corde calorē accipere.to.1. 57
Sanguinem à iecinore & liene vacuari per ventriculum posse.tomo.3. 183
Sanguinem aspergi renū substantiæ.to.1. 354
Sāguinem bis eadem die & ex eadē vena detraxit Galenus reiicienti sanguinē ob refrigerata spūs instrumēta.t.3.365
Sanguinē constare ex quatuor humoribus.to.2. 553
Sanguinem contineri in arteriis.to.2. 254
Sāguinē coqui in venis.t.1. 347
Sanguinē deriuari ad vicina, & reuelli ad ↄtraria.to.3.354
Sanguinem detrahendum per inflāmationes esse, donec rubrior, flauior'ue, aut liuidus conspiciatur.to.3. 579
Sāguinem detracturo quę sint consideranda. tomo.3.416.423. 569. 572
Sanguinem esse parcius detrahendum sub cane, & in regionibus calidis, simul & siccis: vt in frigidis etiam constitutionibus.to.3. 580
Sanguinem esse medium inter chylum & carnem hepatis. tomo.1. 343
Sanguinē esse quouis die mittendum, ēt septimo, si id morbus atq; vires suadeāt.t.3.415
Sanguinem ē vesica fluentem remediū supprimēs.t.4. 442
Sanguinē ex dextra nare fluentem supprimit admota cucurbitula hepati: ex sinistra autem, lieni:to.3. 354
Sanguinem expuentibus repetendam esse missionem sanguinis.to.3. 361
Sanguinem fieri à propria hepatis carnis substātia.t.1.538
Sāguinē fluētē ab hepate & ab splene, cucurbitulę illis admotę viscerib⁹, retrahūt.t.3.534
Sanguinē fluentē īmodice, supprimi, si ꝑ trāsuersum totum vas ꝑcidat, vlc⁹ tñ eius postea sanari non posse.to.3. 339
Sanguinem fluentē per sectam venā, supprimēdum esse cum alterantur pulsus.to.3. 179
Sanguinē fluxurum per nares, quæ præindicent.to.2. 486
Sāguinē inesse arteriis.t.1. 286
Sāguinem interdum detrahendū esse absq; plenitudinis notis.to.3. 402

Sanguinem melancholicum gignere bubulam.to.2. 57
Sanguinem menstruum nõ esse familiarem vtero.t.1. 159
Sanguinem mittendũ esse vbicũq; magnitudo morbi cum virium robore cõspirauerit, vel si sanguinis cõcursus non adsit.to.3. 347
Sãguinem mittere in oĩbus putridis febribus qñ sit saluberrimum.to.3. 453
Sanginem nec seni, nec puero detrahendum esse.to.3. 402
Sanguinem non concrescere si eius fibræ detrahant.to.1. 46
Sanguinem productum fuisse à moderata quatuor elementorum temperie.to.1. 554
Sanguinẽ putrescentẽ ad amarę bilis naturã trãsire.t.2.472
Sanguinem putrescentẽ in ventre, aut in grumũ coactum, extrema pericula inducere. tomo.1. 554
Sanguinẽ regeri ad intestina & ventriculum per meseraicas venas in longiori inedia. tomo primo. 349
Sanguinem subtilissimum à dextro cordis sinu transfluere in sinistrum, per medium septum.to.1. 128
Sãguinẽ trahit dolor.t.3. 574
Sanguinem vacuari & reuelli ab hepate secta ĩterna dextri cubiti vena.to.3. 479
Sanguinem vltimum omnium vacuari, quòd sit affinis naturæ.to.1.47.to.4. 48
Sanguine detracto in ardentissimis febribus, interpositisq; horis duabus, eẽ modicè alendum ægrum, permittendũq; vt quiescat.to.3. 414
Sãguine in cibo vtendũ non esse: sicuti neq; visceribus.tomo.2. 100
Sanguine in vtero alimur, tomo secundo. 126
Sãguine per nares fluẽte, quando, & qualis, secanda sit vena.tomo.3. 354
Sanguine prędítis quæ insint. tomo.1. 276
Sana esse conseruanda similibus.to.2. 191
Sanatio quid.to.3. 425
Sanum corpus ipsum sibi suapte natura omnia congruentia inuenit.to.2. 144
Sani cur purgationes grauiter ferant.to.3. 598
Sanis ad respirandum ore non esse opus.to.1. 433
Sanis exquisite, quæ necessaria.to.2. 8
Sanitas animi quæ.to.1. 525
Sanitas corporis quæ. tomo primo. 521

Sanitas definit aptitudine operationis, moderatioq; existit. tomo. 3. 1
Sanitas est duplex: vna temperatissima: altera veluti vitio exposita. to. 2. 124
Sanitas & morbus vnde exoriantur. to. 3. 2
Sanitas est elementorum com moderatio. to. 1. 526
Sanitas est symmetria. t. 2. 222
Sanitas finis medicinæ est. tomo. 2. 3. 5
Sanitas inculpabilis conseruanda est: quæ vitio nō caret, reducenda per contraria est ad moderatū temperamentum. tomo. 2. 124
Sanitas in quibus inuestiganda. tomo. 3. 1
Sanitas instrumētorum in quibus consistat. to. 2. 172
Sanitas latitudinē habet. t. 1. 93
Sanitas, medicinę scopus: finis, sanitatis adeptio. tomo. 1. folio. 4. facie. 2.
Sanitas morbo, dignitate & tēpore, est prior. to. 2. 119
Sanitas quando dicatur. t. 1. 91
Sanitas qd. to. 2. 2. 123. t. 3. 13
Sanitas similarium partiū quæ sit. to. 1. 90
Sanitatis esse latitudinem amplam. to. 1. 91. to. 2. 112. 195
Sanitatis habit⁹ discernitur ex functionibus secundum naturam obitis. to. 2. 122
Sanitas senum non est sanitas absolutè. to. 2. 195
Sanitas similarium corporum quid. to. 2. 120. 122
Sanitas similarium partium est iusta quatuor qualitatū temperies. to. 3. 331
Sanitatis statum habere in se latitudinem. to. 1. 64
Sanitatis tuendæ studium, methodumq; medēdi, consistere in corpibus, causis, & signis. tomo. 2. 135
Sanitatis tutelā per similia perfici. to. 2. 88
Sanitatem actio naturalis, pulchritudoq; consequit. to. 2. 3
Sanitatem & morbum sub eodem genere cōtineri. t. 3. 318
Sanitatē in moderatione consistere. to. 2. 8
Sanitatem primorum corporum in bona temperie consistere. to. 1. 551
Sanitatē tripliciter dici. to. 2. 9
Sanitatem vitiantia. to. 1. 33
Sanitate quando fruanī membra. to. 3. 240
Sanitates hominum esse diuersas. to. 2. 23
Santhonicum. to. 4. 94
Sapa est mustum plurimum coctum. to. 2. 102

Sapa ex musto dolorem sedat. tomo.4. 344
Sapiens Deo similis.to.2. 106
Sapiens est omnino à peccato immunis.to.2. 106
Sapientia est diuinarum humanarumq; rerum scientia. tomo tertio. 313
Sapientiæ specimen summum. tomo.1. 333
Sapientissimum solum, se ipsum perfectè posse cognoscere.to.2. 104
Sapores exactè exponere esse impossibile.to.4. 15
Sapores oēs ex miscella quatuor qualitatum primarū nasci.to.4. 15
Saporum commercium, quid indicet.to.2. 19
Saporum differentiæ in variis fructibus.to.4. 55
Saporum diuisiones ex doctrina Platonis.to.4. 14
Saporum qualitates afficiūt reliquas etiā partes, vt linguam licet non perinde ab iis percipiantur.to.4. 40
Saporum singulorū qualis sit finis aut terminus.to.4. 64
Saporum temperaturæ.t.4. 91
Sapphyrus.to.4. 188
Sarcocele.to.3. 89
Sarcocolla.to.4. 165.362
Sarcoticum medicamē primo gradu debet detergere & siccare.to.3. 332
Sarcoticum medicamentū vlceri aptissimū, cōfici ex oleo, cera, & ærugine.to.3. 330
Sarcoticum optimū confici ex ærugine, cerato simplici admista.to.4. 242.396
Sarcotica medicamenta quæ sint.to.3. 332
Sarcoticoꝝ facultas.to.4. 263
Sardę.to.2. 73
Sardica salsamenta.to.2. 78
Satyrion.to.4. 165
Saura.to.4. 229
Saxatiles pisces.to.2. 89.99
Saxatiles pisces pbere alimentum saluberrimum corpori. tomo.2. 71
Saxatiles pisces vnde dicātur. ibidem.
Scabies.to.3. 88
Scabris palpebris quæ opē ferant medicamenta.to.4. 361
Scammonium trahit flauam bilem.to.4. 450
Scandix.to.2. 52.to.4. 168
Scaphoides.to.1. 328
Scaphoeides os.to.1. 208
Scapulaꝝ cōsideratio.t.1. 204
Scapulaꝝ motus à quibus proficiscantur musculis.t.1. 464
Scapularū musculi & motus. tomo.1. 259
Scapulaꝝ musculi sex.to.1. 261

Scapularum vsus.to.1. 461
Scapulæ recessus recurui. tomo.1. 463
Scarificare q̄les & in quē vsum partes soleamus.to.3. 588
Scarificatio q̄bus morbis conueniat.ibidem.
Scarificatio quibus sit adhibenda mulieribus, & q̄bus sectio venæ.to.3. 576
Scarificationes ꝓfundiores q̄n conueniant.to.3. 550
Scarificatione quādo vtēdum. tomo.3. 543
Scarus.to.2. 71
Sceletos.to.1. 197
Schinos.to.4. 171
Schini flos.ibidem.
Scirrhus.to.3. 572
Scirrhus, duris tantum corporibꝰ familiaris existit.t.2.416
Scirrhus insensilis minime curationem recipit.to.3. 546
Scirrhus quid.to.3. 494.546
Scirrhus quid & vnde gignatur.to.4. 77
Scirrhꝰ quomodo ob ineptam curationē gignatur.t.3. 546
Scirrhus quomodo fiat.t.4.75
Scirrhus vnde contrahatur. tomo.3. 546
Scirrhi curatio.to.4. 305
Scirrho esse opportunissimum hepar, lienemq́;.to.3. 482
Scirrhum qui gignant succi. tomo.4. 78
Scirrhum tollentia qualia sint. tomo.4. 75
Scirrhi incurabiles, ab iis qui possunt curari, quomodo discernantur.to.4. 305
Scirrhorū species duæ.t.2. 87
Scirrhis non conueniunt medicamenta vehementer calfacientia & siccantia.to.3.492
Scirrhis sunt admouenda, quæ molliēdo digererē pñt.t.3.493
Schistos.to.4. 191
Schistus lapis.to.4. 362
Scientiæ capax solus homo.tomo.1.fol.1.fac.1.
Scientiæ cōpos dicitur sola rationatrix pars aïæ.to.1. 542
Sciētiam habens nulla in re potest hallucinari.to.1. 522
Scientiam non innasci irrationalibus facultatibus.t.1. 328
Scientiam vnam esse cōtrariorum.to.2. 2
Scientificā cognitionē cōciliat exercitatio assidua.t.2. 305
Scilla.to.4. 167
Scillæ succum excipiēdi ratio. tomo.3. 601
Scillam incoctā aceto esse non innoxiam neruis.ibidem.
Scillinum acetum orthopnoicis, asthmaticisq́; maxime opitulatnr.to.4. 409
Scillinorum pastillorum præ-

paratio.to.4. 452.468
Scilliticum medicamen optimum epilepticis.to.3. 601
Scincorum lumbi.to.4. 222
Scissio.to.1. 20
Scissura.ibidem.
Scissum ligamentum, aut neruum refici rursus non posse. tomo.1. 21
Scolopendra.to.1. 324
Schœnos leia.to.4. 172
Scopus cõis medentium omnium, est sanitas.to.2. 4
Scop⁹ curatiõis primus à morbificis dispositionibus nascitur.tomo.4. 243
Scopus primus constructionis particulaꝝ, ẽ vtilitas.t.1. 435
Scopi ĩ neruis distribuẽdis tres. tomo.1. 477
Scopi naturæ propositi circa neruornm dispositionẽ, sunt tres.to.1. 355
Scopi secundũ quos singula recte quis aggrediatur.t.1.564
Scolymos.to.4. 168
Scordiom..ibidem.
Scordium, cadauera incorrupta tuetur.to.4. 469
Scoria.to.4. 199
Scorodon.to.4. 168
Scorodoprasson.to.4. 168
Scorpius.to.4. 229
Scorpionis aculeus.to.3. 150
Scorpionis ictus.to.3. 202
Scorpionis venenum refrigerare.to.3. 150
Scorpionẽ hominis ieiuni sputo consperfum perimi. to. 1. 38.to.2. 79
Scaphoides.to.4. 168
Screatus qui saluberrimus. tomo primo. 28
Scrofæ castratæ.to.1. 166
Scutiformis & chartilago prima laryngis, quam positionem habeat.to.1. 380
Sectæ medicorum tres.tom̃.1. folio.9.facie.2.
Sectaꝝ triũ cõmunia. ibidem.
Sectas eorum qui de elementis differũt, esse quatuor.t.1. 39
Sectio quo modo administranda.to.1. 246
Sectionis forma qualis esse debeat in suppurante particula. tomo.3. 47
Sectiõe venæ cõmodissime vacuari plethoram.to.1. 32
Sectiones trãsuersas musculoꝝ actionem dissoluere.to.1. 228
Secunda.to.1. 180
Secunda analytica.to.1. 507
Secunda qua parte contingit vterum.to.1. 180
Secunda quæ dicatur.t.1. 160
Secũdæ arteriarum in fœtum progressus.to.1. 182
Secundæ cõnexio cum vtero. tomo.1. 156

Secundæ constitutio.to.1.180

Secundæ descriptio.to.1. 156

Secundæ vasa in duas venas ac totidẽ arterias coire. t.1.180

Secundæ vasorum progressus. tomo.1. 157

Secundam iuxta ipsorum oscula tantum vtero cõcrescere. tomo.1. 157

Secũdarum arterias moueri à corde fœtus in vtero delitescentis.to.1. 374

Secundarum tam arterias q̃ venas à vena caua & maxima arteria produci.to.1. 537

Secundarum vsus.to.1. 480

Securinum.to.2. 33

Sedes affecta vñ dignosci possit.to.3. 134

Sedis medicamenta ab Andromacho scripta.to.4. 438

Sedis musculus.to.1. 136

Sedis musculi tres.to.1. 358

Sedis musculum resolui ob frigus immodicum.to.3. 124

Sedis musculoꝝ vsus.to.1. 278

Sedis prolapsui remedium.tomo.4. 439

Sedis vlcera cur ægre curationem recipiant.to.4. 438

Schlecticæ febres.to.3. 398

Selinon.to.4. 165

Selinusa terra.to.4. 184

Semen calidum copiosumq́; gignẽtibus, adeo vt ipsos ad expulsionem sui proritet, qualis victus ac comedendi rõ conueniat.to.2. 116

Semen cur testes viriles, q̃ muliebres, exactius concoquant. tomo.1. 474

Semen cohibentia.to.2. 211

Semẽ esse facultatem atq; materiam: menstruum verò materiam atq; facultatẽ.t.1.172

Semen esse ipso sanguine siccius.to.2. 120

Semen esse succum matrici familiarissimum.to.1. 476

Semen est efficiẽs animalis principium.to.1. 110

Semẽ excernẽtia bruta, à coitu, non concipere.to.1. 157

Semen excerni inuito per conuulsiones.to.3. 207

Semen ex sanguine gigni. tomo.1. 165

Semẽ fœminas foras nõ emittere, sed in ipsos vteros. tomo.1. 169

Semen fœmineum masculino alimentum esse.to.1. 173

Semen fœmineum quo pacto gignatur.to.1. 474

Semen fœmineum tenuius frigidiusq; masculo.to.1. 160

Semen genitale extra propria vasa corrumpi.to.3. 384

Semen habere rationem opificis.to.1. 186

Semen

Semen in seipsam eiaculatur fœmina.to.1. 474
Semen masculi esse mot⁹ principium.to.1. 471
Semen masculi esse principiũ effectiuum animalis.t.1.470
Semen muliebre misceri virili in vtero.to.1. 160
Semẽ muliebre quale.t.3 200
Semen muliebre quid possit præstare.to.1. 170
Semen ne esse quidem permittunt quæ siccant.to.4. 90
Semen non gigni in astitibus glandulosis.to.1. 179
Semen præbere generationẽ venis, arteriis, & neruis, primis organis.to.1. 158
Semen prolificum quale esse debeat.to.1. 174
Semen quas materias trahat ab vtero & per quas vias. tomo.1. 159
Semen quæ gignant extiguãtq;.to.4. 89
Semen quæ promoueant & arceant.to.4. 222
Semen quid to 1. 172
Semen quod imperfectius mouetur fit fœmina: quod perfecti⁹ aũt masculus.t.1. 470
Semen quo præcipuè tempore concipiatur.to.1. 158
Semẽ retentũ nõnullis viris, quæ symptomata inducat, to.3. 201
Semen retentum, q̃ menstrua, quibus inferãt grauiora symptomata.to.3. 201
Semen similarium partiũ existere.to.1. 174
Semen supprimunt omnia refrigerantia.to.4. 90
Semen virile à muliebri ali.tomo.1. 475
Semen virile est membranarũ & vasorum omnium origo. tomo.1. 475
Semen virile quale.to.1. 470
Semen vitali spiritu est plenũ. tomo.1. 159
Semen vnum perfectum posse ex virili & muliebri conflari.to.1. 170
Semen vtrũq; necessariò miscendum esse, ad fœtus generationem.to.1. 470
Seminis elaboratio.to.1. 544
Seminis excretionem cõprehensionemq́;, comitatur ingens cupiditas, voluptasq́;. tomo.3. 29
Seminis fœmĩei vsus.t.1. 160
Semini inesse quatuor facultates naturales.to.1. 159
Seminis qualitates cur testes celerrimè toti corpori cõmunicent.to.1. 168
Seminis substantia.to.1. 474
Seminis substantia, quibus re-

bus aptisſima.to.1. 159
Seminis vim generatricem in eſſe vaſis ſeminariis.t.1. 165
ex Semine & mẽſtruo omnia animalia gigni.to.1. 171
à Semine quæ orta ſunt natura reficere non poteſt.t.1.25
Semine referta eſſe ſemp ſpermatica vaſa.to.1. 169
à Semine ſimilitudinem oriri. to.1. 171
ex Semine ſolidas partes generari & nutriri.to.1. 169
Semina eſſe facultate ſuę plantæ ſimilia.to.2. 96
Semina optimi ſucci & multi alimenti ſunt, quę parua mole multam reddunt ſubſtantiam.to.2. 26
Semina præſtantiora quę ſint. to.2. 85
Semĩa parui ſucci, quæ.t.2.27
Semina quæ diu fuerunt repoſita, cur vires habeant imbecilliores.to.2. 25
Semina quibus veſcimur, eſſe diligenter purganda.t.2. 33
Semina tenuandi vim posſidentia.to.2. 9
Seminibus qñ vtendũ.t.2. 25
Seminalis meatus.to.1. 165
Seminalia vaſa fœmĩea profecta à teſtibus inſeruntur in cornua matricis.to.1. 160
Seminales meatus in fœminis aperiri circa cornua, ibiq; ſuũ ſemen effundere.t.1. 170
Seminaliũ vaſorum radix eſt epididymis.to.1. 169
Seminaria vaſa in fœminis. tomo.1. 156
Seminarii meatus poſitio.tomo.1. 479
Seminarii vaſis inſertio in pudendum.to.1. 166
Semĩariũ vaſoꝝ origo.t.1.219
Semitertiana ex quibus conſtet.to.3. 105
Semperuiuum.to.4. 97
Senecta vitari nõ põt.t.3.249
Senectæ acerbitatem lenit vinum.to.1. 100
Senectus ab inclinante ætate, non genere ſed imaginatione differt.to.3. 252
Senectus eſt intẽperies.t.3.36
Senectus quid.to.3. 249
Senectuti qua ratione posſit obſiſti.to.3. 252
Seneſcẽtia celeriter corpora, quæ.to.2. 192
Seneſcunt ob innatum calorẽ corpora.to.3. 250
Senile corpus partibus quidẽ ſolidis eſſe ſiccũ & frigidum: colligere tñ in ſe pituitoſa & ſeroſa excrementa quæ ſunt purganda.to.2. 189
Senilẽ ætatẽ eſſe ſiccisſimã aliarum & frigidiſſimã.to.1. 59

Seniles partes esse admodum siccas: licet mediæ capacitates superflua humiditate redundent. to. 2. 198
Seni salita esse meliora recentibus. to. 2. 187
Senes ab inclinantibus quibus notis distingui possint. tomo tertio. 252
Senes à quib⁹ cibis cauere debeant. to. 2. 187
Senes consuetis laborib⁹ sunt exercendi. to. 2. 184
Senes crebrius & parcius cibãdos esse. to. 2. 185
Senes cur ferè ad vniuersas fũctiones corpus male affectũ sortiantur. to. 3. 61
Senes cur tremuli. to. 3. 91
Senes cur vigiles. to. 3. 139
Senes desipere frigiditatis ratione. to. 1. 98
Senes esse naturali temperie siccos, humidos excrementorum copia. to. 1. 59
Senes exercendi ꝯsueto opere, vel si modicè noxium sit. to. 2. 190
Senes omnes carere robore. to. 3. 575
Senes partibus quidem solidis sunt sicci: excrementorũ autem copia humidi. t. 4. 5
Senes quibus vti debeant præsidiis, ne in obstructiones incidant. to. 2. 87
Senũ corpora plurimũ iuuari pingui frictione, post somnũ matutinũ adhibita. t. 2. 183
Senum pulsus parui tardi atq; rari. to. 2. 356
Senum nemo quietem ex toto postulat: sed neq; exercitium vehemens. to. 2. 183
Senibus cur vtile vinum. tomo. 1. 100
Senibus deligenda quæ humectent & calfaciant. to. 2. 190
Senibus eadem quæ conualescentibus expedit victus ratio. tomo. 2. 185
Senibus mel commodum. tomo. 1. 111
Senibus pueris'q; nullo modo venam secandam esse. tomo 1. fol. 6. fac. 2.
Senibus qualia vina sunt commoda. to. 2. 185
Senibus qualis esse debet exercitatio. to. 2. 183
Senibus respiratio est perexigua, & rara. to. 2. 217
Senib⁹ systole tardior. t. 2. 255
Senibus victus humectãs congruit. to. 2. 189
Senibus vrina & aluus quibus medicamentis atq; cibis mouenda. to. 2. 189
Senio animalia orta esse omnia obnoxia. to. 3. 249

Senium esse ad interitũ viam. tomo.1. 59
Senium ex morbo.to.2. 368 388.437
Senium ex morbo quomodo introducatur.to.3. 253
Senium detineri potest ne cito ingruat, idq́; humectante adhibita victus rõne.t.3. 252
Senium nec euitari, nec sanari potest.to.3. 252
Senium quid.to.2. 190
Senium siccum & frigidũ, humectantibus simul & calfacientibus corrigendum esse. to.2. 183
Senii accuratæ descriptio.tomo.2. 121
Sensationes quõ fiant.to.3.31
Sensibilium cognitionum omnes differẽtiæ in natura, exercitatiõe, & applicationis modo consistunt.to.2. 322
Sensibile corpus nõ necessariò ex sensibilibus ꝓfici.to.1. 22
Sẽsibiliũ iudex ẽ sẽsus.t.1. 558
Sensibilium rerum cognitio inspectione sedula confirmatur.to.4. 266
Sensitrix facultas quadruplex tomo.1. 395
Sensoriũ, dum sentit patitur. tomo.1. 394
Sensoriũ non immutari à quouis sensibili.to.1. 396
Sensorium omne esse geminũ tomo.1. 399
Sensorii alterationem vt fiat sensus ab imaginatiõe, ratiocinio, & memoria, debere ꝑcipi.to.1. 396
Sensoria in capite quatuor.tomo.1. 395
Sensoria postulant neruũ mollem.to.1. 394
Sensoria quæ quibus sensibus sint crassiora, aut tenuiora. tomo.3. 158
Sensoriorũ initium esse communem sensum.to.1. 550
Sensoriorũ instrumentorum singula, qualia esse dicantur. to.1. 549
Sensus communis symptoma estvigilia, veternusq́;.t.3.16
Sensus cur non sint contẽnendi.tomo.4. 12
Sensus deprauati symptomata.to.3. 33
Sensus est non alteratio, sed alterationis dignotio.t.1. 549
Sensus & motus mẽbris, qua via suppeditetur.to.1. 545
Sensus exercere quo pacto debeamus.to.4. 52
Sensus inest cunctis particulis neruo præditis.to.1. 134
Sensus in passione cõsistit.tomo.1. 489
Sensus non est absq; alteratio

ne.to.1. 48
Sensus instrumentum alterari dum sentimus.to.1. 550
Sensum absque nerui affectu nō fieri.to.1. 547
Sensum & motum non ab iisdem neruis dispensari singulis digitis.to.1. 245
Sensum non esse iudicem propriorum elementorum. tomo.1. 39
Sensum præbet cerebrū corpori.to.1. 334
Sensu amisso, cur motus pereat, vbi per vnum eundemque neruum vtraque actio perficitur.to.3. 123
Sensu acutissimo prædita acria medicamenta non tolerant, vt ea quibus sensus obtusus inest.to.3. 545
Sensu destitutas esse arterias & venas.to.1. 499
Sensu iudicanda esse eucrasiam & dyscrasiam.t.2. 123
Sensu præditus omnis neruus to.1. 134
Sensu vacuas particulas, nec grauitatis, nec prorsus vllius symptomatis posse sensum percipere.to.3. 70
Sensus inter se nullum affectū vehementem patiuntur.tomo.3. 29
Sensus partis affectæ quas præbeat indicationes.to.3. 399
Sensus reliqui à tactu, ab externis cōtristantur dūtaxat: idque ratione tactus quem possident.to.3. 15
Sensus deserendos non esse.tomo.4. 16
Sensuum hallucinationes quomodo fiant.to.3. 24
Sensuum instrumenta. tomo primo. 192
Sensuum qui maiori voluptate fruantur, & qui crassiora obiecta possideant.to.3. 28
Sentiendi actio triplex symptomatum genus in seipsa admittit.to.3. 19
Sentiendi actionum læsiones communes & particulares. tomo.3. 15
Sentire est velut quiddam pati.tomo.3. 223
Sentis canis.to.4. 141
Sepiæ testa.to.4. 224
Septimanam esse perfectam periodum.to.2. 433
Septimestris partus edendi primus terminus.to.1. 180
Septimus dies assimilatur regi.to.2. 425
Septimus dies est inter decretorios præcipuus. tomo secundo. 423
Septimus est omnium decretoriorum fortissimus.tomo

secundo. 436
Septimi diei natura.to.3.533
Septimi quartus est iudex.tomo.2. 424
Septimũ diẽ absoluere quod quartus non potuit.t.2. 433
Septimum diem esse optimũ decretorium.to.2. 422
Septimum qui dies imitẽtur. tomo.2. 425
Septimo quando crisis futura sit.to.2. 428
Septentrionalium mores esse agrestissimos.to.1. 59
Septum transuersum. tom.1. 136.to.2. 220. 237
Septũ transuersum distinguere spiritualia instrumenta, à naturalibus mẽbris, existens respiratiõis organũ.t.1. 358
Septum transuersum est musculus.to.1. 287
Septum transuersum est principalissimũ respirationis organum.to.2. 241
Septum transuersum nasci ab spuriis costis.to.1. 268
Septum transuersum separat irascibilem animæ facultatẽ (quæ in corde est) ab appetitoria, quæ inest iecinori.tomo.3. 178
Septũ trãsuersum solũ pficere lenẽ respirationẽ.to.3. 161
Septi cordis foramĩa.t.1.372
Septi foramina duo.to.1.269
Septi trãsuersi affectus, vt pulsus varient.to.2. 412
Septi transuersi cõnexiones. tomo.1. 273
Septi transuersi consideratio. tomo.1. 266
Septi transuersi figura & sit⁹. tomo.1. 458
Septi transuersi nerui.t.2.221
Septi trãsuersi origo.t.1. 287
Septi trãsuersi partes.t.1.268
Septi transuersi substantia & tunicæ.to.1. 388
Septi transuersi substãtia exactus musculus, figura circularis, existit. to.1. 273
Septi transuersi vsus.t.1. 345
Septo trãsuerso inflammato, q̃ celerrimè cõuulsiones oriri: vt suffocatiões, pulmone phlegmone obsesso.t.2.266
Septo transuerso vti aĩal solo ad puas respiratiões.t.1.290
Septuagenariis qñ mittendus sit sanguis.to.3. 579
Serapias.to.4. 155
Serapionis emplastrũ.t.4.295
Serenissimum reddi aerẽ Borea spirante.to.3. 55
Seriphum.to.4. 94. 165
Serica.to.[illegible] 46
Sermo à mente, non ex mente, sed ex summo gutture, pficiscitur.to.1. 516

Sermonis organa.to.3. 166
Serpillum.to.4. 120
Serratilis inæqualitas pleuriticorum.to.2. 266
Seris.to.2.49.to.4.165. 425
Serum aluũ laxat.to.4. 37
Serum esse vehiculum sanguinis.to.1. 338
Serum lactis aluum subducit. tomo.2. 82
Serũ lactis quæ pſtet.t.4. 205
Serum repurgant renes à sanguine.to.1. 339
Serum sanguinis.to.3. 78
Seri genera omnia esse excrementa.to.1. 115
Serum sanguinis quos affectus producat.to.3. 52
Sero vtebanť veteres ad deiiciendam aluum.to.2. 64
Serosam humiditatem quæ in matricem confluit, vbi incaluerit, partes excitare ad agẽdum: voluptatẽq; maximã conciliare.to.1. 473
Seruari nemo potest, nisi natura superauerit morbum: nec perire, nisi illã morbus prostrauerit.to.3. 109
Seruari quidq; iisdẽ generib⁹, à qbus corrũpitur.to.2. 117
Seruum quẽdã mortẽ sibi conſciuisse respiratiõe cohibita. to.1. 147
Sesamũ subuertit stomachũ. tomo.2. 31
Sesamoides magnũ.to.4.166
Sesamoides paruum.ibidem.
Sesamon.ibidem.
Sesamum calfacit.to.2. 31
Sesamum crassi est succi.ibidẽ
Sesamum cum melle in placẽtulas coquitur.ibidem.
Seseli.to.4. 165
Seuerum & liciũ eiusdẽ imperii moderatores, collegasq;, mirificẽ commendat Galenus.to.4. 449
Sextariũ Romanũ continere vncias viginti.to.4. 251
Sextæ neruorũ ꝯiugatiõis nullã particulã ĩ aliquẽ thoracis musculũ propagari.t.1. 295
Sextus dies quanto malignior est septimo.to.2. 424
Sextus dies tyranno alicui est similis.to.2. 425
Sextus malus est decretorius. to.2. 436
Sexti diei natura.to.3. 533.
Sexto die qualia excernantur. to.2. 424
Sextum diem esse decretoriũ pessimum.to.2. 422
Sextũ diẽ q referant.to.2.425
Sicca & calida bilis.to.1. 113
Sicca & calida quæ sunt, hirsuta esse.to.1. 65
Sicca esse valentiora viridib⁹. tomo.2. 95

Sicca intemperies in ægris est quod seniū in sanis.t.3. 383
Sicca omnia esse dura. tomo primo. 60
Sicca q̄ madida melius sonare tomo.1. 378
Sicca temperies cur pessima existat.to.2. 199
Siccæ intemperiei causæ. tomo.3. 9
Siccæ partes quæ sint. tomo tertio. 338
Siccantia citra rosionem quæ sint.to.4. 279
Siccantia elementa sunt ignis & terra.to.2. 130
Siccantia simul & astringētia. tomo.4. 279
Siccitas consummata est insanabilis.to.3. 383
Siccitas in quibus morbis arterias inuadat.to.2. 382
Siccitatis species quatuor. tomo.3. 388
Siccitatis spēs variæ.to.3.383
Siccitati corporum solidorū, si perduret, necessariò succedere frigiditatem.to.3. 389
Siccitatem summam solidarū particularum esse insanabilem.to.3. 437
Siccitates à vigiliis & animi affectibus ortæ, qūo corrigendæ.to.2. 162
Siccitates particulares quibus notis deprehendantur.tom. tertio. 605
Siccitatum curatio.to.3. 383
Siccessere necessariò corpus post ꝯsistēdi vigorē. t.3.251
Siccius est quod citius suscipit formam.to.1. 175
Siccior homine canis.t.1. 51
Siccus immodicè affect⁹, quid indicet.to.2. 182
Sicci & calidi temperamenti. nota.to.1. 68
Sicco frigidoq; temperamento præditi, qua ratione calfaciendi simul & humectandi. to.2. 199
Sicyos.to.4. 166
Sideritis.ibid
Sielon.to.4. 211
Σιγμοειδεῖς membranæ. tomo.1. 369
Signum alicuius dicitur quod ab eo proficiscitur, tanquam à causa.to.3. 188
Signum quid.to.1. 189
Signa concoctionis, nisi præcesserint, morbum nūquam solui.to.1. 31
Signa maxima in omnibus febribus à pulsibus & vrinis petuntur.to.3. 511
Signa mortem & salutem nūciantia.to.2. 458
Signa perniciosa.to.3. 294
Signa salubria.ibidem.

Silphium.to.4. 16
Silphi.to.3. 230
Siligineus panis plurimum alimenti præstat.to.2. 21
Siliquæ.to.2. 47
Simia cur sit q̃ simillima homini.to.1. 227
Simia est hominis imitatio ridicula.to.1. 427.462
Simia quod animã habeat ridiculam, corpus sortita est ridiculum.to.1. 462
Simiæ gressus.to.1. 485
Simiam homini q̃ simillimam esse.to.1. 270
Simiarũ ridiculæ animæ, ridiculũ corpus tributũ.t.1.312
Similaceus panis, vt nutriat. tomo.2. 21
Similago.to.2. 97
Similare corpus nullũ esse plenum, aut vacuum.to.2. 299
Similaris particulæ quæ dicatur.to.3. 31
Similares partes.to.1. 44
Similares particulæ hominibus proprie.to.1. 45
Similares particulæ solẽt octo intẽperaturis cruciari, absq; humorũ affluxum: totidẽq; etiã dũ illi affluunt.to.3.226
Similarium corporũ differentias simplices, tot esse, quot elementa, totidemq; etiam compositas.to.1. 23
Similarium inter se ac dissimilarium differentiæ, vnde nascantur.to.4. 39
Similariũ partiũ duo esse morborum genera.to.3. 397
Similarium particularũ morbi in pura intemperie consistunt.to.4. 324
Similariũ particularũ simplices morbi, quatuor.to.3. 2
Similariũ particularũ singuli morbi sunt duplices: quatenus, aut solis qualitatib⁹, aut accedente humorum affluxu afficiunt.to.3. 3
Similarium particularũ singulis quæ nutrimentũ suscipiũt duodecim attribuuntur symptomata.to.3. 17
Similarium partiũ integritatem & vitium in elementorum moderatione immoderatione q; cõsistere.to.1. 23
Similariũ morborum compositorum differẽtiæ quatuor, iuxta constituentes patibilia elementa.to.3. 5
Similarium partiũ morbi, secundũ constituentes impassibilia elemẽta, astrictio & laxatio.to.3. 3
Similarium partiũ natura ex quibus constet.to.3. 397
Similarium partiũ sanitas quæ sit.tomo.1. 90

Similarium partiũ ſemen exiſtere.to.1. 174
Similaribus partibus primum animãtis functiones referuntur acceptæ.to.3. 382
Simile ſimili notum & familiare.to.1. 396
Similia corpora à ſe mutuam nullam mutationẽ accipiant. tomo.4. 28
Similia omnia ſibi eſſe mutuo congrua & amica.to.1. 88
Similium faciliorem eſſe tranſitum in ſe inuicem.to.4.60
Similia ſimilibus eſſe adhibenda, dum ſeruare corporum temperamenta volumus. tomo.3. 298
Similibus affectionibus faciliꝰ ſingula corripi, minus tamẽ periclitari.to.4. 318
Similibꝰ maiori ex parte morbis tentamur.to.2. 191
Similibus ſingula conſeruari. tomo.2. 126
Similibus vnũquodq; nutriri. tomo.1. 373
Similitudo differt ab idẽtitate tomo.4. 47
Similitudo formæ ad parẽtes vnde oriatur.to.1. 178
Similitudo vnde oriatur. tomo.1. 171
Similitudinis liberorum ad parentes conſideratio.ibidem.
Similitudinẽ eſſe inter ea quæ alunt & illa quæ aluntur.tomo.2. 117
Similitudinem oriri à ſemine to.1. 171
Similitudinum trium, principia tria.to.1. 178
Simis hepatis inflãmatis, quæ adſint ſymptomata.t.3. 185
Simplicia medicamenta affectus contrarios gignere, nõ eſt mirum: quum natura cõpoſita ſint.to.4. 41
Simplicium medicamentorũ cognitio ad quid conferat. tomo.4. 1
Simplicium medicamentorũ pleraq; disſimilariũ ſunt partium.to.4. 70
Simplices diſpoſitiones eſſe ꝑ ſe noſcendas.to.2. 462
Simulantes dolorem qua ratione deprehendi posſint.tomo.2. 502
Sincipitis oſſa quadrilatera.tomo.1. 199
Sincipitis regionẽ eſſe aptisſimam ad tranſmittendas vires medicaminum applicandorum.to.4. 326
Singulis ineſſe propriam actionem propter proprietatem ſubſtantiæ.to.1. 539
Singultus.to.3. 34.183
Singultus à quibus fiat cauſis.

to.4. 416
Singultus causa.to.3. 49
Singultus qñ excitet.t.3. 150
Singultui q̃ medeant.t.4.416
Singultu expelli illa quæ imbibita sunt in ipsius ventriculi corpore.to.3. 49
Singultientibus quæ opitulentur.to.4. 419
Sinister cordis ventriculus.tomo.1. 365
Sinistri cordis ventriculi orificia duo.to.1. 365
Sinus curatio.to.3. 552
Sinus implendi ratio.t.4. 257
Sinus qũo deligãdi.to.3. 553
Sinus qñ abluendus ex vino.tomo.3. 553
Sinus quid.to.3. 85.132
Sinus liquidiora pharmaca postulant.to.4. 257
Sinui curando vtilia medicamenta quæ sint.to.3. 552
Sinum glutiuatum iri ex qbus signis colligi possit.t.3. 553
Sion.to.2.51.to.4. 167
Σησαμοειδῆ ossa.to.1. 320
Sisaron.to.4. 167
Sision.ibidem.
Sisymbrion.ibidem.
Sitis à visceribus thoracis oborta qũo distinguenda ab illa quam excitauit ventriculus.to.3. 288
Sitis vnde exoriatur.to.4. 12
Sitis ingentis causa.to.3. 196
Sitim salsi humores, atq; biliosi gignunt.to.3. 30
Sitientes vehemẽter quatuor accidentium discrimen à potione subire pñt.to.3. 196
Situs partis affectæ.to.3. 542
Situs partis affectæ quas indicationes exhibeat.to.3.396
Situs variat auxiliorũ particularium vsum.to.1. 30
Smiris.to.4. 187
Sophismata ã quibus possint discerni.to.1. 562
Sophismata constitui ex similitudine quam cum veris sermonibus habent.to.1. 562
Sophistæ res ipsas negligunt, de nominibus anxii & soliciti.to.2. 290
Sophistæ vtuntur inductionibus & exemplis.to.4. 18
Solanum.to.2.51.to.4. 175
Solanum manicum.t.4. 175
Solani natura.to.4. 78
Sol annum absoluit.to.2.441
Sol author temporum, aïalia etiam gignit.to.2. 439
Sol cur visum dissipet.t.3.27
Sol nullius astri opem desiderat.to.2. 440
Sol veluti rex quispiam maximus est.to.2. 440
Solem esse medium inter errãtia sydera.t.1.333.t.2.440

Smy[illegible] 169
Sol[illegible] 43

Solem esse pulcherrimũ omnium quæ sunt in mundo.tomo.1. 333
Solicitudinẽ exercitationi & gloriæ cupiditati coniunctã, in voluptatem abire.t.2. 14
Solidas partes ex semine generari,& nutriri. to.1.169.to.3. 441
Solidas partes non posse vllo modo humidiores effici.tomo.3. 287
Solidiores partes ex solidiori menstrui portione constructas esse.to.1. 46
Solidorum corporum alimentum quod sit.to.3. 287
Solui vnitas quot modis possit.to.2. 291
Solutæ partis substantiam cõseruare mediocriter exiccantia.to.3. 303
Solutæ vnitatis causæ.t.3. 12
Solutæ vnitatis spẽs.to.3.368
Solutio continui.to.3. 6
Solutio cõtinui est morbus cõmunis tam similaribus q̃ dissimilarib⁹ ptib⁹.t.3.3.20.326
Solutio cõtinui quotuplex sit.to.3. 469
Solutio morbi sit'ne futura p crisim,an secus,vnde cognosci possit.to.2. 478
Solutio vnitatis cõmunis morbus est similarium, & instrumentalium particularum.tomo.1. 20
Solutionis cõtinui indicatio, est vnitio.to.3. 423
Solutionis continui species.tomo.3. 329
Solutionis continui spẽs diuersæ,pro differentia particularum.to.3. 5
Solutioni morborũ fixæ,quæ adesse debent.to.2. 421
ob Solutionem & alteratiõẽ continui aliquid pati contingit.to.1. 22
Solutiuum quoduis vbi aliqs sumpserit,non statim illi prãdendum esse.to.2. 46
Somnus.to.3. 295
Somnus diuturnus crudos succos digeri prohibet,& viscera reddit grauiora.to.3.462
Somnus est mortis frater. tomo.2. 360
Somnus est via ad interitum. to.2. 360
Somnus in quib⁹ figuris capiatur.to.1. 145
Somnus naturalis q.to.2. 361
Somnus p̃ter naturã.to.2.361
Somnus post cõfectos succos perdurans,immoderat⁹ existit.to.2. 360
Somnus profundus.to.2.414
Somnus quo fiat mõ.t.2. 361
Somni quos pulsus faciãt.to-

Somnus cuius profundior to: 3. 32

mo.2. 359
Somnum conciliari ab aquarum strepitu.to.3. 431
Somnos profundiores plurimum conferre ad coctionẽ. to.2. 21
Somnifera sunt humectantia. to.3. 32
Sonchus.to.4. 169
Sonitus auriũ per febres,non esse cõpescendos.to.4. 347
Sonitui aurium remedia varia ab Archigene ꝓdita.t.4.348
Sonituum in auribus causæ.tomo.4. 347
Sonituum auris ob exquisitã sentiendi facilitatem ortorum, curatio, per stupefacientia. to.4. 348
Sopor.to.3. 358
Sopor fit affectis musculis tẽporum.ibidem.
Sopor solet sequi vehemẽtes dolores.to.3. 159
Sopor vnde.to.3. 76
Soporis causa.to.3. 136
Soporosi affectus oriuntur à causa frigida.ibidem.
Soporifera dicuntur quæ extremè refrigerant.to.3. 32
Soporifera,si fieri possit,vitãda.to.3. 461
Soporiferis qñ vtendũ. ibidẽ.
Soporosos affectus omnes cõsistere in cerebro.to.3. 151
Sorbus.to.4. 153
Sorba.to.2. 44
Sori.to.4. 197
Sordes.to.4. 164
Sordes ab acri medicamento excitatæ qũo discernendę ab iis,quas vlcus propria ratiõe produxit.to.4. 281
Sordes exercitatorũ.t.4. 209
Sordes hominum.to.4. 214
Spadones inter coeundũ, qua ratione voluptate fruantur. tomo.1. 475
Spadonibus oẽm virilitatem perire.to.1. 166
Spartum.to.4. 169
Spatia partibus insita.to.1.84
Spermatica vasa dextra, oriri à magna dorsi vena & arteria,raro autem ab emulgentibus dextris.to.1. 471
Spermatica vasa esse semꝑ referta semine.to.1. 169
Spermatica vasa sinistra à sinistris oriri emulgẽtib⁹ t.1.471
Spermaticorũ vasorũ situs & progressus in musculis.tomo primo. 476
Species animaliũ ad subiectas gñationi materias consequi. tomo.1. 171
Spẽs carnis plures esse.to.1.61
Species excrementorũ.t.1.28
Species morbi curationẽ tantum indicant.to.1. 24

Species omnis poteſt vocari pars:non tamē omnis pars, ſpecies erit.to.1. 533
Species tres animæ.to.1. 95
Speciem animalis ad naturam materiæ ſubiectæ conſequi. tomo.1. 177
Speciem animalis ă matre potius ſuſcipi fœtus.to.1. 172
Speciem vitæ vnam, nō poſſe oibus accommodari.t.2.191
Specula vrentia.to.1. 76
Speculatio circa medicorū diſſidia quid posſit.to.1. 560
Speculatiuæ artis rationē confirmandam eſſe experientia. to.1.fol.4.fac.1.
Spelta.to.2.26.to.4. 121
Sphacelos.to.3. 88.129
Sphacelos eſt osſium caries & corruptela.to.3. 377
Sphenoeides os.to.1. 198
Spicata vnguenta.to.4. 151
Spica nardi.to.4. 151
Spina.to.1.341.to.4. 99
Spina conſtat ex quatuor & viginti osſibus.to.1. 449
Spina cur ex pluribus ſit compacta osſibus.to.1. 448
Spina ſupra ſeptum vnde gignatur.to.1. 183
Spinæ albæ facultas.to.4. 99
Spinæ Aegyptię facultas.ibidē
Spinę extremum os latum.tomo.1. 449
Spinæ figura media nō eſt recta.to.1. 148
Spinæ inſerta vaſa qua via inſerantur.to.1. 461
Spinæ interdum dextram, interdum ſiniſtram partem reſolui.to.3. 123
Spinæ luxationum quæ pesſima.tu.1. 449
Spinæ maxīę partes quatuor: collum,dorſum,lumbi,& os ſacrum.ibidem.
Spinæ motricem facultatem cerebrum demittere.t.1.185
Spinæ læſionibꝰ quo pacto ſubditarum illi partium lęſiones reſpondeant.to.3. 153
Spinæ partes.to.1. 201
Spinæ partes à quibus flectantur muſculis.to.1. 269
Spinæ partes altiores, pręſtantiores exiſtere.to.3. 161
Spinæ(quæ corpis veluti quędam carina eſt) conſtructio. to.1. 448
Spinæ,quīta vertebra affecta, reſolui manus.to.3. 25
Spinæ recentes.to.2. 48
Spinæ vnde accidere imbecillitas posſit.to.3. 164
Spinæ vſus,conſiſtentia,& cōſtructio.to.1. 449
Spinam conſtare exvertebris xxiiii.to.1. 201
Spinam eſſe ceu quandam ca-

rinam corporis.to.1. 375
Spinam totam esse diuisam in partes omnino æquales per decimũ spondyliũ.t.1. 454
Spinalis medulla.to.1.57. to. 2. 62.84.133
Spinalis medulla est origo du rorum neruorum.to.1.409
Spinalis medulla velnti truncus arboris.to.1. 443.488
Spinalis medullę & neruorum originẽ esse cerebrũ.t.1.224
Spinalis medullæ exortui inesse porum sensibilẽ.t.1.546
Spinalis medullæ membranę. to.1. 551
Spinalis medullæ tertia tunica.to.1. 461
Spinali medulla incisa trãsuersim, quid accidat.to.1. 291
Spinali medulla secta, quid accidat.to.1. 551
Spinali medulla secta inter tertiam & quartam vertebrã, spiratione confestim destitui animal.to.1. 293
Spinali medullæ quæ sint communia cum cerebro: & quæ vtriq; etiã propria.t.1. 460
Spinalem medullã distribui in neruos quinquaginta octo. tomo.1. 451
Spinalem medullã in sexaginta neruos distribui.t.4. 326
Spinalem medullam muniri à vertebris.to.1. 391
Spinalem medullam non pulsare.to.1. 461
Spinalem medullam oriri à cerebro to.1. 161
Spinalium musculorum capita quatuor.to.1. 270
Spinalium musculorum obliquæ fibræ.to.1. 270
Spinalium musculorum processus.ibidem.
Spiratio àvita separari nõ põt nec à respiratione, ipsa vita. tomo.3. 200
Spiratio & vox qñ pereant. tomo.1. 289
Spiratio facilis, ad salutẽ, magnam vim obtinet.to.2.246
Spiratio facilis in qbus acutis morbis ad salutẽ magnũ habeat momentũ.to.2. 438
Spiratio frequens quid indicet.to,3. 170
Spiratio magna, simul & rara, non est inseparabilis à delira tione.to.2. 239
Spiratio pessima quæ nam sit. tomo.3. 154
Spiratio rara simul & exigua quid significet.to.3. 170
Spirationi facili, violentæq; quæ organa inseruiãt.t.2.22
Spiratione priuatum cor, moueri cessat.to.1. 136
Spũs alimẽti prĩcipiũ.t.1.512

Spiritus animalis.to.1. 544
Spirit⁹ animalis a cerebro nascitur.to.3. 466
Spiritus animalis est propria materia animæ.to.1. 98
Spiritus animalis gignitur ex vitali.to.1. 405
Spiritus animalis in quibus soleat absumi.to.2. 341
Spiritus à quibus alterari soleat.tomo.3. 466
Spiritus animalis vnde nutriatur.to.2. 218
Spiritus cohibitio calorem in organis respirationis adauget.to.3. 39
Spirit⁹ cohibitio cui operi cōferat.to.2. 152
Spiritus cohibitio, est musculorum thoracis abdominisq; exercitatio to.2. 149
Spiritus cohibitio, quę ad apotherapiam est vtilis, quo fiat modo.to.2. 152
Spiritus cohibitio quid conferat.to.2. 151
Spiritus cohibitio quomodo fiat.to.2. 152
Spiritus cohibitionē interponendam esse exercitio vehementi.to.2. 153
Spiritus cohibitiones, quæ nō probandæ.to.2. 151
Spiritus cōstructus coactusq;, plurimum conducit ad sensus facilitatem: at dissolutas, contra, obest.to.3. 21
Spūs dēs⁹ qd significet.t.2.243
Spiritus densus simul & magnus, qñ redditur.to.2. 44
Spiritus diu cohibit⁹, sanat singultus.to.2. 247
Spiritus frigidus, ore & naribus prodiens, admodū perniciosus est.to.2. 243
Spiritus frigidus ore, & naribus effluens, in acutis tātum morbis est pniciosus admodum.to.2. 247
Spūs halituosus gignit ex succis sēsim excalfactis.t.3.495
Spiritus inæqualitas, quarum affectionū sit nota.to.2. 229
Spiritus instrumenta principaliora quæ.to.1. 279
Spiritus interceptione steriles ac viduas frequētissimè corripi.to.2. 249
Spiritus magnus & rarus delirium indicat.to.3. 170
Spiritus naturalis.to.1. 512
Spiritus naturalis, si quis sit, in iecore continebit.t.3. 466
Spiritus non substantiam, sed q̄litatē, ex vsu esse cordi quū refrigerari appetat.to.1.131
Spiritus obscurus quibus sit malus.to.2. 249
Spiritus oculi.to.1. 417
Spiritus paruus & densus, doloris

loris existit signum.to.2.231
Spiritus paruus & dẽsus in quibus affectibus accidat. tomo secundo. 244
Spiritus paruus & densus, quas comitetur dispõnes.t.2.240
Spiritus paruus & densus quando dicatur.to.2. 248
Spiritus paruus & dẽsus quibus superueniat affectibus. tomo.2. 230
Spiritus quãtitas distentioni organorum spiritalium semper pro portione respõdet, quãdiu pro naturæ modo se habent.tomo.2. 231
Spiritus receptaculum esse sinistrũ cordis ventriculũ.t.1.281
Spiritus vitalis.to.1. 544
Spiritus vitalis à corde nascitur.to.1. 512
Spiritus vitalis in corde & in arteriis consistit.to.3. 466
Spiritum animalem à cerebro demitti ad oculos.to.3. 21
Spiritum animalem arterias effundere in ventriculos cerebri.to.1. 405
Spiritum animalem contineri in ventriculis cerebri.t.1.517
Spiritum animalẽ esse aut substantiam animæ, aut primum ipsius instrumentũ.to.2.218 tomo.4. 76
Spiritum animalem exhauriri per violẽtas motiões.t.2.251
Spiritum animalẽ fieri in ventriculis cerebri.to.1. 379
Spiritum animalẽ partim à venis gigni, partim & præcipuè ab arteriis.to.1. 517
Spiritum animalem præcipuè nutriri ex inspiratione, quæ fit per nares.to.2. 18
Spiritum alterari facilè.t.1. 87
Spiritũ esse motus principium in ipsa generatione.to.1.466
Spiritum esse omnium tenuissimum quid.to.1. 127
Spiritum non mitti in corpus à corde, sed vndiq; attrahi à corpore.to.1. 131
Spiritum quæ corrumpant. tomo tertio. 466
Spiritum trahi à corde in diastole, expelli ĩ systole.t.1.380
Spiritu vitali semen plenũ est. tomo.1. 159
Splachnum.to.4. 112
Splẽdorem oculi internũ cum externo misceri.to.1. 419
Splenia fractis ossis confirmandis requiri.to.3. 377
Splen est viscus minime obnoxium dolori.to.2. 241
Splenis caro rarior et leuior est illa, qua hepar cõstat.t.1. 346
Splenis excremẽta arterias cõtractiõe sua expellere.t.1.347
Spodium.to.4. 199

Spondylon.to.4. 171
Spondylus medius in tota spina, cur productionem posticam in neutram declinet partem.to.1. 451
Spondylo primo duas cauitates inesse.to.1. 444
Spōdylum vtrunq; colli ęqualem portionem ad viam nerui conferre.to.1. 456
Spōdyli qua parte inarticulentur mutuo.to.1. 453
Spondylorum colli productiones vndecim.ibidem.
Spōdylorum lumbi productiones nouem.ibidem.
Spōdylorum productiones quot habeantur.ibidem.
Spondylorum productiones transuersæ.to.1. 452
Spondylum primum colli posteriore productione carere, foraminibusq; obliqs.t.1.455
Spondylorū singulos emittere vnā neruorum copulā.t.1. 461
Spondylorū singulis fibras inesse obliquas.to.1. 450
Spōdylis dorsi singulis septem productiones inesse.to.1.453
Spongia vsta.to.4. 232
Spongiam ardentem auxiliari eruptiōib⁹ sanguinis.t.4.233
Spongiarum lapidis.to.4. 187
Spuere nihil, signum esse crudę pleuritidis.to.2. 449
Sputum non bonum duplex. tomo.2. 449
Sputum concoctum morbum facit breuiorem.to.2. 449
Sputum facile bonū.to.2.450
Sputum prauū malignūq;, periculum, atq; perniciem indicat.to.2. 449
Sputi pessimi signa.to.3. 109
Sputi pleuriticorum species diuersæ.to.3. 133
Sputa esse inspiciunda in pleuritide.to.2. 451
Sputa in pleuritide, vrinarum subsidentiis sunt persimilia. tomo.2. 460
Sputa mitiora quæ nam sint in pleuritide, & quę exitialia magis.to.2. 471
Sputorū colores ostendunt differentias humorum gignentium pleuritidem.to.2. 470
Sputorum colores varii ob humorum gignentium pleuritidem fiunt.to.1. 27
Sputorum differentia pro varietate humorum gignētium pleuritidem.to.3. 176
Squāma.to.4. 195
Spuma salis.to.4. 231
Squammosæ appositiones.tomo primo. 414
Stachys.to.4. 169
Staphis agria colliquat carnē. tomo.4. 64

spmu nigrū pniciosum · to: 2 · 451·

Staphilinus.to.4. 115.169
Staphyle.to.4. 390
Staphylomata.to.3. 90
Stare posse hoies duobus mutilis pedibus: moueri aũt non item.to.1. 326
Statio est motus.to.3. 92
Status.to.3. 102
Stationi firmæ amplos & oblõgos pedes eẽ appositos.t.1.32
Status est vehementissima totius morbi pars.to.2. 452
Status morbi docet qualis & quanta victus rõ esse debeat. tomo.2. 449
Status morbi omnium criseon est regula.to.2. 479
Status pręcognitio maximę curæ eẽ medico debet.t.2. 480
Status tẽpore elapso, solui paulatim morbos: omneq; abesse periculum.ibidem.
Status tempus in pleuritide qñ iam adesse significabitur. ibi.
Status ventriculi pessimus qs. tomo.2. 207
Statum morbi esse cognoscendũ atq; pcognoscẽdũ.t.2.452
Steatoma.to.3. 500
Steatomata.to.3. 85
Stellio visus à scorpionibus, ipsos perimit.to.4. 456
Stercus anserinũ.to.4. 214
Stercus bubulum.to.4. 455
Stercus bubulũ vespaꝝ morsibus auxiliatur.to.4. 213
Stercus caninum quibus affectibus conferat.to.4. 211
Stercus caprillum.to.4. 212
Stercus ciconiarum. to.4. 214
Stercus colũbinum inflammabile.to.1. 76
Stercus colũbinum quibus auxilietur affectibus.to.4. 213
Stercus crocodilorum.t.4.214
Stercus euomi ileo morbo infestante.to.1. 125
Stercus gallinaceum.t.4. 213
Stercus humanum.to.4. 211
Stercus lupinum quibus conferat.to.4. 212
Stercus nullum, nec refrigerat, nec humectat.to.4. 213
Stercus murium.to.4. 214
Stercus ouillum.to.4. 213
Stercus sturnorum.to.4. 214
Stercorum differentiæ. tomo quarto. 84
Sternutamenta auxiliari grauedini.to.1. 195
Sternutatio.to.3. 38
Sternutatio iuuat plurimũ caput, nisi ob distillationem accidat.to.3. 38
Sternutatio nonnunquam ex accidenti conducit excrementis pectoris educendis: purgatq; ventrem & gulam. tomo tertio. 44
Sternutatio prouocatur ad so-

lem.to.1. 195
Sternutationis vsus.to.4. 24
Sternutatione interdũ ea expui, quæ reiici per tussim non poterant.to.3. 41
Sternutaméta q̃ tussis, validius à pectore impactos humores euellunt.to.3. 38
Sternutatorium ab Asclepiade conscriptum.to.4. 340
Sternutamentorum vsus.t.1.195
Stertor quomodo accidat. tomo.1. 146
Stibium.to.4. 362
Stillicidiũ vrinæ quando symptoma vesicæ, & qñ affectus eius proprius existat.t.3.197
Stimmi.to.4. 200
Stipatio duplex.to.3. 426
Stipatio in finibus vasorum vnde contingat.to.3. 443
Stipatio quotupliciter fiat. tomo.3. 411
Stipationis curatio.to.3. 444
Stipationẽ quæ faciãt.t.3. 425
Stipantia cutim q̃ sint.t.3.400
Stipteria.to.4. 200
Stirpes, aïalia appellauit Plato. tomo.1. 130
Stirpes dispensari à sola natura.to.1. 102
Stirpes duplici de causa corrũpi.to.3. 507
Stirpes habere congruentium sensum, præditasq; esse quatuor facultatib⁹ naturalibus. tomo.1. 130
Stirpes qua ratione gignãtur. tomo.1. 533
Stirpibus inesse solam appetitoriam vim ait Plato. ibidẽ.
Stirpibus inest anima vegetatrix.to.1. 102
Stœbe.to.4. 169
Stœchas.to.4. 170
Stoicorum de aïa opinio.to.1.98
Stoicos suggillat Galenus. tomo.1. 101
Stomachus.to.1.337.to.3.130
Stomachi, siue œsophagi descensus.to.1. 363
Stomachica ab Asclepiade scripta.to.4. 414
Stomachica galli.ibidem.
Stomachica medicamenta debent habere astrictoriã vim præpollentem.to.4. 420
Stomachicæ confectiones Andromachi.to.4. 412
Stomatici diamoron compositio apta omnibus.to.4. 383
Stomatici ex musto compositio.to.4. 386
Stomatici ex succo nucũ quadruplex cõpositio.to.4. 383
Stomaticum Asclepiadis. tomo.4. 387
Stomaticum ad vitia oïa oris. ibidem.
Stomaticum Andromachi ex

musto ibidem.
Stomaticũ Asclepiadis, dictum Aster iexpugnabile.t.4. 417
Stomaticum ex besasa Andromachi.to.4. 387
Stomaticum ex nucibus deuorandum non esse.to.4. 384
Stomaticum ex punicorum succo.ibidem.
Stomatici ex succo nucum viridium, ad oris inflammationes conueniẽtissima compositio.to.4. 382
Stomaticum ex succo nucũ cæteris vniuersis pstare.t.4.383
Stomaticum Sorani.to.4. 389
Stomomatis squãma.t.4. 363
Strabilismus.to.3. 34
Stranguria.to.3. 196
Stranguria fit vel ob imbecillitatẽ vesicæ, vel ob lotii acrimoniam.to.3. 58
Stratiotes.to.4. 170
Strobilus.to.2.41.to.4. 142
Strepitus murmurillus, purus, stridensque, quid indicet.t.3.56
Strepitum à flatu profectum, eo acutiorem ædi, quo flatus ipse tenuiora intestina magis peruadit: grauiorem aũt, quo magis ille crassiora versus descenderit.to.3. 56
Strigmenta.to.4. 113
Struthocamelorum caro.to.2.68
Struthocamelorũ ptes.t.2. 86
Struthomela.to.2. 43
Struthion.to.4. 170
Struma.to.3. 89
Struma quid.to.3. 474
Strumarum ortus.to.3. 499
Strychnon.to.4. 175
Stultitia est intellectus amissio. tomo.3. 140
Stultitia oritur à frigore. tomo.3. 44
Stultitia quid.to.3. 139
Stultitia vnde oriatur.t.3.139
Stultitiã inducit cicuta.t.1. 96
Stupefaciẽtia & quæ vehementer astringunt refrigerando, vitanda in capitis doloribus esse.to.4. 326
Stupefaciẽtia medicamẽta, cur nec recẽtia nimis, nec vetera impẽsẽ, exhibẽda sint.t.3.461
Stupefaciẽtia medicamẽta qua ratione pharmacis congruentibus ad sanguinis reiectationes misceantur.to.4. 405
Stupefacientia medicamenta obtundũt quidem dolorem: affectum tamen maiorẽ reddunt.to.3. 470
Stupefacientia medicamẽta tutiora esse, si post annũ à compositione sumantur.t.3. 461
Stupefacientibus medicamentis Galenus vtebatur interdum, in doloribus acerbissimis, & in tenuibus destillatio-

nibus.to.3. 461
Stupefacientibus misceri calfacientia: vt eorum malignitatem corrigant, eorumq; vires deducant.to.4. 417
Stupefacientibus qñ cogamur vti medicamẽtis.to.4. 346
Stupidos frigiditas efficit, tomo primo. 99
Stupor accidere omnibus partibus poteſt.to.3. 126
Stupor à frigida oritur diſpoſitione.to.3. 125
Stupori dentium auxiliaẽ portulaca.to.1.fol.11.fac.2.
Stupor eſt diſpoſitio media inter reſolutionẽ & integram valetudinem.to.3. 126
Stupor mediocris dolorẽ ſoluere poteſt.to.3. 126
Stupor quid.to.4. 85
Stupor quo fiat modo.to.3.35
Stupor quos infeſtare ſoleat. tomo.3. 126
Sturno cicuta nutrimentũ exiſtit.to.1.81.to.2. 36
Styrax.to.4. 170
Styracis differentiæ.to.4. 300
Styracis facultas.to.4. 337
Suauiorẽ cibũ iis qui ex æquo ſunt ſalubres, facilius concoqui.to.2. 47
Sublatio morbi fit per cõtraria.to.3. 442
Sublimis ſpiritus.to.2. 248
Subrubeæ vrinæ.to.2. 457
Subruffæ vrinæ.ibidem.
Subſtãtia cerebri, neruorũ, & ſpinalis medullę eadẽ.t.1. 185
Subſtantia partis quid indicet. tomo.1. 29
Subſtantia quid.to.1. 564
Subã quotuplr dicaẽ.to.1. 97
Subſtantia ſeminis quibus rebus aptiſsima.to.1. 159
Subſtantiæ oſsiũ vſus.to.1.227
Subſtantiam animæ, propriæ eius vires ſequuntur.to.1. 95
Subſtantiam animæ quodãmodo eſſe temperiẽ quatuor qualitatum.to.1. 96
Subãm cuiuſq; rei à qualitatibus primis conſtitui.to.1. 45
Subſtantiam eſſe generum omnium ſupremum.to.1. 53
Subſtantiam eſſe tot facultatibus, quot actionibus præditam.to.1. 95
Subſtantiam partium nõ permanere, ſed fluere, atq; mutari.to.1. 186
Subſtantias elemẽtorum, animali vita functo, reuerti ad propria elementa.to.1. 44
Subtiliora fieri quæ læuigãtur aceto: quæ ex vino, magis cicatricem obducere.t.4. 286
Succeſsio ad id quod vacuaẽ, quĩ fiat.to.1. 127
Succus.to.4. 154

Succus ater.to.1. 115
Succus fœniculi & lac muliebre, oculo inflammato auxiliatur.to.1.fol.10.fac.1.
Succus lactucæ liberaliter sumptus, similem cum papaueris succo facultatem sortitur. tomo primo. 80
Succus papaueris, corpori humano omnino contrarius.tomo primo. 79
Succus papaueris non ĩmutatur à nostro corpore.t.1. 77
Succus perniciosissimus, atra bilis.to.1. 28
Succis plãtarum oĩbus, duplex excremẽtũ inesse.to.4. 24
Succi à quibus causis intro pellantur.to.2. 168
Succi à quibus deducantur. tomo.4. 43
Succi q seruari possint, & quomodo.to.4. 149
Succi vitiosi quos affectus producant.to.3. 48
Succum cuiusuis pomi feruescere, vt mustum.to.4. 57
Succum semel appositum alicui partiq; non reuelli ab altera.to.1. 126
Succorum calfacientium differentiæ.to.4. 265
Succoꝝ qui nã plus, & qui minus requirãt mellis.t.4.385
Succos acres q̃ gignãt.t.3.427
Succos alios arescere, aut computrescere, solũ aũt oleum, mel, & vinum, in longũ tempus durare.to.4. 39
Succos carni cutiq́; hærentes, euaporantia.to.2. 177
Succos vitiosos ad gignendos morbos maximam vim habere.to.2. 79
Sudor.to.4. 209
Sudor quid indicet.to.2. 168
Sudoris tum nimis fluẽtis, tum nimis suppressi causæ.t.3. 59
Sudorem esse notã succorum, qui in vniuerso corpe abundant.to.2. 167
Sudorẽ eẽ salsuginosũ.t.4.209
Sudores.to.1. 31
Sudores cretici quãdo soli expectandi sint.to.2. 485
Sudores cretici robustas vires annunciant.to.3. 59
Sudores frigidi quid indicent. tomo.2. 461
Sudores omnes sunt febribus proprii.to.2. 476
Sudores quos soluant affectus. tomo.2. 477
Sudores retinẽt odorem & colorem eius quem purgãt, humoris.to.3. 59
Suem magnũ esse aptissimũ ad spiritalium organorũ anatomen.to.1. 288
Sues.to.2. 87

Suffl3uæ vrinæ.to.2. 457
Suffocari animalia ob qualitatis penuriam, dum reſpiratio cohibetur.to.2. 214
Suffocatio qñ accidat.to.3. 9
Suffocatio quid.to.3. 43
Suffocatiōis medela expiratio. tomo.2. 214
Suffocationis productæ ab vtero, pulſus.to.2. 270
Suffuſorum remedia.t.4. 364
Suffuſorum qui nā poſsint viſum recipere, & qui minimè. tomo.3. 21
Suffuſioni curandæ quæ notiones ſint neceſſariæ.to.1. 35
Suffuſiōi quæ accidāt.t.1. 549
Suffuſione laborantes, q̄d non cernere poſsint.to.1. 545
Suffuſiōes gigni īter corneam & cryſtallinum.to.1. 415
Suffuſiones quomodo differāt à vaporibus ad oculos à ventriculo ela tis.to.3. 156
Suggillatio quid ſit.to.4. 369
Suggillationis curatio.ibidem.
Suggillatis medicamen ab hera ſcriptum.to.4. 370
Suggillatis pharmaca ab Archigene prodita.to.4. 369
Suilla caro.to.2. 78.80.99
Suum pedes & cerebra conferre tertianis, necnon aſſas porcellicarnes.to.3. 520
Suilla caro eſt maximi nutrimenti: ægre tamen concoquitur.to.3. 393
Suilla caro omnium potentiſſime nutrit.to.2. 57
Suilla carne nihil nutrire copioſius.to.2. 67
Suilla cutis.to.2. 83
Suillam carnē eſſe cæteris præſtantiorem.to.2. 61
Suillas carnes eſſe humanis ſimillimas.to.2. 58
Sulphur.to.4. 193
Sumach.to.4. 164
Summitates frangunt contrariorum miſturæ.to.4. 39
Sumptionum differentiæ ſunt quatuor.to.1. 512
Supercilia ambientia cauitates oſsium quibus cohærent.tomo.1. 306
Superciliorum vſus.to.1. 421
Superfluitas partis cuiuſq; , illius propriam diſpoſitionem indicat.to.2. 450
Sup̄nis partibus inflammatis, externas vēas directas illis ſecandas eſſe.to.3. 543
Sup̄uacanea expelli ſemper à fortioribus ad imbecilliores particulas.to.3. 474
Supinus decubitus damnatur. tomo.1. 146
Suppreſſos mēſes quæ ſequantur ſymptomata.to.3. 205
Suppuratio quando & quibus

medicamentis mollienda.tomo.4. 351
Suppuratio quid.to.4. 71
Suppurandæ inflãmationi congruere cataplasma ex farina triticea; quæ in oleo & aqua bullierit.to.3. 539
Suppurati qui dicant.to.2. 368
Suppuratorum pulsus.ibidem.
Sura.to.1. 208
Surditatis remedia ab Archigene scripta.to.4. 349
Sursum aspicere est mente naturam rerum considerare.tomo.1. 326
Suspirãtes ex luctu, cur post lõgum tempus inspirationẽ magnam efficiant.to.2. 239
Suendũ arteriæ, aut venæ vulnus non esse.to.3. 354
Sutura.to.1. 197
Sutura labdoides.to.1. 406
Sutura recta.to.1. 407
Suturę capitis quinque pręcipuę.tomo.1. 198
Suturæ cerebri tres.to.1. 413
Suturæ lepidoeides.to.1. 198
Suturæ maxillarum.to.1. 441
Suturæ superioris maxillæ.tomo.1. 199
Suturam per capitis longitudinem semper seruari.t.1. 198
Syce.to.4. 170
Syca.ibidem.
Sycamina.to.2. 39
Sycomora.to.2. 47
Sydera esse prædita intelligentia summa.to.1. 98
Syderatio.to.3. 88
Symmetriam omnem duplici dici ratione.to.2. 123
Symmetrum quid dicatur.tomo quarto. 92
Symphysis.to.1. 197
Symphytum magnũ.t.4. 171
Symphytum petræũ.t.4. 171
Symptoma.to.3. 321
Symptoma ab actione & morbo quo differat.to.3. 14
Symptoma duplex.to.3. 320
Symptoma est quod sequitur morbum.to.3. 14
Symptomata ex se nec curationis rationem indicãt, nec primum imutant.to.3. 460
Symptoma large sumptũ quid sit.to.3. 14
Symptoma propriẹ dictum est triplex.ibidem.
Symptoma vnum succedit alteri.to.3. 18
Symptomata.to.1. 26
Symptomata cerebri affecti.tomo.1. 517
Symptomata cordis affecti. tomo.1. 517
Symptomata dici non debent quæ tempestiue atque ad animalis commodum circa corpus ɔtingunt: vel si toto sint

genere præter naturã.t.3.19
Symptomata & accidẽtia quomodo differant.to.3. 320
Symptõata pleuritidos.t.1. 26
Symptomata submouere qñ neglecto morbo cogamur. tomo.3. 460
Symptomatũ dñiæ treis.ibidẽ.
Symptomatum differentiæ variæ.to.3. 73
symptomatum genera tria reperiri in vniuersis actionibus: nẽpe abolitã functionẽ,remissam,& deprauatã.to.3. 48
Symptomatum grauiorũ tres differentiæ.to.3. 459
symptomatũ quæ ad sensum deprauatum spectant,alia quidem naturæ,alia morbi sunt opa:sicuti alia vtriusq;.t.3.33
symptomatum quæ in corporum consistũt affectibus,prima differẽtia est quadruplex. tomo.3. 18
Symptomatum quænam sese mutuo ac necessario sequant: & quæ minime.to.3. 63
Synanche.to.3. 537
Synarthrosis.to.1. 197
Syncerum nihil in corpore.tomo.1. 371
Synchondrosis.to.1. 197
Syncopa vitio oris ventriculi accidẽs,quomodo vires exoluat.to.3. 183
Syncope duplex.to.3. 175
Syncope est præceps viriũ lapsus.to.3. 465
Syncope laborantibus omnibus quale vinum sit exhibendum.to.3. 464
Syncope quid.to.3. 59
Syncope quibus succedat causis.to.3. 469
Syncopes ab ore ventriculi ortæ,curatio.to.3. 467
Syncopes à cruditate curatio. tomo.3. 464
Synneurosis.to.1. 197
Synocha febris tota vnus status existit.to.2. 478
Synochã febrẽ reqrere tenuissimã victus rõnem.to.3. 452
Synochæ febres quæ dicãtur. tomo.3. 412.443
Synochæ generatio.to.3. 247
Synochas febres nullũ habere circuitum.to.2. 477
Synocharum febriũ genus duplex.to.3. 412
Synocharum febrium tres differentiæ.to.3. 412
Synocharum vniuersum tẽpus vnica accessio ẽ.t.3.229.247
Synochi qñ oriantur.to.3.414
Synochorum curatio.t.3.443
Synochorum tres differentiæ. tomo.3. 229
Synochos diuersas esse à continuis febribus.to.2. 478

Synochos febris est tota vna febris continua.to.3. 224
Synochos non incidere in imbecillas vires.to.3. 451
Syssarcosis.to.1. 197
Systolem naturalem esse relaxationem actionis.to.2. 255
Systolem repiri, quæ efflationi proportione rñdeat.t.2. 255

De Litera T

Tabes.to.3. 11
Tabes composita quæ.tomo.3. 248
Tabes cõpositæ quibus supuenire consueuerint.to.3. 248
Tabe corripi cor qbus ex causis posit.to.3. 226
Tabes exquisita quando dicatur.to.3. 222
Tabes fieri non potest nisi animantis principium affectum sit.to.3. 248
Tabes incurabilis quę nam sit. tomo.3. 253
Tabes quã ex morbo senium appellant, non est tabida febris.ibidem.
Tabes quibus soleat superuenire.to.3. 226
Tabes quorum esse affectus dicatur.to.3. 248
Tabes simplex inediis solet superuenire.to.3. 248
Tabes simplex quæ dicatur.tomo tertio. 248
Tabes syncopalis quando accidat.tomo.3. 253
Tabes torrida vnde gignatur. tomo.3. 153
Tabes vera cur ex æquo omnes partes occupet.ibidem.
Tabes vnde gignatur.t.2.204
Tabes vniuersę quomodo sint curandæ.to.3. 354
Tabes vnde contrahatur. tomo secundo. 389
Tabidis arteriacum optimum. tomo 4. 400
Tabida febris à tabe quomodo differat.to.3. 222
Tabidæ febres.to.3. 221
Tabida febre tũc laborabit animal, quum calor hecticus iam ipsum cor occupauerit. tomo tertio. 225
Tabidæ febris indicia. tomo tertio. 222
Tabidarum febriũ propria est siccitas.to.3. 224
Tabidos & putridum expirantes esse abigendos.to.3. 212
Tabiarum lac.to.3. 364
Tactiles qualitates.to.1. 22
Tactiles qualitates quę nã sint. tomo.2. 300
Tactilem facultatem esse crassissimam omnium. tomo primo. 92
Tactilẽ facultatẽ esse per corpus dispersam.ibidem.

Tactilium corporum septē oppositiones.to.2. 301
Tactus & gustus quibus intercedentibus fiant.to.1. 549
Tactus est iudex duri mollisq́ꝫ. tomo.1. 300
Tactus est oībus sensoriis communis sensus.to.3. 16
Tactus hominis temperati medius est omnium tāgibilium. tomo.4. 72
Tactus inest omnibus sensibilibus.to.3. 24
Tactus instrumentum esse terrestre.to.1. 192
Tactus instrumentum qualitatum discernendarum.t.1. 62
Tactus pati videt potius q̄ agere.to.3. 26
Tactus q̄ reliqui sensus, multo grauius afficitur.to.3. 15
Tactus quorū sit iudex.t.1. 60
Tactum debere esse ab omni aliena qualitate immunem, si sensibilia sit recte iudicaturus. tomo.4. 34
Tactū fieri per volam manus exquisitissimum.to.1. 355
Tactum iudicaturum temperamenta, debere esse expertem alienarum qualitatū.to.1. 84
Tactum nostrū qui motus repellant.to.2. 325
Tactum solum esse iudicem eorū quę actu calida sunt.t.1.59
Tacuisse nonnullos annum integrum.to.1. 148
Talparum oculi inclusi imperfectiq́ꝫ.to.1. 468
Talparum oculos ob imbecillitatem naturæ erūpere non potuisse.to.1. 176
Talus.to.1. 327.328
Tamarix.to.4. 150
Tangendi functio cur ab exigua facultate perfici possit. tomo.3. 26
Tāgēdi vis in manu à quo perficiatur tendone.to.1. 314
Tangendi arteriam quæ simul sint perpendenda, ad dignotionem pulsuum.to.2. 305
Tangibiles qualitates.to.4. 14
Tapsiæ facultas.to.4. 311
Tardarum caro.to.2. 68
Tardus pulsus.to.2. 272
Ταρσος. to.1. 421
Ταρσος æquiparatur carpo.tomo.1. 327
Tarsus proportione respōdet carpo.to.1. 328
Tarsi arteriam tangendam esse, vbi pulsus carpi occultatur.to.1. 256
Tarsi ossa tria.to.1. 328
Trahens omne expeditius ex directe oppositis trahere. tomo.1. 353
Taurinæ carnes.to.2. 58
Tedæ cortex.to.4. 159

Tela aranei.to.4. 223
Telephium.to.4. 173
Telis. ibidem.
Tellinæ falsæ.to.4. 228
Temperata corpora, temperatis alimentis seruanda esse. tomo secundo. 18
Tẽperata tẽperies quæ.t.1. 54
Temperatam naturã esse à veteribus prætermissam.t.1.48
Tẽperatam naturam esse omnium aliaꝝ canonẽ.to.1. 64
Temperatum medicamẽ quod dici debeat.to.4. 36
Temperamentum fieri ꝑ qualitates probabilius videt̃ Galeno.to.1. 129
Temperamẽtum esse speciem materiæ.to.1. 98
Temperamentum vnum modicum confici ex immodicis atq; contrariis posse.t.3. 330
Temperamenti frigidi humidiq; notæ.to.1. 69
Temperamenti moderati indicia.to.3. 284
Temperamẽti sicci & calidi nota.to.1. 68
Temperamenta complẽt particularum substantiã.t.1.303
Temperãmenta corporis, animæ mores variare illáq; explodere possunt.to.1. 97
Temperamenta esse seruanda similibus, vt alterãda contrariis.to.2. 197
Temperamenta hominum & ciboꝝ esse ꝯsyderanda.t.2. 19
Temperamenta inculpata similia postulant.to.3. 409
Temperamenta vitiosa quãdo requirant similia, & quando contraria.to.3. 409
Temperamentorum collationes diuersæ.to.1. 51
Temperamentorum differentiæ nouem.to.1. 54
Temperans qui.to.1. 520
Temperantiores fuisse veteres.to.1. 90
Temperatissimi corporis notæ.to.1. 92
Tẽperatissimi hoĩs notę.t.1. 58
Tẽperatissimum omniũ corporum esse hominẽ.to.1. 55
Temperati intemperatiq; ventriculi notæ.to.1. 70
Tẽperatura ad iustitiã.to.1. 52
Temperaturæ calidioris indicia.to.3. 284.285
Temperaturæ frigidæ & humidæ indicia.to.2. 286
Temperaturæ frigidioris indicia.to.3. 285
Temperaturæ frigidæ & siccæ indicia.to.3. 286
Temperaturæ calidæ & humidæ indicia.to.3. 285
Temperaturæ corpoꝝ quotupliciter assumantur.to.1. 52

Temperaturæ humidioris indicia.to.3. 285
Temperaturę partium curationes affectuum variãt.t.3.542
Temperaturę ſiccioris indicia. tomo.3. 285
Temperies calida iracundos facit.to.1. 102
Temperies cerebri quibus æſtimanda notis.to.1. 72
Temperies eſt duplex.t.3.441
Temperies inæqualis autumni, illũ morbificũ facit.t.1.49
Temperies optima ſemper ſeruanda.to.3. 442
Temperies partium ex earum functionibus penſitandæ.tomo primo. 69
Temperies quæ ſequantur. tomo primo. 102
Temperies qd indicet.t.3.441
Temperies temperata quæ.tomo primo. 54
Tẽperie naturali ſenes eſſe ſiccos:humidos excremẽtorum copia.to.1. 59
Temperiem aeris calidã & humidam eſſe omnium aliarum peſsimam, nec reperiri poſſe in quatuor anni temporibus. tomo.1. 50
Temperiẽ calidã dici vel actu, vel poteſtate.to.1. 54
Tẽperiẽ intemperiemq; cordis ex quatuor elementis cõflari.tomo.2. 382
Temperiem mẽſtrui animam ſequi Ariſtoteles ait.to.1. 99
Temperiẽ naturalẽ ſeruãtibus, ſimilia naturis ſuis cibaria cõgruũt: ꝯtraria ꝟò, iis q prauã temperaturã ſortiunt.t.2.78
Temperiẽ neceſſario eſſe ſpeciem ſeu formam.to.1. 95
Temperiẽ optimam ſoli adoleſcentiæ accedere.to.2. 194
Temperiẽ optimam vnde conciliemus.to.1. 94
Temperiem probam conferre ad virtutem animæ.to.1. 94
Tp̃a auxilioꝝ.t.1.fo.14.fa.2
Tempora auxilioꝝ remedioruq̃; nõ eadẽ eſſe.t.1.fo.15.f.1
Tempora interdũ interuertere quod à facultate reqritur. to.1.fol.15.fac.2.
Tempora morbi non definiri dierum numero.to.2. 447
Tp̃a morboꝝ ab ętate animalium qũo differant.to.3. 101
Tẽpora morborum quatuor. to.1.fol.15.fac.1.
Tempora morboꝝ non aliunde cognoſci, q̃ ex cruditatis & ꝯcoctiõis indiciis.t.3. 108
Tẽpora totius morbi ſunt quatuor.to.2. 447
Tempora tria circa nutrimenti concoctionem diſtributionemq;.to.1. 126

Tēpora vniuersa morborū latitudinem momentaneā sortiuntur.to.3. 108
Tēporali musculo vtriq;, tres neruos insigi.to.1. 410
Temporales musculi.t.1. 259
Temporales musculi gratia inferioris maxillæ sunt conditi. tomo.1. 426
Temporales musculi inseruiūt etiam masticationi.to.1. 428
Temporales musculi læsi quæ symptomata īducāt.t.1. 427
Tēporales musculi quales neruos sortiantur.to.1. 408
Tēporales musculi quibus sint maximi.to.1. 426
Temporalium musculoꝝ situs securitasq;.to.1. 427
Temporalium musculoꝝ vsus. tomo.1. 297
Tpalib⁹ musculis nihil propinquius cerebro.to.1. 427
Temporum musculi.to.1. 136
Tempus nec quantitatem nec qualitatem alimenti indicare.to.1.fol.16.fac.1.
Tempus morborum comparatur ætati animalium. tomo tertio. 101
Tēpore affectus conquiescunt. tomo.1. 524
Temporum differētia duplex. tomo.1.fol.14.fac.2.
Temporum ortus.to.2. 440
Tempoꝝ suorū infelicitatem Galenus deplorat.to.3. 513. tomo.2. 107
Temporibus singulis quales cibi conueniant.to.2. 28
Tenacia medicamenta nō esse amouenda prius, q̄ sua spōte decidant.to.4. 302
Tendi possunt particulę à quauis substantia humida.t.3. 72
Tendo.to.1. 56.164
Tēdo ī calcaneū īsert⁹ ex trib⁹ aliis tēdonib⁹ ꝯstat.to.1. 332
Tēdo oīs in os inserit.to.1. 135
Tendo primum est instrumentum motus.to.1. 443
Tendo tāto durior neruo, q̄to ligamento mollior.to.1. 134
Tendonis gn̄atio ex ligamēto & neruo.to.1. 443
Tendonis munus.to.1. 135
Tendonis natura media inter ligamentū & neruū.t.1. 133
Tendines.to.1. 229
Tendines mouentes digitos. tomo.1. 230
Tendines non absq; periculo consui.to.4. 269
Tendones.to.1.62.to.2. 83
Tendones cōstant ex ligamento & neruo.to.3. 572
Tendones cur vestiti mēbranis atq; rotūdi sunt.to.1. 308
Tendones digitorū vnde omnes oriantur.to.1. 310

Tendones extendẽtes atq; flectentes carpum.to.1. 320
Tẽdones mouẽtes digitos procedere à cubiti musculis. tomo primo. 307
Tendones pollicis cur tales. tomo.1. 309
Tendones sunt neruosa corpora.to.3. 130
Tendinum atq; neruorum affectus æquè periculosos esse: eandemq; medẽdi rationem desiderare.to.4. 169
Tendinũ munimentũ.t.1. 230
Tendonum generatio.t.1. 316
Tendonum generatio & vsus. tomo.1. 307
Tendonum in articulos digitorum insertionis rõ.to.1. 310
Tendonum lateralium consideratio.to.1. 311
Tendonum mouentium digitos pedum duo tantum genera producuntur à musculis tibiæ.to.1. 330
Tendonum qui inseruntur pedibus implicationes. ibidem.
Tendonibus carent linguę musculi.to.1. 135
Tenebræ pterrefaciũt.t.3. 45
Tenebris veternum augescere.to.1.fol.13.fac.1.
Tensio comitatur repleta. tomo.1.fol.7.fac.2.
Tensio duplex omnibus musculis inest.to.1. 150
Tẽsio neruorum interdum ab humectantibus: interdũ à siccantibus humoribus oritur. tomo.3. 100
Tensio omnis fit aut à plenitudine, aut ab inanitiõe.t.3. 35
Tensionis causæ.to.4. 79
Tensiuus affectus quid indicet. tomo.3. 73
Tenuãdi facultatem, aceto intendi atq; melle, remitti autem oleo.to.2. 96
Tenuans victus ratio qbus affectibus conferat.to.2. 94
Tenuantia medicamẽta.t.2. 95
Tenuia corpora promptè incalescũt atq; refrigerant.t.4. 8
Tenuia facile digeri.to.2. 176
Tenuia omnia nõ esse ignem. tomo.4. 11
Tenuia quando miscenda sint astringentibus.to.3. 457
Tenue intestinum, siue ileon. tomo.1. 276
Tenuis res omnis crassam actiuitate superat.to.3. 27
Tenuis substantia facilius alteratur q̃ crassa.to.3. 212
Tenui victui quæ animalia conducant magis.to.2. 99
Tenui victus rationi quæ sint aduersa.to.2. 101
Tenuẽ fluxionẽ oculorũ, crassiorẽ ẽẽ reddẽdã.t.1.f.8.fa.1

Tenues

Tenues succos esse incrassandos, vt concoquantur: crassos aũt tenuandos.to.1. 32
Tenuium & crassarũ partium quæ dicant esse medicamenta.to.4. 2
Tenuium partiũ omnia prom pte alterari: crassarum contra ægrè.to.1. 87
Tenuissimo cibo qñ sit vtendum.to.3. 444
Tepidum oleum cæsis neruis non congruit.to.4. 267
Tephra.to.4. 173
Tepida si admoueãtur, dissoluere ventriculi firmitudinẽ. tomo.3. 405
Terebellæ vsum in fracturis capitis, ceu parum tutũ Galenus damnat.to.3. 380
Terebinthina.to.4. 239
Terebinthinæ prærogatiua. to.4. 254
Terebinthinæ vires.to.4.424
Terebinthina.to.4.163. 248
Terebinthinam auxiliari punctioni.to.3. 369
Terebinthus.to.4. 172
Terebinthinã soluere aluum, abstergereq; viscera.t.2.189
Teretes.to.3. 509
Terminthos.to.4. 172
Terra accensa fit pruna. tom. quarto. 50
Terra elementaris cuiusmodi esse debeat.to.1. 41
Terra igni admota non soluit tomo.4. 185
Terrea in prunã degenerant. tomo.1. 74
Terra quæuis desiccandi vim habet.to.4. 183
Terræ differentiæ.to.4. 182
Terræ infusam esse vim superiorum corporum.to.1. 502
Terræ intestinum.to.4. 456
Terræ passim vocatæ differentiæ complures.to.4. 182
Terræ purgãdæ ratio.t.4.183
Terram abluendi rõ.t.4.183
Terrestria partium tenuitate prædita.to.4. 265
Tertiana accessiõ vltra duodecim non protrahetur horas.to.2. 465
Tertiana correptis quo accessionis tempore est potio danda.to.2. 465
Tertiana duplex quando adesse dicatur.to.2. 469
Tertiana est breuissima, mitissimaq;.to.3. 518
Tertiana exquisita, ad maximum septẽ circuitibus iudicatur.to.3. 518
Tertiana pura intra septimũ circuitum absoluit.t.2. 467
Tertiana quomodo ab ardente continua differat.to.3.98
Tertianæ accessionis tempo-

ra sex describũtur, qualia reperiuntur & in aliarum intermittentiũ circuitib⁹.t.3.104
Tertianæ breuē solutionē quę vrinæ indicant.to.2. 465
Tertianæ & quotidianæ discrimē penes sensum caloris. tomo.3. 231
Tertianæ exquisitæ accessio duodecim ad summũ horas complectitur.to.3. 519
Tertianæ exquisitæ curatio. tomo.3. 519
Tertianæ exquisitę descriptio to.2. 465
Tertianæ exquisitæ longissimus terminus septem absoluitur circuitibus.to.2. 463
Tertianę exqsitę quę.t.3. 230
Tertianæ febris descriptio.tomo.3. 103
Tertianæ febris & quotidianæ mistarum, quatuor cōiugationes.to.3. 234
Tertianæ febres quibus naturis magis sunt familiares.tomo.3. 227
Tertianæ fiunt à flaua bile cō putrescente.to.3. 228
Tertianæ nothæ curatio.tomo.3. 521
Tertianæ feb.symptoma.tomo.3. 229
Tertianæ solutionem excretio bilis testatur.to 2. 476
Tertianam febrem ex genere ardentium existere.t.1. 555
Tertianam febrem oriri à flaua bile per corpus mota.tomo.2. 464
Tertianarũ adurentiumq́; febrium discrimen.to.2. 463
Tertianarum quartanarumq́; secundum pulsus discrimen. to.2. 464
Tertianarum signa & symptomata.to.2. 465
Tertianis exquisitis quæ nam victus ratio conueniat. tomo.3. 520
Tertianis nothis confert plurimum vomitus prouocatus post cibum.to.3. 521
Tertianis nothis victus ratio conueniens.to.3. 521
Tertianas duas copulatas inuadere singulis diebus.tom. secundo. 462
Tertianas febres à flaua bile generari.to.1. 555
Tertianus rigor qualis. tomo tertio. 100
Tertium diem esse principiũ decernentiũ acutē.to.2. 443
Tertium ventriculum cerebri reperiri iter duos priores & quartum posteriorē mediũ. to.1. 298
Testa.to.4. 199
Testarum cinis.to.4. 224

Testacea.to.2. 82
Testacea duræ carnis, quibus conferant.to.2. 75
Testaceorum succum aluũ subducere.to.2. 74
Testes arietinos mali esse succi.to.2. 61
Testes alterãt vniuersum corpus.to.1. 167
Testes bene viuendi principiũ tomo.1. 167
Testes conficere semen. ibidẽ.
Testes esse ex genere glandularum.to.2. 61
Testes fœminarũ carere scroto.to. 1. 153
Testes gallinacei. tomo.2.83. tomo.3. 393
Testes gallinacei tenui victui non congruunt.to.2. 100
Testes gallinaceorũ, præstant corpori alimentum laudabile.to.2. 61
Testes gallorum.to.2. 68
Testes inflammati cur statim febres accendunt.to.2. 417
Testes mariũ humidiores sunt ac molliores fœmineis. tomo.1. 478
Testes priuauit Aristoteles facultate gignẽdi semẽ.t.1.165
Testes qd præstent.to.1. 167
Testes quo nomine præstent cordi.to.1. 167
Testes cur celerrimẽ toti corporis seminis qualitatẽ communicent.to.1. 168
Testes trahere humorem serosum.ibidem.
Testes viriles q̃ muliebres cur semen exactius concoquant. tomo.1. 474
Testiũ ablatio in fœminis periculosior,& quare.t.1. 166
Testium calidorum & humidorum indicia.to.3. 283
Testium corpus nutriri ab humore seroso quẽ continent. tomo.1. 167
Testium frigidorum & humidorum indicia.to.3. 284
Testium frigidorum & siccorum indicia.to.3. 284
Testium fœminarum vasa.tomo.1. 156
Testium fœmineornm situs. to.1. 153.473
Testium masculinorũ fœmineorũq; discrimẽ.to.1. 153
Testium situs diuersi.to.1.167
Testiculus canis.to.4. 155
Testiculus dexter masculos, sinister poti⁹ fœminas gignit. tomo.1. 175
Testiculi fœminarum quales. tomo.1. 219
Testiculi fœminæ & semen, qualia.to.1. 470
Testiculi masculini calidiores fœmineis.to.1. 479

Testiũ pancreaticatio in gignendis libris.175. t.1.

Testiculum sinistrum in viris & matricem sinistram in fœminis recipere impurissimũ sanguinem.to.1. 471

Testiculorum calidorũ & siccorum indicia.to.3. 283

Testiculorum fœmineorum positio.to.1. 476

Testiculorũ pellicula.t.1. 153

Testiculorum tẽperaturas ab significantia.to.3. 283

Testicularis vena.to.1. 165

Tetanus.to.3. 101

Tetanus quando fiat.to.1. 139

Tetiges.to.4. 227

Tetrapharmacũ coquit phlegmonem,augetq; affectæ partis putredinem.to.3. 362

Tetrapharmacum.to.4. 343

Teucrium.to.4. 173

Teutlon.to.4. 172

Thalictrum.to.4. 123

Thapsia.ibidem.

Thapsia sanguinem attrahit ad partes quibus fuerit applicita.to.3. 504

Thapsia vtebatur Galenus ad alopeciam curãdã.to.3. 508

Thapsiæ facultas.to.2. 502

Thapsiam bimulam expirare prorsus.to.4. 267

Tharsos.to.1. 209

Theion.to.4. 193

Thelephia vlcera.to.3. 505

Thlapsi.to.4. 124

Tenar.to.1. 309

Theorema omne æternũ,firmum, atq; perpetuum esse. to.1.fo.9.fac.1.

Theorema omneverum,vtile,consentiensq; esse debet. to.1.fo.8.fac.1.

Theorema qd.to.1.fo.9.fa.1.

Theorema vtile quomodo cognoscatur.to.1.fo.8.fac.2.

Theoremata.to.1. 35

Theoremata in quibus consistant.to.1.fo.9.fa.1.

Theriaca,ceu ignis purgatorius existit.to.4. 461

Theriaca perfecta purgantiũ pharmacorũ operationem supprimit.to.4. 449

Theriace Andromachi præfertur cæteris.to.4. 457

Theriace elephanticis cõfert comesta,illitaq;.to.3. 557

Theriace Euclidis.to.4. 474

Theriace in quartanæ principio exhibita quid moliatur. tomo.3. 523

Theriace Mitridaticũ ab vsu expulit.to.4. 465

Theriace puerorum corpora dissoluit.to.4. 462

Theriace quib⁹ opituletur affectibus.to.4. 459

Theriace quibus conueniat affectibus.to. 4. 451

Theriaci sales quibus affecti-

Thriace vires. to:2. 4

bus auxilientur.to.4. 463
Theriace vtendum esse post absolutā coctionē.to.4. 462
Theriaces conficiundæ ratio. to.4. 458
Theriaces commēdatio. tomo.4. 449
Theriaces propinandæ quantitas.to.4. 462
Theriaces quadrimestris facultas.to.3. 364
Theriaces secundum Andromachum cōpositio.t.4. 452
Theriaces vsus quibus ætatibus & temporibus cōgruit: & quibus minimè.to.4.462
Theriacos sales præparādi ratio.to.4. 463
Theriacem cōstituentiū pharmacorum qualitates, totas p totas misceri, cōspirareq; in naturalem quandam cōmunemq; omnium temperiem to.4. 457
Theriacē duodecim annis ad perfectionem concoqui: esseq; validam vsq; ad annos triginta: iuuareq; etiam sexagenariam.to.4. 458
Teriacē posse crudos succos mouere: cōcoquere autem: aut discutere per halitū minimè.to.2. 490
Theriacem reponendi ratio. to.4. 458
Theriacorum artiscorū præparatio.to.4. 452
Thermus.to.4. 123
Thessalus constituebat duos tantum simplices morbos in vniuersum.to.3. 315
Thessalus pollicebatur doctu rum se artem medicam, curriculo mensium sex.t.3.314
Thorax cur ex ossibus simul & musculis constet.t.1. 389
Thorax cur in duos ventres distinctus.to.1. 362
Thorax dicitur quod à costis continetur.to.1. 286
Thorax dolens exiguam densamq; edit respirationē. tomo.3. 176
Thorax ex duodecim vertebris constat.to.1. 459
Thorax proximum respirationis organum.to.3. 176
Thorax quid.to.1. 360
Thorax respirationis organū tomo.1. 461
Thorax veluti murus est cordi & pulmoni posit⁹.t.1.361
Thoracis affectus vnde sunt dignoscendi.to.3. 291
Thoracis atq; pulmonis vlcera, valentiora præsidia requirere, quàm si ipsis statim vlceribus admouerentur. to. tertio. 363
Thoracos capacitatem esse in

duas laxitates diuisam. tom. primo. 269
Thoracis interiora peruadentium venarum consideratio. tomo. 1. 217
Thoracis intemperies, tumoresq; qualem pulsus alterationem inducant. to. 2. 412
Thoracis motus ab anima. tomo. 1. 380
Thoracis musculi. to. 1. 507
Thoracis musculi externi à q bus venis alantur. to. 1. 219
Thoracis ossium cõsideratio. tomo. 1. 204. 281
Thoracis partes inflammatas expurgari per asperam arteriam. to. 3. 133
Thoracis vsus. to. 2. 220
Thoracem esse inter os & ventriculum. to. 1. 340
Thoracem esse necessariũ voci atq; raspirationi. to. 1. 459
Thoracem fingens quos sibi scopos proposuit. t. 1. 459
Thoracem mouentes nerui à spinali medulla oriuntur. tomo. 1. 186
Thorace depresso fit expiratio. to. 2. 495
Thorace dilatato inspiratione fieri. to. 2. 493
Thracius lapis. to. 4. 181
Thridax. to. 4. 124
Thunnos salsos euadere meliores recentibus. to. 2. 13
Thus. to. 4. 143. 301
Thus carnẽ gignit. to. 4. 248
Thus dolorem lenit, concoquitq;. to. 4. 362
Thus puri mouendo idoneũ. tomo. 3. 477
Thuris cortex astringit & siccat. to. 3. 477
Thuris cortex, & manna. tomo. 4. 368
Thuris facultates. t. 3. 332. tomo. 4. 255. 289
Thyites. to. 4. 188
Thymon. to. 1. 284
Thymos. to. 1. 362
Thymum. to. 4. 124
Thymus. to. 1. 214
Thymi. to. 3. 90
Tibia. to. 1. 329
Tibiæ consideratio. to. 1. 208
Tibiæ exteriores musculi tres tomo. 1. 242
Tibiæ inesse tredecim tendonum capita. to. 1. 330
Tibiæ nerui. to. 1. 254
Tibiæ posteriori parti musculos sex inesse. to. 1. 332
Tibiæ structura. to. 1. 330
Tibiam esse minorem femore. to. 1. 335
Timidis animalib⁹ quæ adsint tomo. 1. 324
Timidis expedire velocitatẽ. to. 1. 199

Timior diuturnus corpus refrigerat.to.2. 379
Timor facultatis robur imminuit.to.3. 91
Timor inueteratus à tristitia non differt.to.2. 364
Timor subit⁹ qñ pimat.t.3.43
Timor vehemens qua ratione pulsus inæquales efficit,tom. secundo. 342
Timoris pulsus.t.2. 364
Timorem esse affectũ iracundiæ contrariũ.to.2. 342
Timore pfrigerari extrema, calore ad interna se recipiente,tomo.3. 42
Timores iuncti cũ inæquali intemperie.to.1. 90
Titanos.to.4. 200
Tithymallus.to.4. 173
Tinesmus oritur ab vlcere intestini recti.to.3. 57
Tinesmi descriptio.to.3. 192
Tityo exedit apud inferos à vulturibus hepar.to.1.517. to.3. 138
Toforum gñatio fit à pituitoso humore ipacto ĩ articulis: ob idqȝ sũt ĩcurabiles.t.4.443
Τόνος.to.1. 133
Tonsillæ.to.3. 90
Tonsillarũ ĩflãmataꝝ curatio secundũ Archigenẽ.t.4.392
Torcular.to.1. 406
Torpedo.to.2. 75.100
Torpedo marina.to.4. 229
Torpedo maria piscatoris manum reddit torpidã per medium tridentem.to.3. 202
Torpedinis vires.to.2. 217
Tormina fieri,eduliorum contrariis facultatibus mutuo ĩter se pugnantibus.to.2. 17
Torpor affectus compositus à quibus causis oriri soleat.tomo.3. 24
Torpore correptus fuit Alexander dum in Cydno Ciliciæ flumine se lauaret. tomo tertio. 67
Tractionum duo genera. tomo.1. 127
Tragion.to.4. 174
Tragoriganus.to.4. 154
Tragoriganum.to.4. 175
Trahentia similitudine essentiæ.to.4. 84
Traianus oẽs Italiæ vias difficiles instaurauit.to.3. 417
Tragacantha.to.4. 174.361
Tragus quomodo præparetur.to.2. 26
Transitus ad similia. tomo.1. fol.5.fac.2.
Translationi materierũ quid requiratur.to.1. 370
Transmutationem fieri in alterum.to.1. 39
Transpiratio fit per arterias. to.3. 171

Tranſpiratio per arterias.tomo.3. 200
Tranſpirationes vnde prohiberi contingat.to.3. 443
Tranſuerſa vlcera diligentius q̃ recta iungẽda eſſe.t.3.341
Tranſuerſi abdominis muſculi.to.1. 267. 358
Tranſuerſas muſculorum ſectiones actionem diſſoluere.to.1. 229
Trementem mulierẽ ob purgamenta poſt partum retenta: ſecta in malleolo vena, curauit Hippocrates.to.2. 94
Tremor eſt motus inuoluntarius.to.3. 93
Tremor eſt motus cõpoſitus.tomo.3. 91
Tremor fit ipſius mẽbri pondere pugnante cum facultate.to.3. 35
Tremor non fuit ſine cõſilio mouendi partem.to.3. 95
Tremor qũo fiat.to.3. 91
Tremor virtutis imbecillę eſt affectus.to.3. 95
Tremoris cauſæ diuerſæ.tomo.3. 94
Tremorem eſſe voluntariam actionem, ſed imbecillam.tomo.3. 35
Tremore cur ſenes nõnulliq; ex iuuenibus corripiantur.tomo.3. 36
Tremulus pulſus quid indicet.tomo.2. 399
Tribolus.to.4. 175
Trichomanes.to.4. 175
Trigla.to.2.70.to.4. 229
Tricoccon.to.4. 148
Trifolium.to.4. 145
Trifolium affligit ſanas particulas.to.4. 450
Trifolium odoratũ.to.4.148
Trigla.to.2.70.to.4. 228
Triſtitia quam motionem ſortiatur.to.3. 43
Triſtitia quid.to.1. 522
Triſtitia refrigerat.to.2. 364
Triſtitiæ pulſus.to.2. 364
Triſtitiam cur inferat opinio recens pręſentis mali: inueterata autem nequaquam, aut non perinde.to.1. 523
Triſtitiam quę ſigna arguant.to.2. 473
Triſtibus intrò conuerti caloris motum.to.2. 364
Triticum.to.2.85.to.4. 162
Tritico elixo cur non ſit vtendum.to.2. 97
Triticum habere maximam vim trahendi ſibi humorem vicinum.to.1. 109
Triticum mauſum crudos furunculos coquere.tomo.1. 120.to.4. 211
Tritici differentiæ.t.2.20.97
Tritici elixi incommoda.to-

mo.2. 23
Triphyllon.to.4. 165.175
Trochanteres.to.1. 208
Trychnon.to.4. 175
Tubera.to.2. 56
Tuber. to.2.83.t.4.140. 176
Tuberculum.to.3. 89
Tuberculum in pulmone ortum qualem respirationem efficiat.to.3. 170
Tuberculum in pulmone ortum quæ indicent.to.3. 171
Tumoris in scirrhum abeuntis curatio.to.3. 551
Tumoris suppurati curatio. to.3. 551
Tumorem corporis non omnem esse signum plethoricũ. to.3. 74
Tumores ab atra bile orti.tomo.3. 80
Tumores compositi. tomo quarto. 335
Tumores omnes præter naturam sui ablationem indicãt. to.3. 500
Tumores partium variari pro humorum differentiis fluentium.to.3. 10
Tumores præter naturam coarctantes septum transuersum, paruũ, velocem & densum faciunt spiritum. tomo secundo. 229
Tumorum præter naturam singulis sui humores tribuũtur.to.3. 6
Tumorum præter naturã varietas pro differentia fluentium humorum nascitur.tomo.3. 474
Tunica eadem vestiri gulam, pharyngem, laryngem, & interna asperę arterię.t.4. 398
Tunica vẽtriculi, gulæ, & omnium quæ in ore consistunt, cur sit vna cõtinua.t.1. 341
Tunicæ instrumentorum externæ.to.1. 356
Tunicæ instrumentorum internæ.ibidem.
Tunicę vẽtriculi & gulæ, quæ fibræ adsint.to.1. 341
Turba hominum incalescere ambientem.to.3. 431
Turbulenta vrina quid indicet.to.2. 168
Turtur piscis.to.2. 100
Turturis marinæ aculeus.tomo.3. 150
Tussilago.to.4. 111
Tussis.to.3. 38
Tussis naturale est symptoma to.3. 177
Tussis necessariò sequit pleuritim to.1. 27
Tussis nihil conducit capiti. to.3. 38
Tussis ob refrigerata organa, spiritus cohibitione prohi-

betur.to.3. 39
Tusfis qñ excitetur. to..1.378
Tusfis quid fit.to.3. 38
Tusfis quorfum animali indita.to.3. 177
Tusfis vnde irritari foleat.tomo.1. 557
Tusfis caufæ.to.4. 24
Tusfis vius.ibidem.
Tusfi omnigenæ medicamen optimum.to.4. 404
Tusfi reiicienda effe quæ fpiritum intercipiunt.to.3. 38
Tusfim excitantia, non effe neceffariò mordicantia. tomo.4. 23
Tusfim minimè prouocantia, effe mordacia nõ põt.t.4. 23
Tyberis.to.2. 72
Typha.to.2. 26.87.98
Tympanites.to.2. 327
Tympanites replet vniuerfum corpus fpiritu.to.2. 374
Tyria Damocratis.to.4. 298

De Litera V.

Vacuãtia modicè quæ fint to.3. 446
Vacuantia remedia omnia virtutem exoluunt.ro.3. 418
Vacuari plethoram commodisfimè venę fectione.t.1.32
Vacuandi qui fint liberalius, et parcius.to.3. 578
Vacuandi qui fint vere ineũte & qũo.to.3. 591
Vacuandum cur prius fit corpus, q̃ obftructionibus liberãdum.to.3. 403
Vacuandum effe omne exuberans.to.1. 32
Vacuandos protinus effe qui ab iis quæ temperandi naturam hñt, exafperant.t.4.2
Vacuantium medicaminũ maior pars febres ipfas adauget tomo.3. 446
Vacuare difcutereq́; capitishumores quæ cõmodè posfint. tomo.3. 532
Vacuare partes affectas quando audacter, & qñ trepide debeamus.to.3. 395
Vacuare qñ foleamus corpus, etiam fi mediocritatem fuccorum cõtineat.to.3. 475
Vacuari in quem modũ fingulæ partes debeant.to.3. 543
Vacuatio fiat per trahẽtia.tomo.1. 32
Vacuatio omniũ optima quę tomo.1. 30
Vacuatio p frictionẽ folã qb⁹ dẽat admĩftrari & qũo.t.3.462
Vacuationis mod⁹ qũo à figura ptis affectę fumat.t.3.396
Vacuationis quãtitas ex qbus metienda fit.to.3. 576
Vacuationem per partẽ lęfam nõ effe moliendam, uniuerfo corpe pleno exñte.t.3. 307

Vacuationes fieri ob cãs, quæ illas postulant.to.2. 119
Vacuationes ĩmoderatę qñ & qũo accidant.to.4. 47
Vacuationes immodicę qbus bus causis soleant succedere. to.2. 499
Vacuationes qui ferant maxime: quiq; minimè. tomo.1. fol.6.fac.2.
Vacuationum modi diuersi. tomo.4. 73
Vacuũ nihil in orbe dari.t.2. 299.to.3. 66
Valere & ægrotare qñ se dicãt homines.to.3. 317
Validæ facultates tantũ deiiciuntur à maximis occasionibus.to.2. 392
Vapor est extenuatus humor. tomo.3. 28
Vapor, humor est extenuatus tomo.4. 5
Varices.to.3. 80.89
Varices hęmorrhoidesq; si qs cohibere conetur, periculũ est ne homo corripiat melancholia.to.3. 80
Varices prius sanandas esse, q̃ vlcus ab eis fluxum recipiẽs. to.3. ~~384~~ 344
Varices quãdo excidẽdæ sint. tomo.4. 280
Varices qua ratione curentur tomo.3. 489
Variciformes testiculorũ flexus.to.1. 405
Vari descriptio & curatio.tomo.4. 371
Vari qui fiant, & qui dicantur. tomo.3. 11
Varis remedia scripta à Critone.to.4. 372
Varium esse quod præter naturam existit.to.2. 222
Vas apertum obstrui quotupliciter possit.to.3. 354
Vasa cõspicua posse absq; chirurgia corroborari, illitis medicamentis quæ robur inferant.to.3. 488
Vasa emulgentia.to.1. 471
Vasa excidendi ratio. tomo tertio. 489
Vasa in renes ĩserta à magna vena & arteria.to.1. 277
Vasa in testes delata. t.1. 278
Vasa quæ intra matricem foetui alendo gignuntur.tomo primo. 480
Vasa quibus modis disrumpi possint.to.3. 53
Vasa quotupliciter male affecta dicantur.to.3. 53
Vasa vitrea vel aurea nullum dolum admittere, stannea autem, adulterari plumbi mistura: ac proinde ableganda ab antidotis.to.4. 488
Vasorum actionem neutiquã

immutari rõne corporũ quibus inserta sunt.to.1. 539
Vasorum generatio.t.1. 369
Vasorum in testes implantationes.to.1. 477
Vasorum omnium profecto rum à corde orificiis, quasdã membranas esse insitas. tomo.1. 368
Vasorum reseratio imbecillitasq; vnde accidant.to.4.48
Vasorum secũdæ progressus. to.1. 157
Vasorum tunicas in pulmone commutasse naturam.tomo primo. 367
Vasis nõ iisdem vti naturam, ad semielaboratas materias, & ad omnino confectas.tomo primo. 536
Vasis seminariis inesse vim genitricem seminis.to.1. 165
Vatii qui fiant.to.3. 11
Vbera duo vt matrices duæ mulieribus insunt.to.1. 467
Vehementia pulsuum est vtilis.to.2. 393
Vehemens pulsus.to.2. 257
Vehementis est propriũ euertere.to.2. 327
Vehementem pulsum à facultatis semper robore fieri.tomo.2. 386
Velle cognosci ab omnib⁹ vnde proficiscatur.to.2. 115
Velle honorari ab omnibus, ab stulta ambitione procedit.to.2. 115
Velocitatem expedire timidis.to.1. 299
Veloces pulsus tardis sunt securiores.to.2. 393
Vena.to.1.56.134. 540
Vena à liene in ventriculum. tomo.1. 276
Hena arteriosa duabus tunicis constans, producitur ad pulmones ex dextro cordis specu.to.1. 214.280.281
Vena axillaris humerali ẽ maior.to.1. 216.218
Vena caua.to.1.269.471.540
Vena caua vnde orta.t.1. 183
Vena constat ex vna tunica. to.1. 277
Vena humeraria.t.1.216.249
Vena in quibus non sit secanda.to.4. 336
Vena interna non apparente, mediam aut humeralem secandam esse.to.3. 480
Vena portæ.t.1.29.276.536
Vena porta duplex.to.1. 183
Venæ quibus nulla subest arteria.to.1. 223
Vena testicularis.to.1. 165
Venæ alentes matricem, mãmisq; eam colligantes, fœtus gratia constructæ. tomo primo. 422

Venæ arteriosæ adnasci membranas tres intus foris vergentes.to.1. 368
Venæ arteriosæ ori membranas quasdam adiunctas. tomo.1. 368
Venæ cauæ diuisio.to.1.183. 214.337.536
Venæ cauæ consideratio. to. primo. 213
Venæ cauæ ducēti ad cor sanguinem, tres membranas esse insitas foris intrò pertinētes.to.1. 370
Venæ cauæ insertatio in cordis ventriculum dextrum. to.1. 339
Venæ cauæ indumentum.tomo.1. 345
Venæ cauæ progressus ad superiora.to.1. 362
Venæ cauæ securitas. tomo primo. 362
Venæ cauæ (quæ ab hepate nascitur) diuisio, processusq́; tomo.1. 535
Venæ constitutio.to.1. 125
Venæ cor nutrientes vnde exoriantur.to.1. 284
Venæ hepatitidis consideratio.tomo.1. 186
Venæ humeralis sectio conducit particulis supra clauiculas laborantibus.to.1. 252
Venæ inter annularem & medium digitum sitæ, in sinistra manu sectionē opitulari lieni.to.1. 250
Venæ intestinorum, ventriculiq́; nutritioni dicatæ. tomo primo. 349
Venæ mediæ consideratio.tomo.1. 216.250
Venæ pudendorum. tomo primo. 220
Venæ quibus latæ & quib⁹ exiguæ insint mulieribus.tomo tertio. 577
Venæ secandæ ratio in fluxionibus quæ decumbunt ad coxam, vterum, thoracem, pulmonem, caput, & collum. tomo.1. 30
Venæ secādæ ratio in iecoris, pulmonis, cordis, fauciū, occipitis, renum, vesicę, pudendi, & vteri affectibus. tomo tertio. 480
Venę sectione commodissimè vacuari plethoram.to.1. 32
Venæ sectione pleriq; indigēt: qui tamen extra plenitudinē sunt.to.3. 568
Venæ sectione perperam administrata periisse plures, q̄ qbus adhibitum id auxilium non fuerat.to.3. 567
Venam axillarem esse humerali longè maiorem.t.1.249
Venam cauā esse trunco bifi-

do similem.to.1. 487
Venam cauam in arteriam venosam pertundi atq; hanc in magnam arteriam.to.1.483
Venam cauam oriri ab hepate.to.1. 161
Venam mediam in cubito pertundendam iis esse, qui sanguine melancholico abundant per vniuersum corporis habitum.to.3. 147
Venam nullo modo secādam esse pueris senibusq;.to.1.fo. 6.fac.2.
Venam nusquā ab arteria relinqui.to.1. 500
Venam prætergressam vmbilicum, in sima hepatis insertari.to.1. 481
Venam reseratam in naribus conferre ad dolores capitis. tomo.4. 339
Venæ abdominis.to.1. 219
Venæ à ventriculo cibum elaboratum suggerunt hepati. tomo.1. 387
Venæ absq; arteriis quæ sint. tomo.1. 223.501
Venæ adiacentes arterias habentes.to.1. 223
Venæ cruris.to.1. 220
Venæ cruris interiora inuadētes.to.1. 254
Venæ in cutim cruris dissеminatæ.to.1. 254
Venæ emulgētes amplissimæ. to.1. 219
Venæ & arteriæ primæ oium ex semine oriunt.to.1. 185
Venæ hepatis.to.1. 344
Venæ in cubito cōspiciuntur tres: interior, exterior (quæ hūeralis ē) & media.t.3. 581
Venæ iugulares.to.1. 215
Venæ omēti à meseraicis oriuntur.to.1. 214
Venæ pedū quatuor.t.1. 221
Venæ qua rōne conspiciendæ exactius.to.1. 250
Venæ quæ secandæ.to.1.251
Venæ sub lingua vel iuxta angulos oculorum, inflāmatis tōsilis, qñ incideudæ.t.4.393
Venæ vteri.to.1. 219
Venarum altius perreptantiū cubitū ꝯsideratio.to.1. 216
Venarum angustiam coire cū pinguitudine, cum gracilitate laxitatē earūdē.to.1. 63
Venarum arteriarumq; generatio.to.1. 161
Venarum arteriarūq; in cōceptibus consideratio.t.1. 223
Venarum cubiti consideratio tomo.1. 216
Venarum cubiti quæ in quibus sint secandæ affectibus tomo.3. 581
Venarum hepatis explanatio. tomo.3. 185

Venarum iugularium consideratio.to.1. 217
Venarum peruadentium interiora thoracis consideratio. tomo.1. 217
Venarum meseraicarũ distributio inæqualis.to.1. 341
Venarum meseraicarum consideratio.to.1. 215
Venarum nutritio vnde. to. primo. 539
Venarum opus à quibus causis variari posſit.to.2. 148
Venarum principium hepar. tomo. 3. 68
Venarum quæ inter ventriculum sunt & hepar, duplex ministerium.to.1. 124
Venarum radicatio est hepar. tomo.1. 536.541
Verberare rectæ facultas.tomo.4. 339
Venarum tumor quando sanguinis plenitudinem indicet. tomo.3. 74
Venarum tunicas ex sua ipsarum natura non posse sanguinem gignere.to.1. 538
Venarum vsum fuisse necessarium cerebro & cordi gignẽdis.tomo.1. 483
Venarum vsus.to.1. 307
Venis arteriosis cur tunicę duræ tributæ sint.to.1. 379
Venis cubiti obscuris posse nos in vlna ab eis deductas secare.to.3. 581
Venis quæ ĩ simis hepatis sunt solis subdidisse arterias naturam.to.1. 344
Venis communicari pulsuum & respirationis vsum. tomo primo. 371
Venis inest facultas sanguifica.to.1. 344
Venis inesse significandi vim. tomo.1. 347
Venis latioribus præditi calidiores: sicuti augustiorib⁹ frigidiores.tomo.1. 62
Venas amputatas regeneratasq; vidit Galenus. tomo primo. 165
Venas angustas habẽtes ægrẽ ferunt inediam.to.1. 63
Venas & arterias sensu destitutas esse.to.1. 499
Venas arteriosas oriri à dextro cordis specu.to.1. 367
Venas latas habentes facilè cibo abstinent.to.1. 63
Venas præparare alimentum eodem modo quo hepar. tomo.1. 338
Venas meseraicas omne porrigi ad hepatis portas. tomo primo. 273
Venas quæ sunt in hepate aliarum omniũ esse tenuissimas tomo.1. 344

Venas secantibus q̃ longissimè recedendum esse ab arteriis.to.1. 250

Venas sensibiles regeneratas vidit Galenus.to.3. 505

Venas sine arteriis habere hepatis gibba.to.1. 277

Venas totius corporis constare ex vnica tunica: arterias ex duabus.to.1. 280

Venas vnde lingua suscipiat. tomo.1. 218

Venas esse communes vberibus & matrici.t.4. 88

Venenum aspidis refrigerare tomo.1. 97

Veneno extictos quõ distíguem⁹ ab aliis, q ob prauos corporis succos itereũt.t.3.202

Venena alteranda & vacuanda esse.to.1. 32

Venosa arteria.to.1.221.280

Venosa arteria ferri in pulmones à sinistro cordis vẽtriculo vnica tunica ɔstãs.t.1.280

Venter animalibus est quod arboribus terra.to.1. 535

Venter cur circa cibos cõtrahatur.to.1. 125

Venter, dum esurit per mesaraicas venas sibi alimentum trahere.to.1. 126

Venter hepati alimentũ præcoquit.to.1. 187

Vẽter qb⁹ĩ ore ĩueniať.t.1.122

Venter mergi.to.4. 221

Ventris differentias pro differentia ciborum, esse à natura constructas.to.1. 272

Ventris partes vnde & quãdo gignantur.to.1. 194

Ventrẽ crassum, subtilẽ mentem non gignere.to.2. 8

Ventrẽ soluẽtia tutò.t.2. 189

Ventrem eo magis astringi sequenti tempore, quo magis fuerit vacuatus.to.2. 190

Ventres renum.to.1. 277

Ventriculus affect⁹ quales pulsus efficiat.to.2. 413

Ventriculus cerebelli cur anterioribus minor.to.1. 401

Ventriculus cerebri tertius. tomo.1. 198

Ventriculus cerebri posterior omniũ maximus, ab anterioribus per insignem meatum aĩalem spm̃ recipit.to.1.400

Ventriculus cur oblongus. tomo.1. 340

Ventriculus cur rotundus.tomo.1. 340

Ventriculus cibis excipiendis conditus.to.1. 271

Ventriculus dexter atq; sinister cerebri.to.1. 297

Vẽtricul⁹ ęstuãs cibos ĩ vapores nidorosos corrũpit.t.3.49

Ventriculus ĩseruit visceribus atq; venis.to.3. 28

Ventriculus Ventriculus

os stomachus &c. 10

Ventriculus intemperie laborans calida, cũ humiditate mediocri, facilè frigidæ potione curatur.to.3. 391
Vẽtriculus promptuarium cibi.to.3. 29
Ventriculus quando nõ rectè concoquat.to.1. 118
Ventriculus qua pellat exundantia excrementa.to.2. 42
Ventriculus sua ipsius causa nutrimentum suscipit to.2. 180
Ventriculi actionis symptomata sunt, cruditas, concoctionis tarditas, prauitasq;.t.3. 17
Ventriculi affectus quo pacto deprehendendi.to.3. 291
Ventriculi affectibus cõgruentia medicamenta ab Archigene prodita.to.4. 418
Vẽtriculi alterationes quæ ex calido & frigido oriuntur, esse curatu facillimas.t.3. 383
Ventriculi anteriores cerebri. tomo.1. 225
Vẽtriculi calidioris indicia. tomo.3. 287
Vẽtriculi cerebri tres.t.1. 298
Ventriculi cerebri quatuor.tomo.1. 544
Ventriculi concoctionem vitiari maxime in febribus.tomo primo. 112
Ventriculi exulcerati pus tutius expurgari deiectione, q̃ vomitu.to.3. 363
Ventriculi frigidam affectionẽ significat prorsus nihil sitire.to.4. 414
Vẽtriculi frigidi ĩdicia.t.3.287
Vẽtriculi gallinacei anseriniq;. tomo.2. 86
Vẽtriculi grauissimè laborantis ob defluxũ humoris à capite descendentis curatio.tomo tertio. 394
Ventriculi humidioris indicia. tomo.3. 287
Ventriculi intemperantias esse corrigẽdas ꝯtrariis.t.3.391
Ventriculi intemperantias quibus copulatus est humor, qua rõne curari ꝯueniat.t.3. 392
Ventriculi intemperie calida, coeunte cum capitis frigida, quid agendum.to.2. 207
Ventriculi intemperies frigida & sicca est omnium pessima.to.3. 392
Vẽtriculi internam tunicam, os vestire.to.1. 121
Ventriculi morbi duplices. tomo.3. 49
Ventriculi munus.to.1. 337
Vẽtriculi os exquisitissimo est sensu præditum.to.3. 29
Ventriculi os veteres cor nominabant.to.1. 511
Vẽtriculi os exquisitissimo est sensu præditus.to.3. 29

Ventriculi os quoq; affectuum consortii lege & propria ratione fit causa.to.3. 29
Ventriculi oris situs.t.1. 364
Ventriculi orificium superius cur inferiori latius.to.1.340
Ventriculi partem, gulam esse.ibidem.
Vētriculi propria actio est concoctio.to.1. 352
Ventriculi quatuor facultates naturales,quæ nutritioni inseruiunt.to.1. 122
Ventriculi retentrix, expultrixq; facultas.to.3. 37
Ventriculi siccioris indicia. tomo.3. 287
Ventriculi temperati, intemperatiq; notæ.to.1. 70
Ventriculi tertia tunica. tomo primo. 343
Ventriculi tunica,cuius gratia sit duplex.to.1. 357
Vētriculi tunicis humores crassi altius imbibiti, qualia medicamenta desiderent.t.4.414
Ventriculo admodum sicco, & modice incalescenti, præter naturam,qualis victus ratio est ex vsu.to.3. 390
Ventriculo affecto, fugienda esse ea pharmaca,q̄ chalcanthon,mandragoram'ue, recipiunt.to.4. 415
Ventriculo demitti aliquando per easdem venas, per quas solet suggeri alimentum hepati.to.3. 82
Ventriculo duas inesse tunicas vsq; ad os ptinētes.to.1.121
Ventriculo duæ tunicę insunt. tomo.1. 275
Ventriculo inesse quatuor naturales potentias.to.1. 339
Ventriculo sicco & frigidiori reddito, quæ vnctiones conueniant.to.3. 389
Ventriculo sicco,modiceq; refrigerato,quę medendi rō debeatur.to.3. 389
Ventriculo soli sensum indigētiæ ptulisse naturā.to.1.339
Ventriculo stomachoq; affectis, solis, talia exhibentur, qualia ab affectibus exiguntur.to.3. 544
Ventriculū cerebri principalissimū,vertici ineē capitis.t.1.518
Ventriculum cur amplexetur hepar.to.1. 341
Ventriculum esse veluti promptuarium cōe omnium corporis particularum.to.1.337
Ventriculum geminum habere animalia carentia supernis dentibus.to.1. 272
Ventriculum habere duas tunicas inter se differentes, rōne diuersorum villorum.t.1.348
Ventriculum imbecillum,nisi

corroboretur cibo, recipe toti⁹ excremēta corpis.t.2. 206
Ventriculum imbecillum quæ roborent.to.3. 405
Ventriculum per nutrimenti inopiam, impleri excrementis variis.to.1. 125
Ventriculum roborantia. tomo.3. 523
Ventriculum suiipsius tm̄ gratia cibos coquere.to.1. 539
Vētriculos anteriores cerebri esse grandiores.to.1. 298
Venereæ voluptatis appetentiæq; causam, in materia & instrumentis cōsistere.t.1. 473
Venereo ex vsu imbecilliores redditi, aut exoluti, aut refrigerati, qua ratione corrigi debeant.to.2. 161
Venereis tempus aptum quod sit.to.3. 297
Venus aduersaī temperamentis siccis & frigidis.to.2. 199
Venus quatenus sit salubris.tomo.3. 297
Venus (quæ somnū debet excipere) à florentibus tantum est exercenda.to.2. 136
Venus quibus innoxia.t.2.199
Ven⁹ reddit corpus laxius, frigidius, imbecillius, & siccius. tomo.2. 162
Venus siccis temperamentis, inimicissima est.to.2. 198
Venere interdicendum nutricibus, q̄ ab ea citentur menses, & lac odoris gratiā amittat.to.2. 129
Veratrum.to.4. 119
Veratrum alit coturnices: homines enecat.to.4.47. 451
Veratrum epotū qualiter soleat pulsus mutare.to.2.374
Veratrum est nutrimentū coturnicibus.to.1. 81
Verbassum.to.4. 177
Ver.to.2. 144
Ver esse per se æstimandum. tomo.1. 49
Ver in medio omnis excessus consistit.ibidem.
Ver saluberrimum esse. ibidē.
Ver, medii temperamenti existere.to.2. 28
Ver medium, esse temperatissimum quo tempore habent optimè corpora.to.2. 357
Ver non dicendum calidum, & humidum.to.1. 50
Vere pulsus quales.to.2. 357
Ver temperatum & saluberrimum.to.1. 50
Verno tempore sanguinē mittere Græcis etiam erat consuetum.to.3. 360
Verecundia vt moueaī.t.3.435
Veraces esse non posse, qui magnatum ædes frequentant.tomo.2. 105

Veritatis inueniendæ methodus.to.1. 557
ad Veritatẽ in abſtruſis rebus perueſtigãdam, ſeptem adiumenta.to.1. 21
Verũ qua ratione æſtimetur. to.1.fol.8.fac.1.
Vermes perimuntur ab amaris medicamentis.to.3. 509
Vermicans pulſus.to.2. 264
Vermicans pulſus infirmã facultatem denunciat.to.2.396
Vermicans pulſus quando accidat.to.2. 259
Vermicãs pulſus ſolet citra febrem accidere.to.2. 397
Vermicanti pulſui ſuccedit formicans.to.2. 287
Vermicantem & formicãtem pulſum ſibi mutuo ſuccedere.tomo.2. 313
Vermicantes pulſus.to.2. 348
Vermiculare corpus, tranſitui ſpirituum præeſſe.to.1. 402
Vermicularis excreſcentia. tomo.1. 299
Vermiculantem pulſum ab vndoſo, non qualitas, ſed quantitas ſola diſtinguit.to.2. 286
Vermiculãtes pulſus quibus affectibus accidant.to.2. 363
Verrucarum curatio.t.3. 506
Vertebrarum colli cõſtructio. tomo.1. 201
Vertebrarum dorſi cõſideratio.tomo.1. 202
Vertebrarum foramina anguſtari paulatim.to.1. 202
Vertebrarũ humiditas.t.1.460
Vertebrarum ligamentũ. ibi.
Vertebrarum lumborum conſideratio.to.1. 203
Vertebrarum primarũ cur latitudo ſit omnium maxima. tomo.1. 450
Vertebrarũ proceſſus.t.1. 202
Vertebras ſpinæ totius eſſe vigintiquatuor.to.1. 441
Vertebras ſuperiores decima, habere accliues quidem productiones, conuexas: decliues autem cõcauas, inferiores autem contra.to.1. 454
Verticis oſſa cur rara ſimul & cauernoſa.to.1. 441
Vertigo ad cerebrum pertinet.to.3. 158
Vertiginis cauſa.ibidem.
Veſica.to.1. 272
Veſica bilis exceptrix.ibidem.
Veſica fellis neruorũ expers. tomo.1. 123
Veſica fellis trahit bilẽ.t.1.119
Veſica non paret volũtatis imperio.to.3. 113
Veſica non trahit à renibus.tomo.3. 195
Veſica ꝓ clyſtere Galenus vtitur.to.3. 360
Veſicæ vlceri & vrinę difficul-

tati remedium.to.4. 442
Vesica vtraque cur ad suam nutritionem alia vasa prӕter poros desideret.to.1. 354
Vesicӕ collum obstruitur trifariam.to.3. 113
Vesicӕ & ani musculi munus est non excernere, sed ꝯstringere.to.1. 149
Vesicӕ & vuluӕ vnica tunica inest.to.1. 275
Vesicӕ fellis situs.to.1. 276
Vesicӕ fœmineӕ collũ.t.1.151
Vesicӕ musculus.to.1. 353
Vesicӕ osculum qua ex causa conniueat.to.3. 58
Vesicӕ situs.to.1. 477
Vesicӕ vrinariӕ ad maiorem sẽsum, plures et maiores neruos natura tribuit.to.1. 356
Vesicӕ vrinariӕ sex vasa, tomo primo. 355
Vesicӕ vrinariӕ tunica.t.1.356
Vesicӕ vsus.to.1. 318
Vesicӕ vtriusque tunicam simplicem esse, sortiriq; omnem differentiam fibrarum.t.1. 357
Vesicӕ vtrique tunica vnica est data.to.1. 477
Vesicӕ vtriusque vasa vnde oriãtur.to.1. 354
Vesicam claudi posse absque musculo.to.1. 359
Vesicam esse subditã renibus, veluti q̃dam cisternã.t.1.353
Vesicam exulcerat cantharis. tomo.1. 78
Vesicam fellis sanguinem repurgare à bile.to.1. 338
Vesperi exhibendũ est alimentum valentius.to.3. 387
Vestimẽta à nobis calfacta nos recalfaciunt.to.4. 28
Veteres fuisse temperãtiores. tomo.1. 90
Veterũ lapsus duplex circa assignationtm temperamentorum.to.1. 49
Veternũ tenebris augescere. to.1.fol.13.fac.1.
Veterni causa.to.3. 32
Vetula quӕdam Atheniẽsis alebatur cicuta.to.4. 44
Vetusta pharmaca suas facultates amittere.to.4. 312
Via.to.2. 32
Via quӕ ad virtutem ducit est laboriosa.to.2. 111
Viam ad modestiã, esse vnam per continentiam.ibidem.
Vibratio pulsus quando accidat.to.2. 384
Vibratio quid.to.2. 394
Vibratus pulsus si adsit, nonnihil roboris facultatem possidere declarat.to.2. 384
Vibratus pulsus vnde fiat. tomo secundo. 346
Vibratus pulsus.t.2. 287. 306
Vicinorum corporum quali-

tates in se agere mutuo. tomo.4. 282
Victus & remedii rationem instituiuxta ipsius morbi tempora.to.3. 110
Victus humidus in febrib⁹ omnibus acutis ꝓducit.t.3. 524
Victus iecori ventriculoq; inflammato cōueniēs.t.3. 481
Victus institui non poterit, nisi prę sciat status morbi.t.2.457
Victus pro partium ratione variatur.to.3. 481
Victus ratio salubris. tomo.1. folio.5.fac.1.
Victus rō singulis lassitudinum generibus congruēs.t.2. 157
Victus rationem iuxta statum institui.to.2. 479
Victus ratio proba, sine pręcognitiōe vigoris & crisis morbi, nunquam institui potest. tomo.2. 430
Victum instituēs pars artis, ex quibus constet.to.3. 452
Victuri diu & salubriter, debēt esse à negotiis immunes, soliq; indulgere corpusculo. tomo secundo. 132
Videre planè, distātia obiecta, quibus contingat.to.3. 22
Videri nihil solum aut nndum. tomo.1. 425
Vigesim⁹ cur decernat magis, q̃ vigesimus primus.t.2. 446
Vigesimus dies quos morbos indicet.ibidem.
Vigesimi est index decimiseptimi.to.2. 480
Vigesimo die plures absolutè fuisse factas morborum indicationes.to.2. 434
Vigesimū diem esse finē trium septimanarum.to.2. 435
Vigilans sopor.t.3. 140.414
Vigiliæ.to.3. 295
Vigilia vnde.to.2. 414
Vigiliæ digerunt.to.3. 462
Vigiliæ īmodicæ.t.2. 361
Vigiliæ quibus sunt aduersissimæ.to.3. 388
Vigiliarum causæ.to.3. 76
Vigiliarum notæ.to.3. 512
Vigiliis maceratorum signa.tomo.2. 473
Vigilias esse cognatas senibus. tomo.2. 49
Vigilias inducit siccitas & calor īmoderatus.to.3. 52
Vigilias q morbi īferāt.t.3.159
Vigor accessionis quid sit.tomo.2. 408
Vigor in singulis rebus est magnitudo summa.to.3. 102
Vigor medicamētoꝝ ex qbus notis expendi queat.to.4.312
Vigoris latitudo in morbis q̃ta esse soleat.to.2. 453
Vinum.to.4. 153
Vinum ad quid vtile.to.2.130

Vinū dulce reficit vires to: 2: 10.
Vinū mixtio cū agua.

Vinum acutis febribus Hippocrates porrigit.to.3. 402
Vinum aduersatur crescentibus.to.1. 100
Vinum album & purum prompte in corpus digeri, nigrum contra.to.1. 129
Vinum album modiceq; astringẽs, vires addit ventriculo: & minimè tẽtat caput.to.3. 182
Vinum albũ quod calidum sit, reperiri nullum.to.3. 465
Vinum aliquod album non reperiri dulce.to.2. 102
Vinum antiquius.to.3. 386
Vinũ antiquius ventriculo refrigerato congruere.t.3.390
Vinum aqua citius excipi à venis.to.1. 129
Vinum aquosum.to.3. 386
Vinũ aquosum promouet omnes euacuationes.to.3. 446
Vinum calidũ propinandũ imbecillo ventriculo.to.3. 529
Vinũ correptis tertiana, propinandũ non esse, anteq̃ appareant signa coctiõis.to.3.520
Vinũ cui iniectũ sit pip, vnicè auxiliari ventriculo.t.2. 498
Vinum cur ne adultis quidem, nisi modicè, propinãdum sit. tomo.2. 130
Vinũ cur pulsum q̃ cibus maiorẽ & celeriorẽ reddit.t.2. 363
Vinũ discutit mœrorẽ.to.1.96
Vinum dulce quibus est propinandum.to.2. 90
Vinum flauum quidem calidissimum esse: album verò, minime calidum.to.2. 186
Vinum frigidis & siccis naturis est vtilissimum.to.2. 193
Vinum frigidis & siccis naturis est vtilissimum.to.2. 193
Vinum frigida tẽperatum, vires exolutas ob immodicas euacuatiões instaurat.t.3.427
Vinum fugiẽdũ esse, vbi phlegmones suspicio est.to.3. 350
Vinum ĩmodicè haustum, affectus frigidos inducere.t.1.76
Vinum imperat animæ facultatibus, veluti quidam tyrannus.to.1. 106
Vinũ lenit acerbitatem senectæ.ibidem.
Vinum mediocre mediocri naturæ dandum.to.2. 193
Vinum meracius inducit vigilias.to.3. 136
Vinum modicè sumptum mirè calorem auget.to.3. 3
Vinum modicè sumptum inducit somnum.to.3. 139
Vinũ mutatur celeriter.t.1. 76
Vinum nouellum.to.3. 386
Vinũ odoratum caput tentat. tomo.2. 90
Vinum omne crassum & dulce, esse nigrum.to.2. 90

Vinum omne vlceri optimum medicamentum esse.t.3. 335
Vinum q̃ celerrimè ipsos pulsus immutat.to.2. 363
Vinũ q̃ citissime assimilari posse.to.1. 75
Vinum quando exhiberi possit p ꝑtinẽtes febres.t.3. 447
Vinum qualiter pulsum immutet.to.2. 263
Vinum quæ commoda pręstet senibus.to.2. 186
Vinum quibus non dandum. tomo.3. 427
Vinum refrigeratis vtile quale nam esse debeat.to.4. 44
Vinum semper adauget sitim. tomo.4. 12
Vinũ senibus cur vtile.t.1.100
Vinum simul glutinat.t.3. 553
Vinum tenue mouet vrinas. tomo.2. 90
Vinum vetus generosumq́; & calidũ, auxiliatur venenis refrigerantibus.to.4. 44
Vinum vinosum.to.3. 386
Vinum vt pueris est aduersissimum, ita q̃ aptissimum senibus.to.2. 186
Vini appositio ad corpora, vt celeris, ita minimè diuturna existit.to.2. 363
Vini facultates. tomo.1. 97. tomo.4. 424
Vini opera.to.2. 166
Vini potus quibus conueniat ephemeris.to.3. 514
Vino citra duodecimũ annum pueris ĩterdixit Plato.t.1.100
Vino modicè epoto q̃les pulsus gignantur.to.2. 333
Vino quibus interdicebat Plato.to.1. 100
Vino vtanť omnes quibus refici corpus expedit: dũmodo non febricitent.to.3. 386
Vina alba & tenuia, minimum omnium nutrire.to.2. 77
Vina alba & tenuia, mouere vrinas.to.2. 90
Vina amara immodicè siccãt. tomo.3. 390
Vina austera ventriculum roborant, caputq́; minimè tentant: syncope tamen præhensis non conferunt.to.3. 465
Vina calida à q̃bus concoquantur celerius.to.4. 59
Vina crassa, nigraq́; & dulcia crasso sanguine venas referciunt.to.2. 103
Vina alba & tenuia, sanguinem per renes expurgãt.to.2. 103
Vina crassa simul & dulcia, cur prosint morbis thoracis. ibi.
Vina cruditati aduersantia. tomo secundo. 174
Vina dulcia.to.2. 77.102
Vina extenuãdo corpori apta, quæ sint.to.3. 503

Vina igni admota dulciora reddi.to.4. 57
Vina incommoda senibus.tomo.2. 187
Vina impẽsè calida, iis offerenda non esse, quibus caput est imbecillum.to.3. 465
Vina odorata caput tentant. tomo.2. 103
Vina pontica.ibidem.
Vina quę acescunt leuiter,esse cruditatibus cõmoda.t.2.174
Vina rubra simul & crassa,sanguini gignendo esse accommodatissima.to.2. 77
Vina senibus quæ conducant. tomo.2. 183
Vina vetusta calfacere impensius:recẽtia,nullatenus.t.2.91
Vinorum differentiæ.to.2. 77
Vinorum genera varia. to.2. 174.to.3. 464
Vinorum quænam acescant. tomo.4. 59
Vinorũ recentiũ noxæ. t.2. 91
Vinci non esse nisi alterari.tomo.1. 120
Vincula.to.3. 355
Vincula arctissima, vita membrum priuant.to.3. 9
Vincula non esse iniiciẽda inflammatæ particulæ.t.3.481
Vincula quibus præfocaueris viperam, conferre tumoribus gutturis.to.4. 114
Viola.to.4. 124
Vipeream prolem iniuriæ paternæ vindicem,matris ventrem perscindere, ac sic nasci.to.4. 454
Vipereæ caput, non caudam, abiicere oportet ad conficiendos artiscos theriacos.t.4.216
Viperæ concinnatio.to.3.557
Viperæ fœminæ masculiq; discrimina.to.4. 458
Viperæ pellicula mirè pilos regenerat.to.4. 455
Viperam ore excipere genituram à mare, eiusq; caput abscindere.to.4. 454
Viperæ cur appellentur dipsades.to.4. 216
Viperæ quales sint deligendę. tomo.4. 458
Viperæ qñ venandæ.t.4. 457
Viperarũ esus sitim maximè infert.to.4. 215
Viperarum morsus.to.4.477
Viperas cõbustas salutares ab igne reddi.to.4. 462
Viperas venandi rõ.t.4. 468
Vires à quibus lędant.t. 3.460
Vires esse seruandas.ibidem.
Vires imbecilliores redditę ob excretricis motus immoderatos,qũo reficiendæ.t.3. 468
Vires in diariis febribus negligi,quod existẽtes validæ, nullam prouidẽtiam requirant.

tomo.3. 417
Vires indicāt formam nutriendi.to.3. 452
Vires prima aut secūda die ab initio morbi, vñ resolui accidat.to.3. 426
Vires qñ pbeant indicationes vtiles, & qñ minime.t.3. 419
Vires resolui etiam ob excretricem vim immodicè concitatam.to.3. 468
Viriū robori custodiendo, quę requirantur.to.3. 467
Vires robustas qui pulsus indicet.to.3. 578
Virgæ virili, & collo matricis, cur plures nerui inserantur. tomo.2. 477
Viridis color qūo fiat.t.2. 479
Viridis medicaminis optīa tēperatura.to.4. 256
Viride Alcimionis.to.4. 251
Viride Epigoni.to.4. 256
Viride hecatondrachmon dictum.ibidem.
Viride Lite dictum.ibidem.
Virid medicamē Galli.t.4. 254
Viride Pasionis.to.4. 256
Viridia conficiēdi rō.t.4. 257
Viri in vniuersum mulieribus habēt pulsum longè & maiorē, & vehementiorē.t.2. 353
Viri optimi cur subducāt se in solitudinem.to.2. 488
Viris adesse euacuationem duplicem fuliginosorum excrementorum.to.1. 435
Viris naturale robur laborib⁹ crescit.to.2. 354
Viris cur fœminæ pinguiores. tomo.1. 63
Virtus à bestia relictum qua ratione vacuandum.to.3. 478
Virtus præsagiorum.to.1. 28
Virtus quot modis seruāda sit. to.3. 419
Virtus sui semper custodiā indicat.ibidem.
Virtus vitiūq; cuiuslibet facultatis à temperie ipsa exoritur.to.3. 289
Virtutis distributio qd.t.1.546
Virtutis inuictæ opus.t.1. 333
Virtutem esse vnum ex curationis scopis.to.3. 441
de Virtute, Platōis snīa.t.1.542
Viscera fricandi rō.to.2. 148
Viscera quæ ꝑcutiant.t.2. 148
Viscera vnde neruos recipiāt. tomo.1. 283
Viscerum inflationes quomodo discutiantur.to.3. 494
Viscerum intemperātiis, ea esse optima pharmaca, quę nō modo intēperiem corrigant, sed etiam alimentum largiant tur.to.4. 424
Visceribus vniuersis esse neruos inditos.to.1. 164
Viscum.to.4. 124

Visio est oculorum actio. tomo.3. 317
Visio quomodo fiat.to.1. 396
Visionis modus.to.1. 424
Visionem fieri extra mittēdo. tomo.1. 546
Visio fit per foramen pupillæ. tomo.1. 546
Visio qua fiat ratione. tomo primo. 547
Visionem solis radii assimilari. tomo.1. 425
Visionē fieri per rectas lineas. tomo.1. 425.426
Visoria facultas offenditur, vel neruo affecto, vel cerebro. tomo.3. 20
Visus hallucinationes.t.1. 425
Visus instrumētum cur splendidum.to.1. 550
Visus instrumentum lucidum. tomo.1. 192
Visus quæ percipiat.to.1. 548
Visui quæ subiiciantur.t.4. 14
Visum quæ offendant.to.3. 27
Visum qbus modis exolui contingat.to.3. 155
Visum recreare pictores fuscis & cæruleis coloribus. tomo primo. 418
Visum recupasse puerum, cui albugineus humor effluebat, corneaq; omnino corrugabatur, Galenus vidit.to.3. 23
Vitalem facultatem soluentia. tomo.2. 263
Vitalem facultatem quæ opprimant.to.2. 263
Vitalem spiritum ēt rapi cum humore seroso à seminariis organis.to.1. 168
Vita breuis, ars lōga. tomo.2. 29.to.4. 193
Vita est actio animæ. tomo secundo. 213
Vita manente, nec pulsum, nec respirationem omnino perire posse.to.3. 227
Vita membrum priuant vincula arctissima. tomo secūdo. 9 tomo.3. 9
Vitæ spatium animatis omnibus proprium, à natura cōstitutum esse.to.1. 30
Vitæ terminus vacuitas cordis est ab actionibus.t.3. 252
Vitam esse aut vires ipsas, aut ipsarum actiones.to.3. 419
Vitam humanam totam desiderari ad exactam dignotionem pulsuum.to.2. 305
Vitellinam bilem verti in speciem atræ exustæ: vbi nimis percocta est.to.1. 115
Vitelli ouorum, facilius q̄ alba, coquuntur.to.3. 521
Vitellus oui.to.4. 225
Vitex.to.2.32.to.4. 95
Vitex venereas intemperātias compescit.to.4. 95

Vitex obstructis ꝯfert.t.4. 96
Viticis semen.to.3. 496
Viticis semẽ capiti grauitatem parit.to.4. 95
Vitis.to.4. 102
Vitis agrestis.to.4. 101
Vitis alba.to.4. 102
Vitis nigra.ibidem.
Vitiosum est oẽ nimiũ.to.2.14
Vitiosa esse plurima.to.2. 194
Vitiosis succis in vẽtriculo colligendis quæ ꝯferant.t.4.333
Vitiosis succis redũdãtia corpora facilè à morbificis affici. tomo.1. 91
Vitiosos status corporum esse duplices genere.to.2. 194
Vitium integritatemq́; instrumentorum, in magnitudine, numero, figura, & situ consistere.to.1. 20
Vitium integritatemq́; similarium partiũ, in elementorum moderatione immoderationeq́; consistere.to.1. 23
Vitia omnia trifariam grauia redduntur.to.3. 346
Vitreus humor.to.1. 414
Vitreus qualis.to.1. 415
Vitreus succus.to.2. 169
Vitrũ continens terra.t.4.185
Vitulina caro.to.2. 87
Viuere absq; alimento non licet.to.2. 15
Viuere licere nobis ẽt si venter cibos non contineat: pereũte autem sanguificatione, non ita.to.1. 537
Viuere qui ex affectu, & qui secundum rõnem dicat.t.1.528
Viuens quo differat à non viuente.to.1. 132
Viuentiũ genera tria.t.3. 248
Vlceratarum partiũ quas non infestat vitiosus succus, curatio.to.4. 277
Vlcerosæ lassitudinis causa. tomo tertio. 44
Vlcerosus sensus acrem sequitur qualitatẽ humoꝝ.t.3. 72
Vlcerosus sensus neutrius plenitudinis est propria nota. tomo tertio. 73
Vlcerosus sensus quando fiat. tomo.3. 427
Vlcerosꝰ sensꝰ triplex.t.2.164
Vlcerosus sensus vnde proueniat.to.2. 164
Vlceroso sensui si sit coniũcta cruditas, tã in primis venis, q̃ in externo consistens corporis habitu, quid agendum. tomo.2. 178
Vlceroso sensu præsente: crudisq́; humoribꝰ ab alto ĩ corporis habitũ distributis, qua vtendum sit ratione medendi.to.2. 175
Vlcus.to.1.20.to.3. 341
Vlcus cauum & purum à qbus

sanet medicamentis.t.4.285
Vlcus cauum modicè siccantia, necnon detergentia postulat.to.3. 351
Vlcus eiecto pure qbus sit abluendum.to.3. 539
Vlcus esse curandum contrariis, vlceratum corpus similibus.to.4. 255
Vlcus esse oēm morbū.t.1. 88
Vlcus est vnitatis solutio. ibi.
Vlcus in humidiori natura minus siccandum esse: in sicciori aūt, vehementius.t.3. 335
Vlcus obsideat'ne tenuia intestina, an crassa, quomodo dignoscendum.to.3. 119
Vlcus omne exiccari postulat. tomo.3. 541
Vlcus omne qua vlcus est, vt sanetur, mediocriter exiccari postulat.to.3. 346
Vlcus quid.to.3. 322
Vlcus rectè curari non posse, nisi subiecta caro pro naturali modo se habeat.to.3. 337
Vlcus simplex solam agglutinationem desiderat.t.3. 333
Vlcus tum cauū, tum plenum quid postulent.to.3. 335
Vlcus vnde fiat.to.3. 132
Vlceris caui curationis duplex scopus.to.3. 325
Vlceris cui varix incumbit curatio.to.4. 281
Vlceris diuturnitas est succi vitiosi indicium.to.3. 346
Vlceris inflammati curatio.tomo quarto. 257
Vlceris in parte secta relicti curatio.to.3. 477
Vlceris labra quando excidenda sint.to.3. 343
Vlceris propria curatio vnde proficiscatur.to.3. 333
Vlceris simplicis differētię propriæ vnde sumātur.t.3. 340
Vlceri curando quæ requirantur.to.3. 341
Vlceri recenti expedire vt ex eo statim fluat sāguis.t.3.349
Vlceri si adsit tumor, hic prius curandus est, q̄ succurramus illi.to.3. 305
Vlceri sordidi & caui curandi methodus.to.3. 338
Vlcera cacoethe cur talia euadant.to.3. 342
Vlcera carothe quæ dicantur. tomo.3. 345
Vlcera curaturus quæ cauere debet.to.3. 337
Vlcera exasperanda non esse prius q̄ vniuersum corpus sit purum.to.3. 345
Vlcera malignātis naturæ quę sint.to.4. 285
Vlcera maligna qualia medicamenta postulent.to.3. 541
Vlcera maligniora valentio-

ribus egent remediis:imbecil lioribus aũt,mitiora.t.4.283
Vlcera quomodo ſint tractan da.to.4. 280
Vlcera ſaneſcere quæ prohibeant.to.3. 345
Vlcera thelephia.to.3. 505
Vlcera veſicæ vteriq; iiſdē quibus pudendi vlcera medicamentis indigent.to.4. 440
Vlceribus aurium pudendiq; medicamentum.to.4. 401
Vlceribus cõtumacib⁹ aduerſari,tũ oleoſa,tũ acria.t.4. 280
Vlceribus difficilibus pharmacũ Aſclepiadis.to.4. 282
Vlcerib⁹ ꝯtumacibus,cur oleũ & aqua aduerſentur.to.4.281
Vlceribus contumacibus pharmaeum temperatum deſcribitur.to.4. 282
Vlcerib⁹ dyſepuloticis atq; malignis qualia medicamēta conueniant.to.4. 251
Vlceribus frigidum mordax. tomo.4. 49
Vlceribus incipientibus potiora eſſe aſtringentia.to.4.248
Vlcerib⁹ internarũ partiũ quę proſint medicamēta.t.3. 350
Vlceribus nihil humectans eſt vtile.to.4. 246
Vlceribus qua ratione medicamenta medeantur.to.4.278
Vlceribus tot deſiderari pharmaca,quot ipſorum ſunt differentiæ.to.4. 277
Vlcerum curandorum vniuerſalia conſilia.to.4. 257
Vlcerum curationem immutari plurimum per ſingulas animalis partes.to.3. 362
Vlcerum tempora.to.3. 108
Vlcerum varia noĩa.t.3. 322
Vlyſsis in ancillas excandeſcentia.to.1. 514
Vlyſſem coercuiſſe iracũdiam ratione.to.1. 515
Vlmus.to.4. 161
Vlna.to.1. 143
Vlnæ extremitatis figura.tomo.1. 321
Vlnæ poſitio recta.to.1. 320
Vlnæ quatuor motus.t.1. 315
Vmbilicus quid.to.1. 157
Vmbilicus veneris.to.4. 137
Vmbilici regionē in toto corpore eē ad amuſsim mediam. tomo.1. 507
Vmbilici vaſa quatuor.t.1.481
Vncia conſtat octo denariis.tomo.4. 262
Vnciam conſtare octo drachmis.to.4. 252
Vnctio.to.2. 138
Vnctionem ex oleo mollem, debere pilæ exercitium præcedere.to.2. 15
Vnctionem ex oleo obſtare, quo minus digerantur ac re-

foluantur fucci.to.3. 393
Vnctiones roborantes ventriculum.to.2. 206
Vnctiones ex papauere, mandragora'ue fugiendæ.t.2. 212
Vnctuosum saporem nihil attinere ad gustum.to.4. 15
Vndecimus quartidecimi est iudex.to.2. 426
Vndecimum esse indicem decimi quarti.to.2. 460
Vnedo.to.4. 135
Vnedonem cõciliare dolorem capiti.to.2. 48
Vndosus pulsus nunciat sudores.to.2. 485
Vndosus pulsus quando sudorem decretorium promittat. tomo.2. 396
Vndosus pulsus quomodo fiat. tomo.2. 286
Vndosus pulsus ex hũida molliq; arteria nascitur.t.2. 397
Vndosi & vermicantes pulsus sola differunt quantitate. tomo.2. 347
Vndoso & vermicanti pulsui quæ communia, & quæ propria insint.to.2. 287
Vndoso pulsui succedit vermicans.to.2. 287
Vnguis oculi.to.3. 23.90
Vngues apti ad apprehendendum, debent sũmitatibus digitorum æquari.to.1. 303
Vngues caprilli asininiq;. tomo quarto. 222
Vngues cur mediocriter duri. tomo.1. 304
Vngues cur sic augeantur. ibi.
Vngues rotundi facti securitatis gratia.to.1. 304
Vnguium cõsideratio.t.1. 244
Vnguium augmentum in longum tantum.to.1. 304
Vnguiũ genus, gratia eius qđ melius, est conditum.ibidem.
Vnguiũ radici q̃ insita.t.1.244
Vngula caballina.to.4. 111
Vnicam esse artem, quæ circa humanum corpus versatur. tomo.2. 3
Vnguenta esse calfaciẽda in duplici vase.to.3. 405
Vnguenta omnia liquanda esse in duplici vase.to.4. 275
Vnguẽta relaxantia.to.2. 161
Vnio in partibus instrumentariis solutis est impossibilis. tomo tertio. 303
Vnionem præstat natura. tomo.3. 303
Vnionẽ carnis solutæ quę pręcedant.ibidem.
Vnitatis solutæ causæ. tomo tertio. 12
Vnitatis solutio cõmunis morbus est similarium & instrumentarium particularum. tomo primo. 20

Vnitatis ſolutio.to.3. 341
Vnitatis ſolutio vtriſq; partibus exiſtit morbus communis.to.3. 5
Vnum eſſe quod præſtantiſsimum eſt.to.1. 542
Vnum eſſe quod ſecundũ naturam eſt.to.2. 222
Vnũ pluribus dici contrarium non poſſe.to.1.fol.16.fac.2.
Vnum quid.to.1. 564
Vnum vbiq; eſſe, quod optimum eſt.to.2. 194
Vola manus cur glabra.t.1.68
Volæ manus muſcul9.t.1.290
Volæ manus cutim in homine temperato eſſe extremorum mediam.to.1. 55
Volucria bilioſis congruentia. tomo.3. 400
Volucrium carnes, quæ facilius & quæ ægrius coquãtur. tomo.2. 57
Volucrum maius.to.4. 157
Voluntas.to.2. 220
Voluntas eſt equiti ſimilis. tomo.2. 221
Voluntaria opera duplicia. tomo.1. 147
Voluntariæ actiones quarum partium ſint proprię.t.2.147
Volũtari9 motus q ſit.t.1.147
Voluulus.to.3. 193
Voluulus vnde ſoleat oriri. tomo.3. 50
Voluuli cauſa.to.3. 193
Voluulo laborantem vix aliquem euaſiſſe.to.3. 193
Voluulo morbo affligẽte, ventriculus ab inteſtinis excremẽta ſuppreſſa recipit.t.3.50
Voluuloſas ventris diſpoſitiones eſſe per odorata curandas.to.4. 415
Voluptas eſt blandus ſenſus. tomo.3. 125
Voluptas qñ fit.to.3. 26
Voluptas quomodo immutet pulſum.to.2. 264
Voluptas vitalem firmitudinẽ poteſt diſſoluere.to.1. 169
Voluptatis fallacia aut auaritiæ perſuaſu facinora perpetrari.to.1.fo.4.fac.2.
Voluptatem non eſſe in bonis ponendam.to.1. 521
Voluptates habent ſimilitudinem quidẽ inter ſe inuicem: communionem autẽ ſecundum genus.to.1. 561
Voluptatum eas nobis ſequendas ait Plato, quæ ab honeſtis rebus proficiſcuntur, fugiendas autem quæ à turpibus.to.1. 561
Vomẽdo inepti q ſint.t.3. 592
Vomere nemo cogendus eſt, niſi ſit ad vomendum procliuis.to.3. 118
Vomitione quando.to.1. 119

Vox.to.3. 168
Vox cogitationis mentis est nuncia.to.1. 490
Vox & spiratio quando pereant.to.1. 289
Vox fieri non potest nisi transitus sit angustior.to.1. 383
Vox in acumen & magnitudinem qn̄ vitietur.to.3. 167
Vox lenis asperaq́; quid consequatur.to.3. 289
Vox principalissima est oīum animæ actionum.to.1. 490
Vox qn̄ intercipiat.to.4. 397
Vox qua rōne efficiat.t.1.508
Vox qua ex causa perire, aut vitiari possit.to.3. 166
Vox quibus pereat.to.3. 26
Vox vn̄ efficiat rauca.t.3. 167
Vocis & respirationis instrumentum est pulmo.t.1. 360
Vocis instrumenta.to.3. 166
Vocis instrm̄ primum & principalissimum larynx.t.1.377
Vocis magnitudo & paruitas ad quæ consequant.t.3. 289
Vocis mā est efflatio.to.3.167
Vocis materia.to.1. 361
Vocis materia expiratio existit.to.1. 377
Vocis materia est efflatio, quę fit contracto thorace ab intercostalib⁹ musculis.t.3.121
Vocis organa quæ.to.4. 397
Vocis primum instrumentum larynx.to.1. 459
Vocis ꝓpria instrumēta sunt: tres chartilagines quæ constituunt laryngem ac præterea epiglottis.to.3. 121
Voci acutæ grauiq́; quæ requirantur.to.3. 289
Voci aut impeditæ, aut raucę, ob inflāmatas affectiones circa laryngē, aut asperā arteriam obortas, qualis victus et mediciæ rō ꝯueniat.t.4.398
Voci interceptæ arteriaca Critonis.to.4. 401
Voci necessariū esse madorē faucium.to.1. 384
Voci qui affectus incommodent.to.3. 167
Vocem primò in larynge formari.to.1. 381
Vocem raucam quæ efficiant.tomo.3. 288
Vomitus.to.3. 38
Vomitus ante cibū quibus cōducat.to.2. 202
Vomitus à quibus causis moueri posſit.to.3. 54
Vomitus qbus & per quæ prouocandus.to.3. 393
Vomitu cur non vtēdum per cruditates lassitudini copulatas.to.2. 175
Vomitu quando vtendum.tomo.2. 175
Vomitum qua ratione vete-

tes singulis mensibus prouocabant.to.1. 352
Vomituũ signa q̃ sunt.t.2.485
Vragos.to.1. 157. 180
Vreteres pori vna tantũ tunica constant.to.1. 277
Vrterum obliquæ insertionis vsus.to.1. 359
Vreterum vasorum intra vesicam opercula.to.1. 278
Vrinaculi vsus.to.1. 481
Vrinarius meatus.to.1. 353
Vrinariorum meatuum insertio admiranda.to.1. 357
Vrina pessima.to.3. 218
Vrina aquosa.to.2. 455
Vrina alba ĩdicat cruditatem. tomo.2. 138
Vrina aquosa & tenuis, quid indicet.to.2. 168
Vrina cruda.to.2. 455
Vrina cur appareat nobis frigida in balneo.to.4. 34
Vrina fœtida.to.2. 457
Vrina fœtus cur per vesicę collum non excernatur.t.1.482
Vrina humana.to.4. 210
Vrina indicat tantum quæ cõtinentur in vasis.to.2. 167
Vrina intermittentium singulis propria.to.3. 517
Vrina liuida.to.3. 457
Vrina modicè pallida quid indicet.to.2. 138
Vrina nigra cur omnium pessima.to.2. 456
Vrina nigra perinde vt sputũ nigrum mortem denunciat. tomo.2. 450
Vrina nigra quid indicet. to. secundo. 138
Vrina oleaginosa.to.2. 457
Vrina omnis facultate est calida.tomo.4. 210
Vrina optima ab humoribus putrescentibus qualis. tomo tertio. 218
Vrina optima qualis.to.3.109
Vrina subruffa & subflaua omnium optima existit.t.2.455
Vrina subpallida.to.2. 455
Vrina suppressa quæ sint consideranda.to.3. 112
Vrina videtur in balneo frigida.to.4. 35
Vrinæ.to.1. 31
Vrinæ color, tempus exercitiis aptum indicat.to.2. 138
Vrinæ crudæ indicia. tomo tertio. 109
Vrinæ excretio à quibus fiat. tomo.3. 114
Vrinę excretio quo fiat modo tomo.1. 482
Vrinæ expurgandæ cur natura duo instrumenta construxerit: singulis aliorum excrementorũ vnicum.to.1. 352
Vrinæ humanæ potione multi sese liberatos à pestilẽti mor

Vrine foetus in utero collectio. 163.

bo professi sunt.to.4. 210
Vrinæ humanæ facultas.tom. quarto. 210 210
Vrinæ indicant cōcoctionem quæ fit in venis.to.2. 451
Vrinæ in quibus habeant subsidentiam plurimam. tomo secundo. 456
Vrinæ laminas repræsentantes furfuresq́;, quid indicent. tomo.2. 456
Vrinæ letalis nota.to.3. 109
Vrinæ meatus ex quibus obstrui occasionibus possit.tomo.3. 58
Vrinæ permutationis species variæ.to.2. 268
Vrinæ putridarum quales.tomo.3. 220
Vrinæ quæ inviris atq; mulieribus: & quæ itē in pueris exitiales existant.to.2. 457
Vrinæ subrubeæ.to.2. 457
Vrinæ subruffæ.to.2. 457
Vrinæ subflauæ.to.2. 457
Vrinæ subsidētiæ hordeaceæ crassiori similes, quid significent.to.2. 456
Vrinæ suppressæ causæ.tomo tertio. 198
Vrinæ suppressæ variæ curationes, pro diuersitate causarum.to.1.fo.13.fac.2.
Vrinam quæ prouocent. tomo tertio. 519
Vrinam secerni à sanguine, per renesq́; in vesicam demitti. tomo.2. 132
Vrinam solam indicare naturam humorum delitescentiū in venis.to.2. 165
Vrinam suppressam ob resolutam vim excernēdi, quomodo expellere debeas.t.3. 113
Vrinam vnde supprimi accidat.tomo.3. 58
Vrinarum crudarum quæ existat pessima.to.2. 455
Vrinarum q̄ sit optima.t.2. 454
Vrinarum turbidarum differētia triplex.to.2. 455
Vrinas esse spectādas in febribus.to.2. 451
Vrsinæ carnes.to.2. 59
Vrtica aluum deiicit.to.2. 52
Vrtica extimulat venerem. to.4. 98
Vrtica marina.to.4. 229
Vrtica subducit aluū titillatione potius q̄ purgatiōe.t.4. 29
Vsus partis est aptitudo ad vtēdum.to.1. 501
Vsus partis īueniri non pōt actione illius ignorata.t.1. 344
Vsus pulsuū abundantia caloris augetur, vel exhausto animali spiritu.to.2. 346
Vsum pulsuū augeri ob exhalationem spiritus & incremētum caloris.to.2. 361

Vſus qñ vrgeat pulſū.t.2. 346
Vſum eundē eſſe reſpirationis & pulſus.to.1. 224
Vſum explētia exacerbare dolores.to.2. 235
Vſta & lota medicamēta acrimoniam quā prius habebāt amittere, ob idq; ipſis vtendum eſſe in mollioribus & cacochymis corpib⁹.to.4. 278
Vſtorum differentiæ.t.4. 181
Vtendi modus à figura & à ſitu ſumitur.to.3. 363
Vterus inter veſicā & inteſtinum rectum.to.1. 151
Vterus prægnantiū craſſior. tomo.1. 153
Vteri affectuū plurimæ differentiæ.to.3. 199
Vteri collum chartilagineum. tomo.1. 153
Vteri cōnexiones.to.1. 151
Vteri cōniuentia & relaxatio opportuna.to.3. 37
Vteri cornua ſiue apices.tom. primo. 151
Vteri corpus à quib⁹ cauſis durari poſſit.to.3. 62
Vteri moderati magnitudo. tomo.1. 151
Vteri natura & operatio admiranda.to.1. 117
Vteri offenſionis triplex cauſa.to.1. 123
Vteri os conniuere & in cōceptionibus & dum phlegmone affligitur.to.1. 117
Vteri peruerſiones ad ſupflui ſequuntur mēſtrua.t.3. 204
Vteri prouidentia.to.1. 117
Vteri retentricem & expultricem ſibi mutuo ſuccedere.tomo.1. 117
Vteri ſtomachus, eſt via partus & ſeminis.to.1. 124
Vteri ſuffocatio quibus præcipuè accidat.to.3. 200
Vteri ſuffocatio ob retēta mēſtrua.to.3. 200
Vteri ſuffocatione affligente per arterias tantum fieri per ſpirationes.to.3. 441
Vteri ſuffocationes quę ſequātur ſymptomata.to.4. 441
Vteri ſuffocatiōis cā.t.4. 441
Vteri ſuffocationis curatio.tomo.3. 528
Vteri ſuffocationis pulſus.tomo.2. 373
Vteri vaſa.to.1. 152
Vteri venæ.to.1. 219
Vterum ad pudendū procurrere, vt eat obuiam ſemini. tomo.1. 157
Vterum conſtituunt duæ tunicæ.to.1. 152
Vterum non aſcendere ad regionem diaphragmatis pvteri ſuffocationes, ſed tū ipſum tum ipſius vaſa tendi: qua ra

tione videt vagari.to.3.203
Vterum non præstare motus initium secundarum arteriis tomo.1. 538
Vterum prolis desiderio affici,vt aialia quædã.to.1. 159
Vtile theorema qũo cognoscatur.to.1.fo.8.fac.2.
Vtilitas facultas est libera.tomo.2. 234
Vtilitas partiũ triplex.t.1.264
Vtilitatis partiũ cognitio chirurgos facit intrepidos.tomo.1. 504
Vtilitatem primã animalibus ab actione accedere,secundã à partibus.to.1. 501
Vtilitatem respirationis inter causas illius obtinere principem locum.to.2. 220
Vtilitatum non minus q̃ actionum cognitio confert ad cognoscendam affectam sedẽ. tomo.1. 504
Vulpes.to.4. 230
Vulpinæ carnis.to.2.59.100
Vulnus.to.1. 20
Vulnera articulorum euadere cacoethe.to.3. 348
Vulneratæ particulæ situs.tomo.3. 355
Vuluæ & vesicæ vnica tunica inest.to.1. 275
Vua.to.3. 62.90
Vuæ.to.2. 102
Vuæ acerbæ.to.2. 38
Vuæ austeræ.to.2. 38
Vuæ dulces quam vim possideant.to.2. 38
Vuæ generosæ quæ sint.ibidẽ.
Vuæ minus alunt q̃ ficus, descenduntq; velociter, tomo secuudo. 37
Vuæ passæ facultates.t.4. 424
Vuæ,quę nutriãt magis & quę deiiciant promptius.t.2. 38
Vuæ vinosæ.ibidem.
Vuam conferre ad vocis concinnitatem.to.1 417
Vuarum asseruatarum discrimina.to.2. 38
Vuarum passarum discrimina,& facultates.to.2. 39
Vuas asseruandi,industriæ diuersæ.to.2. 38
Vuas non maturescere in regionibus frigidis.to.2. 39
Vuas passas,si astringentes nõ sint,non conducere lieni & hepati tumescẽtibus: sed prodesse thoracis affectibus. tomo.2. 102

De Litera X.

XAnthum.to.4. 152
Xenophontis milites.tomo.1. 417
Xyphion to.4. 153
Xyris.ibidem.

De Litera Y.

Ὑδατίδης.to.1. 421

De Litera Z.

Zeia.tomo.4. 121

Zea media inter hordeũ & triticum.to.2. 26

Zeam & typham esse idem frumenti genus.to.2. 98

Zingiber quid.to.2. 175

Zingiberis radix.to.4. 121

Zygoma.to.1. 199.441

Ζυγῶματα.to.1. 427

Zyme.to.4. 122

Zythus.to.4. 122

FINIS.

SERIES CHARTARVM.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z. AA BB. Omnes quaterniones.

Venetiis apud Hieronymum Scotum

M D XLVIII.

ANDREAE VESALIO, CAROLI Quinti Imperatoris medico peritißimo, Cognato suo charißimo, Martinus Astriacus Bruxellensis. S. D. P.

YEME hac, qua nos iam pridem ætatem absolutos uidere uideor, Opt. Cognate, nihil appetentius apud me deprecatus sum, quàm tẽporis aliquid otijq; tantũdem mihi dari, nonnihil ad te mittere literarũ ut possem. Non quo ingens quædam ac rara ad scribendum plus æquo urgeret, uel modo plus iusto impellat neceßitas: sed ut intelligeres, quàm non surdus præceptorum bonorum atq; exhortationum auditor tuarum, relicta Germania, in Italiã me conferens, iußis tuis paruerim. Interea temporis dum hic ago, ecce Andreas Lacuna Secobiensis, uir græcis latinisq; literis iuxta ac pari lege peritus, ab urbe Roma ueniens, Compendium Galeni Pergameni operum omnium, noua fœtura apud se natum, attulit. Quod quum amicorum rogatu, imò ut & audio paßim, & non illibenter credo, improbis quorundã efflagitationibus, prælo cõmittere erat animus: me unũ talem esse ratus, qualem nõnulli nimij mei amatores, apud ipsum depredicassent: Primũ in suam amicitiam admittere, deinde & meæ curæ & diligentiæ, quòd typographiæ præessem, totũ opus cõmittere, dignatus est. Opus sanè & tali uiro & longè eloquentiore laudatore quàm ego sum, dignißimũ. Cæterum ꝙ ad ipsum Authorẽ spectat omni prorsus, si quis mihi credat, laude prosequendus: qui cum nobili fa

milia ortus, ac splēdida re familiari, atq; adeò D. Petri apud Vrbem miles, ingenium, quod illi ſiccine ſatis felix obtigit, rectis ſtudijs, honeſtisq; uigilijs, q̃ torpori inertiq; otio, omnium malorum fonti, tradere maluit. Non hic referam propè immenſos exantlatos labores, quos ſubire cogitur, dum opus præclariſsimū, iterū iterumq;, ueluti crebro parturiēs, cupit q̃ mundiſsimum in uulgus emittere. Hoc unū certè tacere non poſſum, quod ſumptus incredibiles, quos rerum ſuarū, ueluti prodigus, ſubire coactus eſt, æquo animo neglexerit: alienisq; cōmodis q̃ proprijs cōſulere maluerit. Quid quod alia multa hic referre poſſem, ſi perinde liberet, atq; cuiuis mortaliū in laudē alterius quod uelit dicere licet? Enimuerò multa lubens prætereo, q, is eo ſit natus ingenio, qui animo potius Virtutē colere, q̃ humana et breui peritura laude, aureis tantū hominum pruriens, celebrari uelit. Porrò de Opere ipſo quid dicā? Sanè dij oēs, omnem in eo gratiā effudiſſe uidētur. Phraſis elegans prorſus (ſi quid ea de re iudicare poſſum) nitore quodam mirabili ſeipſam delicatis lectoribus ultrò uenditat: ita ut ſi non uſquequaq; Tulliana ſit: at ſaltē Tullianæ proxima eſſe uideatur. Verùm uino uēdibili (quod aiūt) ſuſpēſa hedera nihil eſt opus. Cæterùm ordo ſeruat elegātiſsimū modū: & eum modū, ut aptiorem putem excogitare poſſe neminē. Ordinem autem cum dico, eū intelligi, non qui diſciplinæ à Dialecticis, ſed qui naturalis appellatur, uolo. Naturalis enim ordo ſeruatur, quum priora quidem prius: poſteriora uerò poſterius, ut ſingula quæq; collocanda cōcurrunt, pro rerum dignitate diſponuntur. At uerò diſciplinæ ordinē ſeruare dicimur: cum neceſsitatis, aut utilitatis ergo, poſteriora quidē prius: priora uerò poſterius, ordine præpoſtero, collocamus. Itaq; natu

ralem ordinem ſequuti, totum opus, in quatuor ſectiones, ſiue claſſes, diſſecuit. Quarum prima Galeni exhortationẽ, quum ad ſtudia imprimis liberalia, tum maximè ad artem Medicam, poſsidet. Huic libros de Optimo docendi genere, quodq; Optimus Medicus, idem ſit & Philoſophus, mox ſubiecit. Et id quidem, uti reor, nõ inepte. Nam ut quodam in loco Galenus dicit, Ignoratis primis, poſtrema rectè intelligi nõ poſſe: ita operepretiũ nos facturos ſperabamus: ſi eis primũ commentarijs locũ daremus, qui à primis ad poſtrema, ueluti dux quidam, iter cõmonſtrarent. Solertis enim doctoris officiũ eſt, principio diſcipulorũ ſibi animos cõciliare, atq; ad ea quæ docere cupit, exhortatione mẽtes erigere: quod quũ fecerit, ſciãt quid, quibus ſub præceptoribus, audituri ſint. Proximè inſignes illi de Sectis cõmentarij, ad eos qui introducuntur, & de Optima ſecta, ad Thraſybulum, ſuccedũt. Et rectè quidẽ (niſi me mea fallat opinio) ut declinatis prauis doctrinis, dogmatibus'ue, lectores optimis quibusq; cõprimis adhæreant. Quid hic aliud tibi feciſſe uidetur, q̃ ſi Paulinum illud, omniũ auribus inſtillaret? Omnia probate, quod bonum eſt tenete? Huc accedunt de Conſtitutione artis medicæ, ac partibus eius, commẽtarij eruditiſsimi. Deinde de Elemẽtis, de Temperamẽtis, ac (ne ſingula quæq; ſigillatim referre debeã) illi qui ad humani fabricã corporis (circa quod nimirũ ars ipſa præcipuè uerſatur) ſpectant: recto ordine ſequũtur. Itaq; omnes, qui prima claſſe tenentur, cõmentarios, hactenus recenſuimus. Porrò ſecunda claſſe ſubdidit, qui ad tuẽdam ſanitatem illius iam iam à nobis fabrifacti corporis pertinere uidentur: Tum etiã non nullos alios, Methodũ cognoſcendæ ſanitatis & morbi cõplectentes. Tertia deinde Sectio ſuccedit, morborũ omnes differen

tias, causasq́;, ac Symptomata, generalesq́; eorum curationes demõstrans. Vt si (quod sæpe fit) corpus hoc aliquo modo, morbum aliquem inciderit: hac classe habeas, in pristinæ sanitatis gradum unde paruo negotio restituatur. Verũenimuerò quia post uniuersalẽ medendi methodũ, ad particularia auxilia, descendamus oportet: Quarta demũ sectione uel claße eos subiecit, qui Simplicium compositorumq; pharmacorũ ordine doctrinam docerent. Proinde primũ locum de Simplicibus medicamentorũ facultatibus cõmentarij obtinent. ꝙ fieri nõ posse haud nesciebamus, ignoratis simplicibus, recte cõposita administrari. Mox de Cõpositione medicaminum secundũ genera, cõmentarij sequuntur. Postremò omnium & eos subnexuit, qui de Compositione medicaminũ, secũdum singulas corporis parteis, inscribuntur. Habes hactenus, quid, quibus in sectionibus, clasßibus'ue collocare animus fuit. Qui ordo tibi an arridebit, nescio: certè nobis ita uisus est commodisßimus. Huic tali operi indicẽ cõcinnare copiosißimũ placuit, quo & operi uelut auctariũ, colophonemq́; dignũ adderemus: ac optimis quibusq; lectoribus, qui pro sua humanitate hæc legere nõ dedignabũtur, lõgæ inquisitiõis procul labor abesset. Quo in opere quid laboris, quid tedij, quid deniq; uigiliarum mihi modico fuerit tẽpore deuorandum: tuum aliorũq; iudiciũ esto. Quòd si hic quoq; ordinem quendã desideres, etiã et hunc quo & Authori & pijs omnibus satisfaceremus, haudquaꝗ neglximus: ut Masculinũ semper fœminino, fœmininũ neutro, Singularem plurali, Nominatiuũ genitiuo, genitiuum datiuo, ac sic deinceps præponeremus: obseruato interim ordine alphabetico. Si uerò inter legendũ aliquid erratorũ (errauimus fortasßis nõnullis in locis) occurrerit: dabis pro tua pietate huic

noxæ facilè uenia. Neq; enim possibile esse arbitror, quum & ipse bonus nonnunq̃ dormitet Homerus, & nos nihil à nobis humani alienũ esse putemus, ut primos quosq; partus, perfectissimos prorsus, ac immaculatissimos ædamus. Proinde & hoc admonitũ te cupimus, optimas quasq; sententias, ac notatu dignissimas, semel suo loco & ordine locatas, subinde ordine præpostero inuersas locauisse: quod nos nequaq̃ lateret nõ omnes nostra, eo modo, quo nos, lecturos: huius exemplũ hoc esto. Abdominis musculorũ cõsideratio, to. 1. fo. 266. Hæc sententia primo in litera. A. habetur: quæ etiã inuersa sub litera M. repitur hoc modo. Musculorũ abdominis cõsideratio &c. quod ideò facere collibuit, ut si quã sententiam quærendã putasti, quæ nõ sub una literarũ inueniatur: eã inuersam sub alia quærere uelis. Itaq; hoc in opere quicqd à me laboris exãtlatũ est (exantlatũ est certè non parũ) tuæ imprimis humanitati, etiã atq; etiam, gratũ esse cupio: ut qui primus ad medicã artem, ut me conferrẽ atq; hic tantisper dũ aliter moneres, consisterem, persuasor optimus fuisti: primos etiã laborum peregrinationis meæ, ac studiorũ fructus, præsumas. Equidem, ut dixi, nõ illibenter parui iussis tuis, semperq; dum spiritus hos reget artus, integrè pariturus: nõ ignarus, nihil te iussurum, nisi quod ingentẽ cedat in meam utilitatẽ. Boni itaq; consule hos meos (quales quales) primos labores, quos eò libẽtius suscepi qd' tibi sperarem nõ futuros ingratos, simulq; ut demonstrarem quãtum animi ad medicam artem adiecerim. Si te illos boni consuluisse intellexero: dabo operã ut & alij propediem intelligant quàm non segniter hac in arte profecerim. ut quẽadmodum & animo, & carne, cognatus es: ita & arte, si nõ cognatus, hoc est, similis tui, uel æqualis (hoc enim mihi im

posſibile)ſaltē aſſeclá tuus eē poſsim Vale. Salutabis meo nomine, ſi uidebitur, q apud te ſunt, amicos oēs. quotquot apud me ſunt, plurima te ſalute impertiunt. Inter *quos primus ueluti iubar quoddā ſplendidum, relucet, unicum illud amicitiæ decus,* Nicolaus *Stopius: Vir, ut ſcis, et noſtræ familiæ amantiſsimus, & doctrina, rebusq́; adminiſtrandis, ſolertiſsimus: eaq́; de cauſa doctiſsimis bonisq́; quibusq́; uiris gratiſsimus qui te & ſaluere iubet, & in* N*eſtorios annos bene ualere.*

Venetijs ad Calendas *Maias. Anno* M D XLVIII.

ERRATA NVMERI CHARTARVM ſic reponito.

TOmo. 1. à numero 353. vſq; 369. totus reſtituēdus.
Ibidem à numero 514. ſequitur 415. repone 515.
Ibidem à numero 524. ſequitur 425. repone 525.
Ibidem à numero 540. ſequitur 441. repone 541.

To. 2. numerus chartæ PP totus reſtituendus.

Tomo. 3. numerus chartæ Bbb. totus reſtituendus.
Ibidem numerus chartæ Kkk. totus reſtituendus.
Ibidem. charta Nnn. totus reſtituendus.
Ibidem. à numero 231. ſequitur 332.
Ibidem. à numero 412. vſq; 416. totus reſtituendus.

INDICIS ERRATA QVAE INTER RELEgendum occurrerunt opt. Lector ſic corrigito.

FOl. 14. facie. 2. columna 1. Aeris differentiæ &c. ibidem Aerem ambientem. ibidem col. 2. Aeger quando ſit. fol. 15. fac. 1. col. 2. Affecta ſedes vnde deprehendatur. ibidē fac. 2. col. 1. Affectus in alto ſitos. fol. 17. fa. 1. col. 2. Alopeciæ rebellis. fol. 25. fac. 1. col. 2. Artium expertia eſſe bruta. fo. 26. fac. 2. col. 1. Arteriis conſiſtentia ineſt & cauitas fo. 28. habetur numerus. 15. reponito. 28. deinde fac. 1. col. 1. Aſplenū.

col.2.Assumptiones propriæ substantialesq; fol.30.habetur numerus 17.reponito.30.fo.32.habet numer⁹.19.repo.32 fo.35.fac.1.col.1.Calorē cordis vētilari dilatatiōe.fol.38.fa. 1.col.1. Carpi motiōes.fol.45.fac.2.col 1.ꝯcoctio qd idicet. fo.49.fa.1.col.2.Cordis dextrū vētriculū gr̄a pulmonis:pulmones gr̄a cordis ꝯditos.fo.54.fa.2.col.1.Cynobatos.col.2. Decretorii dies.fol.55.fa.1.col.1.Decurtati desinētes pulsus. col.2.Deiicere aluum leniter Diospoliticum medicamen, ex cnico.fol.70.fac.1.col.2.farina triticea quidem maximè ad suppurationes promouet : hordeacea.fol.77.fac.2.col.1.in ventriculo hæserint.col.2.Galactites.fo.82. numerus falsus. 66.repone.82.fo.84.pro.68. repone.84.fol.85.fa.2.col.2. Humidiorem & frigidiorē esse masculo fœminā.fol.86.pro 70.repone.86.fo.87.fa.1.col.2. Iecur erosum ab Aquila Tityo.fo.88.pro.72.repo.88.fo.95.fa.2.col.2. Lac muliebre est homini.fo.112.fac.1.col.2.Mortem esse extinctionē naturalis caloris.to.1.59.fo.115.fa.2.col.1.Musculorum totam manū.fo.129.fac.1.col.1.Panis lotus nutrit minus.fo.134. fa.1.col.1.Pietas vera quæ sit.to.1.333.fol.148.fac.2.col.2. Radius cur vlnæ.fo.150.fa.1.col.1.Recessibus.fo.160.fa.2. col.1.Scheticæ febres.fol.163.fa.1.col.1. Sensu iudicandam esse:ibidem.Sensus intra se.fo.165.pro.155.repone.165.ibidem col.1.Similares particulæ solent &c.to.3.326.

ERRATA PRIMAE SECTIONIS, sic corrigito.

FOl.1.Pagina.2.in margine legendū est. cōmendatio ceu omnium.&c.Fo.6.pagina.1.linea.32. Empiricos.fol.9. pag.2.lin.26.letalia.fol.15.pag.1.lin.17.morborū tempora. Pag.20.lin.20.vulnus.pag.23.l.11.mutuo. pag.26.l.12.alia. p.31.l.15.naturæ.p.38.l.17.horum atomis.p.43.lin.vlt.reperiuntur.p.46.l.2.particulæ.p.56.l.7.quum eæ.p.60.l.17. adducit.p.72.l.29.nasi temperamento.p.73.l.21.illis.p.75. l.20.etiam hac.p.82.l.9.pronuncies.p.84.l.28. in iis.p.85.l. 32.abscessionū.p.90.l.14 œdema.p.94.l.30. Ego.p.104.l. vlt.Atq; in vtraq; tunica sua.p.107.l.9.nec animalis.p.109.

l.1.proculdubio. p.114.l.18.iteq; vlcerũ. p.115.l.5. quodq; infra deiicit.p.118.l.11.virtute vtitur.p.120.l.19.id mirere. p.121.l.21.quæ rectas.p.130.l.29.recte mihi.p.132.l.30 amplius,p.138.l.27.manuũ.p.141.l.14.q hanc.l.29.stomachicis.p.144.l.13.figura.S.p.152.l.5.& ob id.p.158.l.27. natura.p.172.l.13.effectiuũ.p.180.l.11.cõstat.p.181.l.10. substãtiam.p.184.l.4.firmatũ.l.25 sensu vllo.p.187.l.33. excrescat.p.187.l.3.animã.p.189.l.17.aliũ.p.195.l.5.capessendã. ipsam.p.209.l.19.osse.p.217.l.13.substratos.p.251.l.4., eã. p.255.l.35.carnosis.p.267.l.6. protendẽs.p.268.l.3.musculi.p.277.l.31.deferendo.p.281.l.14.œsophagus.p.294.l.30 literæ. Λ.p.301.l.10.anatis.p.306.l.35. subungens. p.318.l. 8.cõfringeret.p.329.l.34.Maximũ omniũ.p.342.l.18.facile flatibus.(p.344.l.7.viscus fit.p.352.l.16. pcedere.p.387. l.10.ἀζυταινοειδῆς. pag.395.l.14.meninge.l.18.meninge.pa. 407.l.12.premunt.p.415.l.33.cryſtallinũ.p.418.l.8. cœruleos.p.421.l.35.an torsum. p.421.l.33. cõuexũ.p.432.l.12. cõnexionis.p.443.l.12.repletas.p.477.l.13.virga.p.488.l. 29.prædita.p.497.l.19.incubuerũt.p.504.l.9. ossa crurib9. p.507.l.23.discere.l.33.nouã.p.508.l.18. ac tũ.p.523.l.30. occallui.p.525.l.26.febriũ.p.529.l.5.cantionibus. p.538.li. 35.ex sua.p.540.l.27.is furiosus.l.30.potulentaq;.p.541.li. 29.Latonam.p.555.l.17.pituitosus.

ERRATA SECVNDAE SECTIONIS sic corrigito.

PAg.9.l.17.Euectice.p.11.l.20. cõcinnat.p.16.l.32. inhibet.p.18.l.27.aĩalis.p.19.l.14.quarũ l.29.assantesq;.pa. 25.l.12.indiciũ.p.30.l.22.distributus.p.39.l.23. ne acescant. p.52.lin.penult.terebinthũ.p.56.l.9.reliquos.p.64.l.1.deficiat:Sed Vere, vt.l.4.lac,magis:p.82.l.2.lac quod.p.99.l.15. turricolæ.p.107.l.17.Iis aũt.p.108.l.5.potest: cõprimere aũt illius.&c.sic etiã annotationẽ marginis instaurabis. Iracũdiã si nõ vinci,&c.p.110.l.7.castiget.p.120.l.20.apta.l.34. atq; cõcrescit.p.130.l.17.reddit.p.144.l.5.hyeme quidẽ.p.154. l.12.tũ frigidæ.p.163.l.13.eæ quæ.p.202.l.25.ex ficis.p.216

l.31.moderatè.p.218.l.21.impeditis.p.251.l.10.ſpiritus.p.270.l.34.noīant).p.319.l.31.indicare.p.344.l.6.Verū hæc p.354.l.31.ſic ſit ceſſurū.p.384.l.1.duritie.p.386.l.28.deſci ſcente.p.889.l.19.pulmonis.p.393.l.34.,tū incidit,.p.395.l.24.intēperantiā.p.397.l.23.imbecillius.p.424.l.35.incipiē tes.p.435.l.27.index.p.439.l.vlti.& fruges īterea adauget, & maturat celerrimè: ferarum occiſa. p.444.l.15.ad quintum.p.479.l.1.die.p.493.li.22.depresſione verò.li.26.verò.lin.32.excipiantur.p.495.l.25.colorata.p.500.li.26.tempori.p.503.l.7.leuius.

ERRATA TERTIAE SECTIONIS ita inſtaurato.

PAg.13.l.35.alius verò.p.37.l.11.claudat.p.43.l.15.con fertim.p.46.l.13.ut ſi in aurora.p.74.l.16.neq; illis caleāt magis:nec.p.78.l.2.ex arteriis manās.p.87.l.16.ſcirrh⁹.p.89.l.21.ſcirrhū.p.91.l.10.perficiunt.p.113.l.27.ſupino.p.118.l.25.ſit ībibitus.p.121.l.3.illud p̱ cōſenſum.p.123.l.17.poſſit.p.153.l.32.dextræ.p.169.l.vlt.Adhæc ſi.p.160.l.8.an guſtia.p.183.l.13.cadant.p.202.l.17. Porrò iidē.p.203.l.5.q̄ dū.p.220.l.4.atq; caloris.p.235.l.3.ſymptomata.p.240.li.12.ībecillimæ.p.295.l.24.modū exceſſerint.p.316.l.20.ame thodos.l.29.haud dubiè.p.323.l.35. Actiones. p.326.l.22.aut iis.p.333.l.18.pendent.p.337.l.11. vlceratarū.p.339.li.30.ſubactæ.p.350.l.10.cytini.p.369.l.24.partē.p.376.l.31.quæ tantū.p.385.l.8.victus rōnē.p.397.l.5.mordeat.p.406.l.5.p̱fundes.p.432.l.35.cui abūdè.p.440.l.16.eas ſenſu.p.442.l.6.cōtrariā.p.454.l.34.ireos, puluerizatorū.l.35. Fiat emplaſtrū iuxta artis præcepta.p.59.li.vlti.quidē.p.461.l.1.vel alterci.l.14.vrget.p.467.genere.p.481.l.29.ſunt viſceris.p.485.l.24.in quacūq;.p.508.l.26.aquularū.p.509.l.28 Non tn̄ propriā.p.521.l.8.ad quātā.p.543.l.32. oporteat.p.547.l.35.ſplen.p.562.l.8.inedias.p.572.l.6.atræq; bilis ma gis.p.579.l.21.q̄ ipſe.p.588.l.9.eruptiones.p.590.l.33.flauæ bili.p.593.l.18.& viſcidis,expectabis.p.599.l.21.valen tem.p.602.l.6.partibus.l.16.hoc pacto.

ERRATA QVARTAE SECTIONIS sic instaurato.

IN epistola, fo. 1. facie. 2. linea penult. lege fragrātia. p. 3. li. 1. refrigerabit. p. 4. l. 16. calidæ nimirum. p. 9. l. 13. quippiam. p. 11. l. 3. tenuis. l. 14. ex pugnantibus. p. 13. l. 29. profitentur. p. 16. l. 10. q̃ vera. p. 33. l. 23. tale admotū. p. 66. l. 5. deferri. p. 72. l. 8. reditus. l. 20. tensius effectū. p. 75. l. 26. assiduè impositas. p. 81. l. 17. poron ue. p. 82. l. ult. alterationū. p. 88. l. ult. & ea quæ lactis. p. 102. l. 17. palàm. p. 109. l. 19. oxycrato. p. 113. li. ult. iure sanè. p. 114. li. vlt. facultatis. p. 118. l. 1. quod ex melanthio. l. 18. Lybicum. p. 121. l. 24. existimanda. p. 129. li. 30. ægilopas. p. 136. l. 29. cum lomento. p. 139. l. 11. atq; ita con. p. 142. l. 25. dysenterias & diarrhœas. p. 151. lin. penul. Valentior. p. 154. lin. 16. cohibet. p. 184. l. 23. gustū. p. 186. l. 1. citra morsum vis exter. p. 187. l. 5. reprimat. p. 188. l. 34. digesta. p. 190. l. 18. sanguini. p. 191. l. 15. astringant. p. 193. l. 12 polline. p. 198. l. 14. melinū. p. 216. li. 16. cocto. p. 224. li. 13. talia carne implent. p. 251. l. 7. Nec enim perinde. p. 233. li. 5. linamentū. p. 270. l. 22. Siræum. p. 278. l. 31. siccatā. p. 281. li. 8. postq̃. p. 300. li. vlt. Inde abietina. p. 302. l. 16. cerelæon. p. 306. l. 9. labores. p. 308. l. 4. Clemētis. p. 310. l. 4. nō prodest. pag. 316. l. 18. sensim. p. 334. l. 1. picra. p. 339. l. 31. discutit, ac p. p. 340. l. 5. facessunt. p. 347. l. 17. aceto. p. 365. l. 1. Cadmiæ. l. 21. radicis. p. 367. l. 31. aq̃. p. 381. l. 9. eos. p. 414. l. 4. Ad stomachicos. p. 432. l. 2. emplastra. l. 9. arthriticosq́;. p. 406. l. 1. iridis. p. 438. l. 7. nigrarū. p. 439. l. 10. aut lentisci decocto. p. 440. l. 26. cū nitro. p. 458. l. 26. atq; ita anti. p. 463. l. 28. Exilire cōspexeris. p. 464. ad finē Quare illū. p. 467. l. ult. Hic rec. p. 473. l. 3. fingantur. p. 474. l. 6. ex aqua.

Reliqua verò leuiora sunt, q̃ ut annotari debeāt. Porrò errores annotationū quæ in margine habent, facilè ex ipso textu instaurari poterūt: sicuti & illi omnes quæ in ipso indice, commissi ob festinationem typographi fuerunt.

In epistola præposita annotationib[9] in Galeni interpretes, fol. 2. pag. 1. lin. 14. legitur & iudico.

F I N I S.

ANNOTATIONES IN GALENI INTERPRETES: QUIbus uarii loci, in quos hactenus impegerunt lectores, & explicantur, & summa fide restituuntur:

ANDREA LACUNA SECOBIENSI,
Doctore Medico, Milite Sancti Petri, authore.

Venetiis apud Hieronymum Scotum.

1548

ILLVSTRISSIMO ET SAPIENTISSIMO Viro, D. D. Didaco Furtado à Mendozza, apud Paul. III. P. M. Oratori Cæsareo, longè Vigilantissimo, Andreas Lacuna, Secobien. Doct. Med. Miles Sancti Petri. S. P. D.

VOD NON PERINDE nostros lapsus cernamus, ac errata aliorum perspicimus, in causa est quidem ἡ φιλαυτία, Vir Illustriss. Nam quum unusquisq; cæcutiat erga eam rem quam amat (ut sensisse Diuinus ille Plato uidetur) cuncti autem se omnium maximè diligant, optima ratione contingit, ut de se nemo rectè iudicium ferat. Iccirco pulchrè, mea quidem sententia, dictum est illud, gestare nos duplicem manticam è collo suspensam: unam quidem ante, alienorum: alteram uerò post, nostrorum errorum plenam: ac proinde nos, peccatis propriis relictis, ad aliena, quæ obiecta semper oculis sunt, examinanda inclinari. Quanquam sanè qui studio ueritatis inuestigandæ, non autem lædendi quempiam, id faciunt, adhibitaq; omni moderatione, ii certè non uenia modò, sed summa etiam laude sunt digni. Non desunt tamen nonnulli malè feriati, qui ex alienis contumelijs gloriam sibi aucupantes, in uiros eruditos & candidos, quiq; nihil unquam tam habuerunt in uotis, quàm ut Reip. literariæ prodessent, ueluti in proditores patriæ, in cõtemptores Diuorum, communesq; humani generis hostes, acerbè simul

& impudẽter, uel leuisſima ex occaſione inuehãtur: quũ debeꝛent potius illis bene precari, ob egregiè in cõem uſum nauatam operã. Inhumanũ quippe, maximeq́; ferinũ eſt, eos qui ut cõia ſtudia iuuarent, ſeſe obiecerũt ſycophantarũ calũnijs, ob multa quidẽ ac uaria, quæ ex Græca in Latinã linguã fidelisſimè tranſtulerũt, non cumulare ſuis iuſtis laudibus: ob paucula uerò in q̃bus ſunt lapſi humanitus, probris & cõuitijs opprimere. Vt aũt reliquos oẽs prætercam, qui ſua induſtria artẽ Apollineã locupletarunt, certè Ioannes Guinterius Andernacus, in quẽ plurimi præter meritum debacchantur, unus ex primis fuit, qui Galenũ introduxerũt nobis Latinè, purè, atq; ornatè loquẽtẽ. Quòd ſi ex ijs quæ iãpridẽ uertit, nõnulla offendant aures delicatiores, id cuiq̃ mirũ eſſe nõ debet: quãdoquidẽ ſuperioribus annis, quũ Lutetiæ Parrhiſiorum politiores diſciplinæ inciperẽt iam renaſci et floreſcere, primumq́; ipſe ad trãsferenda Græca ſe accingeret, tũ ut tyronũ uotis obſecũdaret, qui ſitiẽtiſsimi Galenianæ doctrinæ, queẽadmodũ famelici pueri, qui ſemicrudas carnes deuorant, prius q̃ accuratè coquantur, incõfectos cõmẽtarios illi extorquebamus è manibus: tũ ut ſatisfaceret importunis typographorum precibus, coactus fuit tantũ ſingulis diebus uertere (id q̃d' ipſe teſtari poſſum) quantũ premi duplici torculari poterat: atq; ita ſuas tralationes, nõdũ integrè elaboratas, præcipitare. Quare (ut idem repetã) perperã mihi uidentur facere, qui Virũ in utraq; literatura abſolutũ, exquiſitiſsimumq́; Medicũ & Philoſophũ (cuius ſtudijs oẽs debemus plurimũ) tam inſolenter infeſtant: quum nullus extiterit hactenus adeò fidus Galeni interpres, qui interdum hallucinatus nõ fuerit: ac proinde ad ueritatẽ ipſam inueſtigandã, præſertim in re-

bus arduis & maximis, cuiusmodi Ars Medica existit, necessariò ingenia pluriũ desyderentur: ut uidelicet quæ hunc fugiunt, ille cernat exactius. Sunt enim difficilia semper, quæ optima. Quum igitur superioribus diebus uniuersa Galeni opera in methodũ longè breuiorẽ, ac faciliorẽ contrahens, obiter reperissem cõplura, hactenus animaduersa à nemine, in quæ lector facilè impingere poterat: rẽ haud inutilem me facturũ existimaui, si omnia loca præcipua, quæ, iudicio meo, aliã requirebant expositionẽ, pauculis annotarẽ, arbitriũq; studiosis relinquerẽ, aut sequendi uersionẽ nostram, aut cõsulendi Græca exẽplaria. Neq; enim tantũ mihi ipsi tribuo, ut uelim illis ita meam sententiã probari, ac si Lycurgi, aut Solonis decretum esset. Nam & insitam mihi fragilitatẽ agnosco, & iudicio omni ex parte difficile, ut qui homo sit, passim non decipiatur: id quod Galenus secũdo libro de compositione pharmacorum secundũ partes, non minus uerè q̃ eleganter, confirmat dicens. Χαλεπὸν γὰρ ἄνθρωπον ὄντα μὴ διαμαρτάνειν ἐν πολλοῖς, τὰ μὲν ὅλως ἀγνοήσαντα, τὰ δὲ κακῶς κρίναντα, τὰ δ' ἀμελέστερον γράψαντα: quẽadmodum certè aliquando mihi accidisse fateor, qui iuuenili pruriens olim scribendi libidine, nonnulla paulo maturius edidi, quæ optarem nunq̃ prodiisse in lucem. Quanquam animus haud dubiè est, ubi ocium fuerimus nacti, quæcũq; à nobis cõscripta citra perfectũ iudicium sunt, ea omnia recoquere, reuocareq; ad limã accuratiorẽ: idq; patrũ grauissimorũ exẽplo, q uel in sacris literis, in qbus maiori cũ periculo erratur, retractare ꝓpria scripta nõ dubitarũt. Quòd si qs interim Vir Doctus iuxta & syncerus, uel in hisce nostris annotatiõibus, uel in aliis oĩbus, quæ aliàs à nobis sunt exa-

rata, meliora in medium produxerit, ego primus omnium illa amplexabor, eiq; immortales gratias habebo, nec minores, q̃ si mihi laboranti graui ophthalmia, oculorum aciem restituisset: modò eo utatur candore & modestia, quæ uiros philosophos decet, ueritatisq; amantissimos. Semper nanq; à moribus Erasistratæorum abhorrui, qui adeò pertinaciter suam tuebantur hæresim, ut censerent patriã potius prodendam esse, quàm proprium dogma. Quòd uerò hic præsens labor mihi institutus non fuerit, ut ostentarem ingeniũ, aut uigilijs hominum Doctissimorum detraherem, sed ut publicæ utilitati consulerem, rationemq; redderẽ diligentiæ præstitæ in condenda Galeni Epitome, nouit quidem ille, qui animorum est scrutator, Deus Opt. M. Porrò ut id ipsum lucubrationum quod est, sub splendore nominis tui publicarem, me occasiones uariæ impulerunt, Vir Clarissime. Vna & potissima, ut amor ille ardentissimus, qui inter Excellentiam tuam, & Illustrissimum atq; Reuerendiss. D. D. Franciscum à Bouadilla & Mendozza, Cardinalem Caurien. Patronumq; meum non uulgarem, indies magisq; consolidescit, ex hoc argumẽto innotesceret cunctis: simulq; obseruantia mea in utrunq;. Secunda, ut uitiligatorum calumniis ianuam detrectandi obserarem, tutumq; à rabidorum me canum morsibus redderem. Quippe uerisimile est, quæ tibi semel sunt consecrata, tuæq; protectioni se crediderũt, ea ueluti in asylo quodam intemerato iam esse: quum nemo futurus sit adeò temerarius aut impudens, ut istam Amplitudinem tuam, authoritatemq; summam, non reuereatur. Tertia quæ me illexit causa est, qua ducti studiosi omnes, te unicum protectorem Musarum, Doctorũ hominum patrem,

promotoremq; ingenuarũ omnium disciplinarum, nunquam non confitentur: nempe multijuga ista eruditio tua, feruentissimusq; sapientiæ amor, claritudini generis, prudentiæ, humanitatiq; coniunctus: ut interim singularem ad omnia ingenii tui promptitudinem, admirandamq; in agendis rebus dexteritatem prætercam. Quas insignes uirtutes (quæ rarò in unũ conspirant) in te cumulatas sentiens Carolus. V. Cæsar, indies concredit tibi maxima molimina rerum: quæ adeò feliciter consilio & sapientia tua illi confecta & expe dita reddis, ut diuino planè ingenio præditus esse uidearis: id quod etiãnum prædicare de te Illustrissimus hic Venetorũ senatus non desinit: qui & lugeret hodie recessum tuum, nisi Illustris. Vir D. D. Ioannes à Mendozza, aureũ quodam tuarum uirtutum exemplar, dolorem ipsum foueret, leniret, ac mitigaret. Siquidem in eo præsente (cui eadem mens, idem candor, prudentia eadem, ut cognomentũ idem) desyderium tui absentis exatiant: in eo suos oculos pascunt: qui tanta cum grauitate, sapientia, fide, studio, atq; sedulitate, fungitur Oratoris munere, ut minimè iam ipse hinc abesse uidearis. Ne igitur diutius quàm par est, suspensam tuam amplitudinem teneam, en offerimus tibi, Vir Illustris. in Galeni interpretes hasce nostras annotationes. Quas quidem si tuo patrocinio dignatus fueris, ipsæ quidem omnes insultus atq; incursiones respuent: ego uerò tuam semper Excellentiam suspiciam: quam in multos annos Christus nobis seruet incolumem. Venetijs ex ædibus Illustris. Viri, D. D. Ioannis Furtadi à Mendozza, apud Venetos Cæsarei Oratoris Splendidissimi. Decimo Cal. Decemb.

M. D. XLVIII.

ADuertas Candide Lector, numerum illum qui passim occurret tibi in nostris annotationibus, referre paginas eorum Galeni commentariorum, qui in octo classes digesti, repurgatiq́; ab innumeris mendis, anno 1541. sub formula octaua fuerunt Venetijs excusi, idq́; industria Clarissimi & Eruditissimi Viri, Victoris Trincauelij, Doct. Med. nec non diligentia Augustini Ricci, Medici etiam absolutissimi.

ANNOTATIONES
IN GALENI INTERPRETES
Andrea Lacuna Secobiensi, Doct. Med. Milite Sancti Petri, Authore.

Sectionis primæ, parte prima,
Pagina prima.

STATIM IN AVSPIciis libelli de exhortatione ad artium liberalium studia. sic habet dictio Galeni. Εἰ μὲν μηδ' ὅλως λόγου μέτεστι τοῖς ἀλόγοις ὀνομαζομένοις ζώοις, ἀδηλόν ἐστι. ἴσως γάρ, εἰ καὶ τοῦ μὴ κατὰ τὴν φωνήν, ὃν καὶ προφορικὸν ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ τοῦ γε τὴν ψυχήν, ὃν ἐνδιάθετον καλοῦσι, μετέχει πάντα, τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δὲ ἧττον. Quæ sane sic vertit Erasmus Roterodamus. An animantia quæ dicuntur bruta, prorsus expertia sint rationis, nondum satis liquet. Fortassis enim, tametsi non habent eam rationem, quæ iuxta vocem intelligitur, nobiscum communem, quã vocant enunciatiuam, certe eam quę secundum animam accipitur, quam rationem appellant affectuum capacem, habent nobiscum communem omnia, licet alia magis, alia minus. &c. Constat itaq; τὸν ἐνδιάθετον λόγον, ab Erasmo verti rõnem affectuũ capacem: quum potius internã, siue intus delitescentem, vertendũ fuisset. Siquidem eo in loco Galenus, tã brutis, quàm ipsis hominibus, rationẽ videtur tribuere: hoc interiecto discrimine, ꝙ illorum quidẽ ratio sit muta, recõditaq;, id qđ est ἐνδιάθετος λόγος: nostra aũt, explicet sermone.

Cuius opinionis videtur etiam fuiſſe Fabius Quintilianus, qui ſecundo ſuarum inſtitutionum libro ſic diſſerit. Et hercle Deus ille Princeps, Parens rerum, fabricatorq́; mundi, nullo magis hominem ſeparauit à cæteris, quæ quidē mortalia eſſent, animalibus, quàm dicendi facultate. Et paulo poſt. Sed ipſa ratio, nec tam nos iuuaret, nec tam eſſet manifeſta in nobis, niſi quæ cōcepiſſemus mente, promere etiam loquendo poſſemus: quod magis deeſſe cæteris animalibus, quàm intellectum & cogitationem quādam videmus. Nam & moliri cubilia, & nidos texere, & educare fœtus, & excludere, quin etiam reponere alimēta in hyemem, opera quædam nobis inimitabilia, qualia ſunt cerarum, ac mellis, efficere, non nullius fortè rationis eſt. Sed quia carent ſermone, quæ id faciunt, muta, atq; irrationalia vocantur. Deniq; homines quibus negata vox eſt, quantulum adiuuat animus ille cœleſtis? Quare ſi nihil à Diis oratione melius accepimus, quid tam dignum eſſe cultu, ac labore ducamus, aut in quo malimus præſtare hominibus, q̄ quo ipſi hoīes cæteris animalibus præſtant? Hæc Fabius. Non defuerunt tamen qui rationem illam enunciatiuā, etiam brutis tribuerent. Quippè inter Græcos Porphyrius libro περὶ ἀποχῆς τῶν ἐμψύχων, duplicem, vt Galenus, & ipſe rationem exprimit. Quarum vnam quidem vocat προφορικὸν λόγον, hoc eſt, rationem vocalem: alteram verò, ἐνδιάθετον, quod eſt, reconditam, ſiue, vt nos vertimus, intus deliteſcentem. Ac ſanè illius rationis primo loco asſignatę, participes etiam eſſe feras pronunciat. Neq; enim mirandum eſſe, ſi earum ſermonē minimè percipiamus, quum nec Perſarum, nec Scytharū idioma vllus Græcus intelligat. Huic ſententiæ ſubſcribere videtur palàm etiam Lactantius Firmianus, libro de Ira Dei ſic diſſerens. Nam cætera quæ videnī hominis eſſe propria, & ſi non ſint talia in mutis, tn̄ ſimilia videri poſſunt. Proprius homini ſermo eſt: tamen & in illis quædam ſimilitudo ſermonis. Nam & dignoſcunt inuicem ſe vocibus: & quum iraſcuntur, edunt ſonum iurgio ſimilem: & quum ſe ex in-

teruallo vident, gratulandi officiũ voce declarãt. Nobis quidem voces eorum videntur inconditæ: ſicuti & illis fortaſſe noſtræ. Sed ipſis qui ſe intelligunt, verba ſunt: deniq; in omni affectu certas vocis notas exprimũt, quibus habitum mentis oſtendant. Et paulo poſt. Quid tam homini propriũ quàm ratio, & prouidentia futuri? Atqui ſunt animalia quæ latibulis ſuis diuerſos & plures exitus pandant: vt ſi quod periculum inciderit, fuga pateat obſeſſis. Quod non faceret, niſi ineſſet illis intelligentia & cogitatio. Ac poſtea ſubdit. Quòd ſi horum omniũ, quæ adſcribi homini ſolent, in mutis quoq; deprehenditur ſimilitudo, apparet ſolam eſſe religionem, cuius in mutis nec veſtigium aliquod, nec vlla ſuſpitio inueniri ſolet. Huc pertinent quę Plin. lib. x. Cap. xxviii. naturalis hiſtorię, ait de Luſciniis. Certant inter ſe, palamq́; animoſa contentio eſt. Victa morte finit ſæpe vitam, ſpiritu prius deficiente, quàm cantu. Meditantur aliæ iuniores, verſusq́; quos imitentur, accipiunt. Audit diſcipula intentione magna, & reddit: vicibusq́; reticent. Intelligitur emendatæ correctio, & in docente quædã reprehenſio. &c. Recedere tamen hæc iam ab inſtituto videntur: cuius prorſus eram oblitus, nimirum delinitus hiſtoriæ naturalis dulcedine, perinde ac ſi loton arborem, ſuauisſimam quidem illam, guſtaſſem. Galenus itaq; τὸν ἐνδιάθετον λόγον quodammodo opponit τῷ προφορικῷ: ita vt illa quidem, quæ ſola ineſt brutis, ſit ratio occulta, reconditaq́;: hæc autẽ, qua nos ipſi, veluti auctario quodam, prædití ſumus, illuſtretur ſermone. Quòd autem hæc ita habeant, non alium teſtem, ſed Galenum producamus in mediũ, qui ſe ipſum interpretatur, cõmentario primo in librum Hippocratis κατ᾽ ἰητρεῖον, ſic diſſerens. Τῶν αἰσθήσεων ἁπάσαις τὴν γνώμην ἐφεξῆς ἔταξεν, ὅπερ ἐστὶν, τὴν διάνοιαν, ἥν τε καὶ νοῦν καὶ φρένα κοινῶς οἱ ἄνθρωποι καλοῦσιν. ἐπειδὴ καὶ τῶν κατὰ φωνὴν ἐστί τις λόγος. ἀφορίζοντες οὖν τοῦτον τὸν προειρημένον λόγον οἱ φιλόσοφοι, καλοῦσιν ἐνδιάθετον, ᾧ λόγῳ τά τε ἀκόλουθα, καὶ τὰ μαχόμενα γιγνωσκομένοις ἐμπεριέχεται, καὶ διαίρεσις, καὶ

σύνθεσις, καὶ ἀνάλυσις, καὶ ἀπόδειξις, ὅσα τἆλλα τοιαῦτα.
Quæ omnia fideliter simul & eleganter à Victore Trincauelio, Viro citra controuersiam Doctissimo, sic sunt in sermonem Latium conuersa. Post omnes sensus statim intelligentiam collocauit, hoc est cogitationem, seu rationem, quam homines communiter mentem & intellectũ nominare consueuerunt. At verò quoniam & in voce quædam ratio reperitur, ideo philosophi, vt hanc ab illa discernerent, interiorem hanc appellarunt, qua & consequentia, & repugnantia cognoscimus: quibus diuisio, compositio, resolutio, ac demonstratio, cæteraq; id genus comprehenduntur. Atq; hactenus circa hanc primam annotationem: quam pertractaui, minimè quidem ut suggillarem Erasmum, qui tam illustrauit bonas artes & disciplinas, quàm qui maximè, sed ut Galeni mentẽ exactè illius studiosis exponerem, id quod videor abundè iam præstitisse.

Libro de optima secta.

Pag. 57.

IVnius Paulus vertit. Et ægrotantes non multo in conficiendis cibis labore indigere. Græce habetur. Καὶ ὅτε οἱ νοσοῦντες δέονται τῶν μὴ πολλῆς κατεργασίας δεομένων τροφῶν. Hoc est. Et quòd ægri egeant cibis, qui non admodum difficulter coquantur: vel qui longam elaborationem non postulent.

Pag. 58.

IVnius Paulus. Ab huiusmodi præceptum nascitur, liquidi cibi omnes, febricitantibus bene faciunt. Græcè legimus. ἐπὶ τούτοις γίγνεται τὸ θεώρημα τοῦτο. αἱ ὑγραὶ διαίται πᾶσι τοῖσι πυρεταίνουσι ξυμφέρουσι. Quod est. Ex his tale oritur theorema. Cibi humidi omnibus febrientibus conferunt.

Pagina. 61.

IVnius Paulus. Aiunt enim, ante quàm adhibendorum remediorum vires quis didicerit, nihil aliud vtile ab ex-

perientia prouenire. Græcè legitur. φᾶσι γὰρ πλὴν τοῦ τὰς δυνάμεις τῶν προσφερομένων ἐκμαθεῖν ἕτερον οὐδὲν χρήσιμον ἐκ τῆς πείρας παραγίνεσθαι. Quod est. Aiunt enim, præter hoc quòd facultates exhibendorum per eam cognoſcũtur, nihil aliud vtile ab ipſa experientia accedere. &c. Fefellit autem interpretem, vocularum πλὴν καὶ πρὶν, affinitas atque ſimilitudo.

Pagina. 86.

IVnius Paulus. Quandoquidem non ab effectis ſed ab efficientibus (quemadmodum & ipſi profitentur) indicationes accipiendæ ſunt. Græcè legitur. οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν ἀποτελοῦντων, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν ἀποτελουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὁμολογοῦσι, χρὴ τὰς ἐνδείξεις γίγνεσθαι. Quæ contrario modo vertenda erant: ſic ſcilicet. Non enim ab efficientibus, ſed ab effectis (quemadmodum & ipſi fatentur) indicationes ſumendæ ſunt.

Pag. 95.

IVnius Paulus. τὰς κοινότητας ſemper communia vertit, non communitates, vt ſanè vertendum eſt, ſi velimus veram Galeni phraſim atque ſententiam exprimere.

Lib. De conſtitutione artis Medicæ.
ad calcem libri.

BArtholomeus Syluianus vertit. quod labefactatur. Aldinus codex habet, ὅτι διαφθείρεται. hoc eſt: quia corrumpitur. Baſilienſis autem, ὅτι διαφορεῖται. & rectè quidem: quod vertendum eſt, quia digeritur & reſoluitur.

Libro. I. De elementis.
Pag. 190.

LEOnicenus. Vel ſecundum ſubſtantiam quibus contigit eſſe elementa. Cui verſioni ſuffragantur cæteri interpretes. Græcè tamen legitur. ἢ κατὰ τὰς οὐσίας, αἷς συμβέβηκεν αὐτοῖς εἶναι στοιχείοις, Hoc eſt.

An ſecundum ſubſtantias, quarum ratione contigit ipſis eſſe elementis. Cæterùm loco αἷς crediderim eſſe legendum ἃς: niſi quis forte dicat Galenum vti Latina phraſi, vtpote diu in Vrbe Roma verſatum.

Libro III. Pag. 285.

LInacer. Vt ſi carnoſi q̃s iuuenis in frigida lauatione corpus eius ex accidenti, non ex propria poteſtate calfacere dicat. Græcè. οἷον εἰ τὴν ψυχρολουσίαν ἐπ᾽ εὐσάρκου νέου θερμαίνειν τὶς φαίη τὸ σῶμα κατὰ συμβεβηκὸς, οὐκ οἰκείᾳ δυνάμει. Quod ſonat. Vt ſi quis dicat frigidam lauationem calfacere corpus carnoſi iuuenis, ex accidenti, non facultate propria.

Lib. de inæquali intemperie. Pag. 314.

LInacer. Calfit quidem ſanguis aliquando vniuerſus, quicũq; non naturalem illum calorem, qui ex humoris putredine eſt obortus, recepit. Græcè legitur. ἐκθερμαίνεται μὲν ἐνίοτε σύμπαν ἤδη τὸ αἷμα, καὶ δέδεκται τὴν παρὰ φύσιν ἐκείνην θερμασίαν, τὴν ἐκ τῆς σηπεδόνος τῶν χυμῶν ὁρμηθεῖσαν. Quod vertimus. Calfit quidem ſanguis quandoq; vniuerſus, recipitq́; illum calorem præter naturam, qui ab humorum putredine proficiſcitur.

Pag. 318.

LInacer. In qua alterum ſit comprehenſum. Græcè habetur. ἐν ᾧ θάτερον οὐχ ὑπάρχῃ. hoc eſt, in quo etiam non adſit alterum.

Lib. De animæ morum, & corporeæ temperaturæ mutua conſequutione. Cap. 3.

BArtholomeus Syluianus. At incorporeæ ſubſtantiæ, quũ per ſe ipſa eſſe poſſit, neq; qualitas aut ſpecies corporis ſit, differentiam nullam intelligo. Cui verſioni alii ſubſcribunt interpretes. Grę̈cus tñ codex habet in hunc modũ. ἀσωμάτου δ᾽ οὐσίας, αὐτῆς καθ᾽ ἑαυτὴν εἶναι δυναμένης, οὐκ οὔσης δὲ ποιότητος, ἢ εἴδους σώματος, οὐδεμίαν νοῶ διαφοράν. Quod ſic ſanè vertendũ eſt. Incorporeæ verò ſubſtãtiæ, quæ ipſa quidẽ per ſe cõſiſtere valeat, nec corporis qualitas

aut ſpẽs ſit, equidẽ nullam differentiam inuenio. &c. Quibus nimirum verbis conuellens opinionẽ Platonis, qui animam conſtituebat incorpoream quandam ſubſtantiam, & quæ poſſet per ſe ſubſiſtere, conatur Galenus oſtendere, illã eſſe aut qualitatem, aut aliquam ſpeciem corporis: quum alioqui, ſi eſſet quid alienum & abſtractum à corpore, neutiquã illam diuiſionem admitteret, qua in tres ſpecies, ſeu differẽtias, uel à Platone ipſo diſtinguitur.

Lib. III. De naturalibus facultatibus.

Pag. 444.

LInacer. Siquidem ĩterna arteriæ tunica. Græcẽ legitur. ὁ γὰρ ἔνδον χιτὼν τῆς γαστρός. Quod eſt. Etenim interna uentriculi tunica.

Lbi. I. De motu muſculorum.

Pag. 504.

COdices Latini ſunt deprauati: in quibus habetur. At reliquum, & quartum, & motum tranſgreſsi, conſydere mus. &c. Græcẽ nanq; habetur. Ἐπὶ τὴν λοιπὴν καὶ τετάρτην μεταβάντες κίνησιν, ἐπισκεψώμεθα καὶ τὸν ταύτης τρόπον. Hoc eſt. Ad reliquum autem & quartum motum tranſ greſsi, modum ipſius expendamus.

Libro ſecundo. Pag. 521.

LEonicenus. In quacunq; autẽ talium conſtituens membrum, muſculis circa ipſum tonicẽ agentibus commiſeris, figuram ſic ſeruant, adeò ut ſedentes quidam dormiuerint. &c. Græcẽ legimus. ἐν ᾧ γὰρ αὐτῶν τοιούτων καταστήσας τὸ κῶλον, τοῖς τονικῶς ἐνεργοῦσιν ἀμφ' αὐτὸ μυσὶν ἐπιστρέψης τὴν φυλακὴν τοῦ σχήματος, ᾧ δὲ φυλάττουσιν, ὥστε καὶ καθήμενοι πολλάκις ἐκοιμήθησάν τινες. Quod ſic vertimus. In quacũq; enim talium cõſtituens membrum, ſi muſculis circa ipſum tonicẽ agentibus commiſeris figuræ cuſtodiam, adeò illam tuenť, vt ſedẽtes ſæpe quidã dormiuerint.

Pag. 522.

LEonicenus. Itaq; & ſupinum iacere, & hiare, ſtertoris, aut exolutionis, aut ebrietatis, aut ignauiæ ſunt ſigna.

Græcè. καὶ τὸ χάσκειν οὐκ ἀΐδυ τοῦ ῥέγχειν. Quod eſt, & hiare cum ſtertore.

Pag. 524.

LEonicenus. At (dicet fortè quiſpiam) non aſſequimur mente ea fieri: nam nec palpebrarũ motũ ſemper. &c. Quo in loco Galenus reſpondet ad obiectionem tacitam. Ac proinde ita debemus legere. At (dicet forte quiſpiam) non aſſequimur mẽte ea fieri. Neq; etiam (ſupple dicemus nos) palpebrarum motui ſemper adhibes mentem: &c. ac ſic ſanè ſententia illa euadit perſpicua. Tu interim conſule Græcum exemplar.

Lib. primo de ſemine.

Pag. 557.

IAnus Cornarius. Attractoriam quidem familiariũ, per quam attracturum, & alteraturum, alimentumq́; ſibi facturum erat: expulſoriam autem alienorum & ſuperfluorũ. Sic autem habet Græcus vetuſtus codex: nam impreſſi ſunt deprauati. ἑλκτικὴν μὲν τῶν οἰκείων: ᾗ δὲ καθέξειν τε καὶ ἀλλοιώσειν ἔμελλε. καὶ ᾗ τροφὴν ἑαυτῷ ποιήσασθαι, τῶν ἀλλοτρίων δὲ καὶ περιττῶν ἀποκριτικήν. Quod eſt vertendum. Attractricem quidem, familiarium: & qua etiam retenturum erat, quaq́; alteraturum, & ſibi nutrimentum facturum: ac deniq; alienorum, ſuperfluorumq́; excretricem. Galenus ſi quidem impræſentiarum quatuor illas facultates, maximè inter ſe diſtinctas, aſcribit ſemini: nec vult ipſum per attractricem, aut alterare, aut ſibi alimentum conficere: id quod dictu eſſet planè ridiculum: quum nimirum ſingulis earum facultatum ſit ſuum munus proprium, nullaq́; alterius operationem vſurpet. Attactricis quippe eſt attrahere: retentricis retinere & conſtrigere: alteratricis alterare & cõcoquere: expultricis deniq;, aliena & ſuperuacanea expellere: id quod ſatis ſuperq́; à Galeno demonſtratum videtur, quum in aliis locis, tum vel maximè in commentariis de naturalibus facultatibus.

Cornarius

Pag. 567.

COrnarius(cui cæteri interpretes ſuffragantur) vertit in hunc modum. & ob id ſanguini facillimum eſt carnē fieri:difficillimū verò mēbranæ,& neruo , & venæ, & arteriæ,& tunicæ.Græcè legitur.καὶ διὰ τοῦτο τῷ αἵματι ῥᾷστον μὲν γενέσθαι σαρκί , χαλεπώτερον δ' ὑμένι,καὶ νεύρῳ καὶ φλεβὶ , καὶ ἀρτηρίᾳ, καὶ χιτῶνι. Quod eſt vertendum. Iccirco facillimum quidem eſt ſanguini fieri carnem: difficilius autem membranam,& neruum,& venam,& arteriam,& tunicam . Docet quippe eo in loco Galenus , ipſas particulas ſolidas vix poſſe confici ex ſanguine: carnem autem facillimè : quum nimirum illæ quidem , à ſemine : hæc autem à ſanguine,originem nanciſcantur.

Pag. 582.

COr. Continetur autem in teſtibus ſeminarius humor. Et paulo poſt. Trahunt igitur etiam teſtes ſeminarium humorem. Vtrobiqꝫ autem Græca exemplaria habent ὀῤῥώδες ὑγρὸν , hoc eſt,humor ſeroſus: qualis certè genitura ipſa exiſtit, & præcipuè quæ in ſiniſtrum deſcendit teſtem: quum videlicet ſiniſtrum vas ſeminarium oriatur ab emulgente vena , quæ ſeroſisſimum ſanguinem vehit ad renem ſiniſtrum , vt illic expurgetur.

Lib. II.de Semine. Pag. 590.

COrn. Poſſe autem Hippocrates etiam opinatus eſt , ex vtriſqꝫ permiſtis vnum perfectum ſemen fieri,etiā ſi hoc ita eſſe impoſsibile ſit. Græcè legimus , δύναται δὲ καὶ ὡς ἱπποκράτης ὑπελάμβανεν , ἐξ ἀμφοῖν κεραννυμένων ἐν τέλειον γίγνεσθαι σπέρμα. Καὶ τίν' ἦν δυνατά , εἰ μὴ ταῦτα? Quod nos vertimus.Poteſt autem(quemadmodum exiſtimauit Hippocrates) ex ambobus miſtis , etiam vnum ſemen perfectum fieri. Et quæ obſecro posſibilia eſſent,ſi hæc talia non forent ? Itaqꝫ non refellit opinionem Hippocratis,ſed illam potius(quod ſolet ſemper) ceu Dei oraculum,& recipit,& amplexatur.

Pag. 602.

CORnarius. Non tamen impossibile est animo concipere tale temperamentum animalis corporis, vt perfectum animal generet, absq; alterius commistione. Græce autem legitur, ὡς γεννῆσαι ἀτέλεον. hoc est: vt imperfectũ generet. Quam lectionem probandam esse indicat sequens dictio, quæ ita habet. Animal tamen perfectum in se ipso cõcipere, verè difficile est. Aduertat item candidus lector, pas sim in commentariis de semine, Cornarium τὸ θῆλυ, quod est in Græco, quodq; fœmineum significat, uertere nobis muliebre. Pag. 620.

COrnar. Apparet ex his quatuor vasis, quæ appellatum vmbilicũ, simulq; meatum iuxta vragon, ꝯstituũt. etc. Græcè legimus. φαίνεται γὰρ τῶν εἰρημένων τεττάρων ἀγγείων, ἃ κατὰ τὸν ὀνομαζόμενον ὀμφαλὸν, ἅμα τῷ κατὰ τὸν οὐραχὸν πόρῳ συνίστησιν, etc. Quæ sonant. Apparet enim ex his quatuor vasis, quæ iuxta appellatum vmbilicũ, vnà cum meatu, qui ad vrinaculum est, coeunt.

Libro de instrumento odoratus. Pag. 654.

LVdouicus Bellisarius. Eaq; quæ de foraminibus dixit aperiri solitis, q̃q̃ non intelligentiam fugiunt, etc. Græcus codex habet. ἀλλὰ καὶ τὸ λεγόμενον ὑπ' αὐτοῦ περὶ τῶν ἀνακαλυπτομένων πόρων, ἀδύνατον μὲν οὐκ ἔστι. Quæ ita uertenda sunt. Cæterùm quod ab eo dictum est, de reseratione meatuum, impossibile quidem non est.

Sectionis primæ parte secunda.

Lib. II. de anatomicis administrationibus. Pag. 64.

ANdernacus. Quòd vngues igitur ex prædictis omnibus coalescant. Græcè. ὅτι μὲν οὖν συμπεφύκασιν τοῖς εἰρημένοις ἅπασιν οἱ ὄνυχες. hoc est. Quod igitur prædictis omnibus ipsi vngues accrescant.

Lib. III. Pag. 76.

ANdernacus. Amplæ magnitudinis porrigi neruos diximus. Græcè. ἡ φορὰ τῶν μεγάλων ἐστὶ νεύρων, hoc est. Magni feruntur nerui.

Pag. 78.

ANdernacus. Detectis enim plurimis iam brachii parti bus, reliquos duos neruos, propter internam ipsius regionem, conspicis, in quam etiam prædicti tres paulo inferius, q̃ tertius neruus est, inseruntur. Græcè legitur. γεγυμνωμένων γάρ σοι τῶν πλείστων μερῶν ἤδη τοῦ βραχίονος, ἐπισκέπτου λοιπὰ δύο νεῦρα κατὰ τὴν ἔνδον αὐτοῦ χώραν (ἐν ᾗ καὶ τὰ προειρημένα τρία τὴν ἐπίβασιν εἶχεν) ὀλίγῳ τινὶ κατωτέρω τοῦ τρίτου νεύρου. Quod est. Nudatis enī iam plurimis brachii partibus, reliquos duos neruos iuxta ipsius regionem internam (in quam etiam prædicti tres inserunt) expende, paulo inferiores, q̃ situs sit tertius neruus.

Pag. 90.

ANdernacus. Manu aũt immissa intercipienda est. Græcè. καθέσθαι δὲ τὴν χεῖρα, καὶ διαλαμβάνεσθαι. Hoc ẽ. Demitti autem manum, intercipiq;: estq; subaudiendum oportet. Vult siquidem vt manum liberè demittam⁹, ac sic pẽdulam excipiamus vinculo, ad hoc vt venæ exactè promineant: id quod hodie etiam in quotidiano est vsu.

Pag. 102.

OMnia latina exemplaria ob typographorum inaduertentiam sunt deprauata. Habent enim. Mox alia penitus grandis: quum penitius legendum sit: quandoquidem Græcè legitur διὰ βάθους μᾶλλον.

Lib. VI. Pag. 175.

ANdernacus. Quam possibile est solius peritonei facere. Græcè. ἦν οἷόν τε τοῦ περιτοναίου μόνου ποιεῖσθαι. Quod equidem verterem. Quam possibile est à solo peritonæo fieri. Constat nanq; eam futuram abdominis à nerueis illis peritonæi filamentis conflari.

Pag. 185.

ANdernacus. Gulosis verò & timidis inest magnum iecur & multifidum, aliter quidem affectis. Græcus codex excusus habet. τοῖς μὲν τοῖ λίχνοις, καὶ δειλοῖς μέγα τ' ἐστὶ, καὶ πολυσχιδὲς ἧπαρ, ἕντερον πρὸς δὲ τοῖς ἐναντίοις. etc. Sed in quodam antiquissimo legimus. ἑτε-

ἕτοιον δὲ τοῖς ἐναντίοις. Hoc eſt. Diuerſum autem cōtrariis. Atq; ita legendum eſſe nemo tam obtuſo ingenio eſt, ut non videat.

Pag. 187.

ANder. Hoc autem ſub tenui tunica aperiri euidenter apparet. Græcè. ἐναργῶς δὲ ὁρᾶται τοῦτο διανοούμενον ὑπὸ λεπτῷ τῷ χιτῶνι. Quæ ſic verterem. Perſpicuè autem hoc ſub tenui comprehenſum tunica apparet.

Lib. VII. Pag. 197.

ANder. Non tamē ipſi cordis corpori pericardios hæc tunica connexa eſt, uerùm in aliis omnibus haud parua quædam regio intermedia eſt, motui cordis accommodata, ad baſim ipſius, quæ, vt eſt expoſitum, orbicularis eſt, prodeuntibus ex ea vaſis connexa. Græcè legimus. οὐ μὲν αὐτῷ γε τῷ σώματι τῆς καρδίας ὁ περικάρδιος οὗτος χιτὼν συμπέφυκεν, ἀλλ᾽ ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν οὐ μικρά τίς ἐστιν ἡ μεταξὺ χώρα, τῆς καρδίας ἀνακειμένη κινήσει. κατὰ δὲ τὴν ἑαυτοῦ βάσιν, ἥ τις (ὥσπερ ἐρρέθη) κύκλος ἐστὶ, τοῖς ἐκφυομένοις αὐτῆς ἀγγείοις συμπέφυκεν. Id quod vertimus. Non tamen ipſi cordis corpori pericardios hæc tunica connexa eſt: verùm circa alias quidem omnes illius partes, haud parua quædam regio ītermedia eſt, motui cordis accommodata: ad baſim verò ſui ipſius, quæ ſanè (ut iā expoſuimus) eſt circulus, exortis ab illo vaſis annectitur.

Libro octauo. Pag. 232.

ANdernacus. Quemadmodum etiam ſi in contractione thoracis per ſectiones inaniti aere extrinſecus illapſo, eas obturaueris, reſpirabit confeſtim animal. Græcè. ὥσπερ γε καὶ ἐὰν ἐν τῇ συστολῇ τοῦ θώρακος ἐκκενωθέντος διὰ τῶν τομῶν τοῦ παρεμπεπτωκότος ἔξωθεν ἀέρος, φράξῃς αὐτὰς, ἀναπνεύσει τε καὶ φωνήσει παραχρῆμα τὸ ζῶον. Quod ſic clarius vertitur. Quemadmodum ſi in contractione thoracis, inaniti aere per ſectiones elapſo, obſtruxeris ipſas ſectiones, reſpirabit, vocemq; edet confeſtim aīal.

Pag. 241.

ANdernacus. Nam intercoſtalibus muſculis uehementer hoc tempore protenſis. Græcè autem legitur πρωσστελλομένων: hoc eſt contractis, aut concidentibus.

Pag. 248.

ANdernacus. Quæ manifeſtam ſui inſpectionem efficit. Græcè legitur. σαφῆ τὴν δι' αὐτοῦ θέαν ἐργαζόμενος. Hoc eſt. Manifeſtam per ſe inſpectionem faciens. Quibus verbis Galenus ſignificat, vbi per anatomen, coſtas ſuccingens membrana, ſola & ſimplex relicta fuerit, nempe liberata à coſtis & muſculis, facilè nos per ipſam, ceu per cornu quoddam, aut vitrum, inſpecturos interna viſcera.

Ibidem.

ANdernacus. At manifeſtior adhuc ſpeculatio fit, cum in diaphragmate nudato peritonæi vertex auellitur. Græcè, σαφέστερα δὲ ἔτι τοῦ δὲ γίγνεται θέα κατὰ τὸ διάφραγμα γυμνωθὲν, ἀποδερομένης τῆς κορυφῆς τοῦ περιτοναίου. Nempe. Manifeſtior autem adhuc fit ſpeculatio per diaphragma nudatum, vbi peritonæi vertex auulſum fuerit.

Lib. IX. Pag. 251.

ANdernacus. Dum igitur membranæ cerebri plexus oſſibus quæ ambiunt detegis, ſubinde quippiam abrũpitur. Græcus codex habet. ἐν αὐτῷ μὲν οὖν τῷ γυμνοῦσθαι τῶν περικειμένων ὀστῶν τὰς διπλόας τῆς μήνιγγος, πολλάκις ἀπορρήγνυταί τι καὶ διασπᾶται. Qđ eſt. Interim enim dũ exuũtur à circumiectis oſſibus, ipſius meningis plexus, ſæpenumero quippiã obrũpitur, diuelliturq́;.

Pag. 253.

ANdern. Atq; ipſius vſum ſimul inſpiciendo nudabis. Græcè legitur. καὶ τῆς χρείας αὐτῆς ἅμα τῇ θέᾳ γυμνωθείσης: qui locus eſt deprauatus: planeq́; conſtat, non γυμνωθείσης, ſed γνωθείσης, legendum eſſe: vt reddatur ita Galeni ſententia: atq; ipſius vſum ſimul inſpiciũdo exploraueris.

Lib. IIII. De uſu particularum.

Pag. 404.

NIcolaus Regius. cum autem nulla iam superſit. Græcè ὄντος δ' οὐδενὸς ἔτι. Quod eſt. Nulla autem iam ſuperſit. Quam lectionem ſi nõ recipias, tota Galeni ſententia abrumpitur, uixq; intelligi poterit.

Pag. 414.

NIcolaus R. ad ilia. Græcè legitur κατὰ τὰς λαγόνας: quod eſt per ilium regionem.

Pag. 428.

NIcolaus Regius. & paulo minus alba. Græcè habetur. καὶ μικροῦ δεῖν, λευκή. Hoc eſt. Et parum abeſt, quin alba.

Pag. 403.

NIcolaus Regius. Quum tamen neq; inteſtinorũ quoduis, coquendi alimenti, neq; uenæ ſanguinis gignendi gratia extiterint. Græcè legimus. γέγονε δ' οὔτε τῶν ἐντέρων οὐδὲν ἕνεκα πέψεως, οὔτε φλέβες αἱματώσεος. Quod eſt vertendum. Neq; uerò vllum inteſtinorum gratia cõcoctionis eſt cõditum, neq; gratia ſanguificationis, vlla venarum.

Pag. 434.

NIcolaus Regius. In tranſuerſos & rotundos villos diſſoluendam. Vbi Græcè legitur ἀναλυόμενον. hoc eſt reſolutam,

Lib. V. Pag. 447.

OMnes latini codices ſunt mendoſi: in quibus legitur. ne quod inferiorum inteſtino externo aliquando indigeret auxilio. Eſt ſiquidem legendum inteſtinorũ.

Lib. ſexto. Pag. 477.

NIcolaus Reg. Quod verò deinceps eſt, ſimul cum particulis quæ ipſo thorace continẽtur, agemus ſatius eſſe ſcribere arbitrati, in hunc librum diſtulimus. Græcè legitur. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ δὲ, τῇ τῶν ἐν θώρακι μορίων ἐξηγήσει συναναγράφειν ἄμεινον εἶναι νομίζοντες, εἰς τόν δὲ τὸν λόγον ἀνεβαλόμεθα. Quod ſic ſanè vertendum eſt. Quod verò reliquũ erat, ſatius eſſe putantes, ſi id inter eas partes conſcriberet, quæ in thorace ambiuntur, ipſum in præſentem commentarium diſtulimus.

Pag. 4 7 9.

NIcolaus Regius cōcentum esse respirationis. Græcè habetur. τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν. hoc est eundem concentum.

Pag. 4 8 1.

NIcolaus Reg. Molles enim quum sint hi, ac tenues, longoq́; interuallo secundum rectitudinē tendantur, maximamq́; præterea particulam à se ipsis pendētem, uētriculum scilicet, habeant, quem cibo cōpleri subinde oportebat, ab ipsius tum mole, tum pondere tensi assiduè, facilè disrumperentur. Græcè habetur. μαλακὰ γὰρ ὄντα ταῦτα, καὶ λεπτὰ, καὶ διὰ μακροῦ κατ᾽ εὐθὺ τεταμένα, καὶ μέγιστον μόριον ἐξημμένον αὐτῶν ἔχοντα, τὴν γαστέρα πληρώσει σιτίων ἀνακείμενον, ὑπὸ τοῦ ταύτης ὄγκου τε καὶ βάρους ἀεὶ κατατεινόμενα, ῥᾳδίως ἂν ἀπορρήγνυτο. Quæ sic nobis transferenda videntur. Hi enim molles ac tenues quum sint, si ēt longo interuallo secundum rectitudinem tenderentur, maximam præterea particulam à se ipsis pendentem habētes, ventriculum scilicet, quem subinde compleri cibo oportebat, certè ab ipsius tum mole, tum pondere assiduè tensi, facilè disrumperentur. etc. Nam q̈ ii nerui minimè secundum rectitudinem producantur, indicat sermo superior, vbi Galenus sic ait. Adde huc, q̈ neruis qui à cerebro in ventriculū iuxta stomachum deferūtur, obliqua uia tutior multo erat futura, quàm recta.

Pag. 4 9 2.

NIcolaus R. Quem sanguinem appellant. Græcè habet. ἣν αἱματικὴν ὀνομάζουσιν. hoc est: quem sanguificum vocant.

Pag. 5 1 1.

NIcolaus R. Post autem id ipsum. Græcè κἄπειτ᾽ αὐτό. Cæterùm quum τὸ αὐτὸ nihil aliud quàm spiritum referat, nos certè (quem postea) vertimus.

Pag. 5 3 2.

NIcolaus R. Per anastomosin applicuisset. Græcè legitur. ἀναστομώσασα. hoc est. aperuisset.

Lib. V I I. Pag. 5 4 5.

NIcolaus Reg. Si omni natura cartilago fuiſſet nudata. Græcè habetur, εἰ φύσεως γυμνὸς ἦν ὁ χόνδρος. Sed le gendum eſt φυσικῶς, ut vertamus. Si chartilago naturaliter eſſet nudata.

Lib. I X. Pag. 635.

NIcolaus R. Quæq̨ ĩ ea eſt, membranam pericranium. Græcè. καὶ τὸν κατ᾽ αὐτῆς περικράνιον ὑμένα. Quod vtiq̨ vertendum erat. Quæq́; ex ea oritur pericranion membranam. Nemo ſiquidem neſcit ex craſſo cerebri inuolucro, per cranii ſuturas elapſo, pericranium ducere originem.

Pag. 637.

NIcolaus R. Atq̨ ita rurſus ſuperiori parte diuiſis vnitionis ipſorum. Græcè. καὶ οὕτω πάλιν σχιζομένων, ἐξόπισθεν αὐτῶν τῆς ἑνώσεως. Quod nos vertimus. Atq̨ ita rurſus diuiſis poſt eam, ante unitionem quidem ipſorum, etc. Galeni quippe ſentẽtia eſt, neruos illos viſificos, prius quàm craſſa meninge excidant, conſpirare in vnum: diuaricari autem, vbi illam fuerint elapſi: præterea, ante coitionem ipſorum, peluim quendam conſiſtere.

Pag. 647.

NIcolaus R. In omnibus animalibus primi hi neruorũ omnium ſunt iam durisſimi. Græcè legimus. διὰ παντὸς ταῦτα πρῶτα τῶν νεύρων, ἀκριβῶς ἐστίν ἤδη σκληρά. Hoc eſt in vniuerſum aũt, ex neruis ipſis, hi exiſtunt primi, qui iam exquiſitè ſunt duri, etc. Nam dicere neruos ſeptimæ cõiugationis eſſe neruorum omnium durisſimos, hominis planè eſt in anatome minimè exercitati: quum liquidò conſtet neruos omneis, qui ab ſpinali oriuntur medulla, eis longè duriores exiſtere.

Pag. 650.

NIcolaus Reg. Neq̨ perforatum. Græcè καὶ ἀκατάτρητον. Sed ἀκατάτριπτον eſt legendum, vertendumq́; & quod comminui non posſit.

Pag. 653.

NIcolaus R. Qui verò ad ossa maxillæ īferioris magnos dentes scilicet penetrant, etc. Græcè habetur. ὅσον δ' εἰς τὰ τῆς κάτω γένυος ὀστᾶ παρερχόμενον τοὺς ὀδόντας τοὺς μεγάλους. Quæ sonant. Quantum verò ex ipsis ad ossa maxillæ inferioris magnos prætergrediuntur dentes. Quæ lectio ex sententia subdita etiam colligi poterit.

Ibidem.

NIcolaus Reg. Propagines recipiunt per eam quidem viam, quæ per genam fert, quam paulo ante indicauimus, malæ conspicuas & magnas: gingiuarumq; aliæ quidem maiores, aliæ verò minores: omnes tamen tenues ac vix conspicuas accipiunt, uelut & longi dentes. Græcus codex habet. ἀποσχίσεις λαμβάνουσι, κατὰ μὲν τὴν διὰ τῆς γένυος ὁδὸν, ἣν ἐδηλώσαμεν ὀλίγω πρόσθεν, αἱ γε μύλαι σαφεῖς καὶ μεγάλας, καὶ τῶν οὔλων, τὰ μὲν ἧττον, τὰ δὲ μᾶλλον. ἅπαν τα δ' οὖν λεπτάς τε καὶ δυσθεωρήτους, τά τ' οὖλα καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ὀδόντων. Hoc est. Recipiunt propagines per genæ regionē, quā paulo ante indicauimus: cæterùm molæ quidem, cōspicuas & magnas: ex gingiuis autem, hæ quidē, minus: hæ verò, magis conspicuas: omnes tamen tenues, obscurasq;, tum gingiuæ, tum reliqui dentes.

Pag. 658.

NIcolaus R. Tres enim sunt omnino capitum figuræ. Græcè. τρία μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστι τὰ πάντα σχήματα. Quod est. Ipsorum autem vniuersæ figuræ sunt tres, etc. Agebat autem de capitibus fastigiatis, quorum figuras ait esse tres: nempe vnam, vbi vtraque eminentia, anterior videlicet & posterior abest: secunda, vbi anterior tantùm: tertia deniq;, vbi posterior dūtaxat est exoluta. Quòd si de vniuersis capitis figuris Galenus impræsentiarum egisset, præter has tres, annumerasset etiam naturalem figuram, atq; adeò complures alias se preter naturam habentes.

Lib. X. Pag. 664.

NIcolaus Reg. Quocirca medius is vehit ad ipſum cryſtallinum. Græcè habetur. ὥστε διὰ τοῦτο μέσον ὀχεῖται κατ᾽ αὐτὸ, τὸ κρυσταλλοειδές. Quod nos vertimus. Ac proinde medius in ipſo vehitur cryſtallinus humor. etc. Ait itaq; non vitreum humorem in cryſtallino, ſed cryſtallinũ in vitreo, veluti ſemiſectam ſphæram in aqua (hac enim vtitur Galenus analogia) natare: id quod licet videre manifeſtisſimè. Siquidem cryſtallinus humor inſtar glaciei eſt compactus: vitreus autem humidior eſt, ipſamq; aquam refert. Ob idq; in eo cryſtallinus vehitur, veluti globus ſemiſectus in aqua.

Ibidem.

NIcolaus Reg. Atq; etiam ophthalmia laborantes lux quidem offendit, eosq; deprehendit. Græcè. ἀλλ᾽ καὶ τοὺς ὀφθαλμιῶντας ἐξελέγχει μὲν καὶ βλάπτει τὸ φῶς. Qđ clarius vertitur. Quin & lippitudine laborantes redarguit quidem ſplendor, ac lædit.

Pag. 671.

NIcolaus R. Quum igitur opifex noſtri prouidere vellet, vt qua eſt foramen hoc, tunica cornea humorem cryſtallinum aliquando non contingeret. Græcè legitur. ὅπως οὖν μηδὲ κατὰ τοῦτο τὸ τρῆμα ψαύσῃ ποθ᾽ ὁ κερατοειδὴς χιτὼν τοῦ κρυσταλλοειδοῦς ὑγροῦ, προνοήσας ἡμῶν ὁ δημιουργός. Quod eſt vertendum. Vt igitur nec per hoc foramen cornea tunica aliquando cryſtallinum humorem tangeret, quum proſpexiſſet conditor noſter: etc. Non proſpexit ſiquidem vt aliquando non tangeret, ſed vt nunquàm cryſtallinum cornea contingeret, quemadmodum re vera non tangit, niſi dum ipſius oculi fabrica oĩno labefactatur.

Pag. 679.

NIcolaus Reg. aceruati hi omnes ſuis aponeuroſibus. Græcè ἀπονευρούμενοι δὲ πάντες. Quod eſt. Diſſoluti autem omnes in filamenta neruoſa.

Lib. XI. Pag. 713.

NIcolaus Reg. Quòd si magni sint. Græcè. ὅτι μεγάλοι. Hoc est. Quoniam magni existunt.

Pag. 724.

OMnia Latina exemplaria habent ad palatum columnam. Græcè legitur, κατά τε τὴν ὑπερῴαν καὶ τὸν κίονα. Quod est, iuxta palatum atq; columnam.

Pag. 743.

NIcolaus R. Qui igitur hic quoq; natura contraria vniri inter se posse desperauit? Græcè. πῶς οὖν ἡ φύσις κἀνταῦθα, τοῦ μὲν ἑνοῦν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία κατέγνω. Quod ego sanè verterem. Quo pacto igitur hic quoq; natura contraria inter se mutuo vnire constituit?

Pag. 746.

NIcolaus R. Tum quòd ex basi capitis est, quæ dura esse oportet. Græcè. ὅτι τε γὰρ τῶν ἐκ τῆς βάσεως ἐστι τῆς κεφαλῆς, σκληρῶν εἶναι δεομένων. Quæ sonant. Quòdq; ex iis sit, quæ basi capitis insunt, quæq; dura eẽ expediebat.

Pag. 747.

NIcolaus Reg. Ante hos verò tertium. Vbi legendum est. ante hæc verò tertium: quum ille articulus referat duo nasi ossa. Similiter paululo inferius, ubi uertit Nicolaus regius, supra quos alii sunt duo: legendum est, supra quæ alia sunt duo: quum nimirum etiam illi articuli manifestè referantur ad ossa.

Lib. XII. Pag. 767.

NIcolaus Reg. Ob idq; erat necesse quosdam ei parte anteriore apponere. Græcus codex habet. καὶ διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον ἦν ἀντιτάξαί τινας αὐτοῖς ἔμπροσθεν μῦς. Quod vertimus. Ac proinde necessum erat quosdam ipsis parte anteriori opponere musculos.

Pag. 773.

NIcolaus Reg. Motus enim & sensus omnium partium infernarum læduntur læso spondylo. Græcè clarius habetur. κίνησίς τε γὰρ καὶ αἴσθησις ἁπάντων βλάπτεται τῶν κάτω τοῦ πεπονθότος σπονδύλου μορίων. Hoc est,

Motus enim & ſenſus omnium particularum, quæ ſub læſo ſpondylo conſiſtunt, vitiantur.

Pag. 778.

NIcolaus Reg. Via autem omnis, quæ eſt inter primam productionem, & finem vltimæ. Græcè habetur. ἡ δ' μεταξὺ τῆς τε πρώτης ἐκφύσεως, καὶ τῆς ἐσχάτης τελευτῆς ὁδός. Quod nos vertimus. Via autem quæ eſt inter primam productionem, & inſertionem vltimam. etc. Quando quidem eo in loco Galenus, ſummam viæ ſecuritatem commendat, quæ ducit neruos à prima productione ipſorum, quæ fit ab ſpinali medulla, vſq; ad particulas in quas inſerũtur.

Ibidem.

NIcolaus R. Ad poſteriores ſiquidem partes ſpinæ os attinet: quo loco chartilago quàm plurima ei circumſacet. Græcè legitur. ἄχρι μὲν δὴ τῶν ὀπίσω περάτων ὀστοῦν ἐστι ἡ ἄκανθα, κατὰ ταῦτα δ' αὐτῇ χόνδρος περίκειται πάμπυλυς. Quod ſic potius verterem. Quatenus autem ad poſteriores fines vergit os quod acanthã vocant, eatenus ei chartilago plurima circunducitur.

Pag. 782.

NIcolaus Reg. Niſi quod in thorace quum coſtæ non ſolum eis ſint. etc. Græcè. ἢ ὅτι κατὰ μὲν τὸν θώρακα τῶν πλευρῶν οὐ μόνον διαρθρουμένων αὐταῖς. Quod eſt An quòd in thorace, quum coſtæ non ſolum eis eſſent articulatæ, etc.

Lib. XIII. Pag. 795.

NIcolaus Reg. Apparet enim perſpicuè, ꝙ non præſtiterit ab vtroq; ipſius fine neruos quoſuis producere, ob id fuiſſe pertuſum. Græcè habetur. φαίνεται γὰρ ἐναργῶς, ὅτι καθ' ἑκάτερον αὐτοῦ τῶν περάτων, οὐκ ἦν ἄμεινον ἐκφυναί τινα νεῦρα, καὶ διὰ τοῦτο τρηθεὶς αὐτός. Quæ ſonant. Apparet enim perſpicuè, quòd non præſtiterit per vtrunq; ipſius finem aliquem neruum producere; ob idq; ipſum fuiſſe pertuſum.

Pag. 797.

NIcolaus Reg. Quemadmodum & aliis omnibus eius loci ſpondylis propagines quaſdam exiguas mittit, quomodo & reliquis coniugationibus neruorum qui ſunt in collo. Græcè. ὥσπερ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τοῖς τῇ δὲ σπονδύλοις, ἀποφύσεις τινὰς πέμπει σμικρὰς, ὁμοίως ταῖς ἄλλαις συζυγίαις τῶν νεύρων τῶν κατὰ τὸν τράχηλον. Quod eſt uertendum. Quemadmodum & aliis omnibus eius loci ſpõdylis propagines quaſdam exiguas mittit, quo modo & reliquæ coniugationes neruorum qui ſunt in collo.

Pag. 800.

NIcolaus Regius. Quas à ſpinali medulla neruos recipere præſtiterat. Græcè legimus. οἷς βέλτιον ἦν ἐκ τοῦ κατὰ τράχηλον νωτιαίου τὰ νεῦρα λαμβάνειν. hoc eſt. Quas à ſpinali medulla colli præſtiterat neruos recipere.

Pag. 813.

NIcolaus Regius. Porrò à ſcapulæ proceſsibus ſuperna quidem, quæ eſt ad ſummitatem humeri (quam quidem à coruini roſtri forma κορακοειδῆ noīant) īterna verò, etc. Codex q̃dā vetuſtus habet. ὑπὸ δὲ τῶν ὑποφύσεων τῆς ὠμοπλάτης ἄνωθεν, τῆς κατὰ τὸ ἀκρώμιον, ἣν ἐκεῖνοι κορακοειδῆ προσαγορεύουσιν, ἔξωθεν δὲ Quæ ſonant. Porrò ab ſcapulæ proceſſibus ſuperioribus, eo quidem, qui eſt ad ſummitatem humeri(quem illi coruiformem appellant)externo verò, &c.

Pag. 814.

NIcol. R. Qui ortus maxima ex parte coſtæ imæ ſcapulæ. Græcè. ἐκπεφυκὼς τοῦ πλείστου μέρους τῆς ταπεινῆς ἐν ὠμοπλάτῃ πλευρᾶς. Quod nos uertimus. Qui ortus à maxima parte īferioris, quod in ſcapula eſt, lateris.

Ibidem paulo inferius.

NIcolaus Regius. Qui ex inferiore fine cõſtæ imæ ſcapulæ proficiſcitur. Græcè. ὁ τοῦ κάτω πέρατος ἐκπεφυκὼς τῆς ταπεινῆς ἐν ὠμοπλάτῃ πλευρᾶς. Quod eſt vertendum. Qui ex inferiori ora lateris humilioris, quod in ſcapula eſt, proficiſcitur.

Pag. 816.

NIcolaus R. fertur ad humerum. Græcè legitur νῶτον. hoc est, dorsum. Et paulo inferius, Nicolaus Regius vertit: hoc quidem maximè trahit: quum vertendum fuisset: hunc, scilicet humerum, maxime trahit.

Lib. XIIII. Pag. 821.

NIcolaus Reg. Quæ propter corporis imbecillitatem, aut vitam omnino breuissimam. Græcè legitur. ὅσα διὰ τὴν τοῦ σώματος ἀσθένειαν ἤτοι βραχυχρόνια τελέως. sed legendum non ἤτοι, sed εἰσὶ. vt vertamus. Quæ ob corporis imbecillitatem vitam exquisite breuem sortiũtur. Quippe sententia Galeni est, quæ ob corporis imbecillitatem, admodum breuis vitæ futura erant, aut præda etiam fortioribus, iis animalibus remedium assidui interitus excogitasse naturam, nempe fœcunditatem generationis.

Pag. 828.

NIcolaus R. Verum (quod nuper diximus) fœmina in motu est. imperfectior: mas verò perfectior. Græcè. ἀλλ' (ὥσει' ρηται νῦν) τὸ μὲν ἀτελέστερον ἐν τῇ κινήσει, θῆλυ, τὸ δὲ τελεώτερον ἄῤῥεν γίνεται. Quod est. Cæterùm (quemadmodum est nuper dictum) quod imperfectius mouetur semen, fit fœmina: quod verò perfectius, mas.

Pag. 831.

NIcolaus R. Habet enim is dextro plures flexus variciformes. Græcus codex antiquus. καὶ γὰρ οὖν καὶ ψυχρότερος ὁ ἀριστερὸς τοῦ δεξιοῦ. Quod est. Etenim sinister dextro est frigidior.

Pag. 833.

NIcolaus R. Siquidem fieri potest, vt etiam si initium à fœmina sit profectum. Græcè. προιούσης γὰρ δὴ τῆς ἀπὸ τοῦ θήλεος ἀρχῆς, ἐνδέχεταί ποτε, &c. Hoc est. Procedente enim principio à fœmina, fieri aliqñ potest, etc.

Pag. 836.

NIcolaus. R. Propagines quędam ad matricem rectà ferantur. Græcè. πρὸς τὴν κατ' ἰθὺ μήτραν. Hoc est ad

matricem quæ ē directo est sita.

Pag. 8 3 9.

NIcolaus R. Fieri non potuit quin naturæ artem admiretur. Græcè. ἀδύνατον αὐτοῦ μὴ θαυμάσαι τὴν τέχνην τῆς φύσεως. Hoc est. Impossibile est, quin ibidem artem naturæ admiretur.

Pag. 8 4 2.

NIcolaus R. Insunt autem matrici & corpora musculosa. Græcè. ἔστι δὲ αὐτῷ τὰ μυώδη σώματα. Quod est vertendum. Insunt autem ei vasi musculosa corpora. Quandoquidem articulus ille, nō matricem, sed spermaticum vas, de quo nimirum Galenus agebat, refert.

Lib. X V. Pag. 8 5 7.

NIcolaus R. Hæc membrana omnibus matricis partibus, quæ sunt ītra orificia, subiicitur. Græce. καὶ τοῖς μεταξὺ τῶν στομάτων ἅπασι μέρεσι τῆς ὑστέρας διπλοῦς ὑποτέτακται. Quod est. Atq; omnibus matricis partibus, quæ inter orificia consistunt, duplex subiicitur.

Eadem pagina.

NIcolaus Reg. Eæ verò paululum progressæ. Græcè. προελθόντα δ' ὀλίγον. Quod est. progressa autem parū: vt sensus sit, matricis vasa (non radices arboris, quēadmodum arbitratur interpres) paululum progredientia, per coniugationem coalescere.

Pag. 8 6 8.

NIcolaus R. Ac si ter aut quater non concinnè excidēs nō suffocaretur, eo certè modo accideret ex quadringentis verbi gratia fœtibus centum impediri. Græcè legitur. ἀλλ' εἰ μὲν ἢ τοὶ τρὶς, ἢ τετράκις οὐκ ἐπιτηδείως ἐκπίπτον ἅπαξ ἐκωλύετω, συνέβαινεν ἂν οὕτω γε σβεννύειν τετρακοσίων ἐμβρύων, εἰ τύχοι, ἑκατὸν ἐμποδίζεσθαι. Quæ dictio videtur esse corrupta. Ego verò sic illam verterē. Cæterùm si ex tribus, aut quatuor non cōmodè excidentibus fœtibus, vnus impediretur, contingeret vtique sic, ex quadringentis, verbi gratia, centum prorsus extingui.

Lib. XVI. Pag. 879.

NIcolaus R. Adfuſa autem ſiccis corporibus ac tenuibus, vt ipſa ꝑpetuo pinguedine natiua humectet, quæ celeriter in diuturnis inediis, ac vehementibus laboribus, & caloribus immodicis exiccatur, atq; indureſcit. etc. Quo in loco interpres id pinguitudini tribuit, quod de corporibus tenuibus & ſiccis intelligendum eſt: Ait nanq; Galenus, quandoquidem talia corpora facilè per labores & exiccantur & indureſcunt (id quod verba illa ξηραινόμενα καὶ σκληρυνόμενα planè nobis declarant) naturam illis ceu remedium quoddam, pinguitudinem adiunxiſſe.

Pag. 904.

NIcolaus R. Quocirca & arteriæ productio quæ in dextrum renem prorumpit, producitur ab arteria ſuperiore ea, quæ ad ſiniſtrum it. Græcè habetur. καὶ ἡ εἰς τὸν δεξιὸν ἐμβάλλουσα νεφρὸν ἀπονέμησις τῆς ἀρτηρίας, ἀνωτέραν τὴν ἔκφυσιν ἔχει τῆς εἰς τὸν ἀριστερὸν ἰούσης. Quod verti debet. Atq; arteriæ productio quæ in dextrum renem fertur, ſuperiorem habet exortum, quàm illa quæ ad ſiniſtrum tendit.

Pag. 912.

NIcolaus Reg. Tum à parte poſteriore in anteriorem. Græcè. καὶ πρόσθεν ὀπίσω. Hoc eſt ab anteriore ad poſteriora.

Lib. XVII. Pag. 918.

NIcolaus R. Quod ſi ipſum primum mouens (quod eſt princeps animæ facultas) reſpexeris, muſculi rationẽ inſtrumenti habebunt: ſin ad os quod ab ipſis mouet, non, ſed hanc effectoris habebunt rationẽ. Græca dictio accuratius mentẽ Galeni exprimit. πρὸς μὲν οὖν τὸ πρῶτον κινοῦν (ὅπερ ἐστι ἡγεμονικὸν) ὀργάνου λόγον οἱ μύες ἔχουσι. πρὸς δὲ τὸ κινούμενον ὀστοῦν ὑφ᾽ ἑαυτῶν, καὶ τοῦτον μὲν, ἀλλὰ καὶ τοῦ δημιουργοῦ. Hoc eſt. Ad primũ igitur mouens (quæ princeps animæ facultas exiſtit) muſculi comparati, inſtrumenti rationem obtinent: ad os autem, quod ab ipſis mouetur, & illam, & rationem etiam opificis.

Pag. 919.

NIcolaus R. Quoniam autem nonnulli corporum elementa ea ſubſtantiis omnino poſuerunt, ut naturæ artificio coniungi nequeant. Græcè habetur. ἐπεὶ δ᾽ ἔφθασαν ἔνιοι στοιχεῖα τῶν σωμάτων ὑποθέσθαι τὰ τοιαῦτα ταῖς οὐσίαις, ὡς συναφθῆναι μὴ δύνασθαι τέχνῃ φύσεως. Quæ ſonant. Quandoquidem nonulli elemēta corporum talia ſubſtantiis initio conſtituerunt, ut coaleſcere naturæ artificio non poſſent.

Pag. 924.

NIcolaus R. Licet autem ipſam perſpicias naturam uel ex ipſis hominibus. Græcè. ἰδεῖν δέ ἐστι νῦν φύσιν λογικὴν καὶ κατ᾽ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Quod eſt. Cernere autem nunc licet quandam ratiocinatricem naturam, uel in ipſis etiam hominibus.

Pag. 925.

NIcolaus R. Neq; (quod dixi) contraria de ipſius uniuerſi elementis opinio, quam temerè quidam poſuerūt, inhæſeris. Quæ oratio aures grammaticorum offendit. Græcè autem legimus. πλὴν εἰ (καθάπερ εἶπον) ἀντιπέσῃ τις δόξα περὶ τῶν στοιχείων τοῦ παντός, &c. Hoc eſt. Niſi (quēadmodum dixi) refragetur aliqua opinio, de elemētis uniuerſi concepta. &c. ἀντιπίπτειν ſiquidem eſt reſiſtere, refragari, reluctariq;.

Eadem pagina.

NIcolaus R, Non igitur ſoli medico opus de vſu partiū eſt utile, ſed multo certè magis medico philoſopho, qui totius naturæ ſcientiam ſtudeat ſibi comparare, eumq; oportet his ſacris initiari. Græcè legitur καὶ κατ᾽ αὐτὴν χρὴ τελεῖσθαι τὴν τελευτήν. Quod nos vertimus. Iuxta cuius indagationem nos conſeneſcere oportet. Licet etiam ad verbum reddere. In cuius quidem indagine oportet nos diem vltimam claudere.

Pag. 928.

OMnia latina exēplaria habent uel iaculis infixæ: fortè ob inaduertentiā typographi. Legendūq; eſt. infixis.

ANNOTATIONES IN
Libro III. De placitis Hippocratis & Platonis. Pag. 970.

ANdernacus. Communiter reliqui huc ferri videntur. Felicianus. Plerique omnes verò in hanc sententiam propendere ac ferri mihi videntur. Græci codices impressi habent. κοινῇ δέ μοι δοκοῦσι οἱ λοιποὶ φέρεσθαι ἐπὶ τοῦτο. Cæterùm vetus quidam habet non λοιποὶ, sed ἄνθρωποι. Hoc est. Communiter autem mihi videntur homines. Atque ita legendum esse, in primis docet illa Galeni præcedens dictio, κοινὴν ἐνταῦθα φορὰν ὁ Χρύσιππος εἴρηκε, τὸ κοινῇ πᾶσιν ἀνθρώποις δοκοῦν. Hoc est. Communem imprę sentiarum inclinationem appellauit Chrysippus, communem hominum opinionem.

Pag. 977.

ANdernacus. Nisi clare Homerus in his percenset. Felicianus. Nisi his carminibus Homerus exprimit. Græcè εἰ μὴ σαφῶς ἐν τούτοις Ὅμηρος ἐκδιηγεῖται. Sed corruptè legitur εἰ μὴ, ἀντὶ τοῦ οἶμαι. Itaque vertendum est. Clarè Homerus (vt arbitror) in his percenset.

Lib. VI. Pag. 1090.

ANdernacus. Sed temporis spatio animal offenditur, iecore in totius corporis tabem (quam atrophiam vocant) & pallorem elanguescente. Felicianus. Iecore enim debilitato, sensim animal, moráque temporis, læsionem in alimento & colore contrahit. Græcè ἀλλ᾽ ἐν τῷ χρόνῳ βλάπτεται τὸ ζῶον εἰς ἀτροφίαν τε καὶ ἀχροιαν, ἥπατος ἀτονήσαντος. Quæ nos vertimus. Sed temporis spatio animal læditur, nutrimentique usu non promouetur, ac pallidum contrahit colorem, iecore malè affecto.

Pag. 1099.

ANdernacus. Maxima autem fides, iecur nullum humorem in animalis particularum nutritionem cordi præparare, sed ipsum vniuersam eius speciem absoluere, quòd vna sit vena quæ ex iecore aut corde procedat, altera verò non item contra enascatur ex alia ipsorum parte, quæ

elaboratum humorem in totum corpus deducat. Felicianus. Iecur verò nullum humorem in alimentum membrorum animalis cordi præparare, ſed ipſum totam humoris formam perficere, inde argumentum maximum habere poſſumus, quòd vna tantum vena cernitur à iecore ceu à corde exoriri: neq; alia quæpiam ex alia parte ſeu iecoris ſeu cordis extat, quæ humorem ipſum & ſuccum iam concoctum in totum corpus ſemel traducat. Vterq; autem ipſorum coactus eſt cum mendoſo codice hallucinari. Legitur autem in vetuſtisſimo quodam. τὸ μίαν εἶναι φλέβα τὴν ἐξ ἥπατος εἰς τὴν καρδίαν ἐκφυομένην, ἑτέραν δὲ μηκέτι ἀντεκφύεσθαι κατ᾽ ἄλλο μέρος αὐτῆς εἰς ὅλον ἅπαξ φέρουσαν τὸ σῶμα. &c. Quæ nos conuertimus. Quòd quum vna ſit vena quæ ex iecore in cor procedit, nulla alia enaſcatur ab altera ipſius cordis parte, quæ, elaboratum humorem in totum corpus deducat.

Libro. VII. Pag. 1136.

ANdernacus. Meritò igitur generatur hic ſpiritus in cerebri ventriculo. Felicianus. Veriſimilius igitur eſt ſpiritum hunc in cerebri ventriculis oriri. Græcè legitur. εὔλογον οὖν γεννᾶσθαι μὲν τοῦτο τὸ πνεῦμα κατὰ τὰς κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου. Hoc eſt. Rationi autem eſt conſonum, hunc ſpiritum gigni iuxta ventriculos cerebri. &c. Etenim animalis ſpiritus, non in ventriculis cerebri, ſed in plexu retiformi, qui iuxta illos eſt, gignitur: vnde in uentriculos eructatur: vt illinc, veluti ex quibuſdam fonticulis emanans per neruos, vniuerſis animalis particulis motum atq; ſenſum largiatur.

Pag. 1146.

ANdernacus. Quemadmodum guſtus humores. Felicianus. Sicuti ſuccos guſtatus. Græcè legitur. καθάπερ ἡ γεῦσις τῶν χυμῶν. Hoc eſt. Quemadmodum guſtus ſapores. Ait enim viſum colores ſentire, perinde vt guſtus ſapores percipit.

Ibidem.

ANdernacus. At coloratum corpus ſimul cũ eo cognoſcit, quemadmodum guſtus quod humores obtinet. Felicianus. Cum illis verò poſtea coloratum corpus, ſicut guſtus id quod ſuccos in ſe habet. Græcè. καθάπερ ἡ γεῦσις τὸ τοὺς χυμοὺς ἔχον. Quod eſt. Quemadmodum guſtus id quod ſapores continet. χυμὸς ſiquidem, non modò humorem, ſed ſaporem etiam crebro ſignificat.

Pag. 1151.

ANdernacus. Quemadmodum & tactilis ſenſus inſtrumenta ſenſu renixu. Felicianus. Quemadmodum verò ſenſus tactus ſenſilia per concurſum. Græcè. ὥσπερ δὲ τὰ τῆς ἁπτικῆς αἰσθήσεως αἰσθητὰ δι᾽ ἀντιβάσεως. Quod eſt Quemadmodum tangendi ſenſus ſenſilia, per renixum.

Ibidem.

ANdernacus. Humorum dignotio corrumpitur. Felicianus. Succorum dignotio etiam interit. Græcè διαφθείρεται τῶν χυμῶν ἡ διάγνωσις. Quod eſt. Corrumpitur ſaporum dignotio.

Pag. 1166.

ANdernacus. Qui clarius manifeſtiusq; ſanè quemadmodum & alii complures, quaſi non habita illius dũtaxat ratione, qui à me illum accepturus erat, ſed tanq̃ aliorum quoq; imperitiorum illo manus eſſet peruenturus, à me eſſet ſcriptus. Cui etiam ſuffragatur Feliciani tralatio. At Græcus codex habet in hunc modum. ὃ σαφέστερον μὲν ἂν ἐγέγραπτο, καθάπερ καὶ ἄλλα πολλὰ, μὴ πρὸς μόνον ἀποβλέποντα τὸν λαμβάνοντά μου τὸν βιβλίον, ἀλλ᾽ ὡς καὶ τῶν ἀμαθεστέρων ἐκείνου μελλόντων ὁμιλήσειν αὐτῷ. Quæ perſpicuè magis conuerti poſſunt, in hunc modum. Qui manifeſtius ſanè mihi cõſcriptus eſt, quemadmodum alii plures, idq; non habita eius tantùm ratione, qui à me illum accepturus erat, ſed aliorum etiam imperitiorum eo, quibus debebat item communicari.

Lib. IX. Pag. 1238.

ANdernacus. Itaque scopi secũdum quos singula hæc recte aliquis aggrediatur, omnino pauci sunt: nempe in ipsis exercitatio, quæ non parum temporis requirit. Felicianus. Fines igitur quibus singula hæc recte aliquis tractare posset, prorsus pauci sunt: exercitatio scilicet, quæ tamen non paruo tẽpore videtur indigere. Græcè legimus. οἱ μὲν οὖν σκοποὶ καθ᾽ οὓς ἕκαστα τούτων ὀρθῶς ἄν τις μεταχειρίζοιτο, παντάπασιν ὀλίγοι. τὸ δὲ κατ᾽ αὐτοὺς γυμνάσιον, οὐκ ὀλίγου χρόνου δεόμενον. Quod sic verterem. Scopi igitur secundum quos singula horum recte tractare quis possit, omnino sunt pauci. In ipsis autem exercitatio, haud exiguum tempus desyderat.

SECTIONE SECVNDA.

Libro num ars tuendæ sanitatis ad medicinalem artem spectet. Pag. 4.

IVnius Paulus. Ad neruorum sutorem. Græcè. τοῦ νευρορράφου. Hoc est ad illum qui neruis consuit.

Pag. 33.

IVnius Paulus. Sic vertit, aut peruertit potius carmen Homeri.

Dictior est cunctis medicus mortalibus vnus.

IN aliis tamen exemplaribus legitur. Doctior. Vtrobique autem sententia poetæ est corrupta. Græcè siquidem legitur.

ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων,

Cuius sententia est.

Vnicus existens, ritè tamen omnia callens.

Pag. 44.

IVnius Paulus. Duabusque artibus præpositis hæ singulæ deseruit. Græcus antiquus habet. καὶ διτταῖς ὑπηρετεῖ τέχναις ἀφεστώσαις ἑκάστη τῶν τοιούτων. Hoc est. Duabusque artibus separatis harum singulæ inseruiunt.

Libro. I. De alimentorum facultatibus. Pag. 59.

MArtinus Gregorius. Deinde affigētes. Græcè κάπειτα, περιπλάττοντες. Hoc eſt. Ac deinde circunlinentes. Monet ſiquidem illic Galenus, vt poſtea quàm cauitatem cydonii mali repleuerimus ſcammonio, malum ipſum obducamus, atq; circunlinamus, luto videlicet, aut fermento: ac dein aſſemus. Qui modus obſeruatur hodie in præparando ſcammonio.

Pag. 63.

MArtinus Gregorius. Et omnium maximè per aluum ſubſidet. Græcè. καὶ μάλιστα τῶν ἄλλων ὑπέρχεται κατὰ γαστέρα. Quod verterem. Inter cæterosq; maximè per aluum deſcendit.

Lib. II. Cap. De fugacibus fructibus.

Pag. 102.

MArtinus Gregorius. Vtuntur autem omnes ipſa (cucurbita ſcilicet) magis quàm alio quouis fructuum eſculentorum: quòd cæteris fructibus ſint aridiores ac ſicciores. Hoc tamen non reperitur in Græco exemplari: nec videtur etiam rationi conſonum: quum cucurbitæ, nulli, aut certè paucis, aliorum fructuum humiditate cedant.

Pag. 128.

MArtinus Gregorius. Læditur autem maximè ab ipſorum eſu, quòd aut inflammetur, aut ſcirrho obſideatur. Græcè βλάπτεται δὲ καὶ φλεγμαῖνων, καὶ σκιῤῥούμενον ἐσχάτως ὑπὸ τῆς ἐδωδῆς αὐτῶν. Quod eſt. Extremè autem ab ipſarum (palmularum videlicet) eſu læditur, ſi obſeſſum phlegmone, aut ſcirrho fuerit. Neq; enim tam pernicioſum ait eſſe fructum palmarum Galenus, vt ex ſolo ipſarum eſu poſſit hepar, aut inflammationem, aut ſcirrhum contrahere: at iam inflammatum, aut ſcirrho induratum hepar, ab uſu phœnicum maximè oblædi pronunciat.

Lib. III. pag. 169.

MArtinus Gregorius. Quoniam non temere in ventrilo cuiusq̃ coagulatur. Græce'. διὸ καὶ σπανίως ἐτυχώθη τινὶ κατὰ τὴν γαστέρα. Quod est. Ac proinde raro alicui fuit coagulatum in ventre.

Lib. De euchymia & cacochymia.

Pag. 207.

FErdinandus Balamius. Haud sane' exquisitis admodum cibis vtatur. Græce'. οὐδὲ τῆς ἀκριβοῦς πάνυ διαίτης ἐδέησε. Hoc est. Nec cibis admodũ exquisitis indiguit.

Libro De cognoscendis curandisq; animi affectibus. Pag. 275.

BErnardinus Donatus, Nec tamen illud dixerim melius esse. &c. Est tamen codex corruptus, qui sic instaurari debet. εἰ μὴ τὴν ἀρχὴν ἄμεινον ἐστι. &c. Quod nos vertimus. Nisi forte' melius esse videatur, initio, &c.

Pag. 281.

BErnardinus Donatus. Magnum quippe fuerit credo, si nullus eorum moderatior in cibo & potu sumendo sit visus. Quòd si te ipsum hoc honore afficere decreuisti. &c. Græce' habetur. μέγα γὰρ οὐδὲν ἐκείνων ἐσθίειν τε καὶ πίνειν ἐγκρατέστερον, εἰ δέ περ οὕτως σαυτὸν ἔγνωκας τιμᾶν. &c. Quod est. Magnum quippe non fuerit si in cibo & potu illis temperantior videaris. Sed si te hoc honore afficere decreuisti, &c. Vult nanq; eo in loco Galenus (id quod paulò post subdit) vt non cæteros modò, sed nos etiam ipsos vincamus, modestius nempe, & continentius viuentes hodie, quàm heri.

pag. 293.

BErnardinus Donatus. Ac per hoc ipsum præceptum singulis diebus in singulis huiusce operis partibus, nos ipsos exerceamus. Quod quidẽ quum cæteris ex puerili disciplina contingat, aliis illis, quibus in hoc fortuna non fuerit, sero tandẽ ea rõne quã exposui, continget. Græcè habetur.

τὴν δ' ἐκ τῶν κατὰ μέρος ἔργων ἄσκησιν ἑκάστης ἡμέρας ποιουμένην ἐπὶ τοῖς δὲ τοῖς δόγμασι, ὅπερ ἐκ τῆς πρώτης παιδείας ἑτέροις ὑπῆρξε, τοῦτο τοῖς ἀτυχήσασιν ἐκείνοις ὕστερον ποθ' ὑπάρξει, δι' ἧς εἶπον ὁδοῦ. Quod eſt vertendum. Cæterùm ſi operibus particularibus circa hæc præcepta ſingulis diebus ſe exerceant, quod quidem ex prima educatione contingit cæteris, id infœlicibus illis poſtea tandem cõtinget, ea, quam expoſui, ratione.

Pag. 296.

BErn. Etenim ex iis in quibus ipſa ſe exercuerit, multo exiſtit generoſior. Quo in loco reddendo, interpres eſt Græcam phraſim ſequutus, quæ habet. ἐξ ὧν ἐγυμνάσατο: id quod præſtiterit vertere. Eo q ſe exercuerit.

Lib. I. De ſanitate tuenda. Pag. 345.

LInacer. Nempe per nares genasq́;. Græcè. κατά τε τὴν ῥῖνα, καὶ κατὰ βλέφαρα. Hoc eſt. Iuxta nares & palpebras. Ait nanq; Galenus, oculum explodere quicquid in eo excrementi gignitur, non per nares, ſed per foramẽ quoddam, quod in angulo interiori oculi, iuxta nares, intra palpebrasq́; conſiſtit: id quod in oculorũ anatome ſatis ſuperq́; iam demonſtrauerat.

Lib. II. Pag. 355.

LInacer. At procedente tempore, vbi iam adoleuit. Græcè. ὅταν ἤδη μειράκιον ἡμῖν γίγνεται. Quod eſt. Vbi iam adoleſcit.

Pag. 441.

LInacer. Frigidi nanq́; ſucci marcorem. Græcè. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῖς ψυχροῖς τά τε κώματα, καὶ οἱ μακρότεροι τῶν ὕπνων. Hoc eſt. Frigidi enim, ſopores, ac prolixiores ſomnos inducunt.

Lib. V. Pag. 476.

LInacer. Hæc facies, vbi naturalem planè habitum crura receperunt. Græcè. ὅταν δέ σοι ταῦτα πράξαντι, κατὰ φύσιν ἀκριβῶς ἔχῃ τὰ σκέλη. Hoc eſt. Hæc tibi perficienti, ſi exactè ſecundum naturam ſe habeant crura.

Lib. I. De simpl. medic. facult. Pag. 292.

THeodoricus Gerardus. Verùm ei qui eodem sensu cõmunicat, licet suggerere. Gręcè. ἀναμνῆσαι μέντοι τὸν τῆς αὐτῆς αἰσθήσεως κεκοινωνηκότα. Hoc est. Recordari autem eum, cui talis sensus fuerit communicatus, possibile est. Galenus itaq; ait, impossibile quidem esse, ut exactè quis interpretetur differentias astringentis, austeri, atq; acerbi saporis: fieri autem posse, ut recordetur illorum, vbi talia semel gustarit.

Lib. III. Pag. 658.

THeod. Quod si ad id nonnihil faciat ipsius raritas. Græcè. συντελεῖ μὲν οὖν εἰς τοῦτο καὶ ἡ μανότης αὐτῆς. Hoc est. Conducit itaq; ad hoc etiam ipsius raritas.

Lib. IIII. Pag. 698.

THeod. Diuersis tamen hactenus viribus omphacis acetiq; succus constant. Græcè habetur. διηνήνοχε μέν τοι τὴν δύναμιν κατὰ τοσὸν δὲ ὄμφακος χυλὸς ὄξους. Quod est. Eatenus autem facultate differt ab aceto omphacium.

Pag. 699.

THeod. Etenim ad hypochondria ardentia, præstantior est succus omphacis, quàm aceti. Græcè. ὄξους αὐτοῦ. Hoc est. Præstantior est ipso aceto. Nam aceti succus non datur, præter ipsum acetum. Exprimitur autem ex vua immatura, cuius cremor appellatur omphacium.

Pag. 704.

THeod. Ac partim in hac coniugatione. Græcè. καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ δὲ τῇ συζυγίᾳ τῆς κράσεως. Hoc est. Atq; hæc quidem, in hac temperamenti coniugatione.

Pag. 711.

THeod. Omnia saltē cuti nostræ imposita. Græcè. πάντα δ' οὖν. Quod est. Omnia igitur. &c.

Lib. V. Pag. 732.

THeod. Tantoq; siccius, quanto vincit siccitas. Græcè habetur. ἐπὶ τοσοῦτον δ' ὑγρότερον, ἐφ' ὅσον ἡ ξηρότης &c. Quod est. Eatenus autem humidius, quatenus sic-

citas superat. Pag. 734.

THeod. Ex familiari animantis natura fiat alteratio. Græcè. ἐξ οἰκείας ὕλης τῶ ζώω τὴν ἀλλοίωσιν γίγνεσθαι. Quæ sonant. Ex propria animali materia ipsam alterationem fieri. Pag. 754.

THeod. Alia verò ex putrescente arescenteq; generationem sortita. Græcè. ἡ δ' εἰς σηπεδόνος ὀξυνούσης ἔχει τὴν γένεσιν. Quod est. Hæc autem, à putredine exasperante ducit originem.

Lib. VI. Pag. 793.

THeod. Iccirco mihi videntur veteres coronis ex eo plexis vti solere. Græcè additur. παρὰ τὰ συμπόσια. Hoc est, in conuiuiis.

Pag. 807.

THeod. Equidem vidi puellũ, quandoq; octo totis mensibus morbo comitiali liberum. In Græco exemplari additur. ἐξ ὅτου τὴς ῥίζης ἐφόρει. Hoc est. Ex quo tempore, vel quãdiu radicem ipsam gestauit.

Pag. 819.

THeod. Cæterùm licet Zingiber & piper album. Græcè legitur. καὶ τὸ μακροπέπερι. Hoc est. & piper longum. Pag. 820.

THeod. Cui accedit & ea quæ ex salis est farinæ natura. Græcè. καὶ προσέτι τὴς ἀπὸ τῶν ἁλῶν, καὶ τὴς ἀπὸ τοῦ ἀλεύρου κατὰ φύσιν. Hoc est. Et ea quæ ex salis est, & ea quæ ex farinæ natura.

Pag. 834.

THeod. Sicuti sanè etiam coitus semen pudendo circumlita. Græcè legitur. κατὰ συνουσίαν. Hoc est. Coitus tempore.

Pag. 843.

THeod. Sed quæ illi amaritudinis dum potatur adsunt opera. Græcè. ἀλλ' ὅσα πικροτάτω ἔργα πρόσεστι πινομένω φαρμάκω. Hoc est. Sed quæcunq; amarissimo pharmaco, dum bibitur, adsunt opera. &c.

Pag. 850.

THeod. Quinque partibus succi plus erat. Græcè. πενταπλάσιος δ᾽ ἦν ὁ χυλὸς ἑκατέρου. Quod magis appositè vertitur. Ad vtrunque autē succi portio erat quincupla.

Pag. 866.

THeod. In semine quidem viuentem habens qualitatem acidam. Græcè habetur. κατὰ μὲν τὸ σπέρμα. Hoc est iuxta semen: vel circum semen. Ait quippe Galenus id quod res est: nempe qcquid in malo Medico, siue citrio, iuxta semen adhæret, & unde exprimitur succus, cum acore quodā siccare. Quādoquidem semen citrii minimè talem facultatem sortiri, vel ex gustu intelligi poterit.

Lib. VIII. Pag. 873.

THeod. Piri quidem syluestris prorsum atque absolutè amarus est: scilicet fructus. Græcè habetur. στρυφνός. Hoc est, acerbus. Pag. 875.

THeod. Veluti & chartæ combustæ cinis, nisi quatenus infirmior est, quàm papyri. Græcè. πλὴν ὅσον ἀσθενέστερα ἐστὶν ἡ τῆς πάπυρου. Quod est. Nisi quatenus cinis papyri est infirmior. Cui lectioni suffragatur Paulus. Cuius verba sunt hæc. Ad singula tamen papyri cinis multo inferior est. Pag. 884.

THeod. Non tamen nec resiccare, nec refrigerare manifestò potest. Græcè. οὐ μὴν οὔτε ξηραίνειν, οὐθ᾽ ὑγραίνειν ἐπιφανῶς πέφυκεν. Quæ sonant. Cæterùm nec resiccare, nec humectare manifestò potest.

Pag. 887.

THeod. Caries lignorum & maximè quæ particeps est astrictionis. Græcè. Σαπρότης ξύλων, καὶ μάλιστα ὅσα μετέχει στύψεως. Hoc est. Caries lignorum, eorū maximè, quæ astrictione sunt prædita.

Pag. 889.

THeod. Nonnullā item amaram qualitatē obtinet: Græcè. τινὸς καὶ δριμείας ποιότητος. Quod est. Nonnullā item acrem qualitatē. Pag. 89 .

THeod. Sion quantum gustu odoratum est. Græcè. Σίον εἰς ὅσον ἀρωματίζει πως κατὰ τὴν γεῦσιν. Quæ sonant. Sion quatenus gustui vtcunq; aromaticum est. &c. Nihil siquidem est odoratum gustui, sed ipsi tantum olfactui. At quæ aromatica sunt, ea simul mouent olfactũ & gustum.

Pag. 905.

THeod. Et nimium habet humiditatis. Græcè habetur oppositum. καὶ ἥκιστα μετέχων ὑγρότητος. Hoc est & minimum habens humiditatis.

Pag. 906.

THeod. Phorbii semine ad leucomata cum melle applicant. Græcè legitur χρῶνται. Hoc est vtuntur.

Pag. 936.

THeod. Cæterùm vtriusq; in medio est spuma litri. Græcè habetur. ἐν τῷ μέσῳ δ' ἀμφοῖν ἐστι ὁ τοῦ λίτρου. Hoc est. In medio aũt amborum est nitri sapor. Nam quum paulo superius disputasset de sapore tum aphronitri, tum salis, postea subdidit, inter illos mediũ nitri saporẽ consistere.

Pag. 938.

THeod. Dictum tamen paulo ante est aphrolitrum in medio cõsistentem habere facultatem aphronitri & salis. Corrigi tamen codex Græcus mendosus debet, qui habet, ἀφρόλιτρον: quandoquidem esse legendum λίτρον, hoc est, nitrum, ex capite de sale liquidò constat.

Pag. 942.

THeod. Quæ in editioribus domorum, in quibus fornaces extructæ sunt, partibus, colligitur. Græcè. ἡ ἐν τοῖς ὑψιλοτέροις μέρεσι τῶν οἰκῶν (sed legendum τειχῶν) ἀθροιζομένη κατὰ τὰς καμινείας. Hoc est. Quæ in editioribus partibus parietum ipsius fornacis colligitur.

Pag. 981.

THeod. Quod patientis inguinibus. Græcè legitur. ταῖς λαγόσι, Hoc est. iliis.

Pag. 1000.

THeod. Capitibus mœnidum sale inueteratarum, ad se-

dis fissuras vtebatur quidam. Græcè additur. καίων τις. Hoc est, vstis.

Pag. 1004.

THeod. Noui autem nostratium quosdã ossa potui exhibuisse. Græcè legimus. ἔγνων δέ τινας τῶν καθ᾽ ἡμᾶς, ἀνθρώπων ὀστᾶ κεκαυμένα ποτίζοντας. Quod est. Noui equidem nostratium quosdam, propinantes humana ossa combusta.

Pag. 1006.

THeod. Porrò si laueris ea, vsserisq́; ignea in aquam natura deposita, ipsam efficiunt cum tenuitate calefacientem. adeò vt & putrefaciat. Sed nonnunquam reliquum terrenum est, morsus expers, id quod maximè implendis cicatriceq́; claudendis vlceribus humidis est vtile. Græcus codex manuscriptus habet in hunc modum. εἰ δὲ πλύναι αὐτὰ κεκαυμένα, τὸ μὲν οἷον ἐμπύρευμα πᾶν ἐναποτίθεται τῷ ὕδατι, καὶ τοῦτό γε ἐργάζεται θερμαῖνον λεπτομερῶς, ὡς καὶ σήπειν ἐνίοτε. τὸ δὲ ὑπόλοιπον, ἄδηκτον γίγνεται, γεῶδες. ὃ μάλιστα ἐστὶν ἐπὶ τῶν ὑγρῶν ἑλκῶν χρήσιμον. Quæ sic nos vertimus. Quod si ea, ubi exusta fuerint, laueris, quicqd habebant igneum, id totũ in aqua ponunt. Ac proinde aqua quidem ipsa, excalfaciens cum tenuitate redditur, adeò vt putrefaciat interdum. Reliquũ verò terrosum, morsus expers efficitur, maximeq́; implendis, & cicatrice claudendis vlceribus auxiliatur.

SECTIONE III.

Libro De causis respirationis.

Pag. 25.

COrnarius, Sic etiam circa costas musculi, quorum in mediis ipsius regionibus duo & viginti numerantur, duo quidem primarum costarum. Græci codices antiquissimi habent in hunc modum. οὕτω δὲ καὶ οἱ κατὰ τὰς πλευρὰς μύες, οἱ μὲν ἐν ταῖς μέσαις χώραις αὐτῶν, δύο καὶ εἴκοσιν τυγχάνουσιν, καὶ δύο μὲν οἱ τῶν πρώτων πλευρῶν. &c. Quæ in hunc modum nos vertimus. Sic etiã costarum mu-

sculi, qui quidem in mediis regionibus ipsarum consistunt, numerantur vigintiduo: ac præterea duo alii primarum co starum, &c.

Ibidem.

CORnarius. Ex dictis verò circa spinam musculis. Græcè τῶν δ' ὀρθίων τῶν κατὰ τὸν τράχηλον. Quod est. Ex rectis verò, qui iuxta collum consistunt.

Ibidem.

CORnarius. Qui demum circa superiorem ventrem sunt musculi. Græcè. οἱ δὲ κατὰ ἐπιγάστριον. Hoc est. Qui uerò in abdomine, siue epigastrio sunt musculi. Etenim superiorem ventrem Galenus semper vocat ventriculum: Epigastrium autem est, tota illa membrana carnosa, quæ molem intestinorum continens, ex cute, pinguitudine, quatuor obliquis, duobus transuersis, totidemq; rectis musculis constat.

Ibidem.

CORnarius. Violentæ verò, tum sima humerorum, tum interna mediarum costarũ pars. Græcè legitur. βιαίας δὲ ἥτε κατὰ τὰ σιμὰ τῶν ὠμοπλατῶν, ἥτ' ἐντὸς τῶν μεσοπλευρίων μοῖρα. Quæ sonant. Violentæ verò, tum sima scapularum, tum musculorum intercostalium interna pars.

Ibidem.

CORnarius. Similiter autem & expirationis, inuiolentæ quidem, musculi circa superiorem ventrem: violentæ verò, externa mediarum costarum pars. Græcè habetur, ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς ἐκπνοῆς, ἀβιάστου μὲν, οἱ κατὰ ἐπιγάστριον μῦες, βιαίας δὲ, τῶν μεσοπλευρίων ἡ ἐκτὸς μοῖρα. Quod est. Similiter etiã & expirationis, inuiolentæ quidem, musculi abdominis: violentæ verò, musculorum intercostalium exterior pars.

Lib. I. De difficili respiratione.

Pag. 28.

CORnarius. Iuxta quas, aut veloces, aut tardæ appellantur. Græcè, καθ' ἃς ἤτοι ταχεῖαι, ἢ βραδεῖαι λεχθήσον-

ται. Quod nos vertimus. Iuxta quas, veloces aut tardi dicentur motus. Quippe voces illæ ταχεῖαι καὶ βραδεῖαι, referuntur πρὸς τὰς κινήσεις, hoc eſt, ad motus, de quibus Galenus paulo ſuperius egerat.

Similiter vbi paulo inferius Cornarius vertit.

SEcundum quas aut magnas, aut paruas appellant, vertendum erat, aut magni, aut parui appellantur.

Pag. 33.

COrnarius. Vtilitate multum vrgente. Græcè habetur. ἱκανῶς ἐπειγούσης. Quod eſt, ſufficienter vrgente.

Pag. 35.

COrnarius. Sed ſi vtilitas multum ſit exoluta. Græcè. ἀλλ' εἴπερ ἐκλυθείη τὰ τῆς χρείας ἱκανῶς. Quod eſt. Cæterùm ſi quæ ad vſum pertinēt, exoluta ſufficienter fuerint.

Ibidem.

COrnarius. Eius videlicet, quæ circa expirationem conſiſtit. Græcè δηλονότι τῶν περὶ τὴν εἰσπνοὴν συνισταμένων. Quod eſt. Earũ videlicet, quæ circa inſpirationē cõſiſtũt.

Ibidem conſequenter.

COrnarius. Quare immodeſtia. Græcè. ὥσπερ γε καὶ ἡ ἀμετρία. Quæ ſonant. Quemadmodum etiam immoderatio.

Ibidem.

COrnari⁹. Atq; ita ſanè eſſe, ratio ipſa poſcit: repugnat autem quippiam eorum, quæ euidenter apparent. Græcè legitur. ἆρ' οὖν ὁ μὲν λόγος οὕτως ἀξιοῖ, μάχεται δέ τι τῶν ἐναργῶς φαινομένων? Quod eſt. An igitur ſic ratio poſcit, repugnat autem quippiam eorum quæ euidenter apparent? Sic autem eſſe legendum, atq; vertendũ, indicat oratio ſubdita, vbi Galenus ait. Ego quidem omnia hæc conſentientia reperio.

Pagina. 42.

COrnarius. Nulla eſt autem differentia, quod ad id quod coarctatum eſt attinet, vt pulmo non poſſit. &c.

Græcè. διαφέρει δ' οὐδὲν πρός γε τὸ στενοχωρούμενον τὸν πνεύμονα μὴ δύνασθαι. Quæ clarius vertuntur sic. Perinde autem eſt, ad hoc vt pulmo compreſſus non poſſit, &c.

Pag. 49.

CORnarius. Contractiones itaq; thoracis citra horũ concitationem, nonnunquam magnam inſpirationem facere poſſunt. Græcè habetur. αἱ μὲν χωρὶς τῆς τούτων συντονίας συστολαὶ τοῦ θώρακος οὐκ ἄν ποτε μεγάλην ἐκπνοὴν ἐργάσαντο. Quæ ſonant. Contractiones ſanè thoracis citra horum concitationem, nonnunquam magnam expirationem facere poſſint.

Pag. 54.

CORnarius. Quanquam & adhuc eximium quiddam ad inæqualitatis erat generationẽ reſpiratio habebit præter pulſuum rationem. Græcè. καὶ τοίνυν περιττόν τι εἰς ἀνομαλίας γένεσιν ἕξει ἡ ἀναπνοὴ πρὸς τοὺς σφυγμούς. Quod eſt. Quin etiam abundans quid, ac veluti auctarium ad inæqualitatis generationem reſpiratio habebit præter pulſuum rationem.

Pag. 55.

CORnarius. Nimirum quòd & viſa aliquando plus, aliquando minus, rationem ab eo quod ſecundum naturam eſt, amoueant. Ego verò, non viſa, ſed cnm Græco potius phantaſmata verterem.

Lib. III. Pag. 105.

CORnarius. Propterea quòd per diſtãtiam organorum reſpirationis fit motus. Græcè magis perſpicua eſt ſententia. διότι κατὰ διαστήματος ἡ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων κίνησις. Quod vertimus. Quia per diſtantiã organa reſpirationis mouentur.

Pag. 112.

CORnarius. Denſus & magnus fit ſpiritus. Græcè. πυκνὸν καὶ μικρὸν γίνεται τὸ πνεῦμα. Hoc eſt. Denſus & paruus fit ſpiritus.

Pag. 122.

COrnarius. Densum autem & magnum eum, qui inflãmationem respiratoriorum organorum indicat, haud quaquàm quis dixerit, nisi etiam calidus effletur. Græcè legimus. τὸ δὲ πυκνὸν καὶ μέγα, τὸ τῆς φλογώσεως τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων ἐνδεικτικὸν, οὐδ᾽ ἂν ὀρθῶς τις λέγοι. etc. Quod vertimus. Densum aũt & magnum, indicare incẽdium organorum respirationis, nemo rectè dicere posit, etc.

LIB. DE VSV PVLSVVM.

Pag. 141.

LInacer. At quomodo igitur ex pulsu maximè præsagimus. An inquies, minimè quidem vt ex causis id genus, quæ plurimum momenti habeant: immo vt ex opportunis signis. Græcè. πῶς οὖν ἐκ σφυγμῶν τὸ μέγιστον προγινώσομεν, οὐχ ὡς ἐξ αἰτίων πολὺ δυναμένων, φήσει τις, ἀλλ᾽ ὡς σημείων ἐπικαίρων. Hoc est. Quomodo igitur ex pulsibus maximè præcognoscimus? Minimè quidem vt ex causis admodum efficacibus, aliquis dicere posit: sed veluti ex oportunis signis.

Pag. 142.

LInacer. Quo minus mirum est, quum exiguum illi commodum ex corde suggeratur, si iugularibus venis vinculo exceptis, exiguum quoque sentiat incommodum. Græcè legitur: τῶν καρωτίδων λεγομένων ἀρτηριῶν βρόχοις διαληφθεισῶν. Hoc est. Carotidibus vocatis arteriis vinculo exceptis.

Lib. I. de differentis pulsuum.

Pag. 185.

HErmãnus Cruserius. Atque inter septendecim hos pulsus, qui ex trinis dimensionibus constant. Græcè legit. ὄντων δὴ τούτων ἑπτὰ καὶ εἴκοσι σφυγμῶν, τῶν κατὰ τὸ ποσὸν ἐν ταῖς τρισὶν ἅμα διαστάσεσι συνισταμένων. Quæ nos vertimus. Quum itaque hi septem & viginti pulsus habeantur, qui secundum quantitatem in trina dimensione consistunt.

Pag. 190.

HErm. Certis bifariam, aut triplici proportiõe. Græcè. ἢ ὡς ἐν πολλαπλασίῳ λόγῳ. Quod est aut multiplici proportione.

Pag. 2 0 2.

HErm. Cuius delapsum à primo distentionis termino, nulla dirimit manifesta quies. Græcè legitur. Καὶ τὴν καταφορὰν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς πρώτης διαστολῆς. &c. Qđ est. Eius aũt delapsum à primæ dilatationis fine: etc.

Pag. 2 1 2.

HErm. Si iam moueri omnes simul cæperint. Græcè. εἰ μὲν οὖν. Quod est. Si igitur.

Ibidem.

HErm. Non tamen in secunda contineatur, sicut nec ipsum rhythmum. Græcè. οὐ μὴν ἐν τῇ γε δευτέρᾳ τὴν ὕπαρξιν ἔχουσα, ὥσπερ οὐδὲ ὁ ῥυθμὸς αὐτός. Hoc est. Non tamen in secunda consistat, sicuti neq; ipse rhythmus.

Ibidem.

HErm. Tempus enim partis quæ præter cæteros prima motu deficitur minimum est. Græcè habetur. ὁ μὲν γὰρ τοῦ πρώτου πάντων παυσαμένου τῆς κινήσεως μορίου χρόνος, ἐλάχιστος ἔσται. Quòd est uertendnm. Tempus enim partis, quæ prima omnium moueri desinit, minimum erit.

Ibidem.

HErm. Et item rhythmus in singulis commutatur. Græcè. καὶ οὕτως ὁ ῥυθμός. etc. Quod est. Atq; in hunc modum rhythmus, etc.

Pag. 2 1 3.

HErm. Iã verò, vbi vnà omnes partes moueri cœperint, motæq; æquo sint tempore, si alteræ distentionis non idem omnes initium partes ordiantur. etc. Græ. tamen magis perspicua est sententia. τῆς δευτέρας διαστολῆς μὴ ἅμα πάντα τὰ μόρια τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ποιήσαιτο. Hoc est. Secundæ autem dilatationis non idem omnes initium partes ordiantur.

Pag. 2 1 4.

HErm. Non poteſt eſſe in vtroq; genere inæqualitas. Græcè. ἀνάγκη καθ' ἑκάτερον τῶν γενῶν γενέσθαι τὴν ἀνωμαλίαν. Quod eſt. Neceſſariò in vtroq; genere fit inæquali tas.

Ibidem.

HErm. Non ſit autem prioris finis diſtentionis in omni bus æqua. Græce. ἡ δὲ τελευτὴ τῆς προτέρας διαστολῆς, μὴ ἴση πᾶσι γένοιτο. Quæ ſonant. Finis autē prioris dilatationis non ſit omnibus æquus.

Secundo de differentiis pulſuum.

Pag. 2 3 2.

HErm. Siquidem quantitas vnius dimenſionis, non magnitudo, ſed longitudo eſt. Græcè habetur. τὸ γὰρ κατὰ μίαν διάστασιν ποσόν. etc. Quod nos ſanè maluim⁹ vertere. Etenim quantitas vnius extenſionis. etc.

Pag. 2 3 9.

HErm. Nam longum quidem pulſum, niſi aliqua coniūcta ſit profunditas & latitudo, non eſſe poſſe, nemo cauſam dicit. Clarius id Græcè habet. ὅτι μὲν οὖν ἄνευ τοῦ πῶς ἔχειν βάθους καὶ πλάτους οὐ δύναται μακρὸς εἶναι σφυγμὸς, οὐδεὶς ἀντιλέγει. Nempe. Quòd igitur abſq; aliqua tum altitudine, tum latitudine, pulſus longus nequeat conſiſtere, contradicit nemo.

Lib. I I I. de differentiis pulſuum.

Pag. 2 5 4.

HErm. Quam in ſecundo libro inuentorum. Græcè legitur ἐν τῷ τρίτῳ. Quod eſt, in tertio.

Ibidem.

HErm. Etenim non mutatas oportebat nominum ſignificationes. Græcè habetur. καὶ γὰρ ἔδει μετατιθέναι τὰ σημαινόμενα τῶν ὀνομάτων. Hoc eſt. Etenim retractare oportebat ſignificata nominum.

Lib. I I. de dignotione pulſuum.

Pag. 3 7 5.

HErm. Quinetiam caloris qualitatem, occursus arteriæ motu excitatus apertius animaduertit. Græcè. καὶ μὲν δὴ καὶ τὴν τῆς θερμασίας ποιότητα, σαφέστερον ἡ διὰ τῆς κινήσεως προσβολὴ τῆς ἀρτηρίας γνωρίζει.. Quod est. Quin etiam qualitatem caloris, impulsus ille, qui in motione arteriæ contingit, apertius indicat. γνωρίζειν siquidē non modò cognoscere, sed ostendere, & indicare significat. Vnde γνωνίσματα semper accipiūtur pro indiciis & notis. Adhæc, arteriæ occursus nunq̄ animaduertit differentiam aliquam pulsus: sed intercedente ipso , tactus noster singulas deprehendit.

Lib. I I. de dignotione pulsuum.

Pag. 375.

HErm. Etenim si quo uidetur arterias maiores habere homo qui comparatur, hoc maiorem etiam habeat distentionem. Græcè legitur. εἰ μὲν γὰρ ὅσω , τοσούτω. Hoc est. Si enim quanto videtur arterias maiores habere, tanto maiorem etiam. etc.

Ibidem.

HErm. Aut sit maior. Græcè. ἢ ἔλαττον εἴη. Quod est. Aut sit minor.

Lib. I I I. de dignotione pulsuum.

Pag. 383.

HErm. Quæ quum ita sint, optimam rationem dabim⁹ operam vt monstremus dignoscendarum singularum dimensionum, ac de prima dicemus longitudine. Græcè habetur. Ὁπότ᾽ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, πειρατέον ἐνδείξασθαι τὸν τρόπον τῆς ἀρίστης διαγνώσεως ἐν ἑκάστῃ διαστάσει. καὶ περὶ πρώτης τε λεγέσθω τῆς κατὰ τὸ μῆκος. Hoc ē. Qūquidem igitur hæc ita habēt, danda opera est, vt demonstremus modum optimæ dignotionis in dimensionibus singulis. Ac primo sanè de illa dicamus, quæ versatur circa longitudinem.

Lib. I. de causis pulsuum.

Pag. 418.

HErm. Causæ quæ pulsus variant, partim generationis eorum sunt, partim tantùm alterationis. Græcè habetur. τῶν τοὺς σφυγμοὺς τρεπόντων αἰτίων, τὰ μὲν, τῆς γενέσεως αὐτῶν ἐστὶν αἴτια. τὰ δὲ τῆς ἀλλοιώσεως μόνον. Quæ sic multo aptius vertuntur. Causarum quæ immutant pulsus, hæ quidem, generationis ipsorum sunt causæ: hæ verò tantùm alterationis.

Pag. 419.

HErm. Et quæ his succedunt externæ. Græcè. καὶ τὰ τούτων ἔτι τὰ προκατάρχοντα. Hoc est. Et præterea, quæ harum sunt procatarcticæ, præincipientes'ue.

Ibidem.

HErm. Ac quæ nunc commemorauimus, externæ appellantur. Græcè. ταυτὶ μὲν οὖν τὰ νῦν εἰρημένα, προκαταρκτικὰ λέγεται. Quod est. Hæ igitur, quas nunc recitauimus, procatarcticæ causæ appellantur.

Ibidem.

HErm. Quæ has etiam præcedũt, quæ quidem in humoribus sunt, præcedentes. Græcè. τὰ δ' ἔτι τούτων ἔμπροσθεν, τὰ κατὰ τοὺς χυμοὺς, προηγούμενα. Quod est. Quas verò ante has, illæ nempe quæ circa humores versantur, antecedentes: etc. Multo autem clarius assequeris Galeni sententiam, si hanc orationem cum superiori coniunxeris, in hunc modum. Hæ igitur quas nunc recitauimus, procatarcticæ causæ appellantur. Quas verò ante has, scilicet exposuimus, antecedentes. &c. Nam putare ꝙ præcedentes uocatæ, procatarcticas vnq̃ præcedant, hominis planè fuerit in Galeni dogmatis minimè exercitati. Siquidem vt præcedentes causæ vocatas coniunctas gignunt, sic ipsæ gignũtur à procatarcticis.

Ibidem.

HErm. Breuiter sic habeto. Quæcunq; extra corpus positæ quicq̃ in corpore alterãt, externæ vocantur. Quæ has etiam antecedunt, præcedentes causæ corporum affectuum. Hi affectus vbi continentes moueant, euadunt

præcedentes illarum cauſæ. Græcè. Καθόλου γὰρ εἰπεῖν, ὅσα μὲν ἔξωθεν ὄντα τοῦ σώματος, ἀλλοιοῖ τι τῶν κατ᾽ αὐτὸ, προκαταρκτικὰ λέγεται, προκατάρχοντα γὲ δὴ τῶν ἐν τῷ σώματι διαθέσεων. αὗται δὲ αἱ διαθέσεις, ὅταν τὰ συνεκτικὰ τρέπωσι, προηγούμεναι γίνονται αὐτῶν αἰτίαι. Quæ ſonant. In vniuerſum autem, quæcunque extra corpus poſitæ, aliquid in corpore immutant, procatarcticæ cauſæ, ſiue præincipientes uocãtur: utpote incipiẽtes prius quàm ipſæ diſpoſitiones corporum. Quæ quidem diſpoſitiones, ſi quando excitauerint continẽtes ipſarum antecedentes cauſæ redduntur.

Pag. 421.

HErm. Quum ex his cauſis pulſus proficiſcantur, omnes illorum variationes, cauſarum neceſſe eſt comites ſint alterationum. Græcè. κατὰ ταύτας δὲ τὰς αἰτίας, τῶν σφυγμῶν γινομένων, ἀνάγκη πάσας τὰς τροπὰς αὐτῶν, ἕπεσθαι τῶν αἰτίων ἀλλοιώσεσιν. Quæ clarius ĩterpres in hũc modum potuiſſet reddere. Quum autem ſecundum has cauſas fiant pulſus, neceſſum eſt vt omnes mutatiões ipſorum, conſequantur ad alterationes cauſarum.

Pag. 422.

HErm. Sed de his qui ambigunt, perinde ac Archigenes errant, qui in Magnum diſputat, de pulſus celeritate. Nam à robore non potius quàm ab imbecillitate proficiſcitur facultatis. Græcè. ἀλλ᾽ οἱ περὶ τούτων ἀμφισβητοῦντες, ὁμοίως ἁμαρτάνουσι Ἀρχιγένει πρὸς Μάγνον διαφερομένῳ, περὶ τάχους σφυγμοῦ, ὡς οὐχ ὑπὸ ῥώμης μᾶλλον, ἢ ἀρρωστίας γίνεται τῆς δυνάμεως. Hoc eſt. Cæterùm qui de his dubitant, in eundem cum Archigene errorem incidunt, qui in Magnum diſputat de pulſus velocitate, quod ſcilicet nõ à robore potius, quàm à langore facultatis proficiſcatur. Sic autem eſſe vertendum, colliget Candidus lector, ex alia caſtigatione quam ſubdam.

Ibidem conſequenter.

HErm. Nam neutrum ſequitur neceſſariò, at tamẽ peculiaris celeritas robori facultatis eſt. Vbi legitur Græ-

ce᾽. μᾶλλον μὴν ἐστὶν οἰκεῖον τάχος μὲν, ῥώμῃ τε δυνάμεως, καὶ πλήθει θερμασίας, &c. Quod est. Magis tamen est familiaris, celeritas quidem, robori facultatis, atque caloris copiæ. Itaque Galenus Archigenem impræsentiarum causatur, quòd contenderit pulsuum velocitatem, non magis à robore, quàm ab imbecillitate virium procedere: quum ipsa pulsus celeritas, facultati vegetæ, quàm imbecillæ, magis sit familiaris atq; genuina.

Pag. 429.

HErm. Celeres dicimus pulsus, itemq; tardos esse, non ægrotis modò, verùm etiam valentibus nonnullis. Quod naturaliter quidem iis confirmamus suppeditare. Clarius tamen percipitur sententia Galeni ex Græco exemplari. ταχεῖς γὰρ δὴ λέγομεν εἶναι τοὺς σφυγμοὺς, ὡσαύτως δὲ καὶ βραδεῖς, οὐ τοῖς νοσοῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑγιαινόντων, ἐστὶν οἷς καὶ φύσει γε τοῦτο αὐτοῖς ὑπάρχειν φαμέν. Hoc est. Celeres itaq;, ac similiter tardos pulsus, non ægris modò, sed inter sanos etiam, naturaliter nonnullis adesse dicimus.

Pag. 430.

HErmanus. Semel quidem certè tardi, vel parui, si valida facultas sit, vt multum sit vsus remissus, nunquàm fiant. Græcè τελέως γὰρ βραδεῖς, ἢ μικροὶ, τῆς δυνάμεως ἐῤῥωμένης, οὐκ ἄν ποτε γένοιντο, κἂν τὰ τῆς χρείας ἱκανῶς ἐκλυθῇ. Quod est. Absolutè enim tardi, vel parui, haud unquàm euaserint pulsus, facultate uegeta existente, vel si quæ ad usum pertinent, admodum exoluta fuerint.

Pag. 434.

HErm. Paulo enim celerior pulsus est, ex mollitudine perfectus instrumentorum. Legendum tamen est iuxta Græcam veritatem, non perfectus, sed profectus. Quippe ob in aduertentiam typographorum (quod verisimile est) omnes latini codices eo in loco sunt deprauati.

Lib. II. de causis pulsuum.

Pag. 448.

HErm. Crebrior non nunc primum, ſed ſtatim à primo fiet. Græcè. πυκνότερος δ' ἄν, οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐγένετο. Quod eſt. Crebrior autē, non nunc primum, ſed ſtatim ab ipſo initio euaſerat.

Pag. 449.

HErm. Tum longioribus coguntur interuallis inæquales pulſus interpolare æquales. Quę oratio gignit quā dam ambiguitatem. Græcè legitur. διὰ μακροτέρων οὕτως ἀνάγκη χρόνων τοῖς ἴσοις σφυγμοῖς παρεμπίπτειν τοὺς ἀνίσους. Hoc eſt. Ac ſic neceſſe eſt, per longiora interualla inæquales pulſus intercidere æqualibus.

Pag. 451.

HEerm. Iam verò intercurrentes quos vocant pulſus, alia ratione ac intermittentes dignoſcuntur. Græcè legitur. ἡ δὲ τῶν παρεμπιπτόντων καλουμένων σφυγμῶν διάγνωσις, ἐναντία τῇ τῶν διαλειπόντων ἐστίν. Hoc eſt. Vocatorum autem intercidentium pulſuum dignotio, contraria eſt illi, quæ debetut intermittentibus.

Pag. 460.

HErm. Quod paruis interuallis tum cōtentio vincatur. Græcè. ἐκ μικροῦ δηλονότι διαστήματος τηνικαῦτα κινουμένου τοῦ τόνου. Id quod equidem uerterem. Quòd videlicet tunc per exigua ĩterualla ipſa facultas moueatur.

Pag. 463.

HErmānus. Accidit autem tale quippiam, dum diſtendū tur arteriæ, ut ſuperficiem earum motarū clarius ſentiamus. etc. Græcè. τῆς ἄνω περιφερείας αὐτῆς μᾶλλον αἰσθανόμεθα κινουμένης. etc. Hoc eſt. Supernam ſuperficiem ipſius, dum mouetur, magis percipimus, etc.

Ibidem.

HErm. Et congrediatur minus multis ĩterpoſitis corporibus. Græcè. καὶ δι' ἐλαττόνων ὁ μιλεῖ σωμάτων. Qđ breuius & elegantius ſic vertitur. Et tactui per paucio ra corpora occurrit.

Pag. 467.

HErm. Siquidem robur facultatis diximus esse tantum debere in altis pulsibus, vt maximam distētionem possit moliri, nec loca cingētia arterias capere eā valeāt. Græcè habet. εἰ γε δὴ τὴν ῥώμην τῆς δυνάμεως τηλικαύτην ἐλέγομεν εἶναι δεῖν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς σφυγμοῖς, ὡς δύνασθαι μὲν ἐργάσασθαι μεγίστην διαστολὴν, μὴ χωρῆσθαι δὲ ὑπὸ τῶν περιεχουσῶν τὰς ἀρτηρίας χωρῶν. Quæ sonant. Si vtiq; facultatis robur in altis pulsibus tantum dicebamus esse debere, vt posset maximam quidem dilatationem moliri: minime aūt à locis arterias ambientibus coerceri.

Pag. 468.

HErm. Quid iam si hoc verùm est, num longus cōtinuo is pulsus est? Græcè. τί δ' οὖν, εἰ τοῦτ' ἔστιν ἀληθὲς, οὐχὶ καὶ βραχὺς εὐθέως ὁ τοιοῦτος γίνεται σφυγμὸς? Quæ sic sunt reddenda. Quid igitur? An si hoc verum est, nō continuò is pulsus etiam breuis existit?

Pag. 470.

HErm. Longè hic maior est contractionis tempore distētionis tempus. Græcè. παρὰ πολὺ πλείον ἐνταυθ' ὁ τῆς συστολῆς ἐστὶ χρόνος τοῦ διαστολῆς. Hoc est. Multo enim hîc est maius cōtractionis tempus tēpore dilatationis.

Lib. III. Pag. 471.

HErm. Postq̄ de pulsuum alterationibus quæ ex primis & præcipuis causis proficiscuntur, satis primo in libro disputauimus. Græcè. τὰς μὲν ἀπὸ πρώτων τε καὶ κυριωτάτων αἰτίων ἀλλοιώσεις τῶν σφυγμῶν, ὁ πρόσθεν λόγος αὐτάρκως ἐξηγήσατω. Quod est. Alterationes quæ à primis & principalissimis causis proficiscuntur, abundè præcedens sermo exposuit.

Pag. 472.

HErm. Viri mulieribus pulsum ferè habent longè tum maiorem. etc. Græcè habetur. Ἄνδρες μὲν οὖν γυναικῶν ὡς ἐπὶ πᾶν μείζονα πολλῷ, καὶ σφοδρότερον ὡσαύτως πολλῷ, καὶ βραδύτερον ὀλίγῳ, καὶ ἀραιότερον ἱκανῶς τὸν σφυγμὸν ἔχουσιν. Hoc est. Igitur Viri mulieribus in vniuer-

ſum pulſum habent longè tum maiorem, tum vehementio rem: paulo autem tardiorem: vt ſufficienter rariorem. &c.

Pag. 473.

HErmannus bis rurſus τὸ ὡς ἐπίπαν vertit(ferè) quum in vniuerſum potius vertendum fuiſſet.

Pag. 475.

HErm. Qui pulſum non diuturnum ſtatim etiam velocem arbitrantur eſſe. Græcè habetur. τὸν βραχύχρονον. Hoc eſt. Pulſum cuius motus breui abſoluitur tempore. Atqui nō omnis pulſus qui non diuturnus exiſtit, eſt breuis temporis: quum is qui in mediocritate conſiſtit, nec ſit diuturnus, nec brachychronus. Pag. 485.

HErmannus. Tandem ad remiſsionem & paruitatem redeunt. Græcè. χρονίσαντες δὲ, πάλιν τρέπονται εἰς ἀμυδρότητα. Quod eſt. Vbi autem diuturni fuerint, vertuntur in remiſsionem.

Lib. IIII. Pag. 499.

HErm. Planum autem eſt hæc intelligi debere de lætitia quæ per ſe, & modicè pulſus mutat. Græ. δῆλον δ' ὡς ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν ἴδιον λόγον ἀλλοιούσης τοὺς σφυγμοὺς, τῆς συμμέτρου ἡδονῆς εἴρηται ταῦτα. Hoc eſt. Liquet autem, de lætitia modica, & quæ propria ratione pulſus immutat, hæc dicta fuiſſe.

Ibidem conſequenter.

HErm. Nam ſi nimia quidem lætitia ſit, vt facultatem opprimat, pulſus ſæpe per accidens cōtrarii exiſtunt. At tunc, oppreſſæ facultatis fiunt pulſus. Græcè. πολλάκις γὰρ κατὰ συμβεβηκὼς καὶ οἱ ἐναντίοι γίνονται σφυγμοὶ, τῆς ἡδονῆς ἀμέτρου γινομένης, καὶ διὰ τοῦτο καταλυούσης τὴν δύναμιν. ἀλλὰ τότε γε οἱ ἐπὶ καταλύσεως δυνάμεως γίνονται σφυγμοί. Quod ē. Sæpenumero enim ex accidenti contrarii pulſus oriuntur, ſi ſit voluptas immoderata, ac proinde facultatem exoluat. Cæterùm tunc ſanè tales pulſus contingunt, quales ſolent viribus reſolutis accidere. &c. Plurimum autē differt reſolutio facultatis ab oppreſ

ſione. Opprimitur ſiquidem à maxima humorum colluuie: reſoluitur autem ab exhalatione benignorum humorũ, maximeq́; ſpirituum vitalium, qui euaneſcere ſolent, quum ob alias cauſas, tum etiam ob lætitiam & voluptatem inſignẽ. Vnde multos legimus repentino gaudio perfuſos, animam exhalaſſe. Pag. 507.

HErm. Quæ difficultate nutrimenti extinguũtur. Græcè. ἐνδείᾳ δὲ αὐταὶ τροφῆς ἀποσβέννυνται. Quod eſt. Penuria enim ipſæ nutrimenti extinguuntur. &c. Non autem omnis difficultas nutrimenti, eiuſdem penuria exiſtit: quum alimentum vitioſum, difficultatem quidem importet, penuriam verò non item. Ibidem.

HErm. Quem marcorem Philippus vocat ex morbo ſenium: quem ferè habent ſeneſcentes, & interim iuuenes etiam. Græcè. καλεῖ δὲ τὸν τοιοῦτον μαρασμὸν ὁ φίλιππος ἐκ νόσου γῆρας. καὶ συμπίπτει μάλιστα μὲν τοῖς παρηβῶσι. ἐνίοτε καὶ τοῖς ἔτι ἀκμάζουσι. Hoc eſt. Philipp⁹ hunc maraſmũ vocat ex morbo ſenium. Atq; inuadit præcipuè quidem, iam ſeneſcentes. Interdum aũt, & conſiſtentes ætate. Pag. 511.

HErm. Iam verò, etiam magis inæquales eos meritò eſſe, ne hoc quidem eſt obſcurum. Græcè additur. διὰ τὴν γειτνίασιν. Quod eſt. Ob viciniam. Ibidem.

HErm. Longè enim frigidior, & vt ita dicam, letalior peripneumonia eſt morbus lethargicis. Græcè. ἐπὶ πλέον γὰρ ψυχρότερον, καὶ, ὡς ἂν εἴποι τις, νεκρώδέστερον τοῦ τῆς περιπνευμονίας ἐστι τὸ τοῦ λυθαργικοῦ νόσημα. Quæ ſonant. Longè enim frigidior, atq; (ut quis dixerit) pernicioſior, eſt morbus lethargicus peripneumonico.

Ibidem.

HErm. Si itẽ hoc teneas, lethargũ ex ipſo poti⁹ cerebro, phrenitim p̃cipuè gigni ex tenui meninge, & ex ſepto trãſuerſo. Græ. hr. εἰδὼς τι δὲ, ὅτι καὶ κατὰ μὲν αὐτὸν τὸν ἐγκέφαλον ὁ λήθαργος μᾶλλον ἔχει τὴν γένεσιν. ἡ φρενῖτις δὲ κατά τε τὴν λεπτὴν μάλιστα μήνιγγα, καὶ τὸ διάφραγμα.

Quod est. Si noris autem, q lethargus quidem gignitur potius in cerebro: phrenitis verò, præcipuè in eius tenui meninge, atq; etiam in diaphragmate. Lethargus itaq; non ex cerebro, sed ex pituitoso humore collecto in cerebro: vt phrenitis, non ex tenui meninge, sed ex bile in illa aceruata, suam ducit originem.

Pag. 5 1 3.

HErm. Conniuent ferè oculis. Græcè. τὰ μὲν πολλὰ μύουσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. Quod est. Vt plurimum conniuent oculis.

Pag. 5 1 8.

HErm. Vteri suffocati pulsus. Græcè ὑστερικῆς πνίξεως. Hoc est, suffocationis inductæ ab vtero, pulsus. Vterus quippe minimè suffocatur, sed vbi ex plenitudine vel inanitione conuellitur, respirationis organis plurimum facessit negotii, animalq; in maximam anxietatem perducit.

Lib. I. de præcognitione ex pulsibus.

Pag. 2 2 3.

HErm. Non esse venientium tantùm præscientiam. Græcè legitur τῶν μελλόντων. Quod futurorum, quàm venientium, aptius interpretabimur.

Pag. 2 2 5.

HErm. Postea in corporibus quæ ægrotant tantum. Græcè legitur τῶν νοσούντων ἁπλῶς. Hoc est. Quæ ægrotant simpliciter.

Ibidem.

HErm. Nec aliter in ægrotantibus, siquidem ægrotant tantùm indicabit magnus pulsus morbi calidum affectum esse. Græcè. οὕτω δὲ κᾂν τοῖς νοσοῦσι, τοῖς μὲν ἁπλῶς, ὁ πέγας σφυγμὸς ἐνδείξεται θερμὴν τῆς νόσου τὴν διάθεσιν. Quod est. Similiter etiam in ægrotantibus, si ægrotent quidem simpliciter (hoc est si morbo simplici sint correpti) magnus pulsus indicabit calidam ipsius morbi dispositionē.

Ibidem consequenter.

HErm. Sin recens aliqua adsit alteratio. Græcè additur

illa particula ἔξωθεν. Hoc est aduenieus extrinsecus.

Pag. 538.

HErm. Non tamen vbi contracta præter proportionẽ profunditatis est. Græcè. οὐ μὴν ὅταν γε μειωθῇ παρὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ βάθους. Quod est. Non tamen vbi imminuta fuerit infra proportionem profunditatis.

Pag. 539.

HErm. At quum crassior sit, si quo homo euaserit se ipso crassior, hoc sit pulsus minor. Græcè habetur. εἰ μὲν ὅσον περ ἑαυτοῦ παχύτερος ὁ ἄνθρωπος ἐγένετο, τοσούτῳ καὶ ὁ σφυγμὸς μικρότερος. Hoc est. Si quidem, quantum se ipso homo crassior sit redditus, tanto etiam pulsus minor videatur.

Pag. 549.

HErm. Habes primas & simplicissimas pulsuum mutationes in celeritatem & tarditatem: harum causas præcedentes & externas eadem inueniuntur ratione atq; illæ. etc. Græ. αὗται μὲν αἱ πρῶται τε καὶ ἁπλούσταται τροπαὶ τῶν σφυγμῶν, εἰς τάχος, καὶ βραδύτητα. καὶ τούτων αἰτίαι προηγούμεναί τε καὶ κατάρχουσαι, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εὑρισκόμεναι ταῖς, etc. Quæ sic sunt vertenda. Atq; hæ sanè sunt primæ & simplicissimæ mutationes pulsuum in celeritatem & tarditatem: causæq; earum antecedentes & primitiuæ, simili methodo inuentæ ac illæ, etc.

Pag. 552.

HErm. Ac quo sit vehementior. Græcè. καὶ ὅσῳ γε σφοδρότερος. hoc est. Et quanto vehementior fuerit. Ibidẽ paulo inferius (ubi legitur Quo sit languidior) quanto sit languidior, legendum est.

Ibidem.

HErm. Alterationes pulsuum, quædam in remissionem & uehementiam, & solæ fiunt frequenter, & ab vna causa. Græ. habetur. αἱ δ' ἀλλοιώσεις τῶν σφυγμῶν, αἱ μὲν εἰς ἀμυδρότητα, καὶ σφοδρότητα, καὶ μόναι γίνονται πολλάκις, καὶ ὑφ' ἑνὸς αἰτίου. Quæ sic nos uertimus. Alteratio

nem pristinam. Pag. 573.

HErm. Quem primò equidem vnum ferire iterum putaui. Clarior tamen est in Græco hæc sententia. ὃν δὴ καὶ μόνον ᾤμην τόγε κατ' ἀρχὰς εἶναι πλήττοντα δίς. Hoc est. Quem solum primò sane putaueram bis ferire.

Pag. 580.

HErm. Reciprocantur modò ex vltima pulsus abolitione: modò ex paruo pulsu & languido. Quorum quidẽ vocantur etiam reciproci vtrique, sed hoc interest inter hos, quod illi decurtati sint reciproci, hi deficientes reciproci. Græcè legit. ἐπανέρχεται δὲ ποτὲ μὲν, εἰς ἀσφυξίαν ἐσχάτην ἡ κίνησις ἀφικνουμένη. ποτὲ δὲ, εἰς μικροσφυξίαν τε καὶ ἀμυδρότητα. καὶ τοίνυν καὶ καλοῦνται παλινδρομοῦντες μὲν ἀμφότεροι, διαφέρουσι δὲ τῷ, τοὺς μὲν, μειούρους εἶναι παλινδρομοῦντας. τοὺς δ', ἐκλείποντας παλινδρομοῦντας. Quæ sic nos vertimus. Reuertitur autem motus arteriæ, interdum quidem, ab vltima pulsus abolitione, ad quam peruenerat: interdũ autem, à paruo pulsu & languido. Quorum sane, vtrique pulsus recurrentes dicuntur: hoc tamen interiecto discrimine, quod illi quidem, deficientes recurrentes existunt: hi autem, imminuti recurrentes, seu decurtati.

Lib. III. de præcognitione ex pulsibus.

Pag. 589.

HErm. Cordis calor, pulsus (vt diximus) uariat. Verũ quia duorum generum est, aut à putribus genitus humoribus, cuius acris qualitas & fumosa est: aut cum humiditatis defectu, à natura remotus sola quantitate: ille prior constans & obfirmatus est. &c. Græcè legitur. ἡ γάρ τοι θερμότης ἐν τῇ καρδίᾳ τρέπει μὲν ὡς εἴρηται τοὺς σφυγμούς. ἀλλ' ἐπεὶ διττὴ κατ' εἶδος ἐστίν, ἡ μὲν ἑτέρα, καὶ σηπεδόνος χυμῶν ἔγγονος, ἧς ἡ ποιότης δριμεῖα τε ἐστὶ, καὶ καπνώδης. ἡ δὲ ἑτέρα, μετ' ὑγρότητος ἐνδείας, αὐτῷ μόνῳ τῷ ποσῷ τοῦ κατὰ φύσιν ἀποκεχωρισμένη. μόνιμος μὲν ἐστὶ, καὶ δύσλυτος ἡ πρότερον ῥηθεῖσα. Hoc est. Cordis calor, pulsus (quatenus dictũ est) immutat. Cæterũ quandoquidẽ du-

nes autem pulsuum, quæ quidem in remisfionem & vehementiam fiunt, illę certè & solæ frequenter fiunt, & ab vna causa. Lib. I I. de præcognitione ex pulsibus.

Pag. 5 5 6.

HErm. Magna enim copia ex putrescentibus humoribus aceruatur. Græcè habetur κατὰ τὰς σήψεις. Hoc est. In humorum putrefactionibus.

Ibidem. Paulo ante.

HErm. Fuliginosorum excrementorum ingentem colligi numerum. Græcè legitur, πλῆθος. Quod rectius vertitur, multitudinem. Numerus quippe, non de continua, sed dicitur de quantitate discreta.

Pag. 5 6 2.

HErm. Robur validorum, omnem excipit causam paruam. Græcè. τῶν δ' ἰσχυρῶν ἡ ῥώμη πρὸς ἅπαν ἀπομάχεται τὸ μικρὸν κακόν. Quod est. Validorum robur, reluctatur omni affectui exiguo. Pag. 5 6 4.

HErm. Est autem eorum pulsuum ingens frigiditas causa generandorum, quæ occupet vel corpus cordis, vel spiritum & sanguinem, quem continēt eius sinus: vel partem aliquam vicinam. Græcè legimus. τῶν ὁμιλούντων. Hoc est, consentientium particularum, vel aliquod cōmercium habentium. At multa consentiunt mutuò, atq; in vnum conspirant, quæ minimè sibi vicina existunt. Quemadmodum cor & cerebrum, quæ neruorum & arteriarum ratione iunguntur tanta necesfitudine, vt affectio vnius, alteri consortii lege communicetur.

Pag. 5 6 5.

HErm. Siquidem generantur hi producta raritate: ac quum procurantur, reuertunt per raritatem ad pristinum statum. Græcè εἴ γε καὶ ἡ γένεσις αὐτῶν ἐπιτεινομένης τῆς ἀραιότητος καὶ ἡ λύσις, ἐπάνοδος εἰς τὴν ἀρχαία συμμετρίαν ἐστὶ δι' ἀραιότητος. Quod nos uertimus. Si quidem generatio ipsorum fit raritate producta: solutio autem est reditus quidam per raritatem ad commoderatio

plex is, secundum speciem, est, vnus quidem, soboles putredinis humorum existit, cuius nimirum qualitas, acris est, & fuliginosa: alter aût, cum benigna humiditate coniunctus, sola quantitate à naturæ modo recedit. Est autem constans & ægrè solubilis, quem primo diximus loco.

Ibidem.

HErm. Verecundiæ etiam atq; iræ comitatur. Græcè. αἰδεῖ καὶ θυμῷ συνεπομένη. Quod mallem equidem vertere. Timorem atq; iracundiam concomitatur. Quandoquidem pudor, haud quidem tanti momenti est affectus, vt pulsum vsq; adeo immutare possit. αἰδὼς δὲ, quum pudorem, tum etiam metum significat.

Pag. 592.

HErm. Nec si pestilentem animam. Græcè. οὐθ' ὅτι λοιμώδη τὴν ἀναπνοήν. Hoc est. Nec quia pestilentem respirationem. etc. Nam tametsi per translationem interdum anima sumatur pro spiritu, ac præsertim apud poetas, Medica tamen ars admodum seuera quum sit, minimè oblectatur metaphoris.

Pag. 599.

HErm. Iam os etiam attendunt. Græcè. συνεπισκοποῦνται δὲ δήπου καὶ τὰ κατὰ τὸ στόμα μόρια. etc. Hoc est. Contemplantur simul etiam partes ori adiacentes.

Pag. 602.

HErm. Qui putredini humorum comitatur, etiam par est perpetuò huius magnitudo, non tamen vt naturalium, neq; aliorum generum, uerum quum de natura parum desciuit. etc. Græcè. τοῦ δ' ἐπὶ σήψει χυμῶν, ἴσον μὲν ἀεὶ καὶ τούτου τὸ μέγεθος, οὐχ ὅσον δὲ τῶν κατὰ φύσιν, οὐδὲ τῶν ἄλλων γενῶν, ἀλλ' ἐπειδὰν μὲν ὀλίγον ἐξιστήκει τοῦ κατὰ φύσιν, etc. Hoc est. Eius autem febris quæ humorum putredinem seqtur (scilicet proprium indicium erit) par semper magnitudo in pulsu, nô tamen vt in iis quæ pro naturæ modo se habent, neq; vt in aliis generibus. Cæterùm vbi exiguum quid à naturæ modo recessit, &c.

Pag. 603.

HErm. Tardi non perinde,ſed ſi vicinis ſibi frigidius ſit corpus cordis. Græcè βραδέως δ᾽ οὐχ ὁμοίως σαφῶς, ἀλλ᾽ ὅσον ἐπὶ πλέον ἐψύχθη τὸ σῶμα τῆς καρδίας τῶν ψαυόντων ἑαυτοῦ. &c. Hoc eſt. Tardi autem non vſq; adeò conſpicuè, ſed pro ratiõe exceſſus, quo vicinis partibus eſt cordis corpus frigidius.

Pag. 604.

HErm. Neq; ſcilicet alii ſenſui tribuunt album, nigrum, flauũ, rufum, pallidum, fuſcum, cæruleum, reliquaq; colorum nomina, præter oculis obiecta. Græcè legimus. οὔτ᾽ οὖν ἐπ᾽ ἄλλην φέρουσιν αἴσθησιν τό τε λευκὸν καὶ μέλαν, καὶ ξανθὸν, καὶ πυῤῥὸν, ὠχρόν τε καὶ φαιὸν: καὶ κυανοῦν, ὅσα τ᾽ ἄλλα χρωμάτων ἐστὶν ὀνόματα, πλὴν τῶν ὁρατῶν. Quod eſt. Neq; igitur ad alium referunt ſenſum, album, nigrum, flauum, rufum, pallidũ, fuſcum, cæruleum, & quæcunq; alia colorum nomina, præter q̃ ad viſibilium ſenſum.

Ibidem conſequenter.

HErm. Neq; etiam aliis auſterum, dulce, amarum, acerbum, aſtringẽs, ſalſum, ſalſuginoſum, præter q̃ quæ guſtantur. Græcè. οὔτ᾽ αὖ πάλιν ἐπ᾽ ἄλλα τὸν αὐστηρὸν καὶ γλυκὺ, καὶ πικρὸν, καὶ στριφνὸν, καὶ στύφον, ἁλικόν τε, καὶ ἁλμυρὸν, ὅτι μὴ τῶν γευστῶν. Quæ ſic ſunt vertenda. Neq; rurſus ad alios ſenſus, auſterum, dulce, amarum, aſtringens, acerbum, ſalſum, & ſalſuginoſum, præter quàm ad guſtum.

Ibidem.

HErm. Neq; iam vllis aliis calidum, frigidum, ſiccum, humidum, molle, durum, verùm his quæ tanguntur, omnes attribuunt. Græcè legitur. οὐ μὴν δ᾽ ἐπ᾽ ἄλλων τινῶν θερμὸν καὶ ψυχρὸν, ξηρὸν καὶ ὑγρὸν, καὶ μαλακὸν, καὶ σκληρὸν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν ἁπτῶν ἅπαντες. Quod eſt. Sed neq; in aliis ſenſibus collocant calidum, frigidum, ſiccum, humidũ, molle, & durum, præter quàm in tactilium ſenſu.

Pag. 605.

HErm. A propriis ad impropria. Græcè legitur. ἀπὸ τῶν οὐ κυρίων ἐπὶ κύρια. Hoc eſt. Ab ĩpropriis, ad propria.

Pag. 610.

HErm. At febris hectica, rarisſima à primo exiſtit. Græcè. σπανιώτατα μὲν οὖν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς συνίσταται πυρετὸς ἑκτικός. Quæ vertimus. Rarisſimè igitur ſtatim ab initio oritur hectica febris.

Pag. 611.

HErm. Si adiecerimus ſermoni quandam diſtentionem. Græcè habetur διορισμὸν τινά. Hoc eſt diſtinctionem quandam.

Pag. 614.

HErm. Cor ipſum ad intemperiem inducit victus, ſi diutius ſicco vtaris. Græcè. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ καρδίᾳ τὴν κατὰ ξηρότητα δυσκρασίαν ἀποτελεῖ, καὶ ἡ δίαιτα μὲν, εἰ πολυχρονίος ἐπὶ τὸ ξηρότερον ἀχθείη. Quod eſt. In ipſo autē corde ſiccam intemperiem producit etiam victus ratio ſiccior, ſi diu fuerit adminiſtrata.

Pag. 615.

HErm. Durorum pulſuum ante demõſtrauimus eſſe paruitatem, mollium magnitudinem. Græcè habetur. τοῖς μὲν οὖν σκληροῖς σφυγμοῖς ἐδείκνυτο πρόσθεν ἑπομένη ἡ μικρότης, ὥσπερ τοῖς μαλακοῖς τὸ μέγεθος. Nempe. Duris igitur pulſibus demonſtrauimus antea eſſe paruitatem comitem; quemadmodum mollibus magnitudinem.

Libro. III. De præcognitione ex pulſibus.

Pag. 619.

HErm. Genus igitur reſpirandi, omnes fluxiones idem habent: at non eadem omnibus ſuffocatio, ſed omnibus calidioribus comitatur potius. Grecè habetur. ἡ μὲν οὖν ἰδέα τῆς ἀναπνοῆς ὁμοία τοῖς ῥεύμασιν ἅπασιν ὑπάρχει. τὸ πνίγεσθαι δ', οὐχ ὁμοίως ἅπασιν, ἀλλὰ τοῖς θερμοῖς ἅπασι μᾶλλον ἕπεται. Quæ ſic ſunt vertenda. Igitur ſpecies reſpirationis, ſimilis omnibus fluxionibus adeſt. Suffocatio autē ipſa, non ſimiliter omnibus; ſed magis calidas omnes fluxiones ſequitur.

Ibidem.

HErmann. Alia præterea uarietas erit, quod interim affecta pars thoracis sit, interim succingens costas tunica. Codex Græcus vetustus habet. διαλλάξουσι δὲ κἂν τῇ, ποτὲ μὲν, μὴν εἶναι τὸ πάσχον μέρος τοῦ θώρακος. ποτὲ δὲ, τὸν ὑπεζωκότα τὰς πλευρὰς χιτῶνα. Quæ sonant. Variabunt etiã vel hac ratione, quòd interdum quidem, pars affecta thoracis sit musculus: interdum autem, costas succingens membrana.

Pag. 620.

HErm. Ac si ab solis excrementis citra febres intendatur. Græcè. εἰ μὲν οὖν ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῷ περιττωμάτων διατείνοιτο χωρὶς πυρετῶν. Quod est. Si igitur à solis excrementis in ipso genitis distendatur.

Pag. 624.

HErm. In statu arteriæ sunt moderati. Græcè. ἐν μὲν τῇ συστάσει τῆς ἀρτηρίας. Quod est. In consistentia quidem arteriæ.

Pag. 625.

HErman. Qui ex multa bile feruente ob putredinem, hoc patiuntur. Græcè habetur. ὅσοι δ᾽ ἐπὶ μελαίνῃ χολῇ ζεσάσῃ διὰ σηπεδόνα τοιοῦτον τι πάσχουσι. Hoc est. Quicunque autem ob atram bilẽ efferuescentem ratione putredinis, tale quid perpetiuntur.

Pag. 626.

HErm. Sin frigiditas morbosa cerebrum afficiat, quum illi cor consentiat, tardiores, atque rariores æquo pulsus erunt. Græcè. ψύξεως δὲ νοσώδους ἐν ἐγκεφάλῳ γινομένης, ὅταν εἰς συμπάθειαν ἀφίκηται ἡ καρδία, μικρότεροι, καὶ βραδύτεροι, καὶ ἀραιότεροι τῶν κατὰ φύσιν, οἱ σφυγμοὶ γενήσονται. Quæ sonant. Frigiditate autem morbosa in cerebro genita, si cor etiam consortii lege afficiatur, minores, tardiores, atque rariores iis, qui pro modo naturæ habebant, gignentur pulsus.

HErm. Subtilis meninx, quæ cerebrum amplectitur. Græcè legitur. ἡ διεζωκυῖα τὸν ἐγκέφαλον. Hoc est. Quæ disiungit cerebrum. Etenim liquet ex consectionibus, per illam tenuem membranam, quæ mista arteriis & venis totum cerebrum permeat, distingui planè dextram à sinistra ipsius cerebri partem, atque adeò ab vtraque cerebellum, quam vocant parencephalida.

Pag. 629.

HErm. Vnum etiam reliquũ est, de testibus vt dicamus. Nam hæ partes & si ĩtra inguina sint, statim febres propter vasorum vicinitatẽ accendunt. Græcus vetustissimus habet. καί τοι γε οὖν ἐκτὸς ὄντα βουβώνων, αὐτίκα πυρετοὺς ἐπιφέρει φλεγμήναντα. &c. Quod est. Quãuis enim extra inguina sint, subitò febres accendunt vbi inflammati fuerint.

Ibidem.

HErm. Nam venientium sumi præsagia ex præsentibus. Græcè legitur. ὅτι δὲ καὶ ἡ τῶν μελλόντων πρόγνωσις, ἐκ τῶν ἐνεστώτων γίνεται. Quod sic rectius interpretabimur. Quòd autem futurorum etiam prænotio, ex præsentibus conciliatur.

Ibidem.

HErm. Hæc omnia ex affectibus præsagiuntur. Græcè habetur. ἐκ τῶν διαθέσεων. Ex dispositionibus.

Pag. 630.

HErm. Morbus enim cognoscitur ex loco affecto, eiusq; affectu. Græcè. καὶ τῆς ἐν αὐτῷ διαθέσεως. Hoc est. Et eius dispositione.

Ibidem.

HErm. Quum morbum semel superatura est natura. Græcè. ἐν ὥπερ ἂν ἡ φύσις ἐπικρατήσῃ τελεώτατα τῆς νοσώδους διαθέσεως. Hoc est. Quo tempore natura superauerit absolutissimè morbosam dispositionem.

Ibidem.

HErm. Propter quos cibum non sentiant. Græcè. ἐφ'

αἷς ἀτροφοῦσι. Quod eſt. Ob quos ciborum vſu non promouentur.

Ibidem.

HErm. Iam verò, etiam animalis facultatis imbecillitates, cerebri ingenti intemperiei comitantur, eiuſdem quaſi ſuffocationes impletionibus eius ventriculorum, & obſtructionibus meatuũ qui in eos penetrant. Græcè habet. οὕτω δὲ καὶ τῆς ψυχικῆς δυνάμεως, αἱ μὲν ἀῤῥωστίαι, ταῖς ἐγκεφάλου μεγάλαις ἕπονται δυσκρασίαις. αἱ δ᾽ οἷον πνίξεις, ταῖς τε πληρώσεσι τῶν κοιλίων αὐτοῦ, καὶ ταῖς ἐμφράξεσι τῶν εἰς αὐτὰς ἐχόντων πόρων. Quæ ſic nos vertimus. Similiter autem, animalis facultatis imbecillitates, magnas cerebri inttmperies ſequuntur. Quæ verò veluti ſuffocationes ſunt, ſuccedunt tum repletionibus ventriculorum ipſius, tũ obſtructionibus meatuum qui ad eos pertinent.

Pag. 633.

HErm. Alterius quàm vitalis. Græcè. ὥσπερ τῆς ἑτέρας ζωτικῆς. Quod eſt. Quemadmodum alterius vitalis.

Lib. I. De diebus decretoriis.

Pag. 646.

ANder. Cum bonis ſignis accidit, quæ à contemplatorio prius indicata eſt. Græcè. εὔσημον δὲ, τὴν προδηλωθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐπιδήλου. Quod equidem maluiſſem ſic vertere. Inſignem autem, quæ ab indice præoſtenſa fuerit. Fieri ſiquidem poteſt, vt criſis aliqua prius indicata iam fuerit ab indicatorio die, quæ tamen cum bonis ſignis non accidat. Criſis quippe, quæ ſeptima die in exitium deſinit, omnia ſecum habet ſigna exitialia, tametſi fuerit à quarto die præoſtenſa.

Pag. 651.

ANder. fœtida multa tum deiiciunt. Græcè. καὶ δυσώδη τὰ πολλὰ διαχωροῦσι. Hoc eſt. & fœtida vt plurimũ deiiciuntur.

Ibidem conſequentet.

ANder. Sudores rari quidem æquales toto manãtes cor

pore, & calidi: quales si quando oboriuntur, plurimū afficiunt ægros. Græcè. ἱδρῶτες δὲ σπάνιοι μὲν οἱ ὁμαλοὶ, καὶ δι' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ θερμοὶ, κἂν εἰ γένοιντο δέ ποτε τοιοῦτοι, διακόπτονται τὰ πολλά. Quod est. Sudores autem, rari quidem ii, qui æquales, & per vniuersum corpus, & calidi existunt. Quòd si tales aliquando exoriantur, vt plurimum intercipiuntur.

Pag. 654.

ANder. Prope hos verò tertiusdecimus. Græcè. καὶ ταύταις ἐγγὺς ιζ. Hoc est. Decimusseptimus.

Pag. 671.

ANder. Hæc igitur quatuor genera, quorum partes etiā sunt diuersæ, dum naturæ motibus incidunt, subinde circuituum ordinem destruunt. Græcè habetur. ταῦτ' οὖν τὰ γένη τὰ τέσσαρα, καὶ πολυειδῆ κατὰ μέρος ὑπάρχοντα, ταῖς τῆς φύσεως κινήσεσιν ἐμποδὼν ἱστάμενα, διαφθείρει πολλάκις τὴν τάξιν τῶν περιόδων. Hoc est. Hæc igitur quatuor genera, quæ varias habent species particulares, si naturæ motus præpediant, sæpenumero circuituum ordinem destruunt.

Ibidem.

ANdern. Septimo die necessariò futura est. Græcè additur κρίσις. Hoc est. crisis.

Pag. 674.

ANdern. Quippe quum secundus, exēpli gratia, & quartus, vehementissimam accessionem afferat, vel primus, tertius, & quintus, ad sextum diem mors prædicetur. Græcus antiquus habet. εἰ γὰρ καὶ τῆς δευτέρας ἡμέρας, εἰ τύχοι, καὶ τῆς τετάρτης τὸν σφοδρότερον παροξυσμὸν ἐνεγκούσης, ἤπερ τῆς πρώτης τε καὶ τρίτης, καὶ πέμπτης, εἰς τὴν ἕκτην ἡμέραν ὁ θάνατος προδηλωθείη. Quæ sic videntur esse vertenda. Si enim secunda dies (si sic cōtingat) & quarta vehementiorem accessionem inducat, quàm prima, ter-

tia, & quinta, haud dubiè ad sextam diem ipsa mors prænunciatur.

Pag. 677.

ANdern. Et iudicia. Græcè. καὶ σημεῖα. hoc est & indicia.

Ibidem.

ANdern. Decimus octauus autem, vigesimiprimi. Græcè. ἡ δὲ ιη, μόνης τῆς κα. Nempe decimus octauus autem, solius vigesimi primi.

Lib. V. Pag. 693.

ANdern. Hac ratione omnes acuti particulares fiunt. Postquam vero omnes coiuerint, diuturni. Græcè habetur. καὶ οὕτω γίνεται τὰ μὲν κατὰ μέρος ἅπαντ᾽ ὀξέα· τὸ σύμπαν δὲ, χρόνιον. Quæ iudicio meo sic sunt vertēda. Atque ita sanè omnes ipsius morbi partes, acutæ redduntur: totus autem morbus, diuturnus. &c. Agit quippe de morbis imperfectè solutis, & quorum recidiuæ in diebus decretoriis tum incipiunt, tum iudicantur. Ad quarum sanè ortus, solutionesque, si respexerimus, vnaquæque ipsarū videbitur esse nobis morbus quidam acutus, quum tamen pars vnius morbi diuturni existat.

Pag. 694.

ANdern. Igitur accessiones ipsæ ex acutissimis morbis per quatuor in viginti auctæ finiuntur. Græcè. αὗται μὲν οὖν ἤδη διὰ τεσσάρων εἰς τὴν κ. ἐκ πολλαπλασιασμοῦ ἐκ προσθέσεως ἀφικνέονται. Hoc est. Ii igitur iam copulati per quaternarium, multiplicatique adiectionis ratiōe, perueniunt vsque ad vigesimum.

Pag. 711.

ANdern. Obscuratur omnino, quum Solis lumen circa eam emergit. Græcè legitur. καὶ ἀφανὴς παντάπασιν, ἐπειδὰν ὑπ᾽ ἐκείνου περιλάμπηται. Quæ sonant. Obscuratur omnino, vbi sub illo, hoc est, sub Sole, illustratur.

Pag. 711.

ANder. Item comitialium circuitus custodit, inde quòd Solis plus, vel minus participat. Græcè legitur. ἐξ ὧν ἡλίου πλέον ἢ ἔλαττον μεταλαμβάνει. Hoc est. Quatenus plus vel minus ex ipso Sole participat.

Ibidem.

ANder. Capitis dolorem conciliat. Græcè. καρυβαρικοὺς ἀπεργάζεται. Quod est. Capitis grauitatem conciliat: vel grauedinosos reddit.

Lib. I. De Crisibus. Pag. 731

LEonicenus. Statim in tempore accessionis hominē occidunt. Græcè. ἐν τῷ τῆς ἐπιδόσεως χρόνῳ. Hoc est, augmenti tempore.

Pag. 756.

LEonicenus. Quæ verò extra conturbatur, debet incipere concoqui, quare & longiori tempore, & virtute forti indiget ad coctionem. Græcè. τὸ δ᾽ ἔξω ταραττόμενον, ἄρχεσθαι πέττεσθαι μέλλει. ὥστ᾽ εὐλόγως κάκιστον τοῦτο. καὶ γὰρ καὶ χρόνου παμπόλλου δεῖται, καὶ δυνάμεως ἰσχυρᾶς εἰς τὴν πέψιν. Quod est. Quæ verò extra conturbatur, nondum incepit cōcoqui. Quare meritò hæc est deterrima. Etenim vt coquatur, prolixum tempus, roburq; facultatis desyderat.

Ibidem.

LEonicenus. Hæc venosæ naturæ passionem significat. Græcè. τὸ τοιοῦτον, τοῦ φλεβώδους γένους ὑπάρχει πάθος, οἷον ἀκριβὴς ἀπεψία, γαστρός. Quod est. Talis enim vrina, venosi generis affectus existit: sicuti & exacta cruditas, ventris.

Ibidem.

LEonicenus. Quum verò etiam statim mingitur in vas vrinarum. Græcè. ὅταν δὲ καὶ ταχέως διεξέρχηται, τοῦτο καλεῖται ὑπότινων ὕδερος εἰς ἀμίδα, &c. Quæ sonant. Quum autem etiam celeriter diffluit, vocatur affectus is à quibusdam in matulam hyderos. &c. Agit nanq; impræsentiarum Galenus de diabete, seu de stillicidio vrinæ præter voluntatem effluentis. Qui affectus alteratricis & retentri-

cis facultatis, veluti extinctio est: vt ibidem idem Galenus testatur. Quare per talem fluorem, impropriè sanè dicemus vrinam mingi, quum citra imperium voluntatis, atque inuito homine delabatur, id quod explicat τὸ ταχέως διεξέρχεσθαι.

Pag. 760.

LEonicenus. Color verò viridis fit in transitu ad nigrum, & quoddam veluti principium nigri. Græcè legitur. καί ἐστι οἷον προοίμιον τοῦ μέλανος. Quod sonat. Estq; veluti quoddam principium nigri.

Pag. 771.

LEonicenus. Quòd si ab eo quod est nihil expuere, aut expuere, verùm liquida, & omnino cruda fiat transmutatio. Græcè. εἰ δὲ ἐκ τοῦ μηδ᾽ ὅλως πτύειν, εἰς τὸ πτύειν μὲν, ἀλλ᾽ ὑγρά τε καὶ τελέως ἄπεπτα μεταστᾶσα ᾖ. &c. Hoc est. Si verò ab eo quod est nihil prorsus expuere, ad expuere quidem, sed liquida & omnino incocta fiat transmutatio, &c. Fieri tamen potest, vt is error non à Leoniceno, sed à typographo sit commissus.

Pag. 777.

LEonicenus. Si qua verò vniuersa fiat pmutatio, & multo magis adhuc eam quæ antecedit agitationem. Græcè habetur. καὶ πολὺ δὴ μᾶλλον ἔτι τὴν προηγουμένην αὐτῆς ταραχὴν. &c. Hoc est. Ac multo magis illam perturbationem, quæ permutationem ipsam pręcedit: scilicet crisim appellare consueui.

Pag. 786.

LEonicenus. Tertianam itaque febrem fieri cõtingit absque rigore vehementi. Græcè. τὸν οὖν ἀκριβῆ τριταῖον, οὐκ ἐνδέχεται μὴ οὐ μετὰ ῥίγους σφοδροῦ γίνεσθαι. Quod est. Igitur exquisitam tertianam haud licet fieri absque rigore vehementi. &c. Est enim Atticis familiare, vt pro vna, duabus negationibus sæpe vtantur.

Pag. 799.

LEonicenus. Sed nihilominus hoc, si multa quiete ægrotanti adueniente. Græcè habetur. μηδεμίας ἀπυρεξίας

γινομένης περὶ τὸν κάμνοντα. Quod eſt. Nulla prorſus explicatione,ſiue abſolutione à febri,in ægrotante facta.

Lib. III. De criſibus. Pag. 814.

LEonicenus. Si verò tantùm febricitent,ſine alicuiusviſceris paſſione,aut inflammatione hepatis,vel renum, vel veſicæ,vel ſplenis,maximè vrinis oportet animū adhibere. Græcè. πυρεττόντων δὲ μόνον, ἄνευ σπλάγχνου τινὸς διαθέσεως, ἤ τινος τῶν καθ᾽ ἧπαρ, ἢ νεφρούς, ἢ κύστιν, ἢ σπλῆνα φλεγμαινόντων, &c. Quæ ſonant. Si verò tantùm febricitent,abſq; alicuius viſceris paſſione:aut ſi quæ etiam inflammatio adſit in aliquo eorum quæ ad hepar,vel renes,vel veſicam,vel ſplenem pertinent,vrinæ ſunt ſpectandæ. Quòd autem ita legendum ſit,indicant Galeni verba, quæ ſtatim ſubdit in hunc modum. Semper enim quum febris affuerit, vel ex ſola humorū putredine accenſa, vel ex mēbro inflāmationē patiente,cēſeo præcipuè eſſe īſpiciūdas vrinas,atq; inde agnoſcendas coctiones. Pag. 818.

LEonicenus. Febris enim quæ propriè ſynochus nominatur,longus eſt ſtatus. Magis autē tota hæc febris ſtatus eſt. Græcè. τοῦ μὲν ἰδίως ὀνομαζομένου πυρετοῦ συνόχου, πολυχρόνιος ἡ ἀκμή. μᾶλλον δ᾽ ἀκμὴ πᾶς ἐστὶν ὁ τοιοῦτος πυρετός. Quod nos vertim⁹. Eius aūt febris quę propriè dicit ſynochus,diuturn⁹ ſtatus eſt. Imòverò tota eiuſmodi febris, ſtatus quidam exiſtit. Pag. 827.

LEonic. Tres quidem hi ſunt modi perturbationis morborum. Græcè legitur. μεταβολῆς. Hoc eſt. pmutatiōis.

Pag. 831.

LEoni. Tu itaq; ſupponēs aliquā eſſe vitalē potentiā, ſtude ut agnoſcas eorū ita in robore,ſicuti in imbecillitate diſpoſitionem. Græcè legit. αὐτῆς. Hoc eſt. ipſius:facultatis videlicet. Pag. 832.

MOriturus aūt ad declinationis tēpus pertingere minimè pōt:non tñ neceſſariò etiā non ad ſtatū. Græcè habet. οὐ μὴν οὐδ᾽ ἐξ ἀνάγκης εἰς τὸν τῆς ἀκμῆς. Hoc eſt. Sed nec neceſſariò etiā ad tempus vigoris. Sic aūt legendū eſſe, indi-

tant verba Galeni sequentia, quæ talia sunt. Contingit enim ipsum in augmenti & principii etiam tempore mori.

Pag. 843.

LEonic. Si igit̃ præter rõnẽ aluus comprimit̃, uel vrinæ, iam prope crisi existente, rigorẽ sperare oportet. Si nõ, distinguendũ est. Græcè legit̃. εἰ δὲ τοῦτο, διορίζεσθαι. &c. Quod est. Qui si accidat, distinguendum. &c.

Ibidem.

LEeonic. Si enim multa. &c. Græcè. εἰ μὲν γὰρ πλείω. Hoc est. Si enim plura. Quæ lectio illustrat̃ à superiori, vbi Galenus ait. Consyderare oportet nunqd alui excremẽta plura q̃ priora, uel pauciora añ crisim exierint. Cui orationi subdit. Si enim plura.

Pag. 846.

LEonic. Si verò ad abscessus cõuertant̃, cõia quidẽ omnia indicia sunt, ubi de ægri salute non desperatur, q᷑ neq; morbus soluat̃, neq; urina multa & multã habens subsistentiã, sed cruda & tenuis appereat: propria uerò morbi nõ futuri valde diuturni sunt, subita difficultas anhelitus superueniens, moxq; quiescens, quã grauitas capitis, ac dolor subsequitur, & grauis somnus, ac surditas, his in glãdulosis carnibus post aures, necessum est abscessus fieri. Græcè legitur. εἰ δὲ εἰς ἀπόστημα τρέποιτο, κοινὰ μὲν ἅπαντα γνωρίσματα, σωτηρίως τοῦ κάμνοντος ἔχοντος, τὸ μήτε λύεσθαι τὸ νόσημα, μήτε οὖρον πολὺ, καὶ πολὺν ὑπόστασιν ἔχον, ἀλλ᾽ ὠμὸν, καὶ λεπτὸν φαίνεσθαι. Τὰ δ᾽ ἴδια, τῶν μὲν μὴ λίαν κεχρονικότων, εἰ δυσπνούστερος ὁ κάμνων ἐξέφνης γινόμενος, ἀποπαύσοιτο μὲν ἐν τάχει τῆς δύσπνοιας, διαδέξαιτο δ᾽ ἂν αὐτὸν ὀδύνη, καὶ βάρος τῆς κεφαλῆς, καὶ κῶμα, καὶ κώφωσις. εἰς τοὺς ὑπὸ τοῖς ὠσὶν ἀδένας ἀνάγκη τούτῳ γενέσθαι τὴν ὑπόστασιν. Quæ nos sic vertimus. Si verò morbi ad abscessus conuerti videantur, communia quidem omnia indicia sunt, vbi ægri salus nõ est deplorata, quòd nec morbus soluatur, nec vrina multa, & multã hñs subsistẽtiã, sed cruda & tenuis appareat. Propria verò nõ admodũ diuturnorũ morboꝝ, si æger in difficiliorẽ respirationẽ repẽte incidẽs, breui quidem

liberetur à tali respirandi difficultate, sed excipiat ipsum statim dolor atque capitis grauitas: præterea inexpugnabilis dormiendi necessitas, surditasq́; . Huic autem, in glãdulosis post aures partibus, necessum est abscessum oriri.

Ibidem.

LEonic, vel inflammatio. Græcè legitur, ἡ φλόγωσις. Quod nos, vitandæ amphibologiæ studio, vertimus. vel incendium. Siquidem hæc vox inflãmatio est vulgo medicorũ recepta, pro tumore quodam rubeo, renitenteq́; & calido, vtpote orto à sanguine: φλόγωσις autem, siue efferuescentia caloris, aliquando potest accidere, citra talem affluxum sanguinis.

Lib. De præcognitione. Pag. 860.

LEonardus Iacchinus. Ego enim post hac sedulo cauebo, tum ipsis cedens, tum inscitiam patefaciens, Græcus vetustus habet. καταφωρόντ' τὴν ἀμαθίαν αὐτῶν οὐκ ἐργασάμενος. Quod nos vertimus. Tum inscitiã eorum dissimulans. Cui lectioni subscribit sequens sententia, quæ est talis. Hæc quum facere decreuissem, inscitiam eorum & prauitatem redarguere destiti. Habetur quippe in codice Græco ἐλέγχειν, quod non tam detegere, vt vertit interpres, quàm redarguere significat.

Lib. De præsagiis ex insomniis.

Pag. 889.

IOannes Ficardus. Phegmatis humidi plenus est. Græcè habetur. φλέγμα ψυχρὸν. Quod est. pituitæ frigidæ.

SECTIONE QVARTA.

Lib. III. De symptomatum causis.

Pag. 152.

COpus. At quoniam complures sunt intestinorum circumuolutiones, necesse est, vt alimenta per singulas, ex superioribus ad inferiora deferantur. Deinde, quod grauitatis præsidio fieri non potest, nempe vt propellantur ea quæ per intestinorum circũuolutiones fixa continentur, id

potentiæ haud difficile est. Quippe habent intestina insitam vim, qua expellant ea quæ sibi molesta sunt. Cui versioni suffragatur etiam & Linacri translatio. Græca tamen dictio sic habet. ἐπειδὴ πάμπολλαι τῶν ἐντέρων ἕλικές εἰσιν, ἀνάγκη δή που καθ᾽ ἑκάστην αὐτῶν ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων εἰς τὰ ταπεινότερα φέρεσθαι τὰ σιτία. τοὐντεῦθεν δὲ τῷ βάρει μὲν, οὐκ ἔθ᾽ οἷοντε μένειν, τῇ δὲ τῶν ἐντέρων αὐτῶν ἐνεργείᾳ προωθεῖται τὰ σφηνούμενα κατὰ τὰς ἕλικας αὐτῶν, ἐχόντων δύναμιν ἔμφυτον ἀποκριτικὴν τῶν ἀνιώντων αὐτά. Quæ ita vertenda censeo. Quum autem complura sint intestinorum volumina, per quæ à superioribus ad inferiora deferri alimenta est necesse, cibi sanè ipsi, ob grauitatem diu immorari non possunt. Quòd si eorum quippiam hæreat in spiris ipsis impactum, id ab actione intestinorum (quibus inest facultas quædam, expellendi infestantia) propellitur. Itaque sensus Galeni est, excrementa alui, quę ex cibis reliqua sunt, tum suo pondere delabi, tum facultate expultrice ab intestinis exterminari.

Lib. de morborum temporibus.

Pag. 322.

ANdernacus. Etenim inflammationis affectus, calidior quàm prius euadit, cum tumore maiori, item dolore simul & tensione. Græcè. θερμότερον γοῦν ἑαυτῷ σὺν ὄγκῳ μείζονι μετ᾽ ὀδύνης τε ἅμα καὶ τάσεως γίνεται τὸ φλεγμαῖνον. Quod est. Calidior itaq; se ipsa euadit cum tumore maiori, doloreq́; & tensione, pars phlegmone obsessa.

Pag. 334.

ANdernacus. De complexis postea disseram. Græcè. περὶ δὲ τῶν ἐπιμικτῶν, ἑξῆς ἐρῶ. Quod est. De mistis autem, deinceps dicam.

Libro de totius morbi temporibus.

Pag. 339.

ANdernacus. Vnum quidem & princeps generationi eorum attribuitur. Græcè legitur. καὶ πρῶτον. Hoc est. & primum. Agit enim illic Galenus de ipsius morbi tem-

poribus. Inter quæ vnum & primum ordine, non dignitate, tribuit ipsi generationi. At quum princeps aliquid dicimus, de ipso excellentiam quandam, prærogatiuamq́; enunciamus. Pag. 346.

ANdernacus. Post quod rursus augmenti tempus est, non æquè manifestum ita in omnib⁹: neq; illud quod à vigore sequitur tempus omnino sensile. Græcè. ἀφ᾽ οὗ πάλιν ὁ τῆς αὐξήσεως, οὐχ ὁμοίως ἐπὶ πάντων αἰσθητὸς οὐδὲ οὗτος. οἷς ὁ τῆς ἀκμῆς ἕπεται πάντως αἰσθητός. Quod est. Post quod rursus augmēti tempus est, ne ipsum quidem similiter sensibile in omnibus. Post hæc vigoris sequitur tempus, idq́; oīno sensibile. Pag. 348.

ANdern. vel amarum vehementer. Græce. ἢ πυῤῥὸν ἰσχυρῶς. Hoc est. Aut fuluum vehementer. Disputat nanq́; illic de sputi coloribus.

Lib. I. de locis affectis. Pag. 373.

COpus. Itaq; quot modis ꝯtingat vrinæ meatū stipari. Græce habet. κατὰ πόσους δὴ τρόπους ἐγχωρεῖ στεγνωθῆναι τὸν πόρον τοῦ τραχήλου τῆς κύστεως. Hoc est. Itaq; quot modis ꝯtingat obstrui meatū colli vesicæ. Pag. 380.

COpus. Essentia quidem non dum læditur. Græcè. οὐδέπω μὲν ἡ οὐσία βέβλαπται. Quod est. Substantia aūt non dum est læsa. Aliud quippe dictu est nō lædi, atq; aliud non esse læsam. Siquidē quod nondū est læsum, fieri pōt ut iā lædatur. Pag. 381.

COpus. Quòd si ante q̄ vlcus īduxerit, egredi desinat, affectus ipse nondū dysenteria dicet. Græcè habet. εἰ μὲν οὖν πρὶν ἑλκῶσαι, παύσηται διεξιόν. &c. Hoc est. Si verò prius q̄ exulceret, ꝓfluere desinat. &c. Pag. 388.

COpus. Igitur si in ventriculo cibi non suapte natura in fumum transmutantur, efficientem causam calidam: si verò saporem acidum referunt, eam frigidā esse necesse est. Græcè legitur. εἰ μὲν οὖν κνισσοῦται τὰ σιτία κατὰ τὴν γαστέρα, μὴ διὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν, ἀναγκαῖον ἐστὶ τὴν ταῦτ᾽ ἐργαζομένην αἰτίαν εἶναι θερμήν, εἰ δ᾽ ὀξύνεται, ψυχράν. Quod

eſt. Si igiť in vētriculo cibi in fumū nidoroſum vertanť,idq́; nō ex ſua ipſoꝝ natura,efficientē cauſam c alidā: ſi verò ace ſcant,frigidā eſſe neceſſe eſt. Ibidem.

COpus. Quippe vbi igneo calore ventriculus infeſtatur, panem aut chondrū ſine humore deiici videbis, per q̃ exigua in ipſis facta tranſmutatione. Græcè legitur. τῆς κοιλίας μὲν γὰρ αὐτῆς δυσκράτου γεγενημένης κατὰ θερμότητα πυρώδη χωρὶς χυμοῦ, τὸν ἄρτον καὶ τὸν χόνδρον ὄψῃ διαχωρούμενα, βραχυτάτης εἰς αὐτὰ μεταβολῆς γεγενημένης. Quæ ſic vertimus. Etenim ubi igneo calore citra humoris affluxum, ventriculus infeſtatur, videbiš tum panē, tum chondrum deiici, per q̃ exigua in ipſis facta tranſmutatione. Cui lectioni ſubſcribit ſequēs in Galeno ſententia, quā etiam interpres puertit. Ait enim ibidem.

COpus. Quòd ſi humor quoq; deiiciať, qui cibū corrumpere poſſit, videnť cibi ĩ huiuſmodi humore ſubmerſi. Græcè habetur. εἰ δὲ χυμός τις εἴη μοχθηρὸς, ὁ φθείρων τὴν τροφὴν, &c. Quod nos ita vertēdum duximus. Quòd ſi humor quoq; in ventre prauus conſtiterit, qui nimirum cibos corrumpat. &c. Pag. 398.

COpus. Quocirca coniecturā feci, neruorū qui primi à ſeptima vertebra procedunt, partem quāpiam ob ictū fuiſſe inflāmatā. Græcè legim⁹. ἐτεκμηράμην ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ κατὰ τὸν ἕβδομον σπόνδυλον νεύρου διεκπτώσει, μόριόν τι ἐπὶ τῇ πληγῇ φλεγμῆναι. &c. Quod ita vertendū eſt. Coniecturā feci, nerui poſt ſeptimā vertebrā excidētis, ſtatim in primo exortu, partem aliquam, ob ictum, fuiſſe inflammatam.

pag. 399.

COpus. Ergo neruorū qui à ceruice prodeūt, vltimi exigua pars, ad minores puenit digitos. Græcè τοῦ τελευταίου ἡ ταπεινὴ μοῖρα. Hoc eſt. vltimi humilior pars.

Ibidem.

COpus. Illi pręcipuè ſpinę parti, q̃ in affecta pticula prīcipatū obtinebat. Græcè ὁ τὴν ἀρχὴν εἶχε τοῦ πάσχοντος μορίου. Quod eſt. Quæ prīcipiū affectæ partis ĩ ſe cōtinebat.

Pag. 404.

COpus. Verùm animalibus instrumentis omnibus naturale quoq; munus debetur. Græcè. ἡ φυσικὴ διοίκησις ὑπάρχει. Hoc est. Naturalis quoq; dispensatio adest.

Lib. II. Pag. 405.

COpus. Quippe vt dolor tristis sensus est, ita voluptas blandus est sensus. Græcè. ὁ γάρ τοι πόνος, αἴσθησις ἐστιν ἀνιαρὰ, καθάπερ ἡ ἡδονὴ προσηνὴς αἴσθησις. Hoc est. Dolor enim est tristis sensus, quemadmodum ipsa voluptas, blandus.

Ibidem.

COpus. Quòd si rem accuratius inspexeris, haudquaquam doloris species dicendus est stupor. Græcè. οὐδὲ διαφορά τις ἐν πόνοις ὁ ναρκώδης ἐστὶν. Quod est. Ne differentia quidem inter dolores est, stupidus dolor.

Pag. 408.

COpus. Morbus verò lateralis membranæ costas succingentis est morbus. Quæ vbi costis quidem vicina est, necessariò comprimitur. At media ipsius pars, cõprimi non potest. Græcè. ὃς ἐν οἷς μὲν ὁμιλεῖ τοῖς ὀστοῖς, ἐξ ἀνάγκης θλίβεται. τὸ μεταξὺ δὲ, πᾶν ἄθλιπτον τ' ἐστιν αὐτοῦ. &c. Hoc est. Quæ ubi costis quidem adhæret, necessariò comprimitur. Quod verò ex ea inter costas est situm, incõpressum remanet.

Pag. 410.

COpus. Alius, qui ob tensionem fit, non soli affectæ parti proprius, vt qui vicinas partes interdum afficiat. Græcè legitur. ἕτερος δὲ, ὁ κατὰ τὴν τάσιν, οὐκ ἔτ' ἴδιος μόνου τοῦ πάσχοντος, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ διὰ τὰ πλησιάζοντα γινόμενος, &c. Quæ sic vertimus. Alius verò qui fit ob tẽsionem, non amplius soli affectæ parti proprius, sed ob vicinas partes etiam interdum accidens.

Pag. 411.

COpus. Neq; enim vt à tenui corpore, breui temporis spatio exire poterat, sed à profundo quodam. Græcè. ἀλλ' ὡς ἐκ βάθους τινὸς, hoc est. Sed ueluti ex profundo

do quodam. Pag. 422.

COpus. Quemadmodum in bene valentibus, qui libera vtuntur respiratione. Græcè. Καθάπερ ἐν ταῖς ἀβιάστοις ἀναπνοαῖς. Hoc est. Quemadmodum in respirationibus haud violenter factis.

Pag. 425.

COpus. Ipsa enim oēs pelli subiacentes partes, spissitudine superat. Græ. ὅτι πυκνώτερον τῶν ὑποκειμένων αὐτῷ τὸ δέρμα ἐστίν. Hoc est. Quòd nimirum cutis omnes sibi subiectas partes spisfitudine superet.

Pag. 432.

COpus. Quinetiam calidam sentiunt respirationem. Græcè legitur τῆς ἐκπνοῆς. hoc est. expirationem.

Pag. 436.

COpus. Verùm enimuero, ꝙ principium sensus & motionis ab impetu prodeuntis, sedem ī cerebro habeat, &c. Græcè. ὅτι μὲν οὖν ἀληθέστατον ἐστι, τὸ κατάρχον αἰσθήσεως τε καὶ κινήσεως, τῆς καθ' ὁρμὴν, ἐν ἐγκεφάλῳ καθιδρῦσθαι, &c. Hoc est. Quòd igitur quàm uerisfimum est, nempe ducem sensus & motus ab imperio prodeūtis, in cerebro collocari, &c. Differt siquidem plurimum ipsius motionis & sensus dux, ab earum operationum principio. Quippe omnium functionum animalium principium est cerebrum: at dux est ipsa facultas, quæ in illo gignitur, & ab ipso emanat, hoc est animalis spiritus.

Lib. III. Pag. 455.

COpus. Præterea quàmuis iam dictæ temperies sint cōtrariæ. Græcè legitur. δυσκρασίαις. Hoc est. intemperies.

Pag. 458.

COpus. Si verò simul cū vniuerso corpore facies quoq; conuulsa videatur, non solum eam partem quæ ex spina procedit, verùm etiam cerebrum ipsum curamus. Græcè legitur. οὐ μόνον τὴν ἔκφυσιν τοῦ νοτιαίου. Hoc est. non modò spinalis medullæ exortum.

Pag. 462.

COpus. Igitur quemadmodum phreniticis febris, vnū quoddam accidens dispositionum cerebri censetur, sic ē conuerso in ardentium febrium demētia, multis elatis ad ipsum vaporibus. Græcè habetur. Καθάπερ οὖν ὁ τῶν φρενιτικῶν πυρετὸς ἕν τι τῶν συμπτωμάτων τῆς ἐγκεφάλου διαθέσεως ἐστὶν, οὕτω τῶν διακαῶν πυρετῶν ἡ παραφροσύνη, πολλῶν ἀτμῶν θερμῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν. Quod est. Quemadmodum igitur phreniticorum febris, vnnum quoddam est cerebri dispositionum symptoma, sic delirium, ardentium febrium symptoma existit, ad cerebrū elatis multis vaporibus calidis.

Pag. 465.

COpus. Fitq; interdum vt rufo colore homines affatim in melancholicam temperiem decidāt. Græcè legitur. οἱ ἐξέρυθροι τὴν χρόαν ἄνθρωποι. Hoc est. admodum rubicundi.

Ibidem.

COpus. Quippe in his venis sanguinē contineri constat, vel hoc argumento, q᷑ alimentum corpori non distribuitur, sed in ventriculo manet incoctū, quum ipsum meatus antea susciperent, magnā ipsius partē in imum ventrem excernerent, tum q᷑ postero die vomitu reiiciantur, vtpote non digestis per corpus cibis. Græcè habetur. δηλοῖ γὰρ, ὅτι μὲν ἔτσι ἐμφράξις περὶ ταύτας τὰς φλέβας, τὸ μὴ καταδέχεσθαι τὸ σῶμα τὴν τροφὴν, ἀλλ᾽ ἐν τῇ γαστρὶ διαμένειν ἀκατέργαστον, πρότερον τῶν πόρων τούτων ἀναλαμβανόντων, τὰ δὲ πολλὰ ἀποκρινάντων εἰς τὴν κάτω κοιλίαν, καὶ τὸ, τῇ δευτεραίᾳ ἐμεῖν αὐτοὺς, οὐκ ὑπαγέντων εἰς τὸ σῶμα τῶν σιτίων. Hoc est. Obstructas autem esse eas venas, hinc constat, quòd alimentum corpori minimè distribuatur, sed in ventriculo inconfectum remaneat, quum ipsum hi pori antea susciperent, magnamq; eius partem in imum ventrem excernerent: quodq; postero die cibi vomitu reiiciantur, vtpote non digesti per corpus.

Pag. 4 7 4.

COpus. Tamen sola spiratio, quæ musculorum pectus mouentiũ munus est, seruatur. Græ. τῶν κινοῦντων τὸν θώρακα. Hoc est. Mouentium thoracem. Etenim pectus (quod Græci uocant στῆθος) thoracis pars anterior existit.

Pag. 4 7 7.

COpus quemadmodum in ore stomachi accidit. Græce. ὥσπερ ἐπί τοῦ στόματος τῆς κοιλίας. Qđ est. Quẽ admodum in ore vẽtriculi. Nam stomachum semper accipi aut pro gula, aut pro ipsius ore ventriculi, apud omnes tum Græcos, tum Latios, si tamẽ excipias barbaros, est in confesso.

Pag. 4 7 9.

COpus. Quemadmodum & reliquarum quoq; partium interdum aliquæ. Græcę tantùm legitur. ὥσπερ γε καὶ μόριον ἕν τι. Hoc est. Quemadmodum pars aliqua ipsarum.

Lib. I I I I.

Pag. 4 8 3.

COpus. Quum enim nullo in oculo malo apparẽte, cernendi sensus deperditus est, demissus à cerebro neruus causam, vt vel inflammationem, vel duritiem, in se continet, aut ex humorum defluxu, aut aliter quomodo libet foramen ipsius obturatur. Atq; huiuscemodi affectus oculo, vt instrumentali parti accidere necesse est. Græcè. ὅτ' ἂν μὲν οὖν μηδενὸς φαινομένου κακοῦ περὶ τὸν ὀφθαλμὸν, ἀπολέσθαι τὴν ὀπτικὴν αἴσθησιν συμβῆ, τὸ καθῆκον ἐξ ἐγκεφάλου νεῦρον εἰς αὐτὸν, ἔχει τὴν αἰτίαν, ἤτοι φλεγμαῖνον, ἢ σκιῤῥούμενον, ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως ἐξ ἐπιῤῥοῆς ὑγρῶν βλαπτόμενον, ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως ἐμφραττομένου πόρου τοῦ καθ' αὐτό. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς ὀργανικῷ μορίῳ συμβαίνειν ἀναγκαῖον αὐτῷ. Quæ ad verbũ sic vertim⁹. Quũ igitur nullo malo apparẽte in oculo, perire cernẽdi sensum ɔtigerit, neruus à cerebro in ipsum descendẽs, est causa, idq; vel ĩflammatus, vel scirrho affect⁹, aut utcunq; aliter ex humoꝝ affluxu læ-

ſus, aut quouis alio modo obſtructo ipſius meatu. Quæ ſane omnia, ceu parti organicæ neceſſum eſt illi accidere.

Pag. 491.

COpus. Quorum alii quidem communes ſunt per cerebri neruorumq; conſenſum. Græcè διὰ τὴν πρὸς τὸν ἐγκέφαλον, καὶ τὰ νεῦρα κοινωνίαν. Hoc eſt. Ob commercium quod habet cum cerebro & neruis.

Pag. 493.

COpus. Proinde & tertiæ, & quartæ coniugationis nerui. Græcè. καὶ διὰ τοῦτο τὰ τε κατὰ τὴν δευτέραν, καὶ τὴν πρώτην συζυγίαν. Hoc eſt. Proinde ſecundæ & primæ coniugationis nerui. Arbitror tamen legendum, Secundæ & quartæ: id quod colligo ex ſuperiori ſententia, ubi Gale. ait. Sanè affecto in vtraq; parte, tam dextra, quàm ſiniſtra, cerebro, in eo videlicet ſpatio, vnde tertia neruorum coniugatio prodit, omnes vicinæ partes ſimul affici conſueuerunt. Hæc Galenus. Atqui regiones eæ, à quibus oriuntur ſecunda & quarta neruorum copula, proximæ ſunt origini tertiæ coniugationis. Ibidem.

COpus. Id autem per neruos non à tertia coniugatione, ſed à ceruicis vertebris procedentes, efficitur. Nam hi, per totam penè faciem ſparguntur, exigua ipſius parte excepta, quæ à quinta coniugatione prodeuntes neruos ſuſcipit, in ſuprema videlicet lati muſculi parte. Græcè legimus. οὐκ ἔτ᾽ ἐπὶ τούτου παρὰ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν νεύρων ἡκόντων, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν κατὰ τὸν τράχηλον σπονδύλων, εἰς ἅπαν ὀλίγου δεῖν, ὅ τι μὴ κατὰ μέρος τὶ μικρὸν αὐτοῦ τῶν παρὰ τῆς πέμπτης συζυγίας ἐμφυομένων νεύρων, ἔνθα τὸ πλάτυσμα τὴν ὑψιλοτάτην ἔχει χώραν. Quæ ſic nos vertimus. Cæterùm latus ille muſculus non recipit neruos à tertia coniugatione: ſed nerui à ceruicis vertebris procedentes, in illum ferè totum diſſeminantur, exigua ipſius parte, ſublimioriq; excepta, in quam deferuntur nerui à quinta coniugatione. Etc. Sic autem eſſe vertenda hæc, colliges ex libro. xvi. de vſu Partium, pagina. 893.

Pag. 498.

C Opus. Sed in lumbis totus neruus ex ſuperiori excidit vertebra. Vbi ſi trãſuerſa eueniat vertebrarum luxatio, eadem ſecum trahens & ſpinam & neruum, illæſum ſeruat ipſius ſecundum naturam ortum. Græcè legimus. ἐπὶ δὲ τῆς ὀσφύος ὅλον τὸ νεῦρον ἐκπίπτει κατὰ τὸν ὑψηλότερον σπόνδυλον. ὥστε ἐνταῦθα μὲν, ἡ εἰς τὰ πλάγια ῥοπὴ τῶν σπονδύλων, ἑαυτῇ συναπάγουσα τόν τε νωτιαῖον αὐτὸν, καὶ τὸ νεῦρον, ἄθλιπτον ἐργάζεται τὴν κατὰ φύσιν ἔκπτωσιν αὐτοῦ. Quod ſic clarius interpretabimur. In lumbis autem totus neruus ex ſuperiori excidit vertebra. Quare in eis ſanè, tranſuerſa ſpondylorum luxatio, vnà ſecum abducens & ſpinalem medullam & neruum, illæſum ſeruat ipſius ſecundum naturam ortum.

Pag. 502.

C Opus. Nam in iis magna ex parte totus thorax dilatari conſueuit. Græcè. ἐπὶ πλεῖστον γὰρ αὐτοί τὸν θώρακα διαστέλλουσιν ὅλον. Quod eſt. Nam ii plurimum diſtendunt vniuerſum thoracem.

Pag. 510.

C Opus. Quin etiam uitiari vocem haud obſcurè contingit, quum vel acutior, vel maior redditur, ob id quod fauces à ſuis muſculis nequeant diſtendi, Græcè. βλάπτεσθαι δ' ἔτι συμβαίνει τὴν φωνὴν εἰς ὀξύτητά τε καὶ μέγεθος. οὐκ ἀφανῶς, κἀπειδὰν οἱ τῆς φάρυγγος μύες ἀδυνατῶσιν συντείνειν αὐτήν. Hoc eſt. Contingit quoque haud obſcurè lædi vocem in acumen & magnitudinem, vbi etiam fauces à ſuis muſculis contendi non poſſunt.

Pag. 514.

C Opus. Quòd ſi per inſpirationem cuipiam narium pinnæ manifeſtè contrahi videantur, id verò efficax proſtrati roboris indicium eſt. Græcè. ἤ τις ῥῖς, καὶ κατὰ τὰς εἰσπνοὰς ἐναργῶς ἔχει προδιαστελλόμενα τὰ πτερύγια, σημεῖον καὶ τοῦτο μέγα δυνάμεως ἀῤῥωστούσης. Hoc eſt. Quæ nares, per inſpirationes habent pinnas admodum

dilatatas: id quod etiam magnum imbecillæ facultatis est signum.

Ibidem.

COpus. Ob spiritalium verò instrumentorum angustiam, totus quidem thorax magna ex parte & celeriter, & frequenter dilatatus. Sed qui sic laborant, exufflare omnino non consueuerunt. Græcè. ἐπὶ δὲ ταῖς στενοχωρίαις τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, ὅλος μὲν ὁ θώραξ ἐπὶ πλεῖστον διαστέλλεται ταχέως καὶ πυκνῶς. τὴν δὲ ἐκπνοὴν χωρὶς ἐκφυσήσεως οἱ κάμνοντες οὕτως ἴσχουσιν. Quæ sonãt Ob spiritalium verò instrumentorum angustiam, totus quidem thorax plurimum dilatatur, celeriterq; & frequenter. Expirationem tamen, qui sic laborant, absq; efflatu perficiunt.

Pag. 515.

COpus. Ac licet continenter spirare cogatur, non tamẽ exufflare solet, id enim aucti caloris proprium est. Græcè. καὶ διὰ τοῦτο συνεχῶς ἀναπνεῖν ἀναγκάζεσθαι χωρὶς ἐκφυσήσεως. ἴδιον γὰρ τοῦτο θερμασίας πολλῆς. Hoc est. Ac proinde continenter spirare cogetur, absq; efflatione aliqua: id quod aucti caloris est proprium.

Lib. V. Pag. 529.

COpus. Iam ex iocinoris quoq; affectu mori accidit, sed alia ratione, inedia scilicet. Græcè legitur. διὰ γὰρ ἀτροφίαν. Hoc est. ob atrophiam: quo affectu detenti, edunt quidem, sed ciborum vsu non promouentur.

Ibidem.

COpus. Verùm hæ consentiente corde eueniunt. Græcè. ἀλλὰ καὶ αὗται γίνονται δηλονότι συμπασχούσης τῆς καρδίας. Quod est. Sed & ipsæ etiam fiunt corde lege consortii affecto.

Pag. 540.

COpus. Respirationis tempore. Græcè. κατὰ τὴν ἐκπνοήν. Hoc est, expirationis tempore.

Pag. 544.

COpus. Ita rursus intendi præcordia. Græcè. καθάπερ γε πάλιν ἀνασπᾶσθαι μὲν ὑποχόνδριον. Hoc est. Quemadmodum rursus reuelli quidem præcordia.

Ibidem.

COpus. Non incipiente videlicet affectu, sed quum paratus iam fuerit. Græ. ἤδη κατεσκευασμένου τοῦ πάθους. Quod est. Iam constituto affectu. Pag. 548.

COpus. Nam ad propriam eius rationem pertinet, & appetentiam prohibere, & natantes cibos corrumpere, quemadmodum id haudquaq̃ fieri solet, quum cibi in ventriculi fundo firmantur. Græcè. ἐπεί τοι κατὰ τὸν ἴδιον λόγον ἀνορεξίας τε καὶ διαφθορᾶς τῶν ἐπιπολαζόντων ἐργάζεται σιτίων. ὡς τά γ' ἐν τῷ πυθμένι τῆς κοιλίας στηρίζεσθαι πεφυκότα, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν ᾖ δυσδιάφθαρτα, τοιούτων οὐδὲν πάσχει. Quæ ad verbum sonant. Quandoquidẽ propria quidem ratione fastidit cibos, eosq; natantes corrumpit. Nam qui cibi in fundo ventriculi confirmantur, ac potissimum si corrumpantur ægrè, nihil talium patiuntur.

Pag. 549.

COpus. Totum enim ventrem purgat, viresq; reparat. Græce. καὶ ῥώννυσι πρὸς τὰς οἰκείας ἐνεργείας. Hoc est. Atq; ad proprias actiones corroborat. Pag. 553.

COpus. Atq; in pulmonis inflammatiõe erysipelatis participe, ardentes febres excitantur: quemadmodum vbi in vniuerso quoq; corpore biliosi humores ad immoderatum feruorem perueniunt. Græcè. ὥσπερ γε καὶ καθ' ὅλον τὸ σῶμα, διὰ σηπεδόνα χυμῶν χολωδῶν εἰς ἄμετρον ζέσιν ἀφικομένων. Hoc est. Quemadmodum etiam per vniuersum corpus, ob putredinem biliosorum humorum immodicè efferuescentium. Pag. 568.

COpus. At fellis folliculus, vtpote cui nullum succurrit ab animali facultate præsidium, etc. Græcè. ὡς ἂν οὐδὲν εἰς τὴν ἀπόκρισιν βοηθουμένην ὑπὸ δυνάμεως ψυχικῆς. Hoc est. Ceu Qui nihil iuuetur ad excretionem à facultate animali. Lib. VI. Pag. 570.

COpus. Neque aliarum partium ulla afficietur, in his qui aqua frigida uitiosa epota, mox aqua inter cutem corripiuntur. Græcè legitur. ἐπὶ τῶν ἀθρόως καὶ ἀκαίρως ψυχρὸν ὕδωρ μοχθηρὸν πιόντων. Hoc est. In iis qui confertim, intempestiueq; aquam frigidam simul atque uitiosam bibunt.

Pag. 577.

COpus. Verùm quum primùm eos vidissem, curationem à medicamentis, quæ vrinam ciere possent, tentaui, quam postea experientia comprobauit. Græcè. ἀλλὰ τὴν γε θεραπείαν ὁπότε πρῶτον εἶδον, ἤλπισα διὰ τῶν οὐρητικῶν φαρμάκων ἔσεσθαι, καὶ οὕτως ἀπέβη. Hoc est. Cæterùm curationē, vbi primùm eos uidi, per diuretica medicamenta speraui futuram. Atq; ita succesit.

Pag. 584.

COpus. Paucis omnino interuallis vtraq; excernuntur. Græcè. ἀλλὰ ἐκρεῖ κατ᾽ ὀλίγον ἀμφότερα. Quod est. Sed paulatim vtraq; effluunt.

Pag. 589.

COpus. Quæ mulieribus ad pariendum à natura data est. Græcè legimus. τὸ πρὸς τὴν κύησιν. Hoc est. Ad conceptionem.

Pag. 590.

COpus. Itaq; pereunte ob vteri affectum spiratione, quoniam vniuersum corpus refrigeratur, id enim manifestè videtur, fieri potest, ut nulla prodeat ab ore spiratio, quis ea quæ ī arteriis fit, nequaq̄ intercipiatur. Græcè. ἐγχωρεῖ τοίνυν ἐπὶ τῆς ὑστερικῆς ἀπνοίας, ἐπειδὴ κατέψυκται τὸ πᾶν σῶμα (φαίνεται γὰρ ἐναργῶς τοῦτο) τὴν μὲν διὰ τοῦ στόματος ἀναπνοὴν μηδ᾽ ὅλως γίγνεσθαι, τὴν δὲ διὰ τῶν ἀρτηριῶν, γίγνεσθαι. Quod sic ad uerbū reddidimus. Fieri aūt potest, ut pereūte ob uteri affectum spiratione, qūquidem tunc totum corpus perfrigeratur (id quod euidenter apparet) minimè quidem fiat per os respiratio, transpiratio autem, quæ fit per arterias, seruetur.

Pag. 593.

COpus. Ac sanorum modo educatus. Græcè. διῃτημένως τε κατα πάντα τρόπον ὑγιεινῶς. Hoc est. Salubriq; secundum omnia vsus uictus ratione.

Pag. 594.

COpus. Aut præ marcore fœdum, molestumq; reddit odorem. Græcè. ἢ σηπεδόνος ἀνιαρᾶς ἀπόζει τὸ σῶμα. Quod est. Aut putredinis grauem odorem referens.

Pag. 597.

COpus. Eam esse censetur vasorum ad ipsum peruenientium & plenitudo & suspensio. Græcè legitur. τῶν πρὸς αὐτὰς καθηκόντων ἀγγείων ἡ πλήρωσις, ἅμα τοῖς ἀρτήμασιν αὐτῶν. Hoc est. Vasorum ad ipsum peruenientium, appendicumq; eorum, plenitudo. Sic nanq; legēdum esse, indicat dictio sequens: quæ est talis. Itaq; multiplicatus sanguis in venis, eas extendit, atq; uicinas ipsis appendices, Nam vbi interpres conuertit vincula, codex Græcus habet ἀρτήματα.

Ibidem.

COpus. Igitur si æqualiter vndiq; trahantur, recta erit, & sine inclinatione ipsorum transmutatio. Si uero inæqualiter, ad partē vehementius trahētē intēdunt. Græ. ἐὰν μὲν οὖν ἰσοῤῥόπως ἕλκονται πανταχόθεν, ἀπαρέγκλιτος αὐτῶν ἡ μετάστασις γίγνεται. ἐὰν δὲ ἑτεῤῥόπως, πρὸς τὸ μᾶλλον ἕλκον ἐκτείνονται. Quæ sonant. Si igitur æqualiter vndiq; trahatur vter⁹ (apud Græcos enim αἱ μῆτραι in plurali significant vterum) recta erit ipsius transmutatio. Si uerò inæqualiter, ad partem vehementius trahentem, intenditur.

Pag. 599.

COpus. Nonnullis panus in extrema ilium parte excitatur, veluti uiris quoq; eodem in loco nonnūquàm oriri solet. Qui vbi suppuratus aliquando fuerit, secari debet. Atque hanc partem siue membrum suppuratum dissectumq; vidimus, interdum ignorantibus medicis inexper-

tis quid inciderent. inter dũ verò intelligentibus quoq;. Atq; omnia membra ita ſuppurata facilè curantur. Græ. legim⁹. ἐνίαις δὲ καὶ φυματώδης ὄγκος ἐγείρεται, κατὰ τὸ πέρας τοῦ κενεῶνος, οἷοι καὶ τοῖς ἀνδράσι γίγνονται κατὰ τὸ χωρίον τοῦτο. Καί τινι διεπύησεν, καὶ τομῆς ἐδεήθη. Κατὰ, τοῦτο γοῦν τὸ μέρος, καὶ κῶλων οἴδαμεν ἐκπυήσαντά τε καὶ τμηθέντα, ἐνίοτε μὲν ἀγνοούντων ὅ τέμνουσιν τῶν ἀπειροτέρων ἰατρῶν. ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ γιγνωσκόντων. Καὶ πάντ᾽ ἰάθη τὰ οὕτω ἐκπυήσαντα κῶλα ῥαδίως. Quæ ſic nos vertimus. Nonnullis autem panus in extrema ilium parte excitatur, quales uiris quoq; eadem in parte nonnunq̃ oriri ſolent. Cuidã verò fuit ſuppuratus, ac proinde ſectione fuit opus. Iuxta hanc ipſam partem vidimus colon inteſtinum & ſuppuratum, & ſectum, interdum ignorãtibus medicis inexpertis, quid inciderent: interdum verò intelligentibus quoq;. Quoties autem ſic ſuppuratum fuit colon, facilè curationem recepit. etc. Miror autem Copum, alioqui Virum citra controuerſiam Doctisſimum, hoc in loco perueruertiſſe Galeni ſententiã, cuius nimirum ſimilem, libro tertio de locis affectis. Pag. 371. q̃ rectisſimè in hunc modum tranſtulerat. Iam ortum ſupra inguina panum, ac ſuppuratum, quum medicus incideret, ſtercus ſubſecutum, in colo abſceſſum eſſe declarauit.

Pag. 606.

COpus. Quippe eodem tempore omnes totius animalis arteriæ, inter ſeſe ſimiliter producuntur. Græcè. διαστέλλονται. Hoc eſt. Dilatantur.

Lib. I. de differentiis febrium.

Pag. 611.

LEonic. Ac nihilo minus in corde ipſo, ut quæ ad idem confluat cum omnibus ipſis. Græcè. ὡς ἂν σύρροους ὑπάρχουσα πάσαις αὐταῖς. Quod eſt. Ceu confluxile & conſpirabile cum uniuerſis arteriis.

Pag. 613.

LEoni. Ex quarum numero febris eſt una, quoniam in corde quædam præter naturam caliditas generatur.

Græcæ legitur. ἐπειδὰν ἐν τῇ καρδίᾳ. Hoc eſt. Vbi in corde. &c.

Pag. 6 1 4.

LEonic. Ira autem eſt, ueluti quidam feruor ac vehemẽs motus potentiæ iraſcibilis in ipſo cordis corpore ſita. Græce legitur. κατιδρυμένης: hoc eſt. collocatæ: ſic ut participium hoc referat non iracundiam, ſed iraſcibilem facultatem, quæ in corde ſuam ſedem ſortitur.

Pag. 6 1 5.

LEonic. Quoniam autem conſtringi terminum exteriorem, aut obſtrui penitiorum partium meatus contigerit. Græce legitur. ἐπεὶ δ᾽ ἂν δὲ. Sed legendum eſt. ἐπειδὰν δὲ. Hoc eſt. Vbi uero. &c.

Pag. 6 1 6.

LEonic. In obſtructionibus quidem foraminum. Græce legitur τῶν πόρων. Hoc eſt. meatuum.

Ibidem.

LEonic. Quoniam non bene continentur. Græce. μηκέτι κρατούμενοι. Quod eſt. Quum neq; amplius uincantur.

Ibidem.

LEonic. Propterea autem, quicunq; cibi glutinoſi ſunt ac craſſi, ſunt magis morbis obnoxii. Græce διὰ τοῦτο καὶ ὅσα γλίσχρα, καὶ παχύχυμα τῶν ἐδεσμάτων, νοσωδέστερα. Hoc eſt. Iccirco qcunq; ex cibis lenti & craſſi ſunt ſucci, ii magis morbifici exiſtunt. &c. Humana ſiquidem corpora dicuntur obnoxia morbis: cibi autem, vel morbifici, vel ſalubres.

Pag. 6 1 7.

LEonicenus. Ex quibus omnibus ſimul cor affici eſt neceſſarium. Græce. οἷς ἅπασι συνδιατίθεσθαι τὴν καρδίαν, ἀναγκαῖον ἐστί. Hoc eſt. Cum quibus omnibus ſimul cor affici eſt neceſſarium.

Pag. 6 3 0.

LEonic. Sicuti in his qui non tempore frigidam bibunt. Græce ἀκαίρως. Hoc eſt. intempeſtiue.

Pag. 6 3 3.

LEonic. & quidem ſæpius commouent, dormitantium more. Græcè legitur. καὶ μέν τοι καὶ μύουσι ὡς τὰ πολλά. Hoc eſt. ac ſanè ſæpius conniuent.

Pag. 6 3 5.

LEonicenus. Omnibus ſiquidem hecticis febribus hoc inſeparabile adeſt indicium, allato cibo quidem, febrem accēdi. Græcè legitur. ἀνάπτεσται μὲν τὴν τερμασίαν. Hoc eſt. Caliditatem quidem accendi.

Pag. 6 3 6.

LEonicenus. In omnibus ſiquidem febribus aliis huiuſce modi introitus etiam præter cibum aſſumptum, fiunt incompresſi. Græcè legitur. εἰσβολαὶ ἀθλιπτοι. Hoc eſt inconcusſi inſultus.

Pag. 6 3 7.

LEonicenus. Si enim aquam frigidisſimam miſcueris. Græcè legitur. καταχέῃς. Hoc eſt. infuderis.

Lib. I I. de differentiis feb.

Pag. 6 4 4.

LEonicenus. At in tertianis quidem, cauſam à qua prouenit, rei quodammodo pungentis, ac ferientis ſenſum repræſentat: in quartanis autem, refrigerantis. Græcè. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν τοῖς τριταίοις οἷον νύττοντος τε καὶ τιτρώσκοντος, τὴν αἴσθησιν ἐνδείκνυται τοῦ ποιοῦντος αἰτίου. τὸ γε ἐν τοῖς τεταρταίοις, οἷον ψύχοντος. Hoc eſt. Sed qui in tertianis accidit rigor, ceu rei cuiuſdam pungentis atque ferientis, ſenſum cauſæ repræſentat: qui ĩ quartanis autem, tanquàm refrigerantis.

Ibidem.

LEonicenus. Atque in pluribus circuitibus continentur. Græcè additur ταῖς κατὰ μέρος. Hoc eſt; in pluribus particularibus circuitibus.

Pag. 6 4 6.

LEonic. Ac ſecundæ accesſionis feſtinat inuaſio. Græcè. καὶ τοῦ δευτέρου παροξυσμοῦ πρωιαίτερον ἡ εἰσβολή.

hoc est multo magis festinat insultus: siue anticipat.

Pag. 647.

LEonicenus. Quicquid optimum fieri contigerit. Græcè. ὅσον ἂν ἐγχωρῇ γενέσθαι χρηστόν. Hoc est. Quicquid potuerit corrigi.

Pag. 657.

LEonicenus. Sic & hemitritæus, dimidiam eius partem habet tertianam. Græcè habetur ἑαυτοῦ. Hoc est, sui ipsius.

Pag. 661.

LEonic. Estq; tardi ac difficilis motus, frigida ac lenta existens materia Græcè legitur. ἀργοῦ καὶ δυσκινήτου, καὶ ψυχροῦ, καὶ βραδυπόρου τὴν φύσιν ὑπάρχοντος. Quod est. Quum nimirum is humor piger, ægrè mobilis, frigidus, ac naturaliter tardè permeans existat.

Pag. 663.

LEonic. Nam ex his quæ de biliosa & pituitosa febre simul commistis conscripsimus, licet & hæc ad atræ bilis humorem transferentem, eius cum vtraq; illarum cõplexionem ac confusiouem pariter coniecturari. Græcè legimus. κἀπὶ τὸν μελαγχολικόν. Hoc est ad melancholicam febrem.

Pag. 665.

LEonicenus. Externa autem corrumpere, quod est putrescere. Græcè. ὅπερ ἐστὶ σήπειν. Hoc est. Quod est putrefacere.

Ibidem.

LEonic. Calor autem extrinsecus, sanguinem opprimit. Græcè. ἔξωθεν δὲ θερμότης ἐπιγίγνεται τῷ αἵματι. Hoc est incalescit autem externo calore sanguis.

Pag. 666.

LEonic. Quod ex his humoribus, qui carbunculi appellãtur, contingit. Græcè. ὥσπερ κἀπὶ τῶν καλουμένων ἀνθράκων, &c. Nempe. Quemadmodum in uocatis carbonibus.

Pag. 668.

LEonicenus. Inflatur. Græcè ἐκφυσᾶται. Hoc est, efflatur.

Pag. 669.

LEonic. Ita & in interioribus quæcunque non videntur eandem proportionis similitudinem seruare, fieri concipiendum. Græcè. οὕτω χρὴ νοῆσαι καὶ τῶν ἐντὸς, ὅσα μὴ φαίνεται, τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν σωζομένην ἔχοντα. Hoc est. Sic oportet imaginari etiam in interioribus, quæcunque, quum non sint obiecta visui, eandem tamen analogiam perpetuò seruant.

Ibidem.

LEonic. Et meatus qui materiam inutilem excernunt. Græcè legimus. ἐξοχετεύοντες. Hoc est. deducentes. Si quidem non meatus, sed facultas ipsa expultrix excernit.

Pag. 673.

LEonic. Quia videlicet humor, quem proprius calor non obtinet, nihil habet reliquũ. Græcè. ὅτι τε τὸ μὴ κρατούμενον ὑγρὸν ὑπὸ τῆς οἰκείας θερμότητος, ὑπόλειπον ἔχει, &c. Hoc est. Et quia humori qui à proprio calore non vincitur, nihil amplius superest, nisi. &c.

Pag. 677.

LEonic. Neque etiam omnibus æqualiter accendi aut dissolui contingit. Græcè legitur. προσήκει. Hoc est oportet.

Pag. 678.

LEonic. Vt febris accendatur. Græcè. καὶ πυρετὸν ἐξάπτειν. Hoc est. Ac febris accendatur.

Pag. 679.

LEonic. Sed id solum quod ita est extenuatum, & in subtilioris vaporis naturam transierit. Græcè. ὡς εἰς ἀτμοῦ λεπτοῦ μεταστῆναι φύσιν. Hoc est. Vt in tenuis vaporis naturam transierit.

Pag. 680.

LEonic. Quidam feruentium humorum difflatus. Græcè additur. οὖσα. Hoc est. Existens.

Pag. 681.

LEonic. Quod qui putrescere incipit humor, in aliquo membro consistit. Græcè legitur. ἕτερον ὑπάρχειν. Hoc est. Alter, siue diuersus, existit.

Libro de arte medicinali.

Pag. 706.

LEonic. Et insalubrium. Græce. καὶ νοσωδῶν. Hoc est. & morbidorum. Pag. 709.

LEonic. In uno autem tempore, quod ita est neutrum, consistere nequit. Græce additur. ἀκριβῶς μὲν. Hoc est. Accurate quidem nequit consistere.

Pag. 713.

LEonicenus. In hac enim necesse est, ut posteriores, prioresue partes. Græce legitur. τὰ τε ὄπισθεν, καὶ τὰ ἔμπροσθεν. Hoc est. Posteriores prioresq; partes.

Pag. 715.

LEonic. Mediiq; sunt inter eos qui omnino sunt crispi, & simplices. Græce corrupte legitur καὶ ἁπλῶν, pro ἁπαλῶν. Hoc est. lenes. Pag. 716.

LEonic. Capilli quoq; in his statim in lucem editis, habēt in capite ortum. Græce habetur. ταχέως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φύονται. Hoc est. Celeriter generantur.

Pag. 718.

LEonic. Implentur uero, atq; aggrauantur eorum capita à calidis. At si humectentur, tunc multo magis excremētorum habent multitudinem. Græce. εἰ δὲ καὶ ὑγραίνοιντο, πολὺ δή που μᾶλλον ἡνίκα καὶ πλῆθος ἴσχουσι περιττωμάτων. Hoc est. Quod si humectentur etiam, tūc multo magis, præcipue dum excrementorum copia redundant.

Pag. 720.

LEonic. Paruitas vero oculorum, adiuncta quidem concinnitate, ac virtutum operatione. Græce. καὶ τῇ τῶν ἐργειῶν ἀρετῇ. Hoc est. Et operationum uirtute.

Pag. 723.

LEonic. Ad actiones autem prompti sunt, & iracūdi, et īpudentes. Græce legitur: καὶ ταχεῖς. Hoc est. celeres: non impudentes: quod interpres uertit. Pag. 725.

LEonic. Sed de insitis vnicuiq;, ac naturalibus nos exposuisse. Legendum tamen est: sunt à nobis exposita. Alioqui non recte fluit oratio, si illinc eam deducas, vbi Galenus ait. Quod quæcunq;. &c.

Pag. 735.

LEonicenus. Dictum verò est in tertio de causis accidentium, quod cuiusque potentiæ virtus & vitium, temperatura principalis existit. Græcè habetur. εἴρηται δ' ἐν τῷ τρίτῳ περὶ τῶν ἐν τοῖς συμπτώμασιν αἰτίων, ὡς τῆς ἑκάστης δυνάμεως ἀρετῆ τε καὶ κακία, ἡ προηγουμένη κρᾶσις ἐστίν. Quæ iudicio meo sic sunt vertenda. Dictum autem est in tertio de symptomatum causis, quod ipsius potentiæ virtus & uitium, à temperiæ præcedente oritur.

Pag. 736.

LEonic. Ad imum ventriculi locum, quem Græci pyloron vocant. Græcè. εἰς τὸν πυλωρόν. Hoc est. Ad imum orificium ventriculi, qui ianitor appellatur.

Pag. 746.

LEonic. Horum autem singulorum, quæ dicta sunt, qualitas in ipsa corporis constitutione est eligenda. Græcè habetur. ἐπὶ τῆς ἀρίστης κατασκευῆς. Hoc est. in optima constitutione.

Ibidem.

LEonic. Alteram verò eam quæ ad optimam transferũt. Græcè. ἑτέρα δὲ τῶν ἐπὶ τὴν ἀρίστην ἀγόντων. Hoc est. Alteram verò, earum quæ ad optimam ducunt.

Pag. 751.

LEonicenus. Alias quidem esse salubres causas eius temperaturæ. Græcè legimus. δυσκρασίας. Hoc est intemperantiæ.

Pag. 754.

LEonic. Atque ad illas impellemus, quæ nullum habent principatum. Græcè. ἐρεθίσομεν δὲ τὰς, εἰς μὴ κυριώτατα. Hoc est. Irritabimus autem illos, qui ad partes minimè principes, scilicet ducunt.

Pag. 757.

LEonic. Intentio tamen, quoad fieri potest, curationem adhibere, ad contrarium euersionis adducendo. Græcè habetur. ὅσα μὲν οὖν ἐν πνεύμονί τε καὶ θώρακι περιέχεται,

χεται. μετὰ βηχῶν μὲν ἡ κένωσις, ὑπὸ δὲ φαρμάκων λεπτυντικῶν. Quod est. Quæcunq; igitur in pulmone, atq; thorace ambiuntur, cum tussi sanè expurgantur, sed à medicaminibus extenuantibus. Ibidem.

LEonic. aut per vrinam, aut per ventriculum. Græcè. ἢ γαστρὸς. Hoc est. aut per aluum. Nam ventriculus, siue ἡ κοιλία, ventrem superiorem significat: quemadmodū ἡ γαστὴρ, inferiorem. Pag. 760.

LEonic. Prius à parte repellendum. Mox dispergendum. Græcè. ἀπωθεῖσθαι τοῦ μέρους πρότερον, ἢ διαφορεῖν ἐπιχειρεῖν. Hoc est. Prius debes repellere à parte, quàm aggrediaris discutere. Pag. 764.

LEonic. Hæc igitur omnia sanare possibile est. Græcè legitur. σχεδὸν δυνατὸν ἐστιν. Hoc est. Propemodum est possibile. Pag. 765.

LEonic. Quare & duplex sanandi modus. Alter quidem ad oppositam partem ei à qua facta est permutatio, intendendo, atq; impellendo. Alter verò, id quod cōtinet, firmius, solidiusq; reddendo. Græcè. ὥστε καὶ ἡ ἴασις τῷ μὲν, ἐξ ἀντιτασέως τε καὶ τῆς εἰς τὸναντίον, ἢ παρήλλαξεν, ὤσεως. τῷ δὲ, ἐκ τοῦ στενὸν ἐργάσασθαι τὸ περιέχον. Hoc est. Quare & curatio ipsa, in illa quidem (hoc est, in luxatione) fiet, ad oppositam partē ei, ad quam facta fuit permutatio, īpellētibus nobis. In altera verò (hoc est in enterocele) id quod continet, firmius solidiusq; reddentibus.

Libro quomodo simulantes morbum sint coarguendi. Pag. 771.

FIcardus. Quando ex indigestione. Græcè. ἐξ ἀπεψιῶν. Hoc est. ex cruditatibus.

SECTIONE QVINTA.

Lib. II. De medendi methodo. Pag. 45.

LInacer. Nyctilopa dicunt. Græcè legitur. νυκτάλωπα: Hoc est, nyctalopa. Dicitur aūt nyctalops, qui noctu cœcus est, quum clarè interdiu cernat. Plin. lib. 8. Cap. 50. huius voculæ meminit dicens. Restituit vespertinam aciē

his quos nyctalopas vocant. Pag. 67.

Linacer. Quippe ipsam sequentis siue agendi insinuationem. Græcè. τὴν γὰρ οἷον ἔμφασιν τῆς ἀκολουθίας. Hoc est. ipsam veluti consequutionis imaginem.

Lib. III. Pag. 115.

Linacer. Sin siccior debito particula tãto fuerit, quãto corporis temperamentũ iusto est humidius. Græcè habetur. εἰ δὲ πλέον εἴη τὸ μόριον τοῦ μετρίου ξηρότερον, ἢ ὅσω τοῦ σώματος ἡ κρᾶσις ὑγροτέρα. Hoc est. At si particula fuerit siccior iusto, q̃ corporis temperamentum sit iusto humidius.

Lib. IIII. Pag. 144.

Linacer. Exiguorum status mutatio. Græcè. μεταποροποιήσεως. Hoc est. transmutationis meatuum.

Lib. V. Pag. 171.

Linacer. Præsertimq; per angustas, vel principes particulas. Græcè. καὶ μάλιστα διὰ στενοχωρίας τινάς. Hoc est. & præcipuè per angustias quasdam.

Lib. VIII. Pag. 285.

Linacer. Itaq; si iam pñs febris est. &c. Græcè. εἰ μὲν οὖν ἤδη γεγονότες εἶεν οἱ πυρετοὶ. Hoc est. Si igit̃ genitæ iã febres fuerint. Pag. 317.

Linacer. Alterã quæ ex ipsorũ quę indicant̃, dignitatib⁹ censeat̃. Græcè. ἕτερον μὲν αὐτοῖς τοῖς τῶν ἐνδεικνυμένων ἀξιώμασι μετρούμενον. Hoc est. Alterã, quæ ex indicantiũ dignitatibus spectat̃. Huic versioni nostræ subscribit q̃d habet̃ lib. XI. Pag. 394. Perpensis scilicet indicantiũ scoporũ tum magnitudine, tũ dignitate. Pag. 394.

Linacer. Perpensis scilicet eoꝝ quæ indicẽt. Græcè addit̃ σκοπῶν. Hoc est, scopoꝝ. Lib. XII. Pag. 433.

Linacer. Quod ad dolores ex sensus torpore sedandos, nullo minus est celebre. Græcè. οὐδενὸς ἧττον ἔνδοξον ὀδύνας πραΰναι ναρκῶσαν τὴν αἴσθησιν. Hoc est. Quod ad dolores sedandos stupefaciẽdo sensum, nullo minus est celebre.

Pag. 442.

Linacer. Nam si imbecillũ illi caput est, & q̃d facile calẽ-

tibus vinis impleat,&c. Græcè legitur. ὑπὸ τῶν θερμμῶν οἴνων. Hoc est, & calidis vinis. At multa frigida vina facile incalescere pñt, si videlicet igni admoueantur.

Lib. XIII. Pag. 490.

LInacer. Imò postea q̃ vniuersum corpus vacuaueris, ac necessariũ est, eorũ quæ in inflãmata parte continentur, aliquid educas. Græcè. ἀλλ' ἐπειδὰν ὅλον τὸ σῶμα κενώσῃς, καὶ χρεία σοι γένηται κενῶσαί τι, καὶ ἐκμοχλεῦσαι τῶν κατὰ τὸ φλεγμαῖνον. Hoc est. Sed postea q̃ vniuersum corpus vacuaueris, utileq́; fuerit, eorũ quæ in inflammata parte continent, aliquid etiam educere. Ibidem.

LInacer. Generandis aũt adhuc vitiis. Græcè. γινομένων δ' ἔτι τῶν παθῶν. Hoc est. Vbi verò affectus etiãnum in gñatione constant. Lib. XIIII. Pag. 529.

LInacer. His verò etiã picari cõmodũ est: idq́; tertio aut quarto quoq; die. Græcè. δι' ἡμερῶν ἤτοι τριῶν, ἢ τεττάρων. Quod est. Curriculo triũ, aut quatuor dierũ. Cũ qua lectione in vnũ conspirat sentẽtia illa, quæ paulo post habet in hunc modũ. Ergo neq; assiduè id ægrotanti corpori admouere cõueniet: nec quũ cõueniet, sæpe illinire: verùm in hyeme bis: in æstate semel id fecisse, est satis. Vnde liquet, ex sententia Galeni, minimè quidẽ tertio, aut quarto quoq; die illos ægros picandos esse: sed semel quidẽ æstate: bis aũt hyeme: sic tñ vt singulæ vices triduum, aut quatriduũ occupẽt.

Pag. 531.

LInacer. Mẽbranulã mollẽ firmãq́; cuti gũmi illitæ circũuoluens. Græcè addit. χάρτου. Hoc est ex charta mẽbranulã.

Lib. I. De arte curatiua ad Glauconem.

Pag. 7.

LEonicenus. & oculorum motus manifestus. In excusis exemplaribus Græcis legitur δήλη. Vetustissimus antẽ manuscriptus habet δηλοῖ. Vt sit sensus. Oculorũ etiam motus indicat. &c. Nam quî fieri potest, ut manifestus sit in eis oculorum motus, quumvix possint (quod postea subditur) palpebras ipsas attollere? pag. 14.

LEonic. Nam quæ velociter fiunt, ac celeriter ad statum veniunt, &c. Græce legtiur. τὰ μὲν γὰρ ὀξέα. Hoc est, morbos acutos. Pag. 17.

LEonic. Non igitur notę, minimeq; exquisitæ febres diuturnæ sunt, vt quotidianæ, & quartanæ. Græcè. οὐκ οὖν οὐδὲ χρόνιοι ὁμοίως τεταρταίω, καὶ ἀμφημερινῷ οἱ οὐκ ἀκριβεῖς. Hoc est. Non igitur quemadmodum exquisitæ quotidianæ & quartanæ, sic etiam non exquisitæ sunt lōgę.

Pag. 29.

LEonic. Atq; ideò vehemētes euacuationes, quæ ex matricibus fiunt, cucurbitulæ mamillis appositæ statim sedant. Græcè. αἱ παρὰ τοὺς τιτθοὺς προσβαλλόμεναι. Hoc est. Iuxta mãmas applicitæ. Debent itaq;, dum sic reuellere est animus, non ipsis mamillis, sed radici earum, cucurbitulæ ipsæ applicari, si qua fides medicorum decretis sit adhibēda.

Pag. 37.

LEonic. An calidæ sint, an vrentes. Græcè. καὶ διακαεῖς. Hoc est. Atq; vrentes.

Ibidem.

LEonic. Ac submersæ quodãmodo. Græcè. οἷον σμυχόμενοι. Quod est. Veluti fumigantes.

Pag. 38.

LEonic. Sed ante crisis perturbationem. Græcè. ἀλλ' ἐν τῇ πρὸ τῆς κρίσεως ταραχῇ. Hoc est. Sed in ipsa ante crisim perturbatione. Ibidem.

LEonic. Nam si quod in eo membrum agitatur. Græcè. εἰ γὰρ καὶ πάλλοιτό τι τῶν ἐν αὐτῷ μορίων. Hoc est. Etenim si quæ in ipsa facie pars palpitet.

Lib. II. Pag. 42.

LEonic. Nam ex duabus speciebus, quæ quidem nuper dictæ sunt, altera &c. Græcè legit. τῶν γὰρ ἄλλων δυοῖν εἰδῶν, τὸ μὲν ἤδη προειρημένον. Hoc est. Aliarum verò specierum duarum, hæc quidem, cuius nuper mentionē fecimus.

Ibidem.

LEonic. Sed minus calida & acri, q̃ sit prior. Græcè. ἢ οἱ

πρόσθεν. Hoc est. Quàm illæ species priores.

Pag. 46.

LEonic. Sufficit aũt in huiuscemodi affectibus, vehementiam doloris mitigare, cũ aliquo ex his, quod ex vino dulci, & oleo rosaceo, & pauca cera, quæ in vtroq; sit liquata, conficitur. Græcè legimus. ὅσα διὰ γλυκέος, τε καὶ ῥοδίνου, καὶ κηροῦ βραχέος, ἐν ἀμφοῖν τετηκότος, συγκεῖται. Hoc est. Quæ ex passo, & oleo rosaceo, & pauca cera, quæ in vtroq; liquata sit, constant.

Pag. 48.

LEonicenus. Herpetes aũt, quantum ad totius corporis euacuationẽ attinet, vt erysipelata curare oportet. Quantum verò ad ipsius particulæ patientis locũ. &c. Græcè. τὰ δὲ περὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ πεπονθότος μέρους. Hoc est. Quantum uerò ad eam, quæ patienti debetur particulæ.

Pag. 51.

LEonic. Aut mamillis cucurbitas apposueris. Græcè. ἢ παρὰ τοὺς τιτθοὺς. Quod est. Aut iuxta mamillas.

Ibidem.

LEonic. Et cucurbitulas coxis applicueris. Græcè legit. μηροῖς. Quod equidem mallem vertere inguinibus, aut fœminibus.

Pag. 52.

LEonic. A coniunctis euacuatio facienda est. Græcè. ἀπὸ τῶν ὁμοζύγων. Hoc est. à coniugatis.

Pag. 54.

LEonic. Iam verò, & qualitates quædã extraneæ. Græcè. ἄτοποι. Hoc est. insolentes.

Pag. 71.

LEonic. Igit emplastica oĩno medicamẽta, quale est Machærionis, & Epigoni, & quod Isis cognominat, vbi ad emmotorũ vsum deducunt, cerati indigẽt admistione. Nempe hæc ad sinus vtilia sunt. Græcè legitur. ὅσα τοίνυν ἐμπλαστικὰ φάρμακα τελέως ὄντα, καθάπερ τό τε τοῦ Μαχαιρίωνος, καὶ τὸ τοῦ Ἐπιγόνου, καὶ τὸ προσαγορευόμενον Ἶσις, εἰς τὴν τῶν ἐμμότων χρῆσιν ἀγόμενα, κηρωτῆς μιγνυμένης δεῖται, ταῦτα γὰρ

ἐπιτήδια τοῖς κόλποις ἐστί. Hoc est. Quæcūq; igitur exq̄site emplastica medicamenta quū sint, quale existit quod ad Machærionē, Epigonemq́; refert, quodq́; Isis cognominat, vbi deducunt ad emmotorum vsum, cerati miscella indigēt, ea enim ad sinus utilia sunt. Pag. 78.

LEonic. Quæ à natura purgationē non habent. Græcè. ὅσαι μηκέτι καθαίρονται, τὴν κατὰ φύσιν κάθαρσιν. Hoc est. Quæ naturali sua purgatione priuant. Pag. 80.

LEonic. Passiones insequūtur. Græcè. συμπάθειαι ἕπονται. Hoc est. Per consensum afficiuntur continuæ partes.

Ibidem.

LEonic. Quū propè loca mortalia fit īsignis adustio. Græcè legit. ὅταν ἐγγὺς καιρίων μορίων. Sed legēdū est κυρίων. Hoc est. propè pricipales particulas. Pag. 82.

LEonic. Hæc quidē ad te missa, qui longè peregrinaturus eras, mediocriter se hēre visa sunt. Grȩcè. ταῦτα μὲν οὖν εἰς ἀποδημίαν σοι μακρὰν στελλομένῳ, νομίζω συμμέτρως ἔχειν. Hoc est. Atq; hæc quidem arbitror tibi esse abundè, qui ad longam profectionem accingeris.

Lib. de curandi ratione per venæ sectionem. Pag. 90.

THeodoricus Gerardus. Quoniā aūt calida simul, humidaq́; oīa, facillimè putrescere apparēt. Grȩcè. τάχιστα. Hoc est, celerrimè. Pag. 98.

THeod. Neq; enim vbi tanta crudorū humorū copia accumulata est, vt secandā venam præcipiat, ratio reda rguitur. Nam istis viriū robur non adest. Estq́; hoc iudiciū eos haud posse sanguinis missionē pferre, qūvnà cū colore corporis totius, qui tū visitur, sanguinē abundantem indicante, pulsus adest inæqualis, aut in vehementia & magnitudine p inæqualitatē eius, obscurus & paruus exuperāt. Grȩcè legimus. οὐδὲ γὰρ ὁπότε πλῆθος ὠμῶν χυμῶν ἤθροισται τοιοῦτο, ὡς κελεύειν σθαι φλεβοτομεῖν, ὁ λόγος ἐλέγχεται. ῥώμη γὰρ τούτοις δυνάμεως οὐ πάρεστι, καὶ αὐτό γε τοῦτ᾽ ἐστὶ γνώρισμα τοῦ μὴ δύνασθαι φλεβοτομίαν ἐνεγκεῖν αὐτοὺς, ὅταν ἅμα τῷ χρώματι τοῦ παντὸς

σώματος ἐκπίπτοκό τι τοῦ δηλοῦντος αἷμα πλεονάζειν, ὁ σφυγμὸς ἀνώμαλος ἢ κατὰ σφοδρότητα καὶ μέγεθος, ἐπικρατούντων κατὰ τὴν ἀνωμαλίαν αὐτοῦ, τῶν ἀμυδρῶν, τε καὶ μικρῶν. &c. Cæterùm vbi legit κελεύεσθαι, legendũ est, κωλύεσθαι. Vt sic totam illam orationẽ (quæ veluti respõsio quædã ad obiectiones tacitas est) cõuertamus. Neq; verò vbi tanta crudorum humorũ copia accumulata est, vt secandã venã prohibeat, sermo hic redarguit. Nam istis viriũ robur non adest. Estq; indiciũ eos haud posse sanguinis missionem perferre, q̃ præter colorem totius corporis, degenerantẽ in ipsis ab eo, qui solet sanguinis copiã ostendere, etiam eorũ pulsus inæqualis in vehementia & magnitudine existit, præpollentibus secundum ipsam inæqualitatẽ imbecillis simul & paruis. &c. Hanc uersionẽ confirmant quæ Galenus paulo post subdit in hunc modũ. Habebis eorũ indicium, tũ colorem plumbeũ, aut ex pallido albũ, omniaq; potius q̃ rubrũ. Pag. 99.

THeod. Geminã me vacuationis viã proponere nostis. Per vacuationẽ quidẽ, &c. Græcè legit. διὰ φλεβοτομίας μὲν. Hoc est. Per uenæ quidem sectiones.

Pag. 105.

THeod. Nec verearis multum detrahere, si rubrior, flauiorq; multo fluat: aut pro puro aut rubro, liuidus. Græcè habetur. καὶ μὴ ὀκνεῖν συχνὸν ἀφαιρήσειν, ἔστ' ἂν ἐρυθρότερον τε καὶ ξανθότερον πολὺ ῥυῇ. ἢ ἀντὶ καθαροῦ, τε καὶ ἐρυθροῦ, πελιδνόν. Hoc est. Nec verendum est multũ detrahere, donec rubicundior, longeq; flauior effluat: aut pro puro & rubro liuidus. &c. Siquidem constituit signum Hippocrates (vt idem Galenus testatur) q̃ aliquid sanguinis è phlegmone in venam sectã assumptum sit, permutationẽ ipsius.

Pag. 107.

THeod. Sic affecto liene, haud æquè adiuuerit circa medium digitũ sinistræ manus incisa vena. Græcè. οὕτω τοίνυν καὶ σπληνὸς πάσχοντος ἡ τῆς κατὰ τὸν παρὰ μέσον δάκτυλον φλεβὸς διαίρεσις ὤνησεν ἐξ ἀριστερᾶς χειρός. Quod est. Similiter etiam laborante splene, sectio venæ quæ iuxta

annularem digitum est in sinistra manu, contulerit. Huic lectioni subscribit quod habetur pag. 106. in hunc modum. Quemadmodum putant, qui lienem curari aiunt, à venę ad secundum paruum digitum sitæ, sectione.

Pag. 109.

THeod. Nisi prius expurgatus foret. Græcè. ἄνευ τοῦ πρὸ κενωθῆναι. Hoc est. Nisi prius vacuatus fuisset. Siquidē non agit illic Galenus de euacuatione quæ fit per medicamēta, quam rectè aliquis purgationē vocauerit: sed de illa quæ perficitur per uenæ sectionem, & quæ minimè purgatio dicenda est.

Pag. 111.

THeod. Datur aūt & hoc tempore medicamentū quod propriè amarum appellatur, centū habens drachmas mixtis aliorū medicaminum cuiusq; sex. Græcè legitur. ὃ τὰς ρ' ἔχει ∠ τῆς ἀλόης μιγνυμένας ταῖς τῶν ἄλλων φαρμάκων ϛ' ἐξ ἑκάστου. Hoc est. In quo ad centū aloes drachmas, cuiusq; aliorum medicaminū drachmæ senæ miscent. &c. Est enim Andromachi compositio, cuius Galenus meminit octauo de compositione medicamentorum secundum loca.

Pag. 112.

THeod. Quam ob rem podagricos ex cubito purgato. Græcè. χρὴ κενοῦν. Hoc est, vacuare oportet.

Cap. De reuulsione. Pag. 119.

THeod. Vberibus admota. Græcè. παρὰ τοὺς τιτθούς. Hoc est. Iuxta mammas.

Lib. de venæ sectione aduersus Erasistratum.

Pag. 126.

IOsephus Tectander. Vt interim noxas reticeā, quæ ex inediis necessariò euenire solent. Gręcè. ταῖς μακραῖς ἀσιτίαις.. Hoc est. ex longis inediis. Ibidem.

IOsephus. Acerbiora, maligniora'q; effecta. Græcè. δριμύτερα γενόμενα. Hoc est. Acriora effecta.

Lib. de venæ sect. contra Erasistratæos.

Pag. 145.

IOsephus. Ego verò, quanquam antea sermonem cum

medicis instituere opus habebam, quo ea consyderarem, quæ illi pro non admittendo venæ sectionis vsu, dicturi fuissent. &c. Græcè. ἔμπροσθεν μὲν οὖν ἐδεδέειν εἰς λόγους ἰέναι τοῖς ἰατροῖς, εἰκάζων ἃ μέλλουσι ἐρεῖν εἰς τὸ μὴ χρῆσθαι τῇ φλεβοτομίᾳ. Hoc est. Primo igitur veritus fueram cum medicis sermonem conferre, coniectans quæ dicturi essent, de non admittenda venæ sectione.

Lib. de marasmo.

NIcolaus lauachius. Hinc liquido apertum est, q̀ si corporis totius fit affectus tabes, affici animal sine principis membri passione nequeat. Græcè habetur. οὐκ ἄνευ τῆς ἀρχῆς τοῦ ζώου παθόντος γίνεται. Quod nos vertimus. Minimè quidem fit, nisi sit etiam principium animātis affectum. Pro quo principio intelligendum sanè est cor: vtpote quod vnum præcipuè in marasmo afficiatur.

Eodem lib. iuxta finem.

NIc. Lauach. Cæteris autem ex visceribus vtplurimum ab affecto loco in ventrem redundans biliosus succus hecticas ciere febres potest. Græcè. ὡς τὰ πολλὰ μὲν οὖν κατὰ τὰ λοιπὰ σπλάγχνα μετὰ χολώδους χυμοῦ συνίστασθαι πέφυκεν ὁ ἑκτικὸς πυρετὸς, ἀναποθέντος εἰς τὴν γαστέρα τοῦ πάσχοντος τόπου. Hoc est. Vt plurimum aūt, secundum reliqua viscera gignitur hectica febris, infuso bilioso humore in vētrem visceris male affecti.

Sectione sexta, libro primo, de compositione pharmacorum secundū gn̄a. Pag. 25.

ANdernacus. Docti pariter estis primæ curationis consilium à morbosis dispositionibus suggeri. Græcè. ἐμάθετε δὲ καὶ ὅτι πρῶτος σκοπὸς τῆς θεραπείας ἐκ τῶν νοσωδῶν ὑφίσταται διαθέσεων. Hoc est. Didicistis aūt primum curationis scopum à morbificis proficisci dispositionibus.

Pag. 35.

ANdern. Non adhuc extremū frigus admoliemur. Græcè. οὐδὲ ἔτι δεόμεθα τῆς ἐπικτήτου ψύξεως. Hoc est. Non amplius egemus aduentitia frigiditate.

Libro II. Pag. 79.

ANdern. Hæc sanè sed & prius ostẽdimus, in tertio Therapeutices cõmentario, diximus, q̃ præsciẽtes ea ex demonstratione cõuenienti ad reliqua deducã. Græcè legitur. ταῦτ' οὖν εἴρηται μὲν ἡμῖν καὶ πρόσθεν. εἴρηται δὲ κἂν τῷ τρίτῳ τῆς θεραπευτικῆς μεθόδου. ὥστε προεπισταμένους δι' αὐτὰ μετ' ἀποδείξεως τῆς προσηκούσης, ἐπὶ τὰ λοιπὰ προάξω, &c. Hoc est. Hæc igitur dicta nobis iã antea sunt: expositaq; etiã in tertio lib. de medẽdi methodo. Quare præsciẽtes ipsa cũ decẽti demõstratione, ad reliqua promouebo, &c. Cæterũ diminutè legit̃ in impressis codicibus ὡς, ἀντὶ τοῦ ὥστε: id quod fefellit interpretẽ.

Lib. III. Pag. 143.

ANdern. Huius generis est lixiuia quæ stacte dicit̃. Atq; hãc ipsam quæ ex materia subtili vsta est, cedrinũ oleũ virtute sup̃at. Græcè. ἐκ τούτου δὲ γένους ἐστὶ τῷ κεδρίνῳ καὶ ἡ στακτὴ καλουμένη κονία. καὶ ταύτης αὐτῆς, ἥτις ἂν ἐξ ὕλης λεπτομεροῦς γένηται καὶ θύσης, ὑπερβάλλει τῇ δυνάμει τὸ κέδρινον ἔλαιον. Hoc est. Eiusdẽ cũ cedrino est gñis lixiuia stillatitia vocata. Atq; ĩter sp̃es lixiuiæ, illa est potẽtior oleo cedrino, quę ex materia tenuiorum partium combusta, confecta fuerit.

Pag. 153.

ANdern. Iam aliis multis pharmacis potentiã pauculis annis retinere cõtingit: attamen euphorbiũ alio nullo sanè minus post thapsiã. Sed clarius in Græco exẽplari. συμβαίνει μὲν οὖν καὶ ἄλλοις πολλοῖς τῶν φαρμάκων ὀλίγοις ἔτεσιν ἐξίτηλον ἴσχειν τὴν δύναμιν, οὐδενὸς δ' ἧττον τὸ εὐφόρβιον μετά γε θαψίαν. Cæterùm aliis etiã cõpluribus pharmacis accidit, ut pauculis annis, eorũ vis euanescat: id q̃d post Thapsiã, nullo minus euphorbio cõtingit.

Pag. 172

ANdern. Tale igit̃ cõsecutus, & hãc ipsam cõmemoratã vnctionẽ audacter puncturis imponito: ubi oras hiare metus est. Cuius contrarium habent prorsus codices Græci. ἐφ' ὧν εὐλαβῇ μῦσαι τὸ στόμιον. Hoc est. In quibus veritus fueris ne cõniueant atq; occludant̃ oscula. Siquidẽ ut hiare Græcis est χαίνειν, sic μῦσαι claudi & orificia obstrui: id quod

in punctis neruis est summũ malum: ac proinde Galenus, vt omni ratione aperiantur, ducit esse magnũ operæpretium.

Pag. 180. Vbi agit de sumptuosis pharmacis.

ANdern. Vbi enim quispiã pharmacorũ medicorumq́; studiosus nõ plura qngentis myriadibus hẽret nullo simpliciori dignabat̃ uti: multo magis vel diues aliquis uel monarcha odoratũ simul & qđ multa constet pecunia uolet habere pharmacũ. Illa tñ sententia prior clarius ex dictione Græca pcipit̃. ὅπου γάρ τις οὐ πλέιους, ἔχων πεντακοσίων μυριάδων ἀνὴρ φιλοφάρμακός τε καὶ φιλίατρος, οὐδενὶ τῶν εὐτελῶν ἠξίου χρῆσθαι. &c. Quæ sonant. Quandoquidem enim quidam pharmacorum & medicinæ studiosus, tametsi non haberet plures quinquaginta myriadibus, dedignabatur tamẽ vti medicamentis vulgaribus: multo certè magis. &c.

Libro. IIII. Pag. 197.

ANdern. Non tamen cum refrigeranti oleo liquare ipsum oportet: Græcè legit̃. οὐ μὴν οὐδὲ διὰ τοῦ τύχοντος ἐλαίου τήκειν αὐτὴν προσήκει, &c. Quæ suntvertenda. Non tamen obuio quouis oleo ipsum liquare oportet. Quã lectionem confirmat sequens sententia: quæ talis est: sed si quidẽ rubor aut calor aliquis in circũpositis vlceri partibus præpollere videatur, ex quopiam astringentium simul & refrigerantium: cuiusmodi myrtinum atq; melinum est.

Libro sexto. Pag. 329.

ANdern. Quòd auxiliorum quædam ratio sola inuenit, quædam experientia, quæ & ipsa rationem requirit: nonnulla vtriusq; opem postulant, subinde nobis est declaratum. Græcè habetur. ὅτι τῶν βοηθημάτων, ἔνια μὲν ὁ λόγος εὑρίσκει μόνος, ἔνια δὲ ἡ πεῖρα, καὶ αὕτη τοῦ λόγου μὴ χρῄζουσα, &c. Hoc est. Quòd auxiliorum quædam à rõne sola inueniãtur: quædam ab experientia sola, nec desyderante rationẽ. &c. Multa siquidem sola experientia citra rõnis opem inuenit.

Libro. VII. Pag. 380.

ANdern. Porrò ex iis quæ à glutinatione ἐχέκολλα nominantur, nullum auferendum est prius, q̃ sua spon-

te abſcedant. Atqui ſi laueris permittenda ſunt. Græcè legímus. ἀλλὰ κἂν λούηταί τις, ἐᾶν ἐπικεῖσθαι. Hoc eſt. Imò verò etiam ſi quiſpiam lauet, ſinenda ſunt vt adhæreant. Monet itaq; tenacia medicamenta, quæ applicamus corporibus, ne in balneis quidẽ eſſe amouenda, donec vltro ipſa decidant.

Libro primo, de compoſitione pharmacorum ſecundum partes. Pag. 433.

IAnus Cornarius. Aliis verò herbis quæ iuxta humiliores regiones proueniunt, reliqui totius corporis pili ſimilem generationem habent. Græcè legitur. ταῖς δ' ἄλλαις πόαις, ὅσαι κατὰ τ' αὐώτερα χωρία φύονται. Hoc eſt. Reliquis autem herbis quæ in marcidis exuccisq; proueniunt regionibus, &c. Nempe, alii totius corporis pili ſimilem generationem ſortiuntur. Comparauerat ſiquidem primò ipſos capitis pilos tritico aut hordeo creſcenti in aruò aliquo præpingui & fœcundo. Nunc verò lanuginem reliqui corporis, ſimilem iis herbis habere generationem ait, quæ in aridis locis, ſterilibusq; proueniunt. Confirmat hanc lectionem noſtram Galenus libro. XI. de vſu partiũ humani corporis, ubi agit de pilis ciliorum. Cæterùm codices qui excuſi habentur, non αὐώτερα, ſed mutata υ. in ν, ἀνώτερα, hoc eſt, ſuperiores, habent: quãquam interpres nõ ſuperiores, ſed inferiores vertit. Pag. 483. De aceto.

COrnarius. vtpote quod ſubſtantia ſua modicè calidum eſt, plurimum verò frigidum, & partium tenuiũ. Græcè habet. ὡς ἂν ἔχοντι μὲν κατὰ τὴν οὐσίαν ὀλίγον θερμὸν, ἔχοντι δὲ τὸ πλεῖστον αὐτῆς ψυχρὸν λεπτομερές. Quæ mallem ſic reddere ad verbum. Vtpote quod ſubſtantia quidẽ ſua obtineat pauxillũ calidi: plurimũ aũt frigidi atq; tenuiũ partiũ.

Libro ſecundo. Pag. 526.

COrnar. Quæ Archigenes cõſequenter ſcripſit, in qbus eſt etiam Galeni cẽſura. Græcè. ἐν οἷς καὶ Γαληνοῦ διορισμός. Hoc eſt. In quibus etiam habetur Galeni diſtinctio.

Pag. 535.

COrnarius. Itaq; balnea temperata, & vnctiones, & po

tus dilutus eis exhibēda sunt: omnisq; diæta liquidior & boni succi constituēda. Græcè habet. καὶ ἡ σύμπασα δίαιτα ὑγροτέρα τε καὶ εὔχυμος παραλαμβάνεσθαι. Hoc est. Omnisq; victus rō humidior, & boni succi eligenda. Atqui non oīs vict⁹ ratio liquida, est humida: quū plurima sint cōsistentia fluida, quæ maximam tñ exiccandi vim possident: vt exempli gratia, tum mel, tum acetum. Pag. 555.

Cornarius. Post exacerbationem verò pharmacis hemicranicis est vtendum: si quidem multa caliditas percipiatur, his quę refrigerans quippiā habent: citra verò hanc, his quæ multū excalfaciant: vbi Græcè legit, τοῖς ἱκανῶς θερμαίνουσιν. Hoc est, iis quæ sufficienter calfaciant.

Libro tertio. Pag. 56.

COrnar. At verò cōsimilis dolor est ex serosis & saniosis humoribus in corpore auriū gñatis, ei q ex mordaciū humorū illapsu forinsecus facto ꝯtingit. Gręcè tñ nō habet, in corpore auriū gñatis: sed simplr: in corpe genitis. Vt sensus sit, consimilē fieri dolorē humoribus ex toto corpore in aures illapsis, ei qui ex mordaciū humorū insultu forinsecus facto cōtingit. Lib. V. Pag. 703.

COrnarius. Si verò liuidi per oēm suam substantiā facti appareāt dentes, nihil mirū est, ipsos inflāmationi alıqd simile pati. Græcè legimus. εἰ δὲ πελιδνοὶ δι' ὅλης ἑαυτῶν τῆς οὐσίας οἱ ὀδόντες φαίνονταί ποτε γινόμενοι, θαυμαστὸν οὐδὲν ἐστὶ πάσχειν αὐτούς τι καὶ τῇ φλεγμονῇ παραπλήσιον. Quæ sonant. Quū aūt liuidi aliqñ tota substātia videant dētes, nō est q̄ miremur, si perpeti etiā possint aliqd inflāmationi simile.

Lib. VI. Pag. 741.

COrnarius. Quando verò ueluti induratū quiddā de inflāmatione relinquit, penitus nō conuenit, astringens ad discussoriū miscere, nisi prius totū corpus sit euacuatū. Contrariū Græci codices dictant. ὅταν δὲ οἷον σκιρρῶδές τι λείπηται τῆς φλεγμονῆς, οὐδ' ὅλως χρὴ μεμίχθαι τῷ διαφοροῦντι τὸ στύφον, εἰ ἂν κεκενωμένον εἴη τὸ σύμπαν σῶμα. Quod est. Quum verò ex inflāmatione quippiā ueluti induratū relictū fuerit,

penitus nihil astringẽs miscendũ discutientibus est:si vniuersum corpus sit euacuatũ. Galenus itaq; præcipit, ut post totius euacuationẽ corporis, si phlegmone in scirrhũ degñauerit, solis digerẽtibus, discussoriisq́; vtamur: qñquidem tunc verendũ non est, ne humores concitemus ad partes: nimirũ corpore ab omni redũdantia libero & immuni existẽte, ob præcedentem euacuationem.

Libro de Theriaca ad Pisonẽ. Pag. 1045.

ANdern. Quoniã non solùm hoc noĩe cæteris oĩb⁹ præcellunt, q imperiũ à Diis sint adepti, sed etiã q vniuersa bona, vniuersis libẽter impartiant, sicuti & Dii ipsi tantũ ex æquo gaudii cõcipiunt, quãtus eorũ numerus extiterit, qui ab ipsis reddunť incolumes. Hæc tñ posterior sententia videť esse longè diuersa in Græcis codicibus, qui sic hñt. ὥσπερ καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ, ἐν τῷ ἴσῳ καὶ τοσούτῳ τὴν εὐφροσύνην ἔχοντες, ἐν ὅσῳ περ καὶ οἱ ἀπ' αὐτῶν διασωζόμενοι. Quod est. Nõ secus q̃ Dii ipsi, tantũ ex æquo gaudii cõcipientes, quantum illi qui ab ipsis seruanť. Pag. 1049.

ANdern. Nos verò quũ hæc videamus, sciamusq́; id qđ possit rõne vniuscuiusq; medicaminũ naturæ virtutis proprietatẽ verè agnoscere. Græcè legimus. ἡμεῖς δὲ ταῦτ' ὁρῶντες, καὶ τῷ λόγῳ τῆς ἑκάστου φύσεως τῶν φαρμάκων τὸ οἰκεῖον τῆς δυνάμεως φιλαλήθως ὁμολογεῖν τὸ δυνατὸν εἰδότες, &c. Quẽ locum difficilẽ ego sanè sic verterẽ. Nos verò, quũ hæc cernamus, assequamurq́; ratione id quod verè possit exprimere proprietatẽ facultatis naturę cuiusq; pharmaci, &c.

Pag. 1067.

ANdern. Ad hũc enim peculiariter verba potius habeo, quoniã manifestiores etiã in corpore ꝯuersiones, mutationesq́; nõ indicat. Græce legiť. ἐπεὶ καὶ φανερωτέρας ἐν τῷ σώματι τροπάς τε καὶ μεταβολὰς εἶχ' ἐνδύκνυσθαι. Hoc est. Quoniã manifestiores in corpore cõuersiones, mutatiõesq́; indicare potuisset. Pag. 1074.

ANdern. Porrò erunt aĩalia colore sufflaua, corpore robusta. Græcè habeť. καὶ εὐκίνητα σφόδρα. Hoc est, exi-

mia quadam agilitate mobiles: viperæ ſcilicet.

Libro ſecundo, de antidotis. Pag. 1171.

ANdern. Hac Nicomedes rex vtebaẽ, ſi qñ eos qui eum vocauerant, in ſuſpicione haberet. Græcè legit. εἴ ποτε ὑπόπτους εἶχε τοὺς κεκληκότας. Quæ ſonant: Si qñ eorum qui inuitaſſent ipſum habebat ſibi fidem ſuſpectã. Siquidem τὸ καλεῖν, tum vocare, tũ inuitare, ad conuiuiumq́; hortari ſignificat.

FINIS.

Errata Candide lector, ſic corrigito.

Folio. 6. facie. 2. linea. 29. lege πυρεταίνουσι. fol. 7. fac. 2. lin. 17. lege σύμπαν. fol. 9. fac. 1. lin. 5. lege χαλεπώτερον. ibidem lin. 6. lege φλεβί. ibidem linea. 27. lege ταῦτα; interroganter. fol. 10. fac. 1. lin. 8. lege τρίτου. facie. 2. lin. 16. lege συμπέφυκεν. fol. 11. fac. 1. lin. 20. lege auulſus fuerit. ibidẽ lin. 25. lege τὰς διπλόας. fac. 2. lin. 29. lege συναναγράφειν. fol. 13. fac. 1. lin. 14. lege σαφῆς. fol. 14. fac. 1. vltima lin. lege τῶν κάτω. fac. 2. lin. 31. lege νδῦρα. fol. 15. fac. 1. lin. 4. lege ὥσπερ. lin. 13. lege τράχηλον. lin. 20. lege ἄνωθεν. fac. 2. lin. 18. lege εἴρηται νῦν. fol. 19. fac. 2. lin. 2. lege κἄπειτα. lin. 12. lege γαστέρα. lin. 25 lege φλεγμαῖνον. fol. 24. fac. 2. lin. 10. lege nunq̃ magnã. fol. 25. lin. 5. lege ἀναπνδυστικῶν. lin. 14. lege ἀλλ' ὡς ἐκ σημείων. fac. 2. lin. 24. lege οὕτως. fol. 29. fac. 1. lin. penultima leg. ἀραιότερον. fo. 30. fac. 1. lin. 8. lege ἀποσβέννυνται. lin. 26. lege νεκροδέστερον. fol. 31. fac. 1. lin. 18. lege βραδυτῆτα. fol. 32. fac. 2. lin. 7. lege αἰδοῖ. fol. 37. fac. 1. vltima linea lege ἀπυρεξίας. fol. 38. fac. 1. lin. 17. lege. ἐν τάχει. fac. 2. lin. 24. leg. phlegmatis. Reliqua facilè inſtaurare per te ipſum poteris. Sed ex iis ipſis quæ annotata hîc ſunt, plurima in quibuſdã chartis correximus.

SERIES CHARTARVM.

a b c d e f g. Omnes quaterniones.

Venetiis apud Hieronymum Scotum.

1548